

Giới thiệu Vũ Đạo Thiên Hạ Convert

Cổ ống ánh lịch sử, bao nhiêu huy hoàng triều đại? Bao nhiêu người phong lưu? Tàn hoàng Hán Vũ, vô số thiên kiều!

Hiện đại thanh niên vừa vào dị giới, trở thành Võ Tắc Thiên đường Ca, không chờ phát huy đối với lịch sử biết trước, lại phát hiện võ đạo thịnh hành, càng có vô số vượt quá tưởng tượng thần kỳ!

Võ tướng thiết huyết đúc quân hồn, văn mưu phong vân luyện đan tâm.

Ở cái này anh hùng khắp nơi đi, hào kiệt nhiều hơn cầu phong vân đại thời đại.

Phải làm phải đi con đường nào? !

Sóng lớn đào sa, mấy người phong lưu, còn xem vũ tin!

Mình võ đạo tinh thần, ngưng huyền diệu võ hồn, gang huyết quân hồn, bế nghệ Tùy Đường, ngang dọc Tàn Hán Ngụy Ngô Thục các loại, trấn áp các tộc văn minh, lãnh hội mỗi cái huy hoàng triều đại, muốn cùng thiên kiều so độ cao!

...

Đăng tin quần: 27729 1 13 1(đặt mua fans quần, nghiệm chứng, thận vào);

Phổ thông quần: 64442046, 3166 2348, 4779926 Tam...

Đã hoàn thành (đúc thánh đình), (Tà Ảnh bản kỷ), (thánh nho) chờ trường thiên, sách mới càng cần che chở, thu gom, đề cử, bài tạ!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Tân thế giới

P/s truyện mới up , mình sẽ up 1 phát bằng bên TQ luôn nhé :v

Thiên Nam Đại Lục, thế bản Man Hoang, bách tộc hỗn chiến, vạn bộ lay lắt, không có văn hoá.

Thiên kiều một đời, Vũ Đế Tư Mã Viêm, đột nhiên xuất hiện, ngưng Vũ Hồn, đúc Quân Hồn, suất Vũ Yêu Vệ, khai hoang khu rất, trấn áp Bát Hoang Lục Hợp, khai sáng Đại Tấn đế quốc, truyền bá võ đạo văn minh...

Mấy trăm năm sau, rất di phản công, ngũ lung tung tấn, làm cho Trung Nguyên đại loạn, Đại Tấn đế quốc phân liệt vì là Đông Tấn mười sáu quốc, diễn hóa Nam Bắc triều đình...

Thánh Văn đế Dương Kiên, tài hoa cái thế, mình văn tu con đường, lập văn thánh lòng son : đan tâm, kết thúc nam bắc phân liệt cùng quần hùng hỗn chiến chỉ mấy trăm năm thời loạn lạc, thống nhất Trung Nguyên, khai sáng Đại Tùy đế quốc...

Từ tấn Vũ Đế đến Tùy Văn Đế thời kỳ này, vũ đúc Quân Hồn, văn luyện đan tâm, mở ra văn võ thịnh thế, sử xưng... Văn võ Khai Nguyên!

Tân đế Dương Quảng đăng cơ, quân có mở Tùy cứu vương, trấn áp Cửu Châu, giang sơn vững chắc; vũ có ba Tiên tứ ma ngũ thần, uy chấn giang hồ, không ai dám không theo! Khiến tân đế Dương Quảng đã tâm bành trướng, tự hào văn võ thánh đế, cái niên hiệu đại nghiệp, xây dựng rầm rộ, bế nghệ bát phương, cũng dung kiều ưng vệ cùng Quả Nghị quân vì là kiều quả thánh vệ, ý đồ vũ trấn thiên hạ, quét ngang Lục Hợp, lập xuống vượt trên văn võ Khai Nguyên chỉ vạn cổ đại nghiệp.

...

Đại Tùy đế quốc, cổ Ký Châu, Vũ an quận, vũ thành.

Vũ thành, vì là Hà Đông trùng thành, kinh tế phồn vinh hưng thịnh. Càng là truyền thừa du cổ, trường thịnh không suy cổ tộc nhà giàu một trong Vũ thị chiếm giữ địa, vang danh thiên hạ, uy chấn bát phương.

Vũ an quận tên, chính là Đại Tùy đế quốc cùng người trong thiên hạ đối với Vũ thị bộ tộc tán thành. Vũ thành càng là lấy "Vũ" làm tên, tuy không phải Vũ thị đất phong, nhưng cũng gần như.

Vũ phủ, xa hoa rộng lớn hơn xa phủ thành chủ Vũ thị bộ tộc phủ đệ, diện tích mấy trăm mẫu, cao vách tường, cung điện liên miên, có thể nói trong thành

chi thành.

Lúc này, Vũ phủ nơi nào đó đình viện.

Vũ thị tộc trưởng võ sĩ lăng con trưởng đích tôn... Vũ Nguyên tin, chính kéo trọng thương thân thể, nghiêng người dựa vào đình tạ lan can, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, biểu hiện mê man ngược nhìn Trạng Lam bầu trời:

"Thiên Nam Đại Lục? Võ đạo thịnh hành thế giới, cái gì gọi là... Võ tướng đức Quân Hồn, văn mưu luyện đan tâm?"

Tiêu hóa trong đầu ký ức, Vũ Nguyên tin có loại không nói gì hỏi trời xanh mê man nghi hoặc, lại có loại nóng lòng muốn thử mà khó có thể ức chế hưng phấn chờ mong.

Lúc này vũ tin, chủ ý thức đã bị địa cầu hiện đại thanh niên thay thế được.

Xuyên qua đã có nhiều ngày, một thức tinh chính là trọng thương thân thể hấp hối. Ngơ ngác quá mấy ngày, thân thể tinh thần mới vừa khôi phục điểm, Vũ Nguyên tin liền chìm đắm ở tiền thân để lại trong ký ức.

Đồ vật tấn, ngũ lung tung tấn, mười sáu quốc, Nam Bắc triều chờ chút lịch sử quý tích cùng tương ứng danh nhân, cùng Vũ Nguyên tin biết Hoa Hạ lịch sử như thế, liền đủ để chứng minh, chính mình vị trí thời đại, chính gặp Hoa Hạ lịch sử Trung Tùy Đường thời kì.

Anh hùng khắp nơi đi, hào kiệt nhiều hơn cầu phong vân đại thời đại, sử thi vịnh xướng, âm âm sóng dậy Tùy Đường đại thời đại!

Này càng là Vũ Nguyên tin ưu thế, người "xuyên việt" to lớn nhất phúc lợi!

Thế nhưng...

Xuân Thu Chiến quốc, Tần chưa Hán sơ, Đông Hán những năm cuối chờ chút óng ánh lịch sử đây? Không có!

Cái đại lục này lịch sử bắt đầu, là từ "Vũ Đế Tư Mã Viêm đột nhiên xuất hiện, khai hoang khu rất, truyền bá võ đạo văn minh" bắt đầu, sau đó cơ bản nhất trí, khá là quý dị.

Đây chính là cái tràn ngập các loại thần kỳ tân thế giới a!

Có điều, nhất là cho vũ tin chờ mong hưng phấn sự, vẫn là tân thế giới là...

Văn võ Tề (đều) huy thế giới. Võ đạo thịnh hành, võ tu tương tự với cổ vũ Hoa Hạ, lại so với cổ vũ mạnh hơn nửa bậc!

Tiền thân đi chính là võ tu con đường, đối với văn tu cùng võ tướng văn thần chi huyền diệu, không hiểu nhiều, tạm lại không nói.

Cái nào nam nhi không có thượng võ chí tâm?

Cái nào nam nhi không bạo lực tiềm chất?

Không ngóng trông vũ động thiên hạ, kiếm đăng giang hồ?

Võ tu, quyền phá vạn cân, chấn động sơn hà; văn tu, một niệm dẫn sáu gió, một chút Quan Thiên địa.

Ngắm lại cũng làm người ta ước mơ vạn phần, tâm tư dâng trào!

Tuy rằng thế giới này cũng không tiên thần quý quái, càng không phi thiên động địa, một người đồ thành chờ sự. Có điều, trong ký ức tiền thân, thể tráng như trâu, lực có thể giang đình (nghìn cân), bốn tốc Như mã, liền đầy đủ Vũ Nguyên tin phần chấn phi thường!

Kiếp trước, Vũ Nguyên tin liền đam mê lưu lạc thiên nhai cùng cực hạn vận động, cả người tràn ngập không an phận xao động ước số.

Lần này xuyên qua, chính là mộ danh bá phò một cái nào đó hẻo lánh Hoang cổ bộ lạc, bá tể một thần bí cổ miếu thì, cổ miếu được chấn động sụp xuống gây nên, cũng coi như chết quá một lần.

Bước đầu hiểu rõ thế giới.

Vũ Nguyên tin liền dâng lên "Rời đi Vũ thị, trà trộn giang hồ" mãnh liệt kích động, khó có thể ức chế, hận không thể lập tức chấp hành.

Chờ ở trong tộc câu tâm đầu giác, tranh quyền đoạt lợi hoặc cơm ngon áo đẹp các loại, thực sự không phải Vũ Nguyên tin muốn sinh hoạt, coi như tộc trưởng vị trí cũng không thêm khát!

Ở đây, phi diêm tẩu bích, Trượng Kiếm giang hồ, là chuyện rất bình thường, nếu là có điểm võ tu thiên phú, càng mạnh mẽ!

Vũ Nguyên tin tiền thân võ đạo thiên phú liền cực cao, tuyệt đối thuộc về thiên tài hàng ngũ.

Hơn nữa, mấy ngày qua so sánh tiền thân ký ức, Vũ Nguyên tin phát hiện mình cũng không phải là linh hồn phụ thể, thân thể sản sinh một loại nào đó thần bí biến chất, tựa hồ là hai người dung hợp.

Tối trực quan cảm giác, chính là Vũ Nguyên tin thị lực, ngũ giác, kinh mạch, sức mạnh thân thể, linh hồn tinh thần các loại thân thể cơ sở trạng thái, cường độ phiên gần gấp đôi. Khiến được bản thân so với người cùng cảnh giới rõ ràng mạnh mẽ một đoạn, tương tự với trời sinh thần lực, nhãn lực hơn người chờ chút, ý nghĩa có thể tưởng tượng được.

Tư chất như thế, hồn không được vũ chấn động sơn hà thiết huyết Đại tướng quân, chí ít cũng có thể hồn cái danh chấn một phương thiếu hiệp chứ? !

Thực lực a!

Nghĩ đến thực lực, tự nhiên thiếu không được võ học công pháp!

Vũ Nguyên tin trước tiên nghĩ đến chính là cổ tộc Vũ thị, "Truyện bắt truyền thứ, truyện bên trong bắt truyền ở ngoài" trấn tộc công pháp, liệt vào vượt qua Thiên cấp ngũ thấy kỳ lạ thư một trong, uy chấn cổ kim...

(Vũ Thần Tâm Kinh)!

Thiên hạ thượng võ, văn tu khó thành.

Võ học phân thiên, địa, người cấp ba, ngũ thấy kỳ lạ thư là duy ngũ vượt qua Thiên cấp truyền thuyết tồn tại, huyền diệu khó lường, uy danh hiển hách.

"Bây giờ là đại nghiệp tám năm, công lịch không biết. Văn võ thánh đế Dương Quảng đã viễn chinh mấy tháng, nói không chắc hiện tại đã bắt đầu bại lui..."

"Mất thấy thời loạn lạc sắp tới. Hạnh ngộ võ đạo thế giới, không lang bạt một phen, vũ thí giang hồ, kiến thức rất nhiều danh tướng hào quang, trải nghiệm Quân Hồn văn tâm thần kỳ, chẳng phải đến không một hồi?"

"Và lại, lấy hiện nay thân phận đặc thù, Vũ thị không thể đợi, tiền đồ tối tăm mà cực kỳ nguy hiểm! Chết quá một hồi, còn sợ gì? Lẽ nào xuyên qua đến làm gặp cảnh khốn cùng sao? Ân nhân tuyệt đối không phải ta nguyện a..."

Đối với thế giới này, Vũ Nguyên tin rất chờ mong; đối với tự thân tình cảnh, Vũ Nguyên tin nhưng rất đau đầu.

Vũ Nguyên tin tuy là Vũ thị tộc trưởng võ sĩ lãng con trưởng đích tôn, chân chính Vũ thị thiếu tộc trưởng. Thế nhưng, Vũ Nguyên tin mẹ đẻ chỉ là phú thương con gái, khó sinh mà chết rồi, võ sĩ lãng cưới vợ được xưng "Ngũ tính bảy gia" siêu cấp nhà giàu có Thái Nguyên Vương thị con gái, cũng sinh Vũ Nguyên trung, Vũ Nguyên long hai từ!

Thái Nguyên Vương thị, truyền thừa gốc gác cùng lịch sử không kém Vũ thị, cũng là cổ tộc, thể lực nhưng mạnh mẽ hơn Vũ thị vô số lần, là chân chính cao môn vọng tộc, khắp thiên hạ thế gia Trung bài đến tiến vào ba vị trí đầu.

Đã như thế, mẫu Phương yếu ớt Vũ Nguyên tin, dĩ nhiên là cần mẹ kế Nhị đệ cùng Vương thị đường.

Nếu như không phải Vũ Nguyên tin thân phận đặc thù, lại đến tộc trưởng võ sĩ lãng yêu chuộng, đã sớm bóc hơi khỏi thế gian!

Cái gọi là cổ tộc nghiêm minh "Lập trường không lập ấu, lập không lập thứ" quy củ, ở thực lực tuyệt đối trước mặt, chính là trò cười!

Bây giờ theo Vũ Nguyên tin tuổi tăng trưởng, bắt đầu chính thức tiếp xúc tộc sự, có biểu hiện. Kế mẫu thể lực có chút không thể chờ đợi được nữa, các loại tính toán, Âm Sát chờ càng ngày càng nhiều, tầng tầng lớp lớp.

Lần này Vũ Nguyên tin tiền thân trọng thương qua đời, chỉ là chur khó một trong, cũng cho Vũ Nguyên tin thay vào đó cơ hội!

"Thời loạn lạc sắp tới, là nguy cơ càng là kỳ ngộ, hay là muốn mau chóng rời khỏi Vũ thị cái này đại vòng xoáy là hơn. Có điều, (Vũ Thần Tâm Kinh) nhất định phải bắt được tay. Không có thực lực, ở thời loạn lạc Trung chính là giun dế, mệnh như rom rác!"

Vũ Nguyên tin âm thầm quyết định, bắt đầu vận công tăng nhanh thân thể khôi phục!

Thân là người "xuyên việt", tự nhiên đối với mỗi cái huy hoàng triều đại có hiểu biết, hướng hồ Vũ Nguyên tin vốn là ham muốn lịch sử, "Đọc sử khiến người sáng suốt" khá có đạo lý. Hơn nữa cá nhân tính cách, Vũ Nguyên tin không tham Vũ thị thiếu tộc trưởng vị trí, cũng không thích "Phản kích, đột kích ngược, nội loạn" chờ động tác võ thuật, vô vị, càng không muốn nuốt giận vào bụng!

Thời loạn lạc sắp tới, kỳ ngộ khắp nơi, hà tất đóng đinh ở Vũ thị?

chương 2: Vũ thị tin nhi

Toàn lực chữa thương Trung, lại quá mấy ngày, Vũ Nguyên tin đã hoàn toàn tiêu hóa tiền thân để lại ký ức, chỉ là thương thế không nhẹ, vẫn không có ra ngoài.

Ngày hôm đó, Vũ Nguyên tin chính ngời xếp bằng giường, vận công chữa thương.

"Thiếu gia! Tộc trưởng lão gia đến rồi..."

Ngoài cửa truyền đến cái thanh âm ôn hòa, chính là vũ tin lão quân gia vũ hoàng, hoàng Bá.

Hoàng Bá tướng mạo già nua, giống như thất tuần lão nhân, cụ thể tuổi tác không biết, là từ nhỏ mang đại vũ tin người. Thực lực tu vi sâu không lường được, bình thường Như ẩn hình người giống như trầm mặc ít lời, là cái hợp lệ lão quân gia, càng là Vũ Nguyên tin có thể tồn tại đến nay công thân lớn nhất, nhưng chỉ có thể yên lặng ủng hộ và chăm sóc Vũ Nguyên tin, chưa bao giờ đề chủ quan ý kiến, hai người cũng rất ít giao lưu!

Dựa theo tiền thân ký ức, hoàng Bá hẳn là phụ thân cố ý sắp xếp chăm sóc cùng bảo vệ Vũ Nguyên tin người, tứ tính vũ, cực kỳ trung thành, cũng không cái gì kinh thế hãi tục lai lịch, chỉ là cổ tộc nhà giàu gốc gác một trong, cũng là thân là con trưởng đích tôn đãi ngộ đặc biệt một trong!

"Tin..."

Một rõ ràng ngọt ngào lửa giận, lại bao hàm quan tâm hồ thẹn trong trẻo âm thanh truyền đến...

Mở mắt, cửa đi vào cái nho bảo ôn nhã trung niên, lông mày rậm Tĩnh mục, ba tác mỹ nhiệm, khí chất nho nhã ôn hòa, khá cụ thành thực nam nhân mị lực.

Vũ Sĩ Lăng!

Vũ Nguyên tin phụ thân, quy tiên Vũ Thần quy năm đời trưởng tôn, Đông Đô Lạc Dương quận thừa vũ hoa con trưởng đích tôn, này đại Vũ thị tộc trưởng!

Vũ thị cổ tộc, sớm nhất có thể tìm hiểu đến Vũ Đế Khai Nguyên ban đầu, thậm chí càng sớm hơn kỳ, đời đời hưng thịnh. Bây giờ vũ tính tộc nhân cao tới mười vạn, thế lực trải rộng thiên hạ.

Xa không nói, Vũ thị bảy thế tổ vũ niệm, vị đạt Bắc Ngụy quy nghĩa hầu; sáu thế tổ vũ hiệp, vị đạt Bắc Ngụy Tấn Dương công; năm đời tổ Vũ Thần quy, vị đạt Bắc Ngụy đại tể tửu, bây giờ vẫn còn, là ba tiên một trong; bốn đời tổ vũ khắc kỷ, vị đạt Bắc Ngụy đại công chính, Tư Đồ, cang vương Trưởng Sử chờ; tam thế tổ vũ cư thường, vị đạt Bắc Tề trấn xa Đại tướng quân; con ông cháu cha vũ kiệt, vị đạt Bắc Chu tư nghị tông quân; bây giờ được gọi là Vũ thị đời thứ nhất tộc lão... Vũ hoa, cang là Đại Tùy Đông Đô Lạc Dương quận thừa, quyền thịnh một phương.

Trở lên chỉ có điều là Vũ thị bộ tộc dòng chính chủ mạch một trong, còn không đem cái khác dòng chính, bàng chi phân mạch cùng lệ thuộc thế lực chờ toán ở bên trong, bởi vậy có thể thấy được chút ít.

Mặc kệ thế sự làm sao biến hóa, Vũ thị bộ tộc đều có thể khuất ngạo thiên hạ, trường thịnh không suy, vốn là có thể nói rõ tất cả!

"Phụ thân!"

Vũ Nguyên tin thu công đứng dậy đón lấy, cung kính xưng hô, vừa nhìn về phía Vũ Sĩ Lăng sau lưng hai người, chào nói: "Thái thúc! Thạc thúc!"

Vũ Sĩ Lăng bên người, tùy tùng bốn người, hoàng Bá theo thường lệ giữ ở ngoài cửa.

Bên trái một vị, trên người mặc nho bảo năm mươi người, biểu hiện tiêu tụy, là Vũ thị tài vụ chấp sự một trong kiêm Vũ Sĩ Lăng tâm phúc... Người nổi tiếng thái.

Người nổi tiếng thái bên người, theo vị cúi đầu ủ rũ, tinh thần uể oải thiếu niên, vóc người gầy gò, mặt trắng không cần, có vẻ nho nhã tuấn tú, khá là khôn khéo, là người nổi tiếng thái con trai người nổi tiếng trọng.

Phía bên phải một vị, thân thể khôi ngô, khí thế Như tháp, hồ nhiên Như cương, tương tự biểu hiện tiêu tụy trắng niên, là Vũ thị hộ Vệ thống lĩnh một trong kiêm Vũ Sĩ Lăng tâm phúc... Đỗ thạc.

Đỗ thạc bên người, theo vị thân thể khôi ngô to lớn, khuôn mặt thô lỗ, có vẻ cực kỳ không vũ mạnh mẽ, có chút ngốc đại cái ý vị thiếu niên, là đỗ thạc con trai đỗ hoành!

Người nổi tiếng thái cùng đồ đạc, cùng tộc trưởng Vũ Sĩ Lăng cùng nhau lớn lên, trung thành tuyệt đối tin được, thuộc về gia thần một trong.

Người nổi tiếng trọng cùng đồ hoành, nhưng là Vũ Nguyên tin gần người tôi tớ, cũng là từ nhỏ cùng nhau lớn lên.

Đây là truyền thừa lâu đời đỉnh cấp nhà giàu có chủ yếu thủ đoạn một trong, chân chính cao tăng cùng tâm phúc đều là từ nhỏ bồi dưỡng, gia thần ưu tiên.

"Tham kiến thiếu gia! Nghiệt tử đáng chết, vì là thiếu gia xông ra đại họa như thế, lão nô xấu hổ a!"

Người nổi tiếng thái nghiêng người một đề, tách ra Vũ Nguyên tin chào, đẩy mặt hồ thẹn lạy dài đến địa, âm thanh khàn khàn thỉnh tội đạo, còn kém lão lệ tung hoành!

Đồ đạc trẻ miệng một cái, không biết nên nói cái gì, chỉ là theo lạy dài đến địa!

Vũ Nguyên tin thân thể phiến diện, ngữ khí chân thành đáp: "Thái thúc nói quá lời! Thạc thúc không cần như vậy! Đều là người mình, cần gì như vậy khách khí? !"

Đáng nhắc tới chính là, trước đây thân ký ức làm tiêu chuẩn, Vũ Nguyên tin phát hiện, chính mình khắp mọi mặt cơ sở nhân tố phiên gần gấp đôi, thị lực cũng rõ ràng ác liệt rất nhiều, có thể dễ dàng thấy rõ mấy trăm mét ở ngoài con kiến, có thể so với mắt ưng.

Càng quan trọng chính là, hai mắt thêm ra cái năng lực, hoặc là nên nói "Dị năng", chính là hết sức chăm chú nhìn thẳng người nào đó thì, có thể thần kỳ địa cảm ứng được mục tiêu thiện ác cùng thật giả. Tiền thân cũng không điều này có thể lực, thị lực cũng không như thế lợi hại!

Đây là Vũ Nguyên tin to lớn nhất vui mừng ngoài ý muốn một trong, cũng khả năng là lực lượng tinh thần mạnh đến nhất định trình tự năng lực đặc thù!

Bởi vì là xuyên qua dung hợp mà đến, Vũ Nguyên tin mệnh danh là "Luân Hồi chi nhân" !

"Ai... Nghiệt tử! Quỷ xuống!"

Người nổi tiếng thái thở dài một tiếng, bỗng nhiên quay đầu gầm lên.

Sắc mặt xám trắng tự trách người nổi tiếng trọng, đã sớm chuẩn bị giống như lập tức quỷ xuống. Đồ hoành chỉ chậm chốc lát, cũng tùy tùng quỷ xuống!

Không đợi Vũ Nguyên tin phản ứng, người nổi tiếng thái cấp tốc trình trọng nói tiếp: "Thiếu gia! Gia pháp không thể trái, chấp hành gia pháp đi!"

Dựa theo quy củ, người nổi tiếng trọng cùng đồ hoành, là Vũ Nguyên tin gần thị, cùng tài sản riêng gần như. Phải xử lý, đương nhiên phải Vũ Nguyên tin xử lý, những người khác xử lý liên thuộc về bao biện làm thay!

"..."

Vũ Nguyên tin biểu hiện ngăn ra, nghi hoặc nhìn về phía phụ thân Vũ Sĩ Lăng, đã thấy Vũ Sĩ Lăng mặt không hề cảm xúc, không nhìn ra có ý gì. Không khỏi trong lòng âm thầm cô:

"Vũ Sĩ Lăng là Vũ thị tộc trưởng, lại là Vũ Nguyên tin chi phụ, đại tử xử lý người nổi tiếng trọng cùng đồ hoành hai cái tôi tớ, hoàn toàn có thể, cũng chọn không ra lý đến! Nhưng cố ý mang theo hai đôi phụ tử đến đây, cũng là cứu bọn họ một loại phương pháp... Cái này tiện nghi phụ thân, không ở bề ngoài đơn giản như vậy a! Nếu không thì, cũng ngồi không vững nhà giàu có tộc trưởng vị trí! Đương nhiên, yêu chuộng chỉ tâm cũng là nguyên nhân chủ yếu, bằng không sớm gia pháp hầu hạ, trực tiếp đánh giết!"

Người ở bên ngoài, bao quát Vũ Nguyên tin trong ấn tượng.

Vũ thị tộc trưởng Vũ Sĩ Lăng, tính cách cung thuận ôn hòa, cần với việc đồng áng mà căm ghét quyền thế danh lợi.

Nếu không là Vũ Sĩ Lăng một mạch có cái quy tiên Vũ Thần quy tọa trấn, lại có Vũ Sĩ Lăng chi phụ vũ hoa, đảm nhiệm Đại Tùy Đông Đô Lạc Dương quận thừa. Nước lên thì thuyền lên bên dưới, thân là vũ hoa một mạch con trưởng đích tôn Vũ Sĩ Lăng, thực sự không phải nhà giàu có tộc trưởng hợp lệ ứng cử viên!

"Hừ!"

Nghĩ tới đây, Vũ Nguyên tự tin tư kịch chuyển, lạnh rên một tiếng, liên tục cười lạnh trầm giọng nói: "Gia pháp, cái gì gia pháp? Lần này việc là bổn thiếu gia chủ ý, bọn họ chỉ là tùy tùng. Hơn nữa chỉ có bổn thiếu gia nhìn, bọn họ nhìn thấy không? Với bọn hắn có quan hệ gì? Muốn chấp hành gia pháp, liền đến tìm bổn thiếu gia. Lẽ nào bọn họ còn dám đem bổn thiếu gia, lại đánh chết một lần sao?"

"..."

Vũ Sĩ Lăng cùng hai đôi phụ tử, cùng nhau kinh ngạc nghi hoặc nhìn về phía Vũ Nguyên tin, không nghĩ tới Vũ Nguyên tin sẽ nói như vậy, cùng trước đây có chút không giống!

Có điều, ngăn lại Vũ Nguyên tin sắp chết phục sinh, có chút thay đổi cũng bình thường.

Dù sao bọn họ nhận thức Vũ Nguyên tin, trí tuệ tư chất không thấp, tuyệt đối là thiên tài, chỉ là nguyên bản tương đối ảm đạm biết điều mà thôi!

Đặc biệt người nổi tiếng thái cùng đồ đệ phụ tử, càng là cảm kích vạn phần, cảm động không tên. Đây là Vũ Nguyên tin một mình đem sự tình tội danh giang, bằng không người nổi tiếng trọng cùng đồ đệ, tội chết khó thoát!

"Chớ có nói bậy! Đều là bộ tộc, tự giết lẫn nhau là tội kỵ, trước chỉ là bất ngờ! Bất ngờ!" Vũ Sĩ Lăng trừng mắt quát lên, cuối cùng còn nặng hơn điểm cường điệu.

Người nổi tiếng thái làm cái hít sâu, cảm kích nhưng trịnh trọng khom người nói: "Thiếu gia ân trọng nhân nghĩa, là lão nô chờ phúc duyên! Có điều, nghiệt tử đáng chết, tự gánh lấy hậu quả, tuyệt không có thể dơ thiếu gia thanh danh!"

Thế giới này hoàn cảnh, tương tự Hoa Hạ Cổ Phong, thanh danh rất trọng yếu.

Bình thường tới nói, nên là xử tử tội tử, đem tất cả tội danh đẩy lên tội tử trên người, bảo toàn thiếu chủ.

Bây giờ, Vũ Nguyên tin nhưng là cam nguyện hi sinh thanh danh, bảo toàn người nổi tiếng trọng cùng đồ đệ, sao có thể để bọn họ không cảm động? Không cảm kích?

"Được rồi! Việc này liền quyết định như vậy, đừng nói. Không phải là muốn cho bọn thiếu gia biến mất sao? Bọn thiếu gia rời đi chính là!"

Vũ Nguyên tin khoát tay áo một cái, có chút uể oải buồn bực nói rằng: Dừng dưới, chăm chú xem nói với Vũ Sĩ Lăng:

"Phụ thân! Gia tộc này, con bất hiếu.. . Không ngờ đợi! Hải nhi đã thành niên, trời đất bao la, nơi nào không thể an thân?"

Vũ Sĩ Lăng khàn nhìn chằm chằm Vũ Nguyên tin, xem Vũ Nguyên tin không giống giả bộ, không khỏi âm buông tiếng thở dài, hổ thẹn quát lên: "Đừng nói lời vô ích!"

Vũ Nguyên tin cũng không nói nhiều, biểu hiện phức tạp, âm thanh khàn khàn nói rằng: "Hải nhi mệt mỏi!"

"..."

Vũ Sĩ Lăng muốn nói lại thôi, có chút phẫn nộ, càng nhiều nhưng là quan tâm hồ thẹn!

Cảm thụ chân thành phụ tử tình cảm, Vũ Nguyên tin chân chờ chờ lát, âm thanh khàn giọng lại trịnh trọng nói rằng:

"Phụ thân! Người hiền bị bắt nạt, ngựa hiền bị người ta cười! Một mực thoái nhượng, ở trong mắt người khác, không phải khoan dung, khả năng là nhu nhược! Mãnh hổ cừu tàng răng nanh, sẽ bị xem là mèo ốm a!"

"Hà? !"

Vũ Sĩ Lăng hai mắt co rụt lại, trầm mặc, ánh mắt ác liệt nhìn Vũ Nguyên tin.

Vũ Nguyên tin tiền thân dung mạo cùng tính cách, xác thực cùng Vũ Sĩ Lăng có chút giống, ôn hòa ít lời, nhìn như đạm bạc danh lợi, kì thực lòng dạ thâm trầm, ảm đạm biết điều, vì lẽ đó khá được Vũ Sĩ Lăng yêu thích.

Bây giờ Vũ Nguyên tin, có chút phong mang, cùng Vũ Sĩ Lăng trong ấn tượng có biến hóa không nhỏ a!

"Trải qua việc này, chẳng lẽ còn không cách nào hiểu ra sao?"

Vũ Nguyên tự tin Trung hồi hộp một tiếng, cố làm cười khổ thờ dài nói.

Sách mới lại như sơ sinh cây non, càng cần đại gia che chở cùng tân cần đức, thu gom, đề cử, click chờ rất trọng yếu, là trùng sách mới bảng nhất định phải nhân tố a, đại gia nhớ tới mỗi ngày ủng hộ a, cảm tạ!

Trên truyện thời gian nửa ngày, lão các anh em rất chống đỡ, khen thưởng vô số, trong đó mười người phiêu hồng, sinh ra tám vị minh chủ, hai vị chương môn. Phân biệt là: Tà dương cư sĩ, âm dạ cô mị, vô tâm roi thiên, Từ Thần (Nhan Thiếu Tuyền), Thiên Nhai, Cường Cường, Mị Ảnh Ma Hậu, Ưu Nhã Phong Tranh, Tà Ảnh tùy tùng, Hoa Lãnh Nhan. Còn có năm mươi ba vị khen thưởng chống đỡ bằng hữu (nơi này độ dài có hạn, mặt khác thu dọn), cảm tạ các người!

Đại gia lớn như vậy lực chống đỡ, bóng dáng chỉ có thể càng thêm nỗ lực gõ chữ qua lại báo đại gia, tận lực không để cho các người thất vọng, cảm tạ!

chương 3: Vũ Thần Tâm Kinh (câu thu gom đề cử)

"Hiểu ra cái gì?"

Vũ Sĩ Lăng ý tứ sâu xa nhìn Vũ Nguyên tin hỏi, có loại thi giáo cùng thăm dò ý vị.

Xem Vũ Nguyên tin há mồm không nói gì, Vũ Sĩ Lăng sầm mặt lại, hỏi: "Hoặc là nói, lần này việc, tin nhi là bị oan uổng?"

Người nổi tiếng trọng á náy xấu hổ liếc nhìn Vũ Nguyên tin, nhắm mắt nhìn về phía Vũ Sĩ Lăng, giành trước quỳ gối thỉnh tội nói: "Lão gia mình giám! Việc này là tiểu nhân chủ ý, cùng thiếu gia không quan hệ, xin mời lão gia trách phạt!"

"Không có bốn thiếu gia gặt đầu, việc này có thể thành sao? Các người dám làm sao?"

Không đợi Vũ Sĩ Lăng đáp lại, Vũ Nguyên tin dẫn đầu nói, nhưng trong lòng thầm mừng xúi quẩy.

Lần này việc, nói đến mất mặt.

Đúng là người nổi tiếng trọng xúi giục Vũ Nguyên tin, đi nhìn trộm có "Vũ thị chi Hoa" mỹ danh vũ thuận, kết quả Vũ Nguyên tin bị một chương đánh thành trọng thương, liền như vậy đi đòi nhà ma, để "Vũ Nguyên tin" thay vào đó. Bằng không lấy Vũ Nguyên tin tiền thân tính cách, tuy nói thiếu niên dịch tảo, chuyện như vậy cũng làm không được.

Ở bây giờ Vũ Nguyên tin xem ra, việc này càng là hoang đường.

Thân là Vũ thị thiếu chủ, mặc dù có chút niềm tin không đủ, uy tín không đủ, vậy cũng là chân chính thiếu tộc trưởng. Có tộc trưởng Vũ Sĩ Lăng chỗ dựa yêu chuộng, đãi ngộ không thiết thời, tỷ nữ tướng mạo cũng không kém, muốn nữ nhân còn cần phải đi nhìn trộm? Tuy rằng Vũ thị chi Hoa vũ thuận đúng là hiếm thấy cực phẩm, say lòng người mê tâm!

Nhìn trộm vốn là không phẩm, còn bị phát hiện, bị phát hiện còn bị một chương đánh chết, quả thực là bộ đồ ăn chông Trung bát lớn cụ!

Ngược lại là tội tử thân phận người nổi tiếng trọng cùng đồ hoành, chỉ là điểm bi ở ngoài trầy da, thương thế không nặng. Việc này rất rõ ràng.

Đương nhiên, Vũ Nguyên tin vẫn chưa hoài nghi người nổi tiếng trọng cùng đồ hoành, không nói thần kỳ "Luân Hồi chi nhân". Hai người gia đình là Vũ Sĩ Lăng một mạch thân tín gia thân, lại là cùng nhau lớn lên, trung tâm có thể so với gia tộc từ sĩ. Bằng không cũng sẽ không bị Vũ Sĩ Lăng sắp xếp vì là Vũ Nguyên tin gần thị cùng thành viên nòng cốt!

Mơ hồ trong ký ức, hai người lúc đó liều mạng giữ gìn. Nếu không là Vũ Nguyên tin trọng thương sắp chết, lại có hoàng Bá chạy tới, để kẻ ra tay kiêu kỳ ngừng tay, hai người không chết cũng đến trọng thương!

Và lại, việc này truy cứu tiếp, lấy tội tử thân nhìn trộm chủ nhân, xấu chủ nhân thanh bạch, người nổi tiếng trọng cùng đồ hoành làm sao đều là cái tội chết. Có thể tưởng tượng được người nổi tiếng trọng gan to bằng trời mà háo sắc như mạng, nên gọi "Dâm người trọng" mới là!

"Nghiệt tử!" Người nổi tiếng thái cánh tay run rẩy chỉ vào người nổi tiếng trọng nghiêng rằng nghiêng lợi.

"Được rồi! Thái thúc cũng đừng trách cứ truy cứu, không có việc này, cũng sẽ có những chuyện khác!"

"Luân Hồi chi nhân" có thể nhìn ra người nổi tiếng thái chân thành, cũng không phải là diễn trò, Vũ Nguyên tin xoa tay đầu chỉ đạo, sau đó cười gằn nói tiếp: "Không phải là muốn cho bốn thiếu gia biến mất sao? Bốn thiếu gia rồi đi chính là! Việc này liền như vậy coi như thôi, bọn họ còn muốn thế nào? Còn có thể thế nào?"

Dứt lời, biểu hiện chăm chú nhìn về phía phụ thân Vũ Sĩ Lăng, thỉnh trọng nói tiếp: "Lời nói thật lòng!"

"Tin..."

Vũ Sĩ Lăng càng hồ thẹn tự trách, không biết nên nói như thế nào!

"Phụ thân! Đây là biện pháp tốt nhất, bằng không tương lai khả năng càng nát!"

Vũ Nguyên tin dẫn đầu nói, dừng dưới, ý tứ sâu xa nói tiếp: "Thuận bọn họ ý. Thế nhưng, hài nhi chủ động rời đi, bọn họ nên cho cái gì bồi thường đây? Không thể liền như thế tiện nghi bọn họ, bằng không hài nhi võ đạo chi tâm không thuận!"

"Tin nhi ý tứ là?" Vũ Sĩ Lăng có chút không rõ hỏi, lại không phản bác nữa.

"Hài nhi muốn (Vũ Thần Tâm Kinh), toàn bản, cái khác tùy ý, do phụ thân làm chủ đi!" Vũ Nguyên tin lời ít mà ý nhiều, đi thẳng vào vấn đề thuyết minh ý nguyện của chính mình.

"(Vũ Thần Tâm Kinh)? Toàn bản?"

Vũ Sĩ Lăng nghi hoặc kinh ngạc nhìn Vũ Nguyên tin.

(Vũ Thần Tâm Kinh), nội lực hùng hồn tinh khiết, uy lực vô cùng. Thiên về cảnh giới cùng cảm ngộ phương diện, càng là gia tốc ý chí ngưng luyện tốt nhất công pháp, không có một trong.

Thế nhưng, là bộ "Tâm Kinh", ý ở Trúc Cơ, trùng ở "Tâm" tự, chủ ở cảm ngộ, cũng không cố định chiêu thức. Cần tu Giả quang nạp thiên hạ võ học để bản thân sử dụng, thích kỷ vì là giai, cũng thông qua chiến đấu chậm rãi tu hành, khổ tu rất khó thành liền. Để đạt đến không chỗ nào không biết, không gì không làm được, thiên hạ võ học hạ bút thành văn vũ Trung chi thần chung cực vô địch cảnh giới, là vì là Vũ Thần!

Cao thâm như vậy thần kỳ tuyệt học, khởi điểm liền cực cao, Nhập môn điều kiện rất khó, càng cần phải từng trải, kiến thức, kinh nghiệm, tâm tình các loại, tuyệt đối không phải người trẻ tuổi có khả năng tu thành!

Thân là Vũ thị thiếu tộc trưởng, Vũ Nguyên tin tự nhiên biết rõ chính bản (Vũ Thần Tâm Kinh), chi là theo : đề tộc quy chỉ có thể được bộ thứ nhất.

Đáng tiếc, như thế không cách nào tu thành.

Tiền thân tu là (Vũ Thần Tâm Kinh) phân hoá suy yếu bản Thiên cấp hạ phẩm (Vũ Thần côn kinh), cũng tu luyện tới luyện thể sáu tầng luyện huyết cảnh giới. Còn tinh thông quyền, chưởng, chỉ, kiếm, đao, thương, cung, côn, phù, chùy chò mười tám loại cơ sở võ học, cũng hơn nửa đạt đến "Lô hóa thuần thanh" cảnh giới, non nửa đạt đến "Thông hiểu đạo lý" cảnh giới.

Mười sáu tuổi, đạt đến luyện thể sáu tầng, chỉ có thể toán trung đẳng chi tự. Thế nhưng, thêm vào tinh thông mười tám loại cơ sở võ học cùng bác ngữi rộng rãi thức, tuyệt đối là thiên tài chi tự. Hiên nhiên, tiền thân đã tâm khá lớn mà rất sẽ ấn nhân!

Hay là, đây chính là Vũ Nguyên tin tiền thân lấy chết nguyên nhân chính một trong!

Liền Vũ Nguyên tin chút thực lực này, ẩn giấu sâu hơn, cũng không gạt được trong tộc cường giả hữu tâm quan tâm a!

Vũ Nguyên tin vẫn đang vì thỏa mãn (Vũ Thần Tâm Kinh) điều kiện tu luyện mà nỗ lực, điểm ấy Vũ Sĩ Lăng biết được! Chi là, bộ thứ nhất đều không tu thành, muốn toàn bản ba bộ? !

(Vũ Thần côn kinh) thân là Thiên cấp hạ phẩm võ học, đã cực kỳ mạnh mẽ quý hiếm, dùng để tăng nhanh thương thế khôi phục, thừa sức. Chi là không (Vũ Thần Tâm Kinh) nghịch thiên, nội lực thuộc tính thiên hướng cuồng mãnh bá đạo, cũng chính là côn tu chi đạo.

Vũ Nguyên tin trọng trọng gật đầu, đáp: "Ừm! Hài nhi có lòng tin! Cũng có cái này cần phải. Bằng không..."

Bằng không cái gì, Vũ Nguyên tin không nói, nhưng là nhìn chung quanh rộng lớn xa hoa cảnh vật chung quanh.

Ý tứ không khó lý giải.

Vũ Nguyên tin chỉ có tu thành (Vũ Thần Tâm Kinh), mới có thể có chút sức lực trở lại Vũ thị, bằng không liền không trở lại!

Lý giải sắp xếp giải, Vũ Sĩ Lăng vẫn là tận tình khuyên nhủ động viên nói: "Tin nhi đừng suy nghĩ nhiều, tình huống không như vậy nát!"

"Đây là biện pháp tốt nhất!" Vũ Nguyên tin lần thứ hai mặt mày nhăn nhó, cũng lần thứ hai kiên quyết biểu đạt ý của chính mình!

Vũ Sĩ Lăng trầm tư chốc lát, đáp: "Ừm! Tin nhi là con trưởng đích tôn, sớm nhìn càng thuận tiện cảm ngộ! Có điều, bây giờ hảo hảo khôi phục đi, chớ suy nghĩ quá nhiều!"

Vũ Nguyên tự tin Trung nhảy một cái, cực kỳ kinh hi, ngạnh nhẫn nhịn giữ yên lặng!

Xem Vũ Nguyên tin xác thực khá là uể oải, lại rõ ràng không muốn nhiều lời, Vũ Sĩ Lăng hướng người nổi tiếng trọng cùng đồ hoành phân phó nói: "Các người lưu lại!"

Dứt lời, xoay người, liền muốn mang theo người nổi tiếng thái cùng đồ thạc rời đi!

"Lão gia! Thuận tiểu thư việc, là nguyên trung thiếu gia thiếp thân tôi tớ mê hoặc. Sự tình quá khéo, xảo đến lại như sớm có dự mưu. Hay là cùng thuận tiểu thư không quan hệ, nhưng kẻ ra tay nên đã sớm mai phục được, hơn nữa... Ra tay tàn nhẫn, rõ ràng muốn một đòn mất mạng!"

Mất thấy lão gia liền muốn rời khỏi, người nổi tiếng trọng căn rằng, bỗng nhiên nói rằng. Làm cho Vũ Sĩ Lăng bước chân dừng lại, lại nghe nói người trọng nói tiếp:

"Tiểu nô cũng không phải là muốn vì chính mình đắc tội, là tiểu nô không chịu nổi mê hoặc, hậu quả gì đều nguyện gánh chịu, chỉ là trình bày sự thực!"

Vũ Nguyên trung, Vũ Nguyên long, là Vũ Nguyên tin mẹ kế Vương thị sinh. Nếu như không có Vũ Nguyên tin, Vũ Nguyên trung tự nhiên có thể danh chính ngôn thuận kế vị!

"Ừm! Hào hảo hầu hạ thiếu gia!"

Vũ Sĩ Lăng hô hấp thêm xúc rất nhiều, nganh nhần nhện ngữ khí bình tĩnh đáp, nhưng không nói thêm cái gì, trái lại nhìn về phía Vũ Nguyên tin.

"Phụ thân a! Phụ thân! Người đến cùng ăn giầu nhiều lắm lắm! Muốn làm gì?"

Xem Vũ Sĩ Lăng phản ứng, Vũ Nguyên tin có chút kinh sợ cùng kinh ngạc, âm thầm cảm khái.

Sự tình phát sinh đã có nhiều ngày, Vũ Sĩ Lăng thân là tộc trưởng, lại quan hệ đến yêu chuộng thân tử, không thể không biết tình huống cụ thể. Thế nhưng, Vũ Sĩ Lăng vẫn là giả vờ ngây ngốc, để người nổi tiếng trọng ngay ở trước mặt vũ tin trước mặt, nói ra những này, vũ tin có chút mơ hồ, đáng giá suy nghĩ sâu sắc a!

Cảm tính trên, Vũ Sĩ Lăng thân làm cha xác thực không muốn; lý tính trên...

Hay là, Vũ Sĩ Lăng vốn là kế hoạch, mật mờ nhắc nhở Vũ Nguyên tin rời đi. Chỉ là không nghĩ tới Vũ Nguyên tin vốn là có ý tưởng này, cũng sớm nói rõ!

Đây chính là nhà giàu tình thân a!

Liên tình cảm chân thành cùng trong lòng yêu chuộng phụ thân, cùng nhi tử cũng như này tâm cơ thâm trầm mật mờ, tâm tư Cửu quái mười tám loan, những tộc nhân khác có thể tưởng tượng được!

Hay là cái này cũng là loại bồi dưỡng, rèn luyện, thế nhưng...

Có mệt hay không a? ! Đáng giá không?

Nghĩ tới đây, Vũ Nguyên tin đối với mình ý nguyện càng kiên quyết, cắn răng bật thốt lên hô: "Phụ thân! Hải nhi muốn thay đổi tên..."

"Hả? !"

Tiếng nói vừa dứt, Vũ Sĩ Lăng ánh mắt ác liệt như đao nhìn về phía Vũ Nguyên tin, hữu quyền càng là nắm chặt đến nổi gân xanh, thế như bão táp giáng lâm

Người nổi tiếng thái chờ hai đôi phụ tử, càng là đầy mặt kinh ngạc khiếp sợ, khó có thể tin nhìn về phía Vũ Nguyên tin...

Cái danh, cỡ nào đại nghịch bất đạo? !

Huống hồ là cô tộc, huống hồ là thiếu tộc trưởng, đã xếp vào gia phả, có thể dễ dàng thay đổi sao? Muốn phản tộc sao?

"Liên như thế rồi đi, rất nhiều người không yên lòng, không cho phép, càng sẽ không bỏ qua, ý nghĩa không lớn!"

Vũ Nguyên tin cười khổ lắc đầu thờ dài nói, dẫn tới Vũ Sĩ Lăng hơi thay đổi sắc mặt, khí thế chậm lại rất nhiều. Người nổi tiếng thái chờ người thì lại bỗng nhiên tĩnh ngộ, đồng thời khẽ gật đầu, khá là tán thành.

Lại nghe Vũ Nguyên tin nói tiếp:

"Hải nhi là nguyên tự bối, cái danh vũ tin liên có thể! Vũ Nguyên tin tên, có thể chính thức từ gia phả di trừ, lớn như vậy gia liền yên tâm!"

"Làm cần!"

Vũ Sĩ Lăng khí thế chậm lại rất nhiều, nhưng là vận may gặp lên, thanh như sấm sét giữa trời quang, xa xa truyền ra, ở giữa không trung vang vọng không dứt...

Kính nơi rất xa cùng ngoài phòng tỷ nữ người hầu các loại, dồn dập cúi đầu, càng dẫn tới đình viện ở ngoài vô số Vũ thị cường giả dồn dập quan tâm!

"Nếu như phụ thân lưu ý hải nhi!"

Vũ Nguyên tin mặt lộ bất đắc dĩ cùng khẩn cầu, không lùi một phân cùng Vũ Sĩ Lăng đối diện, đáp. Lập tức lắc đầu nói tiếp: "Kỳ thực, hải nhi chân tâm không để ý thiếu tộc trưởng, thậm chí là tộc trưởng vị trí. Chỉ muốn hảo hảo tu tập võ đạo!"

"Hừ!"

Vũ Sĩ Lăng sắc mặt thay đổi mấy lần, có chút hồ thẹn, có chút bất đắc dĩ, lại có chút thất vọng, tức giận lạnh rên một tiếng, trầm mặc lửa giận hừng hực, bước chân trầm trọng rời đi!

Lấy Vũ Sĩ Lăng trí tuệ, chưa từng không hiểu?

Mặc kệ Vũ Nguyên tin làm sao muốn làm thế nào, chỉ bằng Thái Nguyên Vương thị, Vũ Nguyên tin coi như cơ quan toán tặn, thật sự coi ỏn thiếu tộc trưởng, cuối cùng leo lên tộc trưởng bảo tọa, cũng rất khó ngồi vững vàng, còn có thể làm không lâu, sống không lâu!

Nếu như không có năm đời tổ quy tiên Vũ Thần quy uy hiếp, hay là cổ tộc Vũ thị sớm trở thành Thái Nguyên Vương thị lệ thuộc, nguyên nhân một lời khó nói hết!

Đây là Vũ Sĩ Lăng hồ thẹn cùng bất đắc dĩ.

Thất vọng chính là, Vũ Nguyên tin dĩ nhiên chủ động từ bỏ, chịu thua, nhận mệnh, này tuyệt không là Vũ Sĩ Lăng tính cách!

Một ngày mới, một tuần lễ mới, đến cái đại điểm chương tiết, cầu dưới thu gom, đề cử, click, khen thưởng chờ trùng bảng danh sách, đặc biệt sách mới bảng!

Sách mới lại như cây non, cần đại gia tân cần đức, càng cần các loại chống đỡ, cầu thu gom, đề cử, click, khen thưởng, mọi người kiểm cũi đốt điểm cao, cảm ơn mọi người!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 4: Quỷ dị tượng thần

"Được rồi! Đều đứng lên đi, nên làm gì làm gì đi, đừng ảnh hưởng bổn thiếu gia dưỡng thương! Máy ngày nay các người cũng được đủ giáo huấn, sau đó bao dài điểm đầu óc!"

Vũ Sĩ Lăng chờ ba người rời đi, Vũ Nguyên tin trừng mắt người nổi tiếng trọng cùng đồ thực, cổ làm tức giận phát tay quát lên.

Người nổi tiếng trọng cùng đồ hoành rõ ràng đại thờ phào nhẹ nhõm, lão đảo mà lên, đứng cũng không vững, hiển nhiên mấy ngày nay xác thực sống rất khổ.

Việc này nói đến, sự tình là người nổi tiếng trọng xúi giục, Vũ Nguyên tin xác thực nhìn trộm, hai người đều có tội thì phải chịu.

Đồ hoành vô tội nhất, cái gì đều không có làm, chỉ là bình thường tùy tùng, còn chưa kịp đồng thời xem đây, liền vũ thuận bóng người đều chưa thấy, tội danh nhưng có hấn một phần!

Người nổi tiếng trọng hai người tạm thời không dám giống như trước như vậy tùy ý, ngoan ngoãn thì lễ rút đi!

Mọi người rời đi, Vũ Nguyên tin như đối với không khí nói chuyện hỏi: "Hoàng Bá! Tin nhi như vậy quyết định khỏe không?"

"Chỉ cần là thiếu gia quyết định, liền là đúng..." Hoàng Bá âm thanh từ ngoài phòng truyền đến, lại như là bất cứ lúc nào chờ đợi dận dò.

"..."

Vũ Nguyên tin có chút không nói gì, nhưng cũng chỉ trích không được hoàng Bá, hấn là quân gia, đương nhiên không thể can thiệp chủ nhà quyết định.

Trước loại chuyện đó, tự nhiên không thể để cho hoàng Bá theo. Phát hiện thì hấn hấn là bị người cuốn lấy, vì lẽ đó muộn nửa bước, chỉ là hoàng Bá không giải thích.

...

Sau ba ngày, Vũ Nguyên tin bị trọng thương đã nửa tháng.

Có Vũ Sĩ Lăng cung cấp quý giá dược liệu linh đan, thêm vào Thiên cấp hạ phẩm (Vũ Thần côn kinh), Vũ Nguyên tin đã khôi phục đến gần như, để Vũ Nguyên tin thần phục tân thể giới người mạnh mẽ thể chất, bị đánh gãy ba cái xương sườn, đánh nứt trái tim, ngũ phủ lệch vị trí, dĩ nhiên nửa tháng liền

khỏi hẳn.

Đương nhiên, Vũ Nguyên tin dung hợp hậu thân thể dị biến, mới là khôi phục thân tốc nguyên nhân chủ yếu, bằng không lấy Vũ Nguyên tin tiền thân năng lực hồi phục, ít nhất phải một tháng mới có thể xuống giường.

Đại khái khôi phục sau, Vũ Nguyên tin liền không thể chờ đợi được nữa địa bắt đầu tu luyện các loại cơ sở võ học, chuẩn bị thử nghiệm (Vũ Thần Tâm Kinh) Nhập môn!

Càng nghịch thiên công pháp tuyệt học, điều kiện tu luyện tự nhiên càng hà khắc.

Thân là ngũ thủy kỳ lạ thứ một trong (Vũ Thần Tâm Kinh), tu hành điều kiện tự nhiên hà khắc đến cực điểm, chỉ là Nhập môn, liền cần tam đại điều kiện, thiếu một thứ cũng không được:

Số một, siêu cường tinh thần thiên phú cùng ngộ tính. Cần ý thức linh hoạt, lý niệm không bám vào một khuôn mẫu, đồng thời thân hồn hơn người mà kỷ ức siêu quần. Mới có thể nhớ kỹ phức tạp vạn phần nội lực vận chuyển quỹ tích, hiểu ra Vũ Thần ý chí, mau chóng học được các loại võ học cũng hóa thành của mình, tự nghĩ ra võ học chờ chút, đây là cơ bản nhất điều kiện chủ yếu.

Thứ hai, tinh thông các loại cơ sở võ học, đặc biệt hàm nghĩa, vận chuyển, phát lực chờ nhân tố. Như cơ sở quyền pháp, cơ sở chỉ pháp, cơ sở chưởng pháp, cơ sở thân pháp, cơ sở kiếm pháp, cơ sở chân pháp chờ chút, ít nhất mười tám loại, còn muốn đều đạt đến "Thông hiểu đạo lý" cảnh giới. Như vậy, mới có thể quen thuộc thân thể mình các loại ảo diệu, mới có thể vào môn, đây chỉ là Vũ Thần căn cơ.

Đệ tam, siêu cường kinh mạch cùng đan điền, kinh mạch cứng cỏi Như Long, đan điền rộng cổ như sắt, mới có thể chịu đựng "Vũ Thần lực lượng" xung kích, chuyển biến cùng xoay động. Đây là đơn giản nhất tu thành điều kiện!

Chỉ là này ba cái điều kiện, liền không phải người bình thường có khả năng tu thành.

Vũ thị bộ tộc truyền thừa thiên cổ, dòng chính mấy dịch, (Vũ Thần Tâm Kinh) lại uy danh hiển hách. Bên ngoài ngẫm, biết được hoặc tu tập quá người đêm không xuê, thật có thể tu thành Giả hiếm như lá mùa thu.

Mấy trăm năm qua, tu thành (Vũ Thần Tâm Kinh) Giả, trẻ trung nhất cũng ba mươi mấy tuổi, đã được xưng trăm năm khó gặp tuyệt thế yêu nghiệt!

Đương nhiên, trong đó có tu tập Giả không cách nào được chính bản hoặc toàn bản nguyên nhân chủ yếu.

Ngàn năm qua, sửa xong Vũ Thần ba bộ Giả, có mà chỉ có một, ba tiên một trong quy tiên Vũ Thần quy.

Như vậy khó tu tuyệt học, mạnh mẽ đến đâu, không cách nào tu thành cũng chỉ có thể giương mắt nhìn. Hơn nữa Vũ thị đối với (Vũ Thần Tâm Kinh) trông giữ cực nghiêm, chỉ có dòng chính thiên tài mới có thể đến truyện, chỉ có tộc trưởng cũng tu tập đến tương ứng cấp độ mới có thể biết được toàn bản. Cái khác thuộc về da lông cùng bản thiếu, thuộc về phi pháp học trộm.

Có chút lý trí cùng tự mình biết mình Giả, đương nhiên sẽ không nhìn chòng chọc (Vũ Thần Tâm Kinh) không tha. Bởi vậy, (Vũ Thần Tâm Kinh) diễn hóa vô số lần cấp công pháp tuyệt học, Như (Vũ Thần quyền kinh), (Vũ Thần kiếm kinh), (Vũ Thần đao quyết) chờ chút, kỳ thực chính là đem (Vũ Thần Tâm Kinh) bóc ra mở, lại tầng tầng suy yếu, khiến cho dễ dàng tu thành.

Dù vậy, những kia (Vũ Thần Tâm Kinh) diễn hóa võ học bảo điển, không ít cũng đứng hàng Thiên cấp võ học, như vậy có thể thấy được chút ít!

...

Có tiền thân đặt xuống cơ sở, thêm vào thần bí dung hợp nghịch thiên phúc duyên.

Vũ Nguyên tin tự tin, số một, cái điều kiện thứ ba vấn đề không lớn, còn kém điều kiện thứ hai, đem ít nhất mười tám loại cơ sở võ học, đều tu tập đến "Thông hiểu đạo lý" cảnh giới, bởi vậy quen thuộc thân thể của chính mình, khống chế thân thể mỗi cái vị trí ảo diệu cùng vận dụng, thông thạo nắm giữ các loại phát lực phương thức!

Trước thương thế chưa lành, Vũ Nguyên tin không dám thử nghiệm, miễn cho tu tập không được, trái lại thương thế tăng thêm, thậm chí tẩu hỏa nhập ma, làm thành phế nhân, vậy thì quá khó rồi!

Bây giờ, đã có chút không thể chờ đợi được nữa!

...

Cơ sở côn pháp: Đánh, yết, phách, nấp, ép, vãn, quét, xuyên, thác, chọn, liêu, bát các loại.

Cơ sở chưởng pháp: Đập, bính, đạn, trào, chọn, lôi, kéo, phách, sao, chém, tiết, bãi, phong, đâm các loại.

Cơ sở chân pháp: Đá, chạm, đập, đạp, giẫm, quai, tóa, quỳ, tiết, bả các loại.

Cơ sở thương pháp: Trát, đâm, thát, phanh, triển, quyền, cân, nắm, nhào, điểm, bát, vũ Hoa các loại.

Các loại chiêu thức tài nghệ , dựa theo cảnh giới, chia làm vừa tìm thấy đường, đang đường nhập thất, hơi có tiểu thành, lộ hóa thuần thanh, thông hiểu đạo lý, đang phong tạo cực, phản phác quy chân, xuất thần nhập hóa, siêu phàm thoát tục chờ Cửu cảnh. Cảnh giới càng cao, phát huy ra uy lực tự nhiên càng mạnh. Bốn vị trí đầu cảnh chỉ cần chăm chỉ khổ luyện, quen tay hay việc liền có thể đạt đến; sau ngũ cảnh liền cần ngộ tính, cũng không phải là khổ luyện có khả năng thành tựu!

Không biết là hai người dung hợp sau hôn phách siêu cường quan hệ, hoặc là địa cầu người hiện đại lý niệm ý nghĩ ảnh hưởng, hay hoặc là thực sự là mịt mờ ngộ tính vấn đề.

Có tiền thân lưu lại gốc gác, Vũ Nguyên tin dư vị một lần, phỏng đoán một lần, hôn lại tay diễn luyện mấy lần, cơ bản liền có thể đạt đến "Thông hiểu đạo lý" cảnh giới!

Đương nhiên, trong đó tiền thân lưu lại gốc gác là nguyên nhân chủ yếu một trong.

Tiền thân thông thạo các kiểu kỹ năng, bởi vậy tha chậm cảnh giới võ học. Trong đó bảy loại đạt đến "Thông hiểu đạo lý" cảnh giới, mười một loại đạt đến "Lộ hóa thuần thanh" cảnh giới, Vũ Nguyên tin chỉ cần tiêu hóa, củng cố, lĩnh ngộ, là được!

Vừa mới bắt đầu, Vũ Nguyên tin cần nửa ngày, liền có thể làm cho một môn cơ sở võ học từ "Lộ hóa thuần thanh" lên cấp làm "Thông hiểu đạo lý", chỉ là một cảnh giới nhỏ khác biệt, nhưng là từ lượng biến đến biến chất chênh lệch.

Sau đó, chính là năm cái canh giờ, bốn cái canh giờ, ba canh giờ, đến cuối cùng, cơ bản chỉ cần một canh giờ, đã khó có thể mức độ lớn áp súc tu tập cảm ngộ thời gian.

Tu tập bên trong, Vũ Nguyên tin từ từ rõ ràng "Một pháp thông, vạn pháp dịch" thâm ảo võ học hàm nghĩa, các loại cơ sở võ học tu tập cũng càng lúc càng nhanh, đối với thân thể của chính mình cùng các loại phát lực phương thức, càng ngày càng quen thuộc.

(Vũ Thần Tâm Kinh) yêu cầu tu tập điều kiện, cũng không phải là không có đạo lý, xác thực có thâm ý khác.

Dần dần, Vũ Nguyên tin từ từ mê muội ở võ học tu tập Trung, liền không thể chờ đợi được nữa (Vũ Thần Tâm Kinh) cũng tựa hồ quên!

Mấy ngày nay, ngoại trừ Vũ Nguyên tin gần thị, không cái gì tộc nhân tới quấy rầy, để Vũ Nguyên tin có thể chuyên tâm chữa thương, Tĩnh Tâm tu võ, hòa hoãn xuyên qua xung kích.

Đương nhiên, tộc trưởng Vũ Sĩ Lăng chăm sóc cùng nghiêm lệnh cũng là nguyên nhân chủ yếu một trong.

Còn có, Vũ thị tộc nhân cho rằng Vũ Nguyên tin chính "Trọng thương sắp chết", nếu như bọn họ vi phạm tộc trưởng chi khiến đến đây "Vấn an", Vũ Nguyên tin bỗng nhiên bị thương nặng không trùng trị, trách nhiệm ai phụ? Cái kia nhiều lắm oan a? Miễn không được đi chuyển từ đường cùng Chấp Pháp đường.

...

Buổi tối, Vũ Sĩ Lăng biết điều đến, cũng bình lùi tới tỷ nữ, bao quát người nổi tiếng trọng, hoảng Bá chờ tâm phúc thân tín.

"Đây là bộ tộc ta truyền thừa căn nguyên Vũ Thần tượng thần, chỉ có Vũ thị huyết thống mới có thể kích hoạt, được cái gì toàn bằng cơ duyên; này ba bộ, là bộ tộc ta thiên cổ tới nay, căn cứ Vũ Thần tượng thần đoạt được tin tức thu dọn mà đến đây đủ nhất (Vũ Thần Tâm Kinh)."

Chỉ còn Vũ Nguyên tin phụ tử, Vũ Sĩ Lăng thận trọng vạn phần lấy ra số lượng thuốc pho tượng cùng ba bộ sách cổ, đưa cho Vũ Nguyên tin nói rằng,

Không đợi Vũ Nguyên tin đáp lại, Vũ Sĩ Lăng lại biểu hiện trình trọng nói tiếp: "Có điều, Vũ Thần là loại cực kỳ cao thâm cảnh giới trong truyền thuyết, liền người năm đời tổ (quy tiên Vũ Thần quy) cũng không dám tự xưng Vũ Thần. (Vũ Thần Tâm Kinh) trùng ở Trúc Cơ, là loại lý niệm, chỉ dẫn, cũng không cố định chiêu thức cùng tu tập phương pháp. Mười triệu người tu tập, thì có thiên vạn loại (Vũ Thần Tâm Kinh), này điểm ghi nhớ."

Dừng dưới, vừa vội xúc cấp tốc nói tiếp: "Theo : đề tộc quy, Vũ Thần tượng thần không được rời tổ các, (Vũ Thần Tâm Kinh) toàn bản không được rời tàng kinh các, không được văn tự sao duyệt lưu giữ. Vi phụ cũng chỉ có thể mang ra ba canh giờ, bằng không tất sinh đại sự! Người chỉ có hai canh giờ thời gian! Không thể sao chép!"

Lời nói đến mức rất rõ ràng, Vũ Nguyên tin chỉ có nhiều nhất hai canh giờ lật xem cùng lĩnh ngộ.

Có thể nhớ kỹ cùng lĩnh ngộ bao nhiêu toán bao nhiêu, xem hết Vũ Nguyên tin ngộ tính cùng năng lực. Nếu như hai canh giờ không cách nào toàn bộ ghi nhớ, vậy cũng quá không được bất luận người nào, mặc cho nguyên nhân gì!

Siêu cường thần hồn cùng đã gặp qua là không quên được, vốn là tu hành (Vũ Thần Tâm Kinh) điều kiện cơ bản nhất một trong!

"Ừm!"

Vũ Nguyên tin trình trọng gật đầu đồng ý, trong lòng khá là cảm động.

Chỉ ít cái này tiện nghi phụ thân, đối với mình quả thật không lời nói!

Tuy rằng Vũ Sĩ Lăng nói tới hồi hột, Vũ Nguyên tin tin tưởng, Vũ Sĩ Lăng mang ra Vũ Thần tượng thần cùng (Vũ Thần Tâm Kinh) toàn bản, đã là vất hết óc, cơ quan toán hết, khẳng định phí không ít khúc chiết!

Dứt lời, Vũ Nguyên tin nhưng không vội lật xem, mà là biểu hiện quái lạ, ánh mắt phức tạp nhìn về phía Vũ Thần tượng thần hỏi: "Đây là bộ tộc ta truyền thừa căn nguyên? Là Vũ Thần tượng thần?"

Vũ Thần tượng thần, không phải vàng không phải mộc không phải thổ, chất liệu không biết, khí thể thần thánh, nhưng trạng có ngàn cánh tay, khá là dữ tợn.

Nói là Vũ Thần tượng thần, còn không bằng nói là Tà Thần tượng thần đây!

Càng quan trọng chính là, Vũ Nguyên tin rõ ràng nhớ tới, tiền thân, chính mình bái phỏng cái kia hẻm lánh Hoang cổ quái lạ bộ lạc, bái tế thần bí cổ miếu, trong miếu tượng thần cùng "Vũ Thần tượng thần" như thế, khác biệt chỉ là to nhỏ mà thôi, cái khác hầu như không phân biệt, bao quát chất liệu, khí thể, về ngoài vân vân.

Đây là tình huống thế nào? Trong đó có liên quan gì sao? Bằng không cũng quá khéo!

"Phí lời! Nhanh lên một chút! Đây không phải người hiểu kỳ thời điểm!"

Vẫn là ba ngàn gia tăng chương, hiện nay không đề cử sắp xếp, có năng lực các huynh đệ tỷ muội hỗ trợ tuyên truyền dưới chứ, cảm tạ!

Đánh cướp... Lưu lại đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Vũ thị truyền thừa

"Phí lời! Nhanh lên một chút! Đây không phải người hiểu kỳ thời điểm!" Vũ Sĩ Lăng mở trừng hai mắt quát lên, lại trịnh trọng dặn dò: "Trước tiên tận lực ghi nhớ (Vũ Thần Tâm Kinh) điển tịch, có trợ giúp Vũ Thần tượng thần truyền thừa tin tức xung kích!" "Úm!" Vũ Nguyên tin làm cái hít sâu, trịnh trọng tiếp nhận ba bộ (Vũ Thần Tâm Kinh), hết sức chăm chú lật lên xem đến. Thời gian trôi qua... Hai đạo linh hồn dung hợp Vũ Nguyên tin, đúng là hồn phách hơn người, ắn có "Đã gặp qua là không quên được" khả năng. Khoảng chừng nửa canh giờ, Vũ Nguyên tin liền đem ba bộ (Vũ Thần Tâm Kinh), cẩn thận phiên mấy lần, làm được hoàn toàn nhớ kỹ! Khép lại (Vũ Thần Tâm Kinh), nhắm mắt trầm mặc chốc lát, Vũ Nguyên tin liền đưa trả cho Vũ Sĩ Lăng nói rằng: "Có thể!" Vũ Sĩ Lăng ngó ngán, nhắc nhở: "Đừng xem thường Tâm Kinh điển tịch, tượng thần truyền thừa tin tức không nhất định so với điển tịch nhiều cùng hoàn chỉnh..." "Không cần! Không sót một chữ!" Vũ Nguyên tin mỉm cười tự tin đáp. "Hô..." Vũ Sĩ Lăng sâu sắc nhìn Vũ Nguyên tin, trường thở dài một hơi, ngữ khí phức tạp nói: "Hiện tại, vì phụ tin tưởng, tin nhi rất có cơ hội tu thành trấn tông bảo điển! Đáng tiếc..." Đáng tiếc cái gì, Vũ Sĩ Lăng không nói thêm nữa, xem như là mị mị nhận rồi Vũ Nguyên tin rồi đi! (Vũ Thần Tâm Kinh) bác đại tinh thâm, nội dung tối nghĩa đa dạng, khó hiểu, khó hiểu, khó nhớ! Trong nửa canh giờ, Vũ Nguyên tin có thể không sót một chữ mà đọc lâu lâu, xác thực thiên phú kinh người! Đáng tiếc, Thái Nguyên Vương thị thực sự quá mạnh mẽ, nếu như không phải quy tiên Vũ Thần quy tọa trấn, Vũ thị căn bản không chút nào sức phản kháng. Vũ Nguyên tin rồi đi là lựa chọn tốt nhất, bằng không sớm muộn tao họa. "Đáng tiếc cái gì?" Vũ Nguyên tin mơ hồ đoán được điểm, vẫn hỏi tới. Vũ Sĩ Lăng vẫn chưa trả lời, phân phó nói: "Cắt cổ tay lấy máu ở tượng thần lồng ngực, sau đó đem tượng thần kẻ sất ở mi tâm! Không nên nghĩ cái khác, chuẩn bị tiếp thu tin tức xung kích, kiên trì càng lâu càng tốt, chịu đựng càng nhiều càng tốt!" Vốn là, Vũ Sĩ Lăng nghĩ Vũ Nguyên tin bói dưới (Vũ Thần Tâm Kinh) ba bộ, hai canh giờ có chút miễn cưỡng, chỉ cần thời khắc sống còn tiếp thu tượng thần xung kích là được. Vũ Nguyên tin không hỏi thêm nữa, móng tay vạch một cái, như đao tách ra tả oản huyết thống... Huyết dịch Như châu, đỏ bùng lóa mắt, hạ xuống dồn dập quỹ dị mà hòa vào Vũ Thần tượng thần. Vũ Thần tượng thần truyền thừa đến nay, nhớ máu truyền thừa số lần khẳng định không ít. Thế nhưng, Vũ Thần tượng thần trên cũng không bất kỳ vết máu nào để lại, để Vũ Nguyên tin kinh ngạc chú ý! Vũ Sĩ Lăng có chút buồn phiền cảm giác. "Oanh..." Không đợi Vũ Nguyên tin suy nghĩ nhiều, tâm trí nổ vang một tiếng, lại như là một dòng lũ lớn bỗng nhiên nhảy vào tâm trí, muốn căng nứt. May là Vũ Nguyên tin đã sớm chuẩn bị, lại có mười mấy ngày Tiên, dung hợp tiên thân ký ức trải qua. Năm nắm năm chặt, nổi gân xanh, xương cốt Như rang đậu liên tiếp vang lên. Vũ Nguyên tin một tay nắm chặt Vũ Thần tượng thần, đặt tại mi tâm, hai mắt đỏ như máu trợn trừng, nhìn chăm chăm tượng thần... "Ồ? !" Vũ Sĩ Lăng mở trừng hai mắt, ngạc nhiên không thôi, càng khẳng định Vũ Nguyên tin siêu cường hồn phách thiên phú. Vũ Thần tượng thần huyết thống truyền thừa đến nay, có thể chịu đựng tượng thần xung kích Giả đã ít lại càng ít, mỗi cái đều là Vũ thị đại nhân vật. Ngàn năm qua, càng là có thể đếm được trên đầu ngón tay, mạnh mẽ nhất năm đời tổ Vũ Thần quy, kiên trì một nén hương thời gian! Thập tức, bách tức... Một nén hương, nửa canh giờ, một canh giờ... "Hô, hô, hô..." Vũ Sĩ Lăng ánh mắt lom lom nhìn nhìn chăm chăm Vũ Nguyên tin, hô hấp Như cổ, càng là kích động đến toàn thân run. Vô thanh vô tức, bên trong gian phòng có thêm mấy bóng người, hoá trang bắt nhất, đại thể có vẻ già nua, tang thương, sâu không lường được. "Tam thế..." Vũ Sĩ Lăng mi mắt giật lên, thân thể run lên, căng thẳng vạn phần đang

muốn chào. Một vó áo bào đen thương phát ông lão, ánh mắt như đao trùng, ngăn chặn Vũ Sĩ Lăng. Thậm chí, khí thể phun ra nuốt vào khóa chặt Vũ Sĩ Lăng, khiến cho Như trí vạn tượng biến sâu, Như bị đóng băng. Vũ Sĩ Lăng hiểu ý tưởng mắt nhìn, khí thể vừa mới đánh tan. Vũ Sĩ Lăng đang muốn trường hô khẩu khí, vó và kìm nén, chậm rãi thả ra... Lại có mấy đạo thân hình Như Dạ Phong (gió đêm) đến, rất nhanh tăng cường đến mười mấy người, đều là vô thanh vô tức đi tới, trầm mặc mà ánh mắt cực nóng nhìn chăm chăm Vũ Nguyên tin! Những người này, tất cả đều là Vũ thị cổ tộc ẩn tu không ra lão tổ, Thái Thượng Trưởng Lão các loại, non nửa là thể nhân cho rằng đã qua đời tiền bối, bộ phận liền Vũ Sĩ Lăng cũng không biết lại vẫn sống sót. Cho dù Vũ Sĩ Lăng là Vũ thị tộc trưởng, có việc cầu kiến lão tổ, cũng chỉ có thể nhìn thấy một hai. Đây là nhà giàu cổ tộc gốc gác! Bỗng nhiên, một đạo cao to rồi lại lưng còng, thể như lão Quy thân hình, theo Dạ Phong (gió đêm) mà tới, rõ ràng tận mắt đến, lại không bất kỳ cảm giác gì, tựa hồ này thân hình vốn là ở cái kia, vô cùng quý dị! Quy tiên Vũ Thần quy! Vũ thị cổ tộc hiện có thực lực mạnh nhất tồn tại, là Vũ thị Định Hải thân châm, càng là đứng hàng thể gian đỉnh cao ba tiên một trong! Trong phòng mọi người khí thể biến đổi, hơn nửa người đang muốn khom người chào, bị Vũ Thần quy trừng, dồn dập hiểu ý nhịn xuống! Vũ Sĩ Lăng tìm đập nhanh hơn lại vừa cứng nhẫn nhẫn, phần lưng bí ra không ít mồ hôi lạnh, vạn phần căng thẳng cùng thấp thỏm. Còn coi chính mình dựa vào tộc trưởng chi tiện, vất hết óc, thủ đoạn dùng hết, mới vô thanh vô tức lấy ra Vũ Thần tượng thân cùng (Vũ Thần Tâm Kinh), để nhĩ từ sớm thu được truyền thừa, trong lòng còn khá là đắc ý tự hào đấy. Nguyên lai, người biết nhiều như vậy, đồng thời thời khắc đang chăm chú Vũ Thần tượng thân, chỉ là trước giả vờ không biết, không ngăn cản chính mình mà thôi! Căng thẳng thấp thỏm sau khi, Vũ Sĩ Lăng lại khá là hưng phấn, kích động, tự hào, nổi lòng như sóng tam! Không ngăn cản, chính là loại ngầm thừa nhận, chính là loại tán thành! Đây là hán con trai của Vũ Sĩ Lăng a, truyền thừa thời gian kiên trì, vượt qua năm đời tổ quy tiên, hơn nửa vượt qua gấp mấy lần! Dựa theo trong tộc truyền thừa kinh nghiệm, nếu không có gì ngoài ý muốn, Vũ Nguyên tin tương lai thành tựu, khẳng định hơn xa quy tiên Vũ Thần quy, đó là nhân vật gì? ! Vũ Thần! Chân chân chính chính Vũ Thần!"Úm!" Hơn một canh giờ, Vũ Nguyên tin đầu đầu ngâm khế một tiếng, cũng không phải là ngát dấu hiệu, mà là truyền thừa sắp kết thúc! Từ trước tới nay, cái thứ nhất từ đầu kiên trì đến vĩ, hoàn toàn tiếp thu Vũ Thần tượng thân truyền thừa Vũ thị tộc nhân!"Hô, hô, hô..." Bao quát quy tiên Vũ Thần quy ở bên trong, trong phòng tất cả mọi người hô hấp thêm xúc, rõ ràng lọt vào tai, suốt đêm Phong cũng tựa hồ khô nóng lên!"Cút! Đều cút! Vũ Thần con đường, nhất định gian nan nhấp nhô. Buổi tối cái gì đều không phát sinh, trước ra sao vẫn là ra sao, tất cả như cũ! Ai dám tiết lộ nửa câu, mặc kệ hán trốn tới chỗ nào, coi như là chân trời góc biển, trốn xa vực ngoại, lão Tử tự mình làm thịt hán, đừng tồn bất kỳ may mắn!" Không đợi trong phòng mọi người suy nghĩ nhiều, Vũ Thần quy bá đạo hung hăng mà kiên quyết quả đoán truyền âm, ở bên trong phòng mọi người tâm trí vang lên! Lưng còng Như quy, giọng điệu thô lỗ, càng hiện ra bá đạo hung hăng, đây chính là Vũ Thần quy! Mọi người tại đây, cảnh giới kém cỏi nhất cũng là luyện thân sơ kỳ, tâm tư xoay một cái, liền rõ ràng Vũ Thần quy ý tứ, dồn dập hiểu ý, càng cẩn thận hơn cẩn thận địa rồi đi. Vũ Thần quy ánh mắt cực nóng mà hi vọng liếc nhìn Vũ Nguyên tin, vừa tàn nhẫn trừng mắt Vũ Sĩ Lăng, vô thanh vô tức rồi đi! Vũ Sĩ Lăng sắc mặt biến đổi bất định, ánh mắt phức tạp nhìn về phía Vũ Nguyên tin, nổi lòng như sóng. Năm đời tổ ý tứ, Vũ Sĩ Lăng tự nhiên rõ ràng. Nhưng là, đến cùng làm sao làm a? Không để ý Thái Nguyên Vương thị áp lực, đối với Vũ Nguyên tin tốt một chút? Vẫn là chẳng quan tâm, lấy lợi rèn luyện? Làm thế nào mới gọi tất cả như cũ? Làm tốt, là công lao của hán, còn có thể phụ bằng từ quý; làm không cẩn thận, hán khẳng định là to lớn nhất trách nhiệm, hậu quả nghiêm trọng! ***** đúng giờ Cập Nhật, sách mới kỳ tạm định hai canh, thời gian: Rạng sáng cùng chạng vạng năm giờ rưỡi khoảng chừng : trái phải. Mặt khác, đọc sách hữu phản ứng, cường điệu một điểm. Đây không phải tiên hiệp, hảo hán không chịu nổi nhiều người, ba Tiên tử mà chờ ở quân đội trước mặt cũng đến nhào nhai, đó chỉ là tên gọi, lại như trong chốn giang hồ cái gì thánh, vương các loại, đừng đại vào tiên hiệp tâm thái! Cầu đề cử! Cầu thu gom! Cầu click! Cầu khen thưởng (vạn vật liền thỏa mãn)! Những này đối với sách mới quá trọng yếu, quyết định nhân khí cùng rất nhiều nhân tố, cảm tạ! Cảm tạ! Cảm tạ!

P/s : định mệnh , k biết đâu mà cách dòng

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

chương 6: Truyền thừa chi ngộ

Vũ Sĩ Lăng nổi lòng như sóng lăn lộn Trung, thời gian trôi qua!

Vũ Nguyên tin xa xôi chuyển tình, âm thanh khàn khàn hô: "Phụ thân!"

"Tình rồi?"

Vũ Sĩ Lăng ổn định tâm tình, âm thanh cố làm ôn hòa, nhưng khế run đáp. Sau đó cấp tốc căng thẳng quan hỏi: "Cảm giác thế nào? Đau đầu sao? Thân thể có sao không?"

Vũ Nguyên tin quai dị liếc nhìn Vũ Sĩ Lăng đáp: "Không có chuyện gì, hài nhĩ hết thầy đều tốt, truyền thừa mà thôi, có thể có chuyện gì?"

Dừng dưới, Vũ Nguyên tin không nhận được nhắc nhở: "Phụ thân, hai canh giờ gần đủ rồi chứ?"

Vũ Sĩ Lăng bật thốt lên đáp: "Không sao cả! Nhiều tha chút thời gian cũng ảnh hưởng không lớn, nguoi trước tiên khôi phục lại, không vói!"

"Không vói?"

Vũ Nguyên tin kinh ngạc nói thầm, không biết là ai trước một bộ cấp bách, giành giật từng giây lo lắng đáng về? Thật giống không nhanh chóng trả lại,

liền sẽ phát sinh thiên sự kiện lớn, tận thế giáng lâm, hiện tại lại không vội?

"Ai... Vì phụ thủ đoạn dùng hết, tự cho là thần không biết quỷ không hay mà lấy ra tượng thần cùng Tâm Kinh toàn bản. Kỳ thực, trong nhà lão tổ cùng Thái Thượng Trưởng Lão khẳng định biết, chỉ là giả vờ không biết, không có ngăn cản mà thôi!"

Biết từ chỉ bằng phụ, Vũ Sĩ Lăng trường buông tiếng thở dài, giải thích. Dừng dưới, biểu hiện nghiêm lại, hồ thẹn lại trịnh trọng nói tiếp:

"Vì phụ vô năng, tin nhi muốn trách thì trách vì phụ đi! Đừng đối với gia tộc có bất kỳ bất mãn cùng cái nhìn. Vì phụ có thể lấy ra tượng thần cùng Tâm Kinh, liền đại biểu trong tộc lão tổ thái độ, bọn họ vẫn là tán thành tin nhi thân phận địa vị cùng năng lực thiên phú. Chỉ là đối thủ thế lớn, không thể không làm ra chút thỏa hiệp, hi vọng tin nhi lý giải!"

Vũ Nguyên tự tin Trung ám áp, có loại ở lại trong tộc kích động. Chỉ là, Vũ Sĩ Lăng đã cho thấy thái độ, xem ra sự tình đã định, chỉ có thể cảm động đáp: "Phụ thân nói quá lời! Hải nhi đối với phụ thân và gia tộc, cũng không oán hận cùng trách cứ, trong đó nguyên do, hải nhi rõ ràng, bằng không cũng không sẽ chọn chủ động rời đi!"

"Vậy thì tốt! Vì phụ tin tưởng tin nhi là đứa trẻ tốt!" Vũ Sĩ Lăng ám thở phào nhẹ nhõm đáp.

Vũ Nguyên tin khá là cảm động, lại có chút khó chịu, cái gì gọi là con ngoan? !

Không đợi Vũ Nguyên tin suy nghĩ nhiều, Vũ Sĩ Lăng hiếu kỳ chờ mong hỏi: "Đúng rồi, truyền thừa tình huống thế nào rồi? Tin nhi hoạch được hoàn chỉnh truyền thừa sao?"

Vũ Nguyên tin nhìn về phía tượng thần cùng điện tịch, lần thứ hai nhắc nhở: "Phụ thân có thể trước tiên đem tượng thần cùng Tâm Kinh trả lại, miễn cho đem dài lắm mồm, ngày càng rắc rối. Quay đầu lại chúng ta phụ tử lại cẩn thận đàm luận!"

"Không vội! Không vội! Truyền thừa trọng yếu! Trước tiên nói một chút về..." Vũ Sĩ Lăng liền thanh đáp.

Vũ Nguyên tin khoe miệng vừa kéo, chần chờ hỏi: "Phụ thân xác định này ba bộ (Vũ Thần Tâm Kinh), là căn cứ tượng thần truyền thừa biên mà đến? Hội tụ bộ tộc ta vô số đời người truyền thừa truyền thừa tin tức?"

"Đương nhiên, làm sao?" Vũ Sĩ Lăng nghi hoặc đáp.

Vũ Nguyên tin cau mày trầm tư chốc lát, cẩn thận giải thích: "Lấy hải nhi cảm giác, bộ tộc ta vô số đời truyền thừa, khả năng đi nhầm đường! Hải nhi được truyền thừa, cùng (Vũ Thần Tâm Kinh) không giống nhau a, khác biệt khá lớn!"

"Cái gì?" Vũ Sĩ Lăng biểu hiện cứng đờ, thất thố kinh kêu thành tiếng.

"Hô..."

"Răng rắc, bùm bùm..."

Cùng lúc đó, Dạ Phong (gió đêm) gào thét, cuốn lấy cửa sổ màn che, còn quét xuống trong phòng bộ phận bồn chứa.

"A?"

Vũ Nguyên tin cả kinh, kinh ngạc không tên.

"Chẳng lẽ mình chỉ trích Vũ thị tổ tiên, chọc giận tổ tiên linh hồn? Sự kiện linh dị?"

Căn cứ tiền thân ký ức, thế giới này cũng không tiên thần quỷ quái a, những kia chỉ là cổ sự trong tiểu thuyết bịa đặt thôi!

"Không có chuyện gì! Không có chuyện gì! Gió lớn! Gió lớn mà thôi! Tin nhi không cần lưu ý, nói nhanh lên, đến cùng xảy ra chuyện gì? Bộ tộc ta vô số đạo truyền thừa, làm sao có khả năng đi nhầm đường? !"

Vũ Sĩ Lăng tự nhiên rõ ràng xảy ra chuyện gì, ám lưu đem hân, liền thanh động viên nói, cũng phi báng trong bóng tối nhòm ngó lão tổ, tuổi rất cao, vẫn như thế không bình tĩnh!

Quay đầu lại ngẫm lại, dù là ai khổ tâm theo đuổi cả đời, cuối cùng phát hiện mình đi nhầm đường, ai cũng bình tĩnh không được a!

"Cái này..." Vũ Nguyên tin chần chờ, không biết nói thế nào, cũng bị trước mắt sự kiện linh dị làm bối rối.

"Không cần lưu ý, ăn ngay nói thật liền có thể!"

Vũ Sĩ Lăng liền thanh động viên nói, rất muốn nói cho Vũ Nguyên tin, hân là Vũ thị vô số đời người truyền thừa Trung, duy nhất tiếp thu hoàn chỉnh truyền thừa người, có quyền lên tiếng nhất. Có thể tưởng tượng năm đời tổ căn dặn, lại không dám nhiều lời.

"Truyền thừa Tiền phần nhỏ, xác thực cùng (Vũ Thần Tâm Kinh) ba bộ gần như! Thế nhưng, mặt sau phần lớn, nhưng là hoàn toàn khác nhau!"

Vũ Nguyên tin lắc đầu, tạm thời đề xuống trong lòng kinh nghi, trấn định chậm rãi giải thích.

"(Vũ Thần Tâm Kinh) ba bộ, chỉ là một phần nhỏ? Mặt sau phần lớn hoàn toàn khác nhau?" Vũ Sĩ Lăng khiếp sợ kinh ngạc ni non, rõ ràng có chút tinh thần hoảng hốt.

"Nói như vậy đi! Vũ Thần truyền thừa chia làm bốn bộ phận, bộ phận thứ nhất là võ tu phương pháp, so với trong tộc (Vũ Thần Tâm Kinh) toàn bản nhiều điểm, chỉ có thêm chút rèn đúc Quân Hồn phương pháp cùng vận dụng! Bộ phận thứ hai là văn tu phương pháp. Tiền hai bộ phận chiếm cứ truyền thừa tám, chín phần mười. Bộ phận thứ ba là văn võ kiêm tu phương pháp, bộ phận thứ tư là dung hợp văn võ đột phá bước cuối cùng, cũng chính là thân thể cùng hồn phách hoàn mỹ dung hợp, thành là chân chính Vũ Thần phương pháp, mặt sau tin tức quá mức tối nghĩa thâm ảo, hài nhi cảnh giới chưa tới, cũng không biết nên giải thích thế nào, đại khái chính là ý này đi!"

Vũ Nguyên tin lý giải Vũ Sĩ Lăng khiếp sợ, tiếp tục bình tĩnh giải thích. Dừng dưới, lại nói tiếp:

"Trong đó võ tu, văn tu, liên quan đến sa trường trên võ tướng văn mưu Quân Hồn, lòng son : đan tâm, còn liên quan đến triều đình, thậm chí quốc gia cấp độ tu hành. Vì lẽ đó, hài nhi mới sẽ nói, bộ tộc ta vô số đời truyền thừa, khả năng đi nhầm đường, có chút phiền diện!"

"Hô..."

Vũ Sĩ Lăng sắc mặt thay đổi mấy lần, thật dài hô xả giận, âm thanh có chút khàn khàn đáp: "Vi phụ rõ ràng! Nói đơn giản một chút, bộ tộc ta chân chính truyền thừa, đối mặt chính là toàn bộ thiên hạ, là văn võ kiêm tu chi đạo; bộ tộc ta vô số đời tới nay, nhưng chỉ nhìn chăm chăm giang hồ võ lâm, liên võ tu chi đạo cũng chỉ thu được da lông, liên cái đỉnh cấp danh tướng đều không, thuộc về võ tu gia tộc, đúng là đi nhầm đường!"

Dứt lời, mặt lộ bi ai thở dài nói: "Đời sau vô năng, đến nay mới tỉnh a!"

"..." Vũ Nguyên tin há miệng, không biết nên nói cái gì cho phải!

Coi như đi nhầm đường, Vũ thị cô tộc cũng vẫn phồn vinh hưng thịnh a.

Nếu như thật sự đổi mặt toàn bộ thiên hạ, thiên hạ chi tranh, động thì lại bỏ mình tộc diệt, Vũ thị có thể không may mắn còn sống sót đến nay, đều là cái vận đề!

Trong lúc nhất thời, trong phòng yên tĩnh một mảnh, nghe được cả tiếng kim rơi, chỉ có Dạ Phong (gió đêm) từ từ, thiên trùng minh minh.

"Phụ thân? Phụ thân?"

Vũ Nguyên tin lên tiếng la lên, làm cho Vũ Sĩ Lăng rung mình một cái, thức tỉnh, lại nghe Vũ Nguyên tin nói tiếp: "Tắc ông thất mã, ai biết không phải phúc. Phụ thân chớ cần suy nghĩ nhiều. Thiên hạ chi tranh, quan hệ quá lớn, đối với một đại gia tộc tới nói, không nhất định là chuyện tốt!"

"Ồ?"

Vũ Sĩ Lăng biểu hiện chấn động, ánh mắt sắc bén địa kinh ngạc kinh ngạc quan sát Vũ Nguyên tin, nhìn ra Vũ Nguyên tự tin Trung sợ hãi.

Bỗng nhiên, Vũ Sĩ Lăng điên cuồng giống như ngựa mất lên trời cười to:

"Lân nhi! Chân Long chi tử! Làm bảy phụ sống tạm năm mươi năm, tự nhận khôn khéo tầm nhìn, còn không bằng chim non nhìn thấu triệt! Ha ha, ha ha... Có con trai như thế, ta nguyện là đủ! Ha ha..."

"Hóa ra là cái này a, biểu hiện quá già thành tinh minh rồi? Phản ứng không cần lớn như vậy chứ?"

Vũ Nguyên tin ám thờ phào nhẹ nhõm, thầm nhủ trong lòng. Cũng không cảm giác mình từng nói, có cái gì kinh người chỗ, hiểu chút lịch sử mà lý trí điểm người, đều biết cái này lý a!

"Đúng rồi! Tin nhi đem truyền thừa tin tức chép lại đi, chuẩn bị truyền thừa, đây là các đời truyền thừa quy củ!"

Bóng dáng tồn tại rất nhiều, chỉ là sách mới kỳ không tốt cùng tiến lên, các huynh đệ tỷ muội lý giải, thứ lỗi!

Bái cầu thu gom, đề cử, click! Tinh hướng có chút không ổn a, cầu viện...

Mặt khác, có thư hữu phản ứng, giải thích... Đoạn này tình tiết, là khởi điểm, làm nền, là đề đại gia đối với tân thế giới có cái khái niệm, này Bàn Tay Vàng (Trộm) tuyệt đối không khuếch đại, đối lập những kia biến thái lịch sử thiên kiều tới nói, không tính là gì! Đại gia cứ việc yên tâm, đây là tranh bá văn, bóng dáng là tác giả cũ, điểm ấy lực chương không vẫn có...

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

chương 7: Tượng thần tan vỡ

"Đứng rồi! Tin nhi đem truyền thừa tin tức chép lại đi, chuẩn bị truyền thừa, đây là các đời truyền thừa quy củ!"

Vũ Sĩ Lăng cũng biết mình có chút thất thố, cấp tốc thu dọn tâm tình, liền phân phó nói.

"Ừm!"

Vũ Nguyên Tín thoải mái đáp một tiếng, xem phụ thân không rời đi ý tứ, không khỏi kinh ngạc hỏi: "Hiện tại sao?"

"Ừm! Hiện tại, lẽ nào có vấn đề gì không? ! Yên tâm, không cần vì là vị phụ lo lắng, tối nay không có gì."

Vũ Sĩ Lăng rõ ràng nhĩ tử kinh ngạc, nhắm mắt đáp.

Gấp không phải Vũ Sĩ Lăng, mà là trong bóng tối nhòm ngó đám kia lão tổ a!

Vũ Nguyên Tín nhìn chằm chằm Vũ Sĩ Lăng, vẫn chưa dây dưa "Gấp không vội" vấn đề, mặt lộ bất đắc dĩ cùng làm khó dễ, cười khổ nói:

"Không phải hài nhi không muốn, mà là tựa hồ có thần kỳ phong ấn tại, che giấu truyền thừa cụ thể tin tức. Làm cho hài nhi chỉ có thể biết được tương ứng cấp độ nội dung cụ thể, bây giờ chỉ có cảnh giới thứ nhất, võ tu chi luyện thể chữ Nhật tu chi Minh Tâm. Cái khác cảnh giới tin tức, hài nhi đại khái hiểu, rồi lại không nói ra được nguyên do đi ra, càng không cách nào biết được nội dung cụ thể!"

"Hả?"

Vũ Sĩ Lăng sầm mặt lại, cau mày trầm tư, nhưng cũng lý giải nhĩ tử lời giải thích, quá mức thâm ảo tin tức, đúng là chi vừa ý sẽ không thể nói bằng lời, khó có thể cụ thể miêu tả!

Trong tộc (Vũ Thần Tâm Kinh) ba bộ, liền cỡ nào mệnh mệnh thâm ảo, huống hồ là toàn bộ Vũ Thần truyền thừa? !

Một tốt truyền thừa, xác thực nên chậm rãi thả ra tương ứng cấp độ tin tức, mà không phải toàn bộ rót vào, cái kia bao nhiêu sẽ ảnh hưởng đến người truyền thừa tâm cảnh!

Xem Vũ Nguyên Tín ý thức thức tỉnh đến nhanh như vậy, tựa hồ không chịu đến truyền thừa sau tin tức xung kích, so với những kia chỉ kiên trì mấy tức, mấy chục giây người truyền thừa còn ung dung, quả thật có chút không hợp với lẽ thường.

Coi như là năm đời tổ Vũ Thần quy, năm đó cũng là tinh tọa mấy ngày mấy đêm, vừa mới tiêu hóa trong đầu truyền thừa, khôi phục tinh táo ý thức!

Nghĩ tới đây, Vũ Sĩ Lăng khó nén thất vọng nói rằng: "Theo : đề tộc quy chép lại liền có thể, biết bao nhiêu, có thể miêu tả bao nhiêu, coi như bao nhiêu, không cần lưu ý cái khác!"

Thất vọng nhất khẳng định là trong bóng tối nhòm ngó đám kia lão tổ, dù sao đến bọn họ cảnh giới kia, kém cỏi nhất cũng là luyện thần sơ kỳ, tiến lên trước một bước đều thiên nan vạn nan, khẳng định càng dễ ý Vũ Thần truyền thừa đến tiếp sau tin tức.

Có điều, muốn cho một luyện thể Giả, đi cụ thể miêu tả văn tu cùng võ tu chi luyện thần trở lên cảnh giới hàm nghĩa, đúng là làm người khác khó chịu, quá vô căn cứ!

Tiểu nuôi chính là, Vũ thị lão tổ môn, tuyệt đại đa số đi chính là võ tu con đường, nếu như có đồng bộ văn tu phương pháp, khẳng định càng dễ dàng tiến bộ, giá trị vô lượng, đây chính là cái cực cống hiến lớn cùng công lao.

Hoàn toàn có thể tưởng tượng, nếu như Vũ Nguyên Tín có thể nói thêm cung điểm truyền thừa tin tức, Vũ thị lão tổ thực lực, nhất định sẽ tăng vọt một đoạn dài!

Văn võ chi đạo, đều chỉ có đơn giản ba cái cảnh giới, võ tu là luyện thể, luyện khí, luyện thần; văn tu là Minh Tâm, luyện tâm, lòng son : đan tâm. Cuối cùng trăm sông đổ về một biển, đều là chấm dứt thành Kim Đan, chỉ có văn võ Kim Đan khác biệt!

Văn võ chi đạo, nói trắng ra, chính là một tầng thể, trọng lực, sức mạnh tại hạ đan điền; một tầng tâm, trùng thần, sức mạnh ở trên đan điền. Phương thức khác biệt, lại là trăm sông đổ về một biển, lại như là âm dương hai cực!

Không thể nói được ai mạnh ai yếu, nhưng văn tu luận võ tu thiếu vô số lần, tu tập độ khó đại vô số lần.

"Ừm!" Vũ Nguyên Tín hồ thẹn đáp một tiếng.

Tạm thời không tính phụ thân Vũ Sĩ Lăng chờ thân cận người cảm tình, Vũ Nguyên Tín từ Vũ thị bộ tộc được như vậy quý hiếm quý giá truyền thừa, tựa hồ còn có không biết ý nghĩa đặc thù, Vũ Nguyên Tín quả thật rất muốn tặng lại Vũ thị, đây là cơ bản nhất cảm ơn chỉ tâm.

Thế gian xưa nay sẽ không có vô duyên vô cớ yêu hận, cũng không có chuyện đương nhiên trả giá cùng thu hoạch.

Vũ Nguyên Tín cũng rất muốn đem truyền thừa ghi chép cho gia tộc!

Đáng tiếc, loại này truyền thừa phương thức, có chút thần kỳ huyền diệu, không phải Vũ Nguyên Tín không muốn toàn bộ ghi chép hạ xuống. Xác thực không biết cụ thể tín tức, tựa hồ bị cái gì che giấu!

"Răng rắc..."

Nhưng vào lúc này, một tia vật cứng nứt toác thanh, ở yên tĩnh đêm khuya các vị rõ ràng, dẫn tới Vũ Sĩ Lăng phụ tử cùng nhau trong lòng nhảy một cái.

Chính đặt ở giường trên ngàn cánh tay Vũ Thần tượng thần, bỗng nhiên hoàn toàn tan vỡ, hóa thành một chồng bé nhỏ mảnh vỡ...

"A? !"

Vũ Sĩ Lăng phụ tử không hẹn mà cùng địa biểu hiện cứng đờ, miệng mở lớn. Lập tức sắc mặt sát trắng như tờ giấy, có loại tai vạ đến nơi kinh hoàng!

"Xảy ra chuyện gì? Làm sao có khả năng? Không... Không muốn a..."

Vũ Sĩ Lăng cả người run rẩy, sắc mặt xám trắng run giọng ní non, hai tay run rẩy duỗi ra, tựa hồ muốn cứu vãn đồ nát tượng thần, có loại thiên địa sắp tùy theo đồ nát kinh hãi hoang mang...

Vũ Nguyên Tín nhưng là tâm trí hồ dán một mảnh, không cách nào bình đẳng báo lại Vũ thị, liền để Vũ Nguyên Tín rất xấu hổ, hồ thẹn, bây giờ dĩ nhiên đem Vũ thị quan trọng nhất truyền thừa tượng thần làm không còn.

Làm sao hướng Vũ thị bộ tộc bàn giao?

Làm sao hướng về phụ thân Vũ Sĩ Lăng bàn giao?

Làm hủy truyền thừa tượng thần, đừng nói Vũ Sĩ Lăng là tộc trưởng, coi như năm đời tổ Vũ Thần quy, cũng giang không được loại này tội chứ?

"Phụ thân..." Vũ Nguyên Tín miệng khô lưỡi khô khăn khăn hô.

"Hô..."

Để Vũ Nguyên Tín cực kỳ bất ngờ chính là, Vũ Sĩ Lăng sắc mặt thay đổi mấy lần, một lát sau thật dài hô xả giận, nghĩ mà sợ vạn phần vỗ lồng ngực rù rì nói: "May là! May là..."

"May là?" Vũ Nguyên Tín mở trừng hai mắt.

"Vận mệnh như vậy, chuyện không liên quan tới người! Đừng nghĩ nhiều như thế, sao chép đi!" Vũ Sĩ Lăng phát phát tay nói rằng, rõ ràng không muốn nhiều lời.

Dứt lời, Vũ Sĩ Lăng cõi ngoại bào, Như thu thánh vật cẩn thận từng li từng tí một thu hồi tượng thần mảnh vỡ, một chút xíu nát tra, bụi đất chờ đều không buông tha.

Vũ Nguyên Tín cũng không phải là lòng hiếu kỳ tăng mạnh người, nếu Vũ Sĩ Lăng biểu thị không có chuyện gì lại không muốn nhiều lời, cũng không cần phải tra cứu, chỉ có thể tận lực ghi lại chính mình biết, tận lực bù đắp!

Truyền thừa đoạt được luyện thể bộ phận, cùng trong tộc bảo điển cũng không khác biệt quá lớn, có thêm bộ tên là (vũ quyền) quyền pháp, có thể càng tốt hơn rèn luyện toàn thân da thịt gân cốt mô, huyết tùy kinh mạch ngũ tạng các loại, vẫn cùng tinh thần có chút liên quan. Đừng xem tên đơn giản đến không thể lại đơn giản, liền bộ quyền pháp này, giá trị vô lượng, không thấp hơn Thiên cấp tuyệt học, tuyệt đối là võ tu tốt nhất luyện thể Trúc Cơ tuyệt học!

Còn nhiều cái "Quan tượng tượng thần" phương pháp, thuộc về văn tu. Rất ít mấy trăm chữ, nhưng có trợ giúp càng nhanh hơn hiểu ra chính mình võ đạo tinh thần, lợi cho ngưng luyện tinh thần lực của mình, khiến cho càng dễ dàng hóa thành Vũ Hồn hoặc văn tâm, cũng là có thể càng nhanh chóng càng dễ dàng địa đột phá đến cảnh giới tiếp theo! Nói đơn giản một chút, chính là cái tu luyện lực lượng tinh thần phương pháp, càng có chút thần kỳ tác dụng.

Trong đó Vũ Thần tượng thần ngàn cánh tay, đại diện cho ngàn loại tài nghệ, khí thể, khí chất, ý nhị các loại, thì lại quan hệ càng to lớn hơn, bao hàm tâm tình, tinh thần, cảm ngộ chờ cấp độ sâu nhân tố, cực kỳ thâm ảo, chỉ vừa ý sẽ không thể nói bằng lời.

Nghĩ tới đây, Vũ Nguyên Tín càng áy náy, Vũ Thần tượng thần tan vỡ, quan tượng độ khó có thể tưởng tượng được.

Càng quan trọng chính là, văn tu phương pháp tuy rằng cực kỳ quý hiếm hiếm thấy, cường thịnh Như Vũ thị cổ tộc, nhưng cũng thu thập tích lũy không ít, có quan tướng, tích lũy, dần vật, kích thích chờ thiên kỳ bách quái phương pháp. Thế nhưng, cũng không cái gì chỗ độc đáo, văn tu phương pháp lấy "Quan tướng" là nhất, mạnh yếu chỉ là quan tướng đối tượng khác biệt! Không có Vũ Thần tượng thần, Vũ thị quan tướng phương pháp so với những công pháp khác cũng cường không đi nơi nào!

Mình có thể làm sự, chính là tận lực ghi chép truyền thừa tin tức, lại viết xuống cái nhìn cá nhân, kiến nghị, cảm ngộ các loại, cuối cùng nhưng là tận lực miêu tả Vũ Thần tượng thần.

Khí chất thần thánh, khí thế rộng rãi, bề ngoài dữ tợn, lại mang theo bá đạo, tầm nhìn, bất khuất, cứng cỏi chờ ý vị.

Người bình thường hình, nhưng có ngàn cánh tay, ngàn cánh tay mỗi người có hình thái, quyền bàn tay, đao kiếm thương, phù chuy thuận chờ chút, chỉ là năm ngón tay một chương, dĩ nhiên có thể diễn dịch ra nhiều như vậy chiêu thức cùng vũ khí. Liên đứng tư, ngũ quan, nụ cười các loại, cũng ý cảnh rất sâu!

Bởi vì muốn bù đắp, Vũ Nguyên Tín cực kỳ tập trung vào, dần dần mà...

Vũ Nguyên Tín từ từ lạc lối tự mình..

Càng miêu tả, càng cảm giác được Vũ Thần tượng thần thần kỳ hùng vĩ, đối với Vũ Thần hàm nghĩa cảm ngộ càng sâu.

Vũ Thần tượng thần, mỗi một phân cảm quan, mỗi một phân tư thái, mỗi một phân hình thái chờ chút, tựa hồ cũng ẩn chứa bác đại tinh thâm võ học đạo lý!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

chương 8: Văn tu tuyệt diệu

Dạ Nguyệt tây thiên, Nguyệt Hoa như nước!

Ôn hòa Húc Nhật, từ từ bay lên, nhiễm trắng bầu trời, rọi sáng đại địa.

Vũ Nguyên Tín sao chép biết, suy nghĩ, ngộ ra, dùng chưa tới một canh giờ, còn lại ba bốn canh giờ, đều ở miêu tả Vũ Thần tượng thần. Hơn nữa, Vũ Nguyên Tín đã triệt để lạc lối, không biết mình đang làm gì thế!

Một đêm, Vũ Sĩ Lăng thân như pho tượng nhìn Vũ Nguyên Tín, liên hô hấp đều phóng tới nhẹ nhất tới vi. Liên trong bóng tối nhòm ngó rất nhiều lần, cũng không có rời đi!

Dần dần, Vũ Sĩ Lăng phát hiện Vũ Nguyên Tín tình huống có chút không ổn...

Sắc mặt tái nhợt, mồ hôi hột cuộn cuộn, thân thể run rẩy, vẫn như cũ mê muội ở hội họa Trung, tựa hồ không hề tự biết.

Vũ Sĩ Lăng lo lắng vạn phần, liên tục xoa tay, đi dạo, muốn tỉnh lại Vũ Nguyên Tín, lại không biết tình huống cụ thể, rất sợ quấy nhiễu Vũ Nguyên Tín, khả năng là tẩu hỏa nhập ma, cũng khả năng là hiếm thấy kỳ ngộ.

"Phốc..."

Bỗng nhiên, Vũ Nguyên Tín ngoác miệng ra, một ngụm máu lớn phun ra, trong nháy mắt nhuộm đỏ dài mấy thước rộng bản vẽ, ngửa mặt lên trời té ngã.

"Tín..."

Lo lắng lo lắng vạn phần Vũ Sĩ Lăng, kinh ngạc thốt lên vọt tới trước ôm lấy.

"Này cái gì a..."

Vũ Nguyên Tín trước tiên quan tâm chính mình hội họa thành quả, trong lòng ni non một tiếng, ngắt.

Khỏe mạnh một tấm tượng thần, vẫn cứ cho Vũ Nguyên Tín họa thành khổng tước xòe đuôi, giống như đứa bé tiện tay vẽ xấu. Hơn nữa đại đoàn huyết dịch nhiễm, hoàn toàn không thể nhìn, liền Vũ Nguyên Tín chính mình cũng nhìn không ra họa đến cùng thứ đồ gì!

"Hao tổn vô hình quá nặng, có thể có thể thương tổn được bản nguyên!"

Vũ Thần quy như gió mà tới, căng thẳng vạn phần nắm lên Vũ Nguyên Tín cánh tay tra xem ra, cau mày trịnh trọng nói rằng, cũng tức giận quát lên:

"Người làm việc như thế nào? Lẽ nào trước không nhìn ra được sao? Dĩ nhiên để hấn tao ngộ lớn như vậy tổn thương!"

Đang khi nói chuyện, một viên thơm ngát nức mũi, khiến cho người tỉnh thần đại chấn đan được tới tay, cấp tốc nhét vào Vũ Nguyên Tín trong miệng.

"..."

Vũ Sĩ Lăng há mồm không nói gì, trong lòng không cam lòng kháng nghị.

Trong phòng phát sinh tất cả, bao quát Vũ Nguyên Tín trạng thái, Vũ Thần quy chờ lão tổ, khẳng định so với hấn cái này tận mắt nhìn người còn rõ ràng, trước tại sao không nói? Hiện đang trách hấn?

Hết cách rồi, ai bảo bọn họ là lão tổ đây! Nhấn nhện đi!

"Không thể nào? ! Vũ Thần tượng thần chạy thế nào trong biến ý thức của hấn? Đây là võ tu chi luyện thần cảnh hoặc văn tu chi luyện tâm tình, mới phải xuất hiện tình huống chứ? Không trách tượng thần sẽ sụp đổ, lại không nói ra được cụ thể truyền thừa tin tức..."

Kiểm tra thời khắc, Vũ Thần quy ngạc nhiên nghi ngờ âm thầm suy nghĩ, lập tức thả xuống Vũ Nguyên Tín thủ đoạn, nghi hoặc nhìn về phía để Vũ Nguyên Tín hồn phách bị thương họa.

Cái gì họa càng có uy lực như thế?

Đầu tiên nhìn, hoàn toàn chính là đứa bé vẽ xấu, không biết họa thứ đồ gì, vẫn là dơ loại kia.

Cái nhìn thứ hai, tựa hồ rất có mùi vị.

Đệ tam mắt, tựa hồ ẩn chứa huyền diệu hàm nghĩa cùng ý cảnh, cảm ngộ...

...

Chính là "Ô nhiễm" tranh vẽ vết máu, cũng tựa hồ để bức họa này sống, có thêm một tia khó có thể dùng lời diễn tả được linh tính, ẩn chứa Vũ Nguyên Tín đối với truyền thừa lý giải cảm ngộ, còn vượt xa khỏi Vũ Nguyên Tín bản thân cảnh giới.

Lấy Vũ Thần quy cá nhân cảm giác, chỉ là bức họa này, tác dụng liền có thể sánh được Vũ Nguyên Tín viết xuống ba Đại cảnh giới nội dung tin tức!

"Thần họa a! Luyện thần tác phẩm! Luyện tâm tác phẩm.. Đây là trong cõi u minh đối với tượng thần sụp đổ bồi thường sao?"

Chỉ là nhìn mấy tức, Vũ Thần quy ám hút ngưng khí lạnh, khiếp sợ dị thường thấp giọng ní non, nhưng không giấu giếm được Vũ Sĩ Lăng cùng trong bóng tối nhòm ngó rất nhiều lão tổ.

"Yên tâm! Có lão Tử đan được, khẳng định không có chuyện gì, trái lại nhân họa đắc phúc, có cơ duyên vô cùng to lớn! Cái gì cũng đừng nói, lão Tử cũng chưa từng tới, vẫn là tất cả như cũ..."

Không đợi Vũ Sĩ Lăng hỏi nhiều, Vũ Thần quy lấy đi họa chỉ, lại như gió rời đi.

Đây là quy tiên Vũ Thần quy, hay là chính là loại tính cách này, vừa mới càng có thể chú trọng võ đạo.

"Lại ..."

Vũ Sĩ Lăng vô lực nói thầm thanh, liền ánh mắt rạng rỡ nhìn về phía Vũ Nguyên Tín.

Chỉ bằng năm đời tổ ni non cùng biểu hiện, nhi tử ghê gớm a! Làm sao cái ghê gớm pháp, Vũ Sĩ Lăng chính mình cũng là kiến thức nửa vùi!

...

"Hoàng Bá..."

Trong mơ màng tĩnh lại, Vũ Nguyên Tín than nhẹ thanh, nhưng là bản năng gọi dậy hoàng Bá, lại như là trong xương dấu ấn!

Ý thức có chút mơ hồ, lại không đau đầu mệt mỏi loại hình tình huống, trái lại có chút không tên tỉnh thần phấn khởi, liền cảm quan cũng rõ ràng nhạy cảm rất nhiều.

"Thiếu gia..."

Hoàng Bá trước sau như một địa u linh giống như đứng lúc xuất hiện, không giống nhau : không chờ Vũ Nguyên Tín hỏi dò, liền tự giác nói rằng:

"Tộc trưởng lão gia rồi đi, nói thiếu gia không chuyện gì, trái lại đạt được không nhỏ kỳ ngộ . Còn cái khác, thiếu gia không cần suy nghĩ nhiều cùng lo lắng, hảo hảo chậm đợi sự tình phát triển, chuẩn bị rồi đi liền có thể!"

Nói đến đây, dừng dưới, lại bổ sung: "Đương nhiên, nếu như thiếu gia có yêu cầu gì, có thể đưa ra, là trong tộc cùng Vương thị nên cho bồi thường, không cần thì phí!"

"Ừm!"

Vũ Nguyên Tín đơn giản đáp một tiếng, đứng dậy, mở rộng lại thân thể, không phát hiện có cái gì không thích hợp, trái lại có loại không nói ra được vui sướng, thanh minh!

Liên quan với có hay không cách tộc, trước chỉ là suy đoán, bây giờ Vũ Sĩ Lăng trực tiếp giải thích, xem ra trong tộc đã quyết định!

"Hoàng Bá! Giúp ta điều tra dưới tứ thúc (võ sĩ ược) tình huống cụ thể, bao quát gia đình thành viên. Còn có, thu thập dưới thiên hạ đại sự cùng trong chốn giang hồ sự, không dễ làm liền trực tiếp đi tìm phụ thân!"

Trầm tư chốc lát, Vũ Nguyên Tín hướng hoàng Bá dặn dò lại, liền đi ra ngoài.

"Phải!" Hoàng Bá về nghỉ hoặc lóe lên một cái rồi biến mất, nhưng cái gì cũng không có hỏi, thoải mái đáp ứng

Võ sĩ ược con gái, chính là vang danh sử sách Hoa Hạ trong lịch sử người thứ nhất nữ đế, Võ Tắc Thiên, vũ chiếu, Vũ Mị Nương.

Thế giới này nếu như phù hợp Hoa Hạ lịch sử, bây giờ nữ đế, hẳn là tứ thúc thứ nữ, "Vũ thị chi Hoa" vũ thuận em gái ruột. Bởi vì là võ sĩ ược thiếp thất Dương thị sinh, bây giờ sinh hoạt cũng không tốt.

...

Suy nghĩ, Vũ Nguyên Tín đi tới trong viện, mở rộng lại quyền cước, Tinh Tâm an thần đang muốn tu tập (vũ quyền), lại phát hiện...

Tinh thần lực của mình, không tên mạnh mẽ mấy lần, hầu như hóa thành thực chất, có thể như điều khiển cánh tay, dễ dàng liền có thể thăm dò vào thần bí đến cực điểm, chỉ có văn tu mới sẽ tiếp xúc trên đan điền... Ấn đường tàng thần chi phủ, cũng chính là tục xưng Thước Hải.

Càng quan trọng chính là, trong óc, một vị ngàn cánh tay tượng thần đứng ngao nghể trung ương, ngũ quan mơ hồ, nhưng hình thể rõ ràng, là mật mờ lực lượng tinh thần cường tới trình độ nhất định ngưng tụ mà thành, sắp thực hóa biểu hiện!

"Xảy ra chuyện gì? Tiền thân cùng mình, đều không tu quá văn tu chi đạo a, còn không nghiên cứu qua đây..."

Vũ Nguyên Tín có chút ngơ ngác, có chút bỗng nhiên tỉnh ngộ.

"Không trách vừa nảy tâm tư như điện, như vậy nhanh đã nghĩ thông cùng sáng tỏ các loại quan hệ phức tạp, dặn dò hoàng Bá làm việc, hóa ra là lực lượng tinh thần tăng vọt..."

Vũ Nguyên Tín có chút rõ ràng văn tu ảo diệu chỗ.

Lực lượng tinh thần càng mạnh, năng lực suy nghĩ tự nhiên càng mạnh, suy nghĩ tốc độ tự nhiên càng nhanh, bao quát tư duy lô-gích, hình tượng tư duy, trực giác tư duy, suy lý tư duy, linh cảm tư duy chờ chút, tự nhiên càng mạnh hơn!

Đương nhiên, đây chỉ là bắt đầu, chỉ là cơ bản nhất ảo diệu!

Đúng giờ Cập Nhật, bài cầu thu gom, đề cử, click! Ba ngày, đều là ở trang đầu bảng bên bờ, còn kém như vậy một điểm trên trang đầu, ý nghĩa liền không giống, đại gia hẳn tâm sao? Có thể chịu đựng sao? Bài cầu trợ giúp!

Có con đường cùng năng lực bằng hữu, giúp làm cái tuyên truyền, vô cùng cảm kích, cảm tạ!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Tứ đại yêu nghiệt

"Có điều... Trong óc Vũ Thần tượng thần là xảy ra chuyện gì? Một đêm tiêu thăng đến văn tu luyện tâm tình? Lại rõ ràng không phải..."

Rõ ràng sau khi, Vũ Nguyên Tín thì càng không nghĩ ra.

Trong óc ngưng ra rõ ràng hình ảnh, là văn tu cảnh giới thứ hai "Luyện tâm tình" tiêu chí, lại như võ tu luyện khí cảnh tiêu chí... Vũ Hồn hư tượng.

Vũ Nguyên Tín đúng là lực lượng tinh thần tăng mạnh, tổng sản lượng tăng vọt không chỉ gấp năm sáu lần, có thể so với văn tu cảnh giới thứ nhất Minh Tâm cảnh bảy, tám trùng, rõ ràng không bằng luyện tâm văn tu, chất lượng trên nhưng như thế, đều nắm giữ "Linh thức".

Càng quan trọng chính là, luyện tâm văn tu trong óc hình ảnh, là thuần túy do lực lượng tinh thần ngưng tụ mà thành. Vũ Nguyên Tín Thức Hải hư tượng rõ ràng không phải, có pha những vật khác, rồi lại không phải linh hồn loại hình thần bí sự vật.

"Lẽ nào là Vũ Thần truyền thừa?"

Vũ Nguyên Tín đắm chiều, không nghĩ tới Vũ Thần truyền thừa sẽ chạy đến chính mình trong đầu, làm ra cái "Ngụy luyện tâm" văn tu.

Hay là, có thể dùng đến dọa người? !

Văn võ chi đạo đều chỉ có ba cái cảnh giới, luyện tâm văn tu cũng coi như là cao thủ, hơn nữa số lượng cực nhỏ, thân phận địa vị luận võ tu luyện khí cảnh cao hơn nhiều!

Lực lượng tinh thần trút xuống mà ra, chu vi mấy chục mét bên trong tình huống, sự không lớn nhỏ hiện lên ở Vũ Nguyên Tín trong đầu, lại như thấy rõ ràng hình ảnh giống như, khá là thần kỳ huyền diệu.

Không trách lực lượng tinh thần mạnh mẽ tới trình độ nhất định, sẽ được gọi là "Linh thức", đúng là loại thần quái mà linh động thần kỳ nhận biết, một loại khác loại thấy cùng thức!

"Cảnh giới chưa tới, suy nghĩ nhiều vô ích! Ngược lại văn tu chủ yếu thiên hướng phụ trợ tính, không tu luyện tới cảnh giới cao thâm, chung quy sức mạnh không đủ! Vẫn là trước tiên luyện (vũ quyền), mau chóng tăng lên tới võ tu cảnh giới là hơn. Văn tu lực tự bảo vệ, chung quy không sánh được võ tu a!"

Nguyên bản muốn tiêu hóa hồi lâu cảm ngộ cùng tin tức, Vũ Nguyên Tín mấy chục giây liền tiêu hóa, cũng có quyết định cùng sáng tỏ lựa chọn.

Đây chính là văn tu tuyệt diệu, hay là mới là văn tu mạnh mẽ nhất hấp dẫn người ta nhất chỗ!

...

"Mới vừa, nhu, khinh, trùng, trào, triển, dẫn, thấu, phá..."

Vũ Nguyên Tín chậm chậm mà lại bằng phẳng địa diễn luyện (vũ quyền) chiêu thức, cảm ngộ (vũ quyền) tuyệt diệu, mặt ngoài lại như làm động tác chậm, không hề uy lực có thể nói!

(vũ quyền), nhìn như đơn giản, chiêu thức chỉ có Cửu chiêu, có thể coi Vũ Thần Cửu quyền.

Thế nhưng, Vũ Thần Cửu quyền thô thiên biến hóa, liền cao tới chín chín tám mươi một loại, hội tụ các loại cơ sở võ học chiêu thức tinh hoa. Hơn nữa dùng bàn tay mô phỏng đao kiếm thương côn, phủ chuy thuần mao nhóm vũ khí, thứ cấp biến hóa vượt qua ba ngàn loại; hơn nữa chi tiết nhỏ phối hợp phương pháp, cần thiết phải chú ý chỗ, cao tới mấy vạn loại.

Chỉ là này khủng bố số liệu, thiên phú độ chênh lệch Giả, ký đều không nhớ được. Vũ Nguyên Tín vẫn là nhân thu được chân chính truyền thừa, các loại biến hóa dấu ấn ở trong lòng, bằng không quang nhớ kỹ cùng tiêu hóa, liền cần một đoạn thời gian dài dằng dặc!

"Bùm bùm..."

Vũ Nguyên Tín chỉ là luyện khắp cả "Vũ Thần Cửu quyền", chú ý các loại cơ sở võ học tinh hoa dung hợp mà đến biến hóa, cùng làm chín chín tám mươi một cái tiêu chuẩn động tác.

Rang dậu giống như liên miên dày đặc tiếng vang lên, từng sợi xám trắng đầy vết bản từ cả người lỗ chân lông bí ra, một luồng nhàn nhạt tanh hôi vị chua, tràn ngập đình viện!

Nguyên luyện thể sáu tầng luyện huyết cảnh giới, nước chảy thành sông địa đột phá đến luyện thể bảy tầng luyện tùy cảnh giới, sức mạnh tăng lên dữ dội.

Đây chính là (vũ quyền) thần kỳ huyền diệu, đối với luyện thể hiệu quả siêu phàm.

Đương nhiên, trong đó cũng có Vũ Nguyên Tín tích trữ quá đầy cùng thân thể dị biến nguyên nhân chủ yếu.

Nói như vậy, luyện thể cảnh mỗi tầng sẽ tăng cường ba trăm cân khoảng chừng : trái phải sức mạnh (đơn giản phẩm chỉ hai tay sức mạnh, sau vẫn cũng là), đạt đến luyện thể viên mãn chính là ba ngàn cân khoảng chừng : trái phải, đây là tình huống bình thường.

Phổ biến nhận thức Trung, luyện thể cảnh nắm giữ vượt qua năm ngàn cân lực lượng võ tu, liền thuộc về thiên tài hàng ngũ.

Bình thường tới nói, thân thể cực hạn sức mạnh vì là vạn cân lực lượng.

Luyện khí cùng luyện thân cảnh giới sẽ có đặc thù sức mạnh bổ trợ, không tính ở bên trong.

Ở luyện thể cảnh, thuần lấy sức mạnh thân thể, siêu hơn ngàn cân lực lượng, ngoại trừ thiên tài chỉ tư ở ngoài, còn phải thêm vào cái thiên phú dị bẩm, sẽ được gọi là "Trời sinh thần lực". Bằng không tư chất cao đến đâu, thiên phú mạnh hơn, cũng là ở vạn cân bên trong.

Dựa theo trở lên nhận thức, phổ thông luyện thể bảy tầng võ tu, sức mạnh lớn khái ở hai ngàn cân khoảng chừng : trái phải, tương đương đoán là bảy mươi quân, hoặc đoán là thập bảy thạch, đây là võ tu to lớn ranh giới. Trong quân cường cung, cơ bản lấy thạch làm đơn vị, một thạch vì là 120 cân, thập thạch cung cung tiền thù đã toán tính nhuệ nhất binh lính, uy có thể động Kim xuyên thiết!

Bây giờ...

Vũ Nguyên Tín mới vào luyện thể bảy tầng, cảm giác sức mạnh của chính mình, đại khái ở tám ngàn cân. So với phổ thông võ tu cao bốn lần khoảng chừng : trái phải, so với tiền thân mạnh hơn hai lần.

Ngoại trừ (Vũ Thần Tâm Kinh) mạnh mẽ ở ngoài, chủ yếu nhất hay là bởi vì kiếp trước cùng tiền thân thần bí dung hợp, Nhị hợp nhất.

Như vậy sức mạnh, vẹn vẹn luyện thể bảy tầng, Vũ Nguyên Tín tuyệt đối thuộc về "Trời sinh thần lực" loại này người, đột phá vạn cân lực lượng không hề khó khăn!

"Kích, trào, đập, trùng, rồi..."

Lại là một lần (vũ quyền), vẫn là chỉ có Cửu quyền tám mươi một loại biến hóa, Vũ Nguyên Tín lần thứ hai cảm nhận được sức mạnh rõ ràng tăng trưởng, coi như không chân chính đạt đến vạn cân lực lượng, cũng cách biệt không xa!

Mặc kệ là cảnh giới, vẫn là sức mạnh, đều là càng đến hậu kỳ, tăng lên càng khó.

Đang đứng ở biến chất lúc bộc phát kỳ Vũ Nguyên Tín, thực lực tăng trưởng tốc độ nhưng cực kỳ kinh người.

"Có người nói Lý thị yêu nghiệt, nhân xưng hầu yêu Lý Nguyên Phách, sử dụng chính là đan chỉ bốn trăm cân búa tạ, hiệp ước nghìn cân. Vũ lên như điều khiển cánh tay, nhẹ như không có vật gì! Cái kia Lý Nguyên Phách sức mạnh, nên ở 3 vạn cân trở lên... Chính mình Nhị hợp nhất thêm (Vũ Thần Tâm Kinh), sức mạnh cũng chính là nhân gia số đuôi, vậy còn là người sao? Lẽ nào thật sự là hầu tinh?"

Vũ Nguyên Tín căn cứ tiền thân ký ức cùng kiếp trước tri thức, phỏng đoán chính mình ở thể giới này cấp độ, không khỏi đối với mỗi cái Tùy Đường Thiên kiều hiếu kỳ không ngớt, càng có cổ khô nóng không chịu nổi chờ mong!

Chờ mong, cùng Tùy Đường Thiên kiều, tranh huy tranh hùng ngày!

Chỉ ít... Ít nhất cũng phải kiến thức một phen, mới không uổng công thể gian đi một lần!

"Bốn mãnh bốn tuyệt mười ba kiệt, trí nhớ kiếp trước Trung siêu cấp dừng tướng, cụ thể không biết, chờ định!"

"Tục ngữ có nói: Thiên hạ đem loạn, tất sinh yêu nghiệt!"

"Tiền thân trong ký ức, đã Megatron dưới tứ đại yêu nghiệt! Có người nói mỗi cái đều là không phải người tồn tại, sức mạnh mạnh đến vượt qua nhân loại phạm trù, đã vượt qua cảnh giới hạn chế, không thể dùng thiên tài để hình dung, tuyệt không phải sức người có khả năng làm sao. Tuổi còn trẻ, liền ba Tien tứ ma đều khó mà triệt để áp chế, đó là nhân vật gì? Tuy rằng tiền thân cũng là lời truyền miệng, vẫn chưa chân chính từng trải qua, cùng nổi tiếng có rất nhiều quan hệ. Thế nhưng, không có lừa mà lại có khó, tất không phải không nhân a!"

Nghĩ tới đây, Vũ Nguyên Tín càng mong đợi rời đi Vũ thị, lang bạt thiên hạ, lại cấp tốc thu thập tâm tình, vui đầu khổ tu lên đến...

Thời loạn lạc ra anh hùng!

Đây chính là cái thần kỳ thể giới!

Lấy chính mình tư chất, cơ duyên cùng kỳ ngộ, đủ để khinh thường Vũ thị. Thế nhưng, phóng tầm mắt thiên hạ, phóng chừng mười ba kiệt cũng không chen vào được, cái khác cũng đừng nói rồi, có cái gì đáng giá kiều ngạo cùng lười biếng chỗ?

Diễn luyện thời khác, Vũ Nguyên Tín sau lưng, mắt trần có thể thấy mê man đi bóng mờ, ngàn cánh tay dữ tợn, khí thế cuồng bá, bề ngỗ bát phương!

Đây chính là Vũ Hồn bóng mờ, là khí huyết thể phách cùng ý chí võ đạo hõ dung hợp với nhau một loại cụ hóa biểu hiện!

Đương nhiên, bây giờ Vũ Nguyên Tín còn chưa chân chính ngưng tụ thành, chỉ là có như vậy điểm dấu hiệu mà thôi!

Một ngày mới, nhớ tới đề cử, click, thu gom nha, xem xong có thể lưu lại ý nghĩ càng tốt hơn, cảm tạ! Cảm tạ!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

chương 10: Vũ thị con gái

"Hô..."

Lại một lần (Vũ Quyền) đánh xong, Vũ Nguyên Tín một ngụm trọc khí thở ra, cả người thông, liên nội lực vận chuyển cũng rõ ràng thông thuận rất nhiều. ○

Luyện thể tám tầng... Luyện mạch cảnh giới!

"Võ tu, không tương tượng Trung khó a! Đây chính là thiên tài sao?"

Vũ Nguyên Tín khá là tự yêu mình địa suy nghĩ, càng không muốn ở Vũ thị tiếp tục chờ đợi, cái kia hoàn toàn là lãng phí này thân kinh thể tư chất cùng kỳ ngộ a!

"Thiếu gia..."

Đã sớm chuẩn bị ở bên quân gia hoàng Bá, đúng lúc để thanh tú tỷ nữ dâng khăn ướt thanh thủy, cũng dâng một quyền thô ráp chỉ trực, nói tiếp: "Đây là lão nô điều tra biết được Tứ lão gia gia đình tư liệu!"

"Khổ cực hoàng Bá!"

Vũ Nguyên Tín động viên thanh, không thể chờ đợi được nữa triển khai..

Võ sĩ ược!

Chính thể, sa sút cổ tộc tương bên trong thị con gái, tương bên trong thị.

Sinh tử: Trưởng tử Vũ Nguyên Khánh, con thứ Vũ Nguyên thoải mái.

Bình thể, Đại Tùy hoàng thất bàng chi, quan Đức vương Dương Hùng chi đệ, ninh công dương đạt một mạch, Dương thị.

Dương thị chính là ninh công thứ nữ, dung nhan Như tiên, nghi vì nghĩa nữ, khá được trong tộc chê trách, dẫn đến tên là bình thể, thật là thiếp thất.

Sinh nữ: Vũ thuận, vũ mị, vũ lan chờ ba nữ.

Dương thị sinh ba nữ mà không con, lại danh dự không tốt, sinh hoạt túng quẫn, khá được võ sĩ ược cùng tộc nhân mắt lạnh cùng căm ghét...

...

Xem đến nơi này, Vũ Nguyên Tín hô hấp hơi ngưng lại, tâm tư xao động, đầy đủ!

Đủ để chứng minh, thế giới này, đúng là kiếp trước nhận định Trung Tùy Đường đại thời đại, rất nhiều danh nhân trong lịch sử cùng với trải qua, đều đối đầu số, đây nhất định không thể dùng trùng hợp để giải thích.

Đối với Vũ Nguyên Tín tới nói, chỉ cần vũ thuận hoà vũ mị hai vị vang danh sử sách lịch sử mỹ nữ, không không may xuất hiện, đầy đủ, ngưỡng mộ đại danh đã lâu a!

Cẩn thận phỏng đoán, nếu như vũ thuận mẹ con tháng ngày dễ chịu, vũ thuận làm sao cũng là dòng chính thiếu chủ. Vũ Nguyên trung, người nổi tiếng trọng chờ người, nào dám đem hủy người thanh bạch chủ ý, đánh tới được xưng "Vũ thị chi Hoa" vũ thuận trên người? Tỷ lệ thành công khẳng định cũng rất thấp!

"Hồng nhan nhiều bạc mệnh. Thế nhưng, trời xanh thiên thích mỹ nữ a..."

"Vật lấy hi vi là quý! Trên lý thuyết suy đoán, cùng cấp độ tồn tại, thiên phú mỹ nữ, chắc chắn sẽ không so với thiên phú anh hùng kém chứ?"

"Tạm thời không thấy được những kia quát tháo phong vân, tiểu ngạo một đời siêu cấp mãnh nhân. Trước tiên gặp gỡ bên người hai vị họa quốc ương dân, thiên đồ hồng nhan siêu cấp mỹ nhân, cũng là kiện mỹ sự! Có thể bắt cóc, vậy thì càng tốt..."

Vũ Nguyên Tín cấp tốc có quyết định, không thể chờ đợi được nữa trên khu vực người nổi tiếng trọng cùng đồ hoành hai đại gần thị, hơn nữa không dám lười biếng, rất sợ lại có ngoài ý muốn hoàng Bá, bốn người kích động đi tới tứ thúc đình viện...

Đương nhiên, đây là lực lượng tinh thần quá mạnh, nghĩ đến quá lâu dài duyên cớ, Vũ Nguyên Tín không cho là mình là háo sắc tham vọng người!

...

Võ sĩ ược, không bao lâu tuần kiệt phong lưu, tâm tư nhạy cảm, ánh mắt lâu dài, kiến thức phi phạm cũng khá cụ hoài bão. Là Vũ thị Trung công nhận thích hợp nhất đảm nhiệm tộc trưởng người, đáng tiếc cũng không phải là con trưởng đích tôn!

Bây giờ là Vũ thị dòng chính đời thứ hai nhân vật nổi tiếng, chủ trì Vũ thị gần nửa thương mại thế lực, giao thiệp cực lớn, quyền cao chức trọng!

Nhân vật như vậy, ở Vũ thị thân phận của Trung địa vị cùng đãi ngộ, đương nhiên sẽ không kém. Vị trí đình viện khá là rộng lớn xa hoa, ở Vũ phủ trung vị Liệt Tiền mấy.

Có điều, thân là võ sĩ ược bình thê Dương thị cùng với ba nữ, nhưng là ở tại Vũ phủ nơi hẻo lánh, còn không bằng hơi có quyền thế gia thần.

Ngân bình to nhỏ đình viện, không giả sơn hồ nhỏ, kỳ hoa dị thảo các loại, nhưng cũng có cỏ địa cây cối, cỏ vẻ thanh u sạch sẽ.

"Dương phu nhân! Hạ Lan thị là Tiên Ti đại tộc, chắc chắn sẽ không bồi nhọ thuận nhi muội muội! Cái này cũng là vì trong tộc đại kế, Dương phu nhân có thể đừng cho thế diện mà không cần..."

Vũ Nguyên Tín đi vào đình viện thì, hai vị thiếu niên áo gấm, mang theo bốn cái tôi tớ, đối diện một áo tím mỹ phụ khuyên bảo, chỉ là ngữ khí thái độ rõ ràng không được, có chút quái gở.

Hai vị thiếu niên áo gấm, một vị vóc người thon dài, mặt như ngọc, khá cụ nhỏ nhả khí chất, là võ sĩ ược trưởng tử Vũ Nguyên Khánh; một vị mày kiếm mắt sao, khá cụ anh khí, là võ sĩ ược con thứ Vũ Nguyên thoải mái.

Không phải không thừa nhận, Vũ thị ghen vẫn là rất tốt.

Đương nhiên, võ sĩ ược bản thân là cái nổi danh mỹ nam tử, cưới phu nhân cũng là đại mỹ nhân, sinh tự nhiên không kém nơi nào!

Cái kia áo tím mỹ phụ, ngũ quan tinh xảo Như họa, côi tư diễm dật, thực vận phong lưu, là cái hiếm thấy đại mỹ nữ. Chỉ là, có thêm phần thanh dật, nhưng ít đi phần cao quý.

Này chính là võ sĩ ược bình thê, Đại Tùy hoàng thất bàng chi, ninh công dương đạt thứ nữ, Dương thị.

Dương thị chờ người mấy chục mét nơi, một thiếu nữ dựa cửa cảm tức Vũ Nguyên Khánh chờ người, diện như hoa đào, tư nhan say lòng người, trên người mặc màu xanh lục nghệ thường Như Hoa Trung tiên tử, thanh xuân khí tức tràn trề lại rất có mê hoặc khí tức, chỉ cần là nam nhân bình thường, liếc mắt nhìn liền rất cũng khó dời đi mở mắt quang.

Chính là được xưng Vũ thị chi Hoa vũ thuận.

Dựa theo Vũ Nguyên Tín trí nhớ kiếp trước, vũ thuận sơ gả Tiên Ti đại tộc chi Hạ Lan cang thạch. Hạ Lan cang thạch chết rồi, nhân Võ Tắc Thiên ở trong cung, vũ thuận thương thường ra vào cung cấm, cùng Đường Cao Tông Leigh thông dâm, bị sắc phong làm Hàn Quốc phu nhân, chết rồi bị truy phong vì là Trịnh quốc phu nhân. Là cái khá cụ tên đẹp, vang danh sử sách tên mỹ nữ.

"Thân là hoàng thất cùng quốc công con gái, khí chất cao quý không hiện ra, trái lại hồng nhan say lòng người, không trách bị truyện vì là ninh công dương đạt ứng phó Vũ thị thu nghĩa nữ. Thậm chí, có truyền thuyết, Dương thị là thanh lâu xuất thân, hơn nữa xuất ra đều là con gái, trong tộc đãi ngộ tự nhiên ngày càng sa sút..."

"Xem vũ thuận, bây giờ cũng là mười lăm, mười sáu tuổi, đã bắt đầu đàm luận gả với Hạ Lan thị việc?"

Chỉ là một chút, lực lượng tinh thần mạnh mẽ Vũ Nguyên Tín, liền muốn đến rất nhiều tin tức. Xem mọi người nghi hoặc kinh ngạc xem ra, liền dẫn đầu mỉm cười cung kính chào hỏi:

"Tứ Thảm Nương!"

Dương thị ngăn ra, liền vội vàng khom người đáp lễ: "Thiếu tộc trưởng khách khí! Thiếp thân kinh hoàng!"

"Ồ? Thiếu tộc trưởng dĩ nhiên đại giá đích thân tới nơi này, lẽ nào lần trước còn không thấy đủ?"

Không đợi Vũ Nguyên Tín nhiều lời, Vũ Nguyên Khánh trước tiên cố làm ngạc nhiên nghi ngờ hô to gọi nhỏ, đứng dưới, cấp tốc nói tiếp: "Có điều, trong tộc đã vì là thuận nhi muội muội nghị định việc kết hôn, miễn cho ở lại trong tộc gây rắc rối, thiếu tộc trưởng có thể đừng vọng tưởng lạc!"

"Không lớn không nhỏ, không phân tôn ti đồ vật..."

Vũ Nguyên Tín sầm mặt lại, ánh mắt ác liệt nhìn về phía Vũ Nguyên Khánh huynh đệ quát lên: "Cút!"

Không đợi Vũ Nguyên Khánh huynh đệ nhiều nói, Vũ Nguyên Tín không muốn dây dưa ân oán việc, thiên thân hướng đồ hoành phân phó nói: "Như không nghe khuyên bảo, động thủ ném đi!"

Dứt lời, lại hướng lặng im tùy tùng hoàng Bá thỉnh cầu nói: "Hoàng Bá, như có tội tở hạ nhân dám phạm thượng, trực tiếp đánh giết, không cần lo lắng!"

Kinh ngạc kinh nộ Vũ Nguyên Khánh huynh đệ cùng bốn vị tội tở, nghe vậy sửng sò, biểu hiện bất ngờ, nhưng mặt lộ phần nộ, trầm mặc.

Hoàng Bá uy danh cùng tính cách, ở Vũ thị khá là có tiếng.

Vũ Nguyên Tín vô số lần ám sát ám hại, chính là hoàng Bá đỡ, thực lực tuyệt đối sâu không lường được. Hơn nữa chỉ nghe thiếu tộc trưởng Vũ Nguyên Tín, tộc trưởng, trưởng lão chờ cũng khó có thể chỉ huy!

Cho tới đồ hoành, là Vũ thị hộ Vệ thống lĩnh đồ thạc con trai, nhìn như ngốc đại cái, cũng đã là luyện thể chín tầng viên mãn, lúc nào cũng có thể thăng cấp luyện khí cảnh, tuyệt đối võ tu thiên tài, xong ngược đình viện những người này, so với phần lớn Vũ thị thiếu gia còn mạnh hơn!

Càng quan trọng chính là, ngốc đại cái mà, chủ nhân làm sao dẫn dò liền làm như thế đó, sẽ không chần chờ suy nghĩ nhiều, càng sẽ không kiêng kỵ!

"Được rồi, thiếu gia!" Đồ hoành sát có việc trình trọng đáp, làm nóng người địa nóng lòng muốn thử, không có người nổi tiếng trọng chần chờ xoắn xuýt.

Hoàng Bá không nói tiếng nào, chỉ là mặt lạnh nhìn về phía Vũ Nguyên Khánh bên cạnh tội tở, nhưng là càng có uy hiếp. Để những người ở này cúi đầu hợp mắt, không dám làm bừa, liền hô hấp đều phóng tới thấp nhất, nhẹ nhất.

"Còn chưa cút? !"

Đúng giờ Cập Nhật, đúng giờ cầu phiếu!

Dưới sự đề cử bằng hữu tác phẩm, đại thần "Muốn gặp Giang Nam" tân làm (ta từ thế gian đến), sách mới bảng giải làm, ta từ thế gian đến, đến đó tìm kiếm trường sinh.

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Một tổ hồ ly

"Còn chưa cút? !" Vũ Nguyên Tín cau mày, trừng mắt quát lên.

"Người .. Các loại nhìn, xem người có thể đắc ý tới khi nào! Đừng quên, người ở lại chỗ này dòng máu, còn không làm thối đây..."

Vũ Nguyên Khánh huynh đệ sắc mặt hồng bạch đan xen, muốn nổi giận lại không dám, Vũ Nguyên Khánh nhắm mắt, sức lực không đủ liên thanh uy hiếp nói: "Chờ! Người chờ... Đừng tưởng rằng người là thiếu tộc trưởng, người dám phá hoại trong tộc đại sự, ta lập tức đăng báo gia tộc!"

Đang khi nói chuyện, nhưng cũng không dám chậm trễ, cấp tốc mang theo đệ đệ, tội tở, hồi lưu lưu thẳng thốt rời đi.

Không nghĩ ra bình thường biết điều ôn hòa Vũ Nguyên Tín, tại sao bỗng nhiên như vậy tàn nhẫn trực tiếp, lại như là biến thành người khác. Thế nhưng, Vũ Nguyên Tín là chân chính thiếu tộc trưởng, song phương thực lực lại mạnh mẽ rõ ràng, xem Vũ Nguyên Tín không phải chỉ là nói suông, thật giống đến thật sự...

Ngẫm lại, bị mưu hại suýt chút nữa tử vong, bây giờ nữ nhân yêu mến tức sắp trở thành nương tử của người khác, đều sẽ có điểm điên cuồng cùng thất thố!

Kẻ thức thời mới là tuần kiệt, quân tử không đứng ở dưới bức tường sắp đổ a!

"Súc sinh!" Vũ Nguyên Tín không hề che giấu chút nào mà thấp giọng mắng.

Vũ Nguyên Khánh huynh đệ sững người lại, nhưng cũng không dám cãi lại, vội vã tăng nhanh bước chân rời đi...

Chăm chú nói đến, Vũ Nguyên Khánh huynh đệ cũng là danh nhân trong lịch sử, năng lực vẫn có, cũng rất có tư chất, được cho thiếu niên anh tài, ở trong tộc rất có thanh danh!

"Hừ! Ngươi còn dám tới? Ngươi tới làm gì?"

Nhưng vào lúc này, một trĩ âm nùng dật, dính vị mùi phân đồng âm vang lên, dễ nghe êm tai mà liễu tâm hồn người...

Kiều nhan mê người vũ thuận phần eo, một tinh điều ngọc trác, Như Ngọc em bé giống như tinh xảo mặt dò ra, béo mập hoàn mỹ, nhưng chính "Hung tợn" trùng mắt Vũ Nguyên Tín, rằng nhanh cắn chặt, quý dị mà đáng yêu Trung khá cụ mị vị!

"Mị nhi muội muội, đến!"

Vũ Nguyên Tín ánh mắt sáng ngời, rất tự nhiên lộ ra cực nóng lại tự nhận hòa ái biểu hiện, vẫy tay ôn nhu nói.

Cô bé này, nên chính là trong truyền thuyết nữ đế chứ?

Không hổ là Hoa Hạ lịch sử Trung người thứ nhất nữ đế, lúc này mới vài tuổi, tính toán sáu, bảy tuổi. Liền như vậy hồn xiêu phách lạc, mị vị say lòng người, tuyệt đối trời sinh yêu nghiệt, là trong ngoài Giai mị thể chất, Vũ Mị Nương danh tự này xứng danh!

Tương lai tuyệt đối là cái họa quốc ương dân siêu cấp đại họa thủy, phỏng chừng ở bên trong thế giới này, không có một trong!

Đại như vậy câu hồn, Trung như vậy mê hoặc, tiểu nhân như vậy quyến rũ!

Không trách Dương thị mẹ con tháng ngày không dễ chịu, rõ ràng toàn gia hồ ly tinh, này đình viện chính là hồ ly oa a!

Đương nhiên, trong tộc truyền lưu lời đồn đãi chuyện nhảm, miễn không được đổ kị nhân tố!

Thán phục thời khắc, Vũ Nguyên Tín có chút trong lòng không chắc chắn, chần chờ: "May mà là ở Vũ thị cổ tộc! Chính mình thật muốn bắt cóc này toàn gia sao? Dưỡng nôi sao? Bảo vệ được sao?"

"Hừ! Người xấu!"

Vũ Mị nhi miệng nhỏ một đỏ, tức giận quay đầu xùy xùy nói, đáng yêu đến cực điểm, mạnh đến cực điểm!

Vũ Nguyên Tín sắc mặt thay đổi mấy lần, mặt lộ nồng đậm thất vọng, tiếc nuối cùng chần chờ.

Vũ Mị nhi đối với mình ấn tượng kém như vậy, vậy phải làm sao bây giờ?

Kiếp trước biết, vũ Mị nhi leo lên hoàng hậu vị trí sau, liền giết một nhóm Vũ thị tộc nhân, bao quát thân ca ca. Sau đó biểu hiện càng làm người ta kinh ngạc run rẩy, vì quyền thế để vị, giết huynh giết tã giết chất giết giết chết nữ, hầu như không không thể giết cùng không dám giết người, tuyệt đối lòng dạ độc ác cùng điên cuồng.

Đương nhiên, mặt sau là vô tình để hoàng chi tranh, rất nhiều chuyện thân bất do kỷ, không thể quơ đưa cả nắm. Thế nhưng, phía trước đầy đủ nói rõ vũ Mị nhi trả thù tâm!

Chính mình có phải là đến nhảm?

Lần này đến đây, có thể đừng trộm gà không xong còn mất nắm gạo!

"Tiểu Mị Nhi! Không cho vô lễ như thế!"

Dương thị cũng là cá nhân tinh, vội vã lệ trầm giọng quát! Lập tức nhìn về phía Vũ Nguyên Tín, ngữ khí chuyển lạnh hỏi: "Thiếu tộc trưởng lần này đến đây có chuyện gì không?"

Có thể nói, Vũ Nguyên Tín nhìn trộm sự kiện, đề vốn là tháng ngày khổ sở Dương thị mẹ con, càng là chó cắn áo rách, lời đồn đãi mãnh liệt.

Chính là lần này vũ thuận việc kết hôn, cũng là bởi vì Vũ Nguyên Tín duyên có, Dương thị mẹ con tự nhiên đối với Vũ Nguyên Tín không ấn tượng tốt!

"Tứ Thảm Nương đừng có khách khí như vậy, tiểu chất xấu hổ! Cũng không chuyện gì, liền nhìn có cái gì có thể hỗ trợ địa phương..."

Vũ Nguyên Tín tâm tư kịch chuyển, vội vã đáp. Dừng dưới, nhìn về phía cắn chặt hàm răng, ánh mắt phức tạp vũ thuận, vừa nhìn về phía Dương thị nói tiếp:

"Hạ Lan thị tuy là vì Tiên Ti đại tộc, nhưng là chân chính rất di, không có văn hoá, dã man vô lễ, thuận nhi muội muội tuyệt không có thể gả đi..."

"Ồ? !"

Dương thị, vũ thuận tỷ muội, người nổi tiếng trọng chờ người ngăn ra, kinh ngạc nhìn về phía Vũ Nguyên Tín, sẽ không thật mê mẩn "Vũ thị chi Hoa" vũ thuận chứ?

"Thiếu tộc trưởng tâm ý, thiếp thân hoà thuận nhi chân thành ghi nhớ! Không lấy chồng có thể làm sao? Phát sinh loại chuyện đó, lại có người nào sẽ lấy thuận..."

Dương thị tâm tư xoay một cái, mặt lộ bất lực bi thương, ngữ khí oán nói rằng, vừa thương xót khổ nói tiếp: "Đây là chúng ta mẹ con mệnh..."

"Không ai cưới! Ta cưới!"

Vũ Nguyên Tín nhiệt huyết trùng não, không nhịn được bật thốt lên.

Nói ra, Vũ Nguyên Tín trong lòng rung mình, ánh mắt quái lạ nhìn về phía quyến rũ mê người, làm người thương yêu tiếc xinh đẹp Dương thị...

Dương thị mẹ con bị nói thành là một tổ tử hồ ly tinh, cũng không phải không hề có đạo lý a!

Chính mình tuyệt đối không phải thấy hao sắc tâm người, thêm vào lực lượng tinh thần tăng mạnh, dĩ nhiên cũng bị Dương thị ảnh hưởng mà kích động vọng ngôn. Không trách tiền thân sẽ "Thất thổ" địa không phẩm nhìn trộm!

Đương nhiên, Dương thị có hay không cố ý mê hoặc, Vũ Nguyên Tín không dám khẳng định, nên không phải. Dù sao Vũ Nguyên Tín tình cảnh cũng không được, rất lớn khả năng là chân tình biểu lộ!

"Tin anh em đừng nói khí phách thoải, cái này không thể nào, trong tộc cũng sẽ không cho phép!"

Dương thị ngó ngẩn, bất ngờ nhìn về phía Vũ Nguyên Tín, có chút bất đắc dĩ ám buồn tiếng thở dài, lại có chút cô phương hối tiếc, than thở vận mệnh của mình.

Dứt lời, không đợi Vũ Nguyên Tín nhiều lời, cấp tốc nói tiếp: "Tin anh em bên trong ngồi đi! Đừng ở chỗ này, ảnh hưởng không được!"

Bất luận làm sao, Dương thị thái độ, rõ ràng chuyển biến rất nhiều.

Mặc kệ như thế nào, Vũ Nguyên Tín là chân chính thiếu tộc trưởng, kéo thật quan hệ cũng mới có lợi, đây là thân thể đau khổ nữ nhân bản năng, không tính là tính toán!

"Anh rể!"

Vũ thuận sau lưng vũ Mị nhi, nhưng là yếu điệu bỗng nhiên hô, lạnh lạnh dễ nghe, dính vị say lòng người.

Đang muốn tiến lên Vũ Nguyên Tín, động tác một trận, suýt chút nữa trọng tâm bất ổn, không khỏi nhìn về phía vũ Mị nhi...

Người nhỏ mà ma mãnh a!

Bất tự còn không cong lên đây, trước còn khổ đại thù thâm hình dáng, hiện tại liền gọi trên anh rể? !

Vũ Nguyên Tín không dám khẳng định Dương thị tâm tư, nhưng có thể xác định tiểu Vũ mị tâm tư, đủ hiện thực a.

Vũ thuận nhưng cho rằng Vũ Nguyên Tín là nhìn nàng, nhất thời hà thiêu hai gò má, xinh đẹp không gì tả nổi, lại không lên tiếng phản đối, trong vạt đôi mắt đẹp càng là nước long lanh một mảnh...

Không phải không thừa nhận, Vũ Nguyên Tín điều kiện quả thật không tệ.

Thân phận cao quý, tư chất phi phàm, vẻ ngoài rất tốt, tâm tính hài lòng, là trong tộc rất nhiều hoài xuân thiếu nữ ảo tưởng đối tượng. Ở tình huống bình thường, vũ thuận đối với Vũ Nguyên Tín cái này phu quân, đã rất hài lòng.

"Tứ Thảm Nương không cần lo lắng! Tiểu chất nắm thiếu tộc trưởng vị trí đối, này điểm yêu cầu, tin tưởng trong tộc sẽ không từ chối, tiểu chất chắc chắn!"

Tâm tư xoay một cái, Vũ Nguyên Tín sát có việc nghiêm mặt, chăm chú nói rằng,

Ngoại trừ (Vũ Thần Tâm Kinh), chính mình cũng không đối với gia tộc nói cái gì yêu cầu cụ thể, liền đề cái này, vấn đề không lớn chứ?

Đương nhiên, độ khó khẳng định có. Dù sao Vũ Nguyên Tín cùng vũ thuận là anh họ muội, không phải bà con hoặc nghĩa thân, tâm thế giới vẫn là hơi hơi kiêng kỵ, chỉ là không nghiêm!

Nói đi nói lại, Vũ Nguyên Tín lại không phải chân chính Vũ Nguyên Tín.

Vũ thuận là chân chính lịch sử mỹ nữ, ngoại trừ lòng thích cái đẹp, mọi người đều có. Vũ Nguyên Tín càng tò mò nghịch thiên chỗ...

Ngược lại nhanh muốn rời khỏi gia tộc, điểm ấy thuộc về bạch kiếm lời a!

"Không được!"

Ra ngoài Vũ Nguyên Tín bắt ngờ chính là, Dương thị nhưng là hoàn toàn biến sắc kiên quyết ngăn cản nói, dừng dưới, có chút cảm động thăm thẳm nói tiếp:

"Tin anh em đối với thuận nhi tâm, thím rõ ràng! Thế nhưng, nam nhi nên lấy sự nghiệp làm trọng, há có thể vì sắc đẹp ảnh hưởng tiền đồ? Đồi này : chuyện này đối với ai cũng không tốt, tuyệt đối không thể!"

Quán tính nhắc nhở, một ngày mới, đánh cướp phiếu đề cử! Cảm tạ!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Bế môn canh

"Tứ Thảm Nương đừng khuyên, chỉ cần Tứ Thảm Nương hoà thuận nhi muội muội không bài xích liền có thể, việc này liền như vậy quyết định!"

Vũ Nguyên Tín bàn tay lớn vẫy một cái, đầy mặt chân thành địa trình trọng nói rằng, Lập tức, biểu hiện vừa chậm giải thích:

"Tiểu chất tình huống, Tứ Thảm Nương nên rõ ràng! Cùng với ở trong tộc vùng lầy giầy dựa, không bằng quả đoán nhảy ra ngoài, tranh thủ cái càng quảng đại tiền đồ. Cam lòng, cam lòng, có xá mới hiểu được!"

Đang khi nói chuyện, Vũ Nguyên Tín đối với Dương thị ấn tượng khá là đối mới.

Có thể nói ra trước mấy câu nói nữ nhân, tâm tính khẳng định không kém nơi nào, là cái nữ nhân tốt, là tứ thúc không hiểu được quý trọng a!

"Không được!"

Ai biết, Dương thị lần thứ hai như chặt đinh chém sắt quát lên, dừng dưới, biểu hiện chăm chú, ngữ khí kiên quyết nói tiếp:

"Bất luận làm sao, tin anh em nếu không có thiếu tộc trưởng, liền đừng vọng tưởng thuận nhi, nơi này cũng không hoan nghênh người!"

Dừng dưới, triều đình viện một vị năm mươi bác gái phân phó nói: "Lê mẹ! Tiến khách..."

Dứt lời, liền dứt khoát xoay người hướng đi trong phòng, còn đem mặt bộ đồ sẫm, đôi mắt đẹp như nước vũ thuận, vũ Mị nhi, đều kéo trở về nhà bên trong, trực tiếp quan thượng cửa lớn...

"Thiếu tộc trưởng, xin mời..." Lê mẹ tiến lên khách khí nói, chỉ là ngữ khí thái độ tốt hơn rất nhiều.

"Này tình huống thế nào?"

Vũ Nguyên Tín đầy mặt kinh ngạc, há mồm không nói gì, có chút không hiểu nổi.

Nữ nhân tâm, dò kim đáy biển a!

Nói thay đổi liền thay đổi ngay sáu tháng thiên, cũng chỉ đến như thế chứ?

Dương thị là hiện thực, xem trọng Vũ Nguyên Tín là hướng về phía thiếu tộc trưởng thân phận; vẫn là vì muốn tốt cho Vũ Nguyên Tín, xin khuyên đừng nhân nữ sắc hồng việc?

Còn muốn mượn gió bẻ măng, kiếm lời cái lịch sử mỹ nữ.

Hoặc là, ngược lại là dễ như ăn cháo, đem các nàng cứu ra Vũ thị vững bền, lại theo các nàng đi ở, lưu cái ấn tượng tốt, kết một thiện duyên.

Không nghĩ tới, nhìn như thanh nhã dịu dàng Dương thị, dĩ nhiên là như vậy quả đoán ác liệt nữ nhân, từ chối đến như vậy thẳng thắn, như vậy không để lối thoát, cũng không cho Vũ Nguyên Tín biện giải tranh thủ cơ hội.

Như vậy xem ra, nhiều lắm chính là thay đổi điểm ấn tượng, một lịch sử mỹ nữ đều không vớt được a...

Đối với lịch sử biết trước ưu thế đây?

Bá Vương Khí đây?

Lần thứ nhất đối mặt danh nhân trong lịch sử, mời chào chi nghĩ, triệt triệt để để địa thất bại!

"Thiếu gia? !"

Xem Vũ Nguyên Tín biểu hiện có chút không ổn, người nổi tiếng trọng lo lắng thấp giọng hô.

"Hô..."

Vũ Nguyên Tín thật dài hô xả giận, khá là um tùm nói rằng: "Đi trước đi!"

Vừa ra cửa, liền nhìn thấy sáu vị thiếu niên áo gấm xông tới mặt, còn có hai vị thanh xuân xinh đẹp nghệ thường thiếu nữ, mười mấy vị tôi tớ, khí thế cuộn cuộn, càng có hung hăng tư thế.

"Ồ? Lẽ nào chúng ta đường đường thiếu tộc trưởng, cũng sẽ bị đóng sầm cửa trước mặt? Bị đuổi ra ngoài?"

Dẫn đầu một vị thân mặc áo tím, mày kiếm minh mục, anh khí tuấn tú cao quý thiếu niên, cổ làm kinh ngạc cao giọng kinh hỏi.

Chính là Vũ Nguyên Tín cùng cha khác mẹ Nhị đệ Vũ Nguyên trung, cũng là Thái Nguyên Vương thị mang nhiều kỳ vọng ứng cử viên.

Vũ Nguyên trung bên cạnh, là vị trên người mặc bó sát người áo bào đen, ngũ quan đẹp trai, hồ búi lang eo thiếu niên, khá cụ uy nghiêm quý khí, là Vũ Nguyên trung thân đệ đệ Vũ Nguyên long, cũng chính là Vũ Nguyên Tín cùng cha khác mẹ Tam đệ. Là Vũ thị ghi tên Tiền mảy vô tu thiên tài, bây giờ mới thập hai tuổi, giống như mười lăm, mười sáu, đã là luyện thể chín tầng, so với Vũ Nguyên Tín, Vũ Nguyên trung chờ ca ca còn mạnh mẽ hơn.

Cái khác thiếu niên áo gấm, ngoại trừ mới vừa áo nào rời đi Vũ Nguyên Khánh huynh đệ, một là Vũ Nguyên Tín Nhị thúc võ sĩ để con trai Vũ Nguyên Tổ, một là Vũ Nguyên Tín tam thúc võ sĩ đặt con thứ Vũ Nguyên hồng, là Vũ Nguyên Tín đường đệ, đều là vũ hoa một mạch Vũ thị dòng chính thiếu gia.

Hai vị nghệ thường thiếu nữ, ở Vũ thị cũng thân phận phi phạm, một là vô tu thiên tài vũ vân, một là Vũ thị mỹ nữ vũ điệp.

Thế giới này nữ tính, không tư cách sắp chữ luận bối, vì lẽ đó đại đa số nữ tính tên là hai chữ!

Còn lại nhưng là các vị thiếu chủ tiểu thư tôi tớ!

"Đại ca! Đây chính là người không đúng! Đại ca làm sao cũng là thiếu tộc trưởng, làm sao có thể làm chuyện như vậy đây? Phải biết, quấy rầy nữ quyến nhưng là trong tộc tội lớn, càng làm cho người ta trơ trên!"

Nhỏ nhả tuấn tú Vũ Nguyên Tổ, cau mày không thích quát lớn nói.

Vũ Nguyên Tổ còn có thể là bị che đây, xác thực không thích Vũ Nguyên Tín hành vi.

Vũ Nguyên hồng nhưng là mang theo rõ ràng trào phúng trên tức, cười lạnh nói: "Đại ca vẫn là thiếu tộc trưởng đây! Sau đó nếu như lên làm tộc trưởng, còn đến mức nào? Quốc hữu quốc pháp, gia hữu gia quy, đây là trong tộc trụ cột chuẩn bị tố chất a!"

Vũ điệp vũ vân hai nữ, lông mày nhú chặt, rõ ràng căm ghét nhìn Vũ Nguyên Tín, trầm mặc không nói.

"Nhà giàu ân oán sao? Đây không phải ta muốn sinh hoạt a! Chờ ép ta..."

Vũ Nguyên Tín bắt đầu đi ngựa đầu nhìn một chút thiên, không hề che giấu chút nào địa thờ dài nói.

Căn cứ tiền thân ký ức, ngoại trừ Vũ Nguyên hồng, bao quát Vũ Nguyên Khánh huynh đệ ở bên trong trước mặt chư vị thiếu niên, đối với Vũ Nguyên Tín cũng không rõ ràng nhằm vào cùng ác cảm. Dù sao Vũ Nguyên Tín tốt xấu cũng là chân chính thiếu tộc trưởng, thiếu niên chung quy là thiếu niên, bao nhiêu sẽ kiêng kỵ e ngại!

Có điều, trước mắt phản ứng của mọi người, Vũ Nguyên Tín cũng có thể đoán được, nhìn trộm Vũ thị chi Hoa sự, tạo thành nhiều danh tiếng xấu.

Những người này, ngược lại cũng không nhất định đều bụng dạ khó lường, hơn nữa vẫn là nhìn việc không nhìn người!

Vũ Nguyên trung Như đánh thẳng trận giống như, bốn mươi lăm độ giác giữa đầu hừ nói: "Hừ! Gieo gió gặt bão, hối hận... Đã muộn!"

Dừng dưới, Vũ Nguyên trung dương dương tự đắc cấp tốc nói tiếp: "Đúng rồi! Quên nói cho đại ca một chuyện, Nhị đệ mấy ngày trước đã đột phá đến luyện thể chín tầng, lực đạt 4,500 cân, vượt qua năm ngàn cân không vấn đề chút nào. Tộc bí Trung, đại ca cũng phải cẩn thận, dựa theo tộc quy, tộc bí không thể lưu thủ a..."

"Tộc bí... Thật máu chó!"

Vũ Nguyên Tín tự giễu nở nụ cười mỉa mai, căn bản liền không nghĩ tới tham gia, về thời gian cũng không kịp. Lập tức, nhìn chung quanh thiếu niên trước mắt hỏi:

"Đàm luận tộc quy a! Trường ấu có thứ tự, tôn ti có khác biệt, cùng cùng... Trường huynh vì phụ! Các người tán thành sao?"

"Ây..."

Về mặt mọi người cứng đờ, tâm tư khác nhau, có chút không rõ Vũ Nguyên Tín ý tứ, cũng nghe không hiểu Vũ Nguyên Tín, cái gì gọi là máu chó? Cùng tộc bí có quan hệ gì? !

Lẽ nào Vũ Nguyên Tín muốn bằng lớn tuổi cùng thiếu tộc trưởng thân phận, áp chế cùng uy hiếp bọn họ? !

"Không nói lời nào? Vậy thì là ngầm thừa nhận! Nói vậy các người cũng không dám quang minh chính đại vi phạm tộc quy!"

Không đợi mọi người suy nghĩ nhiều, Vũ Nguyên Tín chậm rãi nói rằng. Dừng dưới, nghiêng đầu hướng hoàng Bá nhắc nhở: "Hoàng Bá! Chú ý tộc quy a! Nên làm gì liền làm sao bây giờ, không cần cùng những này phế vật con ông cháu cha khách khí, càng không cần lưu tình!"

"..."

Bình tĩnh thâm trầm Như hoàng Bá, nghi hoặc nhìn về phía Vũ Nguyên Tín, không hiểu ý của hắn.

"Àm..."

Kinh phong quát lên, Vũ Nguyên Tín thân hình vọt một cái, lấy sét đánh không kịp bưng tai tư thế, một cước đá ra...

Ở giữa Vũ Nguyên trung bụng!

"A..."

Tiếng vang trầm trầm lên, kêu lên thê lương thảm thiết thanh cắt phá trời cao, chen lẫn rõ ràng xương cốt gãy vỡ thanh.

Anh khí cao quý Vũ Nguyên trung, vừa vặn nghênh không bay lên, đỏ bừng máu tươi bay là tả...

Có vẻ đặc biệt đỏ bừng, chói mắt!

Vũ Nguyên Tín hô hấp một sướng, trước hạm hực tiêu tan non nửa, liền một chữ hình dung...

Thoải mái!

Hai chữ... Vui sướng!

"Oanh..."

Phi bộ Lưu Tinh, Vũ Nguyên Tín ra tay như điện nắm lấy vẫn còn ở giữa không trung Vũ Nguyên trung đai lưng, mạnh mẽ tạt trên mặt đất, vang trầm đúng. Bụi trần tung bay Trung, đỏ bừng máu tươi tràn ngập...

Mọi người tùy tùng trái tim nhảy một cái, cảm ứng cả người ngứa, đau nhức, tựa hồ cảm nhận được đại địa run rẩy, cảm nhận được Vũ Nguyên trung thế thâm đau đớn...

Người đằng hoàng tức giận càng đáng sợ a!

Vũ Nguyên Tín điên rồi? !

Đây là vào chỗ chết ngược tiết tấu a! ! !

Cầu thu gom, đề cử, có năng lực bằng hữu hỗ trợ tuyên truyền dưới, cảm tạ!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Hậu trường phong vân

"Àm, âm, âm..."

"Để người bắt kính đại ca..."

"Để người tính toán chính mình huynh muội..."

"Để người đột phá luyện thể chín tầng..."

"Để người lực đạt 4,500 cân..."

"Để người vượt qua năm ngàn cân..."

Từng cú đâm thấu thịt, còn chen lẫn nhỏ bé xương cốt nứt toác thanh, càng có Vũ Nguyên Tín điên cuồng nổi giận quát.

Nghe được Vũ Nguyên long chờ thiếu niên cùng rất nhiều tội tó, mí mắt nháy lên, sợ mất mặt, thế Vũ Nguyên trung cảm thấy thống khổ, vũ điệp chờ nữ càng là đôi mắt đẹp khép hờ run.

"Tam thiếu gia muốn đối với Đại thiếu gia ra tay, phạm thượng sao?"

Vũ Nguyên long chờ nhân số thứ thân động, hoàng Bá vô thanh vô tức xuất hiện tại bên người, thăm thăm hỏi, cũng mất lạnh nhìn về phía những người khác.

Làm cho Vũ Nguyên long chờ người động tác một trận, chính là những thiếu niên khác cùng tội tó, cũng rõ ràng kiêng kỵ không dám làm bừa, cuối cùng đã rõ ràng rồi Vũ Nguyên Tín trước nhắc nhở hoàng Bá ý tứ!

...

"Phế vật chính là phế vật! Đừng nói vượt qua năm ngàn cân, chính là vượt qua 10 ngàn cân, còn là một phế vật!"

Cúi người cuồng đánh Vũ Nguyên Tín, ở mọi người căng thẳng chú ý Trung, rốt cục đứng dậy, nhưng là ngông cuồng cao giọng xùy xùy nói.

Dứt lời, một cước liêu lên:

"Àm..."

Kình phong gào thét, Vũ Nguyên trung bị một cước đập bay, vang trầm trong tiếng mạnh mẽ nện ở mười mấy mét ở ngoài tường vây, đánh nứt tường vây biểu bì, chấn động tới tầng lớn cát đá bụi trần.

Hạ xuống, Vũ Nguyên trung cả người vết máu loang lổ, hầu như không thành hình người, liền thân âm thanh cũng nhỏ đến mức không thể nghe thấy, chỉ là nhỏ bé chouchou súc jù luyện...

Xem Vũ Nguyên trung thể thảm như thế, Vũ Nguyên Khánh chờ người dòn dập rùng mình một cái.

"Đại ca!"

Vũ Nguyên long rót cục không lo được hoàng Bá cùng Vũ Nguyên Tín, hô to một tiếng, vội vã xông lên trước kiểm tra, nhưng cũng không dám ra tay với Vũ Nguyên Tín.

Những người khác nhìn về phía Vũ Nguyên Tín ánh mắt, sốt sắng.

Này hay là bọn hần nhận thức Vũ Nguyên Tín sao?

Mặc dù là đánh lén, thế nhưng, chỉ là luyện thể sáu tầng (bây giờ kì thực tám tầng), dĩ nhiên đem có thể nói thiên tài luyện thể chín tầng, làm bao cát mảnh đánh, nghiêng về một bên xong ngược, hoàn toàn vượt qua mọi người nhận thức.

Là Vũ Nguyên trung quá phé vật sao?

Mười lăm tuổi luyện thể chín tầng, mới vào chín tầng liền lực đạt 4,500 cân, cái nào có thể nói là phé vật? !

"Một đám tự biết đấu tranh nội bộ, nghe Phong chính là vũ rác rưởi! Vũ thị tương lai nếu như dựa vào các nguoi, sớm muộn xong đời!"

Không để ý tới vô cùng thâm Vũ Nguyên trung cùng sầu lo kiêng kỵ Vũ Nguyên long, Vũ Nguyên Tín ánh mắt lạnh lẽo nhìn chung quanh chur vị thiếu niên, không chút lưu tình lạnh giọng quát lên.

Dừng dưới, trầm giọng nói tiếp: "Nhớ kỹ! Sau đó nhìn thấy bốn thiếu gia, nhiều xa một chút! Bằng không... Bốn thiếu gia gặp một lần, đánh một lần!"

Dứt lời, Vũ Nguyên Tín xoay người rời đi, rất có long hành hổ bộ tư thế, càng hiện ra hào hiệp phiêu dật...

Chăm chú nói đến, vừa vào tân thể giới, Vũ Nguyên Tín có kinh hoàng, có mê man, có sầu lo chờ chút, chỉ là cường chế ngọt ngat, lại có tiền thân ký ức xung kích, tạm thời không biểu hiện ra, nhưng cũng hình thành một loại lạnh lẽo âm trầm lệ khí.

Lần này cuồng đánh Vũ Nguyên trung, chính là loại khác loại phát tiết, để Vũ Nguyên Tín tâm cảnh, thanh minh thông thuận rất nhiều!

Cho tới giết người, mặc kệ kiếp trước, vẫn là tiền thân, đều chưa từng giết người. Hơn nữa kiếp trước tư tưởng, Vũ Nguyên Tín vẫn đúng là không ý tưởng kia!

...

Nơi khởi nguồn điểm mấy trăm mét ở ngoài, nơi nào đó trong đình viện.

Vũ Sĩ Lăng tay phải ấn lại một vị ung dung hoa quý mỹ phụ vai, chậm đợi sự tình phát triển, trầm mặc mãi đến tận Vũ Nguyên Tín rời đi.

"Xem đi! Tin nhi không trung nhi như vậy lòng dạ độc ác, lãnh khốc vô tình. Mặc dù tức giận thất thố, cũng khá có chừng mực, chỉ là chút bị thương ngoài da!"

Hút ra tay phải, Vũ Sĩ Lăng rõ ràng bất mãn nói rằng, trong giọng nói cũng rõ ràng thờ phào nhẹ nhõm, dù sao đều là thân cốt nhục.

Mỹ phụ cũng không phải là mạnh mẽ người, nhưng là đau lòng vạn phần reo lên: "Bị thương ngoài da? Điều này cũng gọi bị thương ngoài da? Xương cũng không biết đứt đoạn mất mấy cây, không thông báo sẽ không ảnh hưởng võ tu tư chất? ! Anh em ruột, dĩ nhiên dưới như vậy tàn nhẫn tay, còn không tàn nhẫn vô tình?"

"Lê nào nguoi không nói cho trung nhi, tin nhi đã chủ động từ bỏ thiếu tộc trưởng chi tranh sao? Đây là trung nhi nên được giáo huấn cùng trừng phạt, dù sao cũng hơn trên từ đường hoặc Chấp Pháp đường được!"

Vũ Sĩ Lăng không trả lời mà hỏi lại, làm cho mỹ phụ một trận nghẹn lời, nàng vẫn đúng là không nói.

Dù sao cũng là cùng tộc mà cùng thân, Vũ Nguyên Tín đã chủ động thoái nhượng, còn đi trêu chọc, còn không bỏ qua, cái kia không phải không có chuyện gì muốn ăn đòn sao?

Lại nghe Vũ Sĩ Lăng nói tiếp: "Gà cho gà thì theo gà, gà cho chó thì theo chó! Có một số việc, đừng quá mức rồi! Vũ thị thực lực tổng hợp cùng thể lực, xác thực không bằng Vương thị, nhưng cũng không phải không sức phản kháng. Vương thị nhất định sẽ không không tiếc đánh đổi địa bảo đảm các nguoi, tự lo lấy đi!"

Dứt lời, cũng không để ý tới mỹ phụ, tự mình tự quay thân rời đi.

Chỉ là, bước chân có chút trầm trọng, thân hình có chút cô tịch thừa thốt, càng có nhàn nhạt đau thương...

Mỹ phụ trong lòng rung động, ánh mắt phức tạp nhìn từ từ đi xa trượng phu, nỗi lòng phức tạp!

...

Nơi khởi nguồn điểm hơn mười dặm ở ngoài, bảy, tám vị lão giả tụ hội một đường.

"Chân chính (Vũ Thần Tâm Kinh), dĩ nhiên có uy lực như thế? Tin nhi chỉ là tu luyện mấy lần, liền thể như chẻ tre liền phá hai cái cảnh giới nhỏ, sức mạnh càng tiêu thăng đến như vậy trình độ khủng bố?"

Một vị thương phát ông lão, ánh mắt cực nóng, kích động không tên nỉ non.

Rất rõ ràng, Vũ Nguyên Tín sau khi tỉnh dậy tất cả, đều ở Vũ thị lão tổ nhóm ngó Trung, biết được tất cả.

Đáng tiếc, Vũ Nguyên Tín dung hợp kỳ ngộ, không ở Vũ thị lão tổ nhận thức phạm trù Trung, đạo đưa bọn họ đối với chân chính (Vũ Thần Tâm Kinh), có chút tính toán sai lầm!

Một vị râu tóc hoa râm ông lão, bình tĩnh phân tích nói: "Nên không chỉ là (Vũ Thần Tâm Kinh), chủ yếu nhất vẫn là tin nhi tư chất cùng trên cảnh giới nước chảy thành sông, sản sinh bạo phát thức biến chất."

"Xem ra, tin nhi thật sự rất phù hợp (Vũ Thần Tâm Kinh) a! Đây là bộ tộc ta từ trước tới nay, chính thức Nhập môn (Vũ Thần Tâm Kinh) nhỏ tuổi nhất Giả chứ? Khó có thể tính toán, tiền đồ không thể đo lường!" Một vị áo bào đen ông lão theo sát liền thanh thờ dài nói, ánh mắt rạng rỡ Như tiên đoán được Vũ thị hưng khởi!

"Dựa theo thần quy ý tứ, là không muốn ảnh hưởng tin nhi, mặc cho tự nhiên phát triển, miễn cho chữa lợn lành thành lợn què! Chân chính cường giả, đều là y dựa vào chính mình lang bạt đi ra, mà không phải ở che chở Trung trường thành!"

Thương phát ông lão gật gật đầu, trịnh trọng nói rằng. Dừng dưới, lại bổ sung: "Có điều, có một số việc, chúng ta đến một lần nữa nghị định! Tỷ như... Đối với tin nhi chủ động từ bỏ thiếu tộc trưởng vị trí, rời khỏi gia tộc bồi thường!"

"Tam thúc phụ cùng thần Quy huynh ý tứ là?" Áo bào đen ông lão hỏi, dẫn tới còn lại ông lão liếc mắt quan tâm

"Bình thường võ tu, bộ tộc ta đã nghiên cứu nhiều năm, không cái gì ý mới. Văn tu, tin nhi cảnh giới còn thấp, cũng hiện ra không ra cái gì hiệu quả. Chúng ta lại không được đến tiếp sau truyền thừa, chỉ có thể chậm rãi nghiên cứu phỏng đoán..."

Thương phát ông lão thận trọng tìm từ phân tích nói, dẫn tới mọi người dồn dập gật đầu tán đồng.

Lại nghe thương phát ông lão nói tiếp: "Bộ tộc ta thiếu thốn nhất một mặt, chính là Quân Hồn, lòng son : đan tâm cùng thiên hạ đại thể tu hành. Có thể đem tin nhi hướng về phương diện kia dẫn dắt, xem trước một chút hiệu quả, có thể đề phòng những thế lực khác, đặc biệt Thái Nguyên Vương thị cảnh giác. Đương nhiên, dẫn dắt hành vi phải cẩn thận, muốn mật mờ, muốn tự nhiên, liền tin nhi bản thân, cũng không sao biết được hiểu. Bằng không, không gạt được các thế lực tai mắt, cũng không đạt tới hiệu quả dự trù! Chân chính (Vũ Thần Tâm Kinh), nếu như quá nghịch thiên, bộ tộc ta cũng rất khó bảo toàn trụ a..."

"Tán thành! Thái Nguyên Vương thị không phải muốn thiếu tộc trưởng vị trí sao? Cho bọn họ chính là, lại không phải tộc trưởng vị trí, ảnh hưởng không lớn. Huống hồ, trung nhi cũng là bộ tộc ta dòng dõi đích tôn, phản tộc việc nên không dám làm!"

Râu tóc hoa râm ông lão, trước tiên đồng ý nói. Dứt lời, khoe miệng lộ ra gian trá ý cười nói tiếp:

"Có điều, đánh đổi nhất định phải có. Thái Nguyên Vương thị đối với thiên hạ, thậm chí Đại Tùy ảnh hưởng, hơn xa bộ tộc ta. Vừa vặn có thể yêu cầu cái cao điểm chức vị, tăng nhanh tin nhi bước tiến, còn có thể che dấu tai mắt người!"

Một ngày mới, đúng giờ Cập Nhật, đúng giờ cầu phiếu!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Sơn Hà Côn

"Không sai!"

Một vị xích bào ông lão, khá là than thở hà giận phụ họa nói, lại cấp tốc nói tiếp:

"Có điều, lại cho tin nhi tăng số người điểm tin cậy nhân thù càng tốt hơn, bằng không tin nhi lúc nào mới có thể luyện ra Quân Hồn? Nhóm người này tay,

không thể quá mạnh, cũng không thể quá yếu, chủ yếu nhất là trung tâm, vừa vận dùng bồi thường cùng bảo vệ tín nhi danh nghĩa tiến hành!"

"Thường nhi ý nghĩ là..." Thương phát ông lão hỏi.

Xích bào ông lão cấp tốc đáp: "Tử sĩ! Gia tộc tử sĩ!"

Mọi người tại đây trong lòng rung mình, áo bào đen ông lão không khỏi nhắc nhở: "Tử sĩ... Sẽ có hay không có chút lãng phí?"

Tử sĩ, là mỗi cái gia tộc quan trọng nhất gốc gác một trong, bồi dưỡng rất khó, mỗi cái đều chi phí không ít.

Tỷ như nuôi nấng cùng bảo vệ Vũ Nguyên Tín hoàng Bá, kỳ thực chính là tử sĩ xuất thân, chỉ là biết được Giá cực nhỏ.

Thân vì gia tộc tử sĩ, tuyệt đại đa số khó có thể chết từ tế, có thể kiên trì đến cuối cùng Giá, đều cực kỳ không tầm thường, càng quan trọng là trung tâm!

...

Nơi khởi nguồn điểm chu vi, thậm chí Vũ phủ, vũ thành, khuếch tán bát phương.

Sắp thất thế thiếu tộc trưởng Vũ Nguyên Tín, đánh toi bởi công nhận tối khả năng kế vị Vũ Nguyên trung sự, lấy bảo táp giống như tốc độ, truyền khắp Vũ thị, truyền khắp vũ thành, truyền về các cái thế lực, đặc biệt Thái Nguyên Vương thị.

Chuyện lớn như thế, Vũ thị hộ vệ tự nhiên không thể không biết.

Thế nhưng, mặc kệ là hộ vệ, vẫn là tối tố, tộc nhân các loại, từng người đều chiếm được không giống chỉ lệnh, không được can thiệp. Liền, vô số người liền như thể tỉnh xem Vũ Nguyên trung bị đánh, không ai nhúng tay, giải vây xin khuyên Giá đều không có.

Điều này đại biểu cái gì? !

Nhân Giá thấy nhân, trí giả thấy trí.

Có cho rằng, đây là Vũ thị ở hướng về Vương thị biểu thị bất mãn; có cho rằng, đây là Vũ thị đối với Vũ Nguyên Tín bồi thường; có cho rằng, đây là Vũ thị đối với Vũ Nguyên Tín tán thành; có cho rằng, đây là Vũ thị đối với trong tộc một ít người cảnh cáo...

Có thể khẳng định chính là, thiếu tộc trưởng Vũ Nguyên Tín, không tưởng tượng Trung như vậy thất thế chán nản, tương lai làm sao, còn rất khó nói!

...

Mấy ngày sau.

Có Vũ Nguyên trung chấn động ví dụ, đúng là không ai còn dám quấy rầy Vũ Nguyên Tín, liền Vũ Nguyên trung chi mẫu đều trầm mặc.

Rất rõ ràng, Vũ Nguyên trung không công bị đánh, trở thành Vũ Nguyên trung noi trút giận!

Tà dương như máu, tà dương Như họa.

Bầu trời buông xuống ái vân, dày đặc diệt diệt, không thể nào thích biệt, biến hoá thất thường.

Hủy bỏ quan hệ trọng đại thiếu tộc trưởng vị trí tộc nghị, ở Vũ thị từ đường tiến hành, thân là người trong cuộc Vũ Nguyên Tín, liền tham dự tư cách đều không, vẫn là trực tiếp đi ra gia phủ, lại gọi ra vô số suy đoán!

Sẽ sau, Vũ thị chính thức tuyên bố, Vũ thị thiếu tộc trưởng vị trí, do nguyên thiếu tộc trưởng Vũ Nguyên Tín thân đệ đệ... Vũ Nguyên trung, kế thừa!

Vũ Nguyên trung tự nhiên là chân chính Vũ thị dòng chính, thật trăm phần trăm! Chỉ là, sau lưng đứng chính là cái gì thế lực, đại biểu chính là cái gì, mọi người ngầm hiểu ý!

Địa thế còn mạnh hơn người.

Nắm giữ ba tiên một trong quy tiên, như vậy đỉnh cao thực lực cổ tộc Vũ thị, chung quy vẫn là hướng về ngũ tính bảy gia một trong siêu cấp nhà giàu có Thái Nguyên Vương thị, thỏa hiệp! Cúi đầu!

Nơi nào đó đình viện.

Vũ Nguyên Tín cô tọa đình tạ, chỉ có hoàng Bá cùng bộ phận gần thị tỷ nữ phụng dưỡng, có loại mặt trời lặn Tây Sơn, đại thế phải đi hui quanh cô đơn!

Người nổi tiếng trọng vô số lần liếc trộm Vũ Nguyên Tín, không nhận được nhắc nhở: "Thiếu gia! Tộc nghị nên xong xong rồi..."

"Cái kia không phải rất tốt sao? Sớm một chút giải quyết, đỡ phải đêm dài lắm mộng, càng tình phiền phức!" Vũ Nguyên Tín không để ý chút nào thuận miệng đáp.

"Thiếu gia a..."

Người nổi tiếng trọng muốn nói lại thôi, bị phần không cam lòng hồ.

Vũ Nguyên Tín không để ý chút nào, giọng nói vừa chuyển nói: "Nếu như người muốn giữ lại, liền lưu lại đi! Ta sẽ cùng phụ thân nói, tin tưởng những người khác cũng sẽ không làm khó người!"

Này không phải Vũ Nguyên Tín cố làm trấn định, mà là thật sự không thêm để ý.

Nếu như không phải quan hệ trọng đại, không thể khinh cách. Vũ Nguyên Tín đã sớm rời đi Vũ thị, còn chờ cái gì tộc nghị?

Này không phải Vũ Nguyên Tín đối với Vũ thị không chút nào cảm tình, mà là quá muốn vũ thí giang hồ, kiến thức rộng lớn thế giới cùng rất nhiều thiên kiều!

"Thế thiếu gia không cam lòng mà thôi! Phụ thân nói rồi, từ tùy tùng thiếu gia bắt đầu từ thời khắc đó, sinh là thiếu gia người, chết là thiếu gia quý!"

Người nổi tiếng trọng vui cười Trung lại đặc biệt chăm chú đáp, dùng dưới, đầy mặt hưng phấn nói tiếp: "Rời đi cũng được! Gia tộc này thật không muốn đời, nhiều như vậy mỹ nữ chỉ có thể giương mắt nhìn, vốn là dây vô! Bên ngoài mỹ nữ thật tốt? Bao nhiêu?"

Đang khi nói chuyện, đầy mặt ước mơ, đầy mặt hèn mọn, tựa hồ chính bản thân nằm ở phần hồng chồng.

Vũ Nguyên Tín trừng mắt người nổi tiếng trọng, có trước sự, cái tên này còn đến chết không đời? !

Có điều, người nổi tiếng trọng từng nói, ngược lại cũng sự thực. Vũ thị tộc quy nghiêm khắc, mỹ nữ rất nhiều, nhưng chỉ có thể nhìn không thể động, đặc biệt người nổi tiếng trọng loại này gia thần tối tở, càng cần chú ý!

"Tộc trưởng lão gia đến rồi..."

Nhưng vào lúc này, hoàng Bá thấp giọng nhắc nhở.

Đang khi nói chuyện, vượt quá Vũ Nguyên Tín chờ nhân ý ở ngoài một đám người, mệnh mông cuộn cuộn tiến vào đình viện. Chỉ là bộ phận, liền chật ních rộng rãi đình viện, tính toán mấy trăm người.

Càng quan trọng chính là, những người này cùng một màu mặt không hề cảm xúc, hắc y mặt lạnh, khí thế dũng mãnh lạnh lùng. Khí thế không kém chút nào Đại Tùy quân chính quy, càng như là gia tộc Chấn Pháp đường những kia lãnh khốc vô tình tình nhuệ chỉ sĩ!

Người như thế, là gia tộc trọng yếu gốc gác, không đại sự cơ bản đương nhiên sẽ không khinh động.

"Vào..."

Người nổi tiếng trọng cùng đồ hoành không chút do dự động thân, rõ ràng đề phòng.

Sạ nhìn qua, có chút hưng binh vẫn tội tư thế a!

Từ nhi thì tùy tùng Vũ Nguyên Tín bắt đầu từ thời khắc đó, người nổi tiếng trọng cùng đồ hoành, đang trưởng thành liền bị truyền vào trung với Vũ Nguyên Tín khái niệm, nhân hấn mà sinh, nhân hấn mà chết, trung tâm làm chủ cao hơn tất cả, bao quát gia tộc, quốc gia cùng dân tộc!

"Phụ thân!" Vũ Nguyên Tín đúng là không nghĩ nhiều, đứng dậy bình tĩnh chào nói.

Biết được chính mình ở thế giới này cấp độ sau, Vũ Nguyên Tín rất rõ ràng, Vũ thị muốn đối phó chính mình, không cần thiết như vậy giống trống khua chiêng, một cường giả liền được rồi!

"Tiếp được!"

Vũ Sĩ Lăng vẫn chưa đáp lại, mà là vút ra trong tay miếng vải đen bao vây trường điều trạng vật phẩm, bỗng nhiên quất lên.

Xé gió gào thét, kinh phong ép lên, rất có núi cao ép đỉnh trọng lượng cảm.

Chỉ ít do Vũ Sĩ Lăng trong tay vút ra, chen lẫn sức mạnh kinh khủng, phỏng đoán cần thận năm ngàn cân trở lên...

Vũ Nguyên Tín trầm tâm sừng sững, đơn giản một cơ sở thủ pháp... Trảo, chụp vào đập tới vật phẩm!

"Răng rắc..."

Tới tay, Vũ Nguyên Tín thân bắt do kỷ rút lui một bước, đập nát đình tạ gạch thạch.

Trọng lượng so với tượng tượng nặng hơn nhiều!

"Bùm bùm..."

Cái kia miếng vải đen bao vây vật phẩm, rơi vào Vũ Nguyên Tín trong tay, vài vốc tiếng vỡ nát Trung, miếng vải đen vỡ vụn, giống như Hắc Hồ Điệp pháp phối...

Một cái to bằng cánh tay, dài chín thước, mặt ngoài vô số đồ văn phù lồi, khá cụ Hoang cổ trang trọng khí tức trường côn, hiện thân!

"Son Hà Côn? !"

Từ trước đến giờ trầm mặc trấn định hoàng Bá, hai mắt nhắm lại, không nhận được thở nhẹ ra thanh.

Biết "Son Hà Côn" lai lịch người, mới biết đại biểu ý nghĩa.

Năm đó hoàng Bá đã từng tham dự "Son Hà Côn" tranh cướp, biết Vũ thị phí đi bao nhiêu tâm tư, trả giá bao lớn đánh đổi mới bắt được tay!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Bồng Lai thương hội

Son Hà Côn, lịch sử lâu đời, cụ thể không thể thi. Có người nói là khai sáng bảy giờ thịnh thế nổi danh Cổ Bảo một trong, còn nói là Vũ Đế Tư Mã Viêm từ ngoại vực mang đến, dùng để mở ra son hà chi bảo.

Dài chừng chín thước, thô như cánh tay, trên có khắc thần bí cảm tú son hà đồ án, nặng đến ản hàm chu thiên số lượng 365 cân, cho nên được gọi tên!

Lấy hoàng Bá biết, Son Hà Côn là Vũ thị cổ tộc hiếm có trấn tộc chi bảo một trong, rất có trấn tộc ý nghĩa, giá trị liên thành, đại biểu ý nghĩa càng to lớn hơn!

Bây giờ, Vũ Sĩ Lăng dĩ nhiên đem "Son Hà Côn" ném cho Vũ Nguyên Tín, rõ ràng là dành cho, mà không phải tập kích.

Đại diện cho cái gì?

Là bồi thường thiếu tộc trưởng danh vị mất đi, vẫn là đem Vũ thị son hà, giao thác cho Vũ Nguyên Tín? !

"Hô. . ."

Vũ Nguyên Tín không nhiều như vậy ý nghĩ, trong tay trường côn tiện tay vung lên, xé gió gào thét, cuốn lấy bụi trần Như Long.

Kinh phong bao phủ, quét lên đỉnh tạ ở ngoài một tầng lục thảo, giữa trời chấn nát. . .

Trọng lượng, đối với bây giờ Vũ Nguyên Tín mà nói, có chút thiên về, không phải hiện nay thích hợp nhất vũ khí, không vận cân trở lên cự lực, khó có thể vận dụng như thường.

Thế nhưng, Vũ Nguyên Tín nhưng có loại "Tay cầm trường côn, múa son hà" không tên hào khí cảm giác, càng có loại cánh tay kéo dài quỹ dị linh cảm, tựa hồ là vì chính mình chế tạo riêng!

Này tự nhiên không phải vì Vũ Nguyên Tín chế tạo riêng, mà là nói rõ. . .

Đây là kiện bảo vật!

"Vũ khí tốt!" Vũ Nguyên Tín không nhận được hai mắt tỏa ánh sáng khen.

"Ngoài. . ."

Vũ Sĩ Lăng khá là vui mừng mà thở dài reo lên. Dừng dưới, cấp tốc giải thích:

"Trong tộc biết, tin nhi am hiểu côn tu chi đạo. Đây là trong tộc cho tin nhi bồi thường một trong, ngụ ý mất đi một mảnh son hà, được một mảnh khác

son hà! Càng hi vọng tin nhi có thể lang bạt ra một mảnh tân son hà. . ."

"Tất không phụ lòng!" Vũ Nguyên Tín yêu thích không buông tay vuốt nhẹ "Son Hà Côn", ngữ khí kiên định tự tin đáp.

Vũ Sĩ Lăng kinh ngạc về chột lóe lên, không nhận được hỏi: "Thần nhi rõ ràng?"

"Rõ ràng cái gì?" Vũ Nguyên Tín thuận miệng hỏi ngược lại.

"Không cái gì!"

Vũ Sĩ Lăng lắc đầu đáp, hẳn đều không nghĩ rõ ràng gia tộc vì sao lại đem "Son Hà Côn" trọng yếu như vậy bảo vật, ban cho Vũ Nguyên Tín, Vũ Nguyên Tín như thế nào sẽ hiểu?

Dừng dưới, Vũ Sĩ Lăng sắc mặt thay đổi mấy lần, đầy mặt hổ thẹn, tự trách, không đành lòng, áp a áp ứng nói tiếp: "Không cái gì! Đúng rồi, từ hôm nay. . . Thần. . . Liên gọi. . . Vũ Tín!"

"Hà?!"

Hoảng Bá, người nổi tiếng trọng chờ mọi người tại đây, cùng nhau biểu hiện cứng đờ, nhìn về phía Vũ Sĩ Lăng, vừa nhìn về phía Vũ Nguyên Tín.

Không nghĩ tới, gia tộc thật sự triệt để loại bỏ Vũ Nguyên Tín tư cách người thừa kế, liền chính thức tên gọi đều loại bỏ, có muốn hay không như thế tuyệt a?!

"Rõ ràng! Hải nhi giờ khắc này lên, liền gọi Vũ Tín!"

Để mọi người bất ngờ chính là, Vũ Nguyên Tín sắc mặt cũng không cái gì rõ ràng biến hóa, nhìn như rất tùy ý cấp tốc đáp.

Giờ khắc này lên, Vũ Nguyên Tín liền gọi Vũ Tín!

Vũ Sĩ Lăng sắc mặt trắng bệch, tận tình khuyên nhủ nhắc nhở: "Thần nhi! Muốn trách liền. . ."

Vũ Tín cười cợt, nhấc tay đánh gãy nói rằng: "Phụ thân! Không cần lo ngại, càng không cần suy nghĩ nhiều, hải nhi rõ ràng!"

Sự thực như vậy, vũ tin thật đối với Vũ thị không cái gì oán niệm cùng cừ hận, trái lại có nồng đậm cảm kích, cảm ơn.

Chính là mẹ kế Vương thị cùng Nhị đệ, Tam đệ, vũ tin cũng không nhiều lắm cừ hận, cũng là so với người A qua đường cường chút. Dù sao đã không phải bản thân, ký ức và tự mình trải qua hoàn toàn là hai chuyện khác nhau.

"Ai. . . Rõ ràng là tốt rồi! Vì phụ cũng không nói nhiều!"

Vũ Sĩ Lăng muốn nói lại thôi, thở thật dài một cái nói rằng. Dứt lời, phát tay để ba cái người hầu, phân biệt phùng trên một bộ quyền sách, một tờ khế đất cùng một tờ chất liệu quái lạ. . . Giấy?

"Đây là Vương thị cho tin nhi bồi thường, không cần khách khí!"

"Đây là cái gì? Ngân phiếu? Kim phiếu?"

Vũ Tín ánh mắt quái lạ nhìn về phía cái kia điệp "Mỹ chỉ", sắc mặt rõ ràng đại biến bật thốt lên, liền cái kia quyền sách cùng khế đất cũng không nhìn!

Ngân phiếu? Tùy Đường có ngân phiếu sao?

Trí nhớ kiếp trước không sai, ngân phiếu là Tống triều mới có ra a, làm sao hiện tại thì có?

Chuyện này rốt cuộc là như thế nào a?!

Vũ Sĩ Lăng ngó ngẩn, liền thanh khen: "Thần nhi kiến văn rộng rãi! Đây là lớn nhất uy tín lực Bồng Lai ngân phiếu, bất cứ lúc nào, bảo đảm đổi tiền mặt: thực hiện mà sẽ không mất giá! Khá là hiếm thấy, không nghĩ tới tin nhi có thể một chút nhìn ra. . ."

"Bồng Lai ngân phiếu? Đổi tiền mặt: thực hiện? Mất giá?" Vũ Tín cảm giác đầu óc của chính mình, có chút không đủ dùng!

Tùy Đường thời đại kinh tế hệ thống, có như thế tiên tiến sao?

Bồng Lai thương hội, trí nhớ của đời trước đúng là có, là thiên hạ tên thương hội, cực kỳ thần bí, có người nói mỗi cái thành t ngày đều có Bồng Lai thương hội chi nhánh.

Có điều, Bồng Lai thương hội làm việc cực kỳ biết điều, hơn nữa chỉ làm ăn, từ không tham dự các loại phân tranh, mặc kệ là thiên hạ chi tranh, vẫn là giang hồ chi tranh, thậm chí là ân oán cá nhân. Cũng không dựa vào bất kỳ gia tộc nào, thế lực, thậm chí là quốc gia. Bởi vậy, Bồng Lai thương hội không coi là đệ nhất thiên hạ thương hội, chỉ là thần bí nhất, tối bị người tán thành mà thôi.

Có người nói tấn Vũ Đế khai hoang thì văn minh ban đầu, Bồng Lai thương hội cũng đã tồn tại, so với hiện nay văn minh còn sớm. Gốc gác cùng lịch sử, có thể tưởng tượng được!

Mặc kệ thế sự làm sao biến hóa, Bồng Lai thương hội đều sẽ không thay đổi, sẽ không nhân cơ hội tăng giá, cũng sẽ không nhân cơ hội ép giá, thuần túy lương tâm làm ăn đáng vẻ, cực kỳ từ nhiên. Thế nhưng, cũng không nghe nói cái nào cường giả hoặc thế lực, sẽ đi làm khó dễ Bồng Lai thương hội, bao nhiêu sẽ cho chút mặt mũi. Khả năng có người khiêu khích quá, nhưng vô thanh vô tức địa biến mất rồi!

Bất luận làm sao, Bồng Lai thương hội đối với thế giới này kinh tế hệ thống ổn định, xác thực công cao vĩ đại, điểm ấy phải thừa nhận!

"Không biết. . . Mời đáng sợ nhất a!" Vũ Tín trong lòng có chút bưng bít.

"Làm sao? Có vấn đề gì không?"

Chưa bao giờ thấy vũ tin thất thố như thế Vũ Sĩ Lăng, nghi hoặc quan tâm hỏi. Sau đó cấp tốc giải thích: "Đây là mười vạn Kim, là Vương thị bồi thường. Thế nhưng, đối ngoại tuyên bố, là bồi thường cho gia tộc. Chỉ là gia tộc đưa hết cho tin nhi, việc này không mấy người biết, nhất định phải bảo mật!"

"Hô. . ."

Vũ Tín Trường thở phào xả giận, trịnh trọng đáp: "Rõ ràng!"

Thế giới này, cùng Hoa Hạ cổ đại gần như, kinh tế tiền phân Kim, ngân, đồng ba cái đẳng cấp, các vì là bách tiến vào chế. Một tiền đồng, có thể mua một bánh bao thịt lớn, giống như ổn định thời kì Hoa Hạ một người M tệ!

Mười vạn Kim. . .

Đây là khổng lồ cỡ nào một món tiền bạc? Giống như 1 tỉ người M tệ, đối với toàn bộ gia tộc lớn mà nói không nhiều, đối với cá nhân chính là con số trên trời.

Thếết lộ ra ngoài, sẽ đưa tới nhiều sóng gió lớn? Vũ Tín sắp trở thành di động bảo tàng a!

Vương thị cùng Vũ thị, còn thật cam lòng, không hô là nhà giàu có, chính là vô cùng bạo tay!

Có người nói, Đại Tùy là Hoa Hạ các trong triều giàu có nhất triều đại, nên có nhất định đạo lý.

Có "Luân Hồi chi nhân" cùng mạnh mẽ linh thức vũ tin, cảm thụ được phụ thân chân thành, nhưng càng nghi hoặc:

"Gia tộc, đến cùng là làm sao cái ý tứ? Thật như vậy công bằng, công chính, có lương tâm?"

Vũ thị thân là cổ tộc, tự có nghiêm ngặt công chính gia quy, bằng không cũng không cách nào truyền thừa lâu như vậy.

Vũ Tín tin tưởng, Vũ thị hay là so với thế lực bình thường, thế gia, nhà giàu các loại, công bằng công chính nhiều lắm.

Có điều, nơi có người thì có giang hồ, nơi nào đều không cách nào tránh khỏi! Muốn nói Vũ thị không hề tư tâm địa không tư thôn một ngân một đồng, vũ tin thật sự có chút không tin.

Huống hồ nhiều tiền tài như vậy, vũ tin thêm năm trăm từ sĩ, cũng xài không hết a!

Sự có khác thường, tất có yêu a!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Quỷ dị được mùa

Vũ Tín nếu là bất ngờ bỏ mình, đã mất đi Vũ Thần tượng thần Vũ thị, tự nhiên vĩnh kém xa được càng nhiều (Vũ Thần Tâm Kinh) truyền thừa, chớ nói chi là hoàn chỉnh bản.

Đã như thế, các loại dị thường phong phú bồi thường, liền giải thích được!

Nghĩ tới đây, Vũ Tín ám thử phào nhẹ nhõm, khoe miệng không khỏi lộ ra tia mỉm cười, biết gia tộc không cái gì ý đồ xấu đã đủ rồi!

Xem Vũ Tín phản ứng, Vũ Sĩ Lăng cũng biết Vũ Tín rất hài lòng, về áy náy hơi giảm, nói rằng: "Tin nhi còn hài lòng không? Nếu như còn có yêu cầu gì hoặc điều kiện, đều có thể đưa ra, trong tộc sẽ xét sắp xếp, cũng sẽ không để cho tin nhi thất vọng!"

Vũ Tín tạm thời đề xuống trong lòng xao động, nghiêm mặt, trịnh trọng nói rằng: "Có một yêu cầu..."

"Hả? Cân nhắc sau đó làm a, đừng quá mức rồi!" Vũ Sĩ Lăng kinh ngạc ám chỉ nói.

Ở Vũ Sĩ Lăng trong lòng, Vũ Tín không phải được voi đòi tiên, lòng tham không đáy người, nhiều như vậy bồi thường, chẳng lẽ còn không hài lòng? !

Vũ Tín ánh mắt óng ánh, đặc biệt trịnh trọng chăm chú nói rằng: "Đối xử tử tế Tứ Thảm Nương một nhà, mặc kệ là Tứ Thảm Nương, vẫn là ba cái em họ!"

Vũ Sĩ Lăng sầm mặt lại, rõ ràng không thích thẳng tắp nhìn Vũ Tín, lại có chút rõ ràng thất vọng cùng lo lắng, lo lắng.

Vũ Tín đánh toi bồi Vũ Nguyên trung sự tình cùng nguyên do, đã sớm truyền khắp gia tộc, thậm chí là tộc ở ngoài, lưu truyền đến mức có bài có bản, đều nói Vũ Tín bị cái kia oa hồ ly tinh triệt để mê mẩn!

Chuyện như vậy, thân làm cha Vũ Sĩ Lăng, tự nhiên không con trai của hi vọng nhiều triêm, không hi vọng tử sẽ cùng Dương thị mẹ con kéo lên bất kỳ quan hệ gì, thậm chí nên tận lực bác bỏ tin đồn mới là.

"Phụ thân suy nghĩ, hài nhi rõ ràng!"

Xem Vũ Sĩ Lăng phản ứng, Vũ Tín có thể đoán được điểm, không khỏi cảm khái đáp. Lập tức, cố làm hồ thẹn lắc đầu nói:

"Bất luận làm sao, liền như vậy kém hơn sự, Tứ Thảm Nương một nhà rất vô tội, đều là người bị hại, hơn nữa mới thật sự là bị thương tổn sâu nhất người! Thân là nam nhi, làm sao có thể đem mình phạm sai, đổ lỗi đến trên người cô gái? Phụ thân cũng không hy vọng hài nhi như thế chứ?"

"Ừm!"

Vũ Sĩ Lăng bình tĩnh, có chút xuyt ô, có chút xấu hổ, lại có chút vui mừng.

"Hài nhi! Muốn lấy hài nhi thân phận cùng lập trường, cầu phụ thân chuyện này, đối xử tử tế cùng chăm sóc Tứ Thảm Nương một nhà, chỉ giới hạn ở Tứ Thảm Nương cùng ba vị em họ, tứ thúc chờ những người còn lại không cần lưu ý. Đây là một vị hài tử đối với phụ thân tư nhân thỉnh cầu!"

Vũ Tín biểu hiện nghiêm lại, ánh mắt chân thành mà chăm chú cùng Vũ Sĩ Lăng đối diện, trịnh trọng nói rằng.

Dừng dưới, tâm tư xoay một cái, nói tiếp: "Nếu là Tứ Thảm Nương một nhà quá không được, thậm chí vì chuyện này thụ hại, hài nhi làm sao an tâm lang bạt thiên hạ? Làm sao sống yên phận? Làm sao xứng đáng vô đạo chi tâm?"

Câu nói này có chút nặng, là căn cứ vào Vũ Tín đối với gia tộc vượt qua tưởng tượng cái gọi là "Bồi thường" suy đoán.

Gia tộc bồi thường, rất bình thường, cũng là Vũ Tín nên được. Thế nhưng, quá phong phú, phong phú đến Vũ Tín cảm động.

Vì lẽ đó, Vũ Tín muốn lợi dụng này điểm, để gia tộc đối xử tử tế Dương thị mẹ con.

Cái này cũng là Vũ Tín đối với phụ thân và gia tộc một loại cảm ơn báo lại, chỉ có Vũ Tín mới biết vũ thuận tỳ muội, thậm chí là Dương thị, chân chính có nghịch thiên giá trị, bây giờ chỉ là chưa trưởng thành cùng Bảo Châu bị long đông thôi!

"Được! Đây là tin nhi đối với vị phụ, duy nhất chủ động đưa ra yêu cầu, tin nhi cứ việc yên tâm!"

Vũ Sĩ Lăng cân nhắc một phen, rốt cục trọng trọng gật đầu. Dừng dưới, lại mặt lộ hồ thẹn nói tiếp: "Vị phụ vô năng, oan ức..."

"Lại tới?"

Vũ Tín trong lòng rung mình, vội vã nhìn về phía đình viện, nói xen vào hỏi: "Hài nhi sau khi rời đi, gia tộc sẽ thu hồi chỗ này đình viện sao?"

"Ồ?"

Vũ Sĩ Lăng ngăn ra, tựa hồ không nghĩ tới Vũ Tín sẽ như vậy hỏi, nhưng là chuyện đương nhiên đáp: "Đương nhiên sẽ không! Nếu là vị phụ liền tin nhi đình viện, cũng không cách nào bảo vệ, liền thực sự là quý làm cha! Đương nhiên, tộc nghị nhắc qua việc này. Bất luận tương lai làm sao, này tòa đình viện là tin nhi gia, sẽ vĩnh viễn vì là tin nhi giữ lại, vĩnh viễn chờ tin nhi trở lại!"

Đang khi nói chuyện, Vũ Sĩ Lăng có nghi hoặc, có ngoài ý muốn, lại mang theo điểm đắm chiêu.

Lần này Vũ Sĩ Lăng đến Tiền, trong tộc lão tổ vẫn đứng là để Vũ Sĩ Lăng nhắc nhở điểm ấy, có ý để hấn trịnh trọng chuyển cáo Vũ Tín. Vốn là Vũ Sĩ Lăng cho rằng không có gì, rất nhỏ một chuyện mà thôi, không làm sao để ở trong lòng.

Không nghĩ tới Vũ Tín thật sự nhắc tới điểm ấy, nhất thời để Vũ Sĩ Lăng suy nghĩ sâu sắc lên!

Vũ Tín cấp tốc nói rằng: "Tứ Thảm Nương một nhà chỗ ở đình viện quá nhỏ quá hẹp lánh, không thư thích cũng không an toàn! Tín nhi sau khi rời đi, liền để Tứ Thảm Nương một nhà, chuyển tới đây đi!"

"A? !"

Vũ Sĩ Lăng ngoác miệng ra, không khỏi bật thốt lên đáp: "Như vậy sao được? Với lễ không hợp a! Người ngoài sẽ làm sao truyền lưu? Còn có người tứ thức... Nay tính là gì?"

"Phụ thân? !" Vũ Tín nghiêm túc nhìn Vũ Sĩ Lăng hô.

Vũ Sĩ Lăng cười khổ, có chút không đành lòng nhắm mắt chần chờ đáp: "Được rồi... Vậy nếu như người Tứ Thảm Nương chính mình không muốn..."

"Bất luận làm sao, chuyện này... Cũng là loại lòng trung thành!" Vũ Tín kiên quyết nói rằng.

"Lòng trung thành..." Vũ Sĩ Lăng nỉ non.

Cái gì lòng trung thành? ! Dương thị mẹ con đối với Vũ Tín lòng trung thành? Vẫn là Vũ Tín đối với gia tộc lòng trung thành? !

Hoặc là, Vũ Tín đem vũ thuận làm vị hôn thê thu xếp? Đến cái Kim Ốc Tàng Kiều sao?

"Vậy cứ như thế đi! Hải nhi an bài xuống, ngày mai buổi sáng liền rời đi! Tương lai... Phụ thân chính mình cẩn thận một chút, đề phòng Vương thị tính toán! Hải nhi sau khi rời đi, phụ thân có thể sẽ trở thành Vương thị mục tiêu..."

Suy nghĩ một chút, Vũ Tín cũng không cái gì muốn nói, liền cuối cùng nói rằng, có nồng đậm tình cảm.

"Tín nhi yên tâm! Nếu vì phụ bất ngờ có chuyện, tất cả thỏa thuận hết hiệu lực, điểm ấy đã sớm đề cập tới. Tín nhi chính mình chú ý liền có thể, không cần vì là phụ lo lắng..."

Vũ Sĩ Lăng trong lòng rung động, trầm giọng đáp. Cụ thể cũng không nhiều lời, liền rõ ràng không muốn nói tiếp: "Ngược lại cũng không cần như thế cần! Không còn thiếu tộc trưởng vị trí, không ai sẽ cần tín nhi rời đi!"

"Không cần! Vừa nhưng đã quyết định, cần gì chần chờ quyến luyến? Sớm một chút rời đi, cũng làm cho mấy người sớm một chút an tâm, đỡ phải suy nghĩ lung tung, ngày càng rắc rối!"

Vũ Tín thái độ quả quyết đáp, không có gấp rời đi ý tứ, nhưng cũng không quyến luyến không muốn biểu hiện.

Nguyên nhân chân chính, Vũ Tín đã không thể chờ đợi được nữa muốn rời đi Vũ thị, lang bạt thiên hạ...

Buổi tối thăm thăm, vô số người mất ngủ.

Ngoại trừ thu xếp cùng quen thuộc năm trăm Vũ thị từ sĩ, Vũ Tín cũng không cái gì muốn bận bịu đồ vật, cũng không ai sẽ đêm khuya chạy tới gặp gỡ, nói hết không muốn tình chờ chút, trước sau như một địa cậu công làm chủ.

Càng khiến người ta nghị luận sôi nổi mà nói chuyện say sưa sự, tự nhiên là Vũ Tín rời đi, cùng cùng Vũ Tín cùng Dương thị mẹ con quan hệ.

Vì để cho Vũ Tín yên tâm rời đi, Vũ Sĩ Lăng rời đi Vũ Tín đình viện ở ngoài, trực tiếp đi tới tìm Dương thị, nói về di chuyển việc. Ai biết Dương thị kiên quyết từ chối, Vũ Sĩ Lăng cực lực khuyên bảo thời khắc, đem tứ đệ võ sĩ ược đưa tới, một phen tranh luận cãi nhau, lại đưa tới một đồng trong tộc trưởng lão, chấp sự, tộc nhân các loại.

Cuối cùng, thậm chí đem ân tu lão tổ cũng dẫn đi ra, trực tiếp đánh nhịp... Chuyển!

Lão tổ đứng ra, ai dám kháng nghị?

Một tuần lễ mới, lại là tân tranh bảng bắt đầu, báii cầu đề cử, click, thu gom các loại chống đỡ!

Chương 17: Thu xếp Dương thị

Lão tổ đứng ra, ai dám kháng nghị?

Liên Vũ Sĩ Ước, Dương thị chờ cũng không dám nhiều lời.

Có điều, các loại lời đồn đãi chuyện nhảm lần thứ hai hùng hực lên, cái gì thuyết pháp đều có, cho Dương thị mẹ con tạo thành không nhỏ áp lực. Chỉ là có lão tổ đứng ra cùng tộc trưởng chống đỡ, chúng người biết được Dương thị mẹ con lúc này không giống ngày xưa, ở bề ngoài thảng ngày đúng là dễ chịu rất hơn nhiều, đây là nói sau!

Mặt khác một điểm, chính là ẩn tu lão tổ đứng ra, gây nên không ít suy đoán cùng suy nghĩ.

Vốn là chuyển cái đình viện là kiện thật rất nhỏ sự, dẫn tới lão tổ đứng ra liền không nhỏ, thêm vào lão tổ dĩ nhiên như vậy dung túng Vũ Tín, là chỉ cần bồi thường sao? Không sợ Vũ Tín làm bản Vũ thị danh tiếng sao?

...

Ngày kế.

Mặt trời mới mọc lơ lửng chân trời, phía chân trời mờ mịt.

Rộng lớn bao la Vũ phủ, một luồng huyền nháo bão táp nhấc lên, làm cho Vũ phủ rất nhanh huyền nháo lên, để vô số người hiếu kỳ quan tâm!

"Trong tộc xảy ra chuyện gì? Như vậy huyền nháo!"

Đã sớm rời giường, luyện mấy lần (Vũ Quyền), cũng quan tưởng một quãng thời gian Vũ Thần tượng thần Vũ Tín , vừa lau chùi một bên hướng một bên hầu hạ người nổi tiếng trọng hời.

Trong ngày thường, nếu như không có chuyện quan trọng, người nổi tiếng trọng cùng đồ hoành đều là cùng Vũ Tín đồng thời tu luyện, gắng đạt tới đồng thời trưởng thành, đây mới là hợp lệ gần thị.

Chỉ là người nổi tiếng trọng tâm tư khá nhiều so sánh hoạt, các loại tin tức chờ việc tinh tế, bình thường là do người nổi tiếng trọng phụ trách; việc nặng chờ sự do đồ hoành phụ trách!

Người nổi tiếng trọng khổ não đáp: "Hỏi thăm một phen, cũng không có tin chính xác, đủ loại lời giải thích đều có! Hẳn là đại nhân vật gì muốn báỉ phóng Vũ phủ, bên trong phủ tổ chức người nghênh tiếp đi! Rất khả năng là... Vương thị!"

"Ủm! Ngược lại chúng ta muốn rời khỏi, quan hệ không lớn!"

Vũ Tín bình tĩnh đáp một tiếng, lại hướng người nổi tiếng trọng phân phó nói: "Xem ngươi cũng không thích hợp võ tu. Tìm cái thời gian, ta đem văn tu phương pháp truyền cho ngươi, hiệu quả so với ngươi hiện tu thô pháp môn tốt hơn nhiều rồi. Ngươi không bận rộn cảm ứng được khí thế của ta ý cảnh, nên không thể so trong tộc chính thống chậm!"

Người nổi tiếng trọng ánh mắt sáng ngời, kích động không tên reo lên: "Văn tu phương pháp? (Vũ Thần Tâm Kinh)? Thiếu gia quá tốt rồi, tiểu Trọng nhất định giúp thiếu gia nhiều xem xét mấy vị mỹ nữ..."

"Mỹ nữ để cho chính ngươi đi! Đừng được rồi vết sẹo đã quên đau..."

Vũ Tín tức giận xùy xùy nói: "Chớ suy nghĩ quá nhiều! Ta dám đem (Vũ Thần Tâm Kinh) truyền cho ngươi, ngươi dám tu sao?"

Trên thực tế, Vũ Tín là thật muốn (Vũ Thần Tâm Kinh) quan tưởng pháp môn truyền cho người nổi tiếng trọng, bồi dưỡng cái cường lực trợ thủ. Bởi vì quan tưởng phương pháp, trùng ở quan tưởng vật cùng đồng bộ phương pháp, mà Vũ Thần truyền thừa cùng Vũ Thần tượng thần, đều ở Vũ Tín trên người, thân là Vũ Tín gần thị người nổi tiếng trọng, tự nhiên so với cái khác văn tu ưu thế lớn hơn nhiều lắm.

Chỉ là Vũ Tín sẽ không nói rõ, vậy có điểm phạm gia tộc cùng võ đạo kiêng kỵ!

Đáng tiếc, đồ hoành võ tu thiên phú cực cao, giống như Vũ Tín tu tập (Vũ Thần tâm kinh), tu vi cảnh giới càng cao hơn. Đầu óc nhưng không dễ sử dụng lắm, không thể tu thành (Vũ Thần Tâm Kinh) võ tu bộ phận, phỏng chừng liền (Vũ Quyền) cũng không cách nào tu thành, chủ yếu là không nhớ được lượng lớn tin tức.

...

Huyền nháo Trung, mặt trời lên cao.

Vì nhiệt Quang Minh tung khắp cả vũ thành, như là phủ thêm tầng vàng nhạt áo khoác, vũ thành phố lớn ngõ nhỏ đã huyền nháo không ngớt.

Đây là một rất bình thường tháng ngày, liền khí hậu cũng bình thường thôi.

"Chúa công! Vũ vệ đã tập kết xong xuôi, các loại vật tư cũng trừ bị xong xuôi, bất cứ lúc nào có thể xuất phát!"

Vũ Tín dùng hết điểm tâm không bao lâu, năm trăm tử sĩ Đại thống lĩnh kiêm đại đội thứ nhất thống lĩnh... Vũ Long, liền đến đây báo cáo.

Thân vì gia tộc tử sĩ, cơ bản là do cô nhi, lang thang nhi hoặc buôn bán chờ con đường mà đến, từ nhỏ bồi dưỡng. Vì lẽ đó bình thường không có tên tuổi, chỉ có danh hiệu, thậm chí danh hiệu chỉ là số lượng tự.

Chỉ có lập xuống nhất định công lao, mới có thể được ban cho dư tự rước danh hiệu, sau đó ban tên cho, tứ tính.

Vũ Long là bản thân thì có họ tên, hiện ra nhưng đã vì gia tộc lập xuống không nhỏ công lao, đồng thời năng lực phi phàm, mới có thể lấy "Long" làm tên. Tuổi chừng ba mươi, mặt chữ quốc, rất có phong sương vẻ, mặt mày không giận tự uy, làm cho người ta loại thận trọng dừng cảm cảm giác, để người tín nhiệm cảm đột ngột sinh ra.

"Ừm! Tiếp đó, liền muốn dựa dẫm cùng làm phiền chư vị huynh đệ!" Vũ Tín khách khí đáp.

Vũ Long thân thể ưỡn một cái, liền vội vàng khom người đáp: "Chúa công nói quá lời, nô chờ kinh hoàng. Đây là nô chờ vinh hạnh!"

"Đồng bọn, đồng sinh cộng tử, có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục đồng bọn."

Vũ Tín có chút bất đắc dĩ nhìn chằm chằm Vũ Long cường điệu nói, lại nói tiếp: "Các ngươi không phải đã tự mệnh danh là 'Tín Vũ Vệ', thi hành quân chế sao? Sau đó đều tự xưng thuộc hạ, không cần lại lấy nô tài tự xưng!"

"Phải!" Vũ Long thấp thòm liếc nhìn Vũ Tín, xem Vũ Tín không cái gì không thích biểu hiện, không khỏi ám thờ phào nhẹ nhõm.

Nếu là gia tộc tử sĩ, liền tên của chính mình đều không có, tự nhiên không thể cũng không tự cách tự cho là tên đoàn thể nhỏ, bằng không tội danh có thể lớn có thể nhỏ. Thi hành cũng không phải quân sự hóa quản lý, cái kia không được tự quân hoặc có tạo phản hiềm nghi sao?

Có điều, bọn họ bị phái tới Tiền, kỳ quái bị như thế yêu cầu, bọn họ tuy rằng nghi hoặc, cũng chỉ có thể nghe lệnh, may là Vũ Tín tựa hồ không thêm đề ý.

Đương nhiên, vừa nhưng đã bị cho quyền Vũ Tín, Vũ Tín muốn thay đổi cũng là chuyện một câu nói, chỉ là Vũ Tín cũng không phản đối, 500 người đã không ít, quân sự hóa quản lý phương thức cũng được!

Vũ Tín gật gật đầu, nhìn về phía người nổi tiếng trọng...

Người nổi tiếng trọng hiểu ý đáp: "Đã thông báo Đại lão gia. Chỉ là... Khả năng trong tộc thật sự có đại sự, Đại lão gia còn chưa tới!"

"Vậy cũng không cần đợi, dựa theo kế hoạch, đi thôi! Miễn cho đụng với tới chơi đoàn người, nhiều sinh biến cố!"

Vũ Tín suy nghĩ một chút phân phó nói, cũng lý giải Vũ Sĩ Lăng, thân là tộc trưởng, tự nhiên gia tộc làm trọng, ngược lại chỉ là trằng ly biệt.

Tâm lý thoải, Vũ Tín vẫn đúng là không quen ly biệt tình cảnh, hơn nữa Vũ Tín còn không phải bản thân, không như vậy thâm cảm tình, đến lúc đó nhiều khó chịu?

...

Một lát sau, Vũ Tín mang theo mọi người rời đi đình viện.

Lần này tùy tùng Vũ Tín rời đi thân cận người không nhiều, đã tận lực tinh giản, chỉ có lão tổng quản hoàng Bá, người nổi tiếng trọng cùng đồ hoành hai vị gần thị, mùa xuân ấm áp, đông lĩnh hai vị thiếp thân tỷ nữ các loại, liền năm người.

Đông lĩnh tuổi chừng hai mươi mốt, ngũ quan tinh xảo, khí chất dịu dàng, tính cách thận trọng, tâm tư cẩn mật; mùa xuân ấm áp tuổi chừng mười sáu, ngũ quan thanh tú, phần chân phồn thịnh, tương đối ngại ngùng nhàn tĩnh.

Hai nữ đều là gia tộc phân phối từ nhỏ bồi dưỡng tỷ nữ, đã là Vũ Tín tài sản riêng, cũng không có dòng họ, chỉ có thể do Vũ Tín ban tặng.

Vốn là Vũ Tín không muốn mang trên hai nữ, không trả lại cho gia tộc cũng cho quyền Dương thị mẹ con, tương đối thích hợp. Thế nhưng, Vũ Tín mịt mờ nhắc lên, hai nữ liền hai mắt đỏ lên, một bộ bị vứt bỏ bất lực tuyệt vọng đáng thương dạng, giấu lại có một số việc xác thực nữ nhân tương đối dễ dàng. Thêm vào cùng tiền thân ở chung gần mười năm, tận tâm tận chức, trung thành tuyệt đối, lại có không ít âm áp hồi ức, liền dứt khoát đồng thời mang tới!

Đi tới Vũ phủ Tiền bộ Tiểu Nghiễm trằng

Hoàng Bá, người nổi tiếng trọng, Vũ Tín chờ người, bị tình thế trước mắt sâu sắc rung động, chấn động, thậm chí có loại ảo giác cùng khó có thể tin cảm giác!

Năm trăm Tín Vũ Vệ, đội ngũ chỉnh tề địa chia làm ngũ đại đội, mỗi đại đội 100 người chỉnh, bầu không khí nghiêm nghị, so với quân chính quy còn có khí thế, tin tưởng sức chiến đấu từng có mà hoàn toàn cùng, chính là giang hồ khí tức khá nặng.

Một tuần lễ mới, thứ Hai sáng sớm càng bị dồn xuống sách mới bảng. Thêm chương một chương, bài cầu thu gom, đề cử, click!

Sách mới càng chống đỡ, càng cần tâm cần quan tâm, bài cầu trợ giúp!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Cách tộc trước (cầu đề cử thu gom)

Năm trăm Tín Vũ Vệ, chia đều vì là năm cái đại đội, các thiết một tên thống lĩnh, ngũ Đại thống lĩnh bên trên là Đại thống lĩnh, do thận trọng mà uy tín cao nhất Vũ Long kiêm nhiệm.

Đại đội thứ nhất, tất cả đều là tinh tráng thận trọng, oai hùng anh phát hán tử, cùng một màu liễu Diệp giáp, eo vượt trường kiếm, cầm trong tay trường thương. Thống lĩnh Vũ Long.

Đệ nhị đại đội, tất cả đều là khôi ngô to lớn, bắp thịt chi chít cự Hán, cùng một màu tinh khôi trọng giáp, eo vượt bách luyện đao, Bối Bối chờ người cao cự thuẫn, tiêu chuẩn trọng giáp phân phối, thống lĩnh vũ tượng.

Đệ tam đại đội, tất cả đều là lưng hùm vai gấu, khổng vũ mạnh mẽ tráng hán, cùng một màu liễu Diệp giáp, eo vượt bách luyện đao, cầm trong tay trường thương. Thống lĩnh vũ lang.

Đệ tứ đại đội, tất cả đều là gầy gò cao gầy, khí chất nhẹ nhàng nam nhi, cùng một màu người mặc giáp da, eo vượt bách luyện đao, Bối Bối trường cung. Thống lĩnh vũ ưng.

Đệ ngũ đại đội, tất cả đều là đôi mươi khoảng chừng : trái phải nữ tử, cùng một màu liễu Diệp giáp, eo vượt trường kiếm, Bối Bối trường cung, có vẻ anh tư hiên ngang. Thống lĩnh vũ mộng.

"Này tình huống thế nào? Gia tộc lại cho bồi thường? Những này tình nhuệ vô bị, nên không phải Vương thị bồi thường chứ? Gia tộc đến cùng muốn làm gì? Hộ vệ mà thôi a..."

Nhìn thấy chỉnh tề chờ phân phó tin Hồ vệ thi, hoàng Bá, người nổi tiếng trọng, Vũ Tín chờ người, có chút ngẩn ra.

Ngày hôm qua nhìn thấy, vẫn là hắc y làm chủ, thuộc về tình huống bình thường.

Ngày hôm nay liền võ trang đầy đủ, giống như sắp xuất chinh đánh trận. Đừng nói những này tình nhuệ vũ khí khôi giáp, là gia tộc tử sĩ tiêu chuẩn phân phối, cái kia Vũ thị sớm đã bị mật cáo mưu phản!

Chỉ là này năm trăm tình nhuệ quân bị, liền có giá trị không nhỏ. Hơn nữa năm loại khí thế rõ ràng ngũ đại đội, rõ ràng là trải qua tuyển chọn tỉ mỉ, cực kỳ hiếm có.

Chỉ là này đội hình, không ba ngàn trở lên tình nhuệ quân thể lấy cung chọn, căn bản tập hợp không ra.

Như vậy có thể suy tính Vũ thị tử sĩ số lượng!

Dù sao, quảng trường phụ cận hơn 500 thớt hắc tông mã, liền có vẻ khá là bình thường. Dù sao cũng là từ bắc đến nam, dùng đi một chết cũng quá chậm. Thế nhưng, hơn 500 thớt gộp lại, như thế có giá trị không nhỏ!

"Còn tưởng rằng nắm giữ mười vạn Kim cự phú, đạt được nhiều Hoa không xong! Nếu như trước mắt như thế gấp lại đăng, ít nhất phải tiêu tốn non nửa, còn không đem người tuyển phí dụng toán ở bên trong.. Đây chính là thế lực sao?"

Vũ Tín trong lòng rung động không nhỏ, một người tên là "Thế lực" hạt giống, từ từ ở trong lòng mọc rễ, nảy mầm...

Mặc cho cái nào nam nhi, nhìn thấy trước mắt năm trăm Tín Vũ Vệ, đều sẽ hào khí đột ngột sinh ra, khó có thể bình tĩnh, thậm chí có loại rong ruổi thiên hạ, ngựa đạp sơn hà kích động!

Cổ tộc chính là cổ tộc!

Vũ Tín không khỏi thán than không biết Vũ thị, hoặc là nói, không biết được xưng Hoa Hạ lịch sử Trung giàu có nhất tới hưng thịnh... Đại Tùy để quốc thể gia nhà giàu.

Vũ thị là không bằng Thái Nguyên Vương thị loại này siêu cấp nhà giàu có, thế nhưng, thật sự cho rằng Vũ thị không hề có chút sức chống đỡ, rất dễ bắt nạt ép, vậy thì mười phần sai!

Cẩn thận ngẫm lại, nếu như Vũ thị dễ bắt nạt ép, Thái Nguyên Vương thị bất kì nhóm thế lực, sao lại nhọc lòng mất công sức bồi thường Vũ Tín? !

"Đúng rồi! (Vũ Thần Tâm Kinh)!"

"Hay là bởi vì (Vũ Thần Tâm Kinh)! Cái này cũng là chính mình duy nhất có thể làm cho Vũ thị nhìn với con mắt khác, khác thường coi trọng nguyên nhân vị trí!"

"Vũ thị bây giờ thiếu hụt nhất cùng tới xa lạ Vũ Thần truyền thừa, chính là liên quan với quân đội phương diện..."

"Đây là lấy ta làm vật thí nghiệm sao?"

Tâm tư kịch chuyển, kết hợp chính mình sơ thành (Vũ Thần Tâm Kinh) tình huống, Vũ Tín bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Vũ Thần truyền thừa đến tiếp sau bộ phận tạm lại không nói, là tương lai Vũ Tín thực lực cao tuyệt sau sự. Hiện tại Vũ thị bức bách cũng vô dụng, Vũ Tín cũng không cách nào giao ra cụ thể tin tức.

Liên hiện nay mà nói, Vũ thị càng muốn muốn... Vũ Thần trong truyền thừa, liên quan với võ tu chi đạo Quân Hồn phương diện tin tức, dùng để bù đắp Vũ thị thế lực không đủ.

(Vũ Thần Tâm Kinh) võ tu chi đạo.

Luyện thể cảnh, Tâm Kinh Nhập môn, tu thành (Vũ Quyền). Liên có thể bước đầu kích hoạt ra "Vũ Hồn bóng mờ", mượn chi huấn luyện Nhân cấp Vũ Thần vệ, bắt đầu rèn đúc "Vũ Thần Quân Hồn", làm cho Quân Hồn nắm giữ "Vũ Thần chi tâm" (kiên cường, càng đánh càng hăng, càng đánh càng mạnh) cùng "Vũ Thần con giận" (tăng lên trên diện rộng toàn diện tố chất, công phòng tốc chớ) hai đại đỉnh cấp Quân Hồn cơ bản đặc tính, cũng có thể có thể thu được duyên tự quân chủ một loại thiên phú đặc tính.

Trong thiên hạ tuyệt đại đa số tuyệt học bảo điển cùng luyện quân phương pháp, chỉ có một loại, chênh lệch có thể tương đương được!

Thiên hạ công nhận ngũ thất kỳ lạ thư, tự có nghịch thiên chỗ, cũng không phải là không có lửa mà lại có khói!

Năm năm trăm tứ sĩ, thêm vào xa hoa phân phối, hơn nữa chính lực phẩm chức quan, rõ ràng chính là để Vũ Tín tăng nhanh quen thuộc, cảm ngộ cùng tu tập Quân Hồn a!

Sau khi nghĩ thông suốt, Vũ Tín liền ung dung hơn nhiều, không ác ý là được. Dù sao chỉ có ngàn ngày làm tặc, nào có ngàn ngày để phòng cướp?

Càng quan trọng chính là, Vũ thị những này sắp xếp, đối với Vũ Tín là chuyện thật tốt, vô số người muốn tìm không được, làm gì từ chối?

Từ chối, ngược lại ác Vũ thị, trở mặt đều có khả năng, nói không chắc sẽ bị giam lỏng ở gia tộc!

Nghĩ tới đây, Vũ Tín đối với Quân Hồn, quân sự, chiến tranh chờ càng phản cảm, chuyện gì, những phía liên quan tới một rộng rãi, sẽ trở nên rất phức tạp, rất vi diệu, rất lạnh lùng vô tình.

Vũ Tín tuy rằng sẽ không cố ý không làm, nhưng cũng sẽ không cố ý mà toàn lực đi làm, ngược lại sẽ tiềm thức bài xích!

Vũ thị dự định, nhất định rất khó thành công, hoặc là nói, hiệu quả không tốt.

Bởi vì Vũ Tín thực sự không cái gì tiểu ngạo sa trường cùng tranh bá thiên hạ tâm tư, đã nghĩ trải nghiệm tân thế giới thần kỳ, kiến thức rất nhiều thiên kiều hào quang; nghĩ trải nghiệm xông xáo giang hồ, khoái ý ân cừ vô hiệp cuộc đời, đánh trận, tranh bá, nhiều luy a? !

Coi như lên làm Hoàng Đế thì lại làm sao?

Trừ phi dự định làm hôn quân, bạo quân, không phải vậy lấy Vũ Tín kiếp trước đối với Hoàng Đế nhận thức...

Nhân sinh không chuyện như ý, tám chín phần mười, ngư cùng hùng chương không thể đều chiếm được a!

Được một chút, liền nhất định sẽ mất đi một ít!

Hoàng Đế, quyền thần, bá chủ các loại, cái kia thật không phải là người kiếm sống, Vũ Tín cảm thấy là vất vả và không có kết quả tốt!

Càng quan trọng chính là, Vũ Tín không Chúa cứu thế cùng người khai sáng tâm tư, càng không phổ độ chúng sinh cùng cứu lại thiên hạ vĩ đại giác ngộ.

...

Tín Vũ Vệ dù sao không phải quân đội, cũng không phải phải xuất chinh, lại là tử sĩ xuất thân, đều tương đối lạnh lùng nghiêm túc, có quan hệ chủ đến Vũ Tín chờ người đến, lại không bất kỳ đáp lại, cũng không dị động, lại như là Khôi Băng một đồng.

"Xuất phát!"

Nổi lòng hỗn loạn, Vũ Tín thẳng thắn trực tiếp tuyên bố, thực sự là không biết nói cái gì, không biết nên coi Tín Vũ Vệ là hộ vệ vẫn là quân đội.

Năm trăm Tín Vũ Vệ, ở ngũ Đại thống lĩnh dưới sự chủ trì, chỉnh tề có thứ tự địa đi tới từng người chiến mã, phóng ngựa rời đi.

Từ trật tự trên xem, lại như là Vũ Tín kiếp trước nhận thức Trung người máy, cực kỳ chỉnh tề có thứ tự. Thế nhưng, chính là ít đi như vậy điểm cảm giác, gọi thiết huyết cảm giác!

Không trải qua sinh tử thử thách tử sĩ, liền không phải hợp lệ tử sĩ. Thế nhưng, tử sĩ lại rất ít trải qua quần thể tính sinh tử thử thách, ít đi kim qua thiết mã thiết huyết gột rửa!

Vũ Tín cũng đi hướng mình vật cười, Sơn Hà Côn nhưng là do đồ hoành cầm, trường vũ khí tự nhiên không dùng võ tin bên người mang theo, bằng không mang thuộc hạ làm gì?

Vũ Tín vật cười, cũng là gia tộc cố ý sắp xếp, khá là quý hiếm tên mã.

Một thốt cả người trắng như tuyết mà không lông tạp đỉnh cấp Đại Uyển mã, tên là "Vân bên trong Tuyết", cao to hùng vĩ, có thể phụ nghìn cân như không, so với phổ thông chiến mã mạnh hơn mấy lần.

Lấy Vũ Tín nhận thức, không chỉ là người, thế giới này chiến mã, dã thú các loại, cũng so với kiếp trước thế giới mạnh mẽ.

Kiếp trước chiến mã binh quân trình độ, có thể phụ trăm cân binh thường chạy trốn.

Thế giới này, chiến mã binh quân trình độ là ba trăm cân khoảng chừng : trái phải.

Canh thứ ba đến, bãi cầu thu gom, đề cử! !

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Tín Vũ Vệ (canh ba cầu phiếu)

Năm trăm cười lấy Tín Vũ Vệ, thêm vào hơn mười chiếc xe ngựa, đội ngũ đầy đủ kéo dài hơn ngàn thước chiều dài, Như Cự Mãng lan tràn ra Vũ phủ.

Như vậy hùng vĩ đội hình, dẫn tới Vũ phủ vô số người tranh tương liếc mắt, ánh mắt quái lạ lại nghị luận sôi nổi, trong đó không thiếu chính chạy tới vũ cửa phủ người.

"Nên đem đội ngũ, trực tiếp thu xếp ở bên ngoài phủ!"

Chậm rãi cười lấy, Vũ Tín càng ngày càng cảm giác không đúng, suy nghĩ thêm đội lát nữa còn phải trải qua tộc nhân tụ tập Vũ phủ cửa lớn, càng đau đầu, không khỏi nghiêng đầu hướng Vũ Long nói rằng.

Vũ Long là Tín Vũ Vệ Đại thống lĩnh, bình thường đi theo ở Vũ Tín bên người, bất cứ lúc nào nghe theo Vũ Tín dẫn dắt, còn lại bốn Đại thống lĩnh nhưng

là suất Tín Vũ Vệ.

"Phải! Nô... Thuộc hạ biết tội!" Vũ Long muốn nói lại thôi, trực tiếp nhận tội nói.

Người nổi tiếng trọng suy nghĩ một chút, giải thích: "Thiếu gia! Dựa theo tộc quy, bọn họ không thể không có lý do tự mình cách phủ, hơn nữa các loại vật tư trừ bị trang xa, cũng là ở trong phủ, không tiện trực tiếp chuyển tới phủ ở ngoài. Đương nhiên, trình báo dưới, vẫn là có thể ở bên ngoài phủ hành động, chỉ là Long Đại thống lĩnh quyền hạn không đủ. Cũng là lần này tương đối đặc thù, là một ngoại lệ, bình thường bên trong phủ rất ít nhiều người như vậy đồng thời hành động, cực nhỏ quy mô thanh thế như vậy hùng vĩ!"

"Ồ?"

Vũ Tín bừng tỉnh, cấp tốc nói tiếp: "Đây là ta sai lầm, không trước đó nghĩ đến tình huống trước mắt!"

Vũ Long cảm kích liếc nhìn người nổi tiếng trọng, vội vã đáp: "Chúa công sự bận bịu, này vốn nên là... Thuộc hạ trách nhiệm! Là thuộc hạ không đúng lúc xin chỉ thị cùng báo cáo!"

"..."

Vũ Tín cười khổ lắc lắc đầu, chính mình bận bịu sao? Nhân đến hốt hoảng a, vì lẽ đó vội vã rời đi Vũ thị, không muốn đợi!

Hiểu ngầm! Rèn luyện!

Chăm chú tính ra, vẫn đúng là quái không được bắt luận người nào, đều hơi nhỏ sai lầm.

Muốn nói bận bịu, Vũ Tín tối hôm qua vẫn đúng là không bận bịu cái gì, chính là luyện xong công nghi ngại. Cái khác có hoàng Bá, người nổi tiếng trọng cùng Vũ Long an bài xong.

Chỉ là bao quát Vũ Tín ở bên trong mọi người, nghĩ đến không đủ cẩn mật, ai biết sẽ đụng với tộc nhân tự hội cửa? !

...

Một lát sau, Tín Vũ Vệ nói đuôi nhau rời đi Vũ phủ, Vũ Tín chờ người cuối cùng đến.

Tộc trưởng Vũ Sĩ Lăng, dòng chính trưởng lão võ sĩ đệ, võ sĩ dật, Vũ Sĩ Ước, cùng cùng tất cả trưởng lão, chấp sự các loại, số lượng cao tới mấy trăm người, chen chúc ở cửa lớn.

Càng làm cho Vũ Tín bất ngờ, mẹ kế Vương thị, Nhị đệ, Tam đệ, cùng cùng Dương thị, vũ thuận, vũ mị cùng trong tả lót vũ lan các loại. Còn có trước xung đột Vũ Nguyên Khánh huynh đệ, vũ vân, vũ điệp chờ chút, đều đang tụ tập ở vũ cửa phủ, không giống như là chính thức nghênh tiếp đại nhân vật đáng vẻ, bằng không sẽ không như thế nhiều nữ quyền!

"Lẽ nào... Sáng sớm trong phủ như vậy huyền nháo? Là vì tổng biệt chính mình?"

Vũ Tín trong lòng không tên suy đoán đến, đầu đầu sau khi, nghi hoặc càng hơn nhiều.

Nếu như mình có như thế cao uy tín, mục đích chung, thì sẽ không mất đi thiếu tộc trưởng vị trí. Mẹ kế thế lực như thế nào đi nữa nhảy nhót cũng vô dụng, trừ phi Thái Nguyên Vương thị nguyện ý cùng Vũ thị triệt để không nể mặt mũi, ra tay đánh nhau!

Vì lẽ đó, rất nhiều chuyện cũng là gieo gió gặt bão.

Tiền thân tư chất trí tuệ đều không thấp, vẫn là thiên tài chi tử. Đáng tiếc, quá biết điều ản nhĩ, nghĩ như vậy mới sẽ không rước họa vào thân, nhưng mất đi thân là thiếu tộc trưởng nên có uy vọng cùng nhân khí!

Suy nghĩ, Vũ Tín đội ngũ tiếp tục tiến lên, lấy tộc trưởng Vũ Sĩ Lăng cầm đầu trong tộc đội ngũ nhưng xao động lên, do trong tộc trưởng lão, chấp sự chờ đầu lĩnh, ngược đón lấy Vũ Tín!

"Tín..." Vũ Sĩ Lăng trước tiên hô.

"Tín..."

Võ sĩ đệ, võ sĩ dật, Vũ Sĩ Ước chờ cùng Vũ Tín quan hệ so sánh gần trưởng bối, dồn dập trước tiên xưng hô.

Các trưởng lão khác, chấp sự các loại, nhưng là biểu hiện khác nhau, đại thể muốn nói lại thôi, chỉ là ánh mắt phức tạp nhìn Vũ Tín, gật gật đầu bắt chuyện.

"Phụ thân!"

Vũ Tín vội vã tung người xuống ngựa, cung kính xưng hô đạo, lập tức nhìn về phía các vị trưởng bối, ngạnh nhĩ nhìn từng cái từng cái chào nói: "Nhị thúc, tam thúc, tứ thúc... Liệt trưởng lão, kéo dài lão, tập trưởng lão... Vinh chấp sự, Khang chấp sự..."

Một hơi xung hô cùng chào ba mươi mấy, có chút miệng khô lưỡi khô cùng hơi mê muội, còn chỉ là trường bối, không đem cùng thế hệ cùng nữ quyền toán ở bên trong!

Đây chính là Vũ Tín trước đầu đầu một trong những nguyên nhân, nhìn thấy trường bối, không làm lễ chính là thất lễ, vẫn chưa thể nhất bên trọng nhất bên khinh, không phải vậy càng đắc tội người. Chào, số lượng một nhiều, chân tâm không dễ ứng phó.

"Đi thôi..."

Vũ Sĩ Lăng rõ ràng Vũ Tín cảm thụ, trực tiếp kéo lên Vũ Tín thủ đoạn nói rằng, đi ra ngoài cửa. Mỗi cái chấp sự, trưởng lão các loại, tự giác tùy tùng.

Hoàng Bá, người nổi tiếng trọng đám người đã tùy tùng xuống ngựa, dắt ngựa trầm mặc tùy tùng ra bên ngoài, nhưng trong lòng là cảm khái vạn phần, phức tạp không tên.

Ngắn ngắn hơn trăm mét, mọi người chú ý, Vũ Tín lại như là đi rồi mấy ngàn mét!

Ý nhị mười phần Dương thị, ánh mắt hồ thẹn mẹ kế Vương thị, đôi mắt đẹp say lòng người vũ thuận, quyến rũ vừa đáng yêu vũ Mị nhi, kiều nhan Như Hoa vũ Diệp, biểu hiện phức tạp vũ vân...

Ánh mắt phức tạp tứ thúc Vũ Sĩ Uớc, biểu hiện không đành lòng Nhị thúc võ sĩ đệ, sung mặt sung mũi Nhị đệ Vũ Nguyên trung, thận trọng kính phục Tam đệ Vũ Nguyên long, kiêng kỵ tránh né Vũ Nguyên Khánh...

Thần kỳ "Luân Hồi chi nhân" cùng mạnh mẽ linh thức, để Vũ Tín có thể một chút nhìn ra đối phương biểu hiện thật giả.

Ra ngoài Vũ Tín bất ngờ chính là, lúc này tổng biệt mọi người Trung, tuyệt đại đa số biểu hiện chân thành, bao quát mẹ kế Vương thị, em họ vũ thuận, Nhị đệ Vũ Nguyên trung các loại.

Người không phải cây cỏ, thực có thể vô tình a!

Vũ Tín tuy rằng biết điều ẩn nhẫn, nhưng cũng không đã làm gì sai sự, các loại lễ nghi vẫn tính đúng chỗ. Bây giờ nhưng không được không chủ động nhường ra thiếu tộc trưởng vị trí, thậm chí đi xa hán Phurong. Thân là cùng tộc người, lại có cái nào không rung động?

Đây là người gốc rễ tính rung động!

Đây là cỗ tộc thế gia lòng trung thành!

Ngay ở loại này quý dị lại mang theo bi thương nghiêm túc nghiêm nghị trong không khí, Vũ Tín cùng Vũ Sĩ Lăng dắt tay đi ra Vũ phủ.

Trừ hoàng Bá, người nổi tiếng trọng, đồ hoành cùng Vũ Long bốn người, những người khác tự giác rời xa, nhường ra nhất định không gian!

"Tin nhi! Việc này nhìn như đã giải quyết. Ở bên ngoài nên an toàn. Trên thực tế, Vương thị, thậm chí là trong tộc một số thế lực, khả năng sẽ không dễ dàng như vậy buông tha tin. Người chết, mới có thể làm cho người chân chính yên tâm!"

Vũ Sĩ Lăng ánh mắt ác liệt liếc nhìn thê tử Vương thị, mặt mờ hướng Vũ Tín truyền âm nói.

"Ừm!" Vũ Tín trịnh trọng gật đầu, tỏ ra hiểu rõ.

Nếu như thật đơn giản như vậy, gia tộc hà tất phí sức như thế mất công sức sắp xếp?

"Đi đường cẩn thận, tiếp theo con đường, liền dựa vào tin nhi chính mình đi rồi. Vì phụ vô năng..."

Vũ Sĩ Lăng làm cái hít sâu, âm thanh khàn khàn nói rằng. Nói đến phần sau, ngữ khí nghẹn ngào, mắt hồ mộng lung, mang theo rõ ràng hơi nước...

"Bảo trọng!"

Vũ Tín run lên trong lòng, không đợi phụ thân nói xong. Bỗng nhiên tiến lên, dùng sức bảo vệ phụ thân, yết hầu ngứa nói rằng.

Vũ Sĩ Lăng gật gật đầu, dùng sức báo lại lại Vũ Tín, thả ra, lui về phía sau mấy bước, nghiêng đầu che giấu...

Óng ánh chất lỏng, ở giữa không trung lỏng lánh!

Tỏa ra ánh sáng óng ánh huy!

Đúng giờ Cập Nhật, đúng giờ cầu phiếu!

Buổi trưa bị dồn xuống trang đầu sách mới bảng, thành tích tăng trưởng tốc độ cũng chậm. Đại gia nhớ tới bỏ phiếu, có năng lực hỗ trợ tuyên truyền dưới,

liền thiếu một chút còn có thể giết về, cảm tạ! Cảm tạ

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Cùng tộc rung động

"Tin..."

Mẹ kế Vương thị sắc mặt thay đổi mấy lần, nhắm mắt tiến lên, gian nan hô, lại cấp tốc nói tiếp:

"Mặc kệ tin nhi có tin hay không! Từ đầu tới cuối, Nhị nương chưa bao giờ nghĩ tới chân chính thương tổn tin nhi, sau đó cũng sẽ không có, chí ít không sẽ trực tiếp hoặc gián tiếp biểu thị..."

"Nhị nương!"

Vũ Tín suy nghĩ một chút, hai mắt thẳng tắp nhìn hiện thực đoạn trang tình xảo mỹ, ra ngoài tất cả mọi người dự liệu mà tiến lên ôm ấp lại, để bao quát Vương thị ở bên trong vô số người trong nháy mắt đại ra...

"Tin nhi rõ ràng, cũng tin tưởng Nhị nương! Người sống cả đời, cây cỏ sống một mùa thu, cùng phụ thân hảo hảo sinh sống là tốt rồi, đừng nghĩ cái khác! Bảo trọng!"

"Con ngoan..."

Vương thị cắn cắn phong môi, khẽ run vỗ vỗ Vũ Tín phần lưng, óng ánh giọt nước mắt trong nháy mắt dọc theo bóng loáng bộ mặt hạ xuống...

Kỳ thực...

Vương thị thật không phải dã tâm bùng bùng nữ nhân, rất nhiều chuyện không phải ý nguyện của nàng, cũng không phải do nàng chủ trì.

"Đại... Đại ca..."

Sung mặt sung mũi Vũ Nguyên trung, ánh mắt pháp phù không dám cùng Vũ Tín nhìn thẳng, lấp bắp hô, có chút e ngại, có chút mặt đỏ, có chút lúng túng, có chút không tình nguyện, có chút...

"Ngẩng đầu!"

Vũ Tín sầm mặt lại, bỗng nhiên quát lên, dẫn tới Vũ Sĩ Lăng, Vương thị cùng vô số người trong lòng nhảy một cái...

"Hôm qua lên, ngươi đã là cổ tộc Vũ thị thiếu tộc trưởng, có cái gì không dám đối mặt? Làm sao đối mặt tương lai Vũ thị sự?"

Vũ Tín vỗ vỗ Vũ Nguyên trung vai, để Vũ Nguyên trung thân thể run lên, để chu vi vô số người hô hấp hơi ngưng lại, lại nghe Vũ Tín lớn tiếng chất vấn.

"Trốn tránh! Di trừ! Rời đi! Là đại ca chủ động đưa ra, không phải cho rằng ngươi so với đại ca tốt. Mà là đại ca cho rằng, ngươi càng thích hợp, càng có lợi với gia tộc, hiểu chưa?"

"A?"

Vũ Nguyên trung miệng mở lớn, muốn nói rõ bạch, thế nhưng, thật sự không hiểu!

"Chớ suy nghĩ quá nhiều, đại ca đối với ngươi không có thù hận gì oán hận! Liền ngươi này tưng dạng, đại ca chân tâm không lọt mắt, căn bản không bắt ngươi làm đối thủ!"

Vũ Tín lần thứ hai nói rằng, nhất thời để Vũ Nguyên trung sắc mặt đỏ lên, phát tử, biến thành màu đen, có chút thẹn quá thành giận tư thế, càng có Lôi Đình tức giận xu thế...

Có ý gì?

Xem thường hán?

"Bất luận làm sao, làm tốt chính mình, mọi việc suy nghĩ nhiều nghĩ, chỉ ít xứng đáng trên người chảy xuôi huyết mạch, xứng đáng chính mình gánh vác chức vị..."

Không đợi Vũ Nguyên trung nhiều lời, Vũ Tín lại một chưởng vỗ dưới, đập tan Vũ Nguyên trung tụ lên sức mạnh, cũng đập tan Vũ Nguyên trung sắp bạo phát dũng khí, ngữ khí trịnh trọng mà chờ mong nói rằng.

Dừng dưới, lại cấp tốc nói tiếp: "Nỗ lực tu tập, thiếu muốn chút bàng môn tà đạo, thực lực mới là căn bản. Đừng xin lỗi một thân tư chất, thực lực của ngươi bây giờ... Thực sự quá kém cỏi!"

"..." Vũ Nguyên trung bộ mặt ức đến biến thành màu đen, mũi nhích mấy cái, chung quy cái gì cũng không nói ra được!

"Đại ca... Ngươi mới là Vũ thị thiên tài chân chính, thiên tài số một!"

Tam đệ Vũ Nguyên long tiến lên, chiến ý dâng trào nhìn thẳng Vũ Tín nói rằng, lại không ra tay ý tứ, hiển nhiên tự nhận bây giờ cũng không phải là Vũ Tín đối thủ!

Không tính chênh lệch cảnh giới. Có thể đem mới vào luyện thể chín tầng Vũ Nguyên trung, làm bao cát cuồng đánh, đồng thời khiến cho không chút nào sức lực chống đỡ lại, Vũ Nguyên long tự nhận không làm được!

"Ta vẫn rất yêu quý ngươi. Ngươi là Vũ thị này đại Trung, có khả năng nhất tu thành trấn tộc bảo điển người!"

Vũ Tín chăm chú nhìn Vũ Nguyên long nói rằng, dừng dưới, tức chết người không đền mạng nói tiếp: "Đương nhiên, ngoại trừ đại ca!"

"Ừm!" Vũ Nguyên long nắm đấm nắm chặt, trịnh trọng đáp.

"Còn có các ngươi..."

Không đợi những người khác tiến lên, Vũ Tín bỗng nhiên nhìn về phía Vũ Nguyên Khánh huynh đệ, Vũ Nguyên Tố, Vũ Nguyên hồng chờ đệ muội, nhượng thanh nói rằng:

"Bảo sao hay vậy, tự mình lập trường bất ổn, còn nói thể nào võ đạo chi tâm? Thân là Vũ thị nam nhi, thực lực xứng đáng xuất thân của chính mình cùng đãi ngộ sao? Tương lai, đại ca nếu như nghe nói các ngươi không cố gắng tập võ, còn làm bất nạt nhỏ yếu, vô căn cứ, thậm chí ức hiếp phụ nữ trẻ em sự, tuyệt đối gặp một lần đánh một lần, đã sớm muốn đánh các ngươi..."

Vũ Nguyên Khánh huynh đệ mặt đỏ cúi đầu, Vũ Nguyên Tố, vũ Diệp, vũ vân chờ người nhưng là động thân đối diện, trọng trọng gật đầu.

"Tin nhi! Nhị thúc tin tưởng, tin nhi có thể ở bên ngoài đánh ra càng tốt hơn thiên địa..."

Võ sĩ để ánh mắt rạng rỡ, tiến lên tầng tầng vỗ vỗ Vũ Tín nói rằng.

"Bảo trọng! Có chuyện gì, cùng tam thúc nói rằng. Mặc kệ như thế nào, tam thúc đều là tin nhi tam thúc!" Võ sĩ dật nói rằng.

Tứ thúc Vũ Sĩ Ước tiến lên, mạnh mẽ trừng mắt Vũ Tín, tức giận quát lên: "Tiểu tử thú! Người nhỏ mà ma mãnh, không biết đường thân chi kị sao? ! Không xông ra một thế giới, đừng nghĩ em họ!"

"Khà khà..."

Tiếp theo, các một trường bối các loại, hoặc nhiều hoặc ít, chúc phúc, bàn giao hoặc cổ vũ. Vũ Tín cũng chỉ có cười khúc khích đáp lời phần!

Vui mừng chính là, tộc nhân tương đối tự giác, không nhất định thân phận địa vị và thân cận quan hệ, chỉ là bất chuyện lại, vẫn chưa ngạnh tập hợp tới, cũng không ai thao thao bất tuyệt.

"Được rồi! Thời gian gần đủ rồi, đi thôi!"

Một lát sau, Vũ Sĩ Lăng làm cái hít sâu, ngạnh nhẫn nhịn không muốn, đau buồn, ngăn cản mọi người tiếp tục dây dưa, cao giọng nói rằng.

"Hô..."

Nhìn từng cái từng cái quen thuộc mà lại xa lạ mặt, Vũ Tín lùi lại mấy bước, bỗng nhiên quỳ gối, long trọng ba bái, tầng tầng dập đầu.

Đây là vì là tiền thân mà bái!

Đây là vì là tiền thân mà khấu!

Đây là vì trước mắt mọi người, thậm chí Vũ thị tộc nhân tình cảm!

Đứng dậy...

"Anh rề!"

Vũ Tín đang muốn xoay người rồi đi, một quyền rũ đánh người lại bao hàm non nót tiếng kêu gào lên...

Quay đầu lại, vũ thuận thân hình lao đảo mà ra, mặt cười đỏ chót, đôi mắt đẹp như nước.

"Tiểu Mị Nhi..."

Vũ Tín có chút bất đắc dĩ nhìn về phía kích động nắm tay, miệng nhỏ cắn chặt, đầy mặt căng thẳng, chờ mong, nhìn vũ thuận cùng mình vũ Mị nhi.

Thơm ngát nức mũi, ấm áp thiếp thân.

"Đừng quên! Thuận nhi vĩnh viễn ở nhà, chờ người..."

Vũ Tín bên tai, vang lên vũ tiện thể từ tính chân thành thâm tình, mà lại giống như Thệ ngôn, hứa hẹn cùng giao phó ngôn ngữ.

Trong lúc hoảng hốt, tuyệt mỹ uyển chuyển thân hình, đã tu không nén được che mặt mà đi...

Còn có chu vi, biểu hiện đại ra lại mang theo suy nghĩ sâu sắc, mang theo ý tứ sâu xa mọi người.

Ở thế giới này, khuê nữ vũ thuận, có thể làm ra như vậy việc, giống như sấm sét giữa trời quang, đã cực kỳ chấn động, ý nghĩa không thua gì trước mặt mọi người tư định chung thân, so với đính hôn còn nghiêm trọng.

Nếu như, Vũ Tín cuối cùng không muốn vũ thuận, vũ thuận khẳng định rất khó gả đi đi, gả đi đi vậy sẽ không dễ chịu!

"Đây chính là tâm thế giới cảm tình sao? Làm đến đơn giản như vậy, lại làm đến đột nhiên như thế, đáng tiếc... Cùng rồi đi thật tốt a?!"

Nhìn phiến phiến đi xa tươi đẹp thân hình, Vũ Tín tâm tư phức tạp không tên, cảm giác trong lòng nặng trĩu, thật cảm giác có loại đồ trọng yếu ở lại Vũ thị!

Hay là, đây chính là trách nhiệm, nam nhi trách nhiệm!

Mỹ nhân tình tròng, làm sao có thể phụ? !

"Đi!"

Làm cái hít sâu, cuối cùng nhìn chung quanh mắt đồng đảo quen thuộc mà lại khuôn mặt xa lạ, Vũ Tín dứt khoát xoay người, nhanh chân mà đi...

Xoay người lên ngựa, cao giọng quát lên!

Gót sắt Như lôi, vang vọng vũ thành sáng sớm đường phố!

Ánh sáng chói lọi, vì là đi xa đội ngũ, phủ thêm một tầng lóa mắt áo khoác...

Hay là ly biệt, hay là biến mất!

Hay là bắt đầu, hay là kết thúc!

Một đoạn trải qua kết thúc, đại diện cho một đầu khác đặc sắc nhân sinh bắt đầu!

Rộng lớn uy nghiêm vũ thành, yên tĩnh thanh u buổi sáng, nhân gót sắt mà xao động...

Đều là kém một tí tẹo như thế, mặc kệ ở đâu quan tâm bóng dáng, tiêu tốn chút thời gian, cho cái thu gom, đề cử, click, ảnh hưởng rất lớn, cảm tạ! Cảm tạ!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Huyết thống rung động

Liệt nhật Trung thắng, bách kỵ dương bụi.

Rời đi Vũ phủ sau, Vũ Tín suất năm trăm Tín Vũ Vệ, dọc theo Vũ Thành đại đạo ra khỏi thành, gây nên trong thành không nhỏ xao động.

"Hoa Hạ lịch sử Trung, Đại Tùy phân Cửu Châu, 190 quận, 1,255 huyện, hộ tám trăm Cửu mươi vạn 7,546, nhân khẩu 4,601 vạn 9,956..."

Tiến lên thời khắc, Vũ Tín nổi lòng hùng hực, liên tục quan sát Vũ Thành hoàn cảnh cùng nhìn thấy kiến trúc, đoàn người các loại, gồm tiền thân cùng kiếp trước tin tức, thu dọn bắt đầu so sánh.

Hay là được lợi từ biến dị linh hồn cùng mạnh mẽ lực lượng tinh thần, các loại phức tạp tin tức, Vũ Tín đều có thể rõ ràng nhớ lại, đồng tiến Hành phúc tạp vạn phần thời diễn cùng dung hợp.

Đây chính là văn tu chỗ cường đại, đổi thành kiếp trước Vũ Tín, ngẫm lại liền đau đầu, cái nào có thể làm được trong lòng thanh minh?

"Căn cứ tiền thân ký ức, này thế Đại Tùy, như thế phân Cửu Châu, 190 quận, hơn ngàn huyện. Hành chính phân chia phương diện đúng là như thế, vị trí địa lý cũng gần như..."

"Thế nhưng, Đại Tùy nhân khẩu, chỉ là đăng ký trong danh sách Gia, hộ đạt 50 triệu, nhân khẩu đạt ba trăm triệu khoảng chừng : trái phải, đầy đủ là Hoa Hạ lịch sử ghi chép năm đến sáu lần, còn không đem số lượng đông đảo rất di toán ở bên trong. Đây cùng này thế người sức mạnh, tuổi thọ, hoàn cảnh, võ đạo chờ có rất nhiều quan hệ!"

"Mặt khác một điểm, chính là sơn, hà, hồ, hải chờ tự nhiên địa lý, so với Hoa Hạ lịch sử Trung hùng vĩ bao la. Địa lý diện tích nên cũng lớn hơn nhiều lắm, cụ thể không biết."

"Không nói những cái khác, Đại Tùy Cửu Châu 190 quận, hơn ngàn huyện, xây công sự vô số. Thành trì đại khái phân thành nhỏ, Trung thành, đại thành, cự thành, Đô thành chờ cấp năm, Cửu Châu chỉ châu thành đều là Đô thành cấp bậc, mỗi quận chỉ quận thành đều là cự thành cấp bậc, mỗi huyện chỉ thị trấn đều là đại thành cấp bậc, cứ thế mà suy ra."

"Đông Đô Lạc Dương cùng Tây Đô Trường An, từ xưa tên không phá thiên đều, không phải ngoại lực có khả năng công hãm. Hơn nữa cái văn võ thánh đế Dương Quảng sắc lệnh xây dựng thêm Giang Đô châu thành, được xưng Đại Tùy ba đều, đều là vượt qua Đô thành cấp bậc thiên đô cấp bậc!"

"Vũ Thành cũng không phải là Vũ An Quận quận thành, chỉ là thị trấn, thuộc về đại thành cấp bậc thành trì. Liền có người khẩu ba mươi lăm vạn, thành cao chừng bốn mươi trượng. Tuy rằng đây nhất định không phải đại thành tiêu chuẩn, nhưng cũng xê xích không nhiều!"

"Kiếp trước thế giới, có thể không nhiều như vậy thành trì, cũng không như vậy quy mô thành trì..."

"Tiền thân rất ít rời đi Vũ thị, tất cả tin tức, cơ bản từ thư tịch cùng nhân khẩu chiếm được. Chỉ có thể tham khảo, rất khó làm chuẩn! Thế nhưng, dùng để tìm kiếm rất nhiều thiên kiều, nên đây đủ..."

"Bây giờ Tùy chưa thiên kiều, ở đâu? Đang làm gì đấy?"

...

Suy nghĩ thời khắc, Tín Vũ Vệ rất nhanh thông qua nam cửa thành, một đường xuôi nam.

Trải qua một quãng thời gian cười lấy, nguyên bản chỉ là khá cao thân ký ức Vũ Tín, cười ngựa có rõ ràng tiến bộ, linh thức phun ra nuốt vào, mơ hồ có thể cảm nhận được dưới trường "Vân bên trong Tuyệt" trạng thái cùng tâm tình, rất có trong truyền thuyết "Nhân mã hợp nhất" xu thế.

Vũ Thành nam cửa thành phụ cận, nào đó tòa nhà các.

"Mục tiêu rời thành! Thông báo đối phương hành động đi, miễn cho đêm dài lắm mộng!"

Nhìn Tín Vũ Vệ đi xa, một vị cảm y trung niên, mắt lạnh nói rằng.

Một vị nho bào văn sĩ, cau mày nhắc nhở: "Rời thành là được động? Có thể hay không cuồng lên điểm, khả năng làm tức giận Vũ thị?"

Cảm y trung niên cười gằn đáp: "Vũ thị có chứng cứ sao? Lẽ nào mấy năm qua, hành động của chúng ta còn thiếu sao? Thật sự cho rằng Vũ thị không biết ai gây nên a? Chỉ là không chứng cứ thôi..."

"Vũ thị cơ sở ngầm có thể tin được không? Những hộ vệ kia thực sự là Vũ thị từ sĩ? Vũ thị mới bao nhiêu từ sĩ, càng cam lòng bát năm trăm từ sĩ cho Vũ Nguyên Tín? Nghi như thế nào đều có chút hoang đường a..."

Nho bào văn sĩ có chút khó có thể tin nghi vấn đạo, lại cấp tốc nói tiếp: "Đúng rồi! Hiện tại tên của hấn đã bị đi ra Vũ thị gia phả, nên gọi Vũ Tín !"

"Đương nhiên tin cậy, trọng đại như thế việc, sao lại sai lầm?"

Cầm y trung niên không thích đáp, lại giải thích: "Có người nói, mấy ngày trước, Vũ Tín, tu thành (Vũ Thần Tâm Kinh)."

Nho bào văn sĩ bỗng nhiên tỉnh ngộ, âm hiểm cười nói: "Thì ra là như vậy, đây chính là Vũ thị lịch sử Trung tu thành (Vũ Thần Tâm Kinh) trẻ tuổi nhất tộc nhân, tuyệt đối thiên tài! Thì nên trách không được! Có điều, mạnh hơn thiên tài, không cách nào trưởng thành, chính là cái phế vật! Hê hê..."

"Vì lẽ đó, chúng ta càng không cho phép Vũ Tín trưởng thành. Vũ thị tuyệt đối không thể tái xuất cái Vũ Thần quy!" Cầm y trung niên trầm giọng nói rằng.

Nho bào văn sĩ gật đầu tán thành, đề nghị: "Lời tuy như vậy, năm trăm tứ sĩ a! Há lại là địch cùng? Ba, năm lần nhân thủ đều không nhất định có thể làm sao, đánh đối không nhỏ. Ta Phuong nên trực tiếp phái cái luyện thần hoặc lòng son : đan tâm cường giả, tiến hành ám sát, khá là có lời!"

"Luyện thần lão tổ, lẽ nào Vũ thị không có sao? Nếu Vũ thị cam lòng điều năm trăm tứ sĩ cho Vũ Tín, liền khẳng định có luyện thần lão tổ trong bóng tối bảo vệ!"

Cầm y trung niên sầm mặt lại, lắc đầu không thích hỏi ngược lại. Lập tức than thở: "Có chút quy tắc, đại gia vẫn là hiểu ngầm tuân thủ tốt hơn, bằng không dễ dàng mất khống chế, nhẹ thì nguyên khí đại thương, nặng thì lưỡng bại câu thương, thậm chí đồng quy vu tận. Không nói những cái khác, vạn nhất chọc giận Vũ thị, song phương triệt để không nể mặt mũi, tuyệt đối không phải ta nguyện, quang năm trăm tứ sĩ liền có thể nhìn ra Vũ thị gốc gác, tốt xấu cũng là cái cổ tộc! Càng quan trọng chính là, quy tiên là ba tiên Trung tính khí tối bạo, tôi không theo lẽ thường ra bài tồn tại, vạn nhất gây ra, ta Phuong làm sao chống đối? Tộc nhân đều đừng ra ngoài?"

Dứt lời, cầm y trung niên trầm trọng nói tiếp: "Quy tắc dưới hành động, vốn là đối với hậu bối một loại thường quy rèn luyện. Chỉ cần không chứng cứ, ai cũng sẽ không truy cứu, không ném nổi cái kia mặt. Vì lẽ đó, ta Phuong sẽ không hôn tự ra tay, cũng cái gì cũng không biết, chỉ biết là Vũ Tín hấn phải chết, hiểu chưa?"

Nho bào văn sĩ nghiêm mặt, vội vã đáp: "Rõ ràng! Tiểu nhân bảo đảm Vũ Tín hấn phải chết, hơn nữa theo ta tộc không hề quan hệ!"

...

Liệt nhật tây thiên, phía chân trời ánh hồng.

Tất cả đều là kỵ binh chạy đi, tốc độ cực nhanh, nửa ngày nhiều thời gian, Tín Vũ Vệ là được tiến vào mấy trăm dặm, mắt thấy rời đi Vũ An Quận phạm vi.

"Chúa công! Chúng ta chạy tới Khang trang nghỉ ngơi, vẫn là đã ngoại lộ doanh?"

Mất thấy sắc trời đêm ám, Tín Vũ Vệ Đại thống lĩnh Vũ Long, Hưởng Vũ tin xin chỉ thị.

"Lúc này mới đến Khang trang địa giới a..."

Vũ Tín không tên ni non thanh, càng khẳng định thế giới này địa lý, so với kiếp trước thế giới bao la nhiều lắm, bằng không lúc này cũng nhanh đến "Cổ đô" Hàm Đan!

Thế giới này không Tấn triều trước đây lịch sử, cái kia Hàm Đan liền không phải nhiều hướng cổ đô, chỉ là sau Triệu, nhiễm Ngụy, Tiền yển, Đông Ngụy, Bắc Tề chờ cận đại Tiểu Quốc thủ đô, chỉ có thể toán chư hầu thành, đến lúc đó Vũ Tín vừa nhìn liền biết!

Văn hóa gốc gác cùng lịch sử khí tức, tuyệt đối giả tạo không ra!

Vũ Tín cấp tốc đáp: "Đã ngoại lộ doanh đi! Nơi này người ở thưa thớt, địa lý bằng phẳng, rất thích hợp! Ngày mai, ta Phuong chạy tới Hàm Đan thành, hảo hảo nghỉ ngơi một phen!"

Đang khi nói chuyện, chậm lại vẫn bên trong Tuyệt tốc độ tiến lên, những người khác cũng dồn dập tùy tùng giảm bớt.

"Phải!"

Vũ Long trầm trọng đáp, cũng hướng Tín Vũ Vệ ra hiệu đình quân đóng quân, vừa nhìn về phía Vũ Tín, chần chờ xin chỉ thị: "Có thể không xin mời chúa công tự mình đốc xúc hoặc huấn luyện Tín Vũ Vệ? Dễ dàng như thế, bồi dưỡng hiểu ngầm cùng lòng trung thành! Đương nhiên, trung thành chúa công tuyệt đối đừng lo!"

"Trung thành đừng lo sao?"

Vũ Tín mặt không hề cảm xúc nhìn về phía Vũ Long hỏi, làm cho Vũ Long mặt lộ lo sợ, lại nghe Vũ Tín lạnh giọng hỏi:

"Lời này, ai dạy ngươi nói? Nghe rõ ràng trả lời nữa, có phải là trung thành, một lời cũng biết!"

Rõ ràng là từ sĩ, nhưng làm tình nhuệ quân chính quy vũ trang cùng quản lý.

Bây giờ lại để cho Vũ Tín tự mình đốc xúc hoặc huấn luyện, rõ ràng là muốn bồi dưỡng cùng thai nghén Tín Vũ Vệ cùng Vũ Tín trong lúc đó Quân Hồn.

Bắt hủ chủ đề, nhắc nhở dưới, nhớ tới đề cử nha! Cảm tạ!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Mặt nạ da người

Rõ ràng là từ sĩ, nhưng làm tình nhuệ quân chính quy vũ trang cùng quản lý.

Bây giờ lại để cho Vũ Tín tự mình đốc xúc hoặc huấn luyện, rõ ràng là muốn bồi dưỡng cùng thai nghén tin vũ vệ cùng Vũ Tín trong lúc đó Quân Hồn.

Vũ Hồn, là võ tu khí huyết thể phách cùng ý chí võ đạo dung hợp cụ hiện.

Quân Hồn, là quân đội khí huyết thể phách cùng quân đội ý chí dung hợp cụ hiện.

Nhìn như gần như, nhưng khác biệt rất lớn.

Rõ ràng nhất một điểm, Vũ Hồn thuộc về cá nhân. Quân Hồn nhưng thuộc về quần thể, người sau khẳng định là hiếm thấy nhiều.

Có Vũ Hồn, không có nghĩa là thì có Quân Hồn, trái lại tuyệt đại đa số Vũ Hồn không cách nào trở nên gay gắt ra Quân Hồn, nguyên nhân rất nhiều.

Muốn dựng dựng ra Quân Hồn, đầu tiên muốn quân đội nắm giữ thiết huyết sát khí, sau đó do quân chủ trường kỳ thống suất, huấn luyện các loại, để quân đội thiết huyết ý chí, tán đồng chí tâm, thuộc về tâm ý, thiết huyết sát khí, quân tốt khí huyết các phương diện dung hợp được, được quân chủ Vũ Hồn chậm rãi ảnh hưởng, như vậy mới có thể trở nên gay gắt, dựng dựng ra đến!

"Chúa công thứ tội!"

Nghe Vũ Tín làm rõ hỏi dò, Vũ Long hoàn toàn biến sắc, lập tức quỳ xuống thỉnh tội. Trề miệng một cái, trực tiếp đáp: "Là (vâng, đúng) Võ Uy trưởng lão!"

Võ Uy, cùng Vũ Tín gia gia vũ hoa cùng thể hệ Vũ thị trưởng bối, khá là thần bí. Có người nói là Vũ thị tử sĩ Đại thống lĩnh, người tổng phụ trách!

Vũ Tín mất lạnh hỏi: "Đây là trung thành sao?"

Hoảng Bá, người nổi tiếng trọng, đồ hoành ba người, bao quát mùa xuân ấm áp đông linh hai vị tỷ nữ, cảm giác được tình huống không ổn, không chút do dự cấp tốc vây nhốt Vũ Long, toàn lực đề phòng.

Đồ hoành càng lập tức đến xa mã Trung, lấy ra Vũ Tín vũ khí "Son hà côn", làm tốt bất cứ lúc nào cho Vũ Tín chuẩn bị!

Cách đó không xa tin vũ vệ, đặc biệt vũ tượng, vũ lang, vũ ung, vũ mộng bốn vị thống lĩnh, cấp tốc nhận ra được tình huống khác thường, dồn dập hoàn toàn biến sắc, nhưng nghi chân quan sát, không chút nào hành động.

Bọn họ là gia tộc từ sĩ, có thể giúp ai? Hai bên không giúp bên nào cũng đã phạm quy vi củ, chính là đối với Vũ Long to lớn nhất tình nghĩa!

"Thuộc hạ cho rằng... Là!"

Vũ Long tim đập như trống chầu, căng thẳng vạn phần nhắm mắt đáp. Dừng dưới, cấp tốc giải thích:

"Bởi vì ở thuộc hạ xem ra, đôi này : chuyện này đối với chúa công có bách lợi mà không một hại. Thuộc hạ cho rằng, chúa công xuôi nam con đường, tuyệt không bình tĩnh, nhất định sẽ có người đánh lên. Sớm cho kịp bồi dưỡng hiểu ngầm cùng lòng trung thành, có lợi cho bảo vệ chúa công, cũng phát huy ra tương ứng uy lực! Thân là thuộc hạ, thậm chí tôi tớ, tự nhiên tất cả làm chủ công suy nghĩ, mà không chỉ là nghe lệnh làm việc liên có thể!"

"Ồ?" Vũ Tín nhàn nhạt đáp một tiếng.

Vũ Long đầu lâu hạ thấp, lần thứ hai nói rằng: "Xin mời chúa công giáng tội! Nếu là chúa công để thuộc hạ quên trước tộc khiến, thuộc hạ thì sẽ quên, lại không nhắc lên!"

"Không cần! Đứng lên đi! Có hay không có ác ý, ta cảm ứng được đi ra! Tỷ như..."

Vũ Tín tán thưởng xem nói với Vũ Long. Dừng dưới, cố ý tha trường ngữ điệu, dẫn tới mọi người quan tâm, bỗng nhiên chỉ về một vị tin vũ vệ nói tiếp: "Hắn!"

Vị này tin vũ vệ, thuộc về tin vũ vệ đại đội thứ nhất. Bây giờ đã vô thanh vô tức tới gần Vũ Tín, là khoảng cách Vũ Tín gần nhất tin vũ vệ, chỉ có xa bảy, tám mét!

"A? !" !

Vũ Long biểu hiện cứng đờ, miệng mở lớn, nhất thời không phản ứng kịp.

Trong lòng thầm nghĩ, trước chúa công nhìn như muốn gây bất lợi cho hắn, thân tín thuộc hạ thiên hướng hắn, là nhân chi thường tình. Thế nhưng, nhân hắn còn đối với chúa công sản sinh ác ý, thì có chút không nên, liền hắn cũng có phạm thượng làm loạn hiềm nghi!

Làm sao bây giờ? !

"Xoạt..."

Mọi người có chút không phản ứng kịp, hoàng Bá lại không chút nào chần chờ, thân Như hùng ung từ lưng ngựa bay lên, một trào chụp vào vị kia tin vũ vệ, tiếng xé gió ác liệt chói tai.

Cái kia tin vũ vệ hoàn toàn biến sắc, Thiểm Điện tay đề eo nhỏ trường kiếm, lại cứng rắn sinh nhịn xuống...

Không nhịn được cũng không có cách nào. Hắn không phải hoàng Bá đối thủ, cũng chạy không được!

Hô hấp, tên kia tin vũ vệ, đã bị hoàng Bá ngắt lấy cổ vò xuống mã đến.

"Chúa công! Đại thống lĩnh! Đây là làm sao? Thuộc hạ phạm vào cái gì sai?"

Cái kia tin vũ vệ sắc mặt ức đến phát tử, ngành nhăn nhịn oan ức vạn phần lên tiếng nói.

"Chuyện này..."

Vũ Long mặt lộ xoắn xuýt, muốn cầu tình lại không dám.

Nhân chúa công muốn gây bất lợi cho hắn, còn đối với chúa công sản sinh ác ý, có ý gì? !

Loại này ví dụ tuyệt đối không có thể mở, bằng không bọn họ tính là gì từ sĩ? Chúa công và những người khác, sẽ nghĩ như thế nào hắn? !

Vũ Tín trầm mặc, mặt không hề cảm xúc mà ánh mắt ác liệt nhìn về phía chu vi tin vũ vệ, trong lòng thán phục không ngớt khẽ gật đầu.

Vũ thị đối với gia tộc từ sĩ bồi dưỡng, xác thực rất thành công.

Phát sinh chuyện như vậy, đầy đủ năm trăm vị từ sĩ, dĩ nhiên không ai đối với hắn sản sinh sát ý, ác ý, chỉ là có chút mèo khóc chuột cùng bất đắc dĩ đau buồn.

Sau khi xem xong, Vũ Tín ngữ khí tự tin mà kiên định nói rằng: "Hắn không phải tin vũ vệ, kiểm tra dưới!"

"Ồ? !" !

Bao quát hoàng Bá, Vũ Long, người nổi tiếng trọng chờ người ở bên trong, cùng nhau kinh ngạc khiếp sợ, không nghĩ tới Vũ Tín sẽ nói như vậy.

Nhiều như vậy tin vũ vệ, bao quát thống lĩnh Vũ Long, đều không giác đến mức dị thường, Vũ Tín dĩ nhiên nói tới như thế tự tin kiên định? Dựa vào cái gì? Làm sao thấy được a?

"Khí tức, cử chỉ, thần thái các loại, là có chút kỳ quái! Ta xem một chút..."

Ngũ thống lĩnh vũ mộng bỗng nhiên lên tiếng nói, mang theo từ tính, khá là dễ nghe, chỉ là lạnh chút.

Vũ tượng, vũ lang chờ tin vũ vệ phản ứng lại, vội vã ra hiệu tin vũ vệ tiến lên, bốn phương tám hướng vây nhốt, càng có mấy cái che ở Vũ Tín trước, bù đắp trước thất trách.

"Tê..."

Vũ mộng trên dưới đánh giá tên kia tin vũ vệ mấy phen, ở hấn bộ mặt vuốt nhẹ chốc lát, bỗng nhiên đọc theo nơi cổ, yết tằng tiếp theo... Da người!

"Mặt nạ da người? !"

Hoàng Bá hai mắt nhắm lại, kinh ngạc bật thốt lên. Lập tức ngữ khí khẳng định nói tiếp: "Là (vâng, đúng) Âm Ảnh Lâu sát thủ! Chỉ có Âm Ảnh Lâu sát thủ, mới sẽ xa xỉ đến để thực lực thấp như vậy vì sát thủ, sử dụng quý giá mặt nạ da người, có thể giấu diếm được chúng ta nhận biết cùng chú ý!"

"Thấp kém?"

Vũ Tín khoe miệng vừa kéo, theo mặt nạ da người bị kéo xuống, này sát thủ khả năng cảm thấy không thể cứu vãn, khí tức không khỏi tiết lộ ra ngoài.

Đánh giá là luyện khí sơ kỳ.

Này còn thấp kém? Cái kia cái gì mới gọi bình thường? Cái gì mới gọi mạnh mẽ?

Luyện thần sao? Âm sát cái luyện thể cảnh, cần phải luyện thần sao?

Bởi vậy suy tính, thần bí khó lường hoàng Bá, rất lớn khả năng là luyện thần võ tu.

Âm Ảnh Lâu, là Vũ Tín tiền thân trong ký ức, hung danh hiển hách tên tổ chức sát thủ. Bài thứ mấy không biết, cụ thể không biết, dựa theo để lại ký ức cùng hoàng Bá lời giải thích, rất mạnh chính là!

Vũ Tín nhìn về phía vũ mộng, vừa nhìn về phía cái kia trương mặt nạ da người, vẫy tay ra hiệu lại...

Bất kể là kiếp trước, vẫn là tiền thân. Điều không tiếp xúc qua mặt nạ da người, loại này đồ vật trong truyền thuyết, mộ danh đã lâu, Vũ Tín tự nhiên hiểu kỳ.

Vũ mộng hiểu ý đưa lên mặt nạ da người, kinh ngạc thán phục nhìn Vũ Tín, những người khác biểu hiện cũng gần như!

Chỉ có luyện thể cảnh Vũ Tín, dĩ nhiên có thể so sánh thần bí hoàng Bá, mạnh mẽ ngũ Đại thống lĩnh, quen thuộc đội hữu tin vũ vệ các loại, còn sớm nhìn ra này sát thủ không đúng.

"Giao cho các ngươi! Tùy ý xử lý!"

Vũ Tín nhìn chung quanh lại Vũ Long chờ người, tung người xuống ngựa, tùy ý nói rằng.

Những người khác hiểu ý, dồn dập xuống ngựa, dựa theo Vũ Tín ý tứ, dự định ở chỗ này nghỉ ngơi một đêm.

Vũ Long sắc mặt khó coi đến cực điểm, nghiêng răng nghiêng lợi nhấc theo sát thủ kia liền đi!

Này sát thủ dĩ nhiên mượn hấn sự hành động, hơn nữa hoá trang thành thuộc hạ của hấn.

Việc này đối với hấn uy vọng cùng tự tin, đã kích không nhỏ.

May là chúa công thần kỳ, bằng không như bị sát thủ kia thành công hành động, thậm chí âm sát, hấn làm sao bàn giao?

Kính thư hữu nghiệm chứng. Quả táo điện thoại di động chỉ có thể mua số lượng từ, không cách nào khen thưởng, rất cho biết biết, miễn cho thư hữu nghi hoặc!

Bất hủ chủ đề, nhớ tới đề cử a, cảm tạ!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Luyện quân khó khăn

Mặt trời chiều ngã về tây, vòm trời mông lung.

Năm trăm Tín Vũ Vệ, rất nhanh thanh ra rộng rãi đất trống, hoặc thám báo, hoặc tuần tra, hoặc cắm trại, hoặc làm cơm, hoặc nuôi ngựa chờ hậu cần.

"Thiên Nhân Doanh Dã, không lần được ta a!"

Tĩnh xem Tín Vũ Vệ bận rộn, tối tắm dưới bóng đêm, bóng người yếu điệu, bầu không khí huyền ảo.

Vốn là, có Tín Vũ Vệ cùng hai tỷ nên vì Vũ Tín dựng lều vải, đội ngũ vật tư cũng có mang theo.

Làm Vũ Tín hỏi dò, lều vải chỉ nhắc tới cung cấp hần thì, Vũ Tín từ chối.

Tuy rằng Vũ Tín không hiểu gì vũ khí lạnh thời đại quản lý chế độ, đặc biệt quân sự quản lý. Nhưng cũng rõ ràng cùng ăn cùng ở, rút ngắn đãi ngộ các loại, càng dễ dàng lôi kéo người tâm, quân tâm!

"Chúa công!"

Sau nửa canh giờ, đệ ngũ thống lĩnh vũ mộng cảm chỉ mùi thịt nướng dật dề nướng chân lại đây.

Trải qua trước sát thủ sự kiện, hơn nữa Vũ Tín từ chối bỗng trưởng cùng tinh tế mỹ thực các loại, Tín Vũ Vệ đối với Vũ Tín người chúa công này ấn tượng thay đổi rất nhiều, cũng không như vậy mới lạ.

Kỳ thực, xem Tín Vũ Vệ bận rộn, Vũ Tín cũng muốn tham dự thịt nướng, luộc cơm các loại, đã ngoại lạc thú a!

Chỉ là mọi người quan tâm Trung, Vũ Tín vẫn là từ bỏ tự thân làm dự định, đỡ phải giúp qua loa hoặc đồ sinh phiền phức. Hơn nữa chính và phụ có khác biệt, trong thời gian ngắn miễn cưỡng muốn xóa đi cũng thực tế không lớn, chúa công cũng phải có điểm chúa công uy nghiêm.

Vũ Tín ra hiệu người nổi tiếng trọng tiếp nhận dê nướng chân, liền hướng vũ mộng phân phó nói: "Gọi năm vị thống lĩnh lại đây trao đổi!"

Vốn là, Vũ Tín cho rằng bốn vị trí đầu cái đại đội, tác dụng rõ ràng, sức chiến đấu bất phàm. Vũ mộng cùng với đệ ngũ nữ từ đại đội, tối không đặc sắc, nên sức chiến đấu thấp nhất, tác dụng thấp nhất.

Bây giờ tiếp xúc lên, trước tiên có vũ mộng tinh thông cải trang trang phục cùng chi tiết nhỏ quan sát, sau có nữ từ đại đội bận rộn thanh lý, cắm trại, ẩm thực chờ hậu cần, hiệu suất khá cao. Tạm thời tới nói, rõ ràng so với cái khác bốn nam từ đại đội, tác dụng càng cao hơn!

...

"Nên làm sao huấn luyện Tín Vũ Vệ thích hợp?!"

Năm vị thống lĩnh nghi hoặc hội tụ, ai biết, Vũ Tín vừa mở miệng trực tiếp lĩnh giáo đạo, làm cho năm vị thống lĩnh có chút ngơ ngác.

Bọn họ là từ sĩ, liền coi như bọn họ tương đối đột xuất, cũng không phải thật sự quân nhân, tiếp xúc quân sự đã ít lại càng ít, gọi bọn họ nói thế nào?

Xem năm người phản ứng, Vũ Tín liền biết khả năng hỏi sai người, liền khích lệ nói: "Đều không biết hay sao? Tùy tiện nói một chút không có chuyện gì!"

Luận với cái thế giới này hiểu rõ, năm vị thống lĩnh có thể hỗn đến nắm giữ tên của chính mình, từng trải khẳng định so với hần nhiều.

Luyện quân phương pháp, Vũ Tín tiền thân hoặc kiếp trước, đều là kiến thức nửa vơi.

Kiếp trước biết càng nhiều chút, nhưng chỉ là chút đứng tư, xếp thành hàng, vận động chờ cơ bản phương pháp, không nhất định thích hợp cái này cao vũ thể giới. Tín Vũ Vệ lại chia làm năm cái đại đội, ưu thế không giống, vũ khí không giống, căn bản không pháp chế một huấn luyện.

Vũ Tín cũng không muốn ra vẻ hiểu biết, nói dối Tín Vũ Vệ. Đó là đối với Tín Vũ Vệ không chịu trách nhiệm, cũng là đối với mình không chịu trách nhiệm.

Dù sao Tín Vũ Vệ tồn tại chủ yếu nhất ý nghĩa, vẫn là bảo vệ hần, giúp hần kiến công lập nghiệp! Cái này cũng là Vũ Tín nghe theo Vũ Long khuyên bảo, cuối cùng quyết định huấn luyện dưới Tín Vũ Vệ nguyên nhân chủ yếu.

Vũ Tín từ Vũ Thần truyền thừa, biết thai nghén, kích hoạt cùng rèn đúc quân hồn phương pháp, nhưng là lý luận suông, rất đơn giản. Cụ thể làm sao huấn luyện, tại sao có thể thai nghén, quá trình làm sao chờ chút, đều không nói tí mĩ.

Vũ lang chờ bốn vị thống lĩnh, cuối cùng cùng nhau nhìn về phía Đại thống lĩnh Vũ Long..

Vũ Long đầy mặt lúng túng, nhắm mắt, áp a áp ứng nói rằng: "Thuộc hạ từng thấy mấy lần quân đội huấn luyện, cũng đã từng nghe nói mấy lần tương quan việc... Nói như vậy, huấn luyện quân đội, hần là làm thêm thống nhất hành động, khiến cho bọn họ càng tốt hơn rèn luyện, bồi dưỡng hiểu ngầm...

Nghe nói diễn luyện hiệu quả không sai, tỷ như năm cái đại đội phối hợp, nghênh địch, nên hành động như thế nào, làm sao tác chiến, làm sao nghe lệnh vân vân..."

Ngăn ngắn mấy câu nói, để luyện khí cảnh Vũ Long, như là ác chiến một hồi, liền gò má đều bí ra không ít mồ hôi hột, nhìn ra Vũ Tín chờ người thế hấn khó chịu!

"Thông tục dễ hiểu, nghe là nghe hiểu, nhưng ta làm sao không nghe rõ? Thật giống... Nói rồi bằng không nói a!"

Đỗ Hoành ngưu nhàn tròn tròn, thẳng tắp trừng mắt Vũ Long, cào cào sau nǎo, khổ nǎo địa thẳng thắn nói rằng

Xuất phát Tiên, phụ thân của Đỗ Hoành đồ thực, diện thụ kỳ nghi, thiên đình vạn chúc, để Đỗ Hoành phải học tập thật giỏi, không thể lười biếng, không thể lười biếng, không thể hồ đồ sinh sống vân vân. Coi như làm không Thành tướng quân, ít nhất cũng phải hỗn cái cùng phụ thân như thế họ Vệ thống lĩnh!

"..."

Vũ Long há mồm không nói gì, càng lúng túng, gò má mồ hôi hột bí ra càng nhiều...

"Nói không sai! Liền hai chữ... Diễn luyện, diễn luyện hơn nhiều, tổng hợp sức chiến đấu dĩ nhiên là tăng lên!"

Vũ Tín thâm cười khổ, vẫn là vui lòng tán thưởng địa dành cho khẳng định.

Vũ Long cũng không phải ra vẻ hiểu biết người, biệt đồ mặt nói rằng: "Chúa công thứ tội! Cái này... Trong tộc chỉ là truyền đạt tộc khiến, cụ thể vẫn chưa nhiều lời, thuộc hạ chờ còn tưởng rằng chúa công tinh thông đây!"

Vũ thị, thế lực không nhỏ, uy danh không thấp, truyền thừa cửu viễn. Thế nhưng, thân là võ tu cổ tộc, nhưng không bao nhiêu nổi danh võ tướng, trái lại văn thần phương diện đối lập càng tốt hơn, xác thực rất đáng thương, buồn cười, đáng tiếc!

"Không sao cả! Trước tiên diễn luyện đi!"

Vũ Tín đối với ngũ Đại thống lĩnh không báo hi vọng, liền giả vờ ung dung mỉm cười nói. Sau đó phân phó nói:

"Truyền lệnh xuống! Cho đại gia một khắc canh giờ (nửa giờ) ẩm thực, một khắc canh giờ nghỉ ngơi. Sau nửa canh giờ, bắt đầu diễn luyện, đem rừng cây làm quân địch giả, lập tức cùng mã dưới các ba lần, trước tiên quen thuộc ngộ địch làm sao toàn thể hành động!"

"..."

Ngũ Đại thống lĩnh, bao quát người nổi tiếng trọng, Đỗ Hoành, hoàng Bá, thậm chí là hai vị tỷ nữ, cùng nhau nghi hoặc nhìn Vũ Tín, không ai trả lời.

"Nghe rõ ràng sao? !" Vũ Tín cau mày hỏi, vẫn chưa giải thích tại sao diễn luyện.

Rõ ràng liền rõ ràng, không hiểu liền không hiểu. Vũ Tín cũng không biết làm sao cụ thể giải thích, ngược lại diễn luyện sau, xem hiệu quả liền biết rồi!

"Phải!"

Mặc kệ rõ ràng không rõ ràng, ngũ Đại thống lĩnh ở tứ sĩ điều lệ, vẫn là trịnh trọng đáp.

Tứ sĩ điều lệ một trong, không cần rõ ràng chủ nhân tại sao như vậy làm, cũng không nên hỏi nhiều, chỉ cần cẩn thận tỉ mỉ địa toàn lực nghe theo, là được!

Vũ Tín lại nói: "Các diễn biến ba lần sau! Ta sẽ dẫn đại gia xếp thành hàng tĩnh đứng một canh giờ, sau đó giáo đại gia một bộ quyền pháp, liền gần đủ rồi!"

"Tĩnh đứng ?" Đỗ Hoành lại không nhận được nghi hoặc hỏi.

Vũ Tín chờ mong hỏi ngược lại: "Người có đề nghị gì hay sao?"

"Không có! Không có!" Đỗ Hoành vội vã đại lực xua tay lắc nǎo.

Đùa giỡn, Tín Vũ Vệ ngũ Đại thống lĩnh cùng thiếu gia cũng không nghĩ ra biện pháp tốt, muốn hấn muốn? Hấn từ trước đến giờ chỉ phụ trách xuất lực khi a!

Huấn luyện hộ vệ hấn liền biết, huấn luyện quân đội... Hấn thật sẽ không, chưa từng thấy, phụ thân cũng không giáo a!

Cũng không kém bao nhiêu đâu? Huấn luyện hộ vệ cũng là muốn đứng cộc...

Xem không ai đề ý kiến, Vũ Tín phân phó nói: "Đi thôi! Dành thời gian, chờ trì hoãn nghỉ ngơi, ảnh hưởng ngày mai hành trình!"

Vũ thị là sái người sao?

Phải một đám từ sĩ, cũng không phải cái tinh thông quân sự nhân tài, liền như thế để hấn người ngoài này huấn luyện? Còn muốn huấn luyện thành có quân hồn loại kia tinh nhuệ đặc thù quân đội!

Vũ Tín cảm giác, đêm này quần binh quân luyện thể hậu kỳ từ sĩ, bồi dưỡng đến binh quân luyện khí cảnh, khả năng càng dễ dàng chút!

Ngược nhìn thâm thúy bầu trời đêm, Vũ Tín rất muốn mắng người...

Đứng giờ Cập Nhật, đứng giờ bỏ phiếu! Là Hoa Hạ mỹ hảo phẩm đức... *^_^*

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Luyện quân tà pháp

Sau nửa canh giờ, năm trăm Tín Vũ Vệ xếp thành hàng tự hội, vẫn chỉnh tề rõ ràng địa chia làm năm cái đại đội.

"Nghênh địch!"

Vũ Tín cao giọng quát lên.

Tín Vũ Vệ rõ ràng bị năm vị thống lĩnh từng căn dặn, cấp tốc nắm thương chấp thuẫn cây cung, phong mang nhắm thẳng vào phía trước rừng cây, Như Vũ Tín dẫn dò như vậy, đem cái kia mảnh rừng cây làm quân địch giả.

Sau đó...

Không sau đó, vũ khí cầm cẩn thận, sẽ chờ khai chiến!

"Dừng..."

Vũ Tín không đành lòng tận mắt chứng kiến địa không nhận được vũ xuống cái trán, vui mừng chính mình nghe theo Vũ Long xin khuyên, sớm huấn luyện dưới Tín Vũ Vệ, bằng không thật ngộ địch, không nói thương vong làm sao, liền phản ứng này, làm sao chiến đấu? Sức chiến đấu khẳng định mất giả rất nhiều!

"Ưu thế! Đặc sắc! Các người ưu thế đây? Các người đặc sắc đây?"

"500 người... Nói nhiều không nhiều, nói ít không ít! Đồng thời đối địch, là sa trường cuộc chiến, không phải giang hồ dùng binh khí đánh nhau!"

"Các người trang bị vũ khí khôi giáp có ích lợi gì? Dừng tới làm cái gì?"

Vũ Tín trầm tư quát chói tai, thanh chấn động hoang dã, ở yên tĩnh dưới bóng đêm có vẻ đặc biệt vang dội, dẫn âm rất xa.

"Vũ tượng suất đệ nhị đại đội, chấp thuẫn sắp xếp phía trước nhất, hình thành thuẫn tường, làm là thứ nhất đạo phòng tuyến..."

"Vũ Long, Vũ Lang, suất số một, đệ tam đại đội, nếu là quân địch thế lớn, liền nắm thương xuyên thấu qua cự thuẫn khoảng cách, hình thành thương thuẫn phòng tuyến; như quân địch thế yếu, bất cứ lúc nào chuẩn bị giết ra..."

"Vũ Ứng, Vũ Mộng, suất đệ tứ, đệ ngũ đại đội, gương cung cài tên, nằm ở ba vị trí đầu cái đại đội bảo vệ cho, lấy tấn công từ xa làm chủ..."

"Chính mình cân nhắc địch ta mạnh yếu, cảm giác dùng cái kia loại phương thức chiến đấu thích hợp nhất! Thế nhưng, ghi nhớ kỹ một điểm, các người là một đoàn thể, không phải cá nhân chiến đấu, suy nghĩ làm, muốn từ toàn thể xuất phát..."

Vũ Tín tiếng gầm gừ vang vọng hoang dã, để năm vị thống lĩnh cùng năm trăm Tín Vũ Vệ, nghe được trong lòng hốt hoảng, xấu hổ không ngớt, lại không người phản bác, trái lại cảm thấy chúa công nói tới rất có đạo lý.

Điều này làm cho Vũ Tín vừa bất đắc dĩ lại vui mừng.

Bất đắc dĩ chính là, này năm trăm Tín Vũ Vệ trang bị như vậy tinh xảo, nhưng là quân sự tay mơ này, phỏng chừng so với Đại Tùy dân binh còn không bằng. Bởi vì bọn họ thật không trải qua bất kỳ quân sự tương quan huấn luyện, liền toàn thể hành động cũng cực nhỏ. Bởi vì bọn họ là tử sĩ, không phải quân nhân, cũng không phải hộ vệ.

Vui mừng chính là, này năm trăm Tín Vũ Vệ, trầm mặc dịu ngoan, Vũ Tín nói thế nào, bọn họ liền làm như thế đó, không hề lời oán hận, cũng không bất kỳ xì xào bàn tán hoặc mờ ám, đây là quân nhân đỉnh cấp tố chất. Hay là bởi vì bọn họ là tử sĩ, tất cả là chủ nhân sống sót tử sĩ!

Nếu như Vũ Tín biết, Vũ thị lão tổ cố ý lấy ra này năm trăm quân sự tay mơ này, lại không phải người hơi thêm huấn luyện cùng chỉ đạo. Chính là sợ ảnh hưởng Vũ Tín, ảnh hưởng huấn luyện hiệu quả, không thông báo nghĩ như thế nào? !

Vũ thị lão tổ ý nghĩ, chính là coi Tín Vũ Vệ là thành một tờ giấy trắng, chỉ bảo đảm trung thành độ, còn lại tùy ý Vũ Tín tranh vẽ!

...

Lập tức đội ngũ ba lần, mã dưới đội ngũ ba lần, phòng ngự đội ngũ ba lần, xung phong đội ngũ ba lần...

Nguyên bản Vũ Tín chỉ muốn dùng tối hơn nửa canh giờ diễn luyện dưới, thuận tiện nghênh địch thì đội ngũ không loạn, biết nên làm sao phản ứng.

Ai biết, chỉ là đơn giản diễn luyện mã chiến, bộ chiến cùng công kích, phòng ngự chờ bốn loại tình hình, liền đi tìm hơn một canh giờ.

Vũ Tín rất cảm tức, lại rất hưng phấn chờ mong.

Bởi vì hơn một canh giờ thời gian, tiêu tốn đến mức rất đáng giá, Tín Vũ Vệ diễn luyện hiệu quả, vượt quá tưởng tượng tốt.

Dù sao Tín Vũ Vệ binh quân thực lực là luyện thể hậu kỳ, kém cỏi nhất cũng là luyện thể bảy tầng, các loại phản ứng so với người bình thường nhanh hơn nhiều. Thêm vào nói gì nghe nấy, mọi việc không đánh bất kỳ chiết khấu địa chăm chú chấp hành, hiệu quả tự nhiên cực cường.

"Xếp thành hàng!"

Diễn luyện sau nghỉ ngơi một nén hương thời gian, Vũ Tín lần thứ hai cao giọng quát lên.

Năm trăm Tín Vũ Vệ phản ứng cực nhanh, không tới thập tức thời gian, ngay ở Vũ Tín trước người đất trống, yên tĩnh sắp hàng chỉnh tề tốt. Vũ Tín không biết kiếp trước bộ đội đặc chủng cụ thể tốc độ phản ứng như thế nào, đại khái cũng là như vậy!

Phỏng chừng bất luận cái nào Tín Vũ Vệ, không tính kinh nghiệm kỹ xảo chờ nhân tố, ở sức mạnh cùng phương diện tốc độ, đều có thể xong ngược kiếp trước binh vương!

"Khoảng cách một tay. Hết sức chăm chú, nhìn chăm chăm Bốn tướng quân, cảm ứng Bốn tướng quân tất cả, động tác, vẻ mặt, khí tức, khí thế chờ tất cả! Nói đơn giản một chút, chính là đem Bốn tướng quân hình tượng, dấu ấn ở trong lòng, tương tự văn tu quan tướng!" Vũ Tín lần thứ hai hét cao.

Đây mới là Vũ Thần trong truyền thừa, cái gọi là luyện quân phương pháp.

Trước diễn luyện, xếp thành hàng các loại, là Vũ Tín ý nghĩ của chính mình, cũng không phải là đến từ Vũ Thần truyền thừa!

Vũ Thần truyền thừa liên quan với làm sao luyện quân, ghi chép rất đơn giản, chỉ có vắn vắn mấy câu nói. Ngược lại là liên quan với quân hồn tác dụng, vận dụng các loại, miêu tả càng nhiều.

Nhân cấp Vũ Thần vệ là cấp thấp nhất quân đội, phương thức huấn luyện rất đơn giản, phương pháp miêu tả tự nhiên không nhiều.

Số một, quân chủ hòa vào quân đội, mỗi ngày để quân đội quan sát cùng phỏng đoán quân chủ một quãng thời gian, để tán thành cùng nhuế biến; thứ hai, quân chủ mỗi ngày tự mình dẫn quân đội huấn luyện. Như vậy mỗi ngày hai canh giờ, tháng ba đến nửa năm có thể thành.

Cụ thể làm thế nào, truyền thừa không nói.

Cái gọi là tương tự văn tu quan tướng, là Vũ Tín chính mình lý giải. Cảm giác điểm thứ nhất từng nói, nên chính là để quân tốt, đem quân chủ làm thần linh cúng bái, bồi dưỡng tán đồng cảm, lòng trung thành, dung hợp cảm, có chút Vũ Tín tự nhận là tây nảo ý tứ. Như vậy mới có thể làm cho quân đội ý chí và quân chủ ý chí phù hợp, thêm vào khí huyết thể phách, tinh thần ý nghĩ, khí thế khí tức chờ chút, dựng dựng ra đặc thù tồn tại, cũng chính là quân hồn mô hình.

Chân chính luyện quân phương pháp, kỳ thực không phải Vũ Tín lý giải như vậy, chỉ là ý tứ cũng gần như. Đúng là để Vũ Tín oai đánh chính, cũng ma xui quỷ khiến địa huấn luyện ra một loại khác loại tinh nhuệ quân đoàn đặc thù.

Thế giới này, tuy rằng không tiên thần, nhưng có cường giả, luyện thần lão tổ ở trong mắt người bình thường liền có thể so với thần linh, võ giả liền càng chú trọng tâm linh, tâm ma. Vì lẽ đó, tuyệt đại đa số người đối với tiên thần cực kỳ mê tín, kính nể, không chút nào dám khinh nhờn, nghĩ cũng không dám nghĩ tới.

Ai dám như Vũ Tín như vậy, đối với thần linh không hề khái niệm, không để ý chút nào, không chút kiêng kỵ nào, nói rõ để quân tốt, coi chính mình là

quan tướng đối tượng? Chờ nếu để cho quân tốt, coi Vũ Tín là thần linh quan tướng, cúng bái!

May là Vũ Tín huấn luyện đối tượng là tử sĩ, chủ nhân mệnh lệnh lớn hơn tất cả.

Đổi thành phổ thông quân tốt, chỉ là tâm lý tiếp thu liên độ khó không nhỏ, tâm lý đấu tranh lại cần một đoạn thời gian không ngắn nữa, cuối cùng quan tướng lại là cái vấn đề lớn, rất khó thành công thực hiện.

Sau một canh giờ...

"Hiệu quả tốt như vậy? Tiếp tục như vậy, căn bản dùng không được nửa năm a! Vũ Thần truyền thừa thật như vậy nghịch thiên? Vẫn là chết sĩ mới là tốt nhất bình lính?"

Vũ Tín từ tế quan sát Tín Vũ Vệ, bất ngờ vô cùng kinh ngạc.

Ngăn ngắn một canh giờ, Vũ Tín có thể rõ ràng cảm giác được Tín Vũ Vệ biến hóa, non nửa người xem hướng về ánh mắt của chính mình, còn khá là cực nóng, khá giống là tông giáo tín đồ nhìn thấy tín ngưỡng của chính mình đối tượng.

Vũ Tín không biết chính là, tự mình nghĩ sai lệch luyện quân phương pháp, nhưng vừa vặn phù hợp tử sĩ tâm lý, rọi sáng tử sĩ mê man tối tăm nhân sinh, vì lẽ đó làm ít mà hiệu quả nhiều, hiệu quả siêu cường.

Đáng tiếc, ngũ Đại thống lĩnh cùng hoàng Bá, người nổi tiếng trọng chờ người, đều không tinh thông quân sự, lại càng không biết chân chính luyện quân phương pháp, cũng không ai nhắc nhở Vũ Tín. Trái lại cảm thấy đỉnh cấp luyện quân phương pháp nên như thế đặc thù, không phải vậy liền thành phổ thông quân đội, làm sao luyện ra quân hồn?

Loại này luyện quân phương pháp, Đại Tùy không có, cũng không phải Vũ Tín thù sang, mà là loại nghiêm khắc cấm tiết cấm kỵ phương pháp, một loại luyện quân tà pháp.

Loại này luyện quân phương pháp huấn luyện ra quân đội, còn có loại xưng hô, gọi...

Ma quân!

Thiên hạ phi nhỏ, nhân thần cộng phần ma quân!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Vũ Thần Vô Cực

Ma quân!

Thiên hạ phi nhỏ, nhân thần cộng phần ma quân!

Trình độ nào đó trên nói, Vũ thị lão tổ đem không thông quân sự trung thành tử sĩ giao cho Vũ Tín, để Vũ Tín tự do phát huy, để lợi dụng Vũ Thần truyền thừa huấn luyện xuất siêu cường quân đội. Ý nghĩ không sai, mục đích cũng coi như đạt đến!

Thế nhưng, nếu như Vũ thị lão tổ thật sự tán đồng Vũ Tín luyện quân phương pháp, phổ cập ra, thậm chí dùng để huấn luyện Vũ thị tộc nhân, cái kia Vũ thị tộc sẽ từ gia tộc biến thành tông giáo cuồng tín thế lực, cách bại vong cũng không xa!

"Như vậy xem ra, luyện quân... Không khó mà! Hay là không cần tháng ba, càng không cần nửa năm, chỉ cần một tháng, liền có thể dựng dựng ra quân hồn, so với truyền thừa ghi chép còn nhanh hơn! Lẽ nào ta vẫn là cấp độ yếu nghiệt quân sự thiên tài?"

Lúc này Vũ Tín, căn bản không biết mình hãm hại năm trăm trung thành tuyệt đối Tín Vũ Vệ, thậm chí khả năng tai vạ tới ngũ Đại thống lĩnh, người nổi tiếng trọng, hoàng Bá chờ người, trái lại tinh thần phấn khởi, hoàn toàn tự tin, cũng bắt đầu ước mơ thống suất thiên quân vạn mã, ngang dọc sa trường vô địch anh tư.

Cho tới Vũ Tín vốn là muốn vũ thí giang hồ ý nghĩ, đã bị bất tri bất giác ảnh hưởng, vẫn đúng là để Vũ thị lão tổ tính toán đến.

Sự thực như vậy, trừ phi từng trải phong phú lão nhân, bằng không, cái nào nam nhi nhiệt huyết mang theo một nhóm tinh nhuệ quân đội lang bạt thiên hạ,

sẽ không bị ảnh hưởng? Ai sẽ vứt bỏ tình nhuệ trung thành mà tiền đồ Quang Minh thủ hạ, nghĩ một người một ngựa lưu lạc giang hồ? !

"Tiếp đó, ta (chúa công đối với thuộc hạ phổ biến tự xưng) giáo đại gia một bộ quyền pháp, sau đó đem làm như ta quân cơ sở võ học, mỗi người bắt buộc thống nhất huấn luyện phương pháp! Đại gia nhất định phải hết sức chăm chú, không thể phân tâm lơ đãng, bằng không khó có thể học được!"

Chờ mong ngày về chò, Vũ Tín vẫn là cấp tốc thu thập nỗi lòng, tiếp tục luyện quân.

Có hiệu quả rõ ràng, Vũ Tín có chút thích luyện quân.

Người gốc rễ tính, trả giá có rõ ràng báo lại, dĩ nhiên là nhiệt tình mười phần!

"Bộ quyền pháp này, tên là... (Vũ Quyền)! Là (Vũ Thần Tâm Kinh) vào môn tuyệt học, công hiệu vô lượng, giá trị vô lượng!"

Xem mọi người phản ứng giống như vậy, tâm tình cũng không nhiệt liệt. Vũ Tín không khỏi giải thích lại.

Ngẫm lại cũng là, trước mắt mọi người kém cỏi nhất cũng là luyện thể bảy tầng, ai hiếm có : yêu thích cơ sở võ học? Hơn nữa Vũ Tín còn nói khó học, càng không có hứng thú!

"(Vũ Thần Tâm Kinh) tuyệt học?"

"(Vũ Quyền)?"

Quả nhiên, Tín Vũ Vệ, bao quát người nổi tiếng trọng, Đỗ Hoành, thậm chí là hoàng Bá cùng xa xa hai vị tỷ nữ, dồn dập tinh thần đại chấn, ánh mắt toả sáng, không nhận được đến gần rồi điểm

"Đúng thế... (Vũ Quyền)!"

Vũ Tín chờ mong không tên cao giọng đáp, đứng dưới, tâm tư xoay một cái nói tiếp: "Tên đầy đủ... (Vũ Thần Vô Cực quyền), hợp cửu cửu vô cực số lượng, nếu có thể luyện thành, đạt đến thân thể cực hạn dễ như ăn cháo, đột phá cực hạn mới là mục tiêu!"

Chân chính (Vũ Quyền), Tín Vũ Vệ chờ người tự nhiên không học được, chính là người nổi tiếng trọng, ngũ Đại thống lĩnh cùng hoàng Bá , tương tự không học được, quang ký cũng có thể không nhớ được.

Vũ Tín muốn giáo (Vũ Quyền), chỉ là "Vũ Thần Cửu quyền" chín chín tám mươi một loại thô thiển biến hóa, để mọi người nhìn quả bầu mà vẽ ra chiếc gáo.

Cho tới hơn ba ngàn loại thứ cấp biến hóa, mấy vạn loại chi tiết nhỏ phối hợp chờ chút, dạy cũng là lãng phí thời gian, Vũ Tín cũng không nhiều thời gian như vậy dạy học.

"Cửu cửu vô cực? !"

"(Vũ Thần Vô Cực quyền)? !"

"Đạt đến thân thể cực hạn, đột phá cực hạn?"

Mọi người ánh mắt toả sáng, không dùng võ tin lần thứ hai nhắc nhở, sẽ chết nhìn chòng chọc Vũ Tín, rất sợ bỏ qua mây may.

"Quả nhiên... Tên hay là muốn phong cách a! (Vũ Quyền) đại gia không có hứng thú, vô hạn nhục hóa bản (Vũ Thần Vô Cực quyền), đại gia liền như thế chờ mong nóng bỏng!"

Xem mọi người phản ứng, Vũ Tín không nhận được âm thầm thở dài.

"(Vũ Thần Vô Cực quyền), phân Cửu đoạn, ẩn chứa mới vừa, nhu, khinh, trùng, trào, triển, dẫn, thấu, phá chờ chín loại phát lực cùng rèn luyện hàm nghĩa, phong phú toàn diện, có thể luyện đến toàn thân mỗi khối xương cốt, bắp thịt, kinh mạch vận vận..."

"Đoạn thứ nhất, mới vừa chỉ hàm nghĩa, phân Cửu chiêu, kiên cường, cương trực, cương liệt, cương mãnh, cương quyết các loại, tâm hàm mới vừa khí, toàn lực ứng phó, quyết chí tiến lên, có không thể ngang hàng tư thế..."

Khởi đầu, Vũ Tín còn có chút kiên trì , vừa làm mẫu một bên giải thích, càng nói càng nhiều, giải thích được càng tỉ mỉ, mọi người nhưng càng là mê man, hiệu quả càng kém.

Trung hậu kỳ, Vũ Tín chẳng muốn nhiều giải thích, trực tiếp làm mẫu, để mọi người nghe theo liền có thể, còn lại chính mình lĩnh ngộ.

"Mới vừa, nhu, khinh, trùng, trào, triển..."

Giáo dục làm mẫu thời khác, Vũ Tín đối với (Vũ Quyền), thậm chí (Vũ Thần Tâm Kinh) cảm ngộ, càng ngày càng nhiều, càng ngày càng sâu.

(Vũ Quyền), chỉ có Cửu quyền, tuyệt đối nên phải trên Vũ Thần Cửu quyền danh xưng.

Thế nhưng, Vũ Thần Cửu quyền, có thể tách ra vì là chín chín tám mươi một chiêu (Vũ Thần Vô Cực quyền) một loại, cũng có thể chia làm chín chín tám mươi một loại võ học.

Lại sau đó, hơn ba ngàn loại thứ cấp biến hóa, có thể xem là một loại võ học, cũng có thể làm hơn ba ngàn loại võ học; mấy vạn loại chi tiết nhỏ phối hợp, có thể làm một loại võ học, cũng có thể làm mấy vạn loại võ học...

Vô Hạn Duyên Thân, chân chính phong phú toàn diện, nhưng quát hết thấy võ học!

Đây mới thực sự là (Vũ Quyền)!

Đây mới thực sự là (Vũ Thần Tâm Kinh)!

Đây là loại tâm tình trên cảm ngộ!

Vũ Tín vẫn ký được bản thân đang dạy Tín Vũ Vệ quyền pháp, vẫn là nghiêm ngặt triển khai tám mươi một chiêu (Vũ Thần Vô Cực quyền). Chỉ là ý cảnh càng ngày càng đậm, uy lực càng lúc càng lớn, động tác càng lúc càng nhanh, nhìn ra mọi người từ từ lạc lối, nhưng học không tới bao nhiêu, thấy rõ, chính là không hiểu!

Ở bề ngoài, Vũ Tín triển khai tất cả đều là các loại cơ sở võ học, điểm ấy Tín Vũ Vệ chờ người vẫn là có thể thấy, không khó coi thanh. Thế nhưng, uy lực nhưng vô cùng lớn, có loại phản phác quy chân, hóa phức tạp thành đơn giản ý cảnh, vậy thì không phải phổ thông võ tu có thể rõ ràng!

Đương nhiên, trong đó rất nhiều chi tiết nhỏ biến hóa, mọi người tại đây nhìn hiểu liền không hơn nhiều, tuyệt đại đa số chỉ có thể toàn lực mô phỏng theo, không pháp lý giải sau lại học!

Đạo lý này, ở Vũ Tín nhiều lần đánh mấy lần sau, Phương mới phản ứng được.

Đánh giá cao Tín Vũ Vệ ngộ tính a!

Tuy rằng chỉ là (Vũ Thần Vô Cực quyền), nếu như vậy dễ dàng lĩnh ngộ, Vũ thị sẽ không không mấy cái học thành (Vũ Thần Tâm Kinh)!

"(Vũ Thần Vô Cực quyền), ngày hôm nay trước tiên giáo đoạn thứ nhất Cửu chiêu! Vũ Mộng thống lĩnh học được tốt nhất, Vũ Long kém hơn, liền do các người phụ trách giáo dục cùng sửa lại! Từ từ đi, không cần sốt ruột, đừng chậm trễ nghỉ ngơi!"

Cuối cùng, Vũ Tín cẩn thận giáo xong mới vừa thức Cửu chiêu, mắt thấy sắc trời đã tối, liền hướng mọi người phân phó nói.

Bởi vì Tín Vũ Vệ ưu thế cùng vũ khí không giống, muốn thống nhất huấn luyện, luyện quyền thích hợp nhất.

Mặc kệ là (Vũ Quyền), vẫn là (Vũ Thần Vô Cực quyền), mục đích cuối cùng vẫn là luyện thể. Vì lẽ đó, không hiểu cũng không liên quan, có thể làm được là được.

Nói như vậy, mô phỏng theo hơn cao, hiệu quả càng tốt. Chỉ là mỗi người thể hình, thể chất chờ không giống, hoàn toàn tương tự cũng không nhất định được, lại dính đến cảm ngộ, khá là phức tạp.

Chăm chú nói đến, một ngày ba, năm chiêu gần như, một ngày Cửu chiêu đối với Tín Vũ Vệ hơi nhiều.

Lấy Vũ Tín quan sát, chỉ có Vũ Mộng cùng Vũ Long học được tốt nhất, tự nhiên rất có thứ tự địa sús cho hai người bọn hắn cái!

Luyện quân, trùng ở quần thể hành động. Cá nhân giáo dục, dù sao, tác dụng không lớn lắm, vì lẽ đó Vũ Tín đường hoàng làm lên hất tay chương quỹ, chờ mọi người học được, lại mang theo huấn luyện chung!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Tử Diện Thiên Vương

Ngày thứ hai.

Giản dị rửa mặt cùng ẩm thực sau, thích thú chính đù Vũ Tín, lại mang Tín Vũ Vệ huấn luyện một canh giờ, quan trường cùng luyện quyền mỗi nửa.

Trong lúc, Vũ Long đại khái báo cáo Âm Ảnh Lâu sát thủ sự, chỉ biết có người thuê, Âm Ảnh Lâu đã tiếp đăn, còn lại cũng hỏi không ra cái gì, tên sát thủ kia xác thực không biết.

Sát thủ kết cục, Vũ Long không nói, Vũ Tín cũng không có hỏi, ngược lại không thể để cho chạy.

Khang trang, khoảng cách Hàm Đan thành ước mấy trăm dặm, nhiều rừng cây ốc dã, lấy Tín Vũ Vệ toàn tốc độ của kỵ binh, buổi trưa liền có thể đến.

Tín Vũ Vệ vẫn chưa tiến vào Khang trang, mà là đi vòng qua, dọc theo đại đạo tiến lên.

Nam Ngưu Sơn, nhân Tiên ngưu gọi thôn, nam ngưu gọi thôn, Ngưu Khiếu Hà Thôn chờ thôn nghe tên, liền miền hơn trăm dặm, cao nhất chỉ mười mấy trượng, rừng cây tươi tốt, giống như ngưu bò.

Bách kỵ dương bụi, hơn 500 chiến mã thêm hơn mười chiếc xe ngựa, tiếng chân vang vọng, bụi mù tràn ngập.

"Dừng lại!"

Mới vừa gia nhập Nam Ngưu Sơn khe núi, rong ruổi Trung Vũ Tín, bỗng nhiên ghim ngựa, nhắc tay kêu dừng.

"Hí lịch lịch..."

Một trận dày đặc hỗn loạn ngựa hí, Tín Vũ Vệ chờ dồn dập ghim ngựa dừng lại, có ba, năm kỵ chạm vào nhau trầy da, lại không người oán giận quát mắng, trầm mặc như trước một mảnh, đã cụ tình nhuệ quân tổ chất.

"Thiếu gia?"

"Chúa công?!"

Người nổi tiếng trọng, Vũ Long hai người trước sau lên tiếng nói, những người khác cũng là nghi hoặc quan tâm.

Vũ Tín không trả lời mà hỏi lại: "Có phái thám báo dò đường sao?"

Hỏi dò, sắc mặt khá khó xử xem mà trầm trọng, nghiêm nghị nhìn phía xa u tĩnh Lâm kính, còn có con đường hai bên tươi tốt rừng cây.

"Phái!" Vũ Long mí mắt giật lên, vội vã đáp, cũng hướng phụ trách thăm dò thám báo đệ tử thống lĩnh Vũ Ứng ra hiệu lại.

Vũ Ứng tiến lên, cấp tốc đáp: "Tứ phương mỗi người có Tín Vũ Vệ năm tên, đi theo thăm dò, quan sát, không gián đoạn thay phiên thể thân. Như có tình huống khác thường, sẽ đứng lúc báo cáo!"

"Triệu hồi đến, xem có thể không liên lạc với!"

Vũ Tín ngưng lỏng mày suy nghĩ sâu sắc, Tinh mục óng ánh nhìn về phía trước, cũng không quay đầu lại phân phó nói. Dừng dưới, ngữ khí khẳng định giải thích: "Phía trước có mai phục, ta có thể cảm ứng được mệnh mông sát ý cùng ác ý, trải rộng phía trước rừng cây, số lượng e sợ không ít, hẳn là nhằm vào ta Phương!"

"A?"

Mọi người lại là thần phục lại là kinh ngạc.

May là có Âm Ảnh Lâu sát thủ ở Tiên, mọi người mơ hồ biết chúa công cảm ứng phương diện khá là thần kỳ, vì lẽ đó lần này phản ứng cũng không quá lớn, cũng không hoài nghi!

Vũ Ứng vội vã quay người dẫn dò, có vài tiếng sắc bén huyết sáo vang lên...

Vũ Long suy nghĩ một chút, đề nghị: "Chúa công! Thuộc hạ cho rằng, quân địch không biết nhưng thế lớn, không cần liều mạng. Bây giờ quân địch chưa phát hiện ta Phương đã phát hiện, đi đường vòng liền có thể. Buổi chiều cũng có thể chạy tới Hàm Đan thành!"

Người nổi tiếng trọng, vũ tượng chờ người dồn dập gạt đầu biểu thị tán thành.

Vũ Tín vẫn ngưng lỏng mày nhìn chăm chăm phía trước, chậm rãi nói rằng: "E sợ không kịp..."

Đang khi nói chuyện, Vũ Tín có thể cảm ứng được xa xa sát ý cùng ác ý tăng lên dữ dội.

Sau đó, liền nhìn thấy lít nha lít nhít bóng người, từ ngàn mét ở ngoài núi rừng tuôn ra, rất nhanh che kín rừng cây đại đạo.

Có thể tưởng tượng được, nếu như tín vũ vệ không hề phát hiện tiến vào, đem sẽ xảy ra chuyện gì!

Vũ Long hai mắt nhắm lại, biến sắc bật thốt lên kinh ngạc thốt lên: "Thái Hành son son tặc? Phản ứng nhanh như vậy? Làm sao sẽ xuất hiện ở đây?"

"Ám Ảnh Lâu sát thủ tại sao xuất hiện, bọn họ liền tại sao xuất hiện ở đây! Phòng chừng ta Phương còn chưa cách tặc, bọn họ ngay ở này ôm cây đợi thỏ." Người nổi tiếng trọng tức giận đáp, lại có chút khoe khoang biểu hiện ý vị.

"Triệt đi! Chúa công!" Vũ Long quả đoán xin khuyên nói.

"Được,..."

Tiếng chân gấp gấp, lại có lượng lớn son tặc liên tục tuôn ra rừng cây.

Người nổi tiếng trọng trùng mắt ngạc nhiên nghi ngờ: "Son tặc còn có kỵ binh? Xem ra thực sự là có chuẩn bị mà đến a!"

"Cuộc đời trận chiến đầu tiên a! Là chiến? Là trốn?"

Vũ Tín sắc mặt âm trầm suy nghĩ, trong lòng kịch liệt đấu tranh.

Trong lòng, Vũ Tín đứng là thiên hướng một trận chiến.

Rất nhanh, son tặc phản ứng liền giúp Vũ Tín làm quyết định!

Tuôn ra rừng cây son tặc chỉ ít hơn ngàn, thực lực rõ ràng chênh lệch không đồng đều, luyện thể ba, bốn tầng chiếm đa số, cũng không có thiếu luyện thể một, hai tầng, thậm chí là không tu luyện người bình thường! Đương nhiên, cũng có cá biệt luyện thể năm, sáu trùng trở lên tồn tại, nhìn qua camera mục.

Ba, bốn trăm kỵ dọc theo Lâm Đạo chạy đi, vằn tóc khảm phục, một số ít có giáp da hoặc liên giáp, trang phục chủ yếu phân xanh tím hồng ba màu, thực lực đều ở luyện thể năm, sáu trùng trở lên, rõ ràng là tinh anh, lại là kỵ binh nhẹ phân phối.

Tín Vũ Vệ bây giờ xoay người trốn, tin tưởng rất nhanh sẽ bị đuổi theo, phòng chừng son tặc đã sớm chuẩn bị, cũng làm tốt kế sách ứng đối.

Càng quan trọng chính là, những son tặc này bầu trời, có mắt trần có thể thấy mỏng manh từ hồng sương mù, đây chính là thiết huyết sát khí cùng quân hồn mô hình hỗn tạp thể hiện, hồng vụ là thiết huyết sát khí, khói tím là quân hồn mô hình, công năng tăng cường phe mình sức mạnh, áp chế quân địch sức mạnh.

Càng chứng minh son tặc thủ lĩnh rất không bình thường, một đám son tặc cũng có thể huấn luyện ra thiết huyết sát khí, ngưng ra quân hồn mô hình. Chỉ là son tặc số lượng quá ít mà tổ chất quá kém, vì lẽ đó sát khí cùng quân hồn đều rất mỏng manh mà loãng lổ.

"Liệt Trận, bị chiến!"

Cân nhắc một phen, Vũ Tín đơn giản hạ lệnh.

Vũ Long chờ người cũng không có ý kiến, vừa nhìn những kỵ binh hạng nhẹ kia, liền biết xoay người trốn rất khó khăn, chạy thoát được cũng sẽ tồn thất nặng nề.

Rất nhanh, Tín Vũ Vệ liền dựa theo tối hôm qua diễn luyện di động lên...

Một luồng nhát không nghe thấy được màu đỏ sậm sương mù từ từ hội tụ, tràn ngập...

Đây là Tín Vũ Vệ thiết huyết sát khí, không có quân hồn mô hình. Nhưng nói rõ Tín Vũ Vệ quân tâm thiên hướng âm u vắng lặng, vì lẽ đó là lạnh lẽo âm trầm ngọt ngào màu đỏ sậm.

"Từ Diện Thiên Vương? ! Dĩ nhiên là hán?"

Xếp thành hàng bị chiến, vũ lang thống lĩnh bỗng nhiên nhìn về phía phương xa kinh kêu thành tiếng.

Vũ Tín hai mắt tròn tròn, không nhịn được lên tiếng nói: "Từ Diện Thiên Vương Hùng Khoát Hải?"

Trí nhớ kiếp trước: Từ Diện Thiên Vương Hùng Khoát Hải, thần lực vô cùng, vì là Tùy Đường điều thứ tư hảo hán, làm người trung hậu trọng nghĩa, nghĩa khí làm đầu. Lúc đầu ở Thái Hành sơn chiếm núi làm vua, sau đó phụ tá tương châu quân khởi nghĩa lãnh tụ bạch ngư vương cao đàm luận thánh, chiến công hiển hách, mặc cho Bình Mã đại nguyên soái. Ở Dương Châu "Phản vương đoạt giải nhất đại hội" trên, Hùng Khoát Hải đại biểu tương châu xuất chiến, đến thời điểm đại hội đã kết thúc, Tùy quân thả xuống nghìn cân hạp muốn vây giết phản vương, may mắn được Hùng Khoát Hải chống đỡ nghìn cân hạp, nhưng thừa tổ thiên chạy đi mà trong bụng đói bụng cộng thêm mệt nhọc, bị đè chết hạp dưới.

Hùng Khoát Hải hiệp can nghĩa đảm, phần đầu quên mình lực nâng nghìn cân hạp, dùng một bầu máu nóng bảo vệ thiên hạ vô số anh hùng hảo hán tính mạng, bị chết lừng lẫy. Hãn anh hùng tráng cử trở thành hậu thế nói chuyện say sưa đề tài.

"Chúa công cũng đã từng nghe nói?"

Vũ lang kinh ngạc hỏi, lại cấp tốc gật đầu nói: "Cũng là! Từ Diện Thiên Vương thần lực vô cùng, có Từ Yêu danh xưng, là tứ đại yêu nghiệt một trong!"

"Tùy Đường đại thời đại xếp hạng thứ năm siêu cấp thiên kiêu a! Chỉ là, không nghĩ tới nhìn thấy cái thứ nhất thiên kiêu, dĩ nhiên là tình hình như thế, còn là một sơn tặc đầu lĩnh..."

Vũ Tín Tinh mục lóe sáng nhìn về phía trước, nổi lòng xao động.

Mấy ngày trước, Vũ Tín vẫn ở hồi ức cùng phỏng đoán bây giờ chưa xuất sĩ Tùy Đường Thiên kiêu, dự định đến Hàm Đan thành liền sắp xếp, khiến người ta phân biệt đi tới mời chào. Hùng Khoát Hải chính là Vũ Tín mục tiêu chủ yếu một trong, tự nhận là thành công tính rất lớn.

Ai biết, nhanh như vậy liền đụng với, vẫn là cố ý Viễn Đồ đột kích...

Đây là ý trời sao?

Còn làm sao mời chào?

Suy nghĩ, ba, bốn trăm sơn tặc kỵ binh trong trận, ba cái đại hán vạm vỡ cười ngửa mà ra.

Dẫn đầu chính là Tử Diện Thiên Vương Hùng Khoát Hải, cao lớn vạm vỡ, thiết diện chòm râu, hồ đầu hoàn mất, cười lấy đen kịt tuần mã, cầm trong tay một cái thực đồng côn, khí tức dũng mãnh dũng cảm, mặt mày không giận tự uy, rất có khí thế!

Bên trái là cái hồng giáp tráng hán, khuôn mặt hung ác, cầm trong tay trường phủ; bên phải là cái bạch diện thanh niên, người mặc màu xanh áo choàng, cầm trong tay sáng trắng nhọn thương.

Trước thời gian Cập Nhật, hiện tại ở trang đầu bảng danh sách cuối cùng lay động chìm nổi, vẫn còn kém cái kia vài điểm, mười mấy chỉ mấy, cũng là mấy cái click hoặc đề cử chênh lệch, xoắn xuyến a!

Lẽ nào chúng ta cam tâm chịu thua sao?

Mọi người kiểm cùi đốt điểm cao, tuyệt đối đừng coi thường chính mình một click, một đề cử, một thu gom!

Bái cầu ! ! !

Các anh em, không thể lười biếng a...

Yêu thích bóng dáng nên không bao giờ thiếu nhiệt huyết mới đúng vậy...

Đánh đi!

Tự cường! Cố gắng!

Giết tới đi ! ! ! !

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Tử khí tặc quân

"Không hổ là Tử Diện Thiên Vương, vẫn đúng là rất có khí thế! Nếu như thực đồng côn đối vì là Thanh Long Yển Nguyệt Dao, có phải là Tùy Đường bản Quan Vũ?"

Đánh giá thời khắc, không nhìn sơn tặc hung hăng khí thế, Vũ Tín còn có tâm sự than thở so sánh, hoàn toàn không giống vừa trải qua chiến trường, tâm lý tố chất khiến người ta liếc mắt.

"Các ngươi dĩ nhiên không trốn?"

Xem Tín Vũ Vệ bài bình Liệt Trận, Vũ Tín chờ mục tiêu chủ yếu dù bạn vẫn ung dung, Hùng Khoát Hải chờ sơn tặc hiển nhiên khá là bất ngờ, vị kia bạch

diện thanh niên càng là kinh ngạc trực tiếp hỏi.

Bọn họ đã làm tốt truy kích chuẩn bị, làm sao có thể không trốn đây? Không thấy song phương số lượng cách xa sao?

"Mặt trắng nhỏ kia, nói chính là nguoi... Đánh cướp!"

Cái kia hồng giáp hung ác trắng hán, trong tay trường phủ vung lên, uy thế hùng hực, trùng mắt Vũ Tín giọng ồm ồm quát lên, thanh như sấm nổ điếc tai.

Chỉ là nhìn về phía Tín Vũ Vệ vũ khí khô giáp beef eye, cực nóng óng ánh, rõ ràng thêm nhỏ dãi.

"Song phương mạnh yếu như vậy cách xa! Chúng ta cần phải trốn sao?"

Vũ Tín trong lòng khá là căng thẳng, nhưng cố làm ung dung mỉm cười hỏi ngược lại, lập tức ánh mắt cực nóng mà thành khẩn nhìn về phía Hùng Khoát Hải, khách khí chấp tay nói rằng:

"Từ Diện Thiên Vương tên, như sấm bên tai, tại hạ mộ danh đã lâu, không nghĩ tới sẽ là dưới tình huống này gặp mặt! Chỉ cần Thiên vương điểm cái đầu, tại hạ lấy cú dung huyền Huyện lệnh kiêm cú dung thành thành chủ tên, phong Thiên vương vì là cú dung huyền huyện úy kiêm cú dung thành Phó thành chủ, cũng bảo đảm nâng vì là thất phẩm thiên Nha tướng, Thiên vương ý như thế nào?"

Dứt lời, mặc kệ mọi người đặc sắc phản ứng, không đợi Hùng Khoát Hải đáp lại, cấp tốc nói tiếp: "Đương nhiên, đây chỉ là tạm thời khuất thân! Lấy Thiên vương khả năng, chỉ là huyện úy, thiên Nha tướng, xác thực oan ức chút, phong hầu bá chính là sớm muộn việc!"

"Thật sự?"

Hồng giáp trắng hán bật thốt lên hoài nghi đạo, lại không nhịn được hỏi tới: "Vũ khí khô giáp có cho hay không?"

"Đương nhiên, sẽ tận lực phân phối!" Vũ Tín không chút do dự đáp.

Hồng giáp trắng hán đại hỉ, lời chưa kịp ra khỏi miệng, đúng lúc dừng nhìn về phía Hùng Khoát Hải.

Chu vi son tặc một trận xao động, làm cho phía trên từ hồng sát khí càng mỏng manh làm nhạt, biểu thị son tặc sĩ khí quân tâm chịu đến ảnh hưởng.

"Chỉ là lục phẩm Huyện lệnh, cũng muốn mời chào chúng ta? Chân Chân nói khoác không biết ngượng, ngông cuồng tự đại! Cầu quan!"

Bạch diện thanh niên hơi thay đổi sắc mặt, có chút ý động, nhưng là không muốn trùng rồi Vũ Tín công tâm kẻ sách, liền cố làm xem thường cao giọng hô.

Từng có bao nhiêu thế gia nhà giàu, quan lớn đại tướng các loại, ý đồ mời chào Hùng Khoát Hải, Hùng Khoát Hải đều không đáp ứng, huống hồ chỉ là lục phẩm Huyện lệnh? !

"Uống!"

Hùng Khoát Hải mạnh mẽ trừng trắng hán một chút, mãnh quát một tiếng, Như sấm sét giữa trời quang nổ vang núi rừng, chấn động đến mức mọi người nhĩ tế ong ong, tâm thần hoảng hốt. Liên chu vi chiến mã cũng xao động đi dạo, kinh hoảng hí lên.

Mọi người kinh hãi biến sắc...

Từ Diện Thiên Vương, quả nhiên danh bất hư truyền!

Hoàng Bá mịt mờ truyền âm nói: "Quả nhiên là thiên phú dị bẩm nghịch thiên yêu nghiệt! Đây không chỉ có là công lực, không thể lấy bình thường ánh mắt cân nhắc, thiếu gia cẩn thận!"

Vũ Tín lăm lẹ, biết rõ đối phương là xếp hạng Tiền mấy siêu cấp thiên kiêu, tự nhiên không dám cũng sẽ không nhỏ thứ.

Xếp hạng cuối cùng, lớn nhất tranh luận tứ đại yêu nghiệt một trong, liền uy thế như vậy, trước đó ba đây? Sẽ là cỡ nào uy thế?

"Vũ gia tiểu tử! Đừng tưởng rằng nói vài câu êm tai thoải, Bồn thiên vương sẽ không nhịn xuống tay! Đại Tùy cầu quan, Bồn thiên vương xem thường làm bạn..."

Không đợi Vũ Tín nhiều lời, Hùng Khoát Hải thanh như hồng lôi quát lên, dừng dưới, lại cấp tốc nói tiếp: "Năm tiền tài của người, **, tiểu tử... Nguoi liền nhận mệnh đi!"

"Chờ đã..."

Vũ Tín trong lòng nhảy một cái, vội vã cao giọng quát lên. Lập tức cao giọng nói tiếp:

"Đường đường Từ Diện Thiên Vương, càng sẽ bị tiền tài điều động sao? Tại hạ nguyện cùng Thiên vương kết giao bằng hữu, muốn bao nhiêu tiền nói số lượng đi! Nếu là Thiên vương đồng ý hạ mình tạm theo, tại hạ bảo đảm, Thiên vương tương lai vinh hoa phú quý, hưởng chỉ bất tận, mà không muốn cầu

Thiên vương vì là Đại Tù hiệu lực!"

Kỳ thực, Vũ Tín rất muốn nói, Đại Tù để quốc nhảy nhót không được mấy năm, là hắn muốn mời chào Hùng Khoát Hải, mà không phải vì Đại Tù chiêu an!

Có thể Vũ Tín bây giờ là Đại Tù lục phẩm quan, tự nhiên không thể như vậy nói, bằng không truyền đi, phiền phức liền lớn hơn!

"Hả?"

Hùng Khoát Hải hai mắt trừng trừng, chính là những người khác cũng khá là kinh dị hiếu kỳ.

Anh hùng thiên hạ hảo hán vô số, tại sao Vũ Tín như vậy yêu chuộng cùng khoan dung Tử Diện Thiên Vương? Không phải là tên sơn tặc vương sao?

Lẽ nào chỉ bằng hắn tiếng tăm đại?

Vẫn là cho rằng Tín Vũ Vệ đánh không lại đám kia sơn tặc ủy khúc cầu toàn?

Đừng xem sơn tặc số lượng rất nhiều, không ít là ăn không đủ no cơm, tháng ngày không vượt qua nổi dân chạy nạn, lưu dân các loại, Tín Vũ Vệ vẫn đúng là không nhất định thất bại.

"Nhận được Vũ thiếu gia đề mắt, tương lai có cơ hội, sẽ đem từ nói chuyện vui về đi!"

Hùng Khoát Hải mặt lộ xoắn xuýt, hướng Vũ Tín chấp tay khách khí nói. Sau đó, lập tức quát ầm:

"Giết!"

Lúc này, sơn tặc cơ bản ra Lâm, số lượng tính toán chừng hai ngàn, hơn nữa hơn 300 kỵ binh. Nhìn như thanh thế hùng vĩ, thật đánh tới đến, Tín Vũ Vệ vẫn có tự tin chống đối, bằng không liền uống phí Vũ thị tử sĩ cùng cái kia thân tình bình minh giáp!

Quát ầm Như cổ, gần hai ngàn sơn tặc chậm rãi áp sát, tiếng la giết điếc tai.

Làm người ta bất ngờ chính là, đám sơn tặc này tiếng la giết tuy loạn, hành động nhưng khá là có thứ tự, cũng không phải là tướng tượng như vậy như ong vỡ tổ xông loạn, hiển nhiên trải qua một phen huấn luyện.

Cùng lúc đó, một luồng nhân nhát tức sát, lạnh lẽo âm trầm mà uy nghiêm, khí tức dày nặng, chậm rãi ép hướng về Tín Vũ Vệ, uy như Thái Sơn áp đỉnh, ít nhiều gì áp chế Tín Vũ Vệ từng tia một sức chiến đấu.

Tức sát, lạnh lẽo âm trầm khí tức, thuộc về thiết huyết sát khí, chiến trường quân nhân mới sẽ sinh sôi, phổ thông giang hồ dân gian không có.

Uy nghiêm, khí tức dày nặng, nhưng là quân hồn mô hình tính chất, hẳn là duyên tự Hùng Khoát Hải.

Nếu là đổi thành chênh lệch cách xa đối thủ, hung hăng một phương có thể dựa vào khí thế liền làm cho đối phương quân tâm hỗn loạn, quân lính tan rã, đạt đến không đánh mà thắng chi Bình hiệu quả!

"Động thủ đi!"

Vũ Tín ám buông tiếng thở dài, hướng Vũ Long phân phó nói, tay phải mở ra vẫy một cái, bên cạnh đồ hoành hiệu ý đưa lên "Son hà côn" !

Muốn chiến! Liền chiến!

Chỉ là, không nghĩ tới đời này trận chiến đầu tiên đối thủ, chính là như vậy siêu cấp thiên kiều. Mời chào độ khả thi đã nhỏ bé không đáng kể, trừ phi có thể bắt giữ Hùng Khoát Hải, còn có như vậy từng tia một cơ hội.

Đáng tiếc Tín Vũ Vệ mới vừa trải qua hai lần huấn luyện, liền thiết huyết sát khí cũng không thành hình, chớ nói chi là quân hồn mô hình.

Điểm ấy tới nói, Tín Vũ Vệ tương đối chịu thiệt, sức chiến đấu nhất định sẽ chịu đến sơn tặc áp chế, chi là thật rất ít mà thôi!

Vũ Long nghe lệnh trọng trọng gật đầu, nhưng không hề động tác, vẫn thẳng tắp nhìn chăm chăm Vũ Tín, còn lại bốn vị thống lĩnh cũng là như vậy.

Dựa theo tử sĩ phương thức chiến đấu, tự nhiên là cùng nhau tiến lên. Thế nhưng, bọn họ hiện tại là quân đội, muốn đánh như thế nào?

"..."

Vũ Tín há mồm không nói gì, có chút đầu say xe.

Thậm nghi: Vũ Long chờ tốt xấu cũng là thống lĩnh, liền không điểm quy mô lớn kinh nghiệm tác chiến sao? Liền không điểm quân sự năng lực sao? Hoặc là, hẳn là tín nhiệm chính mình, sợ bọn họ loạn chỉ huy mà chữa lộn lạo thành lộn què?

Trên thực tế, Vũ Long chờ người vẫn đứng là không đánh với sa trường kinh nghiệm.

Đừng xem Vũ thị một hơi điều cho Vũ Tín năm trăm tử sĩ. Trước đây vẫn đứng là chưa từng xảy ra mấy trăm hơn một nghìn tử sĩ chiến sự, mấy chục coi như hơn nhiều, nhiều hơn nữa Vũ thị cũng không nở a!

"Ứng đội, mộng đội, giương cung cài tên, tiến vào tầm bắn liên bắn giết, các tìm mục tiêu, toàn lực giết địch!"

"Trọng đội cổ thủ. Lang đội hiệp trợ phòng thủ. Long đội chuẩn bị xuất kích..."

Phiên muộn quy phiên muộn, Vũ Tín thu thập tâm tình, cấp tốc hạ lệnh.

"Àm, âm, âm..."

Khiến thanh vừa ra, dây đặc liên miên dây cung kính bạo vang lên, ba mươi, năm mươi mũi tên nhọn, bắn nhanh ra, mang theo hàn mang hạ xuống, mang theo từng từng màu máu.

Ba mươi, năm mươi danh sơn tặc ứng tiền ngã xuống, tất cả đều là một mũi tên trúng vào chỗ yếu, tất cả đều là một mũi tên mất mạng.

Vũ Tín vẫn là coi thường Tín Vũ Vệ, coi thường Vũ thị tử sĩ.

Luận quân sự, Tín Vũ Vệ xác thực không được, là tay mơ này Trung tay mơ này; luận giết người, đó là Tín Vũ Vệ chuyên nghiệp, chuyên nghiệp Trung chuyên gia.

Càng quan trọng chính là, Tín Vũ Vệ kém cỏi nhất cũng là luyện thể bảy tầng. Vũ Tín lấy kinh nghiệm kiếp trước, cho rằng phổ thông quân đội cung tiền thủ tầm bắn, là một trăm đến 200 mét, vậy thì mười phần sai!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Ác ma phong ấn

Tín Vũ Vệ kém cỏi nhất cũng là luyện thể bảy tầng. Vũ Tín lấy kinh nghiệm kiếp trước, cho rằng phổ thông quân đội cung tiền thủ tầm bắn, là một trăm đến 200 mét, vậy thì mười phần sai!

Cường giả thuộc về trường hợp đặc biệt, tạm lại không nói.

Tín Vũ Vệ cung tiền thủ, bình quân "Tinh chuẩn tầm bắn" ở 500 mét trở lên, bộ phận có thể bắn tới ngàn mét ở ngoài, vẫn là ngũ bách phát bách trúng cùng ngàn bộ xuyên dương loại kia!

Trong lúc nhất thời...

Chu vi sơn tặc tiếng la giết điếc tai, thanh thế hùng vĩ.

Tín Vũ Vệ trầm mặc nghiêm nghị, chỉ có cung hừng liên miên cùng mũi tên nhọn tiếng rít, trên căn bản mỗi mũi tên nhọn sẽ mang đi một cái sơn tặc sinh mệnh!

Nùng chảy máu tinh Trung, song phương cực động cùng cực tĩnh, so sánh rõ ràng.

Hơn ngàn mét ở ngoài sơn tặc, vừa tới bảy, tám trăm mét nơi, liền bị bắn giết hai, ba trăm người, thấy ngã khắp nơi, máu nhuộm đất vàng.

Một luồng nùng dật gay mũi mũi máu tanh tràn ngập ra, càng là trở nên gay gắt song phương huyết chiến chi tâm, cực nóng máu.

"Liền này sức chiến đấu, trước cần phải muốn chạy trốn sao?"

Xem này tình hình trận chiến, Vũ Tín âm thầm nhổ nước bọt, nganh nhìn bộ ngực xao động, không nhìn tới máu tanh chiến cuộc. Mắt lộ không muốn cùng không đánh lòng, ngóng nhìn Hùng Khoát Hải cát cao giọng nói:

"Từ Diện Thiên Vương! Các ngươi cũng không phản thắng, đừng tay như vậy, kết một thiện duyên đi! Trước hứa hẹn bất biến, hoàn toàn xuất phát từ

chân tâm!"

Lần thứ nhất nhìn thấy thiên kiều, Vũ Tín thực sự rất muốn mời chào, không cam lòng cứ thế từ bỏ, chí ít cũng không muốn kết làm từ thù!

"Giết!"

Hùng Khoát Hải không để ý chút nào, Như lời quát lên một tiếng lớn, suất hai vị thủ lĩnh cùng hơn ba trăm kỵ binh hạng nhẹ lao ra, tốc Như gió xoáy, hô hấp chính là mấy chục mét khoảng cách.

Chỉ là hơn ba trăm kỵ binh hạng nhẹ khóa động sát khí quân hồn, liền chiếm toàn thể hơn nửa, làm cho người ta loại "Phong từ hổ, vân từ Long" xung kích cảm cùng cảm giác ngọt ngào!

Tín Vũ Vệ cung tiễn thủ cấp tốc dời đi mục tiêu chủ yếu...

Hơn trăm mũi tên nhọn đánh giết, sức mạnh bị sát khí quân hồn suy yếu bộ phận, lại bị đỡ hơn nửa, dẫn đến chiến công rất ít, chỉ bắn rơi hơn mười người sơn tặc kỵ binh, rất khó ngăn cản sơn tặc kỵ binh xung phong!

Vũ Ung cùng vũ mộng hai Đại thống lĩnh, cùng giương ra cường cung, nhắm vào Hùng Khoát Hải, tiến như Lưu Tinh, lại bị Hùng Khoát Hải một cơn đánh bay, không cách nào ngăn cản mây may.

Hùng Khoát Hải cơn ảnh tràn ngập, mười mấy mũi tên nhọn đều bị khái phi, đánh rơi!

"Long đội! Chuẩn bị xuất kích! Tượng đội, lang đội, tại chỗ có thủ chống đối, trận hình không thể loạn!"

Vũ Tín ngưng lòng mày nhìn sơn tặc dừng đến, trầm giọng hạ lệnh.

Nùng dật mùi máu tanh cùng dữ tợn tình hình trận chiến, để Vũ Tín bụng cực nóng lẫn lộn, có loại muốn nôn mửa mãnh liệt cảm giác, nhưng lại có loại cả người khô nóng, muốn điên cuồng kích động cùng lệ khí...

Hay là, đây chính là thiết huyết cùng sa trường mị lực vị trí, tàn khốc máu tanh bầu không khí dễ dàng nhất ảnh hưởng người!

"Xoạt, xoạt, xoạt..."

Lợi khí xé gió, hàn mang từng trận.

Vọt tới sơn tặc, rốt cục tới gần Tín Vũ Vệ, ánh đao bóng kiếm, phủ mang mũi tên nhọn, liền các loại ám khí đều có, bắn ở cự thuận trên tiếng trầm liên tiếp vang lên.

Cái kia vô số mãnh liệt hàn mang, nhìn ra Vũ Tín ám lau vệt mồ hôi, có loại sợ mất mặt cảm giác!

Lần này đối mặt chỉ là bị truyện vì là đám người ô hợp sơn tặc quần, so với Vũ Tín tướng tượng quân chính quy người công kích, cường hãn quá hơn nhiều.

Dùng võ tin kiếp trước ánh mắt và cảm giác, tựa hồ mỗi đạo hàn mang đều có thể đem người chém thành hai khúc, sức mạnh kinh người!

"Phốc, phốc, phốc..."

Không ít sơn tặc không ngừng được trùng thế, hoặc là bị phía sau chiến hữu đẩy tiến lên, trực tiếp va vào thuận tường Trung trường thương, vang lên từng trận lợi khí vào thể thanh...

Tỏa ra huyết nhục, bắn nhanh máu tươi, dữ tợn ngũ quan...

Muôn hình muôn vẻ tư thái biểu hiện, sâu sắc khiêu chiến Vũ Tín thần kinh.

Vũ Tín hô hấp từ từ tăng lên, thở hổn hển như trâu, trong tay "Son hà côn" nắm chặt đặc thù chỉ trắng bạch, gân xanh phù lồi. Tựa hồ có món đồ gì muốn từ lồng ngực nhảy ra, có loại không phát không nhanh rung động, liền thân thể cũng khẽ run...

"Vèo..."

Vọt tới thương thuận phòng tuyến trong đám sơn tặc, một vệt bóng đen Như phiến hồng xông ra, khiến cho người không ứng phó kịp địa cực tốc xuyên qua Tín Vũ Vệ, đánh về phía Vũ Tín...

Lợi khí tiếng rít chói tai Trung...

Hàn quang lạnh lẽo, nhuệ khí ngang dọc!

"Răng rắc..."

Đỗ hoành, hoàng Bá chờ người vừa muốn ra tay, Vũ Tín vừa căng thẳng, lực quán son hà côn, toàn lực đánh ra...

Côn ra Như Long, vạn cân lực lượng, xé gió gào thét Như nộ long xuất hải.

Đi sau mà đến trước, vật cứng tiếng vỡ nát lên...

Kiểm nát, đầu nỏ!

Hồng huyết, bạch tủy, da thịt, nát kiếm, lóa mắt như pháo hoa tỏa ra...

Hạ xuống chất lỏng, gay mũi máu tanh, mang theo hừng hực máu tanh, còn có bàn ủi giống như rung động...

Một đòn thuận sát!

Một cơn bạo đầu!

"Ân giấu ở son tặc Trung thích khách? Máu tanh... Đây chính là máu tanh sao?!"

Vũ Tín hoành côn giữa không trung, biểu hiện mờ mịt, sợ hãi lại hưng phấn nỉ non, rất kỳ quái địa dĩ nhiên không có buồn nôn cảm giác muốn ói, trái lại có loại điên cuồng thô bạo, có loại huyết dịch sôi trào cực nóng...

"Ta không muốn giết người, cũng không muốn bị giết... Không ra tay... Lẽ nào chờ chết sao? Nếu đối phương không tiếp thiện ý, làm sao cần do dự thiếu quyết đoán cùng hạ thủ lưu tình?"

Nhìn trước mắt ánh đao bóng kiếm, gió tanh mưa máu, Vũ Tín trong lòng nhất định, mê man ánh mắt từ từ trở nên hung lệ...

Lại như là, mở ra một loại nào đó phong ấn!

Mỗi người sâu trong nội tâm, đều ẩn núp một con ác ma, bình thường vẫn phong ấn, mãi đến tận giải phong một ngày kia...

Vũ Tín kiếp trước cùng tiền thân, đều chưa từng giết người, liền trọng thương cũng không. Mấy ngày trước cuồng đánh Nhị đệ vũ nguyên trung, đã là tối thô bạo, hung ác nhất trải qua!

Bây giờ...

Ác ma giải phong!

Tên côn đồ ra lung!

"Giết!"

Vũ Tín giống như phát tiết giống như điên cuồng hét lên một tiếng, Như Tinh Thiên sấm vang, như bão táp giáng lâm, chấn động được vô số người nhể té ong ong, điên cuồng chiến đấu Trung hai phe địch ta, da đầu một nổ.

"Hô..."

Hai chân một giấp, dưới trường "Vân bên trong Tuyệt" nhằm phía bị phá tan thương thuẫn phòng tuyến chỗ hồng...

Lực quán son hà côn, liêu lên, nhắc lên mãnh liệt tiếng xé gió, mang theo vạn cân lực lượng!

Mới vừa phá tan thương thuẫn phòng tuyến một tên son tặc Đầu Mục, bách luyện đao chặn lại, côn đến đao nát, hùng tráng trên thân thể phù, bỗng nhiên chia năm xẻ bảy, tàn chi bay tán loạn Trung nhiệt huyết như trút nước... Bị mạnh mẽ đánh nổ!

Trường côn thể tận, hai, ba danh son tặc bị kinh phong cùng trường côn đập bay giữa không trung, máu tươi phun mạnh!

Vân bên trong Tuyệt lao ra chỗ hồng, đánh bay đánh lui lại hai, ba danh son tặc.

Son hà côn một chiêu quét ngang ngàn quân, hai cái đầu lâu Như dưa hấu nổ tung, ba bốn son tặc thân Như Liễu Như bay lên, còn chưa hạ xuống, đã mất mạng hoặc hít vào nhiều, thở ra ít.

"Ầm, ầm, ầm..."

Trường côn vung vẩy, tay trái tay phải luân phiên, xúc động khí lưu như sóng rít gào, nhắc lên cơn ảnh Như Long lẫn lộn, cực nóng máu tươi cùng các loại tàn chi bay tán loạn...

Nguyên bản chen chúc phòng tuyến chỗ hồng son tặc, trong vòng ba trọng, vì là không còn một mống, không phải thương thì lại chết!

Bạo lực!

Hung tàn!

Dã man!

"Chuyện này..."

Quan tâm Vũ Tín mọi người, có chút kinh ngạc đại ra, khó có thể tin nhìn Vũ Tín..

Cái kia lông mày rậm Tĩnh mục, tuấn tú trắng nõn ngũ quan; cái kia cầm y hoa lệ, nho nhã hơi gầy thân hình...

Cái kia lực giáp vạn cân, côn Phong rít gào trường côn; cái kia máu tươi bay là tả, tàn chi bay tán loạn máu tanh...

Hình thành cực kỳ rõ ràng lại mâu thuẫn so sánh.

Càng khiến người ta liếc mắt chính là...

Điên cuồng thô bạo Trung Vũ Tín, sau lưng ẩn hiện mơ hồ bóng mờ, ngàn cánh tay dữ tợn, khí thế hung cuồng, uy như Địa ngục bò ra Ma vương, hung uy ngập trời, vừa tựa hồ đang không ngừng tham lam hấp thu máu tanh, từ từ rõ ràng, ngưng tụ!

Vỗ hồn bóng mờ!

Trình độ nào đó trên, đại diện cho Vũ Tín con đường vô đạo!

Bắt hủ chủ đề! Nhớ tới bỏ phiếu cùng chống đỡ nha, cảm tạ!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Kích Đấu Tử Yêu

Vỗ hồn bóng mờ!

Trình độ nào đó trên, đại diện cho Vũ Tín con đường vô đạo!

Son tặc nhìn đến sinh ra sợ hãi, Tín Vũ Vệ nhưng là ánh mắt cực nóng, nhiệt huyết sôi trào.

Bao phủ Tín Vũ Vệ trên trận doanh không, mỏng manh đỏ sẫm sương mù. Lấy nhát không thể sát tốc độ, từ từ hội tụ, nùng dật, càng có hướng về màu đỏ tím nhuộm biến xu thế.

Nguyên bản bị son tặc quân thế ép, có loại Như trí trong sương ngọt ngọt Tín Vũ Vệ, từ từ ung dung sừng mau đứng lên, có loại ré mây nhìn thấy mặt trời cảm giác!

Đây là Tín Vũ Vệ quân thế, từ từ ngăn trở son tặc quân thế biểu hiện!

"Bảo vệ thiếu gia!"

Người nổi tiếng trọng suất tính phản ứng lại, xem Vũ Tín độc thân giết vào trận địa địch, nhất thời lôi kéo cổ họng thét to.

"Bảo vệ chúa công!"

Vũ Long chờ người bỗng nhiên tỉnh dậy, nhất thời mạo không ít mồ hôi lạnh, vội vã cao giọng thét ra lệnh, cũng dồn dập nhắm phía Vũ Tín.

Trước Vũ Tín bạo phát, thực sự quá đột nhiên quá chấn động lại quá nhanh, khiến người ta có chút không phản ứng kịp.

Hoảng Bá phản ứng nhanh nhất, thân như hùng ưng bay ngang hơn mười trượng, hai tay hóa trảo vô liên tục, Vũ Tín chu vi mười mấy danh son tặc,

không hề có chút sức chống đỡ địa hoặc là bị giết, hoặc là chột lủi.

"Long đội xuất kích! Cái khác cố thủ, duy trì trận hình bất biến!"

Xem mọi người có chút chen chúc hộ chủ xu thế, Vũ Tín vội vã cao giọng thét ra lệnh.

Đang khi nói chuyện, một tên Thanh Y son tặc kỵ binh xông đến, trong tay trường mâu nhọn trùng thể mạnh mẽ đâm Hương Vũ tin, đâm vào không khí ác liệt.

Vũ Tín thân thể phiến diện, tránh thoát trường mâu, son hà côn thuận thể đập ra...

"Khanh..."

Leng keng nứt nẻ, trường mâu bị cường lực tạp loạn, đứt đoạn!

Son hà côn đập xuống, mạnh mẽ đập bay son tặc nửa người trên, liên đới dưới trường chiến mã cũng bị tai vạ tới hất bay, đập bay đập ngã mấy tên son tặc.

Lại có ba cái trường mâu, hai cây trường thương cùng một cây đại đao bổ tới...

Vũ Tín trường côn xoay ngang, một triển, chấn động, toàn bộ đánh bay!

Trường côn quét qua, phía trước nhất ba tên son tặc kỵ binh, phun máu bay ngược...

"Hồng..."

Gào thét nứt nẻ, khí lưu Như Sơn, cái kia hồng giáp trắng hán son tặc thủ lĩnh vọt tới, trong tay búa lớn mạnh mẽ đánh xuống, vạn cân lực lượng tựa như muốn phân sơn nứt hải.

Vũ Tín hoành côn một chiếc, hỏa xà phun ra nuốt vào, hồ khẩu tê đại.

Càng có toàn bộ trọng tâm chìm xuống, liền hùng vĩ vân bên trong Tuyết cũng bị chấn động đến mức bốn chân uốn lượn, mã miệng chảy máu.

"Uống!"

Vũ Tín rít gào một tiếng, lấy hồng giáp lực, chấn động lên búa lớn, Thiểm Điện một cơn chọc ra...

Nộ Long xuất động!

Hồng giáp trắng hán đúng lúc thu phù chặn lại...

Son hà côn cuối cùng mạnh mẽ đánh vào búa lớn phù diện, leng keng điếc tai, phù diện đập đang trắng hán bộ ngực, trực tiếp đem trắng hán từ trên lưng ngựa đánh bay, máu tươi phun mạnh...

Vũ Tín trong tay trường côn thu hồi, thuận thể một luân, một triển, vung một cái...

"Xoạt, xoạt, xoạt..."

Ba cái nhanh đâm trường mâu, bị son hà côn cuốn bay, uy như cự nỏ bắn về phía hạ phi trắng hán, chói tai tiếng xé gió Trung, từng chiếc nhập vào cơ thể mà qua, mang theo trắng hán lại hạ phi mười mấy trường.

Chưa hạ xuống, hồng giáp trắng hán đã hồn quy Địa phủ, triệt để tử vong!

"Nhị đương gia? !" !"

"Đại vương? !" !"

"Nhị đệ? !" !"

"Nhị ca? !" !"

Hồng Y son tặc kỵ binh, rất nhiều son tặc, đặc biệt Hùng Khoát Hải cùng bạch diện thanh niên, dồn dập kinh nộ hô quát.

"Bôn Lôi đâm!"

Bạch diện thanh niên khoảng cách gần nhất, trong tay lưỡng ngân nhọn thương đâm ra, thể dường như sét đánh.

Lưỡng ngân nhọn thương chưa đến, một bàn tay dò ra, như kim sắt nắm lấy ngân thương, chính là thủ hộ Vũ Tín hoàng Bá.

Hoàng Bá cánh tay duỗi một cái, lượng ngân nhọn thương Thiểm Điện rút lui, thương chưa như dao đâm vào bạch diện thanh niên lồng ngực, nhập vào cơ thể mà qua, bốc lên, run lên...

"Àm..."

Bạch diện thanh niên bay lên, thân thể giữa trời bỗng nhiên chia năm xẻ bảy, chết không toàn thây!

"Tam đệ? ! ! !"

Hùng Khoát Hải hai mắt nổ tung đỏ như máu, nổi giận gầm lên một tiếng, phóng ngựa nỗ lực, trong tay thực đồng côn đập một cái, mạnh mẽ đập nát tượng đội Tín Vũ Vệ chờ người cao cự thuận, đập bay ba, năm tên Tín Vũ Vệ!

"Tử Vi con giận!"

Thực đồng côn phủ đầu đập về phía Vũ Tín, uy nghiêm siêu phàm từ khí bốc lên, Tử Vi để tương hiện lên, lại Như Tử Khí Đông Lai, cao quý không tả nổi, thế không thể đỡ!

"Khanh..."

Vũ Tín đứng lúc hoành côn giá trị, đốm lửa lấp bắp Trung, kim loại tiếng leng keng điếc tai ong ong, chấn động đến mức Vũ Tín mọi người xung quanh kinh hoàng tránh lui.

"Khôi, khôi..."

Vũ Tín dưới trường vân bên trong Tuyệt gào thét rút lui, tứ chi ngã oặt, bụng mạnh mẽ đập trên mặt đất, nhất thời đầu óc choáng váng, bò không đứng lên!

Vũ Tín nắm chặt son hà côn, trong cơ thể khí huyết quay cuồng như sóng, đau nhức toàn thân, hai tay hồ khẩu cang là nổ tung, máu me đầm đìa!

"Sức lực thật lớn! Chỉ ít 3 vạn cân trở lên... Đây chỉ là tứ đại yêu nghiệt xếp hạng cuối cùng, tôi được tranh luận tồn tại? Ba vị trí đầu sẽ kinh khủng đến mức độ nào?"

Nganh nhãn nhìn nắm chặt son hà côn, Vũ Tín nhưng trong lòng là kinh hãi chấn động.

"Sức mạnh kém quá có thêm! Không thể cứng rắn chống đỡ! Không phải vậy chấn động cũng sẽ bị sóng sờ sờ đánh chết..."

"Đon đả độc đầu cùng chính diện chống lại, khẳng định không phải là đối thủ của hắn! Tốt nhất phòng ngự, là tiến công!"

Vũ Tín tâm tư kịch chuyển, dựa vào vân bên trong Tuyệt bị thương ngã xuống đất, nhanh chân bước ra, một cơn đâm hướng về Hùng Khoát Hải chiến mã bụng ngựa.

Hùng Khoát Hải một cơn tạp thiên son hà côn, thuận thế quét ngang..

Vũ Tín lướt ngang né qua, nhảy vào trong đám son tặc, trong tay son hà côn múa tung, cự lực kinh người, Cuồng Phong gào thét.

quá ba trường trong phạm vi, cát bay đá chạy, bụi mù Như Long. Từng cái từng cái son tặc kêu thảm thiết, hạ phi, tàn chi đoạn thể pha tạp vào huyết dịch bay tán loạn. Có thể nói sát liên thương, khái liên chết.

Không ít bị đập bay son tặc, ở Vũ Tín có ý định điều khiển dưới, dồn dập đập về phía Hùng Khoát Hải, tạp đến Hùng Khoát Hải gào thét liên tục...

Thế nhưng, đám người xung quanh chen chúc, phần lớn vẫn là son tặc, ngồi trên lưng ngựa Hùng Khoát Hải, không dám điên cuồng ra tay, căn bản công kích không tới Vũ Tín.

Hùng Khoát Hải đây ngập lửa giận đang muốn xuống ngựa truy sát, một bóng người Như Liệp Ưng nhào thỏ, mang theo chói tai tiếng xé gió sắc bén vô xuồng, chính là hoàng Bá ra tay.

Nhìn chung toàn trường, cũng chỉ có nghi vì là luyện thần lão tổ hoàng Bá, có thể cùng Hùng Khoát Hải một trận chiến!

"Àm, âm, âm..."

Liên miên vang trầm vang lên, hoàng Bá lợi trảo đều bị Hùng Khoát Hải thực đồng côn đỡ, trong nháy mắt giao thủ hơn trăm hiệp.

Cuối cùng, lại bị Hùng Khoát Hải một cơn bức lui, ngang trời chột lui mấy chục mét!

"Không thể nào? Thật như vậy yêu nghiệt?"

Bao quát Vũ Tín ở bên trong Tín Vũ Vệ một phương, không ít người kinh hãi không tên.

Cho tới nay, tất cả mọi người cảm thấy hoàng Bá là sâu không lường được thần bí tồn tại, hầu như không có đối thủ. Ám sát Vũ Tín thích khách, cơ bản đều bị hoàng Bá đỡ, còn không hoàng Bá không làm gì được thích khách!

Bây giờ, rõ ràng chỉ là luyện khí võ tu, còn có thể là luyện khí sơ kỳ Hùng Khoát Hải, dĩ nhiên có thể cùng hoàng Bá giao thủ hơn trăm hiệp, cũng bức lui hoàng Bá, tựa hồ còn ăn chiếm thượng phong? !

Quả nhiên là không thể theo lẽ thường đánh giá, không thể lấy cảnh giới đối xử nghịch thiên yêu nghiệt a!

"Mộng đội nghe lệnh! Nhắm vào son tặc đầu lĩnh, bắn một lượt!"

Người nổi tiếng trọng vẫn không tham chiến, cùng hai vị tỷ nữ vẫn ở Tín Vũ Vệ bảo vệ Trung, tâm tư xoay một cái, cao giọng hạ lệnh.

Vũ mộng sững sờ, cấp tốc nghe lệnh, bảy mươi, tám mươi vị mộng đội Tín Vũ Vệ, phản ứng cực nhanh dời đi mục tiêu, bắn một lượt...

Mũi tên nhọn gào thét, hàn mang Như vồng.

Hùng Khoát Hải kinh hãi, trong tay thực đồng côn múa tung, càng là thủ đến gió thổi không lọt, nhưng cũng không rảnh công kích Tín Vũ Vệ hoặc truy sát Vũ Tín.

Vừa giận vừa sợ quan sát chiến trường, Hùng Khoát Hải tâm trí tối sầm lại, suýt chút nữa một con té xuống chiến mã...

Lúc này, hơn hai ngàn son tặc, càng bị tàn sát non nửa, lại có chạy trốn tán loạn Giả gần nửa, cơ bản bị đánh cho tàn phế, nhưng liền Tín Vũ Vệ trận hình cũng không phá tan.

Chính là hơn ba trăm tinh nhuệ nhất mà nghiêm chỉnh huấn luyện son tặc kỵ binh, cũng bị đánh giết hơn nửa, đào tẩu mấy chục kỵ, ở lại Hùng Khoát Hải bên người Giả không tới ba mươi kỵ, còn cơ bản là Hùng Khoát Hải thân tín chỉ Từ Y kỵ binh.

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Sơ chiến hiệu quả

Ở lại Hùng Khoát Hải bên người Giả không tới ba mươi kỵ, còn cơ bản là Hùng Khoát Hải thân tín chỉ Từ Y kỵ binh.

Có thể nói, ác chiến đến nay, son tặc không thể cứu vãn. Tiếp tục chiến đấu, son tặc không diệt sạch cũng sẽ chạy sạch.

Son tặc chính là son tặc, coi như Hùng Khoát Hải binh thường nhiều hơn huấn luyện, vẫn thoát khỏi không được son tặc tập tính, thắng thì lại cùng nhau tiến lên, bại thì lại giải tán lập tức.

Đương nhiên, nếu không có Hùng Khoát Hải binh thường huấn luyện, nặng nề như vậy thương vong chiến đấu, phỏng chừng son tặc đã sớm chạy sạch, sẽ không còn còn lại này mấy trăm người!

"Đại vương! Sự không thể làm, sớm cho kịp lui lại đi!"

Một vị Từ Y kỵ binh lo lắng hướng Hùng Khoát Hải truyền âm xin khuyên đạo, nếu như không phải bọn họ mấy chục kỵ theo sát Hùng Khoát Hải, có Hùng Khoát Hải kinh sợ, trông nom cùng chống đỡ, khoảng cách như thế gần liền bị Tín Vũ Vệ đánh giết hoặc bắn giết.

"Chết tiệt ngũ thệ! Còn Thệ ngôn mỗi ngày, những người này là không trải qua bất kỳ huấn luyện quân sự tử sĩ, năm bè bảy mảng mà thôi, Trung xem không còn dùng được! Liên thiết huyết sát khí đều nắm giữ, còn gọi năm bè bảy mảng? Cái kia Đại Tùy quân chính quy tính là gì..."

"Chỉ là báo lại ân tình, thuận tiện kiếm lời điểm lương thảo tiền vật! Lần này bị khanh khổ. Hại Nhị đệ Tam đệ cùng rất nhiều hài nhi a..."

Liếc nhìn đến nay vẫn trận hình không loạn mà vũ khí lóa mắt Tín Vũ Vệ, phỏng chừng tinh nhuệ quan quân cũng là như vậy. Hùng Khoát Hải đầy bụng nước đắng, hổi đến ruột đều thanh.

"Triệt!"

Lại hồi vừa giận thời khắc, Hùng Khoát Hải vẫn là quả đoán quát ầm hạ lệnh, cũng tức giận trừng mắt vẫn ở Du Đẩu Vũ Tín.

Đã sớm muốn chạy trốn mà đã đang lẫn trốn son tặc, nhất thời tinh thần đại chấn, động tác tăng nhanh, như ong vỡ tổ tán hướng về bốn phương tám hướng, phần lớn lui hướng về núi rừng.

"Giết!"

Vũ Long nổi giận gầm lên một tiếng, Long đội tăng nhanh tốc độ truy sát bốn phương tám hướng chạy trốn son tặc.

Còn lại bốn đội cũng là nóng lòng muốn thử, ung đội mộng đội bắn tên càng gấp, đem chạy trốn Trung son tặc làm mục tiêu sống.

Vũ tượng liếc nhìn Vũ Tín, không dám lộn xộn thuần trận. Vũ lang thì lại suất lang đội giết ra, truy hướng về Hùng Khoát Hải suất son tặc chủ lực...

"Được rồi!"

Ánh mắt ác liệt nhìn Hùng Khoát Hải rút đi, Vũ Tín cao giọng thét ra lệnh, lại cấp tốc nói tiếp: "Không đuổi giặc cùng đường!"

Lấy Hùng Khoát Hải dũng mãnh hung mãnh, liên hoành Bá đều không ngăn được. Tín Vũ Vệ đuổi tới, đến hi sinh bao nhiêu mới có thể lưu lại Hùng Khoát Hải? !

Gia truyền từ đại yêu nghiệt, không phải thực lực bọn hắn cao nhất hoặc vô địch thiên hạ, mà là phương diện nào đó vượt quá bình thường phạm trù. Ở tình huống bình thường, căn bản giữ không nổi, không bắt được.

Vũ lang, Vũ Long chờ người, tiếc nuối dừng chân, nhìn son tặc liên tục lẫn lộn điên cuồng trốn xa.

Chỉ có ung đội mộng đội, ở lại tại chỗ, vẫn lấy cường cung viễn trình bắn giết...

"Thiên vương! Bốn huyện hứa hẹn vĩnh viễn hữu hiệu, ở cú dung thành xin đội Thiên vương đại giá, chờ mong cộng tung hoành thiên hạ!"

Suy nghĩ một chút, Vũ Tín nhìn về phía che chở son tặc lui cách Hùng Khoát Hải, bỗng nhiên cao giọng quát lên, thanh chấn động núi rừng.

Hùng Khoát Hải một cơn quét bay mấy chục mũi tên nhọn, ánh mắt kinh ngạc lại phức tạp liếc nhìn Vũ Tín, trầm mặc không đáp, hộ chúng rời đi.

Song phương đánh thành như vậy, Vũ Tín còn muốn mời chào hắn?

Nhìn qua khá là chân thành, cũng không giống như là hư nói cuồng lừa gạt!

Không phải không thừa nhận, Vũ Tín như thế một gọi, nguyên bản đối với Vũ Tín đầy bụng cừu hận Hùng Khoát Hải, cừu hận tiêu hơn nửa. Dù sao đao kiếm không có mắt, cướp giết Phương có thể trách ai? Nên cừu hận chính là Vũ Tín mới Đúng vậy a!

"Thanh lý chiến trường, thống kê thương vong, tổng kết kinh nghiệm!"

Long đội lang đội trở về, Vũ Tín cấp tốc phân phó nói.

Năm vị thống lĩnh lẫn nhau nhìn nhau, lại có chút mê man nghi hoặc nhìn Vũ Tín, từ sĩ là từ không thanh lý chiến trường quân thể.

Một lát sau, không đội Vũ Tín cụ thể sắp xếp, năm vị thống lĩnh rất có ăn ý phân biệt hành động.

Vũ Long vũ lang hai đội phụ trách thanh lý chiến trường, tượng đội lưu thủ, mộng đội thống kê cùng cứu trị người bệnh, cũng giám sát Long lang hai đội, ung đội đề phòng cùng thăm dò tứ phương, miễn cho tái ngộ tập kích.

"Quả nhiên, vẫn là máu tươi cùng tử vong, giỏi nhất rèn luyện người a!"

Xem Tín Vũ Vệ tự giác hành động, Vũ Tín khá là thoả mãn, không khỏi trong lòng cảm khái.

Tín Vũ Vệ rốt cuộc biết chủ động làm việc, lẫn nhau cũng có hiểu ngầm.

Đã như thế, sau đó gấp chuyện tốc độ phản ứng cùng làm việc hiệu suất, dĩ nhiên là cao hơn nhiều.

Vũ Long chờ người có thể thu được chính mình tính cùng tên, tâm tính trí tuệ năng lực các loại, vốn là tài năng xuất chúng, trưởng thành rất nhanh!

Càng quan trọng một điểm...

Từ quan sát kỹ máu tanh chiến trường, ngoại trừ nùng dật mùi máu tanh cùng sương mù ở ngoài, Tín Vũ Vệ bầu trời, thấy ẩn hiện mông manh hồng vụ. Chờ Tín Vũ Vệ độ cao hội tụ, này hồng vụ sẽ càng rõ ràng càng ngưng tụ, đây là Tín Vũ Vệ thiết huyết sát khí rốt cục ngưng tụ thành hình tiêu chí.

Một lần cuộc chiến sinh tử, liền có thể sánh được Tín Vũ Vệ bình thường toàn thể huấn luyện nửa tháng!

Lấy Vũ Tín phòng chừng, tương tự lần này ác chiến, trở lại bốn, năm lần, phòng chừng Tín Vũ Vệ liên quân hồn cũng có thể ngưng ra, hiệu quả kinh người!

Chính là Vũ Tín chính mình, cảm giác cũng trải qua một lần to lớn nhũn biến.

Rõ ràng nhất một điểm, nhìn đầy đất thì hài, nghe gay mũi máu tanh, nhìn tàn khốc đoạn chi cùng dữ tợn chết thái các loại. Vũ Tín trong lòng bình tĩnh rất nhiều, trước buồn nôn muốn thổ, tâm tư hỗn loạn, tâm thần hỗn loạn vân vân hướng, đã biến mất.

Tín tưởng lần sau chiến đấu, Vũ Tín tâm thái sẽ càng vững vàng, càng bình tĩnh!

"Đây chính là sa trường a! Cảm giác bình thường khô tu vô công chiêu thức, tác dụng không lớn a! Toàn quên hết, chưa quên cũng không thích hợp, không có cách nào triển khai a..."

Vũ Tín quan sát suy nghĩ, bên cạnh đồ hoành cúi đầu ủ rũ, cay đắng không ngớt bĩu môi nói.

Trước chiến đấu, người nổi tiếng trọng tốt xấu nhắc nhở qua Tín Vũ Vệ, có chút tác dụng.

Hoảng Bá cùng Hùng Khoát Hải ác chiến hơn trăm hiệp, tuy rằng bị bức lùi, chỉ ít để Hùng Khoát Hải không dám làm bừa, không dám khinh cách, không dám điên cuồng đuổi giết Vũ Tín, là loại vô hình kiềm chế, tác dụng rất lớn.

Đồ hoành nhưng có điểm không biết làm sao, thật vất vả trắng đêm che lại đầu, nhắm phía sơn tặc, đối với thiếu gia Vũ Tín cũng không đến giúp cái gì, còn có phiền toái hiểm nguy. Nếu như không Tín Vũ Vệ nhiều lần cứu giúp, đồ hoành không chết cũng bị thương, sao có thể như hiện tại chẳng có chuyện gì?

Điểm ấy tới nói, để đồ hoành cảm giác bị thất bại rất mãnh liệt, cảm giác bình thường khổ luyện đều luyện đến cẩu trên người, cảm giác rất có lỗi thiếu gia, không ngóc đầu lên được cùng mọi người đối diện!

"Ồ?"

Vũ Tín ánh mắt sáng ngời, như có ngộ ra.

Nói Giả Vô Ý, người nghe hữu tâm!

"Lẽ nào... (Vũ Thần Tâm Kinh) trọng điểm quân sự chính vụ, quân hồn lòng son : đan tâm chờ tu hành, dụng ý ở đây?"

"Sa trường Trung, tình diệu nửa chiêu thức cũng tác dụng không lớn, thậm chí không có cơ hội triển khai. Sa trường cần chính là trực tiếp hữu hiệu giết địch thủ đoạn, cần chính là cá nhân tùy cơ ứng biến..."

"Điểm ấy tới nói, cùng Vũ Thần hàm nghĩa có chút bất mưu nhi hợp! Tâm Kinh sơ kỳ cần khổ luyện vô số chiêu thức, sau đó dung hợp, sau đó biến hoá để cho bản thân sử dụng, sau đó chiêu do lòng sinh... Cuối cùng vô chiêu thắng hữu chiêu..."

"(Vũ Thần Tâm Kinh), vốn là trùng ý không nặng chiêu. Chính là cái do linh sinh phồn, do phồn hóa giản, giản lược về linh quá trình! Đương nhiên, trong đó nên còn có cái hồi vạn ngàn võ học để bản thân sử dụng, tự nghĩ ra thích hợp bản thân chiêu thức quá trình khá dài..."

"Không nói những cái khác, nhiều trải qua sa trường xé giết, quả thật có thể rất lớn tăng nhanh do phồn hóa giản cái này quá trình dài đằng đặc!"

Hiểu ra sau khi, Vũ Tín bắt đầu hồi ức trước chiến đấu từng tí từng tí.

Rõ ràng nhất sai lầm, biết rõ Hùng Khoát Hải rất mạnh, còn gắng đón đỡ một côn, làm được bản thân hai tay cùng trong cơ thể bị thương, không mấy ngày khỏi hẳn không được. Ngay cả vật cười "Vân bên trong Tuyệt", hiện tại đứng cũng không vững, còn làm sao cười lấy?

Lúc đó rõ ràng có thể tránh hoặc kích thiên, tâm thái không đủ quan a!

Nghĩ tới đây, Vũ Tín hướng đồ hoành an ủi: "Sơ ngộ sa trường, còn biết ra tay là tốt lắm rồi. Thất thố là nhân chi thường tình, chậm rãi liên quen thuộc, không cần hối hận!"

Đây là an ủi đồ hoành, cũng là ở an ủi mình!

P/s : đã = bên tung cầu

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Hàm Đan Cổ Thành

Lưu lại bên người Hùng Khoát Hải người không được ba mươi tuổi, còn căn bản là Hùng Khoát Hải thân tín chỉ Từ Y kỵ binh.

Có thể nói, chiến đấu kịch liệt đến nay, Sơn Tặc đại thế đã mất. Tiếp tục chiến đấu, Sơn Tặc không có toàn diệt cũng sẽ chạy hết.

Sơn Tặc chính là Sơn Tặc, cho dù Hùng Khoát Hải bình thường nhiều hơn huấn luyện, như trước không thoát khỏi được Sơn Tặc tập tính, thắng thì một loạt mà lên, bại thì giải tán lập tức.

Đương nhiên, nếu không phải Hùng Khoát Hải bình thường huấn luyện, thậm chí vậy trọng thương vong chiến đấu, đoán chừng Sơn Tặc đã sớm chạy hết, sẽ không còn thừa này mấy trăm người!

"Đại vương! Chuyện không thể làm, sớm cho kịp lui lại a!"

Một vị Từ Y kỵ binh lo lắng hướng Hùng Khoát Hải truyền âm xin khuyên nói, nếu như không phải là bọn họ mấy chục cười theo sát Hùng Khoát Hải, có Hùng Khoát Hải Chấn Nhiếp, trông nom cùng ngăn cản, cự ly gần như vậy đã bị tín Vũ Vệ đánh chết hoặc bắn chết.

"Chết tiết Ngũ Thị! Còn lời thề mỗi ngày, những người này không có đi qua bất kỳ quân sự huấn luyện từ sĩ, chia rẽ mà thôi, trông thì ngon mà không dùng được! Liên thiết Huyết Sát khí đều có được, còn gọi chia rẽ? Kia Đại Tùy quân chính quy tính là gì..."

"Chỉ là hồi báo ân tình, thuận tiện lợi nhuận điểm lương thảo tiền vật! Lần này bị lừa khổ. Hại Nhị đệ Tam đệ cùng rất nhiều hài nhi a..."

Mắt nhìn đến nay như trước trận hình không loạn mà lại Bình Giáp đẹp mắt tín Vũ Vệ, đoán chừng tình thế quan quân cũng liền như vậy. Hùng Khoát Hải đây bụng nước đắng, hồi hận đến ruột cũng xanh lại.

"Rút lui!"

Lại hồi hận vừa giận chỉ kịp, Hùng Khoát Hải hay là quyết đoán hết to hạ lệnh, cũng tức giận trừng mắt nhìn như trước tại du đấu (hit and run) Vũ Tín.

Đã sớm muốn chạy trốn mà lại đã tại chạy trốn Sơn Tặc, nhất thời tinh thần đại chấn, động tác tăng nhanh, như ong vỡ tổ tán hướng bốn phương tám hướng, đại bộ phận lui hướng sơn lâm.

"Sát!"

Vũ Long nổi giận gầm lên một tiếng, Long đội tăng thêm tốc độ truy sát bốn phương tám hướng chạy trốn Sơn Tặc.

Còn lại bốn đội cũng là kích động, ung đội mộng đội bắn tên gấp hơn, đem chạy trốn bên trong Sơn Tặc làm mục tiêu sống.

Võ giống như mắt nhìn Vũ Tín, không dám lộn xộn thuần trận. Võ Lang thì tỉ lệ lấy Wolverhampton giết ra, truy đuổi hướng Hùng Khoát Hải chỗ tỉ lệ Sơn Tặc chủ lực...

"Đã đủ rồi!"

Ánh mắt lạnh lẽo nhìn Hùng Khoát Hải rút đi, Vũ Tín cao giọng thét ra lệnh, lại nhanh chóng nói tiếp: "Giặc cùng đường chó đuổi!"

Lấy Hùng Khoát Hải dũng mãnh hung mãnh, liền hoảng bá đều ngăn không được. Tín Vũ Vệ đuổi theo, được hi sinh ít nhiều tài năng lưu lại Hùng Khoát Hải? !

Gia truyền bốn đại yêu nghiệt, không phải là thực lực bọn hắn tối cao hoặc vô địch thiên hạ, mà là phương diện nào đó vượt quá bình thường phạm trù. Dưới tình huống bình thường, căn bản trời không được, bắt không được.

Võ Lang, Vũ Long đám người, tiếc nuối dừng bước, nhìn nhìn Sơn Tặc té điên cuồng chạy trốn xa.

Chỉ có ung đội mộng đội, lưu ở chỗ cũ, như trước lấy Cường Cung viễn trình bắn chết...

"Thiên vương! Bốn huyện hứa hẹn vĩnh viễn hữu hiệu, tại Cú Dung thành xin đợi Thiên vương đại giá, chờ mong tổng cộng tung hoành thiên hạ!"

Nghĩ nghĩ, Vũ Tín nhìn về phía che chở Sơn Tặc lui cách Hùng Khoát Hải, bỗng nhiên cao giọng quát, âm thanh Chấn Sơn Lâm.

Hùng Khoát Hải một cơn quét phi mấy chục chỉ mũi tên nhọn, ánh mắt kinh ngạc lại phức tạp mắt nhìn Vũ Tín, trầm mặc không đáp, hộ chúng rồi đi.

Hai bên đánh thành như vậy, Vũ Tín còn muốn chiêu dụ hắn?

Nhìn qua có chút chân thành, ngược lại không giống như là nói ngoa lừa gạt lừa gạt!

Không phải không thừa nhận, Vũ Tín như vậy một hô, nguyên bản đối với Vũ Tín đầy bụng cừu hận Hùng Khoát Hải, cừu hận tiêu tan hơn phân nửa. Rốt cuộc đao kiếm không có mắt, cướp giết mới có thể trách ai? Cũng cừu hận chính là Vũ Tín mới là a!

"Thanh lý chiến trường, thống kê thương vong, tổng kết kinh nghiệm!"

Long đội Wolverhampton phản hồi, Vũ Tín nhanh chóng phân phó nói.

Năm vị thống lĩnh giúp nhau nhìn nhau, lại có chút mê mang nghi hoặc nhìn nhìn Vũ Tín, tử sĩ là tử không rõ lý chiến trường quân thể.

Một lát sau, không đội Vũ Tín cụ thể an bài, năm vị thống lĩnh rất có ăn ý địa phân biệt hành động.

Vũ Long vỗ Lang hai đội phụ trách thanh lý chiến trường, giống như đội đóng giữ, mộng đội thống kê cùng cứu chữa thương binh, cũng giám sát Long Lang hai đội, ung đội cảnh giới cùng tìm kiếm bốn phương, tránh gặp lại tập kích.

"Quả nhiên, hay là máu tươi cùng Tử Vong, có khả năng nhất đúc luyện người a!"

Nhìn tín Vũ Vệ cảm thấy hành động, Vũ Tín có chút thoả mãn, không khỏi trong nội tâm cảm khái.

Tín Vũ Vệ rốt cuộc biết chủ động làm việc, giúp nhau đang lúc cũng có ăn ý.

Kể từ đó, về sau gặp chuyện tốc độ phản ứng cùng làm việc hiệu suất, dĩ nhiên là cao hơn nhiều.

Vũ Long đám người có thể đạt được chính mình họ cùng danh, tâm tính trí Tuệ Năng lực các loại, vốn là nổi tiếng, phát triển rất nhanh!

Càng trọng yếu hơn một chút...

Tỉ mỉ quan sát huyết tinh chiến trường, không có gì ngoài đậm đặc tràn mùi máu tươi cùng sương mù, tín Vũ Vệ trên không, thấy ẩn hiện mỏng manh sương đỏ. (các loại) chờ tín Vũ Vệ cao độ hội tụ, Hồng này Vụ hội rõ ràng hơn càng ngưng thực, là này tín Vũ Vệ thiết Huyết Sát khí rất cực ngưng tụ thành hình tiêu chí.

Một lần cuộc chiến sinh tử, liền có thể so sánh tín Vũ Vệ bình thường chính thể huấn luyện nửa tháng!

Lấy Vũ Tín đoán chừng, tương tự lần này chiến đấu kịch liệt, lại đến bốn năm lần, đoán chừng tín Vũ Vệ liền Quân Hồn cũng có thể ngưng xuất, hiệu quả kinh người!

Chính là Vũ Tín chính mình, cảm giác cũng đã trải qua một lần to lớn nhũ biến.

Rõ ràng nhất một chút, nhìn nhìn đầy Địa Thi xương cốt, nghe gay mũi huyết tinh, nhìn qua tàn khốc gãy chi cùng dữ tợn chết thái các loại. Vũ Tín tâm lý bình tĩnh rất nhiều, lúc trước buồn nôn muốn ói, suy nghĩ hỗn loạn, tâm thần hỗn loạn các loại tình huống, đã tiêu thất.

Tín tưởng tiếp theo chiến đấu, tâm thái của Vũ Tín hội càng vững vàng, lạnh hơn tĩnh!

"Đây là sa trường a! Cảm giác bình thường khổ tu võ công chiều thức, tác dụng không lớn a! Toàn bộ quên sạch, chưa cũng không thích hợp, không có cách nào khác thi triển a..."

Vũ Tín quan sát đang cân nhắc, bên cạnh đổ vượt qua ừ rừ, đáng chết không thôi tí reo lên.

Lúc trước chiến đấu, Văn Nhân trọng tốt xấu nhắc nhở quá tín Vũ Vệ, có chút tác dụng.

Hoảng bá cùng Hùng Khoát Hải chiến đấu kịch liệt trên trăm hiệp, tuy bị bức lui, ít nhất để cho Hùng Khoát Hải không dám vọng động, không dám nhẹ cách, không dám điên cuồng đuổi giết Vũ Tín, là loại vô hình kiềm chế, tác dụng rất lớn.

Đổ vượt qua lại có điểm không biết làm sao, thật vất vả cường tráng lấy gan mặt che đầu, phóng tới Sơn Tặc, đối với thiếu gia Vũ Tín cũng không có đến giúp cái gì, còn có vướng víu hiểm nguy. Nếu như không tín Vũ Vệ nhiều lần cứu giúp, đổ vượt qua không chết cũng bị thương, sao có thể như hiện tại chuyện gì cũng không có?

Điểm này mà nói, để cho đổ vượt qua cảm giác bị thất bại rất mãnh liệt, cảm giác bình thường khổ luyện đều luyện đến cẩu thân lên rồi, cảm giác rất có lỗi với thiếu gia, không góc đầu lên được cùng mọi người nhìn nhau!

"Ồ?"

Vũ Tín ánh mắt sáng ngời, có chút hiểu được.

Ngôn ngữ vô ý, người nghe có tâm!

"Chẳng lẽ... " Vũ Thần tâm kinh " trọng điểm quân sự chính vụ, Quân Hồn Đan Tâm (các loại) chờ tu hành, dụng ý ở chỗ này?"

"Sa trường, lại tình diệu chiêu thức cũng tác dụng không lớn, thậm chí không có cơ hội thi triển. Sa trường cần chính là trực tiếp hữu hiệu giết địch thủ đoạn, cần chính là cá nhân tùy cơ ứng biến..."

"Điểm này mà nói, cùng Vũ Thần áo nghĩa có chút không mưu mà hợp! Tâm kinh sơ kỳ cần khổ luyện vô số chiêu thức, sau đó dung hợp, sau đó hóa thành chính mình dùng, sau đó chiêu tùy tâm sinh... Cuối cùng Vô Chiêu Thắng Hữu Chiêu..."

"" Vũ Thần tâm kinh ", vốn là trọng ý không nặng chiêu. Chính là cái do lẽ sinh phồn, do phồn hóa giản, giản lược quay về không đích quá trình! Đương nhiên, trong đó hẳn là còn có cái hợp thành ngàn vạn võ học cho mình dùng, tự nghĩ ra thích hợp chính mình chiêu thức quá trình khá dài..."

"Những thứ không nói khác, nhiều kinh lịch sa trường giết chóc, quả thật có thể thật lớn tăng nhanh do phồn hóa giản quá trình khá dài!"

Mình ngộ, Vũ Tín bắt đầu hồi ức lúc trước chiến đấu từng ly từng tý.

Rõ ràng nhất sai lầm, biết rõ Hùng Khoát Hải rất mạnh, còn đón đỡ một côn, khiến cho chính mình hai tay cùng trong cơ thể bị thương, không có vài ngày khỏi hẳn không được. Liên tọa ký "Trong mây Tuyết Nhi", hiện tại đứng cũng không vững, còn thể nào cưỡi?

Lúc ấy rõ ràng có thể tránh đi hoặc chém vào, tâm tính không đủ quan a!

Nghĩ vậy, Vũ Tín hướng đồ vượt qua an ủi: "Lần đầu gặp sa trường, còn biết xuất thủ cũng không tệ rồi. Thất thố là nhân chi thường tình, chậm rãi thành thói quen, không cần sa sút tinh thần!"

Là này an ủi đồ vượt qua, cũng là đang an ủi mình!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Ma Quân ảnh hưởng

"Lần đầu gặp sa trường, còn biết xuất thủ cũng không tệ rồi! Thất thố là nhân chi thường tình, chậm rãi thành thói quen, không cần sa sút tinh thần!"

Là này an ủi đồ vượt qua, cũng là Vũ Tín tại tự an ủi mình!

Như người tàng hình từ trước đến nay trầm mặc hoàng bá, khó được lên tiếng nói: "Ừ! Sa trường giết chóc thật là đặc thù tình huống, lại cũng rất đút luyện người!"

"Ừ!"

Đồ vượt qua cũng không có suy nghĩ nhiều, bưng bình đại ngộ nắm tay trọng trọng gật đầu, tự nhủ lần sau biểu hiện không có khả năng bết bát như vậy!

"Chủ Công! Lần này thương vong thống kê, Tử Vong bảy người, trọng thương mười ba người, vết thương nhẹ 56 người."

Liên vào lúc này, võ mộng thống lĩnh đến đây báo cáo, để cho Vũ Tín đám người đại hỉ ngoài, lại có chút bi thương.

Giết địch hơn ngàn, tại đây bị thương vong, hoàn toàn đủ để tự hào, tuyệt đối tính đại thắng! Thế nhưng, tin Vũ Vệ cùng Sơn Tặc không thể đánh đồng, tự nhiên cũng không thể đơn giản mà từ thương vong tỉ lệ đối đãi!

"Chiến trường chưa thanh lý xong, cụ thể thu hoạch còn không tính tường! Thế nhưng, có kiện chuyện rất kỳ quái..."

Nhìn Vũ Tín không có trả lời, võ mộng cảm thấy theo sát báo cáo, dẫn tới mọi người chú ý, rồi mới nói tiếp:

"Đi qua trận chiến này, tin Vũ Vệ thậm chí có sáu bảy thành thành viên, đột phá tu vi bình cảnh. Hiện giờ tin Vũ Vệ binh quân cảnh giới, đại khái là luyện thể Bát Trọng!"

"Hả?" Vũ Tín đám người thần sắc biến đổi, nghe hiểu võ mộng theo như lời "Kỳ quái" chỗ!

Từ sĩ là no bụng theo sinh tử rèn luyện quân thể, lại càng là tối nhìn nhát sinh tử quân thể.

Nếu như chỉ là máu tươi cùng Tử Vong Xung Kích, đối với tín Vũ Vệ cải biến không lớn.

Trận chiến này càng nhiều tác dụng, là để cho tín Vũ Vệ càng minh bạch sa trường cùng giang hồ chỗ bất đồng, rất khó tạo thành đại quy mô đột phá!

Văn Nhân trọng trọng phân tích nói: "Hắn không phải là kinh lịch lần chiến đấu này nguyên nhân a? Nếu bàn về thu hoạch, Ứng này nên là trận chiến này lớn nhất thu hoạch được!"

"Hắn không phải là! Thế nhưng, trừ này nguyên nhân, còn có thể có nguyên nhân gì?" Võ mộng nghi hoặc đáp.

Mọi người trầm mặc suy nghĩ, lại là trầm mặc vẫn không có cách giải.

"Thiếu gia cũng đột phá!" Hoảng bá bỗng nhiên chen lời nói.

Có lẽ là không làm gì được Hùng Khoát Hải nguyên nhân, có lẽ là kinh lịch sa trường huyết chiến nguyên nhân, hoảng bá tâm trạng cũng không phải là biểu hiện ra như vậy bình tĩnh, không có bình thường như vậy trầm mặc!

Vũ Tín giật mình, có chút xấu hổ nói ra: "Ừ! Đã luyện thể Cửu Trọng!"

Lúc trước Xung Kích quá lớn, suy nghĩ quá tạp. Vũ Tín thật sự là không có chú ý, hoảng bá một nhắc nhở như vậy, Vũ Tín mới kịp phản ứng.

Có thể nghĩ, huyết tính cùng sát lục đối với Vũ Tín Xung Kích to lớn, Vũ Tín đồng dạng không phải là biểu hiện ra như vậy bình tĩnh!

Đỗ vượt qua lại hồ thẹn vạn phần thầm nói: "Ta không có đột phá, có phải hay không không sao cả tham chiến nguyên nhân?"

"..." Vũ Tín, Văn Nhân trọng, võ mộng (các loại) chờ há mồm không nói gì, không biết giải thích thế nào.

Hoảng bá như có điều suy nghĩ trầm ngâm nói: "Hắn là... Lấy lão phu hiện giờ cảnh giới, tu hành đã cơ bản vô dụng. Thế nhưng, trận chiến này lại tiến bộ không nhỏ, so ra mà vượt bình thường mấy tháng khổ tu!"

"A? !"

Mọi người chấn kinh, hoảng bá là bức nào tồn tại?

Thâm bất khả trắc nhân vật thần bí! Từ trước đến nay trầm mặc, theo như lời tự nhiên càng làm cho người coi trọng cùng tín phục!

Nói như vậy, hoảng bá không được trận chiến này thu hoạch lớn nhất người sao?

"Ta tựa hồ đã minh bạch!"

Vũ Tín nghĩ đến cái gì kinh ngạc thốt ra, dẫn tới mọi người hiếu kỳ chú ý, lại nghe Vũ Tín nói tiếp: "Trước mắt nói không tình huống, cũng không cách nào khẳng định! Qua một thời gian ngắn, không cần giải thích, mọi người hẳn là minh bạch!"

Mọi người tại đây buồn bức không lời.

Vũ Tín không nói, bọn họ cũng không dám truy nguyên, (các loại) chờ a!

Một lát sau, Vũ Long cùng võ Lang thanh lý hết chiến trường.

Tổng cộng thu được chiến lợi phẩm Mười Tam Kim, bốn mươi sáu ngân, tiền đồng hơn một vạn mai, tương đương ước 120 kim.

Khác có lương khô, thịt khô (các loại) chờ mấy ngàn cân, đao Thương Mâu cung nhóm vũ khí hơn hai ngàn chiếc, các loại Đồ Họa dị vật (các loại) chờ mấy chục kiện.

Bắt mất nhất người, ngược lại là hai trăm mười hai thất vô chủ chiến mã.

Nói tóm lại, toàn bộ chiến lợi phẩm giá trị ước là 500 kim, đây là tín Vũ Vệ xuất chiến thành quả!

Bao gồm Vũ Tín ở trong, mọi người đối với đại lượng chiến lợi phẩm xử lý, cũng không quen thuộc, dứt khoát có thể mang toàn bộ mang lên, xem như đối với hậu cần vật tư một loại bổ sung, hoặc là đưa đến cách đó không xa Hàm Đan thành buôn bán.

Về phần lượt Địa Thi xương cốt, cuối cùng do Vũ Tín lên tiếng, tín Vũ Vệ lại hao tổn một chút thời gian tinh lực, chòng chát, một mối lửa toàn bộ đốt đi!

...

Hàm Đan thành, Tăng làm hậu Triệu, Nhiễm Ngụy, trước yển, Đông Ngụy, Bắc Tề (các loại) chờ cận đại tiểu quốc thù địch, càng truyền thuyết là văn minh trước cái nào đó Man Tộc Đại Bộ Lạc tộc đấy, lịch sử đã lâu, kinh tế sinh động.

Hiện giờ, Hàm Đan thành lại một phần của Vũ an quận, là Vũ an quận Cương Vực ven một cái thị trấn, tại rất nhiều đại thành cấp bậc thành trì, đứng

hàng trước mấy, nội tình thâm hậu.

Tín Vũ Vệ sớm định ra giữa trưa đi đến, phát sinh Sơn Tặc sự kiện, thẳng đến chạng vạng tối mới đi đến Hàm Đan thành dưới thành.

Bởi vì nhân số đông đảo, do võ mộng tỉ lệ mộng đội đi trước một bước ra mặt, trong thành bao hết khách sạn, gồm mộng đội tán đến nội thành thám thính các loại tin tức, buôn bán dư thừa chiến lợi phẩm các loại.

(các loại) chờ Vũ Tín đi đến cửa thành, đã là mặt trời chiều ngã về tây, phía chân trời nhuộm hà.

Bởi vì tín Vũ Vệ khắc nghiệt ngưng trọng khí tức, cộng thêm Vũ Tín có chức quan bên người, vào thành có chút thuận lợi, ngược lại không có tao ngộ cái gì làm khó dễ.

"Đây là Hàm Đan thành a..."

Đi đến cửa thành, Vũ Tín ánh mắt phức tạp nhìn nhìn 56 trượng Cao tường thành, làm cho người ta nghi hoặc cảm khái nói.

Những người khác nhìn Hàm Đan thành, không hổ là Cổ Quốc thủ đô, cũng không có gì kỳ quái chỗ.

Dưới cái nhìn của Vũ Tín, lịch sử nội tình cùng văn hóa khí tức là có, lại thiếu đi loại kia trải qua ngàn năm tuế nguyệt tang thương cảm giác cùng lịch sử nặng nề cảm giác.

Đoán không sai, Hàm Đan này thành, hẳn là Đại Tấn thời kì chỗ khởi công xây dựng.

Nói một cách khác, không có Vũ Tín kiếp trước trong nhận thức biết, Hán triều, Tần triều, thậm chí sớm hơn Xuân Thu Chiến Quốc (các loại) chờ triều đại dấu vết!

Chẳng khác nào báo cho Vũ Tín, thế giới óng ánh nhân loại văn minh, đúng là từ Đại Tấn bắt đầu, Hoa Hạ trong lịch sử Đông Hán và sớm hơn kỳ, không có!

Tự nhận là tâm tư tối đạo, có mưu sĩ trách nhiệm Văn Nhân trọng, lời thề mỗi ngày đáp: "Thiếu gia! Đây là Hàm Đan thành, tuyệt đối không sai!"

"Ừ! Vào thành a!"

Vũ Tín bình tĩnh Ứng thanh âm, tại đông đảo người qua đường cùng thủ thành quân nhìn chăm chú, giục ngựa vào thành.

Còn lại tín Vũ Vệ nhanh chóng bắt kịp, đội ngũ chỉnh tề nghiêm nghị, thanh thế không nhỏ, tại Hàm Đan thành đưa tới không nhỏ bạo động, đưa tới không ít thế lực chú ý.

Một chỗ lầu các.

Một vị Cẩm Y trung niên, sắc mặt âm trầm nhìn nhìn tín Vũ Vệ rong ruổi mà qua, ánh mắt lảng lệ nhìn về phía một vị nho bào văn sĩ, trầm giọng bẩm liên hồi nói:

"Bọn họ vậy mà thuận lợi đến nơi đây, nhìn qua không nhiều lắm tổn thất a? ! Không phải nói Từ mặt Thiên vương tự mình xuất thủ sao? Chẳng lẽ đường đường Từ yêu, là hư danh nói chơi? Hay là cũng không suất lĩnh tinh nhuệ xuất kích, chỉ là qua loa cho xong?"

Nho bào văn sĩ sắc mặt trắng bệch, gương mặt mờ hồ cuộn cuộn lại không dám sát, khom người thấp thỏm tìm từ nói:

"Tình báo mới nhất! Từ yêu xác thực tự mình xuất thủ, cũng mang lên uy danh hiển hách Thái Hành Từ Cực trại hơn hai ngàn Sơn Tặc, bao gồm hơn ba trăm Từ Cực Tinh Kỵ, có thể nói dốc toàn bộ lực lượng. Thế nhưng, Vũ Tín tiểu nhi đội ngũ, chiến lực vượt xa tin tức biết, để cho Từ Cực trại tổn thất thảm trọng, Nhị Trại Chủ, Tam Trại Chủ (các loại) chờ tình anh, chết trận đương trường. Cuối cùng, chỉ còn Từ yêu tự mình dẫn gần ba mươi cưỡi Từ Cực Tinh Kỵ và hơn ba trăm Thái Hành Sơn tặc, tẩm Huyết Sát xuất lóp lóp vòng vây, may mắn được tồn. Hiện tại, bọn họ... Thông qua môi giới, tìm chúng ta muốn thuyết pháp..."

"Vượt xa tin tức biết? Có ý tứ gì?"

Cẩm Y trung niên gạt mình, nghi hoặc hỏi. Dừng, tức giận quát lớn:

"Thuyết pháp? Muốn cái gì thuyết pháp? Một đám phế vật, liền cái tiểu nhi đều không làm gì được, còn có mặt mũi muốn thuyết pháp? ! ! ! Liền 500 từ sĩ, ở đâu ra lóp lóp vòng vây? Lúc chúng ta Thái Nguyên Vương thị dễ bị lừa sao? Tự tìm chết! ! !"

Một tuần mới đã đến, báii cầu đến duy trì, có phiếu nhớ rõ quãng a, cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34: Mị Ảnh ma lâu

"Thuyết pháp? Muốn cái gì thuyết pháp? Một đám phế vật, liền cái tiểu nhi đều không làm gì được, còn có mặt mũi muốn thuyết pháp? ! ! ! Liền 500 từ sĩ, ở đâu ra lớp lớp vòng vây? Lúc chúng ta Thái Nguyên Vương thị dễ bị lừa sao? Tự tìm chết! ! !"

"Chủ thượng nói đúng! Thế nhưng, nhìn những cái này từ sĩ, xác thực cải biến rất lớn, cùng tin tức không hợp! Nếu là..."

Nho bào văn sĩ mồ hôi càng nhiều, hoảng hốt không ngớt lời ứng thuận á, lại không rõ ràng nhắc nhở.

"Nếu là cái gì?" Cẩm Y trung niên nhíu mày hỏi.

Nho bào văn sĩ thân hình chớp chớp thấp hơn, nhưng cũng không dám trả lời.

Cẩm Y trung niên trầm tư một lát, thăm thò dài âm thanh trả lời: "Bồi thường thiên kim a! Để cho Từ yêu tiếp tục, nhiều hội tụ chút Anh Hùng Hào Hán, Sơn Tặc giặc cỏ đám người tay, nếu có thể tại Vũ thị tiểu nhi đến đảm nhiệm trước giải quyết, lại cho Vạn Kim!"

"Vạn Kim?" Nho bào văn sĩ khó có thể tin xác định hỏi.

"Ừ! Bên ta đã trả giá không nhỏ giá lớn, không có khả năng bỏ dở nửa chừng, càng không thể thất bại!"

Cẩm Y trung niên trịnh trọng nhắc nhở, dừng, trịnh trọng trừng mắt nho bào văn sĩ hỏi: "Hiểu chưa?"

...

Cùng lúc đó, Hàm Đan thành trung bộ, một chỗ xa hoa trụy lạc, oanh yến chơi đùa cảm tú lâu các... Thanh lâu, Mị Ảnh lâu.

Một vị nữ tử, dáng dấp lười biếng nghiêng gần cửa sổ lan, tinh nhìn tín Vũ Vệ nổi đuôi nhau qua phố.

Tóc dài đen nhánh xinh đẹp, như lụa như thác nước địa tự nhiên rủ xuống, khắp quá thất lưng, rơi giường. Người mặc rộng lớn đồ tươi áo sồi, như trước khó nén say lòng người nhanh nhẹn đường cong, lại cùng trắng nõn da thịt hình thành tươi sáng rõ nét so sánh, càng hiển Yêu Mị. Toàn thân không có cái gì vật phẩm trang sức, không thêm bất kỳ phần trang điểm. Khí chất mị hoặc như lửa lại dẫn rét lạnh khí tức. Chỉ cần là nam nhân bình thường, đều có dũng khí nếu có thể thân cận, chết cũng không tiếc mãnh liệt xúc động, rồi lại tiềm thức khiếp đảm. Giống như là một đoàn nóng bỏng hùng hực Liệt Diễm, lại chỉ có thể nhìn từ xa, mà không thể tới gần, liền nhìn thẳng đều không được!

Chiều tà tách ra, Hồng Hà xuyên thấu qua cửa sổ lan màn che, bỏ ra một tầng đồ tươi áo ngoài, hồng quang tràn ngập, giống như là...

Rét lạnh bên trong mang theo tim đập nhanh huyết tính.

Một vị quyền rũ tính xảo Cao Yami phụ, cẩn thận từng li từng tí lột bỏ cây vải xác, tỉ mỉ kiểm tra một phen, rồi mới đưa đến áo bào hồng ma nữ bên miệng, ôn nhu lời nói nhỏ nhẹ nói ra:

"Tiểu thư! Kia cầm đầu thiếu niên, chính là ta lâu lần này mục tiêu, đã phái ra bốn vị Đồng Bài sát thủ, hai vị Ngân Bài sát thủ, tất cả đều có đi không có về, tuyên cáo thất bại!"

Áo bào hồng nữ mỗi anh đào khe khẽ nhếch, nuốt vào tinh nhuận thịt quả, thanh âm từ tính đáp: "Giống như này thuộc hạ, há lại dễ dàng ám sát? Há có thể tiêu phí món tiền khổng lồ thỉnh dụng đến ta lâu? Luyện Thân tồn tại không thể động, nhìn phụ cận ai có rãnh, đi một chuyến!"

"Minh bạch!" Cao Yami phụ khom người đáp.

...

Danh truyền thiên hạ Bồng Lai cửa hàng.

Hàm Đan Cổ Thành, tự nhiên cũng có Bồng Lai thương hội chi nhánh. Hơn nữa, bởi vì không bị Đại Tùy coi trọng lại kinh tế sinh động, nội tình thâm hậu, phần thành Bồng Lai thương hội trọng yếu cứ điểm nhất.

"Ma Quân? ! Đây vắng vẻ Hoang Vu Chi Địa, thậm chí có Ma Quân?"

Một vị khí chất tôn quý bên trong mang theo thần bí cách biệt cô gái che mặt, ngưng lỏng mày tĩnh thấy ngoài cửa sổ tín Vũ Vệ, kinh ngạc ní non lấy.

Ni non, tĩnh xảo trắng nõn trên trán, mi tâm một chỗ đỏ tươi đậm văn, hình dáng như Liệt Diễm hùng hực, thể muốn thiêu tận thế gian hết thảy dơ bẩn.

"Là đánh bậy đánh bạ, hay là Ma tộc xâm lấn đây "

Cô gái che mặt ngờ vực vô căn cứ, rét lạnh sát ý dần dần sinh, nghiêng đầu phân phó nói:

"Dụ Lệnh: Nơi này đại lục, điểm châu, này quận (các loại) chờ ba chỗ khu vực tối cao người phụ trách, lấy tốc độ nhanh nhất tới gặp Bản cung. Nếu không đây đủ mà lại hợp lý lý do, từ chối lùi lại người... Sát!"

Trong phòng, cô gái che mặt sau lưng mấy vị nam nữ, thân hình run lên, cảm như hén cúi đầu trầm mặc, liền hô hấp âm thanh cũng nạt không thể nghe thấy.

"Vâng!" Một vị trung niên nữ phụ khom người đồng ý, cùng tồn tại khác rời đi.

Cô gái che mặt cũng không quay đầu lại, lăm lăm phân phó nói: "Đem những người kia liên quan tư liệu, trao đi lên!"

"Vâng!"

Một người mập mạp trung niên cung kính Ứng thanh âm, vội vàng tăng nhanh bước chân rời đi.

Vừa ra phòng ốc, mập mạp trung niên nhất thời đại nhẹ nhàng thở ra, cảm giác toàn thân lạnh lẽo có chút thoát lực, lại nhanh chóng hóa thành tàn ảnh rời đi, không dám lãnh đạm mây may!

"Ồ? Hào cảm giác nhạy cảm! Xa như vậy, có thể phát giác Bản cung nhãn quang biến hóa..."

Cô gái che mặt chăm chú nhìn chậm rãi rời xa Vũ Tín, chợt thấy Vũ Tín quay đầu lại trông lại, không khỏi mắt nhắm lại, thầm nghĩ.

Vừa rồi cô gái che mặt chỉ bình tĩnh nhìn nhìn Vũ Tín, Vũ Tín cũng không bao nhiêu phản ứng, vừa lộ ác ý, đi xa Vũ Tín, vậy mà trong chớp mắt phát giác cũng quay đầu nhìn chăm chú.

Một lát sau.

Mập mạp trung niên trở về, liền thô thở gấp cũng cứng rắn đề xuống, bình tĩnh mà lại cung kính đưa lên vài thước dày một đại xấp tài liệu.

"Vũ thị Thiếu Tộc Trưởng, phú thương chi nữ chỗ sinh, tài vụ tổng quản chi tử, hộ vệ thống lĩnh chi tử, tử sĩ xuất thân lão quân gia, Tỳ Nữ Đông Linh, Tỳ Nữ xuân noãn, gia tộc tử sĩ, Vũ Long, võ giống như, võ Lang..."

Cô gái che mặt nhanh chóng lật xem, đọc nhanh như gió cũng không rò mây may.

Này xấp tài liệu dày đến vài thước, ước chừng đại phụ phơi khô, rất nhanh liền bị cô gái che mặt đọc qua xong.

Nếu Vũ thị hoặc Vũ Tín đạt được, thậm chí là bất kỳ thế lực hoặc cá nhân biết được, đều chấn kinh không hiểu, khiến cho thật lớn phong ba.

Bởi vì này xấp tài liệu, so với Vũ thị bảo tồn tư liệu còn kỹ càng nhiều lắm, so với Vũ Tín biết tin tức còn chính xác nhiều lắm.

Vũ Tín và võ sĩ lăng vợ chồng xuất thân kinh lịch, Văn Nhân trọng, đồ vượt qua và 500 tín Vũ Vệ, còn có hoàng bá tử sĩ kinh lịch, thậm chí là Vũ thị mấy trăm năm qua chủ yếu sự kiện cùng nhân vật chủ yếu tư liệu. . . , đều bị kỹ càng ghi trên giấy.

Nếu như cô gái che mặt cần, mập mạp trung niên nhân sẽ đem Vũ thị hơn mười vạn tộc nhân, gia thần, tòi tớ (các loại) chờ cụ thể tư liệu, tất cả đều tìm ra, trình lên.

Đây là Bồng Lai thương hội chân chính nội tình!

"Hô..."

Sau khi xem xong, cô gái che mặt rõ ràng hít mạnh một hơi, ngữ khí nhẹ nhàng rất nhiều tự như:

"Chẳng lẽ thật sự là đánh bậy đánh bạ? Lại nói tiếp, tử sĩ tinh thần, xác thực cùng Ma Quân ý chí có điểm giống. Nếu như đem tử sĩ làm quân đội huấn luyện, xác thực rất dễ dàng huấn luyện thành Ma Quân, vậy trách không được..."

"..." Mập mạp trung niên miệng ngập ngừng, muốn nói lại thôi.

Cô gái che mặt không có quay đầu lại, lại là bỗng nhiên hỏi: "Lý Chương Quý muốn nói cái gì?"

Lý Chương Quý nghĩ nghĩ, thận trọng xin chỉ thị: "Tiểu nhân các loại, có hay không cần trọng điểm mà lại xâm nhập địa kỹ càng điều tra Vũ thị và Vũ Tín?"

Cô gái che mặt không đáp phản hồi: "Vũ thị cùng Vũ Tín, cùng ma có quan hệ sao? Hoặc là, có tiếp xúc sao? Có cái gì hiềm nghi sao?"

Lý Chương Quý đại hân, tìm từ đáp: "Hắn là... Không có! Tạm thời tuyệt đối không có!"

Nếu như đáp "Có", hiện tại mới nói, chính là bọn họ thất trách hoặc sai lầm, cơ bản Thập Tử Vô Sinh. Đương nhiên trả lời "Không có", có cũng nói không có, là này người chỉ tư tâm, hoặc là nói tự bảo vệ mình ý thức!

Cô gái che mặt tức giận đáp: "Sao lại không được? Nếu là điều tra sự tình tiết lộ, bại lộ Ma Quân tồn tại, thật làm cho những cái này tử sĩ biến thành Ma Quân, người nào chịu trách nhiệm? Công bình, công chính địa đối xử như nhau là được, không cần suy nghĩ nhiều làm nhiều, tránh đánh rắn động cỏ hoặc biến khéo thành vụng, hiểu chưa?"

Cô gái che mặt xuất thân tôn quý, sống thượng vị. Chỉ biết Lý Chương Quý (các loại) chờ thuộc hạ, tuyệt không dám lừa gạt lừa gạt mình, lại không biết mình đã phạm vào cá nhân tính tự bảo vệ mình ý thức tính sai lầm.

"Minh bạch!" Lý Chương Quý vội vàng đáp, rất sợ chậm nửa điểm.

Trong nội tâm không biết nên vì Vũ Tín cao hứng hay là mặc niệm.

Loạn thế buông xuống, Quần Ma Loạn Vũ, dị sự lộ ra.

Có tiểu thư lời này, cộng thêm Vũ Tín đã bị tiểu thư chú ý tới, muốn làm mờ ám cũng khó khăn, ai còn dám chiếu cố hoặc làm khó dễ Vũ Tín? Chính là nghĩ nhiều chú ý chút, đoán chừng cũng không dám.

Điểm này mà nói, không biết nên tính hảo, hay là hư mất!

**** *

Ứng mọi người đề nghị, chương này trước thời gian đổi mới! là nửa đêm 12h cùng chặng vạng tối năm giờ rưỡi, ổn định hai canh, có kinh hi giữa trưa thêm càng!

Sách mới kỳ, mọi người thông cảm, bóng dáng là chăm chỉ lưu viết lách, mọi người đừng lo!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Ban đầu Dương Uy danh

Hàm Đan Cổ Thành, bắt đầu vị khách sạn.

Bắt đầu vị khách sạn là đang lúc rất có cổ vận kiến trúc, chiếm diện tích mấy ngàn bình, lấy bằng đá tài liệu làm chủ cấu trúc mà thành, ngoại hình thô ráp đơn giản, lại càng có ý vị. Bên đường tầng ba quán rượu, hậu viện là một nham thạch vây triệt sân rộng, chắc chắn sạch sẽ.

Võ mộng tìm được chỗ này khách sạn cư trú, hiển nhiên hao tổn không ít tâm tư.

Vũ Tín từ Thiên Môn tiến nhập đình viện, bao la sân nhỏ có thể dung nạp tín Vũ Vệ, địa phương khá lớn.

"Ngoại trừ ứng đối thay phiên cảnh giới tuần tra xem xét, còn lại nghỉ ngơi thật tốt, muốn ăn uống gì, chỉ bằng phân phó tiểu nhị an bài. Nếu muốn ra ngoài, tận lực đừng gây chuyện!"

Mọi người điểm danh tề tụ một phen, Vũ Tín phân phó nói, mặc dù có chút dư thừa, lại là phải.

Mọi người ứng thuận á, tín Vũ Vệ liền phân tán ra, tất cả làm sự tình, hoặc luyện võ, hoặc nói chuyện phiếm, hoặc nghỉ ngơi, hoặc ẩm thực. . .

Về phần gian phòng an bài, thì là do mộng đội phụ trách.

Tín Vũ Vệ đã dần dần hình thành một loại hậu cần việc vặt vĩnh (các loại) chờ do mộng đội phụ trách ăn ý, đúng là giảm đi không ít chuyện. Rất nhiều sự tình nữ nhân làm xác thực so với nam nhân tốt hơn nhiều.

Vũ Tín đám người đi đến chỗ ở gian phòng, liền rất nhanh rời đi, chuẩn bị đi đến đi ăn cơm, tự nghiệm thấy Hàm Đan Cổ Thành làn gió hải.

Trừ hoàng bá Thủ Hộ Giả này, Văn Nhân trọng (các loại) chờ hai đại gần tùy tùng, Đông Linh (các loại) chờ hai đại Tỳ Nữ, Vũ Tín liền dẫn theo võ giống như cùng võ mộng. Còn lại ba Đại Thống Lĩnh, thì là tọa trấn tại bắt đầu vị khách sạn!

Hành tẩu chỉ kịp, Văn Nhân trọng liên tục xoa xoa tay, rốt cục nhịn không được đề nghị:

"Thiếu gia! Chúng ta đi Mị Ảnh lâu a? Nổi tiếng đã lâu, là này thiên hạ nổi danh nhất nơi nhất. Nghe nói thiên hạ các nơi đều có phân ra lâu, bên trong nữ tử, đều là quốc sắc Thiên Hương, Yêu Mị tận xương!"

"Là thanh lâu a? Ngươi nói mộ danh đã lâu, không phải là nổi tiếng." Vũ Tín tức giận thối đạo.

Tuy Vũ Tín đối với thanh lâu cũng không cảm kị. Thế nhưng, hiện giờ mạch nước ngầm mãnh liệt, lại vừa rời Vũ Thành, xác thực không thích hợp đi thanh lâu loại Long Xà này hỗn tạp chi địa.

Văn Nhân trọng không hề có cảm thấy, thần nhiên đáp: "Đúng vậy a! Chẳng lẽ thiếu gia không muốn đi kiến thức đến sao? Dù sao cũng không ai cùng quy củ quân thức, này không phải là chúng ta Ly Tộc lớn nhất thu hoạch sao?!"

"Chúng ta Ly Tộc liền để cho tiện đi dạo thanh lâu sao?" Vũ Tín có chút không lời trừng mắt quát lên.

"Hắc hắc..."

Văn Nhân trọng bỏ qua trừng mắt, chờ mong không thôi xoa tay nói ra: "Tiện đường đi! Nam nhi trên đời, sao có thể không đi thanh lâu? Vậy coi như cái Anh Hùng Hào Hán gì?"

"Không đi!" Vũ Tín chẳng muốn nhiều lời, đơn giản quát lên.

Văn Nhân trọng như trước chưa từ bỏ ý định quăn nói: "Đi thôi! Chẳng lẽ thiếu gia không hiếu kỳ sao? Không dễ chơi chúng ta lại đi a!"

"..."

Vũ Tín há mồm không nói gì, rất hoài nghi mình có phải hay không đối với Văn Nhân trọng thật tốt quá? Dứt khoát không để ý tới hắn, trực tiếp nghiêng đầu hướng võ mộng phân phó nói: "Cùng khách sạn chương quỹ nói rằng, tại chỗ cao gần cửa sổ vị trí, an bài bàn tiệc rượu a!"

"Vâng!" Võ mộng khỏe miệng mỉm cười đáp.

"Ai..."

Văn Nhân trọng muốn nói lại thôi, trùng điệp thờ dài thanh âm, nhất thời như yên chuối tây, tinh thần toàn bộ tiêu tán, ừ ừ tựa hồ cái gì hào hứng cũng không còn.

Nhìn Hướng Vũ tín ánh mắt, lại càng là vô cùng u oán.

Hoàng bá bỗng nhiên lẩm bẩm nói ra: "Mị Ảnh lâu, hẳn là cùng Âm Ảnh Lâu là cùng một tổ dệt, là ma đạo Tứ Tông chủ yếu sản nghiệp nhất!"

Trong lòng mọi người rung mình, Vũ Tín lại càng là lẳng lẹ trừng mắt nhìn Văn Nhân trọng.

"A?"

Văn Nhân trọng miệng mở lớn, nhất thời không biết nên nói cái gì cho phải. Cuối cùng lại mặt mũi tràn đầy chờ mong địa tit reo lên: "Trách không được nghe nói đều quốc sắc Thiên Hương, Yêu Mị tận xương đâu, nguyên lai là ma nữ, danh bất hư truyền a!"

Mọi người không lời, Văn Nhân trọng rõ ràng đối với Mị Ảnh lâu như trước chưa từ bỏ ý định, như trước rất hướng tới!

Bất quá, Văn Nhân trọng cũng không dám nhắc lại nghị hoặc ám chỉ Vũ Tín đi Mị Ảnh lâu, rốt cuộc vừa bị Âm Ảnh Lâu sát thủ ám sát quá.

"Chủ Công! Liễu thành chủ tới tiếp, cùng Hàm Đan Cổ Thành rất nhiều phú thương đại tộc, tại Thành Chủ Phủ mở tiệc chiêu đãi Chủ Công!"

Vũ Tín đám người vừa đi quá đình viện, còn chưa tiến nhập Đại Đường, một vị mộng đội tín Vũ Vệ tư thế oai hùng nữ tử, cầm lấy cái thiệp vàng thiệp mời báo cáo.

"Liễu thành chủ?"

Vũ Tín tiếp nhận thiệp mời một phen, kí tên: Liễu thế xiển, còn có cái triều đình Ân Tỳ, có chút chính thức.

"Là Hà Đông Liễu thị người, cũng là còn trẻ Anh Tài." Văn Nhân trọng hợp thời nhắc nhở.

Hà Đông Liễu thị, cũng không phải là "Năm họ bảy gia" nhất siêu cấp lớn hào môn, cũng không phải như Vũ thị Cổ Tộc, lại là cái không kém gì Cổ Tộc Vũ thị trứ danh đại hào môn. Nam Bắc Triều thời đại Liễu thị nhân vật kiệt xuất tầng tầng lớp lớp, sinh động tại chính trị sân khấu, tại Nam Triều trên chính đàn leo lên quyền lực Cao Phong, cực thịnh một thời.

Danh truyền thiên hạ Đại Tùy mười tám hào môn, năm họ bảy gia tự nhiên chiếm giữ trước bảy. Mà liền có Hà Đông Liễu thị, bài danh còn có chút gần phía trước, còn tại Vũ thị lúc trước.

Vũ Tín so sánh một phen, đáp: "Nếu như Tương thỉnh, lại là tại Thành Chủ Phủ chính thức thiết yến, nên dự tiệc!"

Hiện giờ, Vũ Tín là Cú Dung huyện lệnh kiêm Cú Dung thành Thành chủ, chức quan Chính Lục Phẩm. Lại nói tiếp, vẫn còn so sánh Hàm Đan Liễu thành chủ Cao cấp một bán, liễu thế xiển chỉ là Tòng Lục Phẩm Viên Ngoại Lang, cũng không kiêm lĩnh huyện lệnh.

...

Thành Chủ Phủ cũng ở Hàm Đan Cổ Thành trung bộ, cự ly bắt đầu vị khách sạn cũng không xa.

Bởi vì là chính thức dự tiệc, Vũ Tín lại để cho võ giống như điều hai mươi lăm danh tín Vũ Vệ, năm đội tất cả năm thành viên. Cộng thêm vốn có nhân viên, liền cười ngựa thẳng đến Thành Chủ Phủ.

Tuy là thiết yến, Thành Chủ Phủ ngoài cửa, cũng không giăng đèn kết hoa. Chỉ là nhiều không ít đặc biệt xe ngựa và nha dịch hộ vệ.

"Võ huyện lệnh giá lâm, Hàm Đan Phủ Nha, sáng rọi không ít a!"

Một vị dáng người thon dài, khí độ bất phàm, hình dáng đường đường tuấn lãng thanh niên, nhiệt tình đón chào.

Vũ Tín trở mình xuống ngựa, mỉm cười chấp tay đáp lại: "Quấy rầy Liễu thành chủ!"

"Đại nhân khách khải! Có thể mời được đại nhân, là hạ quan vinh hạnh, bên trong mời!" Liễu thế xiển nhiệt tình chào mời.

Lần đầu tiếp xúc, Vũ Tín đối với liễu thế xiển giác quan Bất Phôi, ít nhất "Luân Hồi Chi Nhân" không nhìn thấy thế xiển ác ý, nhất thời nhẹ nhõm rất nhiều, sóng vai hành tẩu, ở chung càng thêm hòa hợp.

Hai người đều là tuổi trẻ làm quan, đều là Đại Tùy đại thành Thành chủ, thiện ý tương giao, tất nhiên là chuyện tốt!

Một đường nhập phủ, Vũ Tín cùng liễu thế xiển trò chuyện với nhau thật vui, chính là gặp trên đường đi người, cũng đều có chút khách khí cung kính.

Lấy Vũ Tín niên kỷ, liền có thể đảm nhiệm Chính Lục Phẩm quan viên, huyện lệnh kiêm nhiệm đại thành Thành chủ, đúng là con đường phía trước không thể lường được, tuy tuyệt đại đa số người không biết nội tình, lại sẽ không keo kiệt biểu đạt thiện ý.

Thông qua cửa phủ, xuyên qua bao la tiền đình, đi qua đền Huy Hoàng u tĩnh Lâm kính.

Thiết yến chi địa, là tại một rừng cây vây quanh đất trống, cũng không phải là trong phòng.

Nơi trải rộng ánh nến đèn màu, Quang Minh phong phú. Mấy chục tòa vải thước Cao án mấy làm thành một vòng, phía trên rượu và thức ăn đưa leo đã vãi bỏ, mỗi bàn tất cả có vừa đến bốn vị người hầu.

Án vải vòng bên trong, hơn mười người Cẩm Y hoa y người tốp năm tốp ba, lại có hơn mười vị như hoa thị nữ xuyên qua bận rộn, bầu không khí huyền ảo nhiệt liệt.

Chỉ nhìn sân bãi cùng bầu không khí, liền biết liễu thế xiển xác thực tiêu phí tâm tư an bài.

Vũ Tín đám người vừa đến, nhất thời hấp dẫn tuyệt đại nhiều người mục quang, phản ứng khác nhau.

Bởi vì Vũ Tín đội hình lớn nhất, chỉ là tín Vũ Vệ liền có hai mươi lăm người, còn toàn bộ mang vào sân bãi, tổng số ba mươi mấy người, còn lại tham gia tiệc người chỉ là mang vừa đến bốn người!

"Gần nhất bọn cướp khá nhiều, đường ban đêm không tĩnh. Hộ vệ (các loại) chờ lo lắng, để cho mọi người chê cười!"

Cảm nhận được rất nhiều quái dị ánh mắt, Vũ Tín dứt khoát không che dấu, trực tiếp chấp tay hướng nhìn chăm chú mọi người thỉnh tội nói.

Huyền ảo bầu không khí trì trệ, tuyệt đại đa số tham gia tiệc người đối với Vũ Tín hiểu rõ không sâu, bắt đầu cảnh giác buổi tối yến hội, có phải hay không Hồng Môn Yên, thậm chí có thể hay không biến thành huyết tinh yến hội!

Tân một tháng, uân lượng không sai biệt lắm, cũng tranh giành tranh giành báng! Bái cầu các loại duy trì, cất chứa, đề cử, điểm kích [ấn vào], khen. . . , cảm ơn! Cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Văn Trung Tử

"Thiếu gia! Bạch Hồng kiếm, bạch Đại Hiệp, họ Vương, không họ Bạch! Đại danh鼎鼎 là Thái Nguyên Vương thị, không phải bạch Đại Hiệp!" Người nổi tiếng trọng không gì sánh được nghiêm túc nhắc nhở .

Vũ Tín ngần ra, nghi hoặc đáp: "Thật sao? Không trắng sao?"

"Không biết a! Nhìn rất trắng a, chỉ ít khuôn mặt bạch a!"

Đỗ hoành ngưu nhần tròn tròn, khờ dung ồm ồm hỏi, so với người nổi tiếng Trọng Hòa Vũ Tín, càng lộ vẻ chân thực thành khẩn .

"Thằng nhãi ranh!"

Vương Nghĩa giận dữ, tay đề bảo kiếm nổi giận quát, sát ý nghiêm nghị .

Vũ Tín như trước sắc mặt như thường, mỉm cười nhìn Vương Nghĩa, rõ ràng xem Tiểu Sưu bộ dạng .

Võ Mộng cùng thư Vũ Vệ các loại, cũng như lâm đại địch, mắt lạnh nhìn kỹ . Đặc biệt hoàng Bá, chỉ là nhàn nhạt mắt nhìn Vương Nghĩa, để Vương Nghĩa giống như rơi vào hầm băng cảm giác .

Vương Nghĩa bỗng nhiên thanh tĩnh, lợi cắn chặt nghiêng đầu . . .

Vũ Tín nhỏ bé cười hỏi "Người nổi tiếng, biết Bản Thiếu Gia thích gì nhất sao?"

"Đương nhiên là mỹ nữ!"

Người nổi tiếng trọng không chút do dự đáp, lập tức thần tình cổ quái nhìn về phía Vương Nghĩa nói tiếp: "Chẳng lẽ là tiểu bạch kiếm ?"

"Sai !"

Vũ Tín khiêu khích nhìn về phía Vương Nghĩa, đáp: "Bản Thiếu Gia . . . Thích nhất người khác không quen nhìn ta, lại làm không xong bộ dáng của ta . Xem . . . Có phải hay không rất có hài hước cảm ?"

Đang khi nói chuyện, Vũ Tín cảm còn Triều Vương Nghĩa Dương Dương .

Người nổi tiếng trọng nhần thần sáng ngời, như thấy Thần Tích vậy hô to: "Thiếu gia vừa nói như thế . . . Thật đúng là ở đâu!"

"Lạc~, rồi . . ."

Vương Nghĩa nắm tay nắm chặt, nổi gân xanh, khuôn mặt tuần tử dữ tợn vằn vệt trừng mắt Vũ Tín trầm giọng nói: "Đừng nói Bản Thiếu ý lớn hiệp nhỏ, võ thiếu gia có dám đánh một trận?"

Mọi người suy nghĩ, Liễu thế Xiển đang muốn mở miệng điều giải . . .

"Được a !"

Vũ Tín cũng không để ý chút nào nhẹ nhàng đáp, dẫn tới vẻ mặt mọi người bị kiểm hãm .

Thế nhưng, ngoại trừ Liễu thế Xiển, ở đây những người khác chỉ là Hàm Đan thành phú thương đại tộc, cùng Vũ thị, Vương thị, chênh lệch thực sự quá lớn, căn bản không dám tùy tiện nhúng tay .

Liễu thế Xiển áy náy nhìn về phía Vũ Tín, vẻ mặt làm khó dễ chần chờ nói: "Cái này . . . Hai vị . . ."

Đang khi nói chuyện, nhìn về phía Vương Nghĩa bên cạnh thân, một vị buộc tóc nho bào, tuổi chừng ba mươi mấy, nho nhã bất phàm thanh niên .

"Nghĩa Đệ! Vũ thị cùng Vương thị là thân gia, võ huyện lệnh càn là tộc của ta yên thân, há lại có thể không lễ?"

Nho bào thanh niên hơi lắc đầu, không nhanh không chậm bình tĩnh nói rằng, lại làm cho người có loại theo như lời đương nhiên, không thể kháng cự ý tứ hàm xúc.

Dứt lời, nho bào thanh niên lại Triều Vũ Tín áy náy gật đầu.

Vũ Mộng lần thứ hai mặt mờ truyền âm nói: "Đây là Thái Nguyên Vương thị dòng chính, Vương Thông, là Vương thị tân một đời nhân vật lãnh tụ, nhân xưng 'Văn Trung Từ'. Chắc là Luyện Tâm kỳ cao thủ..."

"Vương Thông? Đúng là hắn? Thật đúng là Thái Nguyên Vương thị ở nơi này Đại thời đại nhân vật đại biểu cùng nhân vật lãnh tụ!"

Vũ Tín chấn động trong lòng, kinh ngạc không ngớt suy nghĩ, cũng trịnh trọng chú mục Vương Thông.

Khiến Vũ Tín ngoài ý muốn vô cùng là, dĩ nhiên không có cảm ứng được Vương Thông bất luận cái gì ác ý. Hắn không phải là "Luân Hồi Chi Nhân" mất đi hiệu lực, mà là Vương Thông đối với Vũ Tín thật không có ác ý!

Trí nhớ kiếp trước, Vương Thông, chữ trọng yêm, nhân xưng "Văn Trung Từ", Đại Tùy Triết Học Gia, trứ danh chuyên gia giáo dục, Nhà Tư Tưởng. Chủ trương Nho, Phật, Đạo tam giáo hợp nhất, cơ bản chỗ đứng tức là Nho Học. Nổi có « trung học », lại giống xưng « Văn Trung Từ ».

Đây tuyệt đối là Tùy Mạt Đại thời đại, bị nghiêm trọng đánh giá thấp cùng sao lãng ngu nhân!

Lấy Vũ Tín biết, có lẽ là thế giới này lịch sử quá ngắn, các loại tri thức là có, nhưng nội tình không sâu. Nho Học cũng không hưng thịnh, đây cũng là văn tu khó tu khó thành nguyên nhân chủ yếu một trong, có thể nghĩ Vương Thông tư chất!

"Vũ Tín gặp qua Vương Thông công tử!"

Nghĩ vậy, Vũ Tín lần thứ hai khiến người ngoài ý địa khách khí lại long trọng, Triều Vương Thông chấp tay chào. Lại nói tiếp: "Vương Thông công tử là tại hạ đối với Thái Nguyên Vương thị, ít có cũng không ác cảm, hơn nữa thật tình kính phục nhân! Chưa muốn có thể ở chỗ này gặp lại, Vũ Tín hi vọng vinh yên!"

Vương Thông kinh ngạc, khách khí đáp lễ: "Vũ Tín công tử khách khí! Bất tài xấu hổ!"

Ngừng lại, ôn hòa cười nói tiếp: "Đối với Vũ Tín công tử, bất tài đồng dạng không hề ác cảm, còn có một tí tẹo như thế bội phục. Dù sao Vũ Tín công tử cũng không dễ dàng, hơn nữa rất vô tội, thậm chí có thể tính người bị hại!"

"Công tử đại nghĩa!"

Vũ Tín trong lòng nghiêm nghị, ôm thủ trí tạ, đây mới thật sự là văn nhân a!

Đứng dậy, thái độ kịch biến, nghiêm nghị nói ra: "Thế nhưng, một con ngựa thì một con ngựa! Tại hạ không minh bạch bị rất nhiều Sơn Tặc tập kích, tổn thương không nhỏ, trong đó nguyên do, mọi người ngầm hiểu lẫn nhau, chưa kể tới! Tại hạ đang muốn tìm người tiết hận, thứ cho thư vô lễ!"

Dứt lời, xòe tay phải ra, nhãn thần sắc bén nhìn thẳng Vương Nghĩa nói ra: "Đánh đi! Nếu mở miệng..."

Đỗ hoành hội ý, vội vã đưa lên "Sơn Hà Côn"!

"Ai..."

Vương Thông muốn nói lại thôi, thở dài 1 tiếng không nói thêm nữa.

Liều thế Xiển các loại mọi người tại đây, cũng không nói thêm nữa, tự giác thối lui nhường ra nơi sân, nhưng cũng một lần nữa quan sát Vũ Tín.

Ngẩn ngừ tiếp xúc, bọn họ nhìn ra được, Vũ Tín là một ân oán rất rõ ràng người, người mời ta một thước, ta mời người một trượng; người lấn ta một thước, ta còn lấn mười trượng. Hơn nữa cố kỵ không nhiều lắm, Khoái Ý Ân Cừu!

"Khanh..."

Leng keng quanh quẩn, kiếm run rẩy ông hưởng.

Rút kiếm chóc lát, Vương nghĩa khí thế trong nháy mắt bất đồng, thần tình nghiêm nghị, nhuệ khí bắn ra bốn phía.

Bạch Hồng kiếm tên, cũng không phải là không có lửa thì sao có khói!

Phồn Tinh Nguyệt hạ, kiếm quang như nước, ánh sân trừ các loại ngọn đèn, quang thái đẹp mắt.

Sắc sở cây cối cái bóng trung, thân ảnh như kiếm, càn lộ vẻ kiếm chỉ nhuệ khí!

"Hảo Kiếm!"

Vũ Tín tay cầm Sơn Hà Côn, chậm rãi đi vào giữa sân, bỗng nhiên cao giọng khen .

". . ."

Tiếng lòng căng thẳng khán giả, tâm tư bị kiềm hãm, ngay cả đang súc thể Vương Nghĩa, cũng khí thể run lên, kém chút tan vỡ!

Kiểm đúng là Hảo Kiếm, thế nhưng, Vũ Tín không phải hẳn là càng trọng thị Kiếm Thế sao?

"Bá, bá, bá . . ."

Vương Nghĩa trong tay Bạch Hồng kiếm run lên, nhuệ khí gào thét, kiếm quang rung động, kiếm hoa nhiều đóa, hiện ra cao thâm kiếm kỹ .

Chỉ phía xa Vũ Tín, ngạo nghễ nói ra:

"Bản Thiếu cao hơn một cái đại cảnh giới, võ thiếu gia xuất thủ trước đi! Bằng không, sẽ không có cơ hội xuất thủ . . ."

"Không cần phải!"

Vũ Tín Mặt không có biểu tình đáp, sau đó khoe miệng mỉm cười nhắc nhở: "Tình hữu nghị nêu lên: Tại hạ không biết diễn kỹ, chỉ biết giết người, cũng từ không nương tay!"

"Cuồng vọng!"

Vương Nghĩa chẳng đáng mắng, bảo kiếm trong tay vung lên . . .

"Xích, xích, xích . . ."

Giảm tốc độ như điện, dẫn động khí lưu gào thét, giống như kiếm khí cách không chém về phía Vũ Tín, uy thế lẫm lẫm .

"Phanh . . . Ông, ông, ông . . ."

Vũ Tín tay cầm Sơn Hà Côn trung bộ, chấn động, run ông hưởng, cự lực mượn Trường Côn truyền bá ra ngoài, một lần hành động đánh xơ xác xao động khí lưu .

"Những thứ này Hầu xiếc! Cũng đừng đùa giỡn! Lẽ nào đường đường Bạch Hồng kiếm, chính là diễn xiếc ảo thuật sao ?"

"Cuồng vọng!"

Vương Nghĩa neho mắt, kinh hãi Vũ Tín cự lực, nhìn như ngay cả nội lực đều không vận dụng . Không dám khinh thường nữa địa cố làm tức giận thét mắng một tiếng, người như Bạch Hồng bắn ra:

"Kiếm đang chiêu tà!"

Trong tay Bạch Hồng kiếm kéo gió nhanh chém, dẫn động khí lưu dày đặc gào thét, lại có vài chục đạo đẹp mắt kiếm quang đẹp mắt, giống như thiên la địa võng, thể muốn đăng sạch Thương Khung, cản nát tất cả .

"Thủ hạ lưu tình!" Liễu thế Xiển kinh hãi gào thét .

"Cẩn thận!"

Bộ phận phú thương đại tộc, quá sợ hãi hô, không nghĩ tới Bạch Hồng kiếm vừa ra tay chính là không chút lưu tình tuyệt sát .

Bằng tâm mà nói, ở đây tuyệt đại đa số người, trong lòng vẫn là thiên hướng Vũ Tín!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Sinh mệnh rít gào

Bằng tâm mà nói, ở đây tuyệt đại đa số người, trong lòng vẫn là thiên hướng Vũ Tín!

Khiến người ngoài ý chính là, nhất hẳn là quan tâm Vũ Tín thư Vũ Vệ đám người, cũng không phản ứng chút nào, ngay cả hoạt động mạnh nhất người nổi tiếng trọng, cũng liềm mỉm cười quan tâm, không có dị thường gì biểu tình!

"Chết đi!"

Tuyệt chiêu xuất thủ, Vũ Tín dĩ nhiên không có phản ứng. Vương Nghĩa đại hỉ, đắc chí vừa lòng quát lên.

Gào thét khí lưu hạ xuống, hơn nữa hơn mười đạo sắc bén kiếm quang, đủ để đem Vũ Tín xoắn thành mảnh nhỏ!

Mười thước . . .

Năm thước . . .

"Có hoa không quả!"

Vũ Tín Tĩnh Tĩnh nhìn kiếm Quang Hòa kinh khí hạ xuống, chẳng đáng lắc đầu than thở.

Đồng thời, lực rút Sơn Hà Côn, vô cùng đơn giản địa một côn, thiểm điện kích ra, Ân có tiếng sấm nổ mạnh . . .

"Mau lui lại!"

Vương Thông nheo mắt, tiêu quát lên, khiến người ta nghi hoặc ghé mắt, không biết Vương Thông kêu là ai.

"Khanh . . ."

Sơn Hà Côn đánh vào kiếm mạc, bàng bạc khí lưu băng tán, đẹp mắt kiếm quang tán loạn.

Kim loại đụng tiếng leng keng khởi, xen lẫn dày đặc rõ ràng xương cốt tiếng vỡ vụn . . .

Một đạo hàn mang phóng lên cao . . .

Đỏ bùng Tiên Huyết phun, xen lẫn rất nhiều khối rắn, còn có càng nhanh chóng độ bay ngược giữa không trung bạch y thân hình!

"Sát . . ."

Bạch Hồng kiếm hạ xuống, đơn giản xuống mồ vài thước, sắc bén phi thường.

Tiếng vang trầm trầm khởi, bạch y thân hình ngang trời ngã Phi hơn trăm thước, đánh ngã vài tòa đèn cái, cuộn cuộn nổi lên không ít bụi bặm, rơi xuống đất vô thanh vô tức.

Mượn hôn ám đèn Quang Nguyệt sắc, Vương Nghĩa bộ ngực lồm một tảng lớn, vẫn không nhúc nhích ngay cả co quắp chưa từng, rõ ràng đã chết xuyên thấu qua!

Lúc này, phiêu phiêu sái sái đỏ bùng Tiên Huyết, vẫn ở chỗ cũ chậm rãi bay là tả . . .

Giống như đỏ bùng kết thúc!

"Chuyện này..."

Bao quát Vương Thông ở bên trong, mọi người tại đây kinh ngạc đại ra, như trước không phản ứng kịp.

Đó là Vũ Tín cũng là động tác cứng đờ, như trước cầm trong tay Sơn Hà Côn kích ra hình dáng, xem ra dường như cũng sững sờ!

"Đây cũng quá không lịch sự đánh đi? Vẫn là Bạch Hồng kiếm, vẫn là Luyện Khí cảnh đây!"

Một cái không lớn không nhỏ, lại ứng thanh ứng khí đô nhượng vang lên, nói ra mọi người tại đây tiếng lòng.

Không sai!

Đây chính là mọi người đại ra kinh ngạc nguyên nhân chủ yếu, đường đường Bạch Hồng kiếm, cũng quá không lịch sự đánh đi?

"Vũ Tín công tử quả thực xưng là yêu nghiệt, mới vừa rồi tiến nhập Luyện Thể Cửu Trọng, lực lượng đã viễn siêu vạn cân, hẳn là ở 15,000 cân chi phối chứ?"

Vương Thông sắc mặt trầm xuống, giọng nói không vui trầm giọng nói rằng . Lại nhìn Vương Nghĩa Thi Hải than thở: "Nghĩa Đệ bị bại không oan a! Chênh lệch cảnh giới, vẫn chưa gần hơn thực lực của hai bên chênh lệch, còn nhỏ dò xét đối thủ!"

Vũ Tín thu hồi Sơn Hà Côn, như ở trong mộng mới tỉnh vậy lắc đầu cười khổ nói: "Cái này . . . Tại hạ nếu nói là, hôm nay chiến đấu kịch liệt Sơn Tặc lúc mới vừa đột phá, tạm thời đối với lực lượng của chính mình cũng không rõ ràng lắm, các vị tin sao ?"

Vương Thông, Liễu thế Xiển đám người, chết nhìn chòng chọc Vũ Tín, nhìn qua không giống giả bộ . . .

Đây cũng quá biến thái chứ ?

Lẽ nào cái này trời mệnh mông thế gian, lại lại muốn thêm một yêu nghiệt ? !

Bạch Hồng Kiếm Vương Nghĩa, thực lực thật đúng là không thấp, bị cho là Thượng Thiên mới, cũng không phải là không phải hư danh . Thế nhưng, Vương Nghĩa tuy là Luyện Khí sơ kỳ, chân khí thêm được hạ, lực lượng cũng liền tám ngàn cân chi phối, cùng Vũ Tín chênh lệch gần nửa, lại không nhân tố bên ngoài ảnh hưởng, Vương Nghĩa chống đỡ được mới là lạ!

Hơn nữa Vương Nghĩa tự đại khinh địch, hoàn toàn bị chết không oan a!

Đương nhiên, Vũ Tín cố ý giết người hiểm nghi như trước rất lớn, trừ phi thật là không biết bản thân lực lượng tăng vọt, đồng thời không cách nào khổng chết!

". . ."

Thầm than lắc đầu, Vương Thông không có nói thêm nữa, chỉ là Triều Vương thị tùy tùng ý bảo hạ .

Hai vị Vương thị tùy tùng bị thương cừu hận mắt nhìn Vũ Tín, lại cũng không nói gì, trầm mặc cước bộ trầm trọng đi hướng Vương Nghĩa Thi Hải .

"Chúc mừng . . ."

Liễu thế Xiển nhân thần sáng ngời, nhìn về phía Vũ Tín ánh mắt của càng cực nóng . Nói phân nửa, đúng lúc cái biến điều giải đạo:

"Ngoài ý muốn! Ngoài ý muốn! Chênh lệch thời gian không nhiều lắm, mọi người ngồi vào vị trí đi!"

"Nghe nói buổi tối Biên viên ngoại cung cấp thập đàn ba mươi năm Biên gia rượu, muốn ném thử!"

"Liễu thành chủ không phải thỉnh Mị Ảnh Lâu vũ cơ sao? Nhìn thời giờ, cũng không kém nên lên sân khấu!"

"Đến! Đến! Đến! Mọi người, buổi tối, không say không về!"

Mọi người bỗng nhiên phản ứng kịp, nhất thời thết lẫn nhau bắt chuyện nói dóc .

Ở đây đều là nhân tinh, Vương Thông còn ở, bọn họ cũng không dám đối với chuyện lúc trước nhiều hơn bình luận, miễn cho rước họa vào thân, liền đối Vũ Tín khen tặng thiện ý, cũng tạm thời cứng rắn Sinh Sinh nhìn xuống!

Vương Thông lại khôi phục trước khi phong thái nho nhã, có điểm bi thương, cũng không trọng, đối với Vũ Tín cũng không có ác ý gì thể hiện .

"Chết cá nhân! Vẫn là đường đường ngũ họ thất gia Thái Nguyên Vương thị thiên tài, cứ như vậy quá ? Cái gì chưa từng phát sinh ?"

Mọi người biểu hiện Tự Nhiên, ngược lại Vũ Tín bản thân cảm giác rất không được tự nhiên, có chút không Tự Nhiên!

Tao ngộ Từ Cực Trại Sơn Tặc, đại khai sát giới, đó là tình huống đặc biệt .

Hôm nay, là ở phần hoa yên ổn bên trong thành, vạn chúng nhìn trùng trùng trong yến hội, vẫn là trong phủ thành chủ, vừa mới chết thân phần không thấp người, mọi người liền phản ứng này ? !

"Thế giới này chính là như vậy sao? ! Nếu như vừa rồi chết là ta ? Mọi người sẽ bao lớn phản ứng?"

Vũ Tín với cái thế giới này người thế giới quan, lại có nhận thức mới .

Bởi vì Vũ Tín thân phận đặc thù, nếu là bị sát, phản ứng khẳng định so với Vương Nghĩa lớn không ít, dù sao Vương Nghĩa chỉ là Thái Nguyên Vương thị bàng chi tộc nhân, chỉ là có chút thiên phú võ học a. Thế nhưng, Vũ Tín tin tưởng, bản thân như bị sát, các loại phản ứng cũng lớn không đi đâu, rất nhanh sẽ bị quên, nói không chừng ngay cả tang lễ chưa từng!

Mệnh như cỏ rác, sát nhân vô tội, không ngoài như vậy!

Đây là cái thế giới này quy tắc ? Vẫn là loạn thế buông xuống điếm báo ? ! Hoặc là, đây chính là giang hồ ?

Tâm tư hỗn loạn gian, Vũ Tín thần tình ngưng trọng, cước bộ trầm trọng, chậm rãi đi hướng mình ghế . Thật ra khiến bao quát Vương Thông ở bên trong mọi người, cho rằng trước khi Vũ Tín thực sự là thất thủ!

Võ Mộng, hoàng Bá cùng thư Vũ Vệ đám người, Liễu thế Xiển tự mình an bài, ở Vũ Tín ghế phía sau, tăng hơn mười tịch, còn có thị nữ chiếu cố .

"Đến! Mọi người cầu chúc võ huyện lệnh đi nhậm chức phía sau, mã đáo thành công, tiền đồ lại tựa như cầm!"

1 tiếng thét to, Vũ Tín tinh thần ngẩn ngơ, động tác trì trệ nâng chén đón ý nói hòa .

Theo người khác, chính là Vũ Tín ở lo lắng sát Vương thị tộc nhân, sẽ có nguy hại gì!

Dù sao Vũ Tín phản ứng, hoàn toàn xuất phát từ chân tâm, không hề giả bộ!

Một phen ăn uống linh đình, chuyện lúc trước đã không ai nhắc tới, tựa hồ hoàn toàn chưa có phát sinh qua . Vũ Tín nhìn như Mặt không có biểu tình, không có dị trạng gì, tâm tình lại không thể nào nhiệt liệt .

Liễu thế ghi lại lần thăm than 1 tiếng, cố ý cao giọng reo lên: "Cho mời Mị Ảnh Lâu vũ cơ!"

Vũ Tín phản ứng không lớn, người nổi tiếng trọng cũng nhân thần sáng ngời, tinh thần đại chấn địa chờ mong nhìn về phía ngòi vào vị trí chỗ . Ngừng lại, thấp giọng Triệu Vũ Tín nhắc nhở: "Thiếu gia! Phải đề phòng thích khách!"

"Ừ" ?"

Vũ Tín tỉnh dậy, hung hăng vẩy vẩy thủ lĩnh, cường chế bản thân không nghĩ nữa mọi người đối với sinh mạng coi thường .

Hoảng Bá, đồ hoành, võ Mộng cùng thư Vũ Vệ các loại, cũng cấp tốc lên tinh thần, mật thiết đề phòng!

Năm vị sắc mặt tuyệt lệ, người khoác sa mỏng nhẹ thường mà phong tình mười phần nữ tử, nối đuôi nhau đi vào, ưu mỹ là lướt đồ thị, Thanh Nhã quyền rũ ý nhị, còn có trắng nõn tron bóng da thịt, ở đèn dưới ánh trắng rạng ngời rực rỡ, cấp tốc hấp dẫn mọi người nhãn Quang Hòa chú ý!

Đây chính là Mị Ảnh lâu ma nữ, đúng là ngàn dặm mới tìm được một, mỗi người đều mang đặc sắc gió êm dịu tình .

Vén vén năm người, thanh thuần thanh nhã, quyền rũ thủy mị, thực dật rồi rãnh Hoa, tú ngoại tuệ trung, đã tính làm tức giận các loại nội hàm gồm cả, cơ hồ khiến mọi người tại đây, đều có thể tìm tới bản thân yêu thích mục tiêu!

**

Tăng thêm một

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Bỉ Ngạn Hoa

Đây chính là Mị Ảnh lâu ma nữ, đúng là ngàn dặm mới tìm được một, mỗi người đều mang đặc sắc gió êm dịu tình .

Vén vén năm người, thanh thuần thanh nhã, quyền rũ thủy mị, thực dật rồi rãnh Hoa, tú ngoại tuệ trung các loại nội hàm gồm cả, cơ hồ khiến mọi người tại đây, đều có thể tìm tới bản thân yêu thích mục tiêu!

Đặc biệt dẫn đầu một nữ nhân, sắc mặt tuyệt mỹ, núi cao eo nhỏ nhấn chân dài, cúi đầu đuôi én hình trâm cài tóc, người xuyên tím đậm thêu Xích áo lưới quần dài, ở đèn Quang Nguyệt sắc hạ đẹp mắt đoạt huy, tựa hồ tràn ngập Tiên Khí, như Cửu Thiên tiên nữ hạ phàm . Lại có mi tâm gian một đoá đỏ tươi Bỉ Ngạn Hoa, tăng bên ngoài Yêu Mị thần bí, khiến người ta có loại muốn ngừng mà không được rung động .

"Bỉ Ngạn Hoa (bach Loli, kim Loli, Lam Loli, Từ Loli), tham kiến các vị lão gia!"

Ngũ nữ đạm nhiên tự nhiên đi tới giữa sân, xinh đẹp thân thể khom người xuống, càng lộ vẻ đường cong lá lướt, oanh thanh yển ngữ chào, dễ nghe say lòng người, khiến người ta điên đảo tâm thần, tâm thần nhộn nhạo .

Nguyên bản huyền ảo nhiệt liệt bầu không khí, vắng vẻ một mảnh, tựa hồ dưới ánh trăng, cây trong rừng, tia sáng đều bị ngũ nữ sở đoạt, phong cảnh toàn bộ từ ngũ nữ biến thành .

"Không hổ là Mị Ảnh Lâu, không chỉ là tâm, ngay cả nhân cái bóng, đều có thể nhìn không được bị mị hoặc đi, đây chính là Mị Ảnh Lâu ý tứ chân chính chứ ?"

Đừng nói những người khác, đó là ừng có khác thường phong phú mỹ nhân kiến thức Vũ Tín, cũng không nhìn được tán thán .

Kiếp trước hay là Ngọc Nữ diễm Thân các loại, cùng cái này ngũ nữ so với, vậy thì phải nhưng . Cùng dẫn đầu Bì Ngạn Hoa so với, đơn giản là Từ Cẩm Cung cạnh nhà tranh a!

"Dâm nhân! Miệng người thủy rơi trong chậu, làm sao còn ăn à? !"

Đỗ hoành bỗng nhiên đẩy xuống người nổi tiếng trọng, tức giận quát lên .

Thanh âm không lớn, ở vắng vẻ trong không khí lại phá lệ vang dội, nhất thời đưa tới không ít ánh mắt kinh ngạc .

Ước đoán ở đây chỉ có đỗ hoành một người nam nhân, coi nhẹ ngũ nữ tồn tại .

Còn có một hoàng Bá, nhưng hoàng Bá là thất tuần lão giả, hơn nữa đã ở mắt thấy ngũ nữ, chỉ là nhân quang lãnh lảng .

Người nổi tiếng giật mình tỉnh giấc, trực tiếp xả quá đỗ hoành ống tay áo hướng trên mặt một, hai mắt phát chỉ nhìn ngũ nữ liên thanh khen:

"Bì Ngạn Hoa ? Đó không phải là Từ Vong dẫn độ người ? Câu Hồn Sứ Giả ? Tốt! Tốt! Danh bất hư truyền, không uổng rồi Tộc nhóm, sớm nên rồi Tộc trở thành . . ."

"Câu Hồn Sứ Giả ? !"

Ngôn giả vô ý, Vũ Tín cũng trong lòng rung mình, hai mắt híp lại nhìn kỹ .

Thế nhưng, "Luân Hồi Chi Nhân" vẫn chưa nhìn ra Bì Ngạn Hoa cùng tứ mỹ bất luận cái gì ác ý .

Vũ Tín chỉ biết, Bì Ngạn Hoa vừa xong liền chú ý tới mình, hơn nữa hẳn là nhận biết mình!

Kỳ quái!

Trước có một Thái Nguyên Vương thị Văn Trung Từ, lại có Mị Ảnh lâu Bì Ngạn Hoa cùng tứ mỹ .

"Lẽ nào 'Luân Hồi Chi Nhân' không nhảy ? Vẫn là thế giới không tưởng tượng trung hiếm ác đáng sợ, còn là người tốt nhiều ?" Vũ Tín âm thầm suy nghĩ .

"Ha ha . . . Bì Ngạn Hoa là Mị Ảnh Lâu tên đứng đầu bảng, Hàm Đan cổ thành đẹp nhất nữ tử, là Ngu Huynh chuyển thành vô Hiền Đệ mà làm ơn cố sức mời, vô Hiền Đệ còn thoả mãn ?"

Liễu thế Xiển hảo sáng cười to, nhìn về phía Vũ Tín, không che giấu chút nào địa trực tiếp nói .

Hai người xưng hô, cũng từ Thành Chủ, đại nhân, hạ quan các loại, biến thành Ngu Huynh, Hiền Đệ, vô hình trung gần hơn rất nhiều .

"Huynh trưởng làm ơn, Ngu Đệ rất hài lòng, tâm lĩnh!" Vũ Tín nâng chén cảm tạ .

Bì Ngạn Hoa cũng biết buổi tối "Ân Chủ", không khỏi Triều Vũ Tín mặt đầy cười, có thể dùng trước mắt mọi người sáng ngời, cảm giác Giác Nguyệt ánh sáng màu lượng lại ưu mỹ rất nhiều .

Dựa theo quy củ, Bì Ngạn Hoa bước liên tục nhẹ nhàng, rộng thùng thình lần vẩy chập chòn trung, chân thành đi hướng Vũ Tín . . .

"Ừ ? !"

Hoàng Bá, vô Mộng cùng rất nhiều thư Vũ Vệ, thậm chí là Thao Thiết cuồng ăn đỗ hoành, si mê chìm đắm người nổi tiếng trọng, nhất tề tinh thần rung mình, khí tức ngưng thật, chết nhìn chòng chọc Bì Ngạn Hoa, bộ phận nhìn chăm chăm tứ mỹ, cùng gần đang ở vào bàn tay cảm nhạc khí người!

"Ta tin nàg!"

Vũ Tín nhắc tay ngăn cản mọi người nghiêm mật đề phòng, hai mắt chăm chú nhìn Bì Ngạn Hoa nói rằng .

Ngừng lại, không giải thích được tựa hồ hỏi vừa tựa như khẳng định nói ra: "Chúng ta quen biết ?"

Bì Ngạn Hoa lông mày nhíu lại, mặt lộ nghi hoặc, lại không lảng tránh Vũ Tín nhìn kỹ .

Vũ Tín trong lòng bình tĩnh, nhìn không được tự giấu cười: "Cũng đúng! Cùng là luân lạc chân trời người, tương phùng hà tất từng quen biết! Thế gian

này, nếu có duyên phận, có thể loại cảm giác này phải đó "

Bi Ngạn Hoa, Liễu thế Xiển, Văn Trung Tử Vương Thông, thậm chí tứ mỹ cùng mọi người tại đây, nhất tề nhân thần sáng ngời, tán thán kinh ngạc nhìn về phía Vũ Tín .

Không nghĩ tới một cơn đánh giết Bạch Hồng kiếm, nhìn như hung tàn hung ác Vũ Tín, lại vẫn đầy bụng kinh luân, rất có Thi Phú tài hoa!

Suy nghĩ một chút cũng phải, Vũ Tín dù sao cũng là Cổ Tộc Vũ thị xuất thân, vẫn là đã từng Thiếu Tộc Trưởng!

Bi Ngạn Hoa đôi mắt đẹp tia sáng kỳ dị rung động, thâm ý sâu sắc nhìn Vũ Tín . . .

Mỹ nữ yêu anh hùng!

Vẫn cũng tốt, võ cũng được, đều dễ dàng hơn đạt được mỹ nữ ưu ái a!

Huống, nữ nhân vốn là cảm tính động vật, yêu thích huyền tường, càng thiên vị hư vô phiêu miểu duyên phận, nhân quả các loại thuyết pháp .

"Nói xong cùng thực sự tựa như . . . Còn nói đối với mỹ nhân không có hứng thú, thủ đoạn so với ta vẫn hương thưởng thức mỹ nhân người nổi tiếng cao hơn nữa rõ ràng!"

Mọi người trong rung động, người nổi tiếng trọng cảm giận bất bình lắm lắm, dứt lời, đầy côi lòng oán khí nâng chén một hơi, ục ục ồn ào .

Muốn là trước kia, bọn họ đi Mị Ảnh Lâu, người nổi tiếng trọng Tự Nhiên có cơ hội giải nhân vào ngục, thậm chí âu yếm . Hôm nay chỉ có thể ở tịch phía sau giương mắt nhìn!

Wu Tín thần tình cứng đờ, "Luân Hồi Chi Nhân " bí mật lại không thể nói, nhất thời cảm giác vừa bức mình vừa buồn cười!

"Phốc phốc . . ."

Bi Ngạn Hoa liếc mắt người nổi tiếng trọng, che miệng cười khẽ, khiến người ta hai mắt đăm đăm, người nổi tiếng trọng càng là há to miệng, mới vừa cửa vào rượu ngon, hoa lạp lạp chảy ra . . .

Đó là ở đây những người khác, cũng bị người nổi tiếng trọng chọc cười, tâm tư dị biệt, nhưng quả thực cảm giác Vũ Tín thân cận hơn .

Liễu thế Xiển, Vương Thông các loại một số người, càng có gan, Vũ Tín là cùng đạo phong lưu người trong cảm giác!

"Vũ đại nhân nhân lực cùng cảm ứng rất nhạy cảm! Đại nhân tuy là sơ xuất giang hồ, Tiệp Thiếp lại sớm có nghe thấy, đã từng âm thầm từng thấy, nói nhận thức cũng được . Chỉ là, Tiệp Thiếp bạc mệnh, Vũ đại nhân cũng không nhận thức!"

Bi Ngạn Hoa đi tới tịch trước, nhẹ giọng giải thích, mọi người chột .

Có thị nữ đứng lúc đưa lên chén rượu, Bi Ngạn Hoa tiếp nhận kính tặng: "Chén thứ nhất, tạ ơn Ân Chủ chiếu cố! Vũ đại nhân tùy ý!"

Đây là thanh lâu quy củ, dù sao Bi Ngạn Hoa lần này là bởi vì Vũ Tín mà đến, mặc dù là Liễu thế Xiển mời .

"Chén thứ hai, Tạ Vũ đại nhân câu hay đưa tặng, Bi Ngạn Hoa vinh hạnh ghi nhớ!"

"Chén thứ ba, mong ước Vũ đại nhân tiền đồ lại tựa như cầm, một bước lên mây!"

Động tác cực nhanh, liên tục ba chén hạ đồ, Bi Ngạn Hoa mặt cười dâng lên trợn đỏ bừng, trực thẩu hai lỗ tai, cùng mi tâm gian đỏ tươi Bi Ngạn Hoa tương ánh thành huy, càng lộ vẻ xinh đẹp không thể tả .

Lúc này, Vũ Tín chén thứ nhất mới vừa gắp lên, thẳng thắn một hơi Móa!

"Rất nhanh sẽ có mạnh hơn sát thủ hành động, đại nhân gần nhất phải đặc biệt coi chừng!"

Bi Ngạn Hoa mâu hàm Thu Thủy thật sâu mắt nhìn Vũ Tín, xoay người rời đi . Vũ Tín bên tai, lại truyền đến Bi Ngạn Hoa mật mờ truyền âm .

"Có ý tứ ? Mạnh hơn sát thủ ? Là nàng ? Vẫn là do người khác . . ."

Wu Tín trong lòng rung mình, kinh ngạc nghi hoặc nhìn tràn ngập thần bí cùng mỉa mai hoặc tuyệt vọng bóng lưng .

Có thể khẳng định là, Mị Ảnh Lâu quả thực cùng Âm Ảnh Lâu có quan hệ, thậm chí ngay cả nàng cũng biết chuyện ám sát, hiển nhiên thân phận không thấp . Chỉ là lại truyền âm nhắc nhở, chơi cái gì ? Miêu đùa giỡn con chuột ? !

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39: Hóa Ảnh chi ám sát

Có thể khẳng định là, Mị Ảnh Lâu quả thực cùng Âm Ảnh Lâu có quan hệ, thậm chí ngay cả nàng cũng biết chuyện ám sát, hiển nhiên thân phận không thấp. Chỉ là lại truyền âm nhắc nhở, chơi cái gì? Miêu đùa giỡn con chuột?!

"Hay là thật đối với mình có hảo cảm? Sở dĩ âm thầm nhắc nhở?"

Vũ Tín có chút tự kỷ ngờ vực vô căn cứ nổi, dù sao tổ chức sát thủ là lấy tiền làm việc, không biết liên quan đến tình cảm riêng tư.

Thân là tổ chức sát thủ cao tầng Bì Ngạn Hoa, không đành lòng Vũ Tín bị giết, len lén ám chỉ, nhưng cũng nói được!

"Ha ha... Hiền Đệ thật là có phúc! Hảo mị lực! Bì Ngạn Hoa có lẽ không có kính người ba chén rượu ví dụ! Ngu Huynh hâm mộ và ghen ghét a!"

Liễu thế Xiển cất tiếng cười to nói rằng, cũng Triều Vũ Tín chen chớp mắt, nhãn thần ý vị thâm trường...

Vũ Tín trong lòng rung động, lòng thích cái đẹp, mọi người đều có. Muốn nói Vũ Tín đối với Bì Ngạn Hoa không động tâm, đó hoàn toàn là gạt người, không khỏi có chút miên man bất định.

Chỉ là, ngẫm lại tên Bì Ngạn Hoa, khẳng định rất khó dây vào a. Không nghĩ qua là đã bị câu đến Bì Ngạn đi...

"Keng... Dừng..."

Lúc này, Bì Ngạn Hoa đã trở lại giữa sân, Cảm Âm lướt trên, nhất thời hấp dẫn mọi người quan tâm.

Dễ nghe du dương tiếng đàn, trầm bổng Khánh âm thanh, uyển chuyển thanh lượng tiếng địch, nặng nề đại khí tiếng trống...

Các loại ưu mỹ tiếng nhạc, khuấy động tịch Tĩnh Nguyệt sắc, u tĩnh rừng cây. Hơn nữa sắc sở chấp chôn ánh sáng - nến, bóng cây, càng lộ vẻ mộng ảo ý cảnh.

Lấy Bì Ngạn Hoa dẫn đầu, ngũ nữ ống tay áo mạn vũ, tư thế mê người chấp chôn, kết hợp mộng ảo tràng cảnh nhạc khúc, làm cho loại như trong mộng, lại tựa như hoa, như ảo, lại tựa như Vụ, lại tựa như Hồng, lại tựa như nghe vừa tựa như mộng cảm giác...

Mê ly mộng ảo trung, trăm hoa nở rộ.

Tia sáng bỗng nhiên buồn bã, trong trăm đóa hoa, một đóa điểm lệ thần bí, tuyệt mỹ tường hòa đóa hoa, chậm rãi nở rộ, nở rộ, giống như là nở rộ ở sâu trong linh hồn!

"Phồn hoa trần thế, vân nê biển người, lưỡng ngắm Thước Kiều độ.

Trong nháy mắt sinh tử, mấy vòng sớm tối, ba tô hoàng hôn chỗ.

Hoa nở điệp roi, Hồng Bạch hai màu, si tình khó lưu lại.

Diệp roi làm thổ, hoa nở mấy đám, mật mù lệ vô số

..."

Một cái mộng ảo mê ly, lại dễ nghe thanh âm thanh lượng, vang lên, quanh quẩn mọi người bên tai, thẳng vào tâm thần.

Bài hát như tiếng trời, mê tâm thần người, khiến người ta nhìn không được cảm giác cuộc sống, xuyt hu tình ái.

Khúc cuối cùng, vui đình, múa dừng.

Mọi người còn đắm chìm trong ca vũ trung, thật lâu khó có thể tự kèm chế, hiển nhiên bị Câu động thần hồn, xúc động tâm thần.

"Vãn..."

1 tiếng quát nhẹ, như Xuân Lôi cuộn cuộn, cũng không đột nhiên, cũng từ từ tỉnh lại trăm mê mọi người!

Mọi người như ở trong mộng mới tỉnh, thần tình khác nhau nhìn về phía Văn Trung Tử Vương Thông, không biết nên cảm tạ, vẫn là tiếc nuối.

Có thể khẳng định là, Vương Thông tu vi, đặc biệt tinh thần phương diện, quả thực cực kỳ mạnh mẽ.

Vương Thông nhủ, không vui nhìn chăm chăm Bỉ Ngạn Hoa trầm giọng nói: "Bỉ Ngạn Hoa! Danh bất hư truyền, chỉ là . . . Tựa hồ có hơi quá. Khúc này múa, cũng không thích hợp tình cảnh này!"

"Văn Tâm ngẫu Ngộ, một thời thất thổ, Tịch Thiếp ở đây hướng chư vị lão gia bồi tội!"

Bỉ Ngạn Hoa cũng không còn phủ nhận, khom người thẳng thắn thành khẩn bồi tội. Ngừng lại, nhìn về phía Liễu thế Xiển nói tiếp: "Lần này một phí dụng, Tịch Thiếp sẽ cho người trả Liễu thành chủ!"

Liễu thế Xiển kinh ngạc, hùng hồn chấp tay nói: "Cái này ngược lại không dùng, chính là Ngoại Vật đã khinh nhờn Tiểu Thụ, há có thể phải về? Chúc mừng!"

"Tình huống gì?" Vũ Tín nghiêng đầu Triều hoàng Bá hỏi, lần đầu tiên thâm hận bản thân cảnh giới quá thấp, căn bản không minh bạch xảy ra chuyện gì.

Hoàng Bá đơn giản đáp: "Nàng đột phá! Như vậy kỳ ngộ, cực kỳ khó được, giá trị vô lượng."

"Cái này cũng được?" Vũ Tín có chút lú lờ, Bỉ Ngạn Hoa là cảnh giới gì?

"Tịch Thiếp Liễu yếu Đào tơ cùng vụng về ca vũ, có thể không vào công tử mắt đây?"

Vũ Tín vừa định hỏi hoàng Bá, một trận tươi mát thơm lướt trên, Bỉ Ngạn Hoa đã chủ động tới gần Vũ Tín ghé, cứ như vậy tựa như quen ngồi ở Vũ Tín bên cạnh thân.

"Thiên lại chi âm, tuyệt thế chi múa!" Vũ Tín thẳng thắn thành khẩn đáp.

"Người đâu?" Bỉ Ngạn Hoa sạch mâu dao mắt, mềm mại thân thể tới gần Vũ Tín, nhảy nhót truy hỏi.

"Chuyện này..."

Vũ Tín chân chò, một thời nghĩ không ra hình dung từ. Chợt nhớ tới vừa rồi tâm trí hiện lên kiếp trước về "Bỉ Ngạn Hoa" ký ức, đáp:

"Nếu không ngại dơ tai, tiền người một bài từ!"

"Ồ?" Bỉ Ngạn Hoa đôi mắt đẹp sáng ngời, hai tay không khỏi nắm Vũ Tín cánh tay, chò mong hưng phấn nhìn thẳng.

Thiên trường văn nghệ phương diện nữ tử, đặc biệt nơi bướm hoa nữ tử, quả thực càng yêu huyền tượng cùng lãng mạn, dễ dàng hơn động tâm.

Đương nhiên, không bài từ Bỉ Ngạn Hoa là đang diễn trò!

Vũ Tín trầm tư chỉ chốc lát, lẩm bẩm đạo:

"Bỉ Ngạn Hoa, Hoàng Tuyền Lộ, hoa nở diệt rơi bất đồng trú;

Buồn là hỏa, tình lại tựa như lộ, sinh như mùa hè hoa không giữ được.

Sương khói quá, khói thuốc súng chỗ, Mạn Đà La Hoa khắp nơi thành cốc;

Sao Sâm, sao Thương cách, sinh tử cổ, sao không bộ dạng uống Tủy Tiên múa?"

Bỉ Ngạn Hoa mặt lộ mê ly, âm thanh không thể nghe thấy than nhẹ mấy tiếng, người như không có xương ghé vào Vũ Tín vai, thở khí như lan đạo: "Cái này là Công Tử chuyên vì Bỉ Ngạn Hoa sở . . ."

Nói phân nửa, bỗng nhiên thân thể cứng đờ, thanh âm dừng lại, trong mắt hàn mang lóe lên . . .

Sắc bén ánh mắt mục tiêu, cũng không phải là Vũ Tín, mà là chính đoàn nổi rượu và thức ăn đi tới người đi theo hầu.

"Ừ?" Vũ Tín nghi hoặc theo liếc mắt người đi theo hầu, thân thể trong nháy mắt ban trực, khí tức đột nhiên biến hóa.

"Xích . . ."

Vẫn toàn lực phòng bị hoàng Bá, cực kỳ ăn ý thân hình thiểm điện chui ra, bàn tay Hóa trảo lấy ra, ngũ chi tê không chói tai.

"Bùm bùm . . ."

Đột nhiên gây khó khăn, đánh ngã, quát cũng không ít đồ ăn chận chén rượu, vỡ vụn tiếng đánh ngay cả khỏi .

Đang các nghênh mỹ nhân Liễu thế Xiển, Vương Thông cùng các vị tân khách, kinh hãi ghé mắt .

"À?"

Tên kia người đi theo hầu kinh ngạc kinh hô, ngốc lẳng tại chỗ, ngay cả phản ứng cũng không kịp, liền nhìn như vậy hoàng Bá sắc bén vồ xuống .

"Răng rắc . . ."

Vũ Tín bàn tay căng thẳng, bóp nát bàn tay chén rượu, bỗng nhiên vãi ra, bảy tám mảnh nhỏ mảnh nhỏ, Uy nếu mũi tên nhọn, mang theo sắc bén tiếng xé gió bắn về phía hoàng Bá cùng người đi theo hầu . . .

Đang chụp vào người đi theo hầu cổ hoàng Bá, cảm thụ được lưng tiếng xé gió, sinh lòng nghi hoặc, trong nháy mắt lại từ trào Hóa chương, hỗn loạn vạn cân lực bỏ về phía bên, uy năng toái thiết đồng tâm .

Vũ Tín mục tiêu, không phải hoàng Bá cùng người đi theo hầu, mà là người đi theo hầu thân ảnh!

Người đi theo hầu bên thân ảnh trung, quý dị lại đột nhiên tuôn ra một mặt đẹp mắt hàn quang, nhuệ khí kinh người .

Chén rượu mảnh nhỏ trong nháy mắt bị đánh bay, cấn nát, hàn quang uy thế không giảm cuốn về phía Vũ Tín . . .

Vũ Tín chân to đạp một cái, toàn bộ án kỷ mang theo trên bàn rượu và thức ăn dưa và trái cây, mang theo mảnh liệt kinh phong, hung hăng đập về phía hàn quang!

"Răng rắc, răng rắc . . ."

Vài thước dày mộc án kỷ, liên quan chấu chấu ngọn đèn ngọn đèn, đều bị chém thành mảnh nhỏ, rượu và thức ăn nước trái cây bay tán loạn văng khắp nơi .

Hoàng Bá một Chương Kích tán hàn quang, thân Hóa tàn ảnh cuốn một cái, tay phải thiểm điện lấy ra . . .

Một cái buộc tóc Hắc Y, trắng kiện to lớn uy mãnh thanh niên, hiện lên .

Giống như bị hoàng Bá từ trong hư vô lấy ra, cũng bóp cổ, lại gât liên tục rất nhiều đại huyết .

Hoàng Bá cánh tay trái rũ xuống, máu me đầm đìa, cũng trực tiếp ngạnh hám kiếm quang gây thương tích .

"Hoàng Bá!" Vũ Tín kinh ngạc quan tâm hô, trong trí nhớ, đây là hoàng Bá lần đầu tiên thụ thương .

Nhìn về phía thanh niên áo đen trong tay, một thanh trường kiếm rũ xuống, trong bóng đêm giống như một oa xanh đậm Hàn Thủy .

"Không sao cả! Bị thương ngoài da mà thôi!" Hoàng Bá không thèm để ý chút nào đáp .

Thanh niên áo đen bị bóp cổ như trước hung hãn trừng mắt, khó có thể tin vừa sợ nộ vạn phần chất hỏi "Tiêu Sư Tỷ! Ngươi dám ăn cây táo, rào cây sung? Không sợ chấp pháp truy cứu sao?"

Nhìn chăm chăm đối tượng . . .

Bì Ngạn Hoa!

Lúc này, mọi người mới vừa rồi đều phản ứng kịp, nhất thời lướt trên trận gây rối .

Trước khi tắt cả, phát sinh quá nhanh, hình bóng tấn cướp gian, sự tình liền kết thúc, chỉ là lưỡng cái hô hấp giữa sự tình!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: U ảnh kiếm

Trước khi tắt cả, phát sinh quá nhanh, hình bóng tấn cướp gian, sự tình liền kết thúc, chỉ là lưỡng cái hô hấp giữa sự tình!

"Bùm bùm . . ."

Kinh hô trung, mọi người tại đây đều đứng dậy, lại mang cũng không ít trà trần chậu Bát, tràng diện hỗn loạn .

"Thật to gan! Dám đến Thành Chủ Phủ ám sát!"

Liễu thế Xiển ngũ quan vận vẹo, nhãn thần sắc bén như kiếm nhìn thẳng thanh niên áo đen, nộ không thể xá quát lên .

Vũ Tín không khỏi liếc mắt Liễu thế Xiển, tựa hồ không giống như là làm bộ làm tịch .

"Khanh khách . . ."

Bì Ngạn Hoa ngoài ý muốn phi thường mắt nhìn Vũ Tín, cũng tiếng như Ngân Linh kiều cười rộ lên, sau đó quyền rũ như hoa mặt cười nghiêm, trịnh trọng thùy thanh đạo:

"Nói thế kể từ đâu ? Bản thân vô năng bị phát hiện, đó là ngươi tu vi bất đáo gia, quan Thiếp Thân chuyện gì ?"

Thanh niên áo đen thần tình cứng đờ, nhãn thần lấp loé không yên, có chút nửa ngờ nửa tin .

"Hừ!"

Bì Ngạn Hoa đứng lý không tha người, lạnh rên một tiếng nói ra:

"Như đã nói qua, ngươi dám ở Thiếp Thân hầu hạ Ân Chủ lưu hành một thời ám sát, lại đưa Thiếp Thân ở chỗ nào ? Bọn ta phân thuộc bất đồng tổ đàn dật, tổ chức quy củ, cũng không quy định không thể để cho phá hành tung đối phương, bị xuyên qua cuối cùng là chính ngươi vô năng . Và lại, hành động thất bại, dám hô ra Thiếp Thân thân phận, mưu toan đẩy trút trách nhiệm . Ngươi chính là ngấm lại kết quả của mình đi! Thoát khỏi kiếp nạn này, cũng chạy không thoát tổ chức trách phạt!"

"Chuyện này..."

Thanh niên áo đen nghẹn lời, cũng nhận định Bì Ngạn Hoa mặt báo, cười lạnh nói: "Sự thực như thế nào, tổ chức thì sẽ nhận! Nếu không có ngươi cảnh kỳ, chỉ bằng hấn cùng bọn họ, làm sao có thể xuyên qua hành tung của ta ?"

"Ho khan! Ho khan!"

Vũ Tín nhin không được ho khan mấy tiếng, sờ mũi một cái, có chút không nói gì nhắc nhở: "Các ngươi khi bốn huyện là trong suốt sao?"

Ngừng lại, nhiều hứng thú nhìn thanh niên áo đen hỏi "Ám sát thất bại mà nên trảng bị bắt, còn có tâm tư muốn chuyện tương lai ? Lẽ nào ngươi cho rằng bốn huyện, sẽ cứ như vậy đem ngươi thả, làm cái gì cũng không còn phát quả sao?"

". . ." Thanh niên áo đen ngẩn ra, vẫn như cũ cứng rắn kiên trì, ngẩng đầu trầm mặc .

Đi Vũ Tín bên người thủ vệ võ Mộng, bỗng nhiên lên tiếng nói: "Hắn là thiên hạ thập đại sát thủ một trong Cô Ảnh, am hiểu Hóa Ảnh ám sát mục tiêu, nguyên nhân mà có tên, có người nói hoàn thành công ám sát quá Luyện Thần lão tổ! Không ít thế gia, tông phái các loại đều có treo giải thưởng, đó là đưa đến nha môn, cũng có không Phi tiền thưởng!"

Ngừng lại, nhìn về phía Cô Ảnh như trước năm bảo kiếm, nói tiếp: "Đây cũng là trong truyền thuyết thần binh, u ảnh kiếm . Có người nói cùng thượng Cổ Thần kiếm Thừa Ảnh Kiếm, là cùng một tài liệu làm bằng, được xưng Địa Ngục u linh, Ảnh rơi vô hình . Cô Ảnh uy danh, phân nửa duyên từ đó kiếm ."

Dứt lời, xem Vũ Tín mặt lộ hứng thú, võ Mộng liền tự giác tiến lên, coi nhẹ Cô Ảnh cảm tức, cướp đi u ảnh kiếm .

Cầm kiếm xem xét . . .

Kiếm dài gần mét, chiều rộng ba ngón, nhẹ như không có vật gì . Chính thể đơn giản cổ vận, cũng không trang sức dư thừa . Kiếm núm Thanh Minh, chính thể chuyển Thanh U sắc, thân kiếm hàn Quang Thiểm Thước, tựa hồ có thể hấp thu tia sáng .

Vũ Tín tay cầm chuôi kiếm, có loại huyết nhục cảm giác, như cánh tay kéo dài, là món không thua "Son Hà Côn " thần binh .

"Phốc . . ."

Cong ngón bung ra, thanh âm lệnh người bất ngờ địa bé không thể nghe, giống như là gãy tại gỗ mục thượng, thanh âm còn bị hấp thu .

"Hào Kiếm!"

Vũ Tín nhin không được khen âm thanh .

Võ Mộng lại nhu thuận đưa lên không biết cái gì da thú chế thành xanh đậm vỏ kiếm, Vũ Tín chuyện đương nhiên tiếp nhận, đọng ở bên hông .

Lúc này khỏi, kiếm này họ Vũ!

Liễu thế Xiển đi tới Vũ Tín bên người, quen mắt nhìn u ảnh kiếm, vẻ mặt xấu hổ ôm quyền tạ tội đạo: "May mắn được Hiền Đệ hữu kinh vô hiểm, Ngu Huynh xấu hổ a!"

"Đây là Ngu Đệ tới môi họa, cùng huynh trưởng có quan hệ gì?"

Vũ Tín thân thể phiến diện đáp, lập tức ôm quyền mỉm cười nói: "Ngược lại thì Ngu Đệ phá hư yến hội bầu không khí, xấu hổ! Có tội!"

Liễu thế Xiển ám thờ phào, vội vã đáp lễ đáp: "Hiền Đệ khách khí! Việc này . . ."

"Buổi tối cũng không kém! Nếu không đêm nay dừng ở đây?" Vũ Tín tiếp lời đề nói rằng .

Sát thủ Cô Ảnh, Vũ Tín đương nhiên sẽ không giao ra, phải hảo hảo muốn muốn xử lý như thế nào!

"Lúc đã tối, ngày tốt mỹ cảnh còn có, bọn ta tạm thời đến đó cũng có thể!"

Liễu thế Xiển ngẫm lại, sáng khoái đáp, sau đó mắt nhìn Bì Ngạn Hoa, tối thấp giọng nói: "Hiền Đệ cơ hội rất lớn oh! Hảo hảo nắm chặt, dự mong ước Hiền Đệ buổi tối ôm mỹ nhân về!"

"Ha ha . . ."

Vũ Tín cười to che giấu, liền hướng Vương Thông đám người khách khí cáo từ .

Nhìn Vương Thông, Vũ Tín thực sự rất muốn mời chào, đúng là vẫn còn cứng rắn nhin xuống, sẽ không tự rước lấy nhục!

Lúc rời đi, Vũ Tín vẫn chưa bắt chuyện Bì Ngạn Hoa, Bì Ngạn Hoa lại một cách tự nhiên trầm mặc theo, còn kém lấy bạn gái tự cho mình là . Khiến Liễu thế Xiển, Vương Thông đám người âm thầm lấy làm kỳ, lại cực kỳ hâm mộ không ngớt .

"Huynh trưởng! Ngu Đệ lần này tiền nhiệm, mang chi là một đám măng phu, cũng không kiệt xuất nhân tài có thể dùng . Hàm Đan cổ thành, nhân kiệt địa linh, chẳng biết có được không tùy thác huynh trưởng, tìm vài cái người tin cậy thủ, Phụ George lý do Cú Dung?"

Liễu thế Xiển một đường tiến tới cửa, trước khi chia tay, Vũ Tín ngẫm lại, trình trọng thỉnh cầu nói .

"Minh bạch! Nhất định không phụ Hiền Đệ phó thác!" Liễu thế Xiển biết được Vũ Tín tình huống, sáng khoái nhận lời .

Hợp thời, rất nhiều thư Vũ Vệ dẫn ngựa đến, Vũ Tín ôm quyền cáo biệt .

"Tiêu tiểu thư . . ."

Vũ Tín có chút đau đầu nhìn về phía Bì Ngạn Hoa .

"Công tử sợ Bì Ngạn Hoa ám sát sao?" Bì Ngạn Hoa môi anh đào cắn chặt, thần tình biến ảo tựa hồ do dự, bỗng nhiên hỏi.

"Không sợ!" Vũ Tín không chút do dự đáp .

Bì Ngạn Hoa cười tươi như hoa nở rộ, tia sáng kỳ dị rung động hỏi "Thiếp Thân cùng sát thủ kia thể nhưng một người a, công tử vì sao không sợ?"

Vũ Tín ngẫm lại, lông mày rậm khurai một cái mỉm cười đáp: "Rất nhiều chuyện . . . Không có vì cái gì! Cảm giác đi, có thể đây chính là duyên phận!"

"ừ! Công tử chính là Thiếp Thân đời này cơ duyên, đúng là duyên phận . . ."

Bì Ngạn Hoa trong lòng rung động, song đồng cắt nước nhìn thẳng Vũ Tín, si mê huyễn tưởng vậy ni non, bỗng nhiên giơ lên cánh tay phải . . .

". . ." Vũ Tín mắt lộ nghi hoặc, có chút không phản ứng kịp .

Trong lòng âm thầm cô: "Sẽ không để cho bản thân nắm nàng đi thôi? Đây chính là Hàm Đan cổ thành a! Thế giới này cũng lưu hành loại này lãng mạn sự tình?"

"Lên ngựa a!" Bì Ngạn Hoa trừng mắt Vũ Tín, Hà Phi hai gò má mửng, xấu hổ thái lộ .

"Ồ!"

Vũ Tín bừng tỉnh đại ngộ, đi đầu lên ngựa, lại thò người ra cầm lấy mềm mại tay nhỏ bé, bị bám . . .

Quần tím tung bay, tay áo phiêu phiêu, ở hôn Âm Nguyệt sắc hạ, như Tử Sắc hồ điệp phát phối, mỹ tuyệt không thể tả .

Noãn Ngọc vào ngực, thom bí người!

Vũ Tín trong lòng rất bình thường, lại không có phòng bị chi tâm . Tình cảnh như thế hạ, thân thể cấp tốc có rõ ràng phản ứng .

Bi Ngạn Hoa Hà xuyên thấu qua hai lỗ tai, máu nhuộm gáy ngọc, ngưng ngừng nói nhỏ: "Công tử cũng loạn tưởng oh ? Lãnh Vân thâm nghĩ cùng công tử nói sẽ lắng lẽ nói, thật có chuyện muốn nói, đưa đến Mị Ảnh Lâu là được!"

Lời tuy như vậy, Vũ Tín lại cảm giác trong áo thân thể, trở nên nóng cháy như lửa, còn có liễu tâm khê run, hiển nhiên Bi Ngạn Hoa chưa nhân sự, mới có thể phản ứng lớn như vậy . Nhất thời mơ màng hết bài này đến bài khác, ôm càng chặt hơn . . .

Đề sợ bóng đêm!

Sáng sủa dưới ánh trăng, hơn mười kỵ rong ruổi ở phóng khoáng yên tĩnh Đại Đạo, sổ chiếc xe ngựa theo sát .

Trời tối người yên, tình ý từ tuôn.

Chạy trốn trên chiến mã ôm nhau nam nữ, tựa như hai luồng cực nóng liệt hỏa, nương tựa chấp chôn bất định, tựa như muốn cọ xát ra hoa lửa, cháy hết lẫn nhau . . .

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Bỏ Ngạn chi mắc

Minh Nguyệt trung thăng, phóng khoáng Hàm Đan phố, như trước có đám người lui tới, như trước có chút huyền ảo .

Vũ Tín một nhóm người, một đường bị trọng điểm quan tâm, còn có chỉ trở, nghị luận âm ỉ .

Ôm nhau trong nam nữ, đắm chìm trong với nhau ấm áp trung, tựa hồ trong thiên địa liên thừa lại hai người bọn họ .

Bóng đêm tuy đẹp, đêm tối mặc dù trường, phổ mọc lại, cuối cùng cũng có điểm kết thúc .

Rất nhanh, Vũ Tín đám người, đi tới Mị Ảnh Lâu phụ cận, đã có thể thấy được lầu các .

"Có thể! Không nên giết Cô Ảnh!"

Chìm đắm tình ý nam nữ, vẫn là Bi Ngạn Hoa dẫn đầu đánh vỡ trầm mặc, hơn nữa không phải truyền âm, nhất thời dẫn tới liền bên người, bị hoàng Bá cầm lấy đặt tại lưng ngựa Cô Ảnh, vô cùng kinh ngạc ngẩng đầu .

"Ừ?" Vũ Tín mi đầu đại trứ, bầu không khí tâm tình nhất thời bị phá hư hầu như không còn .

Hoa tươi tuy đẹp, chung quy có gai a!

"Cô Ảnh là thiên hạ thập đại sát thủ một trong, đối với Âm Ảnh Lâu có giá trị không nhỏ . Công tử có thể lấy hấn là lợi thế, khiến Âm Ảnh Lâu huỷ bỏ đối với công tử ám sát, đồng thời không hề tiếp thu cùng công tử có liên quan ra . Nếu không, Âm Ảnh Lâu một ngày tiếp đơn, cơ bản không chết không ngớt, đây đối với công tử rất bất lợi!"

Bi Ngạn Hoa nhận thấy được Vũ Tín biến hóa, không khỏi chủ động ghé vào Vũ Tín nơi cổ, giống như làm nũng, cũng bí mật truyền âm nói .

Vũ Tín nhin không được ôm càng chặt hơn, cũng trầm tư không nói .

"Một sát thủ mà thôi, đối với công tử ảnh hưởng không lớn, cũng hình bất thành uy hiếp! Ảnh hưởng cùng uy hiếp lớn chính là tổ chức sát thủ! Công tử là người làm đại sự, đừng bởi vì nhỏ mất lớn! Đương nhiên, đây là Lãnh Vân cá nhân kiến nghị, như thế nào hành sự, công tử tự quyết!"

Bi Ngạn Hoa lần thứ hai bí mật truyền âm nói . Dứt lời, một cỗ lực lượng đẩy ra Vũ Tín song chương . . .

Bay lên trời, quần tím phi dương, giống như Phụng Vũ Cửu Thiên Từ Sắc Phụng Hoàng!

Vũ Tín kinh ngạc, có chút thất lạc cùng tiếc nuối, thẳng thắn thành khẩn cất cao giọng nói: "À? Ngươi cứ như vậy đi à? Ta đây làm sao bây giờ?"

Dứt lời, Bi Ngạn Hoa đã chạm vào Mị Ảnh Lâu, tan biến không còn dấu tích .

"Khanh khách . . . Công Tử Tu là quá thấp, vẫn là nỗ lực luyện công đi! Chớ suy nghĩ lung tung, không cho phép tìm nữ nhân khác oh!"

Cười duyên như chuông dễ nghe, ở vắng vẻ duyên dáng bầu trời đêm, quanh quẩn, quanh quẩn . . .

Vũ Tín cười khò lắc đầu, hai chân kẹp một cái, chiến mã dọc theo trường nhai chạy gấp mà đi!

Thiết Kỳ đi xa, Mị Ảnh Lâu cửa sổ lan một bên, Bi Ngạn Hoa dựa cửa sổ chú mục, thật lâu không nhúc nhích .

"Ngươi . . . Đột phá ? Tìm được ngươi Bi Ngạn Chi Chu?"

Một vị người xuyên lục sắc Nghê Thường, cao quý cô gái tuyệt mỹ, đi tới dựa cửa sổ si mê Bi Ngạn Hoa phía sau, nhẹ giọng hỏi.

"Rốt cuộc tìm được . . ."

Bi Ngạn Hoa mộng nghệ bàn ni non, thanh âm khàn giọng run giọng nói: "Thế nhưng, vì sao ta sẽ đau lòng ? Ta không muốn là hán, hán đã rất số khổ!"

"Đó chính là!"

Cô gái váy xanh thâm than âm thanh đáp, không khỏi không nở nhẹ ôm Bi Ngạn Hoa, xuyt hu đạo: "Lộ, là mình chọn . . . Đây là ngươi tự chọn mệnh!"

Bi Ngạn Hoa tim đập nhanh, đúng vậy, cái này là mình chọn lộ!

Nhắm mắt!

Cực nóng lại nước mắt trong suốt, cuộn cuộn xuống . . .

Ánh trắng như nước, tơ lụa quần tím, ở trong ánh trắng nở rộ, thần bí thâm thúy .

Biết rõ mùi hoa có độc, vì sao còn tham niệm yếu ớt mùi hoa ?

Nàng minh bạch, này mê luyện hồng trần nhan sắc tạp niệm, chính là ngăn trở nàng tu hành Ma Chương, nhưng nàng, lại luyện tiếc buông tha, lại luyện tiếc bắt đầu .

Lẽ nào, Thiên Tầm vạn kiếm, rốt cục đợi được . Còn chưa bắt đầu, sẽ buông tha sao?

Ngoài cửa sổ bóng đêm ưu mỹ, hạ thiên tiếng huyền não, dị nhiệt nan kham .

Đem thở dài cùng khổ sáp, nuốt trở về trong bụng, nhẹ nhàng khép lại hai mắt . Thanh lương gió đêm, như dao cắt tâm .

Cái này Hồng Trần Kiếp sổ, tình thiên bề dục, chẳng lẽ trong chỗ u minh đã định trước chạy không khỏi đi ?

Bi Ngạn Hoa, đau lòng khó nhịn .

Bi Ngạn Hoa, mở một ngàn năm, roi một ngàn năm, hoa lá vĩnh cửu không gãy gãy, tình không vì nhân quả, duyên đã định trước sinh tử .

. . .

Nguyên vị khách sạn bình dân!

Vũ Tín phản hồi lúc, đại bộ phận thư Vũ Vệ đã nghỉ ngơi, người còn lại sẽ luyện công, sẽ đề phòng tuần tra .

Mật mờ khí tức trải rộng đình viện các nơi, tin tưởng chỉ cần có người dám tùy tiện xông vào, khó thoát trùng điệp trạm gác ngầm .

"Ta hiện tại thật có 15,000 cân lực ? Kể từ đó, đột phá đến Luyện Khí cảnh, hơn nữa chân khí tăng phúc, cũng có thể đạt được ba chục ngàn cân lực chứ?"

Khiến mọi người phản hồi nghỉ ngơi, Vũ Tín ngay cả trở về nhà chưa từng, đứng ở trong viện, nghỉ hoặc ni non, còn làm người ta ôm bụng cười địa cử quyền, hiểu kỳ qua lại kiểm tra .

Lấy Văn Trung Từ Vương Thông thực lực tu vi, lại là văn tu, chắc chắn sẽ không nhìn lầm!

Trong yến hội, Vũ Tồn quả thực cố ý đánh chết Vương Nghĩa, hướng Thái Nguyên Vương thị thu chút lợi tức. Thế nhưng, cũng là thật không biết mình lực lượng cụ thể, còn tưởng rằng cũng liền vạn cân cực hạn đây!

"Nhìn tới... Bản thân vẫn là khinh thường cổ thân thể này thần kỳ a! Có thể vô thanh vô tức đột phá vạn cân cực hạn! Lẽ nào hai hợp một tạo nên cực hạn, cũng theo bao nhiêu lần tăng?"

"Nhất định phải đạt được Luyện Thể cực hạn lại đột phá, áp chế, áp chế, đề thêm chế, không thể đơn giản bước vào Luyện Khí cảnh!"

"Lực lượng! Thực lực mới là căn bản, cảnh giới không phải so sánh mạnh yếu duy nhất tiêu chuẩn! Đây cũng là cường giả Chúa tể không sa trường nguyên nhân thực sự chứ?"

Bạch Hồng Kiếm Vương Nghĩa việc hiện lên tâm trí, Vũ Tồn âm thầm quyết định, rất nhanh triển khai quyền cước, bắt đầu tu luyện « võ quyền »!

"Phanh, phanh, phanh..."

Phá Phong gào thét, hư không kêu vang.

Dĩ tiên thể ý thức làm chủ Vũ Tồn, với cái thể giới này lực lượng còn không có nhận thức chính xác. Ngay cả lực lượng của chính mình, chỉ biết số liệu, lại không cũng đủ nhận thức.

Vạn cân lực, đã cực kì khủng bố. Tựa như trong yến hội, Sơn Hà Côn chấn động, liền nhẹ Dịch Chấn tán Bạch Hồng kiếm kiếm khí các loại công kích!

Hôm nay Vũ Tồn chỉ là Luyện Thể Cửu Trọng. Thế nhưng, chống lại luyện khí sơ kỳ, một cái tát là có thể đập nát, chống lại Luyện Khí trung hậu kỳ, cũng có sức đánh một trận, thắng bại khó liệu!

Đây chính là yêu nghiệt!

Bất quá, Vũ Tồn chăm chỉ luyện quyền, lại đem thư Vũ Vệ đều giặt mình tỉnh giấc!

Bao quát hoàng Bá, đồ hoành, Vũ Long, Đông Linh các loại, càng ngày càng nhiều người vây xem, không chớp mắt nhìn chăm chăm Vũ Tồn. Chỉ là tỉnh xem, cũng sẽ được ích lợi không nhỏ.

Đây chính là thân là thiếp thân người ưu thế lớn nhất một trong!

...

Nguyên vị khách sạn bình dân, ngoài mấy trăm thước nơi nào đó kiến trúc nóc nhà.

"Hỗn tiểu tử này! Thậm chí ngay cả lực lượng của chính mình cũng không biết, thật đúng là kỳ lạ!"

Một vị xích bào lão giả, đem Vũ Tồn cử động, thu hết vào mắt, vừa bức mình vừa buồn cười địa hưng phấn mắng.

"Thực lực tăng trưởng quá nhanh! Hoặc có lẽ là, trước khi kiềm nén ẩn nhẫn phải quá lợi hại, không còn cách nào thích ứng hoặc chính xác nhận thức, rất bình thường!"

Một vị Hắc Bào lão giả, mắt lộ cung chiêu mỉm cười nói. Ngừng lại, nghiêm sắc mặt nói tiếp: "Hắn vốn là kỳ lạ! Thượng thiên ban cho ta Vũ thị yêu nghiệt! Bọn ta vô năng, kém chút có thể dùng Minh Châu bị long đông a! Nếu như có ý bên ngoài, bọn ta lão tặc, tương lai như thế nào đối mặt Vũ thị liệt tổ liệt tông?"

Xích bào lão giả ngừng lại, thận trọng đề nghị: "Khiến đại ca hoặc Thần Quy, tự mình đứng ra, cảnh cáo hạ Vương thị đi! Bọn họ nếu dám phá hư quy tắc, ta Vũ thị, không tiếc tất cả, vui lòng Ngọc Thạch Câu Phần..."

"Ừ! Vương thị nhiều văn tu, âm hiểm nhất, cũng liền Văn Trung Tử tiểu tử kia có điểm tiết tháo, thật đúng là không thể không phòng!"

Hắc Bào lão giả cực kỳ tán thành đáp, sau đó thở dài nói: "Cái này xú tiểu tử, cũng không phải an phận chủ a! Vương thị nhìn chăm chăm, hắn lại trêu chọc Ma Tông cần gì phải? Hơn nữa trêu chọc vẫn là nhức đầu nhất cùng khó dây dưa Bi Ngạn nhất mạch, đây không phải là tự tìm khổ sao? Tương lai hiểu được đầu đầu a!"

"Sở Ưng Triển Sí, tổng yếu nhiều lần trải qua đau khổ! Đây cũng là đại ca cùng Thần Quy, khiến chính hắn xông xáo chủ yếu dụng ý, có lẽ là cái cơ duyên đây?"

Chương 42: Bách chiến Võ Quán

Ngày thứ hai .

Kê tăng sáng, Vũ Tín cùng thư Vũ Vệ tự giác sớm luyện, vẫn là luyện quyền cùng "Ngụy Quán Tượng", thời gian nửa này nửa nọ .

Người nổi tiếng trọng, hoàng Bá, lưỡng Tỳ các loại cũng theo đứng lên, hoặc tham quan, hoặc từ luyện .

Có Từ Cực Trại tập kích từng trải, tất cả mọi người tự giác lại chăm chỉ rất nhiều, hận không thể lập tức huấn luyện thành quân hoặc thần công đại thành .

Hơn nữa Vũ Tín tối hôm qua luyện quyền, thư Vũ Vệ tinh thần diện mạo cùng huấn luyện tâm tình các loại, rõ ràng đề thăng một đoạn .

Lúc này, thư Vũ Vệ tề tụ xếp thành hàng, đỉnh đầu thiết Huyết Sát khí, đã mắt trần có thể thấy, trung gian bộ phận đã hiện lên Từ Sắc . Mới mấy ngày, luyện quân hiệu suất kinh thể hãi tục .

"Cuong, Nhu, Khinh, Trọng, trào, quán, dẫn, xuyên thấu qua, phá . . ."

Lĩnh quân luyện quyền, Vũ Tín luyện là chín chín tám mươi một thu « Vũ Thần Vô Cực quyền », cũng không phải là cửu thu « Vũ Thần cửu quyền » .

Quyền ra Phá Phong, hư không nổ bùng .

Vũ Tín thân thể cường độ cùng các loại trạng thái, lấy cảm giác được tốc độ tăng vọt, ngay cả Vũ Tín mình cũng cảm giác vô cùng kinh ngạc .

Luyện quyền chi tế, Vũ Tín khí huyết khí lực biến thành sau lưng "Vũ Thần hư ảnh", càng ngày càng rõ ràng, càng ngày càng ngưng thật, giống như đỉnh đầu Từ Vân .

Bao phủ thư Vũ Vệ thiết Huyết Sát khí trung, Từ Khí càng ngày càng đậm, mơ hồ có thể thấy được chậm rãi hóa thành hình người .

Màu tím sinh ra, không chỉ là quân đội tinh nhuệ trình độ và thanh uy khí thể thể hiện, cũng sẽ phụng dưỡng cha mẹ quân Tốt, có thể dùng quân đội các loại trạng thái càng mạnh, luyện công hiệu quả cũng có không Tiểu tăng phúc, đây cũng là rất nhiều Vũ Tu hoặc nghèo người nhà nghèo, nguyện ý tòng quân tu luyện nguyên nhân chủ yếu một trong .

Chỉ là, loại này Quân Hồn tăng phúc cùng biến hóa, là loại tiềm di mặc hóa (thay đổi một cách vô tri vô giác hiệu quả) quá trình khá dài, cũng không phải là một lần là xong .

Luyện xong quyền phía sau, thừa dịp thư Vũ Vệ khí huyết sôi trào, tinh thần đại chấn, liền bắt đầu "Ngụy Quán Tượng" !

Vũ Tín đứng thẳng trước đội ngũ phương, tâm trí đang minh tượng "Vũ Thần thần tượng", có thể dùng Thượng Đan Điền trong óc Vũ Thần thần tượng, càng ngưng thật, càng rất thật .

Lúc này cũng là Vũ Tín văn tu lúc, vừa lúc cá nhân tu luyện cùng quân đội huấn luyện, lưỡng không làm!

Thư Vũ Vệ đứng nghiêm, hết sức chăm chú nhìn chăm chăm Vũ Tín, đem Vũ Tín tất cả, lạc in ở trong lòng, cũng phỏng đoán Vũ Tín khí tức, khí thế, thậm chí là thần thái, biểu tình vân vân.

Kỳ thực, tuyệt đại đa số thư Vũ Vệ, cũng không biết "Ngụy Quán Tượng" có ích lợi gì, cũng không cho là có cái gì cụ thể hiệu quả . Chỉ là, như trước địa cần thận nghe theo!

Vũ Tín cùng thư Vũ Vệ không biết là, loại này luyện quân phương pháp, mặc dù là "Ngụy Quán Tượng", nhưng cũng là quan tượng một loại, như trước đối với tinh thần lực đề thăng hữu hiệu .

Cứ thế mãi, thư Vũ Vệ tinh thần lực càng ngày sẽ càng cao .

Cái này cũng sẽ trở thành thư Vũ Vệ cùng Ma Quân chủ yếu khác biệt một trong .

. . .

Mặt trời lên cao .

Vũ Tín như trước mang theo tối hôm qua đội hình, ly khai khách sạn bình dân .

Buổi sáng Hàm Đan cổ thành, đã rất náo nhiệt, người đến người đi, tiếng người huyền náo, ngựa xe như nước .

Khiến Vũ Tín lấm lét là, trên đường phố cảm đao bội kiếm quá nhiều người .

Ngay cả một quần áo tả toí, gầy yếu vóc người như tám chín tuổi hài đồng tiểu thí hải, cũng cống đem còn cao hơn hẳn một chút phá đao, khiến Vũ Tín có chút không nói gì, đao đao có ý nghĩa sao? Rất hoài nghi đứa bé kia múa động sao?

Một ... khác điếm, chính là Hàm Đan cổ thành có không ít phục sức khác nhau, dã man hoặc Man Hoang khí tức nùng tràn đầy dị tộc, so với Vũ Thành nhiều hơn .

Hàm Đan cổ thành từng là văn minh trước Man Tộc Đại Bộ Lạc Tộc địa đồn đãi, cũng không phải là không có lửa thì sao có khói .

Một đường quan sát, người nổi tiếng trọng bổng nhiên giọng nói kích động nói ra: "Thiếu gia! Cũng đi rất lâu, đi vào ngồi một chút ?"

Vũ Tín ngăn ra, phát hiện bất tri bất giác đi tới Mị Ảnh trước lầu, tức giận mắng: "Sáng sớm đi dạo thanh lâu ? Người không sợ trắng niên mất sớm sao? Đầu óc cả ngày nghĩ gì ngoạ ý . . ."

"Đây không phải là . . . Lo lắng thiếu gia tưởng niệm Tiêu tiểu thư (Bì Ngạn Hoa) sao? Hắc hắc . . ." Người nổi tiếng trọng xấu hổ đáp .

"Chính sự quan trọng hơn!" Vũ Tín đáp .

Người nổi tiếng trọng nhân thần sáng ngồi, khẩn cấp nói tiếp: "Quyết định như vậy a! Làm xong chính sự sẽ!"

Vũ Tín liếc một cái, không thêm để ý hẳn!

Lại đi bữa cơm thời gian, Vũ Tín đám người đi tới một chỗ cũ kỹ lại rộng lớn trước phủ đệ .

"Thiếu gia! Đây chính là bách chiến Võ Quán, thuộc hạ tối hôm qua đã cùng quán chủ thỏa đàm!"

Võ Mộng hợp thời giải thích, lập tức giải thích: "Bởi vì Võ Quán thu nhập khó coi, tư cách đã bị thủ tiêu, sở dĩ tạm thời chưa có bảng hiệu!"

Vũ Tín gạt đầu, liền suất Chúng Triệu cửa phủ đi tới . . .

Mới vừa đi vài bước, một đám mười mấy người, tông phủ bên trong bước nhanh đi ra, dẫn đầu là một râu tóc hoa râm, vẻ mặt phong sương trắng niên, không phải niên kỷ của hắn Đại, chắc là làm lụng vất vả quá độ nguyên nhân .

"Hoan nghênh Vũ đại nhân cùng các vị đại nhân giá lâm, về vang cho kẻ hèn này a!"

Trắng niên cách xa ôm quyền cao nhượng, dứt lời, đi tới gần, lại khom người xin lỗi nói: "Không có từ xa tiếp đón, xin hãy chur vị đại nhân thứ tội!"

Ngôn ngữ khách khí khiêm tốn, Vũ Tín nhưng nhìn ra trắng niên có chút không được tự nhiên, tựa hồ là trái lương tâm cứng rắn làm được hành vi, hiển nhiên Võ Quán thời gian quả thực không dễ chịu, liền xin lỗi đáp lễ: "Ngưỡng mộ đã lâu Phích Lịch đao oai! Trình quán chủ khách khí, là chúng ta quấy rầy!"

Trình quán chủ sắc mặt có điếm không Tự Nhiên, môi nhúc nhích mấy cái, từ nghèo đạo: "Xin mời!"

"Không thể nào sẽ giao tế, tương đối chúi chuyết, nhìn hẳn như trước khổ cực duy trì Võ Quán, phải là một người phúc hậu!"

Vũ Tín trong lòng âm thầm đánh giá, liền khách khí theo hướng bên trong .

Giang hồ thôi người lão a!

Chỉ muốn Phích Lịch đao tên, cũng biết trình quán chủ năm đó hăng hái cùng hòa bạo tính tình .

Đi qua cửa phủ, đi tới cái đo đếm thiên bằng phẳng sân rộng, dọn dẹp có chút ngăn nắp sạch sẽ, lại khó nén lụi bại vết tích cùng khí tức, nhưng cũng đủ để chứng minh bách chiến Võ Quán đã từng Huy Hoàng quá .

Trong quảng trường, lúc này đang đứng ba, bốn trăm người, từ bảy tám tuổi Hài Đồng, đến râu tóc tái nhợt lão nhân đều có .

"Nhiều như vậy ? Vẫn như thế tạp ?"

Vũ Tín nùng nhịu mày một cái, có chút không vui mắt nhìn võ Mộng .

Võ Mộng sắc mặt sương lạnh, ngưng mi lạnh lùng nói: "Trình quán chủ, tối hôm qua chúng ta tựa hồ không phải nói như vậy chứ ? Những thứ này đều là các người võ quán đệ tử ? Hài tử cùng lão nhân, chúng ta muốn tới làm chi ? Đường đục cùng đường lão sao?"

Lần này Vũ Tín đám người đến đây Võ Quán, chính là vì bổ sung thư Vũ Vệ, cũng dự bị những người này viên phục vụ tội tớ .

Từ Cục Trại đánh một trận, thư Vũ Vệ thương vong hơn mười người, nhưng cũng nhiều hơn hai trăm con chiến mã, tự nhiên muốn bỏ sung . Hơn nữa chiến mã khó có được, bán đi quá lãng phí!

Bởi vì thư Vũ Vệ tính chất đặc thù, sở dĩ Vũ Tín quyết định bán đứt, mà không phải là thuê làm hoặc chiêu mộ, cũng tìm Võ Quán đệ tử, lấy trình độ lớn nhất cam đoan độ trung thành và binh quân chiến lược .

Trình quán chủ sắc mặt ghen đến đỏ bừng, áy náy Triệu võ Mộng chấp tay một cái, không biết nên nói cái gì, lại xem nói với Vũ Tín:

"Võ . . . Vũ đại nhân! Những người này đều là Võ Quán đệ tử, đều nguyện ý bán mình làm nô, theo đại nhân đi trước Cú Dung thành! Tại hạ cam đoan, toàn bộ tuyệt đối trung thành, tuyệt đối tự nguyện, đều có võ nghệ nội tình, cũng sẽ không trở thành trói buộc, Vũ đại nhân tự xem như làm việc thiện!"

Đây là Vũ Tín lần đầu tiên trình trọng phân phó, dĩ nhiên ban sai, hơn nữa tử sĩ hành sự vốn là tương đối nghiêm cấm .

Võ Mộng nhất thời tức giận khiển trách: "Việc thiện ? Sẽ không trở thành trói buộc ? Từ bắc đến nam, đường xa xa xôi . Chúng ta toàn bộ Đồ Kỵ mã chạy đi, trình quán chủ xác định bọn họ đều có thể . . ."

". . ."

Vũ Tín xua tay ngăn cản võ Mộng răn dạy, thở dài nói: "Đi! Có thể, ai nguyện ý bán mình ? Đem tư liệu của bọn họ đem ra đi, muốn hết khẳng định không được, đường xa xa xôi lại hung hiểm, càng mang không nhiều người như vậy!"

Vũ Tín rút cuộc biết, rất có uy danh Phích Lịch đao, vì sao lẫn vào thăm như vậy!

Bất quá, bởi vậy có thể thấy được, đúng là một phúc hậu lại Nhân thiện người!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Thiếu niên gió gia

Trình quán chủ ám thờ phào, tùy tùng bên cạnh cơ trí đưa lên một đại giấy gấp công văn, đây là trong viện chứng thân phận của người công văn cùng đại khái tư liệu .

"Bốn huyện nhắc lại một lần, lần này phải đi Giang Nam Cú Dung thành, sẽ rời xa nơi đây!"

Vũ Tín vẫn chưa tiếp nhận công văn, mà là ý bảo người nổi tiếng Trọng Hòa võ Mộng lật xem, sau đó nhìn về phía ngẩng đầu ưỡn ngực, tận lực biểu hiện ra trạng thái tinh thần mọi người, cao giọng nói rằng .

"Ngoài ra, bốn huyện muốn là gia thần, là quân nhân, là trợ thủ, là đồng bọn, không phải nô lệ! Trung thành số một, cần cù và thật thà đệ nhị! Có mang nhị tâm hoặc đục nước béo cò giả, tự giác ly khai . Bằng không . . . Tuyệt bất dung tình!"

"Bá . . ."

Vũ Tín tiếng nói vừa dứt, ba bốn trăm nhân tinh Thần đại chấn, đứng càng thẳng tắp .

Nếu có lựa chọn tốt hơn, ai nguyện ý bán mình làm nô ?

Trước mắt ba, bốn trăm người, hoặc là thời gian không vượt qua nổi, hoặc là cần một khoản tiền cứu cấp, chân chính là hỗn cái lõi ra hoặc rất tốt tiền đồ giả, thật rất ít .

Đương nhiên, thuê làm cùng bán đứt, giá cả khác nhau trời vực .

"Một cái Hàm Đan cổ thành, một cái lại bại Võ Quán, tìm được nhiều người như vậy muốn bán mình làm nô . Vẫn là xin bán mình, có thể nghĩ người thường cuộc sống khổ sở, thiên hạ bất loạn mới là lạ a!"

Xem mọi người phản ứng, Vũ Tín trong lòng thăm than, trong lòng đồ đạc hoảng, rồi lại nói không nên lời là cái gì .

Đi tiền thế tư tưởng làm chủ Vũ Tín, chung quy không còn cách nào như người của thế giới này, như vậy coi thường sinh mệnh cùng tôn nghiêm, còn có

người sinh .

Được xưng Hoa Hạ trong lịch sử giàu có nhất Đại Tùỳ đế quốc, chênh lệch giàu nghèo càng cách xa a!

"Hô . . ."

Vũ Tín thật dài thờ ra một hơi, đề xuống trong lòng xao động, ngưng thần chậm rãi nhìn chăm chú vào đứng thẳng mọi người . . .

Sau lưng người nổi tiếng Trọng Hòa vô Mộng, vẫn ở chỗ cũ nỗ lực lại nhanh chóng lật xem một đại giấy gấp thân phận công văn cùng tài liệu tương quan .

"Người, người, người . . . Còn người nữa! Ra khỏi hàng, ly khai đi!"

Vô Mộng đám người còn chưa xem xong tư liệu, Vũ Tín đã dẫn đầu lấy ra tám người .

Khiến người ngoài ý chính là, tám người này, liền một cái mười hai mười ba tuổi nửa thẳng bé lớn, một cái hơn bốn mươi tuổi trung niên, còn lại tất cả đều là hai ba chục tuổi, đủ thân thể cường tráng, không vũ mạnh mẽ già .

Mọi người nghi hoặc vô cùng kinh ngạc gian, một vị quần áo cũ nát lại vóc người khôi ngô tráng hán, vẻ mặt không cam lòng reo lên: "Vì sao ? Ta vì sao không hợp cách ?"

Vũ Tín không trả lời mà hỏi lại: "Người nhất định phải cả cuộc đời này, trung tâm đi theo bốn huyện sao?"

Mọi người ngẩn ra, bọn họ nếu đứng ở đó, Tự Nhiên sớm liền quyết định được, Vũ Tín không phải là nói nhảm sao ?

Tráng hán trong mắt vẻ bối rối chợt lóe lên, ngẩng đầu ưỡn ngực cao giọng nói: "Xác định!"

"Bất!"

Vũ Tín bay thẳng đến phía sau thư Vũ Vệ phân phó nói, liền có bốn vị thư Vũ Vệ như lang lại tựa như Hồ Phác ra, cấp tốc bắt .

Toàn trường khiếp sợ, bộ phận thân thể của con người càng là lui lui, thần tình chân chờ .

Nếu như cùng một Bạo Lệ hung tàn chủ nhân, thì thể thảm!

"Bốn huyện từ trong mắt hán, nhìn ra ác ý, thậm chí là sát ý . Tám chín phần mười là Gian Tế, còn có thể là sát thủ! Trình quán chủ xác định hán là các người vô quán đệ tử sao?"

Vũ Tín không để ý những người khác khiếp sợ, tâm thần bất định cùng ngờ vực vô căn cứ, nhãn thần sắc bén nhìn về phía trình quán chủ một mạch tiếp hỏi.

"Cái này . . ."

Trình quán chủ sắc mặt đại biến, vừa sợ vừa giận vừa vội vừa quý, nói chuyện nghẹn lời, sắc mặt nghẹn đến đỏ bừng, bỗng nhiên chợt quát: "Trần Chấp sự tình!"

"Phù phù . . ."

Một gã mắt nhỏ trung niên nhân bỗng nhiên quỳ xuống, sắc mặt trắng bệch lại mồ hôi hột cuồn cuộn, dập đầu bái cầu đạo:

"Quán chủ thứ tội! Tiểu nhân chỉ là thu mười lượng bạc, cũng nhìn hán thân gia thuần khiết, một thời nhẹ dạ mới đáp lại, đối với đại nhân tuyệt không ác ý . . . Đại nhân minh giám a!"

"Người . . ." Trình quán chủ tức giận nhìn chăm chăm, bàn tay run rẩy lại không nhận xuống thủ, sắc mặt chuyển thành trư can sắc .

"Mượn quán chủ địa phương dùng một lát!"

Vô Mộng mặt cười sương lạnh, hung hăng trừng mắt trình quán chủ lạnh lùng nói, sau đó sát ý nghiêm nghị quát lên: "Kéo xuống! Khảo hỏi rõ!"

Trình quán chủ xấu hổ tột cùng, lập tức phân phó người dẫn đường, bốn gã thư Vũ Vệ bọc sắc mặt kia trắng bệch trắng niên trước hướng hậu viện .

Mọi người chợt, gây rối bầu không khí mới vừa rồi bình tức rất nhiều .

Này bị Vũ Tín lấy ra người, không dám lên tiếng nữa, thậm chí có một hai trực tiếp nhanh chân chạy!

Mọi người tại đây, nhìn về phía Vũ Tín ánh mắt của nhất thời biến, kinh sợ, nghi hoặc hơn, còn có chút kính nếu thần linh cảm giác!

"Các người tiếp tục . . ."

Vũ Tín Triều người nổi tiếng trọng bọn người nói âm thanh, bớt thời giờ quan sát môi trường .

Chỉ là sân rộng thì có số mẫu Đại, cả tòa Võ Quán chỉ ít hơn mười mẫu diện tích, đã từng hẳn là cực kỳ Huy Hoàng .

Hôm nay kiến trúc đã cũ nát, hiển nhiên lâu không sửa chữa . Chỉ là Võ Quán rõ ràng quét tước chỉnh lý quá, ngược lại cũng có vẻ ngăn nắp sạch sẽ, cũng không cái gì bẩn dơ tạp vật .

Đương nhiên, cũng có thể là Võ Quán là Vũ Tín chuyển này, cố ý chuyên môn tổng vệ sinh .

Một người mặc quần áo trắng bạch trường sam, lưng hồ lang thất lưng thiếu niên, đứng ở sân rộng ven, tay thuận cầm cái chổi, nhân thân cực nóng nhìn thư Vũ Vệ, vẻ mặt ước ao hướng tới .

Từ quan sát kỹ, thiếu niên này phải có vững chắc Vũ Tu căn cơ, thân thể cường tráng, cánh tay cực dài, hai mắt tinh lưỡng sắc bén, giữa lông mày anh khí lẫm lẫm, uy thế nội liễm .

Vũ Tín không biết xem tướng, nhưng cũng cảm giác thiếu niên này bất phàm, nhìn qua tựa hồ cũng có chút quần bách nghèo khó, không khỏi hiếu kỳ hỏi "Trình quán chủ, vị thiếu niên này là ?"

"Vũ đại nhân! Cái này là Võ Quán tạp dịch, cũng không phải là Võ Quán đệ tử chánh thức!"

Trình quán chủ tương đối phúc hậu chủy chuyết, đã có phong phú từng trải, biết Đạo Võ thư đối với thiếu niên này có hứng thú, vội vã đáp .

Ngừng lại, lại liền vội vàng giải thích: "Hắn là Man Tộc Phong thị tộc nhân, Phong thị cổ huấn, dẫu có chết không thể làm nô, sở dĩ . . ."

"Ồ? Đúng là Man Tộc ?"

Vũ Tín ngăn ra, ngoài ý muốn lại quan sát lần thiếu niên kia, quả thật có chút dị tộc chi vị .

Đại bộ phận Man Tộc, thân thể tương đối người Trung Nguyên tương đối rắn chắc tinh tráng, Phong Tộc Tự Nhiên cũng vậy. Chỉ là Phong Tộc tương đối Man Tộc lại tương đối gầy nhỏ, lại thiện trường Tiền Thuật, trách không được thiếu niên này song chương dị thường, lưng hồ lang thất lưng!

Thiếu niên kia nghe được Vũ Tín cùng trình quán chủ đối thoại, bỗng nhiên cao giọng nói: "Nếu như đại nhân là thu gia thân mà nói, ta nguyện ý đi theo đại nhân! Ta Phong Tộc người, tuyệt sẽ không bội bạc!"

"Thật sao? Người có thể làm chủ sao?" Vũ Tín có chút buồn cười hỏi.

Gia thân cùng gia nô, trong mắt đại đa số người, kỳ thực là giống nhau tính chất .

Đương nhiên, gia thân thân phận đãi ngộ, liền so với gia nô hảo nhiều lắm!

"Có thể!" Thiếu niên cao giọng đáp, cũng ngừng đầu ưỡn ngực, rất có dã lớn lên, có thể tự làm chủ biểu hiện ý tứ hàm xúc .

Trình quán chủ khản trương, vội vã mắng: "Tiểu gia! Đây là Chính Lục Phẩm võ huyện lệnh, Vũ Thành chủ, không thể vô lễ!"

Dứt lời, vội vàng hướng Vũ Tín chấp tay lia lịa tạ lỗi: "Đại nhân thứ tội! Tiểu hài tử không hiểu chuyện, hồ ngôn loạn ngữ, đại nhân chớ cho là thật!"

"Mộng thống lĩnh!"

Vũ Tín không để ý trình quán chủ, bỗng nhiên Triều vũ Mộng hô, lại ý bảo thiếu niên kia nói ra: "Người cùng hắn đi một chuyến, nhìn trong nhà là tình huống gì, ý kiến gì ."

Vũ Mộng đồng ý, Vũ Tín lại Triều thiếu niên kia hỏi "Người tên là gì ?"

"Gió gia! Phong chi kiều ngao, ngọc chất chi xương!"

Thiếu niên cả lăm trong trẻo cao giọng đáp, lại ngao nghễ nói bổ sung: "Ta đã sớm đã lớn, hoàn toàn có thể tự làm chủ!"

Vũ Tín cười cười, không nói .

Hầu hết thời gian, người với người gặp gỡ, dựa vào là nhân duyên, bằng là duyên phận!

*

Bình luận khu phản ứng với có chút vắng vẻ a! Hy vọng bạn thích nhiều hơn kiến nghị, bài cầu cất dấu, đề cử, khen! Tự chúng ta nhô lên đến, cùng cùng bài tạ!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Kế hoạch biến hóa

Liệt mặt trời giữa trưa .

Vũ Tín tạ từ trình quán chủ yến hội, mang theo mới thu hơn hai trăm người rời mở Võ Quán .

Hôm nay Đại Tùy quân chính quy bỗng lộc, đại khái là ba trăm tiền đồng, cũng chính là ba ngàn chỉ phở, cần kiệm một chút nói, duy trì sinh hoạt ngược lại cũng cũng đủ .

Dù sao quân Tốt thức ăn, là trong quân đội, lại không có cái gì địa phương tốn hao, hơn nữa phong thưởng cùng chiến lợi phẩm mà nói, rất nhiều đủ để nuôi gia đình!

Vũ Tín cho giá cả có chút phong phú, lấy Đại Tùy quân chính quy bỗng lộc làm chuẩn, gấp trăm lần chính là ba kim, lấy hôm nay thế đạo hạnh tình, tuyệt đối được cho hào sảng phóng khoáng .

Hơn hai trăm người, chính là hơn sáu trăm kim, hơn nữa thù Tạ Võ quán, tổng số hên bảy trăm kim .

Chỉ là cử động lần này để cái này hơn hai trăm người cùng bách chiến Võ Quán, đối với Vũ Tín hào cảm tăng nhiều, thậm chí mang ơn!

"Mới bảy trăm kim a! Nhân khẩu, hoặc có lẽ là sinh mệnh, thật không ngờ giá rẻ!"

Khi mọi người là Vũ Tín danh tác mà thần phục cảm ơn lúc, Vũ Tín nhưng ở Đại thần giá rẻ . Dù sao cũng là bán đứt, mà không phải thuê làm, thuộc về duy nhất trả giá .

Đương nhiên, đây là bởi vì Vũ Tín xuất thân từng trải, còn có người mang mười vạn Kim Phiếu, mới sẽ cảm thấy rất rẻ tiền . Đối với đại đa số người mà nói, đã là số tiền lớn!

Cảm ơn hơn, Vũ Tín liếc mắt ngẩng đầu ưỡn ngực, phấn khởi hùng dũng thiếu niên gió gia .

Lúc này gió gia, người xuyên Mãng Lĩnh bị giáp, thất lung nhảy qua phong cách cổ xưa phá đao, Bối Bối tạo hình xưa cũ cung tiễn, đang nhìn chung quanh đi nhanh hành tẩu, tựa hồ ngay cả bước đi đều ở đây phiêu, rõ ràng khẩn cấp phải ly khai Hàm Đan, rất sợ người khác không biết hấn gió gia rốt cuộc phải đi ra ngoài xông Đãng Thế giới!

Thập kim!

Đây là Vũ Tín mua gió gia giá cả, có thể tính hơn hai trăm người trung cao quý nhất!

Biết Đạo Giả không nhiều lắm, bởi vì là võ Mộng đưa cho, bằng không mọi người sẽ Đại thần Vũ Tín phá sản, thập hiện nay có thể lấy mua năm sáu cái so với gió gia cường tráng nhiều lắm tráng hấn .

Bất quá, gió gia cổ đao, Vũ Tín không Đại Thanh Sở . Thế nhưng, Vũ Tín tính ra, gió gia Bối Bối cổ cung, chỉ ít ở hai mươi thạch trở lên, ước đoán hơn mười kim cũng rất khó mua được .

Điều này làm cho Vũ Tín cảm khái man tộc Tiên Thiên ưu thế bên ngoài, lại không khỏi không cảm khái người bình thường thuần phác .

Thập kim mua một gia thần, lại vẫn tặng kèm giá trị hơn mười kim cổ cung ?

Tuy là Phong Tộc thiện Trường Cung tiễn, cổ cung chắc là gió gia gia truyền, cũng không phải là cố ý đi mua, Vũ Tín cũng sẽ không mưu đoạt, nhưng cũng cùng thuộc về Vũ Tín không sai biệt lắm .

Cảm thụ được Vũ Tín chú ý, gió gia cao ngất thân thể khê cong, cung kính cẩn thận chủ động nói ra:

"Chủ Công nếu như muốn bỏ sung nhân thủ nói, có thể nên đi Thành Tây nhìn, nơi đó thị trường rất lớn, không chỉ có Đại Thương phiên, cũng không thiếu là tự nguyện bán mình, trong đó đủ nhân tài!"

Đây là rời nhà trước, phụ mẫu người nhà đối với gió gia luân phiên nhiều lần giáo dục cùng căn dặn .

Thân phận bất đồng, tao ngộ bất đồng, muốn cung kính, phải cẩn thận, phải ngoan xảo, muốn cần cù và thật thà, muốn nhanh tay lẹ mắt, tâm tư linh hoạt vân vân.

Man Tộc ở lễ nghi cùng tâm tư thuận tiện, thực sự ăn nhiều lắm thua thiệt, có điểm ly Cung Xà Ảnh, Tự Nhiên càng coi trọng!

"Tạm thời không cần! Chiến mã không đủ, đường xá xa xôi lại hung hiểm, mang không nhiều lắm người!"

Vũ Tín cũng không còn đi sửa đúng gió già dị thường, chỉ là ngữ khí ôn hòa đáp .

Vũ Tín có thể đoán được gió già dị thường chỉ nhân, rất nhiều chuyện, chỉ có thể chậm rãi lĩnh hội cùng cái biến, thư Vũ Vệ huấn luyện cũng cần dụ ngoan cẩn thận, nói nhiều ngược lại khả năng khỏi hiệu quả ngược .

. . .

Phản hồi nguyên vị khách sạn bình dân phía sau .

Vũ Tín đem hơn hai trăm người giao cho năm vị thống lĩnh điều giáo, còn chưa chờ đến Liễu thế Xiển Liễu thành chủ tin tức, lại đạt được võ Ứng hội báo, sáng sớm bồi hồi đình viện chung quanh cơ sở ngầm mạnh thêm, bộ phận nhất định là Thái Nguyên Vương thị nhân mã .

Vũ Tín đám người, rõ ràng đã bị để mắt tới, còn khả năng rất nhanh có hành động lớn!

Không khỏi phức tạp, Vũ Tín quả đoán quyết định, sau buổi cơm trưa, lập tức ly khai Hàm Đan cổ thành .

Ra khỏi thành, trời đất bao la, Thái Nguyên Vương thị không nhất định đuổi kịp, đuổi theo thư Vũ Vệ đã chiến càng mạnh!

Không kịp du lãm Hàm Đan cổ thành, lĩnh hội cổ thành phong thổ .

Không kịp các loại hào sảng đại khí Liễu thành chủ, người tiến cử mới .

Không kịp các loại thần bí mập mờ Bì Ngạn Hoa lần thứ hai tiếp xúc .

Không kịp các loại Âm Ảnh Lâu về Cô Ảnh trao đổi .

Vũ Tín chỉ là lưu mấy phong thư, liền lần thứ hai bước trên xuôi nam đường . . .

Khi Vũ Tín lần thứ hai phản hồi Hàm Đan cổ thành lúc, sẽ là tình huống gì đây?

Thư Vũ Vệ còn bên người sao? Liễu thế Xiển, Bì Ngạn Hoa, trình quán chủ đám người vẫn còn chứ ?

Sẽ hay không cảnh còn người mất ?

. . .

Hàm Đan thành, Thành Chủ Phủ .

"Cái gì ? Võ huyệt lệnh đã ly khai ?"

Khi Liễu thế Xiển thu được Vũ Tín thư lúc, vô cùng kinh ngạc ngoài ý muốn hơn, lại có chút tức giận cùng thất vọng .

Chỉ có phong thư, có tính không bất cáo nhi biệt ? Hơn nữa Vũ Tín ủy thác sự tình, hẳn đã làm, mới vừa phái người thông tri, lại đạt được như tin tức này .

Bất quá, khi Liễu thế Xiển nhìn xong Vũ Tín thư lúc, ngược lại hết giận, minh bạch!

Đánh chết Thái Nguyên Vương thị bằng chi thiên tài Bạch Hồng kiếm, chung quy không biết thực sự chuyện gì chưa từng phát sinh .

Bất giữ Âm Ảnh Lâu có tiềm lực nhất sát thủ Cô Ảnh, trả đòn nhạ Mị Ảnh Lâu tên đứng đầu bảng Bì Ngạn Hoa . . .

Lại mua hơn hai trăm có căn bản võ công thanh thiếu niên .

Suy nghĩ kỹ một chút, Liễu thế Xiển ngược lại có chút may mắn Vũ Tín đột nhiên ly khai, bằng không hẳn cái này cái Thành Chủ ước đoán sẽ rất đau đầu!

Liễu thế Xiển ở Hà Đông Liễu thị trong thân phận, cùng gần ở Đại Tùy trong đế quốc địa vị, đúng là không bằng Vũ Tín .

Thế nhưng, Liễu thế Xiển đảm nhiệm Hàm Đan Thành Chủ nhiều năm, lại có Hà Đông Liễu thị hiệp trợ, biết đến tin tức cùng Tân Bí, liền so với Vũ Tín nhiều hơn!

. . .

Hàm Đan thành, Mị Ảnh Lâu!

Bi Ngạn Hoa, cô gái váy xanh, hồng bào ma nữ, cao Yami phụ các loại tề tụ một Đường .

Lúc này, Bi Ngạn Hoa đã thu được Vũ Tín Từ sách khác thư, sắc mặt cực kỳ phức tạp, không biết làm cảm tưởng gì .

"Bi Ngạn Hoa! Đây chính là người nói nam nhân ? Cô Ảnh đây?"

Người khoác đồ tươi sồi bào, thể như hùng lực Liệt Diễm, nếu như sâm Hân Huyết tình nữ tử, lười biếng nửa nằm giường, nhân nhạ hỏi.

Ngừng lại, liếc mắt si mê xem sách tin Bi Ngạn Hoa, lạnh giọng nói tiếp: "Chúc mừng người! Xem ra nam nhân này đối với người khá có cảm tình, vẫn còn biết cho người tiễn ly biệt thư, không có bất cáo nhi biệt!"

"Oánh Oánh tỳ . . ."

Bi Ngạn Hoa hơi biến sắc mặt, cũng giả vờ tát gắt giọng, lập tức nói tiếp: "Hắn khẳng định xảy ra chuyện gì! Hắn sự tình, chúng ta đều biết, không có khả năng như thể thương xúc ly khai, ngay cả Liễu thành chủ chuyện cũng không kịp hoàn thành đây!"

Ngừng lại, thái độ khẳng định nói tiếp: "Không nói khác, Thái Nguyên Vương thị nhất định phải hành động . Chết cái phế vật, ngày hôm nay không ít Thái Nguyên Vương thị Ung Khuyển, đừng mẫn vào Hàm Đan!"

Bi Ngạn Hoa là một tâm tư là lướt người, tuy là cùng oánh oánh không tính là quen thuộc, nhưng cũng có tiếp xúc, có chút hiểu rõ .

Đừng xem oánh oánh nói như vậy, kỳ thực nói là nói mát, rõ ràng cho thấy đang cảnh cáo Bi Ngạn Hoa, ngàn vạn lần chó đối với Vũ Tín động chân tình!

Oánh oánh thật sâu mắt nhìn Bi Ngạn Hoa, giọng nói tùy ý mạc danh kỳ diệu nói ra: "Đừng nói tỳ tỳ không chăm sóc người! Cho người ba tháng, thân thủ kết năng, hoàn thành mình tu hành!"

"Có ý tứ ?" Bi Ngạn Hoa hoa dung thất sắc, thân thể căng thẳng đứng lên, như che chở gà con gà mái, nhìn chăm chăm truy vấn .

"Người có thể được tin của hắn, hoặc là, có thể đem hắn kéo đến chúng ta bên này, một cái công lớn . Bằng không . . ."

Oánh oánh nhân nhạ mắt nhìn Bi Ngạn Hoa, tựa như kể rõ món chuyện rất bình thường chậm rãi nói rằng . Ngừng lại, nói tiếp: "Hắn, không lưu được, hắn phải chết!"

*

Lâu như vậy còn rất nhiều người không biết cái bóng mờ sách mới! Có con đường cùng bạn của năng lực, hỗ trợ tuyên truyền hạ, làm quảng cáo, cảm tạ!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Ma Hậu truyền nhân

Một đường xuôi nam, quá lâm thủy, xuyên từ Huyện, lượn quanh phủ dương .

Thư Vũ Vệ không có lại tao ngộ chiến sự tình, cũng không còn xuất hiện nhân viên hao tổn hoặc vật tư khuyết thiếu, liền không vào thành nghĩ ngơi và hồi phục, đều là tại dã ngoại chạy đi, luyện quân, đụng với thành trì cũng đi vòng qua .

Năm sáu ngày, thư Vũ Vệ liền chạy xa mấy ngàn dặm, đến Hàm Đan cùng An Dương đường ranh giới . . .

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 46: Ma Môn mời chào

Đáng tiếc, "Luân Hồi Chi Nhân" đã xem thấu oánh oánh thiện ác, mặc kệ nàng làm sao sẽ nguy trang, làm sao mê hoặc, làm sao nhiễu tâm, Vũ Tín đã kéo kính nhĩ viễn chỉ cắt đứt cái chân .

"Phanh . . ."

Một dơ bản hình người bị thư Vũ Vệ vút xuống Cẩm Y hộ vệ phụ cận, độ mạnh yếu không lớn, lại làm cho bao quát oánh oánh ở bên trong người, nhin không được có tránh lui chán ghét thái độ .

Rối bù, đầy người bùn đất, tanh tưởi gay mũi .

Bằng bên ngoài, mùi các loại, bên cạnh tên khát cái cũng muốn cam bái hạ phong!

"Ừ?"

Oánh oánh cùng chu vi nghi là Ma Môn hộ vệ, đều thủ trao vũ khí, tức giận lạnh lùng nhìn Vũ Tín cùng thư Vũ Vệ các loại.

Vũ Tín trầm mặc, hai bên trái phải người nổi tiếng trọng hai tay mở ra, thản nhiên nói ra: "Chúng ta cũng không dẫn vật quá hấn, vẫn sành ăn nuôi, không tin chính mình hoi!"

"Cái này còn kêu không có dẫn vật?"

Ma Môn mọi người ngẩn ra, kinh ngạc nghi hoặc nhìn về phía Cô Ảnh . . .

Không có dẫn vật hấn, đường đường thiên hạ thập đại sát thủ một trong, có thể như vậy?

Từ quan sát kỹ, thật đúng là không có phát hiện Cô Ảnh có bị thương gì thế, ngay cả bị thương ngoài da hoặc mùi máu tươi chưa từng, chính là bản điểm, xú điểm .

Cô Ảnh mặt mũi hướng xuống dưới, hận tìm không được một cái lỗ để chui vào, không khỏi yên lặng rơi lệ:

"Nếu như dẫn vật thật tốt? ! Không tiếng động coi nhẹ, thống khổ hơn, càng gian nan . . ."

Năm sáu ngày, phong trần phó phó dời đi mấy ngàn dặm .

Khiến người ta điên cuồng là, Cô Ảnh vẫn bị trói, như Khôi Lỗi vậy không còn cách nào nhúc nhích, như hàng vậy tùy ý di động . Tuy là ăn uống không thiếu, không ai đánh chửi . Thế nhưng, như vậy thảm hại hơn, ngoại trừ ăn uống, hấn tựa như không tồn tại, cái gì hành vi chưa từng, cũng làm không .

Cô Ảnh cảm giác, so với năm đó giã dựa đường ranh sinh tử sát thủ huấn luyện cuộc đời, còn nghĩ lại mà kinh!

"Ân oán đã! Bên ta rất nguyện ý kết một thiện duyên, cũng là vì trước khi hiểu lầm tạ lỗi, tiễn các người qua sông như thế nào?"

Xem Cô Ảnh thật không có sự tình, oánh oánh cũng không suy nghĩ nhiều, thâm ý sâu sắc nhìn về phía Vũ Tín hỏi, lại mắt nhìn bên cạnh .

"Ồ?"

Qua sông thật là một nan đề, nghe nói như thế, Vũ Tín nhất thời mừng rỡ, theo oánh oánh ánh mắt nhìn . . .

Một con thuyền về ngoài lại tựa như Lâu, có ba tầng nửa, cao mười mấy trượng, rộng mấy chục thước nguy nga uy vũ thuyền to, đang dừng lại ở bên bờ, chính là lớn nhất uy danh thuyền . . . Lâu Thuyền!

Không thấy được toàn cảnh, chỉ là cái này hình thể, cả người lẫn ngựa, mang hơn bảy trăm đơn vị, hoàn toàn không thành vấn đề, đủ để duy nhất giải quyết!

"Chính là không biết đúng hay không thật lòng việc thiện . . ."

Vũ Tín vẫn chưa lập tức đáp lại, mà là song đồng vi ngưng, nhìn kỹ Lâu Thuyền cùng Ma Môn mọi người .

Khiến Vũ Tín rất ngạc nhiên hết ý là, ngoại trừ Ma Hậu thuyền nhân oánh oánh, những người trong Ma môn đó, cũng không hơi rét ác ý hoặc dày đặc sát ý, phần lớn là bình tĩnh lặng lẽ, cũng chính là trung lập, non nửa vẫn còn có loại ám áp thiện ý .

"Chủ Công . . ."

Xem Vũ Tín có chút ý động, Vũ Long kinh hãi hô, đó là những người khác cũng khẩn trương .

Vũ Tín bàn tay to ngăn, đại khí hào sảng cất cao giọng nói:

"Không sao cả! Đường đường Ma Hậu truyền nhân, sao lại đi bè lũ xu nịnh việc ? Huống oánh oánh hai chữ này, ý là 'Sáng bóng mê người vật thể, trong suốt sáng bóng bọt nước '. Có thể lấy tên này người, Tự Nhiên tâm tính bất phối!"

"Chủ Công ? !" Vũ Long khó có thể tin tưởng mắt, lần thứ hai hô .

Người nổi tiếng trọng muốn nói lại thôi, thấp giọng thăm nói: "Ma Hậu truyền nhân còn tâm tính bất phối ? Trên đời này không có kẻ xấu!"

Nghe nói giả đều gật đầu, đều tán thành .

Tin tưởng Ma Hậu truyền nhân là người tốt, còn không bằng tin tưởng thư Vũ Vệ hơn bảy trăm con chiến mã, đều có thể bán thân lợi qua

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47: Lần đầu giao phong

Thiên hạ không có bữa trưa miễn phí!

Vũ Tín tin tưởng này lý do!

Oánh oánh thân nhiên cùng Vũ Tín đối diện, chăm chú đáp: "Võ huyện lệnh tạm thời cái gì cũng không dùng trả giá, chỉ cần gia nhập ta Ma Môn Tứ Tông ý nhất tông là được, hơn nữa có thể lập tức đến Chân Truyền Đệ Từ đài ngộ!"

"Luyện Thể Cửu Trọng Chân Truyền Đệ Từ ? Tại hạ có tài đức gì a!" Vũ Tín tự giễu cười đáp, lại rõ ràng không tin .

Oánh oánh mặt lộ bất đắc dĩ, trầm tư một phen đáp: "Nói thẳng đi, bên ta coi trọng là võ huyện lệnh tương lai, võ huyện lệnh không cần đa nghi!"

"Tương lai ? Tại hạ thực sự không biết mình có cái gì tương lai, đáng giá Ma Môn như vậy!" Vũ Tín nhàn thần cổ quái nhìn về phía oánh oánh đáp .

"Áy. . ."

Oánh oánh sắc mặt phát lạnh, nếu không phải là mới vừa đối với Vũ Tín có điểm đổi mới cùng đồng tình, thật tình muốn bão nổi . Ngầm lại, chịu nhịn tính tình thẳng thắn thành khẩn nói ra:

"Võ huyện lệnh không cần tự coi nhẹ mình! Chỉ bằng ngươi cùng Quan chi niên liên tu thành ngũ đại kỳ thư chi « Vũ Thần tâm kinh », mới vào Luyện Thể Cửu Trọng liên lực đạt đến 15,000 cân lực, ba ngày khiến năm trăm tử sĩ luyện được thiết Huyết Sát khí . Bất luận cái gì một chút cũng đủ để khiến bên ta toàn lực mượn hơi, huống là người mang ba giờ, nói là trời sinh yêu nghiệt, một điểm không quá đáng, làm sao mượn hơi cũng không quá phận!"

"Tu thành « Vũ Thần tâm kinh », chỉ giáo cho ?" Vũ Tín trong lòng lộ bộ 1 tiếng, cổ làm kinh ngạc hỏi.

Không cần nhiều đoán, nhất định là Vũ thị nội bộ tiết lộ hoặc mật báo!

Vũ Tín không biết là, kỳ thực biết Đạo Giả không ai để lộ bí mật . Chỉ là hữu tâm nhân có ý vu hãm, không nghĩ tới chó ngáp phải ruồi, hơn nữa Vũ Tín các loại thần kỳ, truyền truyền mọi người sẽ tin!

Oánh oánh tức giận đáp: "Đây cũng không phải là bí mật gì! Võ huyện lệnh hay là bởi vì điểm này đã bị quan tâm, thuận tiện phát hiện phía sau hai điểm!"

Vũ Tín cười khổ đáp: "Được rồi! Các ngươi đã biết ta tu thành « Vũ Thần tâm kinh », thêm Nhập Ma môn tứ Tông Chi một, còn có ý nghĩa sao?"

Nhìn như biểu hiện bình tĩnh, Vũ Tín nhưng trong lòng đem Vũ thị mắng cầu huyết lâm đầu, đã có thể dự kiến tương lai phiền phức không ngừng .

Nếu như trong tộc sẽ đem chân chính « Vũ Thần tâm kinh » tiết lộ ra ngoài mà nói . . .

Vũ Tín không dám nghĩ tiếp, việc này tựa hồ liên phụ thân võ sĩ cạnh bên, cũng không biết có hay không đối với những người khác nói qua . Cơ bản có thể khẳng định, bằng không Vũ thị không biết hào phóng như vậy "Bồi thường".

Chỉ là hy vọng, phụ thân nói cho người, chỉ là một đường hạch tâm tộc nhân, có thể bảo thủ bí mật đi!

Nếu như chỉ là Vũ thị bản « Vũ Thần tâm kinh », Vũ Tín ngược lại cũng không phải rất lo lắng . Dù sao Vũ thị là Cổ Tộc, truyền thừa nhiều năm, có năng lực Kê mong chờ cơ bản sớm đạt được, chỉ là không học được mà thôi, cái này được công nhận sự tình .

« Vũ Thần tâm kinh » nếu dễ dàng như vậy luyện thành, cũng sẽ không đứng hàng ngũ đại kỳ thư!

"Đó chỉ là một hình thức, còn có phụ đại chỗ tốt!" Oánh oánh trùng mắt quát lên, có khác lần mê người phong vận, đã có điểm dấu hiệu nổi dóa .

Không biết Vũ Tín là thật ngốc vẫn là giả ngu .

Cho Chân Truyền Đệ Từ đài ngộ, lẽ nào chỉ là khiến Vũ Tín thuận tiện tu tập Ma Công sao? Cái gì Ma Công có thể so sánh « Vũ Thần tâm kinh » cường? Có cũng khẳng định không tới phiên Vũ Tín!

"Sách, sách . . . Giai nhân chính là giai nhân, tức giận cũng mê người như vậy!"

Vũ Tín thần nhiên liên thanh khen, sau đó giống như thềm nhỏ dải lại nhần thần cực nóng, nhìn về phía oánh oánh cao ưỡn bộ ngực nói tiếp: "Kỳ thực, vừa rồi tại hạ cũng rất tốt kỳ . Oánh oánh Tiểu Thư chỉ khoắc nhất kiện hồng bào sao? Không hiện đơn bạc sao? Bên trong . . ."

Lời đến cuối cùng, giọng nói ý vị thâm trường, cũng nhần thần cực nóng nhìn kỹ . . .

Xuyên thấu qua cổ áo có thể thấy được tuyết phong êm dịu say lòng người, trắng nõn nở nang chói mắt . Rộng thùng thành sợi bào không che giấu được có lỗi có lỗi ngạo nhân đồ thị, ngược lại càng lộ vẻ xông ra . Như ẩn như hiện gian nói rõ bào hạ chân không, càng lộ vẻ Yêu Mị làm tức giận, khiến người ta nhìn không được mơ màng hết bài này đến bài khác .

Nguyên bản là dời đi lực chú ý mà cố ý đùa giỡn Vũ Tín, thoáng nhìn gian, nhìn không được cả người khô nóng, tâm linh nhộn nhạo, kém chút tâm thần thất thủ .

". . ."

Oánh oánh thần tình cứng đờ, khí tức trong nháy mắt chuyển lạnh như bảy tháng Phi sương, nhần thần sắc bén như đao mà sát ý nghiêm nghị, hợp với Yêu Mị khí chất, khiến người ta có loại sợ run lên lại thần hồn si mê mâu thuẫn cảm giác .

Lần thứ hai cảm thấy thấu xương rét lạnh sát ý, Vũ Tín nhất thời toàn thân căng thẳng .

Oánh oánh giận quá mà cười, lộ ra điên đảo chúng sinh như hoa lúm đồng tiền, cánh tay ngọc khê giờ lên dịu dàng nói: "Muốn biết sao ? Công tử . . ."

"Chỉ đùa một chút mà thôi! Đừng nghiêm túc như vậy chứ sao. . ."

Vũ Tín lập tức rút lui lại, ngay cả giải thích rõ đạo, có thể dùng oánh oánh giờ cánh tay lên cứng đờ, ngay cả lời cũng dừng lại!

Hoàng Bá cấp tốc nhảy tới trước một bước, che ở Vũ Tín trước người . Lại có Vũ Long, võ Mộng, chi phối bảo vệ Vũ Tín . Còn lại thư Vũ Vệ các loại càng là khí thế đại biến, đều quan tâm!

Oánh oánh mặt cười biến ảo, vô lực buông cánh tay xuống, u oán nói:

"Võ huyện lệnh đối với ta mới là hay không phiền diện quá lớn ? Thiếp Thân còn muốn cho võ huyện lệnh một cái cơ hội đây, hà tất phản ứng lớn như vậy ? ! Đường như võ huyện lệnh càng không biết vui đùa, càng chăm chú nha. . ."

Lúc này, nhìn Vũ Tín, oánh oánh thật cảm nhận được, tú tài gặp quân binh, có lý không nói được sự bất đắc dĩ cùng cảm giác vô lực!

"Hô . . ."

Song phương nhân viên nhất tề Đại thở phào, bây giờ còn đang

Chương 48: Hao hết tâm tư

"Đại trượng phu, nhất ngôn cửu đỉnh! Huống, còn có nhiều người như vậy làm chứng!" Vũ Tín Sát có chuyện lạ trình trọng đáp .

"Như vậy a . . ."

Oánh oánh sát ý giảm đi ni non, bỗng nhiên bừng tỉnh đại ngộ, trừng mắt mắng: "Ưu tiên ? Vô huyệt lệnh hảo quý tâm tư!"

"Lời ấy giải thích thế nào ?"

Vũ Tín âm thầm thán phục ma nữ khôn khéo cẩn thận, cũng cố làm nghi hoặc hỏi, sau đó bất đắc dĩ cười khổ nói:

"Oánh oánh Tiểu Thư nghĩ quá nhiều chữ ? Giữa bằng hữu, quý ở chân thành, cái này làm sao còn làm bạn ?"

Ngừng lại, Vũ Tín lại nói tiếp: "Bằng tâm mà nói, Ma Môn cùng chính đạo, tại hạ thật tình càng thích Ma Môn, chỉ ít thân nhiên hảo hiệp, tùy tâm sở dục . Không quản các người có tin hay không, ngược lại tại hạ thư!"

"Như vậy a . . ."

Oánh oánh nửa ngờ nửa tin nhìn Vũ Tín nói rằng, sát ý tán đi, mặt đầy cười nói tiếp: "Vậy trước tiên như vậy đi! Ngược lại cũng không còn muốn đơn giản là có thể mượn hơi công tử! Nhớ kỹ hứa hẹn của mình!"

"Đại trượng phu, một đạo vừa ra, Tứ Mã Nan Truy . Không nói có nhiều người như vậy nghe nói, bốn huyệt nhiều như vậy thủ hạ ở đây, là làm chủ giả, há có thể nói không giữ lời ? Tương lai như thế nào thủ tín thủ hạ, như thế nào đặt chân thiên hạ ?"

Vũ Tín thân thể một cái, Sát có kỳ sự hiện ngang lăm liệt cao giọng nói rằng .

Đang khi nói chuyện, Vũ Tín cũng âm thờ phào!

Cuối cùng cũng lừa dối đi qua, cảm giác so với đại chiến một trận hoặc huấn luyện một ngày đêm, còn mệt hơn a!

Duy nữ tử cùng tiểu nhân nan đường dã!

Cổ nhân không lần được ta à!

"ừ!"

Oánh oánh có chút tán thán gật đầu, liếc ngang gắt giọng: "Vô huyệt lệnh lòng nghi ngờ cùng lòng cảnh giác, thực sự quá nặng! Thật bất hảo tiếp xúc a!"

"Thế sự bất buộc a! Nếu như oánh oánh Tiểu Thư cùng ta cũng như thế từng trải, có thể so với ta nghiêm trọng!"

Vũ Tín đương nhiên sẽ không tiết lộ "Luân Hồi Chi Nhân " bí mật, cũng sẽ không vạch trần oánh oánh, giả vờ bất đắc dĩ thờ dài nói .

Vừa nghi hoặc nói tiếp: "Bằng vào ta biết, người trong Ma môn, tâm tính liền là như thế a! Thật kỳ quái sao ?"

"Cũng đúng! Sở dĩ, công tử thích hợp hơn Ma Môn a!"

Oánh oánh ngẫm lại, cảm thấy cũng đúng, các nàng ở trong ma môn, không cũng là như vậy ? Trên cơ bản không có có thể tin người, mọi việc như lý bạc băng lại ai cũng đề phòng .

Đang khi nói chuyện, phong thái thi triển hết tới gần Vũ Tín, tựa hồ trải qua một phen giao lưu, hai người thân cận rất nhiều .

"Dù sao cũng cái tuyệt thế vu vật! Chỉ cần không có Sát Tâm, nàng không sợ chịu thiệt, ta một đại nam nhân thì sợ gì ?"

Vũ Tín bản năng trong lòng rung mình, kém chút quán tính lui rồi, cứng rắn Sinh Sinh nhin xuống, trong lòng thầm nhủ . Thắng thần chủ động dựa vào đi, thắng đến hai người kém chút tiếp xúc, nghe say lòng người thom, mỉm cười nói:

"Đừng mê hoặc tại hạ a! Tại hạ nhất không qua nổi mê hoặc!"

Oánh oánh thân thể cứng đờ, một cổ rắng hồng nảy lên gương mặt, rõ ràng không có thói quen địa trừng mắt Vũ Tín, chủ động kéo ra một khoảng cách!

Vũ Tín bất đắc dĩ nhún nhún vai, tiếc nuối nói: "Cái này có tính không oánh oánh Tiểu Thư đối với tại hạ có phiền diện ?"

"..."

Oánh oánh đỏ bừng đôi môi mở, một thời không lời chống đỡ . Vừa rồi đồng dạng tình cảnh, nàng chính là chỗ này nói gì Vũ Tín. . .

Bắt quá, nàng chủ động tới gần, cùng Vũ Tín chủ động tới gần, có thể giống nhau sao? Làm sao có loại bị lượn quanh đi vào cảm giác đây?

Vậy vậy thủ lĩnh, oánh oánh luôn cảm giác là lạ ở chỗ nào, lại không nói ra được, dù sao Vũ Tín cũng không nói sai à?

Ngẫm lại, oánh oánh quý thần xui khiến một thoại hoa thoại đạo: "Nếu mọi người nói ra, vô huyệt lệnh vẫn là xưng hô Thiếp Thân oánh oánh, oánh oánh xưng hô vô huyệt lệnh là công tử đi, miễn cho lượn quanh cửa, cũng có vẻ khách khí!"

Song phương lần đầu tiên tiếp xúc, yêu nghiệt khẳng định không dễ dàng như vậy mượn hơi, trước gần hơn điểm quan hệ, cũng phương liền tiếp tục mượn hơi!

Đúng không ?

"Oánh oánh!"

Vừa dứt lời, Vũ Tín bỗng nhiên gần kề, chỉ kém mấy tấc dừng lại, chặt tránh oánh oánh hai tròng mắt, ôn nhu hô .

Oánh oánh cứng rắn chịu đựng không có ly khai, cũng Hồng Hà trực thâu hai lỗ tai, nghiêng đầu cau mày nói: "Đừng áp sát như thế, không có thói quen!"

"Giữa người và người tín nhiệm a!" Vũ Tín có ý riêng thờ dài nói, nhưng trong lòng thì cười mở!

Trí nhớ kiếp trước trung, có quan hệ với giữa người và người khoảng cách thuyết pháp, thế giới này khẳng định không có .

Cách xa nhau bốn hai năm cm trong vòng, xưng là thân mật khoảng cách, thích với song phương quan hệ mật thiết nhất trường hợp, nói thí dụ như phu thê cùng tình nhân trong lúc đó .

Cách xa nhau bốn hai năm cộng chia được một điểm hai mét, xưng là tư nhân khoảng cách, lại tên khoảng cách an toàn . Trừ phi mình đặc biệt tín nhiệm, quen thuộc hoặc là người thân cận, bằng không vô luận là nói vẫn là những thứ khác gặp gỡ, vượt quá khoảng cách này, đều sẽ cho người bản năng mà sản sinh không an toàn cảm giác .

Cách xa nhau 1.2 mét đến ba giờ sáu mét, xưng là lễ phép khoảng cách, dùng cho xử lý không phải cá nhân sự vật trường hợp trung, như tiến hành một dạng hoạt động xã giao, hoặc ở văn phòng, làm việc các loại.

Cách xa nhau ba giờ sáu mét đến bảy giờ năm thước, xưng là một dạng khoảng cách, thích hợp với không nghi thức tụ hội, như ở nơi công cộng các loại.

Đương nhiên, ở trên là ở tình huống bình thường dưới điều kiện, tình huống đặc biệt ngoại lệ .

Oánh oánh bạch Vũ Tín liếc mắt, cứng rắn chịu đựng không có kéo dài khoảng cách, cũng cảm giác cả người không được tự nhiên, dần dần hô hấp có chút gấp thúc, cả người phát nhiệt, tâm thần không yên . . .

Cái này là cơ thể con người phản ứng tự nhiên, không biết người có thể sẽ miên man suy nghĩ, hiểu sai!

Vũ Tín cứng rắn cố nén cười, hít thật sâu một cái: "Thơm quá! Tươi mát tự nhiên thơm mùi thơm của cơ thể! Oánh oánh quả nhiên là thiên sinh lệ chất, không có cái gì trang phục, cũng không còn lau son nước hoa, trong lòng nữ thần a!"

Oánh oánh trong lòng giật mình, cố làm sáng giọng tròng mắt quát lên: "Không cho phép lỗ mắng!"

Đáng tiếc, Hà đốt hai gò má, hô hấp dồn dập hạ, một điểm uy lực chưa từng, ngược lại có điểm tình lữ gian đả tình mị tiểu ý tứ hàm xúc .

"Trời đất chứng giám! Lời tâm huyết a, cũng không lỗ mắng!"

Vũ Tín Sát có chuyện lạ trình trọng nói rằng, sau đó thiên thân cùng oánh oánh đối diện, nói ra: "Không tin ngươi xem ta hai mắt, có hay không thuyết hoang!"

"Không nhìn!" Oánh oánh tức giận mắng, giờ tay lên muốn đem Vũ Tín đẩy ra . . .

Khiến oánh oánh vô cùng kinh ngạc hết ý là, Vũ Tín dĩ nhiên không né, khiến oánh oánh động tác một trận, mới chậm rãi đẩy ra .

Như vậy tiếp xúc, Vũ Tín thuận thế lấy ra, lại làm cho oánh oánh trái tim căng thẳng hạ, cảm giác da thịt chạm nhau chỗ, nóng cháy như sắt!

"Đúng ! Nói rằng Ma Môn chuyện đi! Tại hạ đối với Ma Môn thật đúng là thật tò mò . . ."

"Không có gì đáng nói!"

"Có a! Nói một chút kinh nghiệm của ngươi đi! Trưởng thành từng trải, tu hành từng trải, tâm lý cảm giác chờ một chút !"

"Không có!"

"Làm sao có thể không có ? Ngươi cũng không phải cơ . . . Cũng không phải Khôi Lỗi!"

". . ."

"Ngươi làm sao sẽ đại biểu Âm Ảnh Lâu nhắc tới Cô Ảnh ? Ngươi không biết là Âm Ảnh Lâu Lâu Chủ chứ ?"

"Ngươi thực sự là Uy Chấn Thiên Hạ Ma Hậu truyền nhân ? Là đệ tử thân truyền chứ ? Có mấy người sư huynh đệ hoặc tỷ muội ?"

"Thật nhìn không ra ngươi niên kỷ, ngươi vài tuổi ?"

"Ngươi tu vi cảnh giới rốt cuộc là cái gì ? Đạt được Luyện Thần kỳ chứ ? Thực lực như thế nào đây?"

. . .

Nước sông thao thao, Lâu Thuyền thượng vắng vẻ một mảnh, chỉ có Vũ Tín liên tục vừa nói, thanh âm còn không có đề thấp .

Nghe được oánh oánh có loại một cước đem Vũ Tín đá xuống thuyền cường liệt xung động . Nếu như không phải ôm tới có mục đích, phụng mệnh chiêu mộ nói!

"Đù! Trước khi còn tưởng rằng ngươi là buồn bực đầu gối, làm sao nhiều lời như vậy? Nghèo như vậy ?"

Không thể nhịn được nữa, không cần nhịn nữa . Oánh oánh rốt cục bạo phát, nhịn không được thất thố quát lên .

"Oanh . . ."

Lâu Thuyền cặp bờ, toàn bộ thuyền bỗng nhiên run rẩy dữ dội .

"Cẩn thận!"

Vũ Tín kinh hô 1 tiếng, ôm cô gái trong gang tấc oánh oánh, ôn hương Nhuyễn Ngọc vào ngực .

". . ."

Vô thanh vô tức, ngược lại thì hai bên trái phải Ma Môn vô cùng kinh ngạc đại ra, dường như gặp quỷ thần tình .

Ngẩng đầu, là vẻ mặt Xích Hồng như máu, nhãn thần sáng giọng như đao tinh xảo mặt mũi . . .

"Cái gì đó . . . Chỉ là bản năng phản ứng, không phải sợ ngươi ngã sấp xuống sao?"

Vũ Tín lập tức buông tay ra tỏ vẻ vô tội, ngưng ngừng nói rằng . Có thể dùng oánh oánh giận quá . . .

Chính là Lâu Thuyền cặp bờ, nàng sẽ ngã sấp xuống ?

"Không có việc gì là tốt rồi! Hữu duyên tái kiến a, không cần tiễn!"

Vũ Tín rõ ràng lạnh run, kinh sợ vậy thân hình thoát một cái, trực tiếp nhảy xuống cao mười mấy trượng tầng trệt, chạy!

Rốt cục giải thoát!

Một thoại hoa thoại cũng rất mệt mỏi khỏe ? !

**

Là Ma Hậu tăng thêm một

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 49: Liễu trang hiểu biết

Sau khi rời đi, Vũ Tín như trút được gánh nặng Đại thờ phào, chạy nạn vậy kêu gọi thư Vũ Vệ, người thứ nhất rời thuyền lên bờ.

Đứng thẳng bờ sông, Vũ Tín cảm giác cả người có chút mát mẻ cây muối, tâm mệt a!

Tâm mệt hơn, lại hiểu được ý tự hào.

Thử hỏi trong thiên hạ, có mấy người ôm đến Ma Hậu truyền nhân?

Tuy là vừa khớp là nguyên nhân chính, nhiều tâm, chọc giận, thất thố, đến bờ, lay động các loại xúm lại. Thế nhưng, vô luận như thế nào, sự thực chính là sự thực, đã phát sinh!

Truyền ra nói, thế nhân sẽ nói Ma Hậu truyền nhân bị Vũ Tín ôm, sau đó các loại liên tưởng. Cũng mặc kệ quá trình cùng nguyên nhân như thế nào, Ma Hậu truyền nhân làm sao biện giải phản bác!

"Phốc phốc . . ."

Nhìn như kinh hoàng chạy trốn Vũ Tín, ánh oánh nhìn không được khẽ cười một tiếng, diễm quang tứ xạ, mị hoặc như lửa, nhưng cũng cảm giác cả người lạnh cây muối Băng Hàn, bị Vũ Tín quấy rầy quá khản trương lại thất thố . . .

Ở đây Ma Môn mọi người lần thứ hai đại ra, vội vã nhất tề cúi đầu, trang phục làm cái gì cũng không phát hiện.

"Tiểu Thư . . ."

Một vị cao Yami phụ nhân thần phục tạp nhìn oánh oánh bóng lưng, nhìn không được lo lắng nhắc nhở.

"Bản Cung minh bạch!"

Oánh oánh thần tình trong nháy mắt chuyển lạnh đáp, sau đó lộ ra sợi câu hồn đoạt phách mỉm cười, nhìn Cô đứng bờ sông Vũ Tín, yếu ớt nói tiếp:

"Đúng là một diệu nhân! Vô luận như thế nào, trước hấn theo như lời cũng không phải là lời nói dối. Từ từ sẽ đến đi, cái này là thiên tài nên có đãi ngộ, huống hấn là cái tuyệt thế yêu nghiệt!"

"ừ! Nô thân lo ngại!"

Cao Yami phụ liên thanh đáp, vẫn như cũ khó nén vẻ rầu rĩ!

"Hừ! Bản Cung lại không phát hỏa, cũng không có ý định tiến người . . . Vội vã chạy cái gì? Bản Cung thật có đáng sợ như vậy sao?"

Ý lan tinh xem thư Vũ Vệ đều rời thuyền, ánh oánh có chút hào khí buồn cười lại cắn giận lẩm bẩm, lại không hề hành động, cũng Vô Tướng tiến hoặc cáo ý từ gì khác.

Dứt lời, bản thân lại nhìn không được xuy cười một tiếng, trạng thái như trăm hoa nở rộ.

Sau lưng cao Yami phụ, vẻ rầu rĩ quá nặng!

. . .

Một lát sau, thư Vũ Vệ cùng chiến mã, vật tư các loại, toàn bộ rời thuyền.

Vũ Tín phóng người lên ngựa, ngóng về nơi xa xăm mạn diệu thân ảnh, lực mạnh khoát khoát tay, hai chân kẹp một cái, dẫn thư Vũ Vệ cười ngựa mà đi, xuôi nam nhắm Ngụy Quận.

Ngụy Quận, căn cứ trí nhớ kiếp trước, có hai vị lịch sử loại Thiên Kiêu.

Vương Quân Khuếch, Đại Đường mở Quốc Tướng lĩnh, từng là Ngõa Cương núi Ngũ Hồ thượng tướng một trong! Nhà ở Hà Bắc ngũ Liễu trang, nguyên là Lục Lâm hào kiệt, đảm nhiệm Lục Lâm trung Bắc Lộ Tổng Biều Bả Tử chức vụ. Bởi vì ngày thường mặt như trọng cây táo, Mỹ Nhiễm thù ngực, bàn tay một hơi Thanh Long đao, trong quần một cây táo Hồng Mã, lại yêu nhất xuyên xanh lông kết chiến bào, giống như Quan Vân Trường trọng sinh, sở dĩ người giang hồ tiền tên hiệu: Áo lục suất, Mỹ Nhiễm Công, Đại Đao Vương các loại, bên ngoài võ nghệ ở ngũ lộ bầu cảm trung đứng hàng thứ nhất.

Hôm nay, Vương Quân Khuếch ngay Ngụy Quận, chưa bị mời chào, uy danh còn không thịnh.

La Sĩ Tín, Tùy Mạt Đường Sơ siêu cấp dũng tướng, biệt hiệu "Kiếp Mạnh Bì", một cặp Phi Mao Thối, làm cho một cái tẩn Thiết Côn, Thiên Sinh Thần

Lục, Thủy Tinh hơn người . Nguyên do Tùy Triều Tề Quận thông thủ Trương Tu Đà bộ tướng, thuận theo chính phạt Nông Dân Khởi Nghĩa Quân, phía sau quy hàng Ngõa Cương Quân, bị thụ lấy tổng quản chức vụ, đang cùng Vương Thế Sung giao chiến lúc trọng thương bị bắt . Phía sau nguyên nhân trở trên Vương Thế Sung, suất bộ hàng Đường, được thăng làm Thiêm Châu đạo hạnh quân tổng quản, lười lè Vương Huyền Ứng, dùng trí thiên kim Bảo, tùy Lý Thế Dân bình định Lạc Dương, tiến phong giáng Châu tổng quản, Diệm Quốc công .

Hôm nay, là Vương Quân Khuếch trên trang tôi tớ, cũng tình tình mê mê .

Dù sao cũng tiện đường, không phát huy hạ biết trước ưu thế, quá có lỗi với chính mình, cũng xin lỗi kiếp trước!

Mời chào Vương Quân Khuếch, Vũ Tín tự biết có khả năng cơ bản là số không, chủ yếu mục tiêu vẫn là siêu cấp dũng tướng La Sĩ Tín .

Trừ cái đó ra, Vũ Tín còn khiến Mộng đội thư Vũ Vệ, mang theo thư của chính mình, phân biệt đi trước tìm kiếm cùng mời chào trong trí nhớ Từ Thế Tích, Dịch Nhượng, Đỗ Như Hối, chậm Ủy cung, Đan Hùng Tín huynh đệ các loại chưa xuất đạo cùng dương danh lịch sử Thiên Kiêu, sở dụng danh nghĩa tự nhiên là Vũ thị thiếu chủ thêm Chính Lục Phẩm Cú Dung huyện lệnh kiêm Cú Dung Thành Chủ .

Đó là đã dương danh ngũ Vân cho đòi cùng năm ngày ban thưởng Tộc huynh đệ, Vương Bá Đường, Trương Tôn Vô Kỵ, Phòng Huyền Linh các loại, Vũ Tín cũng sắp xếp người tiến phong thư, không báo bao lớn mời chào hy vọng, kết một thiện duyên cũng tốt!

...

Ngũ Liễu trang ở vào An Dương ngoài ngoài ô .

Thư Vũ Vệ các loại vẫn chưa tiến nhập An Dương thành, mà là từ trước đó tìm hiểu tốt Ứng đội đội viên dẫn đường, nhắm Ngũ Liễu trang!

Tên là trang, nhưng thật ra là cái bầu không khí thanh tịnh, cảnh sắc ưu mỹ, vẻ xanh biếc dồi dào thôn trang .

Rong ruổi có thứ tự, rõ ràng cho thấy quân đội tinh nhuệ thư Vũ Vệ, vừa mới xuất hiện, liền ở u tĩnh thôn trang giặt mình lớn lao xao động, không ít thôn dân xoay người chạy, bộ phận thôn dân mất lạnh đề phòng, bộ phận thôn dân mất lộ cừu hận .

"Xem tình huống này, cũng biết Đại Tùy quân đội rất không được ưa chuộng, mời chào độ khó rất lớn a! Có thể ngoại trừ Chính Lục Phẩm huyện lệnh lên mặt bàn, tự cầm cái chiêu gì làm những thứ này Thiên Kiêu ?"

Một đường qua, Vũ Tín ngưng thần chú mục, chứng kiến trận trận hơi rét ác ý, trong lòng không khỏi trầm than .

Có thể, từ vừa mới bắt đầu, Vũ Tín đã nghĩ sai phương pháp .

Hôm nay Văn Võ Thánh Đế hoặc loạn thiên hạ, dân chúng lầm than, Đại Tùy dần dần không được ưa chuộng, bản thân lấy Đại Tùy quan viên tên mời chào khắp nơi nhân tài, hiệu quả Tự Nhiên không được, thậm chí khả năng khôi phục hiệu quả ngược .

"Đánh chết hần!"

"Ngâm lòng heo!"

"Đánh! Đánh . . ."

Không khỏi quấy nhiễu thôn dân, thư Vũ Vệ kỳ mã tốc độ cũng không nhanh .

Bỗng nhiên, xa xa truyền đến trận huyện nào gào thét, cũng không thiếu thôn dân đang hướng xa xa chạy đi .

"Chủ Công! Chủ Công muốn tìm người liền ở phía trước, tựa hồ vừa vịn bắt được Kỳ Thúc mẫu cùng hàng xóm tư thông, đang . . . Đang ở nháo sự!"

Vũ Tín đám người đang lúc nghi hoặc, một vị Ứng đội đội viên, đúng lúc phản hồi báo cáo .

"Tư thông ?" Mọi người ngẩn ra, một số người nhãn thần cổ quái liếc mắt Vũ Tín .

Thư Vũ Vệ tuy là gia tộc tử sĩ, nhưng cũng có bên ngoài tin tức nguyên . Nghe nói qua, Chủ Công tựa hồ cũng là bởi vì rình coi đường muội, bị trục xuất Thiếu Tộc Trưởng vị, đuổi ra khỏi gia tộc ?

Đương nhiên, thư Vũ Vệ cũng không phải người ngu, biết sự tình không có đơn giản như vậy, bằng không hần môn sẽ không bị mức độ cho gia tộc khi tử . Thế nhưng, trên mặt nổi lên là như thế!

"Trí nhớ kiếp trước trung, tựa hồ thật có chuyện như vậy, trùng hợp như vậy đúng với ?"

Vũ Tín hồi tưởng về Vương Quân Khuếch tin tức, nhớ tới có chút dã sử tin tức .

Vương Quân Khuếch, thuở nhỏ Cô nghèo, lấy buôn bán ngựa mà sống, nhưng phẩm hạnh không đoan, thường thường trộm đạo, quê nhà đều vẫn lấy làm mắc . Tùy Triều những năm cuối, Vương Quân Khuếch dự định tập binh mã là Trộm, thúc thúc lại không đồng ý . Vương Quân Khuếch liền vu hãm hàng xóm cùng tư thông, cùng thúc thúc cùng nhau giết chết hàng xóm, từ nay về sau bỏ mạng giang hồ, tự chúng chung quanh cướp bóc .

Đương nhiên, đây chỉ là món dã sử, sự thực như thế nào, còn chờ khảo chứng, ước đoán cũng không phải không có lửa thì sao có khói .

"Vương Quân Khuếch người này, thực lực là có, năng lực cũng có, nhưng nhân phẩm như vậy ti tiện, thật muốn mời chào sao?"

Nghĩ vậy, Vũ Tín ngưng mi suy nghĩ, liền hướng chi phối ý bảo hạ, tăng thêm tốc độ tiến lên .

Tiến lên vài trăm thước, liền có thể chứng kiến vô số người ủng đồ ở một cái rộng lớn đại viện, người người nhón nháo, cụ thể không biết, nhưng đại bộ phận không giống như là này Thôn thôn dân .

"Ồ . . . Thù . . ."

Xem Chù Công nhưu, Vũ Long làm hít sâu, bỗng nhiên rít gào .

Tiếng như Xuân Lôỉ nổ vang, lại như cồn Lôỉ Trộn trộn, ở thôn trang bầu trời quanh quẩn không dứt . . .

Huyền não ồn ào tiếng người, trở nên bị kiềm hãm, nhìn lại, chứng kiến võ bị tinh nhuệ, sát khí ngưng Vân thư Vũ Vệ, càng là tỉnh mạch một mảnh .

Vũ Long ý bảo hạ, võ voi liền suất lĩnh voi đội tung người xuống ngựa, lấy Cự Thuần đẩy ra đoàn người, bài trừ một cái nổi thẳng đại viện thông đạo .

Vũ Tín ý bảo Vũ Long lưu lại, liền dẫn hoàng Bá, gió gia, người nổi tiếng trọng, võ voi các loại một số người, đi vào đình viện .

Trong đình viện, đoàn người chen chúc, trung gian vây quanh cái lỗ hồng giải đất .

Một vị tóc tai bù xù, thân thể đầy đà, chặt vật trung mang theo không tầm thường vận vị mỹ phụ, rót xuống đất, đang cừu hận nhìn chăm chăm vị khôi ngô tráng hán .

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 50: Nam Ly Thiên Sách

Một vị tóc tai bù xù, thân thể đầy đà, chặt vật trung mang theo không tầm thường vận vị mỹ phụ, ngã ngồi trên mặt đất, đang cừu hận nhìn chăm chăm vị khôi ngô tráng hán, xác nhận tư thông sự kiện nhân vật chính Liễu thị .

Mỹ phụ bên cạnh thân, có vị Trần Nhiễm xiêm y, đang run lẩy bẩy trung niên quỳ rạp trên mặt đất, trên người cũng không thiếu dấu chân cùng vết máu .
Đứng bên cạnh vị Cẩm Y to lớn dũng cảm trung niên, rất có quý khí, phục sức khí chất các loại cũng hơn xa trong viện mọi người, chắc là Liễu thị phu quân Vương Hoành, lúc này đang đỏ mặt lên, lửa giận hừng hực .

Khôi ngô tráng hán người như Thiết Tháp, lông mày rậm hổ nhãn, sắc mặt Xích Hắc, đồ nhiễm đầy mặt, có vẻ hào khí bức người, giữa lông mày không giận tự uy . Làm cho loại uy vũ dũng cảm, Trung Can Nghĩa Đàm cảm giác, hảo cảm cùng tin cậy xảy ra .

Đây cũng là Vũ Tín chuyển này mục tiêu . . . Vương Quân Khuếch, hôm nay còn chưa phải là áo lục suất, Mỹ Nhiễm Công các loại, càng không phải là Lục Lâm Bắc Lộ Tổng Biều Bả Tử!

Vương Quân Khuếch bên người, có một da thịt ngăm đen, hai tròng mắt trong vắt, tướng mạo thật thà thiếu niên, hai chân hện chiếm thân cao bảy thành, song chưởng trắng kiện dị thường, có vẻ hơi ngoại tộc, chắc là Vũ Tín chuyển này mục tiêu một trong La Sĩ Tín, lúc này còn là một mộng mộng đồng đồng hàm hậu thiếu niên, nhưng tuyệt không phải ngu xuẩn người!

"Quả nhiên là xem người không thể chỉ xem tướng mạo, nước biển không thể đo lường a! Xem Vương Quân Khuếch đáng đáp, người nào sẽ nghĩ tới trước mắt tất cả là hán Đạo Diễn ? Đối tượng vẫn là nuôi nấng hán lớn lên, nhìn tới như con thú phụ thím . . ."

Quan sát hạ toàn trường, Vũ Tín trong lòng thăm than, sau đó thần tình nghiêm túc trầm giọng nói:

"Chuyện gì xảy ra ? Có việc có thể báo quan, lẽ nào các người muốn lạm dụng hình phạt riêng ?"

Ở đây yên lặng một mảnh, là Vũ Tín dám người đến mà kinh sợ, càng bị thư Vũ Vệ tinh nhuệ nhanh nhẹn dũng mãnh chấn nhiếp!

"Tướng Quân tới đúng dịp! Tướng Quân mình giám, cô gái này có thất phụ đức, lại cùng người khác tư thông, bị bọn ta bắt tại trận, đang thương lượng báo quan đây!"

Vương Quân Khuếch trong mắt xẹt qua sợi vẻ thất vọng, sau đó hiên ngang lẫm liệt ôm quyền nói rằng, thanh âm to chính khí, hơn nữa cường điệu "Bắt tại trận", khiến người ta tiềm thức có chút tin phục .

"Báo quan ? Báo quan người còn như thế nào lừa dối nhìn kỹ người như con thú phụ ? Làm sao thôn phệ gia sản của hắn ?"

Vũ Tín trong lòng âm thầm suy nghĩ nổi, cảm giác có chút chán ghét . Mặt ngoài nghiêm túc hỏi

"Thật sao? Chuyện khi nào ? Khi nào phát hiện ? Chứng nhân ở đâu ? Hôm nay chiều tà chưa rồi, không biết là vừa mới tư thông chứ ?"

"Cái này . . ." Vương Quân Khuếch nói chuyện nghẹn lời, không khỏi lạng lẽ liếc mắt hai bên trái phải một vị thanh niên .

Thanh niên hội ý, cấp tốc ra khỏi hàng ôm quyền nói: "Tướng Quân mình giám! Hôm nay Thảo Dân trước đi tìm một chút . . ."

"Đại Tù luật pháp! Làm nguy chứng giả, tội thêm một bậc . Bản quan có thể tiền trăm hậu tâu!"

Vũ Tín bỗng nhiên nói xen vào nhắc nhở, sau đó nhãn thần sắc bén nhìn về phía thanh niên kia nói ra: "Người tiếp tục!"

"À?" Thanh niên nói lời đến khoe miệng, cứng rắn Sinh Sinh nuốt trở về, mặt lộ sợ hãi nhìn về phía Vương Quân Khuếch .

Vương Quân Khuếch khản trương, Sát có chuyện lạ cất cao giọng nói: "Như thực chất hội báo là được, Tướng Quân mọc tuệ nhân, thì sẽ minh xét, không cần lo lắng!"

"Liều thị, người có gì từ biện?"

Vũ Tín lười dề ý nguy chứng thanh niên, nhìn về phía chạt vật mỹ phụ hồ .

Mỹ phụ ngẩng đầu . . .

Mặt trái xoan, chân mày lá liễu, đôi mắt đẹp Như Nguyệt, chọc cho mọi người tại đây nhãn thần cực nóng quan tâm, mơ hồ có thể nghe mọi người hô hấp bị kiềm hãm .

Này phụ lại có không tầm thường tư sắc, khí chất đoan trang hiên lãnh, rất có anh khí, hiển nhiên là một ngoài mềm trong cứng người!

"Loại nữ nhân này sao lại tư thông ? Cũng không còn oán phụ xuân sắc, tất cả mọi người mắt mù sao?"

Vũ Tín có chút ngoài ý muốn thầm nghĩ, sau đó nội tâm ngờ vực vô căn cứ đạo: "Không biết là Vương Quân Khuếch nhúng chàm không được, đánh ngược một bả chứ ?"

Liều thị cừu hận bị thương mắt nhìn Vương Quân Khuếch, mồm miệng thanh minh, thanh âm dễ nghe nói ra: "Tướng Quân mình giám, Dân Phụ tuân thủ nghiêm ngặt phụ nữ, cùng người này chẳng bao giờ tiếp xúc qua, nói đều chưa nói qua, tại sao tư thông ?"

Đang khi nói chuyện, nhưng lại không có ghen ngào vẻ bối rối, có vẻ lãnh tĩnh trấn định, ngôn ngữ cái làm rõ, không phải là một nữ nhân đơn giản .

Một vị thiếu niên gầy yếu nhảy ra, cao giọng chỉ trích: "Nói sao! Ngày hôm trước, ta còn thấy hắn cùng người tiếp lời, tựa hồ là tìm người mượn đồng tây, cụ thể cái gì không rõ ràng lắm . Tại sao chẳng bao giờ tiếp xúc qua, chưa hề nói chuyện ?"

Liều thị liên tục cười lạnh, nhìn về phía Vương Quân Khuếch có điểm bi ai, trơ trẽn thần sắc, cũng lười nhận!

Vũ Tín lông mày rậm nhừ chặt, có chút đau đầu, loại sự tình này, ông nói ông có lý, bà nói bà có lý, thật đúng là rất khó phán định .

Gió gia mặt lộ chán chờ, bỗng nhiên đi ra phía trước, khiến người ta vô cùng kinh ngạc nghi ngờ ở Liều thị trên người người người, lại đang nằm rạp trên mặt đất trung niên trên người người người .

"Các người là vu hãm, bọn họ tuyệt đối không có tư thông, ngay cả tiếp xúc qua chưa từng!"

Đứng đây, gió gia sắc mặt trịnh trọng, chán ghét nhìn Vương Quân Khuếch đám người, giọng nói khẳng định nói rằng . Dứt lời, lạc hướng Vũ Tín chấp tay giải thích:

"Chủ Công! Ta Phong Tộc không chỉ là nhãn lực, khứu giác cũng có chút linh mẫn . Hai người này, trên người không có hơi thở của nhau, nói rõ quả thực không có tiếp xúc qua, càng chưa nói tư thông!"

"Ây. . ."

Toàn trường kinh ngạc kinh nghi, đó là Vũ Tín mấy người cũng ngờ ngẩn, không nghĩ tới gió gia còn có cái này năng lực!

Vương Quân Khuếch trong mắt xẹt qua sợi vẻ bối rối, hoài nghi xin khuyên đạo: "Thiếu niên! Việc này không phải chuyện đùa, không thể vọng ngôn a! Người há có thể nghĩ ra nhân khí? Chỗ sản tốt nhất cũng rất khó làm được chứ?"

Gió gia tức giận, nắm tay nắm chặt, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, trừng mắt cãi: "Ta Phong Tộc quả thực có thể, cái này không phải là cái gì bí mật! Không tin, đại khả nếm thử, nhiều nghiệm chứng vài lần liền có thể chứng thực!"

"Sự thực chính là sự thực, thiếu niên không cần kích động, có vẻ chột dạ!"

Vương Quân Khuếch nói chuyện không nói gì, lại mỉm cười hào khí chậm rãi nói rằng, có thể dùng gió gia giận dữ, nắm tay cầm tức như nổi giận Tiểu sư tử.

Lại thấy Vương Quân Khuếch xoay người Triệu Vũ Tín chấp tay nói: "Không biết Tướng Quân vì sao giả làm nơi đây? Lễ nào cái này thôn trang nhỏ, còn có cái gì hấp dẫn Tướng Quân chỗ? Vẫn là Đại Tùy lại muốn cưỡng chế trưng binh?"

"Xôn xao . . ."

Mọi người náo động, ở đây hơn phân nửa người, nhất thời cùng thư Vũ Vệ kéo dài khoảng cách, cũng có rõ ràng đề phòng, cảnh giác cùng chán ghét.

Vũ Tín sầm mặt lại, vừa là Vương Quân Khuếch xảo thiết như hoàng, dối trá cuồng lừa gạt cùng tà thuyết mê hoặc người khác, cũng vì Vương Quân Khuếch . . .

Dĩ nhiên bỗng nhiên đối với nhóm người mình, lộ ra dầy đặc sát ý.

Không khó suy đoán, bởi vì mình đến, phá hư Vương Quân Khuếch tính kế, khiến cho Vương Quân Khuếch Sát Tâm!

"Bản quan thuộc hạ năng lực, bản quan rất rõ ràng! Người thuở nhỏ mất cha tang mẫu, là thúc phụ thím đem người nuôi nấng lớn lên, người thật không ngờ tính kế thúc phụ của mình, cũng không tiếc nói xấu thím thuần khiết, liền là cuồng lừa gạt cùng bức bách thúc phụ giúp người tự chúng là giặc. Không làm ... thất vọng nuôi người dục người Thúc thím cùng mình sao? Người còn có người tính sao? Còn có lương tri sao?"

Tâm tư kịch chuyển gian, Vũ Tín quyết định buông tha mời chào Vương Quân Khuếch, nhất thời sắc mặt âm trầm, nhãn thần sắc bén cắn tức Vương Quân Khuếch, lớn tiếng chất vấn.

"À? !"

Vốn có, Vương Hoành còn có chút nửa ngờ nửa tin, nghe Vũ Tín vừa nói như thế, nhất thời sắc mặt đại biến, khó có thể tin nhìn về phía Vương Quân Khuếch.

Chuyện khác trước không nói, Vương Quân Khuếch quả thực đề cập với hần tự chúng là giặc, chỉ là bị hần cự tuyệt!

Một cái sơn thôn tiểu dân, có thể xông ra lớn như vậy cơ nghiệp, trở thành ngũ Liễu trang thủ phủ cùng Ngụy Quận nổi danh nhà giàu, Vương Hoành Tự Nhiên không ngạc nhiên.

Trọng yếu hơn chính là, ngoại trừ lợi dụng hần tự chúng là giặc, Vương Hoành trong tay còn có Vương Quân Khuếch nhiều lần muốn tìm toàn bản tuyệt học . . . « Ly Hòa Thần Sát ».

Nghĩ là đầu thai với ngũ đại kỳ thư chỉ « Nam Ly Thiên Sách » tuyệt thế kỳ công!

*

Canh thứ ba đến, cầu phiếu đề cử, cầu cất dấu, cầu khen, cảm tạ! ! !

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Siêu cấp Ô Long

« Ly Hòa Thần Sát ».

Nghi là thoát thai từ ngũ đại kỳ thư chi « Nam Ly Thiên Sách » bất thể tuyệt học!

Phải biết rằng, chính đạo ngũ Thần Tông chi Bái Hòa Giáo Trấn Tông Bảo Điện « Hòa Thần Sách », có người nói cũng là xuất từ « Nam Ly Thiên Sách » . Như vậy cũng biết « Ly Hòa Thần Sát » giá trị, thấp nhất cũng là Thiên cấp tuyệt học!

"Súc sinh! Ngươi . . . Ngươi . . ."

Nghi thông suốt phía sau, Vương Hoành thất vọng đau lòng lại khó có thể tin chỉ vào Vương Quân Khuếch, run gian nói đều không nói được, gương mặt Xích Hồng như Liệt Diễm hừng hực .

"Thúc phụ minh giám! Quân khuếch há là bất hiếu người bất nghĩa ? !"

Vương Quân Khuếch kinh hãi, vẻ mặt bi phẫn cùng thất vọng hô . Ngừng lại, cấp tốc lạc hướng Vũ Tín, hiên ngang lẫm liệt quát lên:

"Đại Tùy vô đạo, cầu quan nói như vậy há có thể tin tưởng ? Bọn họ bỗng nhiên suất binh tới đây, nhất định là bụng dạ khó lường . Hôm nay cố ý gây xích mích chú cháu chúng ta tình cảm, như vậy vụng về kỹ lưỡng, thúc phụ sao sẽ mắc lừa ?"

Nói xong lời cuối cùng, một bộ đau lòng nhức óc, ủy khuất chí cực đáng đáp .

Vũ Tín cười nhạt nhìn Vương Quân Khuếch mặt nhợt, trong lòng càng chán ghét, không khỏi hỏi "Thật sao? Vậy ngươi nói một chút, bản quan vì sao mà đến ?"

". . ." Vương Quân Khuếch híp đôi mắt một cái, nhất thời nhãn thần lóe ra, lại hoài nghi nhìn về phía trong viện mọi người .

Trước khi Vũ Tín nhắc tới hấn muốn "Tự chúng là giặc", quả thực như vậy, Vũ Tín đám người ý đồ đến, liền rất rõ ràng!

Có người mặt báo ? !

"Tĩnh dung! Vì Phu có lỗi với ngươi!"

Vương Hoành không để ý Vương Quân Khuếch biểu diễn, vẻ mặt hồi hận hổ thẹn, bỗng nhiên Triều Liễu thị quý xuống la lên . Ngừng lại, hai mắt Xích Hồng nhìn về phía Vương Quân Khuếch nổi giận quát:

"Súc sinh! Vì đạt được mục đích càng như thế không chọn thủ đoạn . Kẻ bất trung bất hiếu bất nhân bất nghĩa, đừng nói giúp ngươi tự chúng là giặc, Ly Hòa thần công ngươi cũng vĩnh viễn đừng nghĩ học hết!"

"Thúc phụ ? !"

Vương Quân Khuếch như trước đau lòng nhức óc địa ủy khuất hô, ngừng lại, xem Vương Hoành bất vi sở động, Vũ Tín đám người lại mặt lộ cười nhạt, tâm tư nhất chuyển, bỗng nhiên hô to:

"Các huynh đệ! Đại Tùy vô đạo, không để ý bọn ta sinh tử, hôm nay lại muốn cưỡng chế trung binh, cướp bóc thôn dân, chúng ta cùng cầu quan liều mạng!"

"Ừ?"

Vũ Tín mở trừng hai mắt, tư duy có chút đường ngăn .

Tình huống gì ?

Mới vừa rồi còn là gia đình bị kịch, đảo mắt liền muốn đại quy mô chiến đấu kịch liệt ? Chuyển biến quá nhanh chứ ?

Lẽ nào cái này mấy trăm thôn phu, dân trong thôn, muốn cùng hơn bảy trăm item hoàn mỹ lại nghiêm chỉnh huấn luyện thư Vũ Vệ đổ máu ? Hoàn toàn không cùng một cấp bậc a! Sống được không nhịn được sao?

Vô cùng kinh ngạc về vô cùng kinh ngạc, Vũ Tín nheo mắt, bỗng nhiên quát lên: "Cẩn thận!"

"Cẩn thận!" Gió gia, vũ Mộng các loại mây tiếng cảnh kỳ đồng thời vang lên . . .

Cũng Vương Quân Khuếch bỗng nhiên một chương võ hướng Thúc Phụ Vương Hồng lưng, màu da ngăm đen tay chưởng, bỗng nhiên biến thành Xích Hòa sắc, giống như Hòa Chương, tựa hồ ôn độ cực cao, ngay cả không gian đều xuất hiện vận vẹo sóng gợn .

"Phanh . . ."

Tâm tình chấp chôn quá lớn Vương Hoành, bị một chương võ trung, lưng trong nháy mắt hóa thành cháy đen, ngay cả thất không cũng có nhiệt yên toát ra, giống như bốc hỏa, tình huống quý dị kinh người!

"Sát!"

"Quan bức dân phản, sát cầu quan!"

"Không giết cầu quan, ta đều không có đường sống! Sát!"

Nhưng vào lúc này, một trận dày đặc tiếng kêu khởi, chen chúc bên trong sân thôn phu, dân trong thôn, hơn mười người bỗng nhiên đánh về phía Vũ Tín đám người, cá biệt lấy ra đao kiếm dao găm, tuyệt đại đa số tay không tác sát!

"Khanh . . ."

Thư Vũ Vệ đám người lập tức rút đao cầm kiếm tới tay, lại có Cự Thuần phòng hộ, hơn mười dân phu chẳng những không có xôn xao loạn thư Vũ Vệ, còn có hơn mười người trực tiếp đánh lên đao kiếm, Tiên Huyết phun ra . . .

Một cỗ nùng tràn đầy mùi máu tươi, cấp tốc tràn ngập ra . . .

"Sát a! Quan quân Đồ Thôn!"

"Xông! Không muốn chết đánh ra!"

To tiếng gọi ầm ĩ khởi, bên trong đình viện bên ngoài đại loạn .

Có người đánh về phía thư Vũ Vệ, có người xoay người bỏ chạy, có người mờ mịt luống cuống, có người tìm kiếm các loại đông tây khi vũ khí . . .

Từ sĩ xuất thân thư Vũ Vệ, vốn là thủ đoạn độc ác vô tình, phạm là nhào tới giã, đồng loạt tại chỗ chém giết, nhất thời khiến cho lớn hơn nửa gây rối cùng hỗn loạn!

Có mười mấy thực lực khá mạnh, phản ứng khá giả, nhất tề đánh về phía Vũ Tín .

Vũ Tín thiểm điện rút ra thất lưng u ảnh kiếm, chém ra . . .

Vô thanh vô tức gian, U Hàn Thanh Quang lạnh thấu xương .

Nhỏ bé kim loại trong tiếng vang leng keng, tàn Chi đoạn Thễ bay tán loạn, đồ bùng Tiên Huyết mưa to . . .

Đập nhanh nhất sáu người, bị Vũ Tín nhất chiêu miểu sát tại chỗ, chết không toàn thây!

Chênh lệch!

Cao thủ!

Những người khác động tác một trận, dường như gấp quý còn chưa quyết định tiếp tục công kích vẫn là rời xa Vũ Tín, liền bị hoàng Bá, đồ hoành, gió gia các loại, bỏ tại chỗ .

Tàn Chi đoạn Thễ chưa rơi, đồ bùng Tiên Huyết chưa rơi, hơn mười mảnh nhỏ tàn đao kiếm gây hạ xuống, leng keng lay động!

U Thanh sắc u ảnh kiếm, không dính một giọt máu .

"Dừng tay!"

Vũ Tín cầm trong tay Thanh Phong, vận khí chợt quát: "Bản quan chỉ là trên đường đi qua nơi đây, cũng không ác ý . Đầu độc tác loạn giả, Sát Vô Xá!"

Tiếng như phích lịch nổ vang, đao động được vô số người nhĩ té ông hưởng, sau đó như cồn Lôi Trận trận, đem tiếng kêu, tiếng hò hét, tiếng kêu thảm thiết các loại, toàn bộ đè xuống!

"Súc sinh!"

Một cái dịu dàng đồn dập quát chói tai âm thanh truyền đến .

Cũng Vương Quân Khuếch cầm lấy Vương Hoành cánh tay muốn tha đi, Liễu thị một chương vô hướng Vương Quân Khuếch, lại cũng kinh phong gào thét, rất có lực đạo .

"Cái này Liễu thị còn là một Vũ Tu ? Chỉ là cảnh giới quá thấp, ước đoán liền Luyện Thễ thất Bát Trọng!"

Vũ Tín vô cùng kinh ngạc hạ, cầm trong tay u ảnh kiếm đuổi theo ra, đồng thời hét lớn: "Người đầu hàng không giết, Kẻ ngoan cố chống lại chết!"

Liên tục hai lần gào thét, hiệu quả rõ rệt, chen chúc hỗn loạn mấy trăm thôn phu, dân trong thôn, nhất thời có hơn phân nửa ngòai xồm xuống hoặc ngóc lẳng tại chỗ .

"Đi!"

Vương Quân Khuếch kinh hãi, tức giận hối hận trừng mắt Vũ Tín, cánh tay vung, cầm trong tay Vương Hoành Thi Hải liên quan Liễu thị, cùng nhau quăng về phía Vũ Tín!

Đồng thời, thân như gió xoáy nhảy vào phòng trong, chớp mắt tiêu thất .

Những người khác chân chờ hạ, đại đa số dừng lại, như trước có vài chục người theo sát Vương Quân Khuếch phía sau, nhảy vào phòng trong, các loại nặng nề tiếng đánh khối, nhanh chân cuộn cuộn!

Vũ Tín đứng lúc thu hồi u ảnh kiếm, tay phải một trào, tiếp được Vương Hoành Thi Hải, Liễu thị lại bị tề ngã xuống đất .

Lại cảm ứng lúc, Vương Quân Khuếch đám người đã đi xa, chưa quen cuộc sống nơi đây lại không có thăm cừu đại hận gì, Vũ Tín ngẫm lại, chung quy không có truy .

"Này cũng chuyện gì à? Vốn là thành tâm thành ý địa cố ý đến mời chào, làm sao làm thành như vậy . . ."

Thả tay xuống Trung Thi Hải, Vũ Tín quan sát toàn trường, không khỏi không nói gì cười khổ .

Thật buồn bực chính là, Vương Quân Khuếch nhân phẩm không được, không có chiều mộ được cũng không tính .

Làm là chủ yếu mục tiêu lại rất có lòng tin siêu cấp dũng tướng La Sĩ Tín, cũng theo Vương Quân Khuếch chạy, còn muốn mời chào cơ bản không có khả năng!

Vũ Tín không biết, lúc này Vương Quân Khuếch, so với Vũ Tín còn phiền muộn!

Thật tốt mưu hoa, bị Vũ Tín phá hư coi như .

Còn tưởng rằng Vũ Tín đợi được đến, là bởi vì tự chúng vào rừng làm cướp kế hoạch tiết lộ, tới bắt bọn họ .

Ai biết, Vũ Tín dĩ nhiên hô lên chỉ là đi ngang qua, cũng không ác ý đến . Trước khi Vương Quân Khuếch đám người còn nửa ngờ nửa tin, cũng khai cung không quay đầu mũi tên, đã tập sát thúc phụ, thư cũng không dám lưu lại a!

Sau đó lãnh tinh vừa nghĩ, thư Vũ Vệ rõ ràng không phải bình thường quân đội, bọn họ có tài đức gì, có thể dẫn đến tình như vậy chỉ sự bất ?

Nói cách khác, Vũ Tín đám người, thực sự là đi ngang qua, không phải đến bắt bọn họ!

Mỗi khi nghĩ đến chỗ này sự tình, Vương Quân Khuếch đều có phún huyết gặp trở ngại xung động, cái này Ô Long làm lớn a!

Không chỉ là mất đi đau khổ chiêu mộ mấy trăm huynh đệ, hạ xuống Bất Trung Bất Hiếu bất nhân bất nghĩa các loại ác danh, còn không có được thúc phụ tài phú gia sản là quật khởi tư bản, cũng mất đi mơ tưởng muốn tìm « Ly Hóa Thần Sát » toàn bản, Vũ Tu đường kham ưu .

Có thể nói, Vương Quân Khuếch lần này mưu hoa, tuyệt đối là trộm gà không thành lại mất nắm thóc, hơn nữa thua thiệt thảm!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 52: Loạn thế hồng nhan

Vương Quân Khuếch vừa chạy, hơn nữa Vũ Tín gào thét, thư Vũ Vệ tự chế cùng cường bức, tràng diện rất nhanh đạt được khống chế .

Bốn năm trăm hán tử cùng thôn dân, ở Vương Hoành bên trong đình viện bên ngoài, ngồi chồm hồm đầy đất!

Hơn nữa gay mũi mũi máu tươi cùng lần Địa Thi Hải, Huyết tinh, càng làm cho những người này hoảng loạn .

Cứ như vậy một chút thời gian, như trước có hơn trăm người bị chém giết tại chỗ, hơn phân nửa là trùng kích thư Vũ Vệ bị vừa đối mặt chém giết .

Nếu như không phải Vũ Tín đứng lúc ngăn cản, thư Vũ Vệ giết sạch mọi người, cũng sẽ không có nhiều đại nạn độ, sẽ không quá lâu!

Thư Vũ Vệ ngược lại không có hao tổn, ngay cả một bị thương nhẹ cũng không còn .

Lấy thư Vũ Vệ thực lực, hơn nửa hoàn mỹ trang bị . Những thứ này tuyệt đại đa số tay không tác sát thôn phu, dân trong thôn, căn bản là không có cách lay động, ngay cả vũ khí đều không giành được!

"Vô luận như thế nào, không hổ là lịch sử Thiên Kiêu, phản ứng quả thực rất nhanh, lực hiệu triệu khá lớn! Cũng đủ vô tình, lãnh huyết cùng vô sỉ . . ."

Hiểu rõ sau đó, Vũ Tín ám thờ phào, nhưng cũng đối với Vương Quân Khuếch chừng không thuộc hạ cùng toàn trường năng lực, cảm thấy kính phục .

"Vương phu nhân! Bớt đau buồn đi!"

Vương Quân Khuếch cùng La Sĩ Tín đều chạy, giữ lại cũng không có chuyện gì . Vũ Tín tiến lên thoải mái hạ Liễu thị, lại hỏi "Những người này, Vương phu nhân muốn xử trí như thế nào ?"

Ngồi chồm hóm địa mọi người kinh cấp, đều khẩn trương lại cầu xin nhìn về phía Liễu thị .

Liễu thị bị Vương Quân Khuếch tề ngã xuống đất, thì cũng chẳng có gì thương thế, chỉ là tương đối bị thương, tâm tình trầm thấp .

Mặc niệm chỉ chốc lát, Liễu thị đứng dậy, trịnh trọng Triều Vũ Tín cúc cung bái tạ:

"Vị vong nhân, bái tạ ơn Tướng Quân người cứu mạng, thanh danh, đại ân đại đức, khó có thể tương báo!"

"Vương phu nhân không cần như vậy, một cái nhấc tay a!"

Vũ Tín hai tay hừ đánh đáp, sau đó, thờ dài nói: "Thành thật mà nói, tại hạ chỉ là một huyện lệnh kiêm Thành Chủ, không dám xưng Tướng Quân . Vốn có, là nghe nói Vương Quân Khuếch cùng La Sĩ Tín uy danh, cố ý đến đây mời chào, không nghĩ tới Vương Quân Khuếch dĩ nhiên là người như thế, coi như là đánh bậy đánh bạ trùng hợp thôi, ý trời à!"

Liễu thị mắt lộ như lửa hận ý, cắn răng nghiêng lợi nói: "Súc sinh này . . . Mặt người dạ thú . . . Là Thảo Dân phụ phụ mất mù, nuôi như vậy Bạch Nhãn Lang!"

Trong lời nói, hiển nhiên còn có khó Ngón Chi Ấn, chỉ là không có phương tiện nói ra .

"Bớt đau buồn đi đi!"

Vũ Tín miệng há Trương, thực sự không biết nên nói cái gì, chỉ có thể vẫn là dầu cao Vạn Kim thoải mái .

Ngừng lại, chần chờ nói tiếp: "Những người này, Vương phu nhân xem xử lý như thế nào, nếu không có muốn chuyện, bốn huyện . . . Phải ly khai! Phải chạy tới phía nam tiền nhiệm!"

"Ồ!" Liễu thị lên tiếng trả lời, cũng cúi đầu trầm mặc .

Vũ Tín trở nên đau đầu, tuy là kiếp trước cùng cùng phụ nữ tiếp xúc qua, nhưng kiếp trước phụ nữ cùng thế giới này hoàn toàn bất đồng, không thể đánh đồng .

Lần này việc, đối với Vũ Tín cảnh kỳ khá lớn .

Ở cái thế giới này, phụ nữ bình thường ngay cả cùng nam nhân khác nhiều nói vài lời, tựa hồ cũng ảnh hưởng không nhỏ .

May mà Liễu thị thực sự cùng hàng xóm nam nhân không có tiếp xúc qua, lại có gió gia cơ linh cũng có đặc biệt năng lực, bằng không việc này đậu phụ phơi khô miệng cũng nói không rõ!

Như vậy, Vũ Tín lại không dám nói lung tung, miễn cho Vô Tâm hại Liễu thị . Nói không chừng sẽ truyền ra Liễu thị cấu kết cấu quan, mưu hại chồng lời đồn!

Đang ở Vũ Tín quán quýt lúc, Liễu thị bỗng nhiên quỳ xuống, đại lễ dập đầu đạo:

"Tướng . . . Đại nhân nếu không chê, vị vong nhân muốn đuổi theo tùy đại nhân, để đại nhân ân trọng, cũng tùy thời làm đầu phụ phục thù!"

"À? !" Vũ Tín há to miệng .

Đó là ở đây những người khác, cũng nhất tề ngẩn ra, có chút không phản ứng kịp .

Vũ Tín liệt liệt chủy, âm thầm cô: "Không phải chơi ta đi ? Ta mang theo cái quả phụ cần gì phải ? Không có chuyện tìm mắng sao?"

Nghĩ là nghĩ như vậy, Vũ Tín tâm lý quả thực đối với Liễu thị có chút bội phục, có loại núi Thái sơn sập ở trước mặt cũng không biến sắc ổn trọng lãnh tĩnh, cũng có thể cho rằng là đoan trang đại khí, thậm chí là phong độ của một đại tướng .

Còn có làm cho người ta không nói được lời nào cương liệt tính cách cùng quật cường cố chấp, trước khi tình nguyện tùy ý mọi người hiểu lầm, cũng không điên cuồng biện giải hoặc cầu xin kêu khóc .

Đương nhiên, chắc cũng là Liễu thị tự biết biện giải vô dụng, cực kỳ cơ trí lãnh tinh!

"Đại nhân minh giám! Không phải không thừa nhận, súc sinh kia quả thực khá có năng lực cùng thực lực . Các loại đại nhân vừa đi, súc sinh kia khẳng định còn sẽ trở về, sẽ không bỏ qua Dân Phụ!"

Liễu thị tinh xảo đoan trang khuôn mặt giờ lên, nhãn thần bình tĩnh thản nhiên nhìn thẳng Vũ Tín, lãnh tinh giải thích .

Ngừng lại, trịnh trọng nói tiếp: "Vị vong nhân nguyện dâng tất cả gia tài cùng . . Súc sinh kia mưu đồ thần công, cũng lấy quãng đời còn lại hồi báo đại nhân ân trọng, chỉ cầu xin đại nhân có cơ hội, là tiên phụ báo thù!"

"Chuyện này..."

Vũ Tín bừng tỉnh đại ngộ, càng Liễu thị lãnh tinh cơ trí mà thần phục, lúc này có thể muốn rõ ràng điểm ấy .

Không phải Liễu thị đối với tiên phụ không có tình cảm, xem trước khi đau thương muốn chết thần tình, hơn nữa Vương Hoành trước khi chết hối hận chí cực tự trách, phu thê tuyệt đối tình cảm không cạn!

Ngẫm lại, Vũ Tín thẳng thắn nói: "Vương phu nhân thứ lỗi . Hôm nay Vương Quân Khuếch không biết chạy đi đâu, ước đoán sẽ quá ư sợ hãi, sẽ không chờ đợi đợi bọn ta truy bắt . Biển người mịt mờ, căn bản không thể nào tìm được . Và lại, bốn huyện rất cần tiền đi về phía nam phương tiền nhiệm, làm lỡ không quá nhiều thời gian, không thể cùng Vương Quân Khuếch hao tổn ở chỗ này a!"

Liễu thị cấp tốc đáp: "Vị vong nhân minh bạch! Cũng có thể hiểu được . Chỉ là hy vọng, đại nhân có cơ hội, làm đầu phụ phục thù là được!"

"Hắn là lịch sử loại đỉnh cấp Thiên Kiêu a! Không là người bình thường . . . Đáng giá không ?" Vũ Tín trong lòng âm thầm suy nghĩ, lại không nói ra, mà là trầm mặc không nói .

Bất quá, lưu lại Liễu thị, quả thực cùng đề cho nàng chờ chết khác biệt không lớn, Vương Quân Khuếch khẳng định còn sẽ trở về . Chính là Liễu thị ly khai, cũng khó mà thoát khỏi Vương Quân Khuếch .

Đây cũng là loạn thế hồng nhan bi kịch .

Nếu như hòa bình thịnh thế, há cho Vương Quân Khuếch kiêu ngạo ? !

"Đại nhân chớ xem thường Dân Phụ! Tiên phu có thể xông ra lớn như vậy cơ nghiệp, Dân Phụ tuyệt đối không thể bỏ qua công lao, tất cả buôn bán vận chuyển cùng sổ sách thu chi, kì thực là Dân Phụ đang xử lý! Và lại, tiên phu làm nhiều năm buôn bán ngựa sinh ý, trong đó tất cả, Dân Phụ biết rõ, không những có một nhóm tốt đẹp chiến mã cùng buôn bán ngựa con đường, còn có một phe trung thành thủ hạ đắc lực, nhất định có thể giúp được đại nhân ."

Liễu thị tựa hồ nhìn ra Vũ Tín tâm tư, có chút lo lắng nói rằng . Lập tức, sắc mặt buồn bã, nói tiếp: "Dân Phụ sớm nhắc nhở qua tiên phu, Vương Quân Khuếch người này, lòng mưu đồ dạ thú, vô tình quả Nghĩa . Bất đắc dĩ, Thảo Dân phụ phụ dưới gối không ra, tiên phu nhìn tới như con, căn bản nghe không vào, phản mà chỉ trích Dân Phụ, cuối cùng . . ."

"Ồ?" Vũ Tín ngoài ý muốn lên tiếng trả lời, vẫn như cũ nhưu trầm mặc .

"Đại nhân chờ!" Liễu thị trầm tư chỉ chốc lát, cắn răng nói rằng .

Dứt lời, liền lao đảo vào phòng .

Một lát sau, Liễu thị tái nhậm chức, đưa lên một xấp tính xảo sách Tịch nói ra: "Làm phiền đại nhân nhìn những thứ này!"

Vũ Tín ngẫm lại, tiếp nhận sách Tịch lật xem . . .

Sách Tịch là sổ sách, chữ viết thanh tú, ưu nhã, nội dung cẩn thận, rõ ràng, xác nhận Liễu thị viết, đúng là một khó có được nhân tài .

Càng làm cho Vũ Tín chú ý là, sổ sách trung xen lẫn một quyển da thú cùng một bản cổ tịch, xác nhận Liễu thị không muốn khiến những người khác biết, cố ý kẹp ở sổ sách trung .

Da thú từ không biết tên dị thú chế, Vô Danh không trọn vẹn, khí tức du Cổ, cụ thể Vũ Tín vẫn chưa mở ra cùng tường tra .

Cổ tịch rất có lần năm tháng, thượng thư « Ly Hòa Thần Sát », xác nhận Vương Hoành trước khi chết theo như lời Ly Hòa thần công, cũng là Vương Quân Khuếch cướp giật Vương Hoành thi thể mục đích chủ yếu .

"Người thật quyết định ? Không hối hận ?"

Vũ Tín đại khái bay vùn vụt, vẫn chưa nhìn kỹ, cũng trịnh trọng nhìn chăm chăm Liễu thị hỏi.

Lại nói tiếp, Vũ Tín đội ngũ, quả thực thiếu một hậu cần quân gia, bình thường từ hoàng Bá cùng người nổi tiếng trọng cùng nhau phụ trách .

Hôm nay, hoàng Bá chủ muốn thủ hộ Vũ Tín, khó có thể phân tâm, lại là trong đội ngũ mạnh nhất tồn tại, không cho phân tâm; người nổi tiếng trọng có năng lực có tiềm lực, cũng không lớn kháo phở, cũng không có lớn lên, càng không Liễu thị tỉ mỉ như vậy, rõ ràng!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Ly Hỏa Thần Sát

Hôm nay, hoàng Bá chủ muốn thủ hộ Vũ Tín, khó có thể phân tâm, lại là trong đội ngũ mạnh nhất tồn tại, không cho phân tâm; người nổi tiếng trọng có năng lực có tiềm lực, cũng không lớn kháo phở, cũng không có lớn lên, càng không Liễu thị tỉ mỉ như vậy, rõ ràng!

"Dân Phụ quyết định! Tuyệt không hối hận!"

Liễu thị đôi mắt đẹp tinh lượng, thân nhiên cùng Vũ Tín đối diện, phá lệ trịnh trọng đáp .

"ừ!"

Vũ Tín bình tĩnh lên tiếng trả lời, nghiêng đầu Triều võ Mộng phân phó nói: "Mộng thống lĩnh suất mấy người hiệp trợ cùng bảo hộ . . . Vương phu nhân!"

Nói đến đây, Vũ Tín lại Triều Liễu thị nói ra: "Bốn huyện trước suất thư Vũ Vệ rời thôn, miễn cho thôn dân suy nghĩ nhiều, xử lý như thế nào, Vương . . . Người tự làm chủ! Không vội, sáng mai lại khởi hành, bọn ta ở ngoài thôn nghỉ ngơi và hồi phục một đêm!"

Dứt lời, Triều hoàng Bá, võ voi đám người ý bảo hạ, dứt khoát xoay người ly khai!

Thư Vũ Vệ các loại Nhân Ngư quán theo ly khai, dọc theo Thôn đạo ly khai ngũ Liễu trang, ở phụ cận tìm địa đóng quân!

Đi ra ngũ Liễu trang, nhìn thanh tú u tĩnh Thôn cảnh, Vũ Tín có chút xuyt hu tự giễu cười, lắc đầu .

Thế sự khó liệu a!

Vốn là chạy kiếp trước cửa ngưỡng đại danh Vương Quân Khuếch cùng La Sĩ Tín mà đến, kết quả chẳng những không có mời chào thành công, ngược lại có thể trở thành cừu địch .

Cuối cùng, dĩ nhiên chiêu mộ được một nữ nhân, còn là một quả phụ, xinh đẹp như hoa quả phụ .

Tuy là Vũ Tín đối với Liễu thị chút nào không lòng mơ ước, ai biết lại sẽ truyền ra cái gì tin đồn ?

Nhân sinh như trò đùa, không ngoài như vậy!

Đương nhiên, lấy Vũ Tín quan sát, Liễu thị đúng là một khó có được nhân tài . Ngược lại Vũ Tín cũng không có gì trọng nam khinh nữ cùng nữ nhân vô tài đó là Đức ý tượng, rõ ràng hơn nữ nhân đặc hữu ưu thế, rất chờ mong Liễu thị biểu hiện!

. . .

Ấm thực sau đó!

Vũ Tín khiến người ta đem sổ sách trả lại cho Liễu thị, liền tỉ mỉ nghiên cứu da thú cùng cỏ tịch « Ly Hỏa Thần Sát »!

Có Vũ Thần truyền thừa kinh nghiệm, Vũ Tín trước nhớ kỹ cùng nghiên cứu « Ly Hỏa Thần Sát » .

Đây là nhất bộ Chủ Tu hỏa thuộc tính kỳ công . Có thể mượn các loại sát khí tu hành, cũng ngưng luyện ra có chứa rất mạnh sát khí siêu cường hỏa diễm . . . Ly Hỏa, trong đó lại lấy Bình chi sát khí, Huyết tinh sát khí hiệu quả điều kiện tốt nhất, là bộ phận thiên hướng sát phạt Hỏa Thuộc Tính kỳ công .

Bởi vì tu hành sẽ làm cho tu tập giả tự nhiên đáng sợ hơn sát khí, có siêu cường hung Sát Uy nhiếp, cho nên ra lệnh cho tên là « Ly Hỏa Thần Sát »!

"Đúng là tuyệt thế kỳ công! Mặc dù không cụ thể phẩm cấp, so với Thiên cấp hạ phẩm « Vũ Thần còn trải qua » thâm ảo phức tạp, chắc là Thiên cấp trung thượng phẩm. . ."

Lật xem mấy lần, một chữ không lọt ghi lại, phỏng đoán một lát sau, Vũ Tín âm thầm suy nghĩ .

"Như vậy tuyệt học, cũng không biết Vương Hoành từ nơi nào được, dĩ nhiên sẽ xuất hiện ở đây hẻo lánh sơn thôn! Bất quá, cũng chính vì vậy, mới có thể ra Vương Quân Khuếch như vậy vô cùng cao minh nhân vật!"

"Hôm nay, Vương Quân Khuếch không chiếm được « Ly Hóa Thần Sát » toàn bản, còn có thể trở thành là trí nhớ kiếp trước trong áo lục suất, Mỹ Nhiệm Công các loại, cùng gần Lục Lâm Bắc Lộ Tổng Biểu Bả Tử sao?"

Ngược lại mời chào Vương Quân Khuếch rất khó, còn rất Đại có thể trở thành cừu địch, nghĩ vậy, Vũ Tín không khỏi có chút khoái ý .

Cái này « Ly Hóa Thần Sát », quả thực cường đại, hơn nữa thích hợp hơn sát phạt chiến trường, cực kỳ khó được .

Đương nhiên, điều kiện tu luyện cũng có chút hà khắc, đầu tiên muốn thích hợp Hòa Thuộc Tính lực lượng, thứ nhì muốn có hơn người ý chí, bằng không rất dễ dàng bị sát khí sở xâm, tẩu hỏa nhập ma . Cuối cùng chính là ngộ tính cùng căn cốt .

Vũ Tín không biết mình có thể hay không luyện thành, cũng không có ý định cải tu, lại đối với ngưng luyện sát khí, hóa sát là hòa cùng mượn sát khí tu hành các loại bí pháp, cực kỳ hứng thú .

Mở ra da thú . . .

Vừa mới mở ra, Vũ Tín liền cảm thấy đốt thể chúc hồn nóng cháy .

Da thú tiện tay chường chiều rộng, mấy thước dài, rách rách rưới rưới rõ ràng không trọn vẹn, trên có đăng Đại chữ cổ cùng cổ quái đồ án .

Chữ cổ không biết là chữ gì thể, lấy Vũ Tín kiếp trước cùng tiền thân kiến thức cộng lại, cũng xem không hiểu, đoán không được .

Cổ quái đồ án, có các loại hỏa điểm, có thiên hình vạn trạng dị thú, có các loại đại chiến . Nói tóm lại, vẫn là lấy hỏa điểm làm chủ, chiến đấu thứ hai!

"Một khối rách da, liền có thể cảm nhận được đốt thể chúc hồn cực nóng, quả thực thần kỳ! Thế nhưng, liền những chữ cổ này Đồ Họa, làm sao trông rõ ràng sáng tạo kỳ công?"

Nhìn kỹ lần, Vũ Tín có thể cảm giác cũng nhìn ra Hỏa chi cực nóng, Hỏa chi sinh mệnh, Hỏa chi hủy diệt, Hỏa chi Tịnh Hóa các loại Hỏa Chi Áo Nghĩa da lông . Lại không cảm giác được bất luận cái gì chiêu thức, công pháp, võ học các loại, thật không biết tiền nhân là thể nào bằng vào cái này Tàn Đồ, sáng chế « Ly Hóa Thần Sát »!

Nhớ tới Vũ Thần truyền thừa . . .

Rỉ máu, vô dụng .

Tưới nước, vô dụng .

Hỏa thiêu . . . Vẫn là coi vậy đi, cháy hòng làm sao hướng Liễu thị ăn nói? Nếu sau đó là người một nhà, Vũ Tín không có ý định nuốt riêng!

Lật qua lật lại quan sát mấy lần, Vũ Tín trầm tư chỉ chốc lát, tiểu tâm dục dục đem khá có thành tựu Linh Thức, tìm đến da thú . . .

"Oanh . . ."

Ý thức trong thoáng chốc, Vũ Tín cảm giác bị kéo vào Phần Thiên nấu địa Hỏa Điểm Thế Giới .

Các loại màu sắc hỏa điểm, các loại thuộc tính hỏa điểm, hình thù kỳ quái hỏa thú, thiên hình vạn trạng Hỏa Linh . . .

Hỏa điểm giữa thôn phệ, dung hợp, chiến đấu, hỏa thú cùng hỏa linh sinh ra, trưởng thành, chiến đấu vân vân.

Đây hoàn toàn là cái hỏa thế giới!

Lại rõ ràng cho thấy cái nghiêm trọng không trọn vẹn thế giới .

Sơ kỳ, Vũ Tín quả thực dọa cho giật mình, lại phát hiện mình giống như là người ẩn hình, người ngoài cuộc, không bị các loại hỏa điểm, hỏa thú, Hỏa Linh các loại chú ý, tập kích hoặc thương tổn được, liền chuyên tâm quan sát cùng cảm ngộ . . .

Ngoại giới!

Vũ Tín ý thức bị kéo vào Hỏa Điểm Thế Giới đồng thời .

Một cỗ hơi thở nóng bỏng bỗng nhiên bạo phát, cuộn sạch Bát Phương, nhất thời đem hoàng Bá, gió gia, thư Vũ Vệ các loại dọa cho giật mình, mỗi

người như lâm đại địch, trước tiên vây hướng Vũ Tín .

Hoàng Bá phát tay ngăn cản, hơn nữa Vũ Tín nhìn qua quả thực giống nhập định tu hành, mọi người phương mới yên tâm tán đi, nhưng cũng dày đặc vây ở chung quanh, nghiêm mật thủ hộ .

Một lát sau . . .

Lấy Vũ Tín làm trung tâm khu vực, ôn độ kịch liệt tăng vọt, từng sợi Bạch Vụ sinh sôi, ngay cả hư không cũng từ từ xuất hiện vụn vẹo sóng gợn .

Cảnh khô lá nát, hoa cỏ cây cối các loại, từ từ hơi nước, bốc hỏa, thiêu đốt . . .

Hư không sinh diễm, hoàn toàn đỏ đậm, tựa hồ có vô số hỏa diễm ở quán trú hướng Vũ Tín!

"Hoàng Bá! Chuyện này..."

Mọi người kinh nghi lo lắng, người nổi tiếng trọng nhện không được nhìn về phía hoàng Bá .

Hoàng Bá sắc mặt trịnh trọng khoát khoát tay, trầm mặc không đáp .

"Oanh . . ."

Càng ngày càng nhiều hỏa diễm, quán trú hướng Vũ Tín, khiến cho giống như hỏa nhân, rồi lại không có tổn thương chút nào .

Một cỗ cực kỳ kinh khủng sát khí, thể Nhược Phong Bạo Mãnh nhưng bạo phát, Tịch Thiên quyền địa . . .

Côn trùng kêu vang chim Ahhh, thú hồng cầm Phi, cây cối chập chòn, thể như Mặt Nhật phủ xuống, vạ lây phạm vi cực lớn, ngay cả bên ngoài mấy trăm dặm sơn lâm, cũng có vô số chim bay thú chạy sợ quá chạy mất .

Mạnh như thư Vũ Vệ, toàn bộ trong nháy mắt tâm thần bị đoạt . Non nửa bị áp quỳ rạp trên mặt đất, cả người xụi lơ . Bộ phận miệng phun Tiên Huyết ngã xuống đất, còn có vô cùng tiểu bộ phận **, mùi thối tràn ngập!

Mất thường không thể nhận ra khủng bố sát khí trong bão tố . . .

Một cái đỉnh thiên lập địa khủng bố Hư Tượng hiện lên, thiên cánh tay dữ tợn, ngẩng đầu ngira mặt lên trời, khí thế xé trời, Uy cái thiên địa .

Phản Thiên nấu địa vô biên Liệt Diễm, hiện lên thiên cánh tay Hư Tượng phía sau, thiên cánh tay trung còn có bộ phận cánh tay hóa thành Liệt Diễm, hỏa ngôn tay, hỏa quyền, Hỏa Chưởng, Hỏa Kiếm, đao đánh lửa vân vân.

"Làm sao có thể ? Thiếu gia làm sao có thể có kinh khủng như vậy sát khí ? Lẽ nào thiếu gia bị nghìn năm Lão Quái đoạt xá ? Trong truyền thuyết Ma Thần xuất thế ?"

Tăng thêm một

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 54: Hung thần kinh thể

"Làm sao có thể ? Thiếu gia làm sao có thể có kinh khủng như vậy sát khí ? Lẽ nào thiếu gia bị nghìn năm Lão Quái đoạt xá ? Trong truyền thuyết Ma Thần xuất thế ?"

Hoàng Bá mất lộ hân mang, kinh nghi hãi dị suy đoán nói, lại bị chấn nhiếp không đề được lòng phản kháng, ngay cả thân thể cũng rõ ràng khẽ run, mặt mo Hồng Bạch nảy ra, cuối cùng xếp bằng ngồi dưới đất, toàn lực trấn áp trong cơ thể xao động .

Mạnh như hoàng Bá cũng như vậy, những người khác càng chưa nói .

Rậm rập Vũ Tín chung quanh thư Vũ Vệ, ngược lại đẩy đất, liên chiến mã cũng xụi lơ trên mặt đất .

Phóng nhãn, không thấy được bất luận cái gì đứng sinh linh!

Lại tựa như chốc lát, lại tựa như hồi lâu .

Đình Thiên Lập Địa, khổng lồ không biết mấy phần khổng bố thiên cánh tay Hư Tượng, từ từ nhỏ dần, ngưng thật .

Kinh sợ không biết bao rộng phạm vi hung Sát Uy áp, cũng theo đó từ từ suy yếu, co rút lại . . .

Một cái trông rất sống động thiên cánh tay "Pháp Tượng" hiện lên Vũ Tín đỉnh đầu, lưng đốt Liệt Diễm, cánh tay Hóa hỏa .

Chỉ là, ngọn lửa kia nhan sắc từ từ biến hóa, ngoại bộ vẫn là màu lửa đỏ, nội bộ lại hiện lên kim, phiếm tử, cuối cùng biến thành quý dị Tử Kim sắc!

"Chuyện gì xảy ra ? Ảo giác sao? Tử Kim Sắc Hỏa Diễm là ngọn lửa gì ?

Theo uy áp suy yếu, hoàng Bá sớm nhất khôi phục thanh minh ý thức, cũng bách tư bất đắc kỳ giải ngờ vực vô căn cứ nổi .

Chần chờ chỉ chốc lát, hoàng Bá đưa tay chụp một cái, đem Vũ Tín bên người « Ly Hòa Thần Sát » đột nhiên thu đi, lật xem . . .

Nhìn xong mới vừa rồi bùng tỉnh đại ngộ, vẫn như cũ không nghĩ ra Vũ Tín tại sao kinh khủng như vậy sát khí cùng uy áp!

"Chẳng lẽ là Vũ Thần truyền thừa duyên cớ ? Thiếu gia cảm ngộ, vừa lúc kích hoạt Vũ Thần truyền thừa ?"

Hoàng Bá càng muốn, càng thấy được là như thế, cũng liền dần dần tiêu tan .

Sát, là cái rất rộng rãi từ ngữ, cũng không chỉ là giết chóc hình thành sát khí mới gọi Sát .

Nói đơn giản một chút, mặc kệ vật gì vậy, chỉ cần tồn tại thì có Sát .

Hoa cỏ cây cối, Sơn Xuyên Hà Lưu, sinh Linh Dị thú các loại, chỉ cần tồn tại, đều sẽ kéo dài sản sinh "Sát", bao quát nhân quả, nghiệp lực, lệ khí các loại hư vô phiêu miểu thâm ảo nhân tố, rất cao sâu, chỉ hiểu mà không diễn đạt được bằng lời!

« Ly Hòa Thần Sát », chính là đem người tu luyện Sát, chuyển hóa thành hòa . Sát càng mạnh, hòa càng mạnh, thực lực Tự Nhiên càng mạnh!

. . .

Đại Tùy thiên đồ, Tây Đô Trường An .

Cao vút trong mây Tế Thiên trên đài, nhất đạo thân hình liên tục bấm đốt ngón tay, cách làm, thời diễn các loại, thủ đoạn dùng hết, như trước mơ hồ một mảnh, chút nào không đoạt được .

"Chuyện gì xảy ra ? Làm sao bỗng nhiên bạo phát kinh khủng như vậy Hung Sát Chi Khí ?"

"Yêu nghiệt phân tranh sinh, thiên Hàng Ma Thần! Lẽ nào Đại Tùy thực sự khí số đã hết sao?"

"Rốt cuộc là vật gì ? Có thể khuấy Loạn Thiên cơ, lau đi vết tích, Nghịch Thiên Cải Mệnh . . ."

Cùng lúc đó, Bồng Lai thương hội, Thiên Ma Cung, Thuần Dương Tông, Đại Phật Tự các loại thế lực, cũng đang tiến hành cùng loại hành vi, lấy được kết quả lại đại đồng tiểu dị .

Để cho vô số Đình Phong tồn đang sợ hãi lo lắng chỗ, cũng không phải là khủng bố hung thần hoặc Kỳ Dị dấu hiệu, đại biểu cái gì các loại, vừa vặn chính là cái đó đều không tính được tới, dường như trước khi chỉ là một hồi ảo giác .

Không biết, mới đáng sợ nhất!

. . .

Ngũ Liễu trang, ngoài thôn rừng cây .

Vũ Tín thanh tỉnh lúc, thư Vũ Vệ đám người đã khôi phục thái độ bình thường, chỉ là tinh thần cùng thân thể trạng thái cũng không tốt, nhìn về phía Vũ Tín ánh mắt của có chút cổ quái .

Chung quanh mặt đất, cháy đen một mảnh, ngay cả cỏ xanh cây cối cũng có rõ ràng thiêu đốt quá lại bị dập tắt vết tích, cũng nghe không được bất luận cái gì côn trùng kêu vang tiếng thú gầm!

"Hoàng Bá ?"

Vũ Tín bản năng nghi hoặc gọi dậy hoàng Bá .

Hoàng Bá đem « Ly Hòa Thần Sát » đưa trả lại cho Vũ Tồn, than thở: "Đây cũng là xuất từ trong truyền thuyết sớm đã thất truyền ngũ đại kỳ thư chỉ « Nam Ly Thiên Sách », trách không được Vương Hoành sẽ đưa tới họa sát thân. Tồn tức tiết lộ, coi như không có kỳ chất, bị giết cũng là chuyện sớm hay muộn!"

"Người khác chính là một chuyện khác!" Vũ Tồn tiếp nhận đáp.

Hoàng Bá gật đầu, liền lời ít mà ý nhiều đem chuyện vừa rồi giải thích lần.

Cuối cùng trình trọng dần dò: "Thiếu gia! « Vũ Thần tâm kinh » là Vũ thị chí cao Bảo Điện, càng là chân chính ngũ đại kỳ thư một trong. Cái này « Ly Hòa Thần Sát », hẳn là chỉ là « Nam Ly Thiên Sách » Tàn Thiên, không thể bởi vì nhỏ mất lớn!"

"Hoàng Bá yên tâm! Ta không có ý định cải tu chuyện này..."

Vũ Tồn chuyện đương nhiên mỉm cười đáp, nói phân nửa, bỗng nhiên thần tình cứng đờ, bưng tỉnh gặp quý.

"Làm sao? Không sẽ tự động cải tu chứ?" Hoàng Bá kinh hãi truy hỏi.

"Không có! Dường như... Dường như « Vũ Thần tâm kinh » thôn phệ « Ly Hòa Thần Sát »!"

Vũ Tồn ám nuốt vài ngụm nước miếng, có chút không dám xác định lại khó có thể tin nói rằng, dứt lời, nắm chắc quả đấm, nhiệt độ nóng bỏng sinh sôi, còn có nhàn nhạt hiện lên Từ Kim sắc Xích Hồng Liệt Diễm.

"Thôn phệ... Chuyện này..."

Hoàng Bá đại ra nỉ non, mình tư khổ tưởng phía sau nghi ngờ nói: "Đúng! Thiếu gia thu được... Chân chính truyền thừa. Vũ Thần áo nghĩa, vốn là Hóa thiên hạ võ học cho mình sử dụng. Chắc là « Nam Ly Thiên Sách » Tàn Thiên, kích hoạt truyền thừa hạch tâm, sau đó lấy lớn đè nhỏ, lấy cường thôn yếu. Cũng chỉ có cùng tầng thứ sự vật, mới có như thế Đại phản ứng, mới phải xuất hiện kinh khủng như vậy Dị Tượng! Vũ Thần truyền thừa truyền thừa thiên cổ, ẩn chứa vô tận sát khí cũng bình thường!"

Hoàng Bá vẫn thủ hộ ở Vũ Tồn bên người, biết hẳn thu được chân chính Vũ Thần truyền thừa, rất bình thường, Vũ Tồn cũng không giác ý bên ngoài.

Vũ Tồn muốn nói lại thôi, chung quy đáp: "Hẳn là... Đúng không!"

Không biết tại sao, Vũ Tồn cảm giác phía trước khủng bố sát khí, cùng Vũ Thần truyền thừa không quan hệ, mà là cùng lai lịch của mình có quan hệ.

Bất quá, đó là một bí mật không thể nói, cũng không cách nào giải thích. Vừa vặn hoàng Bá từng nói, đó là che giấu tốt nhất!

Trên thực tế, lần này biến hóa, viễn siêu Vũ Tồn tưởng tượng cùng dự liệu!

"Lúc tới thiên địa đều là đồng lực a! Vừa lúc thành tựu thiếu gia, cái này Từ Kim hỏa diễm rõ ràng chỉ là mới sinh, khẳng định thần bí vô cùng, tương lai nhất định sẽ mang theo thiếu gia, Tiểu Ngao thiên hạ, thành tựu Vũ Thần!"

Hoàng Bá kích động lại vui mừng nhìn Vũ Tồn, liền thanh thờ dài nói, lại tựa như từ đã thấy tương lai Vũ Tồn vô địch thiên hạ tình cảnh!

...

Một đêm bình tĩnh.

Thư Vũ Vệ theo thường lệ luyện quân, chỉ là mỗi người tựa hồ bệnh nặng mới khỏi, trạng thái kỳ kém, là gương chống nổi hoàn thành.

Thế nhưng, luyện quân hiệu quả cũng tốt đến kỳ lạ, thiết Huyết Sát khí trong Từ Sắc sinh sôi rất nhiều, so với trước kia huấn luyện bán nguyệt.

Càng làm cho Vũ Tồn các loại người bất ngờ chính là, ngày thứ hai tụ tập lúc, thư Vũ Vệ dĩ nhiên hơn phân nửa đột phá!

Đang muốn sớm luyện lúc, Liễu thị cùng võ Mộng mang theo nhóm lớn người ra Thôn, nhìn các nàng uể oải thái độ, hẳn là cả đêm không có nghỉ ngơi!

Theo nhân mã, số lượng hên hơn ba trăm người, hơn bốn trăm con chiến mã, đội ngũ từ ngũ Liễu trang chậm rãi kéo dài ra.

"Chúc mừng Chủ Công thực lực đại tiến!"

Vừa mới đến, Liễu thị cùng võ Mộng nhất tề khom người bái hạ, cũng tới hôm qua cũng bị hung thần kinh động, đã từng phái người tháo qua.

"Đây là bộ phận tuyệt thế kỳ công, giá trị vô lượng, hảo hảo bảo quản cùng tu tập!"

Vũ Tồn cười cười, đem da thú cùng cỏ tịch đưa trả lại cho Liễu thị nói rằng, lại nhãn mạng hỏi xem về phía sau nhân mã.

"Tạ ơn Chủ Công!"

Liễu thị kinh ngạc ngơ ngẩn, mặt mang cảm kích long trọng khom người bái tạ .

Nàng là muốn lấy cái này kỳ công Kỳ Bảo làm giá, đi theo Vũ Tín hãy để cho Vũ Tín giúp nàng báo thù, cũng có chí bảo phòng tay ý tưởng, không nghĩ tới Vũ Tín sẽ trả lại cho nàng, hơn nữa hiển nhiên không có đôi ý ý tứ .

Trịnh trọng thu hồi, Liễu thị nghiêm nghị giải thích: "Vương thị mọi việc đã suốt đêm xử lý xong . Những người này là tình khiêu tế tuyển phía sau lưu lại, đều đã theo nhiều năm, trung thành tin cậy, cũng tự nguyện theo, tuyệt đại đa số cũng không gia đình thân nhân các loại ràng buộc! Chiến mã còn lại là gia sản di lưu, tiền phụ vốn là lấy buôn bán ngựa làm chủ, số dĩ số lượng khá nhiều, tin tưởng Chủ Công cần dùng đến, sẽ không xử lý!"

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Đội ngũ biến hóa

"ừ!"

Vũ Tín trầm ngâm đáp, lần thứ hai khẳng định Liễu thị năng lực, bằng không một cái vị vong nhân, khả năng không lớn có nhiều người như vậy đi theo .

Trầm tư chỉ chốc lát, Vũ Tín có chút khó có thể mở miệng hỏi "Đem những này người đánh tan, sắp xếp thư Vũ Vệ đội năm như thế nào ? Kể từ đó, thuận tiện huấn luyện chung, có thể nhanh hơn đề thăng sức chiến đấu của bọn họ cùng các loại năng lực, các loại hành sự hiệu suất cũng sẽ tương đối cao!"

"Đương nhiên có thể! Thuộc hạ hiểu, Chủ Công không cần giải thích!"

Liễu thị không thêm đề ý chút nào tự nhiên cười nói, sáng khoái đáp . Lại nghiêm nghị nói bổ sung: "Thuộc hạ đã là Chủ Công người, thuộc hạ thuộc hạ, tự nhiên là Chủ Công thuộc hạ . Chủ Công xử lý như thế nào đều được, không cần cố kỵ thuộc hạ ý tưởng!"

"Ây. . . Minh bạch!"

Vũ Tín kinh ngạc, đáp . May mà Vũ Tín tinh thần lực cường đại, mới không có bị Liễu thị vọt một cái thuộc hạ lượn quanh ngất .

Dứt lời, Vũ Tín ý bảo Vũ Long các loại năm vị thống lĩnh gió êm dịu gia qua đây .

Các loại mọi người họp lại, Vũ Tín nói ra:

"Xét thấy lần này Tiểu gia cùng . . "

Nói phân nửa, nhìn về phía Liễu thị, còn không biết nàng cụ thể tên gì, dù sao cũng phải chính thức nhận thức hạ .

"Liễu thị, Liễu tình dung!" Liễu thị hội ý chủ động nói rằng .

"Xét thấy lần này Tiểu gia cùng Liễu thị công lao không nhỏ, bên ta đội ngũ cũng khuếch trương tăng, tăng hai vị Phó Thống Lĩnh . Tiểu gia là long đội Phó Thống Lĩnh, phụ trách hiệp trợ Vũ Long Đại Thống Lĩnh cùng thư Vũ Vệ Tiền Thuật phương diện; Liễu thị là Mộng đội Phó Thống Lĩnh, chủ yếu phụ trách hậu cần phương diện!"

Vũ Tín gật đầu, cấp tốc nói rằng, cuối cùng nhìn về phía mọi người hỏi "Mọi người cảm thấy thế nào ?"

"Phải!" Vũ Long đám người không chút do dự đáp .

Bọn họ là quân đội, cũng tử sĩ cùng gia thân, Vũ Tín nói cái gì chính là cái đó, có thể có ý kiến gì ?

Bất quá, đối với Vũ Tín có thể theo chân bọn họ thương lượng, tất cả mọi người vẫn là cảm thấy trong lòng ấm áp .

"Còn ta đâu ? Thiếu gia!" Người nổi tiếng trọng nhện không được lên tiếng nói .

Vũ Tín phản hồi "Người có cái gì xông ra công lao ? Nếu như lập được Thương Phạt chế độ, thương phương diện không có phần người . Phạt phương diện, người người thứ nhất . . ."

". . ." Người nổi tiếng trọng cái cổ lúi lúi, thật đúng là nói không nên lời tự có cái gì xông ra công lao .

"Trước luyện giới người Quán Tướng, trong chúng ta chỉ một mình người văn tu, còn chúc người nhất lại! Đừng văn võ đều kém, đến lúc đó phải chính người **!"

Vũ Tín chỉ tiếc rèn sắt không thành thép vậy tròng mắt quát lên, lại Triều mọi người phân phó nói: "Hiện tại các vị thống lĩnh trước căn cứ mọi người ưu thế cùng đặc điểm, tuyển chọn đội viên . Thừa lại giả không phân biệt nam nữ, tạm về Mộng đội, đám người viên sung túc lại mặt khác tách ra!"

Mọi người đồng ý .

Một lát sau, phân phối kết thúc, Long Tượng lang Ứng các hai trăm người cả, còn lại 217 người cùng mười ba tên tàn tật trọng thương binh, tất cả thuộc về Mộng đội .

Lấy Vũ Tín lập được quy củ, chỉ cần không chết, thư Vũ Vệ sẽ không bỏ rơi bất luận cái gì đồng bọn . Nếu như mình muốn rời đi sinh hoạt, cũng sẽ thông qua trọng Kim An đưa .

Bất quá, hôm nay mười ba tên tàn tật trọng thương binh đều là Vũ thị tử sĩ, cũng không lão gia thân nhân . Sẽ trở về Vũ thị, gia tộc Hội An đưa; sẽ theo Vũ Tín, đi trước Cú Dung hoặc khi lính hậu cần theo thư Vũ Vệ . Bọn họ đều lựa chọn theo!

"Xếp thành hàng!"

Các loại mọi người chọn phải không sai biệt lắm, Vũ Tín quát lên một tiếng lớn .

Hơn ngàn người cấp tốc chia làm năm hàng ngũ, đến từ Hàm Đan cổ thành hơn hai trăm người hoàn hảo, đã theo cùng huấn luyện nhiều ngày . Liễu thị mang tới hơn ba trăm người, cũng đứng xiêu xiêu vẹo vẹo, còn có bộ phận mờ mịt luống cuống .

Vũ Tín trầm mặc không nói, các vị thống lĩnh tự giác điều chỉnh an bài .

Bữa cơm thời gian phía sau, đội ngũ sắp hàng hoàn tất, ngược lại cũng thật chỉnh tề .

Chỉ là, liếc mắt đi qua, rõ ràng cao thấp không đều .

Đầu tiên là vũ khí trang bị, Liễu thị mang hơn ba trăm người lấy vải thô y làm chủ, vũ khí chưa từng phối tề .

Thứ nhì là tu vi, nguyên bản binh quân cảnh giới Luyện Thể bát trọng thư Vũ Vệ, bị kéo thấp đến binh quân Luyện Thể Lục Trọng, ngã vào Luyện Thể trung kỳ .

Tạm thời cũng chỉ có thể như vậy, thư Vũ Vệ dù sao cũng là tỉ mỉ bồi dưỡng gia tộc tử sĩ, không có biện pháp yêu cầu bổ sung nhân viên đều đạt đến đến gia tộc tử sĩ tâm tính, tố chất cùng thực lực .

Vũ Tín ý tưởng, chính là lấy nguyên thư Vũ Vệ làm trụ cột nòng cốt, liên tục kéo bổ sung nhân viên, từ từ lớn mạnh!

"Luyện quân như trước, sẽ thả chậm tiết tấu, xa lạ giả sau đó mau sớm thêm, hiện nay tận lực là được!"

Cao giọng truyền lệnh, Vũ Tín liền lần thứ hai lĩnh quân tu luyện từ đặt tên « Vũ Thần Vô Cực quyền » .

Vẫn là chín chín tám mươi một chiêu, tiết tấu thả chậm rất nhiều, nhưng Vũ Tín lại không xa nhau giáo dục, như trước từng chiêu đánh tiếp .

Có nguyên thư Vũ Vệ làm gương cùng ảnh hưởng, hơn nữa các vị thống lĩnh tùy thời curu Chính Giáo đạo, tân bổ sung nhân viên ngược lại cũng đã có tự mô tự dạng, tu tập tốc độ so với thư Vũ Vệ trước đây rõ ràng nhanh hơn nhiều lắm .

Đây không phải là con người mới so với Vũ thị tử sĩ ngộ tính căn cốt mạnh, mà là quân đội ảnh hưởng, hoặc có lẽ là, là Quân Hồn hình thức ban đầu ảnh hưởng .

Đây chính là Quân Hồn chỗ thần kỳ!

Nguyên bản bao phủ năm trăm thư Vũ Vệ, ước chừng ngũ 100 thước vuông Đại Tiểu Nhân Xích Hồng nổi bật thiết Huyết Sát khí . Theo huấn luyện tiến hành, từ từ căng phồng lên đến, sáu trăm, bảy trăm, 800 . . . Thẳng đến bao phủ hơn ngàn người hơn ngàn thước vuông cao thấp .

Thế nhưng, theo thiết Huyết Sát khí kích thước bành trướng, nhan sắc nồng độ đã ở từ từ làm nhạt loãng . Ngay cả thiết Huyết Sát khí trong Tử Sắc Quân Hồn, cũng rõ ràng làm nhạt rất nhiều, hầu như nhìn không ra hình người!

"Thiết Huyết Sát khí ảnh hưởng ngược lại không lớn, là bình thường tỷ lệ pha loãng ."

"Tử Sắc Quân Hồn tựa hồ ảnh hưởng khá lớn, dĩ nhiên suy yếu hơn phân nửa, nhìn tới. . . Sau đó không thể tùy tiện tăng cường quân bị a!"

"Thiết Huyết Sát khí cùng Quân Hồn nhìn như nhất thể, Quân Hồn là ở thiết Huyết Sát khí trung sinh ra lại vĩnh viễn không chia cách . Thế nhưng, lại hoàn toàn là lưỡng chủng định nghĩa, không thể nói nhập làm một a!"

"Nói đơn giản một chút, thiết Huyết Sát khí là quân đội huấn luyện trình độ biểu hiện, luyện nhiều là được, thuộc về nhân tố bên ngoài, không có chủ tướng cũng có; Quân Hồn là quân đội quân tâm, thuộc sở hữu, sĩ khí, trung thành các loại nhiều loại hư vô nhân tố biểu hiện, thiên hướng tinh Thần Tâm lý do phương diện, thuộc về nguyên nhân bên trong, cần chủ tướng tự mình dẫn!"

"Tuy nói thiết Huyết Sát khí là thể hiện quân đội tinh nhuệ trình độ nhất trực quan biểu hiện . Thế nhưng, Quân Hồn thiên hướng hạch tâm căn bản, tác dụng lớn hơn nữa, công hiệu càng nhiều . . ."

Luyện quân chi tế, Vũ Tín đã ở chăm chú quan sát cùng phỏng đoán, đối với thiết Huyết Sát khí, Quân Hồn, luyện quân phương pháp các loại, rất nhiều nhiều lý giải cùng cảm ngộ!

Luyện quyền có chút thuận lợi, nhưng thật ra "Ngụy Quán Tướng pháp" có chút phiền phức .

Tần bổ sung nhân viên vẫn xao động bất an, tâm tình hỗn loạn, không còn cách nào tiến nhập trạng thái .

Bất quá, khi theo đại lưu bản năng hạ, thêm Thượng Quân Hồn Ảnh vang, thống lĩnh gào thét, chiến hữu làm gốc các loại nhân tố dưới ảnh hưởng, ngược lại cũng dần dần tiếp thu, chậm rãi tiến nhập trạng thái .

"Chủ Công làm sao như thế luyện quân ? Cùng binh thư Bí Điển các loại ghi lại luyện quân phương pháp có bất đồng rất lớn, chỉ tốt ở bề ngoài a! Chẳng lẽ là Vũ thị bí pháp ? Hiệu quả quả thực rõ rệt, chỉ là đối với quân Tốt tựa hồ bất lợi à? !"

"Quân đội hẳn là lấy quân thể làm trọng, mà không phải là cá nhân! Chủ Công như thế huấn luyện, toàn bộ đội ngũ tính chất thì trở nên, không có những lời khác ngữ . Đây là nuông chiều cho hư lại mổ gà lấy trứng, rõ ràng sai lệch . . ."

"Có muốn hay không nói với Chủ Công đây? Chủ công là Vũ thị Thiếu Tộc Trưởng, khẳng định kiến thức quảng bác, như thế huấn luyện có phải hay không có cái gì đặc thù dụng ý ? !"

"Nói, dường như đoạt biểu hiện tựa như . . . Chủ Công có thể hay không đã cho ta có ý đồ gì ?"

"Xem còn lại thống lĩnh cũng không còn dị thường biểu thị . Ta là người mới tới, nói cái này rõ ràng không thích hợp a . . ."

Mọi người không có phát hiện là, luyện quân chi tế, Liễu thị tâm sự nặng nề, nhiều lần muốn nói lại thôi .

Cuối cùng, Liễu thị còn là không nói gì, tuyệt vời lắm sẽ tiếp tục . . .

Lại cũng nói, Liễu thị quả thực không phải nữ nhân bình thường .

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Phủ sông bờ sông

Vũ Dương, ở vào Cán Giang nhánh sông phủ Hà Đông bờ, lịch sử đã lâu, địa Linh Nhân kiệt . Từ cổ văn gió đang thịnh, tên Hiền xuất hiện ló ló .

Hôm nay càng có vô số cao thấp Tự Miếu trải rộng, phổ cùng Tự, Đại năm Tự, các loại sạch Tự, Nam Giang Tự, Nam Nhạc Tự các loại, vô số kể, trong đó đủ rất có thực lực thể lực .

Phủ sông, phát nguyên từ huyết mạch linh linh Hoa Phong, thượng du từ thiên thiên cảng, Cổ Trúc cảng, Đình Phong cảng, thủ lĩnh pha cảng, Thạch Lương cảng, đường phường cảng các loại hơn mười nhánh Tiểu nhánh sông hội hợp mà thành . Hạ du hai bờ sông là đất bồi bãi đất cao, Điền Trù mệnh mông .

Bụi bặm khắp bầu trời, gót sắt như sấm .

Hơn ngàn Thiết Kỵ cùng hơn mười chiếc xe ngựa, phong trần phó phó đi tới phủ sông phụ cận, lần thứ hai bị sông ngăn trở .

"Thế giới này, mở mang Vô Ngân, thông nhau thực sự quá không có phương tiện! Trách không được Văn Võ Thánh Đế Dương Quảng, trước khi làm không ít đại sự, chưa từng làm nổ Đại Tùy . Một lần viễn chinh liền thiên hạ rung chuyển . . ."

"Vũ khí lạnh thời đại kỵ binh, cũng không tưởng tượng trung dễ sử dụng a! Chỉ ít lặn lội đường xa quả thực không có phương tiện, Sơn Thủy nhiều lắm!"

Thả chậm tọa kỵ trong mây tuyết bước chân của, chậm rãi bước đi thong thả hướng bờ sông, Vũ Tín đau đầu trầm nghĩ .

Trước mắt sông chiều rộng, không có trước khi

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương Thủy rộng như vậy, lại cũng có số trăm mét, như trước cần Độ Thuyền mới có thể q

Lúc này, bờ sông đồng dạng quán trú nhóm lớn người, tính ra tứ chừng năm ngàn, hình hình sắc sắc người có, tiếng người huyền ảo, đoàn người khá loạn .

"Chậm!"

Nhìn về phía hỗn loạn đoàn người, Vũ Tín bỗng nhiên nhắc tay quát nhẹ, ghìm ngựa dừng bước .

Vốn là thả chậm tốc độ hơn ngàn kỵ cùng mã xa, đều ghìm ngựa, trận hình thật cũng không loạn .

Lúc này, khoảng cách thư Vũ Vệ đến ngũ Liễu trang, đã qua hơn nửa tháng, chủ yếu là luyện quân nhiều lần chiếm phần lớn thời gian, lại mua vũ khí áo giáp, bằng không đã sớm đến phủ sông!

Tiêu hao nhiều thời gian như vậy luyện quân, hiệu quả rất rõ rệt . Hôm nay đã không thua đến Hàm Đan cổ thành lúc thư Vũ Vệ, chỉ là bình quân tu vi cảnh giới như trước không kịp, chỉ có tiếp cận bình quân Luyện Thể Thất Trọng mà thôi!

"Chủ Công! Vượt qua này sông, cách đó không xa đó là bên ta mục đích, Chủ Công muốn tìm Ngụy Chính cùng Trương Công Cẩn, lúc này đều ở đây Vũ Dương thành, thuộc hạ đã đánh tra rõ ràng!"

Ứng đội thống lĩnh võ Ứng, vội vã chủ động nói rằng . Ngừng lại, lại hưng phấn nói tiếp: "Lần này liên hệ qua sông đội thuyền rất thuận lợi, đã liên lạc đến năm chiếc luân gian Mái chèo Thương Thuyền, có thể đem bọn ta duy nhất tiếp nhận sông!"

Đáng nhắc tới chính là, thế giới này rất nhiều phương diện, so với Vũ Tín kiếp trước biết phát đạt .

Tỷ như đội thuyền, luân gian Mái chèo thuyền là Đường Triều phát minh . Nhưng ở cái thế giới này, các chủng loại hình đội thuyền sớm đã có .

"Thật sao? Thương Thuyền ở đâu ?" Vũ Tín từ chối cho ý kiến đáp, lại không tiếp tục tiến lên .

Bởi vì Vũ Tín ở bờ sông đoàn người xem đến lượng lớn dày đặc sát ý, mà không chỉ là hơi lạnh ác ý .

Rất hiển nhiên, có thể lực dự định ở bờ sông phục kích thư Vũ Vệ, số lượng còn không ít .

"Chắc là mấy chiếc kia . . ." Võ Ứng chỉ phía xa buồm nâng cao, hình thể khổng lồ thuyền chỉ nói, không nhiều không ít, vừa lúc năm chiếc .

"Thật sao?" Vũ Tín cười nhạt đáp, năm chiếc thuyền lớn sát ý, hơn xa bờ sông những người này .

Hiển nhiên, lần này phục kích là tỉ mỉ bày ra, Độ Thuyền qua sông lúc chắc là chiến trường chính, nhưng bờ sông vẫn là an bài không ít người . Nói không Định Hà đối diện cũng rất nhiều .

". . ." Võ Ứng đám người nghi hoặc, không rõ Chủ Công là có ý gì .

Liễu thị chân chờ hạ, nhúu nhắc nhở: "Tuy nói phủ sông cũng có đại hình Thương Thuyền thông hành, nhưng cực nhỏ, một dạng có cái gì đặc thù sự tình hoặc nhân vật, mới phải xuất hiện . Thuận lợi như vậy duy nhất liên lạc với năm chiếc, không thể không phòng!"

"À?" Võ Ứng đám người kinh ngạc, lại không người phản bác Liễu thị .

Hôm nay, mọi người đã biết, Liễu thị là Vương thị thương hội người chủ trì sau màn, luận đối với phụ cận buôn bán hiểu rõ, bọn họ Tự Nhiên so ra kém

Liều thị!

Vũ Tín thẳng thắn làm rõ nhắc nhở: "Không cần đoán! Có thể lực muốn phục kích chúng ta, bờ sông bên những người này khoảng chừng phân nửa, năm chiếc thuyền lớn là chủ lực, chắc là muốn ở trong sông bắt đầu hành động!"

Dứt lời, tay trái tà cử mở, đồ hoành hội ý lập tức dâng Sơn Hà Côn .

Mọi người nghiêm nghị, Chủ Công có võ kiên bất tồi bảo kiếm u ảnh kiếm, ngoại trừ bình thường tu luyện bên ngoài, rất ít vận dụng Sơn Hà Côn, đó là ở ngũ Liều trang đại chiến Sơn Tặc cũng chưa xài qua .

Hôm nay cầm lấy Sơn Hà Côn, hiển nhiên là muốn đại chiến một trận!

Mọi người nghi hoặc Chủ Công vì sao biết rõ có mai phục, lại không trốn đi, còn muốn lưu lại đại chiến . Lại càng không biết, Vũ Tín tính toán qua quân địch số lượng, đang muốn mượn cơ hội nghiệm chứng một chút suy nghĩ trong lòng cùng nghi hoặc .

"Phía trước là hay không vô huyện lệnh Vũ đại nhân cùng Ứng thống lĩnh ?"

Nhưng vào lúc này, một vị thân khoan thể bản, thân xuyên cẩm y mập mạp, dẫn hơn mười người, mỉm cười nhiệt tình từ bờ sông trong đám người đi ra, đi nhanh hướng thư Vũ Vệ .

Vô Ứng đám người đối với Vũ Tín có loại mạnh mẽ tín nhiệm, nhất thời đều dè dặt thất lung đao kiếm . . .

"Khiến bọn họ đi tới!"

Vũ Tín cầm trong tay Sơn Hà Côn, hai mắt híp lại nhìn giống như thương nhân hơn mười người nói rằng, lại nói tiếp: "Chuẩn bị . . . Giết sạch!"

Mọi người hô hấp bị kiềm hãm, đều toàn bộ Thần Giới bị, lại khổng chế được không thể sớm tiết lộ!

"Béo viên ngoại là cao thủ, chắc là Luyện Khí Đình Phong!" Hoàng Bá Triều mọi người mặt mờ truyền âm nói .

"Luyện Khí Đình Phong ? !"

Mọi người kinh hãi, mập mạp, cười hì hì mập mạp, có mạnh như vậy ? Ngoại trừ hoàng Bá, nơi đây không người là đối thủ!

Chủ Công có thể có thể . Lấy Chủ Công thần lực, đánh lên phía dưới, Luyện Khí Đình Phong cũng không nhất định gánh nổi!

"Các vị đại nhân đây là ?"

Tựa hồ cảm ứng được bầu không khí có chút không hay, mập mạp cước bộ chậm lại, cười híp mắt nghi hoặc hỏi, nhìn qua người súc vô hại, còn rất có thai cảm giác và sự hòa hợp .

Mọi người không nói gì, Liều thị chen lời nói: "Phủ sông cũng không sinh động, hôm nay vì sao nhiều người như vậy tụ tập ? Có hay không có đại sự gì phát sinh, hoặc là có đại nhân vật gì giá lâm sao?"

"Ồ?"

Mập mạp bưng tỉnh đại ngộ, mặt béo phì căng thẳng, thờ dài nói: "Có người nói phương bắc chiến sự bất lợi, có không ít đào binh lên, ai biết . . . Ai . . . Thế đạo gian nan a!"

Vũ Tín chấn động trong lòng, nhin không được lên tiếng nói: "Phương bắc chiến sự bất lợi ? Đã truyền đến nơi đây, hơn nữa có đào binh trốn đến nơi đây ?"

"Vị này nhất định là vô huyện lệnh Vũ đại nhân chứ ? Quả nhiên là còn trẻ Anh Tài, khí vũ bất phàm, vừa nhìn đó là tiền đồ vô lượng tương lai ngôi sao . . ."

Mập mạp đôi mắt nhỏ sáng ngời, con mắt híp lại thành một đường tia, trên mặt nhục thân xếp thành dầu một dạng, làm cho loại bì tiểu nhục cũng cười vui thích thân thiện hài hước cảm .

Ngừng lại, tiếp tục tới gần đáp: "Chiến đấu sự tình hướng, thuộc về lời đồn! Lời đồn! Không mà khi thật! Đương Kim Thánh Thượng, vẫn đáp cổ kim, vô chân thiên hạ, chính là Man Di, tự nhiên là dễ như trở bàn tay . . ."

"Thật sao?"

Vũ Tín hứng thú không lớn lên tiếng trả lời, nhìn về phía viễn phương hỏi "Giữa sông đội thuyền san sát, người là cái nào chiến thuyền Thương Thuyền đứng đầu ? Phiền phức chỉ xuống . . ."

"Tiểu nhân vô năng! Chỉ có thể liên lạc với năm chiếc thuyền lớn, lam sắc buồm chiếc kia đó là tiểu nhân . . ."

Mập mập trên mặt thịt béo một bước, xấu hổ vừa nói, đang khi nói chuyện, xoay người chỉ hướng xa xa . . .

"Ừng ừng . . ."

Mập mập vừa mới chuyển thân, Vũ Tín hai chân đạp một cái chui ra, trên không lực rút thủ Trung Sơn sông côn, toàn lực phủ đầu roi đập . . .

Lực siêu vạn cân, hư không kêu vang trung Âm mang tiếng sấm nổ mạnh, thế như Thái Sơn Áp Đình!

Thập phạm vi mây mét bên trong ôn độ tăng vọt, Liệt Diễm đốt vô ích . Ngay cả ừ Hắc Sơn sông côn bị Tử Kim Liệt Diễm cái bọc, Uy có thể đốt kim Hóa thiết .

Khủng bố nhiệt độ cao thêm vạn quân lực, có thể dùng hư không xuất hiện trận trận mắt trần có thể thấy thị giác tính vạn vệt!

"Huyết Ma chương!"

Mập mập mập mập thân hình, bỗng nhiên bành trướng mấy vòng như cầu, xoay người một chương vỡ ra, bàn tay như phiến, đỏ tươi như máu!

"Oanh . . . Răng rắc . . ."

Tiếng nổ lớn khởi, xen lẫn dày đặc xương cốt tiếng vỡ vụn . . .

*

Tiếp tục tăng thêm!

Tối hôm qua triệu hoán, rất nhiều tàu ngầm mạo phao, chứng kiến rất nhiều bạn cũ mới, cảm tạ mọi người trọng nghĩa tương trợ!

Nơi này nói hạ, chỗ bình luận truyện đánh dấu yếu điểm đi vào, ở bên phải có một "Mỗi ngày đánh dấu", điểm mới đưa người ái mộ giá trị . Máy tính bản mới có, bản điện thoại di động không có, Apple Hệ Thống tựa hồ liên đả phần thưởng cũng không được, đồ mờ hôi !©,®!

Vô luận như thế nào, tâm ý đến là được, cái bóng tâm linh, tiếp tục bạo phát, một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm!

Bất hủ chủ đề, câu phiếu đề cử, cất dấu cùng khen!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Võ yêu dương danh

"Oanh . . . Răng rắc . . ."

Tiếng nổ lớn khởi, xen lẫn dày đặc xương cốt tiếng vỡ vụn . . .

Hóa thành vĩ đại nhục đoàn mập mập, như như đạn pháo xoa mặt đất nổ bắn ra ra .

Cát bụi tràn ngập gian, đánh bay mấy thuộc hạ, lại đụng vào ngoài mấy trăm thước trong đám người, đánh bay hơn mười người .

Một cái rộng nửa mét, sâu vài xích, vài trăm thước đáng dập khe rãnh, hiện ra mặt đất, nhìn thấy mà giật mình .

"Đường chủ ? ! !"

"Lão gia ? !"

Mập mập mang theo quá sợ hãi, còn có quỷ dị sợ hãi, tâm tư dị biệt . . .

Ánh đao Kiếm Mang, mũi tên nhọn gào thét .

Vũ Long, vô Mộng, gió gia các loại chen nhau lên, đó là có chút chống lại, cũng cấp tốc bị cường thế chém giết tại chỗ .

Toàn trường vắng vẻ một mảnh .

Chỉ có phụ cận phủ sông, nước sông nhộn nhịp tiếng vỗ bờ liên miên bất tuyệt .

Hơn mười cụ Thi Hải phủ phục mặt đất, máu nhuộm bết mặt - quả đất, mùi tràn ngập .

Một cái khe rãnh kéo dài xa vài trăm thước, phần cuối nằm cái nhục đoàn, còn có yên vụ lượn lờ . . .

"Ho khan! Khục..."

Nhục đoàn rung động, mãnh liệt tiếng ho khan khởi, mập mập gầy dựa bò lên, hai mắt lộ ra huyết quang trừng mắt về phía Vũ Tín . . .

Cánh tay phải rũ xuống, lại chỉ thừa lại nửa đoạn . Cháy đen phá toái ống tay áo bị đồ bùng Tiên Huyết nhuộm dần, giọt giọt rơi xuống, trước người quần áo và đồ dùng hàng ngày lam lũ, tóc tai bù xù, còn có khói đen từng sợi!

Khoảng cách tương đối gần gũi, còn có thể nghe đến một trận thịt quay mùi khét .

"Cái này đều không chết ? Luyện Khí Đỉnh Phong có mạnh như vậy sao?" Vũ Tín kinh dị trừng mắt .

Hai bên trái phải Vũ Long, gió gia, Liễu thị mấy người cũng là kinh ngạc không hiểu, khó có thể tin, bọn họ rõ ràng hơn Chủ Công lực lượng cùng Từ Kim ngọn lửa uy lực .

"Suru . . ."

Nhất đạo thân hình như mũi tên rời cung bắn ra, cấp tốc gian Phá Phong gào thét .

Mấy hơi thở gian cuộn cuộn vài trăm thước khoảng cách, Uy nếu Hùng Ứng đánh thỏ, trên không một trào chụp vào mập mập đầu người, chính là hoàng Bá .

"Cẩn thận!"

"Cẩn thận!"

Một chuỗi dài tiếng hò hét khởi, mấy đạo cường đại khí hơi thở ở phụ cận bạo phát .

Một cây thực màu đồng côn, một bả Quỷ Đầu Dao, một chi hàn quang kiếm, một cây Lượng Ngân thương . . .

Thế như nghiền nát sơn hà, cách xa đều đánh phía giữa không trung hoàng Bá .

"Răng rắc . . ."

Mập mập bản năng nửa nhánh cánh tay phải giờ lên, Tự Nhiên vô dụng . Hoàng Bá thiểm điện chớp trúng mập mập đỉnh đầu, trong tiếng xương bẻ lại thân Hóa tàn ảnh, cực nhanh chột lui!

"Khanh . . ."

Côn dao kiếm thương xoa tàn ảnh mà qua, ở mập mập đỉnh đầu giao kích, leng keng điếc tai quanh quẩn, kinh phong gào thét cuộn sạch, uy năng hủy kim toái Nhạc .

"Lịch, lịch . . ."

Khí lưu gào thét, hoàng Bá thân hình hạ xuống, vừa lúc rơi vào Hắc tán lập tức, dẫn tới Hắc tán mã ngựa đầu cát vó, một trận hí .

"Hoàng Bá ? !" Vũ Tín đám người lo lắng lo lắng hô .

"Hô . . ."

Một hơi bạch khí phun ra, hoàng Bá giọng nói bình tĩnh đáp: "Không có việc gì! Phải cẩn thận, ngày hôm nay đối thủ không dễ ứng phó!"

Từ quan sát kỹ, hoàng Bá toàn thân, quả thực không có cái gì thương thế, chính là vừa rồi bạo phát, khả năng tiêu hao khá lớn .

Nhìn về phía viễn phương . . .

Bốn người đi tới ngã xuống đất, Tiên Huyết thêm đầu mập mập bên người .

Cầm côn Từ mặt Thiên Vương Hùng Khoát Hải, cầm đao đứng cầm tráng hán Vương Quân Khuếch .

Cầm kiếm là một thân thể cao ngất, tóc đỏ đỏ nhuộm người thanh niên; mang dùng súng chính là một mặt như Quan Ngọc, tuần lãng bất phàm thanh niên nhân!

"Tại sao là bọn họ ?" Vũ Tín nùng nhủ mảy một cái .

"Sát nhân! Chạy mau a!"

"Sát nhân!"

Nhưng vào lúc này, một trận tiếng hét lớn khởi, tụ tập bờ sông đám người đại loạn, kinh hoảng bồn tẩu .

"Đề phòng! Tôi gần trăm mét già . . . Sát!"

Vũ Tín híp đôi mắt một cái, giọng nói quả đoán hô .

Bởi vì, này giống như kinh hoảng bồn tẩu đám người, hơn phân nửa mang theo dày đặc sát ý, hiển nhiên là người phục kích làm bộ!

Vũ Long đám người hội ý, hơn ngàn kỵ cấp tốc di động, hơn mười chiếc xe ngựa bị sắp hàng bên trái, bên phải, phía sau tam phương, làm đơn giản cái chắn .

Long Tượng Lang Tam đội mang dùng súng nắm khiến nơi tay, Ứng Mộng hai đội cấp tốc giương cung lắp tên .

Viễn phương, ở lại bờ sông trong đám người, có bốn, năm trăm người cầm đao cầm kiếm cầm côn, hội tụ đến Hùng Khoát Hải bốn người chu vi .

Bờ sông năm chiếc trên thuyền lớn, người xuyên tới tứ phục sức người, đều cầm vũ khí nối đuôi nhau mà xuống, mỗi chiến thuyền ước là năm trăm người, hiển nhiên biết kế hoạch bại lộ, liền không cần giả bộ .

Rất nhanh, rậm rạp chẳng chịt đoàn người, chuyển hình quạt xuất hiện ở thư Vũ Vệ phía trước, trải rộng bờ sông .

"Xích, xích, xích . . ."

Dày đặc bén nhọn tiếng xé gió khởi, hơn trăm chỉ mũi tên nhọn mang theo hàn mang xẹt qua, sáu mươi, bảy mươi người bị vô tình bắn chết tại chỗ, kinh sợ không ít người .

Có khác bốn mươi năm mươi nhánh mưa tên, sắp trên mặt đất, mũi tên ông hưởng, khoảng cách mã xa vừa lúc trăm mét khoảng cách!

"Tôi gần trăm mét già . . . Sát Vô Xá!"

Ứng đội thống lĩnh võ Ứng, vận khí quát to, âm thanh dao động bờ sông, có thể dùng tả hữu hai bên kinh hoảng đoàn người, đều giậm chân .

Chỉ cần không phải bụng dạ khó lòng, vốn cũng không triều này thư Vũ Vệ chạy, bị bắn chết giả căn bản là phục kích nhất phương, sở dĩ sáu mươi, bảy mươi người chết, đưa tới xao động cũng không lớn!

Đoàn người tiếp tục kinh hoảng tứ tán . . .

Chỉ phối các hữu năm, sáu trăm người, dừng lại ở thư Vũ Vệ hơn trăm thước chỗ .

Cũng các hữu năm, sáu trăm người tiếp tục trước bờ, sau đó ở thư Vũ Vệ hậu phương quán trú, hóa thành ngàn người chỉ chúng, rõ ràng ngăn chặn thư Vũ Vệ đường lui . Người cầm đầu đó là Vũ Tín đã gặp chân dài khờ tiểu tử La Sĩ Tín, còn lại thủ lĩnh cũng không nhận ra .

Vũ Tín không có lên tiếng, cũng không có ý định xoay người đột phá vòng vây .

Ngoại trừ muốn nghiệm chứng ý tưởng bên ngoài, nếu địch quân sớm có chuẩn bị, xoay người trốn chỉ sẽ thảm hại hơn, huống La Sĩ Tín có Phi Mao Thối danh xưng là .

Hùng Khoát Hải, Vương Quân Khuếch đám người chỉ là chậm rãi tới gần, đồng dạng không có lên tiếng .

Đại Ước Đốn giờ com gian, người vô tội đàn cơ bản tàn quang, còn lại giả tất cả đều cầm trong tay vũ khí, số lượng ước là khoảng bốn ngàn năm trăm người, chuyển tứ phương vây quanh thư Vũ Vệ!

"Thật là tẩu xảo!"

Quan sát đối phương, Vũ Tín nhin không được xuy cười một tiếng .

Cùng lúc đó Từ Cực đánh một trận không sai biệt lắm, quân địch vẫn là mấy phe gấp bốn năm lần .

Bất đồng chính là, ngay lúc đó Từ Cực Sơn Tặc quân luyện được thiết Huyết Sát khí, thư Vũ Vệ còn không có .

Hôm nay, thư Vũ Vệ đã luyện được thiết Huyết Sát khí, phục kích phương lại rõ ràng không có, hiển nhiên cũng không phải là quân đội, cũng không còn trải qua quân sự hóa huấn luyện .

Chỉ là khí tức có chút kỳ quái, không là quân đội, không có quá nặng khí tức giang hồ, không giống như là tư gia hộ vệ, cũng không có cái gì giặc cướp khí tức, không biết cái gì đường về .

Còn có một chút bất đồng, chính là lần này địch quân bình quân tu vi cao nhiều, so với thư Vũ Vệ cao hơn nữa! Phổ biến Luyện Thể thất Bát Trọng trở lên, cũng không thiếu Vũ Tín nhìn không ra tu vi cảnh giới, hiển nhiên là Luyện Khí cảnh cao thủ .

Chợt nhìn đến, giống như là Từ Cực trận chiến phiên bản, chỉ là song phương đối chố!

"Vô yêu không hổ là Vũ thị thiếu chủ! Lại có cường giả như vậy thủ hộ, bất quá . . ."

Một vị nho bào vẫn sĩ đi ra, nhưu nhìn hoàng Bá, vừa nhìn về phía Vũ Tín liền thanh than thở . Ngừng lại, có chút nhìn có chút hà hê nói tiếp:

"Các ngươi cũng biết Hãn là ai vậy ? Cũng dám giết hãn, các ngươi đây là từ tìm Từ Lộ!"

Hiển nhiên, những người này đem thư Vũ Vệ sớm cảm ứng được bọn họ mai phục công lao, toán ở sâu không lường được hoàng Bá trên người . Cường đại tới trình độ nhất định, đúng là có thể xu cát tị hung, sớm cảm ứng được hung hiểm!

"Ngu ngốc!"

Vũ Tín đọc nhãn rõ từng chữ rõ ràng đơn giản đáp, ngay cả cái cộ cùng hỏi đều thiếu .

Bất kể hãn là cái gì người, muốn giết bản thân, Thiên Vương lão tử cũng giết hơn nữa, lẽ nào nghẽn cổ liền lực sao? !

Bất quá, nhưng thật ra đối với văn sĩ "Vô yêu" danh xưng là, rất là tò mò cùng hứng thú .

Không nghĩ tới hôm nay bản thân dĩ nhiên cũng chế danh hào, hơn nữa đứng hàng "Yêu" cấp .

Suy nghĩ kỹ một chút, hôm nay mình cũng quả thực được cho yêu nghiệt, tuy là như trước so ra kém tứ Đại Yêu nghiệt chỉ ít ba chục ngàn cân trở lên thân lực . Thế nhưng, mình mới Luyện Thể Cửu Trọng, đột phá ba chục ngàn cân thân lực hoàn toàn có thể, bị xưng chỉ yêu nghiệt ngược lại cũng không toán sai a!

Chỉ là, vì sao xưng là "Vô yêu", bởi vì Vũ thị, hay là bởi vì « Vũ Thần tâm kinh » ?

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Người vô sỉ vô địch

Chỉ là, vì sao xưng là "Vô yêu", bởi vì Vũ thị, hay là bởi vì « Vũ Thần tâm kinh » ?

Vô luận như thế nào, Vũ Tín xem như là xông ra một phen danh hào, sau đó mới bước chân vào giang hồ cũng coi như có uy tín danh dự!

Bại Từ yêu, diệt Từ Cực, giết Bạch Hồng kiếm, lui Đại Đạo Vương (Vương Quân Khuếch) các loại, tuy là sự tích không nhiều lắm, có thể đối thủ nổi danh a! Bọn họ trở thành Vũ Tín dương danh đá đặt chân!

"Liều thị! Ngươi cấu kết Đại Tùy cấu quan, mưu hại chồng, Đồ Lục hương thân tộc nhân, thiên lý bất dung, nhân thần cộng phẫn . Ngẩng đầu ba thước có thần minh, hôm nay đó là bọn ngươi Gian Phu Dâm Phụ, báo ứng lúc!"

Vũ Tín đám người các có chút suy nghĩ gian, Vương Quân Khuếch cầm trong tay Quỷ Đầu Đại Đạo bước ra, thân thể đỉnh trực, hoành đao trước ngực, thần tình dũng cảm, chính nghĩa lẫn nhiên cao giọng quát lên .

Tiếng như Hồng Chung kêu vang, quanh quần toàn trường, càng làm cho loại Thần Chung Mộ Cổ, lẽ ra nên như vậy cảm giác!

"Ây. . ."

Thư Vũ Vệ đám người hơn phân nửa ngẩn ra, một thời không phản ứng kịp .

"Lợi hại! Không hổ là Thiên Kiều!"

Vũ Tín miệng há Truong, nhin không được nhắc tay khen, không bội phục không được a!

Lý do này, khí thế kia, cái này diễn kỹ, da mặt này . . .

Vũ Tín cam bái hạ phong!

"Súc sinh!"

Liễu thị giận dữ, mặt cười thông đỏ như lửa, ngũ quan hơi vặn vẹo, vẫn như cũ có đoan trang hiền lành khí chất, chỉ phía xa nổi giận quát:

"Người tập sát nhìn kỹ người là chết thúc phụ, nói xấu nuôi người dục người thím, vứt bỏ sống chết có nhau huynh đệ, đầu độc thuần phác nhiệt tình hương thân! Người cái này Bất trung Bất nghĩa Bất hiếu bất nhân tiểu nhân hèn hạ, còn có mặt mũi xuất hiện, người, người, người . . ."

Nói xong lời cuối cùng, Liễu thị thân thể run, nghiêng, hai tròng mắt phun lửa thể muốn đem Vương Quân Khuếch đốt thành tro tàn, chỉ là có chút từ nghèo, có thể sẽ không mắng chửi người, cũng có thể là tâm tình quá mức kích động!

"Thím a!"

1 tiếng khò sấp bắt đắc đi bi thiết, Vương Quân Khuếch về mặt không cam lòng cực kỳ bị ai, thất vọng tột cùng hô to:

"Tuy nói thúc phụ đã lão, chuyện phòng the không được, nhưng lại chưa bao giờ ghét bỏ cám bã vợ, còn có nhu bợ tình . Thím có thể nào chịu vô yêu yêu nghiệt như thế đầu độc, đổi trắng thay đen, không rõ thị phi, không để ý lễ nghĩa liêm sỉ vu cáo ngược Tiểu Chất ? ! Thiên hạ đều biết, vô yêu là rình coi đường mũi, muốn nhiễm Thúc thím, mơ ước bảy tuổi Trĩ Nữ các loại thiên hạ phi nhỏ việc, phương bị trục xuất Thiếu Tộc Trưởng vị, đuổi ra khỏi gia tộc! Thím vì sao không rõ ? Như vậy tiểu bạch kiểm há lại có thể tin tưởng ? Thúc phụ sao mà vô tội bất hạnh . . . Ông trời ơi!"

Nói xong lời cuối cùng, Vương Quân Khuếch đau lòng như óc, nắm tay nắm chặt . . .

Chín thước thân thể ngang lập, thiết diện ngửa mặt lên trời, mắt hồ bão lệ .

Xanh lông kết trường bào, ở trong gió mát trật tự, giống như gió thu hiu quạnh, Thiên Địa Đồng Bi . . .

". . ."

Biết được đầu đuôi câu chuyện thư Vũ Vệ, bao quát ngũ Liễu trang cùng Vương thị đệ tử đám người, nhất tề há hốc mồm đại ra, dường như gặp quỷ .

"Quả nhiên là cao nhân! Ta dám nhân hoàn toàn phục . . . Đúng là tu hành bất đáo gia a!"

Người nổi tiếng trọng hai mắt tròn tròn, về mặt bội phục sùng bái nỉ non, rất có thâm thụ cổ vũ mà bừng tỉnh đại ngộ tư thế .

Rất dốc lòng a!

Đây là người nổi tiếng trọng lần đầu tiên tự xưng "Dâm nhân", trước đây từ không thừa nhận!

"Làm càn! Tiểu Nhi cảnh dám như thế ăn nói bừa bãi!"

Bình tĩnh như hoàng Bá, cũng không đạm định, tiếng như phích lịch, nổ vang giữa không trung .

"Súc sinh! Súc sinh! Súc sinh . . . Cảnh có thể như vậy ? Cảnh có thể như vậy ? !"

Liễu thị đoan trang ngũ quan, dữ tợn vặn vẹo, cả người run rẩy như run rẩy, nghiêng răng nghiêng lợi liên tục nỉ non, giống như Phong Ma mất hồn .

Rất hiển nhiên, ngoài mềm trong cứng, chú trọng Cương Thường Liễu thị, bị trước đây nhìn tới như con Vương Quân Khuếch, kích thích quá lớn!

Mọi người thất kinh, đang muốn uống tỉnh Liễu thị . . .

"Oanh . . ."

Một cổ kinh tâm sát khí bỗng nhiên bạo phát . . .

Băng tóc vỡ nát, tóc đen Cuồng Vũ!

Chu vi ôn độ kịch liệt tăng vọt, nùng tràn đầy sát khí Hóa là Xích Hỏa chảy trở về, quanh quẩn Liễu thị quanh thân!

"Cái này cũng được ? Tu thành « Ly Hỏa Thần Sát »?"

Vũ Tín cùng hoàng Bá kinh ngạc liếc nhau, kinh nghi bất định .

Đó là xa xa Vương Quân Khuếch, cũng là không khỏi khiếp sợ, bất chấp bảo trì trong gió xốc xếch bi thương tư thế!

Ba người không khó hiểu, chắc là Liễu thị bị kích thích quá lớn, cho nên tâm thần mê thất Nhập Ma, kích phát trong lòng lệ khí, kích thích tiềm lực, vật cực tất phản, phản mà thành tự Liễu thị!

"Thiên Nhai Hải Giác, Càn Khôn nhiều lần! Ta phải giết ngươi!"

Xích Họa ồn ào, Liễu thị giống như hỏa nhân, giọng nói băng lãnh tốt cùng lại cực kỳ bình tĩnh chậm rãi nói rằng, giống như Cửu U Địa Ngục truyền ra sắc lệnh, khiến người ta có loại cảm giác không rét mà run .

Đây là duyên từ sâu trong linh hồn sâu nhất lời thề!

Đây là nhìn trời ban thưởng cơ duyên cuối cùng hứa hẹn!

". . ."

Vương Quân Khuếch miệng nhúc nhích mấy cái, cảm giác khô miệng khô lưỡi, một thời không nói gì .

Đó là Hùng Khoát Hải đám người, cũng là thần tình khác nhau nhìn về phía Liễu thị, vừa nhìn về phía Vương Quân Khuếch .

Người nào cũng không phải người ngu, sợ rằng Vương Quân Khuếch theo như lời cũng không phải là sự thực, bằng không nữ nhân kia, sẽ không thụ lớn như vậy kích thích, phản ứng thất thố như vậy!

"Người này không thể lưu, toàn lực đánh chết!"

Vũ Tín bình phục lại tâm tình, giọng nói trịnh trọng thấp giọng nói rằng .

Mọi người chung quanh chợt nhận đồng .

Vô sỉ đến trình độ như vậy, cũng là loại cảnh giới cao thâm, không có người thường có thể làm đến .

Không nhanh chóng đánh chết nói, phiền phức không ngừng, sớm dạ hội thành đại họa tâm phúc!

Mất nhìn viễn phương Đại Thương thuyền, Vũ Tín thấp giọng nói ra: "Tiểu gia! Giao cho ngươi một cái nhiệm vụ!"

Gió gia thân thể một cái, tinh thần phấn khởi .

Vũ Tín cấp tốc nói tiếp: "Chú ý năm chiếc Thương Thuyền, không thể để cho chạy, toàn lực đoạt được . Nếu có thể công thành, phong ngươi là thống lĩnh, từ lĩnh một đội!"

Đây là Vũ Tín suy nghĩ đến lực lộ hành trình quá chậm, hiện tại viễn chinh Tùy Quân đã bắt đầu tan tác, lưu cho Vũ Tín thời gian không nhiều lắm!

Hôm nay cường địch nhìn chung quanh, nghĩ tới nghĩ lui, chỉ có nhảy bèn còn trẻ mà không bị coi trọng, lại tốc độ miễn tiện, Tiễn Thuật thông thần gió gia, là thích hợp nhất nhân tuyển!

"À?" Gió gia há to miệng, cao ngất thân thể mềm nhũn, nhụt chí!

Chủ Công khi hấn là Thần à?

Làm sao đoạt ? Đối diện bốn cái, gió gia tự biết kém xa tít tắp, còn rất nhiều cao thủ rõ ràng mạnh hơn hấn, làm sao đoạt thuyền ?

"Có dám hay không ?" Vũ Tín trầm giọng hỏi.

"Dám!" Gió gia nhiệt huyết lên óc, ngữ khí kiên định đáp .

"Một cách tự tin sao?" Vũ Tín hỏi.

"Không có!" Gió gia lần thứ hai nhụt chí, thành thật đáp, cái này độ khó cũng quá lớn a!

"Người nổi tiếng! Liễu thị! Mang mấy người hỗ trợ!"

Vũ Tín giả dè phân phó nói, ngừng lại, lại nói tiếp: "Yên tâm! Lần này Vương Quân Khuếch hấn phải chết, từ hoàng Bá tự mình tránh khỏi, tuyệt sẽ không khiến hấn chạy! Nếu không thì khiến hoàng Bá hiệp trợ đoạt thuyền!"

Người nổi tiếng Trọng Hòa Liễu thị, trầm mặc trịnh trọng gật đầu .

"Tủ mặt Thiên Vương!"

Vũ Tín thấp lên tiếng trả lời, bỗng nhiên nhìn về phía Hùng Khoát Hải cao giọng hô, dẫn tới đồng dạng thấp giọng câu thông đối sách địch quân mọi người ghé mắt .

"Bằng tâm mà nói, bốn huyện vẫn rất bội phục cùng kính ngưỡng Thiên Vương, là một Trung Can Nghĩa Đám Chân Hảo Hán, thật tình muốn kết giao! Sở dĩ, lần trước tập kích, bốn huyện buông cừ hận, cũng hạ lệnh thư Vũ Vệ không thể truy sát . Bằng không, Thiên Vương tự nhận có thể nhẹ nhõm như vậy thoát thân sao?"

". . ." Hùng Khoát Hải muốn nói lại thôi, mặt lộ xấu hổ cùng vẻ phức tạp!

Không phải không thừa nhận, lần trước nếu như không phải Vũ Tín đứng lúc thét ra lệnh, coi như hấn chạy, những huynh đệ khác cũng chạy không thoát thư Vũ Vệ Thiết Kỳ truy sát!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59: Non nớt Thiên Kiêu

Không phải không thừa nhận, lần trước nếu như không phải Vũ Tín đứng lúc thét ra lệnh, coi như hấn chạy, những huynh đệ khác cũng chạy không thoát thư Vũ Vệ Thiết Kỳ truy sát!

Ngoại trừ Hùng Khoát Hải mình có chút khả năng chạy trốn, là khả năng, những người khác chắc chắn phải chết!

Cái này là không thể phủ nhận ân tình cùng khoan dung!

"Hôm nay, lần thứ hai chứng kiến Thiên Vương, bốn huyện rất thất vọng, lẽ nào đường đường Tủ mặt Thiên Vương, là một ân oán chẳng phân biệt được người sao ?"

Vũ Tín lần thứ hai cao giọng reo lên, những câu Tru Tâm . Khiến Hùng Khoát Hải Hắc đỏ mặt lên, càng là không lời chống đỡ, lại nghe Vũ Tín nói tiếp:

"Càng thất vọng chính là, bốn huyện vẫn kính phục kính ngưỡng Thiên Vương, dĩ nhiên luân lạc tới cùng loại này 'Giết cha vu mẫu, vứt bỏ chiến hữu, đầu độc hương thân chịu chết các loại' Bất Trung Bất Hiếu bất nhân bất nghĩa đồ vô sỉ, đồng lưu hợp ô tình trạng! Lẽ nào đường đường Thiên Vương, ngay cả nhất cơ bản thị phi hắc bạch quan, cũng thấy không rõ sao?"

"Vô sỉ! Dĩ nhiên điên . . ." Vương Quân Khuếch kinh cấp, lần thứ hai động thân quát lên .

"Biết gia nhập vào thư Vũ Vệ những người này, là ai sao?"

Vũ Tín không để ý Vương Quân Khuếch, thiên thân ngón tay về phía sau thư Vũ Vệ cao giọng hỏi. Cấp tốc nói tiếp:

"Bọn họ là ngũ Liễu trang người, không ít đã từng là Vương Quân Khuếch thuộc hạ . Hôm nay, bọn họ đi theo bốn huyện, yêu cầu không cao, chỉ cầu là bọn họ lão gia . . . Nhìn kỹ Vương Quân Khuếch là một dạng, dưỡng dục lớn lên Vương Hoành Vương viên ngoại báo thù . Vì thế, không tiếc thân vào sa trường, rời xa cố thổ, chỉ vì cầu một cái công đạo! Lẽ nào bọn họ đều mất mù sao? Lẽ nào bọn họ đều bị bốn huyện cái này vô yêu, mê tâm Thần sao? Lẽ nào các ngươi không có mắt, thấy không rõ sao?"

Nói xong lời cuối cùng, tiếng như tiếng sấm, vang vọng bờ sông .

Thủ Trung Sơn sông cơn gió lên, chỉ phía xa đối diện cùng hậu phương La Sĩ Tín đám người, Vũ Tín lần thứ hai quát lên:

"Còn có các ngươi . . . Các ngươi . . . Không thể phủ nhận! Các ngươi rất nhiều đi theo Vương Quân Khuếch đã lâu, rất được Vương Quân Khuếch ân đức . Thế nhưng, sự thực như thế nào, các ngươi rõ ràng nhất! Không có Vương Hoành Vương viên ngoại, có thể có Vương Quân Khuếch ? Không có Vương Hoành Vương viên ngoại, là ai cho các ngươi cơm ăn ? Là ai cho các ngươi y xuyến ? Là ai cho các ngươi tiền lương bổng lộc ?"

Tiếng như tiếng sấm, đạo như Hồng Chung . Bao quát La Sĩ Tín ở bên trong, đại khái hai, ba trăm người thủ Trung Võ khí rú xuống, tâm tình hạ!

"Hôm nay, các ngươi không nghĩ cho Vương Hoành Vương viên ngoại báo thù, dĩ nhiên đi theo vong ân phụ nghĩa, vô tình quả Nghĩa đồ . Còn muốn vậy

công Vương viên ngoại goá phụ, vậy công thật tình làm chủ, trung thành nhân nghĩa ngày xưa huy nh đệ . Các người hỏi qua lương tâm của mình sao?"

Thanh âm quanh quẩn, khí thế bàng bạc .

Vũ Tín không có Vương Quân Khuếch cái loại này trời sinh hùng hồn dũng cảm, Trung Can Nghĩa Đam dung mạo và khí thế, lại là thật tâm mà phát, khiến người ta rung động .

"Oanh . . ."

Khuôn mặt thật thà La Sĩ Tín, sắc mặt thay đổi mấy lần, trong tay Thiết Côn ném một cái, sâu xuống mặt đất vài thước, ôm ôm đạo:

"Không đánh!"

Dứt lời, che mặt mà đi .

"Đình đình đang đang . . ."

Thư Vũ Vệ phía trước mọi người phản ứng không lớn, tứ phương chặn đường hơn trăm người, thủ Trung Võ khí ném một cái, đều theo La Sĩ Tín, hoặc bản thân ly khai . Lưu lại những người khác cũng là Chiến Ý toàn tiêu, tâm tư bất ổn!

"La thắng ngốc! Đứng lại!"

Một cái khá mang từ tính thanh âm khởi, có thể dùng La Sĩ Tín bước chân dừng lại, cũng Liễu thị tâm tư là lướt, sớm biết Chủ Công đến ngũ Liễu trang dụng ý, xem La Sĩ Tín muốn đi, đứng lúc gọi lại!

"Không cho phép đi! Bằng không sau đó đừng nhận thức ta cái này phu nhân!"

Xem La Sĩ Tín dừng bước, nghi hoặc trông về phía xa, Liễu thị cao giọng quát lên, ngừng lại, lại nói tiếp:

"Còn phải đem Bản Phu Nhân ăn nói người cấp cho nhục bính, thịt khô, y phục, ngân lượng các loại, toàn bộ trả lại . Bản thân chậm rãi toán, tính toán rõ ràng Sở mới có thể đi!"

"À?"

La Sĩ Tín há to miệng, chân tay luống cuống đứng ngẩn ngơ, thật vẫn bẽ ngón tay coi như . . .

Bên toán bên gãi đầu, càng toán càng xấu hổ, làm thế nào cũng coi như không rõ, cuối cùng thẳng thắn đặt mộng ngồi dưới đất, ủ rũ trầm mặc .

Bởi vì La Sĩ Tín từ nhỏ đã là Vương Hoành thu dưỡng, ở Vương thị Thương Hành làm việc vặt, theo Vương Quân Khuếch cái mộng lớn lên . Tuy là cùng Liễu thị phụ phụ tiếp xúc không nhiều lắm, lại rõ ràng Liễu thị đối với hần Chư chiếu cố nhiều, quyền kia coi như không rõ ràng lắm, cũng không nhớ nổi!

Vũ Tín mấy câu nói, hơn nữa Liễu thị quát lớn, hơn nữa La Sĩ Tín hành vi . Càng là tọa thực Vương Quân Khuếch gièm pha, nhất thời khiến phục kích Phương Sĩ khí đại diệt, tâm tình hạ .

"Ba, ba, ba . . ."

Vang dội tiếng vỗ tay khởi, nho bào văn sĩ nhịn không được vỗ tay khen:

"Không hổ là võ yêu! Không hổ là Vũ thị thiếu chủ! Quả thực năng ngôn thiện biện (ăn nói khéo léo), tâm cơ vô song . Như vậy, càng không được phép người, vô luận như thế nào, người hôm nay cũng đừng nghĩ thoát thân!"

Ngừng lại, nhìn về phía chu vi quát mắng: "Cuộc chiến sinh tử, đao kiếm vô tình! Lẽ nào . . . Các người quên mình nhiệm vụ sao? Lẽ nào các người muốn khoanh tay chịu chết sao?"

Mọi người chung quanh nghiêm nghị, hơn phân nửa người không tự chủ được tuyên cái Phật hiệu . . .

Chỉ là, bọn họ cơ bản đầu đội mũ mềm, người xuyên Phác củ Dân y, thấy không rõ lai lịch!

"Di ? Bọn họ là phụ cận chùa miếu hòa thượng . . ."

Liễu thị kinh hô 1 tiếng, kinh ngạc nói rằng . Ngừng lại, nhìn về phía Vũ Tín hỏi "Chủ Công rút cuộc trêu chọc cái gì Đại thế lực, có thể hiệu triệu nhiều như vậy hòa thượng đến đây trêu chọc!"

Vũ Tín sắc mặt âm trầm, tự biết không có trêu chọc cái gì Đại thế lực . Thế nhưng, không cần hỏi cũng biết là Thái Nguyên Vương thị giờ trò quý, cũng chỉ có Thái Nguyên Vương thị có thể có cái này lực hiệu triệu cùng lực ảnh hưởng!

"Vốn có . . . Trận chiến này không cần tha đến bây giờ! Ai biết, võ huyệt lệnh không vội mà xuôi nam nhậm chức, dĩ nhiên hướng đông chạy . Khiến bị nhân tính tâm thời toán cử chỉ sai lầm, lãng phí không thiếu thời gian tính lực!"

Nho bào văn sĩ nghi hoặc xem nói với Vũ Tín, lập tức khiêm tốn lễ độ lạy dài đạo:

"Bi nhân thật tò mò, võ huyện lệnh hướng đông làm cái gì ? Chẳng biết có được không cho biết ? Bi nhân vô cùng cảm kích!"

Nói xong lời cuối cùng, thật là có văn sĩ thật tình cầu cạnh chân thành đáng đáp!

"Đọc sách đọc ngốc! Muốn người cảm kích hữu dụng không ?" Vũ Tín lười để ý, âm thầm phi báng!

"Võ huyện lệnh ân tình, hùng nào đó ghi nhớ!"

Lúc này, Hùng Khoát Hải rất cực suy nghĩ cẩn thận, đứng ra, chấp tay nói rằng . Ngừng lại, trong tay thực màu đồng côn khê múa, quát lên:

"Vô luận như thế nào, chỉ cần võ huyện lệnh cùng hùng nào đó độc chiến một hồi . Chỉ luận mạnh yếu, bất luận sinh tử, hùng nào đó từ nay về sau sẽ không tiếp tục cùng võ huyện lệnh là địch!"

"Đây chính là nhân vật giang hồ ? Nguyên lai Hùng Khoát Hải là vì danh khí mà đến a . . ."

Vũ Tín trong lòng hơi động, bưng tỉnh đại ngộ, ước đoán Hùng Khoát Hải là nghe cái gì người kích động, cho nên đến đây .

Đoán không sai, hẳn là cùng võ yêu tên có quan hệ, nói không chừng là võ yêu thể thân Tử yêu, trở thành tứ Đại Yêu nghiệt sự tình .

Hôm nay Hùng Khoát Hải, như trước thoát khỏi không gian hồ hào kiệt tật tính cách a!

Đương nhiên, muốn nói Hùng Khoát Hải hiện thân, tất cả đều là vì danh khí, không có tiền tài nhân tố ở bên trong, có khả năng cũng không lớn!

Ngấm lại, Vũ Tín chấp tay đáp:

"Bốn huyện không biết Thiên Vương nghe tin nhằm gì . Bốn huyện tự nhận không phải là đối thủ của Thiên Vương, Hàm Đan cổ thành Thành Chủ Phủ trong yến hội, từng trước mặt mọi người nói rõ, cũng vì Thiên Vương biện giải . Lúc đó Thái Nguyên Vương thị chi Văn Trung Tử Vương Thông cũng ở tại chỗ, lấy Văn Trung Tử tên, nói vậy chẳng đáng thuyết hoang . Thái Nguyên Vương thị càng là bốn huyện duy nhất đại địch, sẽ không giúp bốn huyện! Thiên Vương tấn khả nghiệm chứng!"

Giang hồ hào kiệt, có đôi khi quả thực rất khả ái, lại rất khiến người ta quán quýt, tính cách ý tưởng không phải người thường có thể suy đoán cùng lý giải .

Bất quá, vô luận như thế nào, Vũ Tín tự biết quả thực không phải là đối thủ của Hùng Khoát Hải, chính diện đơn đả độc đấu, ước đoán một cơn cũng không tiếp nổi, đây là tự mình biết mình!

"À?"

Hùng Khoát Hải thần tình bị kiểm hãm, nhìn về phía nho bào văn sĩ, một thời không biết như thế nào trả lời .

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60: Yêu nghiệt chi chiến

Hùng Khoát Hải thần tình bị kiểm hãm, nhìn về phía nho bào văn sĩ, một thời không biết như thế nào trả lời .

Hùng Khoát Hải không phải Vương Quân Khuếch, lần này đến đây, mục đích chủ yếu là bởi vì yêu nghiệt tranh, mang vào thu không ít tiền tài .

Hôm nay, võ huyện lệnh thân nhiên chịu thua, hơn nữa có kiểm chứng có theo, khiến vốn là chính trực Hùng Khoát Hải, xấu hổ không ngọt còn có chút không thể chống đỡ được .

Trọng yếu hơn chính là, Hùng Khoát Hải tự biết tuổi của mình cùng tu vi, cao hơn Vũ Tín . Như thế so với vốn là ti tiện hành vi, thua mất mặt, thắng cũng không về vang .

Chỉ là, người giang hồ như thế nào thoát khỏi "Tên" chữ ?

Hùng Khoát Hải chung quy chạy không khỏi danh khí liên lụy, cũng luyến tiếc Từ yêu tên, vẫn là đến!

Nho bào văn sĩ nhú mày, không nghĩ tới võ yêu Vũ Tín dĩ nhiên sẽ sáng khoái như vậy địa ngay mặt chịu thua, trước khi có một Vương Quân Khuếch, La Sĩ Tín các loại, hôm nay ngay cả Hùng Khoát Hải cũng dao động, tình huống có chút không hay a!

"Thắng bại mạnh yếu, cũng không phải là miệng nói toán! Cần sự thực chứng minh, người tài trong thiên hạ sẽ nhận đồng . . ."

Tâm tư nhất chuyển, nho bào văn sĩ đương nhiên nhường tiếng nói, dứt lời, cánh tay vung lên, liền muốn hạ lệnh mọi người vây giết . . .

"Oanh . . ."

Hùng Khoát Hải trong tay thực màu đồng côn một trận, nổ tiếng tai, cắt đứt nho bào văn sĩ chính là lời nói .

Khiến người ta cảm thấy đại địa run lên, không chỉ thực màu đồng côn sâu xuống mặt đất vài thước, ngay cả chu vi phạm vi mấy mét nội địa mặt, cũng rõ ràng lõm xuống .

Có thể nghĩ Hùng Khoát Hải thần lực!

"Ba chiêu! Liền ba chiêu! Bất luận thắng thua, hùng nào đó xoay người rời đi!"

Hùng Khoát Hải thần tình chăm chú nhìn về phía Vũ Tín, trừng mắt nghiêm nghị quát lên .

"Thiên Vương . . ."

Nho bào văn sĩ nhú hô, lời còn chưa dứt, bị Hùng Khoát Hải trừng, không khỏi cứng rần Sinh Sinh dừng lại .

Nhìn về phía Vũ Tín, Hùng Khoát Hải nghiêm nghị nhường tiếng nói: "Khó Đạo Võ huyện lệnh ngay cả cái này điểm yêu cầu đều không đáp ứng ?"

"Được !"

Vũ Tín ngẫm lại, rốt cục đáp . Lại cấp tốc nói tiếp: "Đối đầu kẻ địch mạnh, vô duyên vô cớ tỷ thí, khó tránh khỏi có chút không đẹp, không bằng chúng ta đánh cuộc . . ."

"Vô huyện lệnh tâm ý, hùng nào đó minh bạch, cảm giác sâu sắc vinh hạnh! Thế nhưng, một con ngựa thì một con ngựa, nếu như vô huyện lệnh thật dễ mất hùng nào đó mà nói, còn lại ngày sau hãy nói!"

Không đợi Vũ Tín nói xong, Hùng Khoát Hải cầm côn tiến lên, nhìn thẳng Vũ Tín nói rằng .

"Được !"

Vũ Tín sáng khoái đáp, cỡi xuống thất lưng u ảnh kiếm đưa cho đồ hoành, tay phải ở đầu ngựa nhấn một cái, mượn lực vọt lên, trước lui mấy chục thước .

Hạ xuống, cầm trong tay Sơn Hà Côn trịnh trọng đi hướng Hùng Khoát Hải, lại cảnh giác nhìn về phía Hùng Khoát Hải sau lưng mọi người!

"Vô huyện lệnh mặc dù toàn lực ứng phó, không cần phân tâm!"

Hùng Khoát Hải nhú nói rằng, lập tức xem về phía sau, nghiêm nghị quát lên: "Người nào nếu nhân cơ hội đánh lén hoặc giở trò, đó là ta hùng nào đó cừu địch!"

Đang khi nói chuyện, còn cố ý mắt nhìn nho bào văn sĩ .

"Xin mời!"

Vũ Tín tâm sinh ra sự kính trọng, không vì cái gì khác, chỉ vì giang hồ ôm ấp tình cảm ủng hộ .

Dứt lời, thủ Trung Sơn sông côn tà cử, chỉ hướng Hùng Khoát Hải .

Cùng lúc đó, Vũ Tín chu vi phạm vi, ôn độ kịch liệt tăng vọt, còn có Xích Hồng hỏa diễm trống rỗng tự cháy, quanh quần trên thân .

Ưu Hắc Sơn sông côn quang mang lướt trên, từng từng Từ Kim Sắc Hỏa Diễm bốc lên, cái bọc côn thân, có vẻ có chút quỷ dị lại thần bí!

Xích Hồng trong hỏa diễm, mơ hồ có thể thấy được một nghìn cánh tay Hư Tượng hiện lên, đây là Vũ Tín khí huyết khí lực biến thành .

Hư Tượng có chút không rõ không rõ, vẫn còn không tính là Vũ Hồn, biểu thị Vũ Tín thật chỉ là Luyện Thể Cửu Trọng, vẫn chưa tấn cấp đến Luyện Khí cảnh!

Chống lại đương đại tử Đại Yêu nghiệt, mặc dù chỉ là chót nhất, Vũ Tín không thì ra Đại, trực tiếp toàn lực ứng phó .

"Vô luận như thế nào! Võ huyện lệnh người bạn này, hùng nào đó giao!"

Theo Hùng Khoát Hải, đây là Vũ Tín đối với tôn trọng của hắn, không khỏi thật sâu mắt nhìn Vũ Tín nói rằng .

Dứt lời, trong tay thực màu đồng côn chậm rãi giơ lên, phía sau Từ Khí bốc lên, một vòng Từ Nhật Doanh Doanh mọc lên như mặt trời mới mọc, chiếu khắp Bát Phương, uy nghiêm đại khí .

So với Vũ Tín Hư Tượng, Hùng Khoát Hải Hư Tượng rõ ràng ngưng thật rõ ràng rất nhiều, là Luyện Khí cảnh Vũ Hồn, lại cũng chỉ là sơ kỳ mà thôi!

"Từ Nhật bạng bạc đại khí, chiếu khắp đại địa, Uy cái thiên hạ! Người Võ Đạo Chi Lộ, hắn là mặt hướng về thiên hạ, mà không phải là cá nhân hoặc phiên diện phạm vi . Người Võ Đạo Chi Tâm có chút hẹp, hắn là đặt ở sa trường, thiên hạ, mà không phải là giang hồ, lại càng không nên coi trọng cá nhân danh khí Lợi Lộc chờ mất! Người đi nhầm lộ, sợ đi làm nhiều công ít . Bằng không, lấy người tư chất căn cốt, hôm nay bằng lòng Định Viễn không ngừng Luyện Khí sơ kỳ!"

Vũ Tín nhìn về phía Hùng Khoát Hải phía sau Từ Nhật, nhin không được lên tiếng nhắc nhở .

"Ừ?"

Đang súc thế Hùng Khoát Hải ngăn ra, Từ Nhật nhoáng lên, kém chút tan vỡ, Chính Cực tốc độ đồng lại cường đại khí thế, cũng rõ ràng gọt yếu rất nhiều .

"Lời thật lòng! Cũng không phải là công tâm kẻ sách!"

Vũ Tín cười khở hạ, hai vai một tung nói rằng, gồm tà cử Sơn Hà Côn buông, tỏ vẻ thẳng thắn thành khẩn .

"Võ huyện lệnh không cần như vậy, hùng nào đó khó có thể hồi báo! Có thể, người nói đúng, hùng nào đó tâm lĩnh! Đánh đi!"

Hùng Khoát Hải thần tình mấy lần, trầm tư chỉ chốc lát, nhãn thần phức tạp trịnh trọng chấp tay đáp .

Dứt lời, lần thứ hai mở xuất toàn lực đánh một trận tư thế . Thế nhưng, vô luận như thế nào, khí thế đã so ra kém trước khi .

Thân là Vũ Tu, khổ luyện nửa cuộc đời mới biết bản thân đi nhầm lộ, rung động có thể nghĩ, nói Hùng Khoát Hải hoàn toàn không thêm để ý, căn bản là lừa mình dối người!

"Ra chiêu đi!"

Vũ Tín lần thứ hai cười khở nói, nói không có công tâm, rõ ràng đã công tâm!

"Ai . . ."

Chuyện nhà mình tự mình biết, Hùng Khoát Hải thảm than 1 tiếng .

Trong lòng rất rõ ràng, mình Võ Đạo Chi Tâm, đã bị Vũ Tín dao động .

Thế nhưng, Hùng Khoát Hải thật đúng là không hề được trách cứ Vũ Tín tâm tư, bởi vì Hùng Khoát Hải cảm giác, bản thân tựa hồ thực sự đi nhầm lộ, ngược lại hắn là cảm tạ Vũ Tín mới là!

Không đánh mà, tiền thu, người đến, đến lúc đó hơn dăm không phải người! Đánh mà, Hùng Khoát Hải cảm giác mình là vong ân phụ nghĩa!

Càng làm cho Hùng Khoát Hải im lặng là, bản thân niên kỷ so với Vũ Tín Đại, tu vi cao hơn Vũ Tín, Vũ Tín lại vẫn khiến hắn xuất thủ trước, hơn nữa không giống như là công tâm làm ra vẻ, mà là khiến hắn bạo phát trạng thái tốt nhất, Hùng Khoát Hải càng xấu hổ .

Hùng Khoát Hải tung hoành nửa cuộc đời, sẽ không đánh qua như thế biệt khuất cù kết cái!

"« Ly Hóa Thần Sát » ? Trước khi còn cảm thấy kỳ quái đây! Người một cái không biết liêm sỉ đồ đi, lại đem ta Vương thị truyền tông tuyệt học, truyền cho cái này tiểu bạch kiểm, còn nói các người vô tội ?"

Nhưng vào lúc này, Vương Quân Khuếch hai mắt trừng trừng, ngũ quan vận vẹo dữ tợn, nộ không thể xá địa thất thố chột quát, âm thanh dao động toàn trường .

« Ly Hóa Thần Sát » khó tu, Vương Quân Khuếch rất rõ ràng, không nghĩ tới mới nhiều vài ngày . Vũ Tín dĩ nhiên cũng làm tu thành, rõ ràng còn có không thấp tạo nghệ, điều này làm cho Vương Quân Khuếch vừa sợ vừa đỏ .

Trọng yếu hơn chính là, « Ly Hóa Thần Sát » ở Liễu thị trong tay, Vương Quân Khuếch tự nhận cướp giật tỷ lệ cao hơn nhiều . Ở võ yêu Vũ Tín trong tay, ngoại trừ đánh chết Vũ Tín, cướp giật có khả năng cơ bản là số không!

"Mặc kệ! Đánh xong hơn nữa!"

Nổi lòng phân loạn lại vạn phần quần quýt gian, Hùng Khoát Hải căn bản không chú ý Vương Quân Khuếch chợt quát, ngay cả Vũ Tín phản ứng cũng không còn chú ý, thầm nghĩ nhanh lên một chút đánh xong, mau ly khai, lực rút thực màu đồng côn, đơn giản Địa Toàn lực một côn, phủ đầu roi đập . . .

"Ừng ừng . . ."

Lực kẹp vạn cân, sấm gió gào thét .

Còn có Tử Nhật lỏng lách, Vũ Hồn tăng phúc, uy thế càng mạnh .

Thế như Tử Nhật trời giáng, Uy nếu toái Nhạc khô, không thể ngăn cản .

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Tử yêu hiểu ra

"Cẩn thận!"

"Vô si đánh lên!"

Thư Vũ Vệ trận doanh truyền đến trận la lên tiếng quát mắng, vẫn như cũ ngăn cản không Hùng Khoát Hải đích phủ đầu một côn .

Nhìn Tử Nhật trời giáng vậy một côn, Vũ Tín muốn tránh ra, nhưng lại như là phụ Sơn Nhạc, căn bản khó có thể di động .

Nguyên lai, rất nhiều người cùng lực lớn vô cùng giả một mình đấu, cũng không phải là không hiểu được tránh được, chỉ biết ngây ngốc chọi cứng . Mà là bị đối phương khí thế tập trung, lực lượng cường đại dẫn động khí lưu, thế như Sơn Nhạc đè xuống, khiến cho như đặt mình trong vạn trượng long cung hoặc thân hãm vùng lầy, khó có thể nhúc nhích .

Đây chính là khí thế như núi!

"Hãy A...!"

Chợt quát trắng khí trắng thế, Vũ Tín cả người Xích Hồng hóa diễm bạo phát, cứng rắn Sinh Sinh đẩy ra cùng trung hoà bộ phận khí thế uy áp .

Thân thể phiến diện, thủ Trung Sơn sông côn vén lên, đập về phía thực màu đồng côn mặt bên . . .

"Khanh . . ."

Điếc tai mất thông kim loại giao kích vang lên, tiếng leng keng đang lúc mọi người bên tai, ông hưởng không dứt .

Vũ Tín cảm giác mình tựa hồ một côn nện ở nguy nga trên núi lớn, căn bản là không có cách lay động, đây chính là lực lượng của hai người chênh lệch!

"Oanh . . ."

Tử Nhật xẹt qua, đại địa chấn chiến .

Vũ Tín bên cạnh bị Hùng Khoát Hải đập ra mấy thước phương viên hố sâu, cát đá bắn nhanh, cát bụi tràn ngập .

"Thật là thần lực! Quả thực xưng là yêu nghiệt!"

Hùng Khoát Hải vẫn chưa nhân cơ hội công liên tiếp, mà là thu côn rút lui . Đứng vững, tàn bạo trừng mắt hậu phương Vương Quân Khuếch, vừa nhìn về phía Vũ Tín khen .

"Thiên Vương khen nhầm! Cùng Thiên Vương so sánh với, căn bản là kiến càng hám . . . Thật sự là không đáng giá nhắc tới!"

Xem Hùng Khoát Hải không có đoạt công, Vũ Tín ám thờ phào, khách khí đáp, cũng đúng lúc đổi giọng .

Vũ Tín cảm giác mình không có lay động thực màu đồng côn, kì thực đã đập thiên một chút, hơn nữa Hùng Khoát Hải đúng lúc thiên hướng, bằng không thực màu đồng côn không biết nện ở Vũ Tín bên cạnh thân .

So với phía trước Từ Cực đánh một trận, Hùng Khoát Hải này đánh lực lượng, rõ ràng bạo tăng rất nhiều, đây chính là hỗn chiến cùng một mình đấu khác biệt .

Đương nhiên, Vũ Hồn tăng phúc là nguyên nhân chủ yếu, trước khi hỗn chiến, Hùng Khoát Hải vẫn chưa kích hoạt Vũ Hồn, cũng không dám toàn lực ứng phó .

Bị Hùng Khoát Hải cảnh cáo trừng mắt, cùng gần cầm kiếm nắm thương đâm người không vui nhãn thần, Liễu thị lại không đáp lại, Vương Quân Khuếch miệng há Trương, chung quy không dám nói nữa, miễn cho chọc giận Hùng Khoát Hải!

"Võ huyện lệnh không cần khiêm tốn! Các loại võ huyện lệnh đến hùng nào đó cảnh giới hoặc niên kỷ, tuyệt đối vượt lên trước hùng nào đó ."

Hùng Khoát Hải cười khở hạ, thẳng thắn thành khẩn đáp . Ngừng lại, thảm than 1 tiếng, thần tình cô đơn nói tiếp: "Võ huyện lệnh thể thân hùng nào đó trở thành tứ Đại Yêu nghiệt, quả thực xứng đáng cái tên!"

"Thiên Vương . . ." Vũ Tín có chút không đành lòng hồ .

"Võ huyện lệnh nói đúng, hùng nào đó đi thẳng sai lộ, trách không được tu vi khó vào! Tứ Đại Yêu nghiệt trung, hùng nào đó lớn tuổi nhất, lại chỉ có thể kính bồi ghế hạng bét, vốn cũng không nên cùng các người tranh chấp . . ."

Hùng Khoát Hải bàn tay to ngăn, ngăn cản Vũ Tín thoải mái, giọng nói xuyt hu than thở . Lập tức, tự giễu cười, chấp tay nói tiếp:

"Còn lại hai chiêu, không cần lại đánh! Đệ nhất người mới thay người cũ, không tiếp thu không được! Võ yêu xứng đáng cái tên, hùng nào đó cam nguyện tương nhượng, càng mong đợi võ yêu cùng với dư ba yêu đối quyết, sau này còn gặp lại!"

"Thiên Vương không cần như vậy! Lấy Thiên Vương uy danh, cũng không cần quan tâm những thứ này giang hồ hư danh, không bằng đi theo hạ đi trước Cú Dung . . ."

Vũ Tín ám thờ phào, cũng chân thành chấp tay mời .

"Võ yêu hảo ý, hùng nào đó tâm lĩnh . Hôm nay hùng con nào đó nghĩ kỹ hảo tình lại, lấy rõ ràng Võ Đạo Chi Lộ!"

Hùng Khoát Hải cắt đứt Vũ Tín mà nói, khách khí đáp, sau đó nói tiếp: "Đương nhiên, võ yêu ân chỉ điểm, hùng nào đó khắc trong tâm khảm, tất có hậu báo . Tương lai hùng nào đó nếu muốn tòng quân, tự có cùng võ yêu đồng đường lúc, tất không phụ võ yêu thiện ý ân tình . . ."

"Đây là ngại huyện lệnh cấp bậc quá thấp à? Một cái Sơn Tặc lòng dạ còn rất cao . . ." Vũ Tín xem như là nghe được!

"Các con! Đi!"

Hùng Khoát Hải lần thứ hai Triệu Vũ Tín ôm quyền xá, bỗng nhiên vận khí quát to, lại cao giọng quát mắng:

"Các người những thứ này đồ vô sỉ! Lần trước võ huyện lệnh tha các người một mạng, lẽ nào các người không biết cảm ơn, còn muốn lại đánh ?"

Tiếng như Hồng sét, vang vọng toàn trường, lại làm cho người có chút không biết nên khóc hay cười .

Hùng Khoát Hải nói thật giống như chuyện không liên quan tới hần, hần không biết thân, không muốn cùng võ huyện lệnh đánh từa như . . .

"Lẽ nào Thiên Kiêu đều là vô sỉ như vậy. . ." Vũ Tín như có sở ngộ .

Lúc này, Hùng Khoát Hải đã đi nhanh đi xa, cũng có không ít thân hình từ phục kích đội ngũ hình vuông ngũ đi ra, ước chừng năm trăm người, đều truy hướng Hùng Khoát Hải!

Trông về phía xa bóng lưng, tia sáng phụ trợ!

Tự nguyện buông tha tứ Đại Yêu nghiệt tên Hùng Khoát Hải, chậm rãi từ hui quanh cô đơn trung đi ra . . .

Đón Cao Dương, thân thể từ từ cao ngất đồ sộ, giống như đang ở đi hướng thiên địa rộng lớn, quang mang vạn trượng!

"Không biết chào hai vị hán uy danh ? Cùng tại hạ có gì ân oán ?"

Thu thập tâm tình, Vũ Tín nhìn về phía cầm kiếm nắm thương hai người, khách khí hỏi.

Có thể cùng Hùng Khoát Hải cùng Vương Quân Khuếch đặt song song, nói vậy không kém nơi nào, nói không chừng lại là hai vị gặp may mắn Thiên Kiêu!

Lấy Hùng Khoát Hải dũng cảm tính cách, tình cảnh này, lại vẫn mời chào không, điều này làm cho Vũ Tín chịu đả kích không nhỏ, mời chào chi tâm nhát không ít . Thế nhưng, mời chào không đến Thiên Kiêu, cũng tận lực không muốn thụ địch a!

Vương Quân Khuếch thuộc về trường hợp đặc biệt, người thành thật thành phẩm quá kém, người bình thường đều nhìn không được!

"Đại trọng phu, đi không đổi tên, ngồi không đổi họ! Tại hạ là Thiên Đường Huyện, Thành Nam tám dặm hai Hiền trang tóc đỏ Linh Quan chi Đan Hùng trung!"

Cầm kiếm đồ nhiệm thanh niên, thân thể một cái, hùng hồn hào khí cao giọng đáp .

"Ồ? Chẳng lẽ là nổi tiếng thiên hạ, nhân xưng tóc đỏ song hùng họ đơn huynh đệ huynh trưởng ?"

Vũ Tín nhãn thần sáng ngời, tức nhiên khôi kính, thái độ tốt cao giọng đáp . Sau đó cấp tốc nói tiếp: "Tại hạ cừu ngưỡng đại danh, thảng trước từng phái người tiễn tiếp bài trang, không biết tóc đỏ song hùng có thể hay không thu được ?"

"Còn ? ! Nói ba xạo, đả kích Vương Quân Khuếch, dụ dỗ la thẳng ngốc, lừa dối Từ mặt Thiên Vương, trực tiếp khiến phe mình giảm quân số sáu bảy trăm, tiếp tục nữa, thế thì còn đánh như thế nào ?"

Xem Vũ Tín tư thế, nho bào văn sĩ hơi biến sắc mặt, trong lòng nể to .

Tâm tư nhất chuyển, hiển ngang lẫm liệt đứng ra, cao giọng gầm lên:

"Vô yêu, ngươi rình coi đường muội, muốn nhiễm Thúc thím, mơ ước Hải Đông, lừa gạt nhân phụ . Như vậy mặt người dạ thú, mất trí vô sỉ đồ háo sắc, người người phải trừ diệt! Mặc cho ngươi xảo thiết như hoàng, năng ngôn thiện biện (ăn nói khéo léo), như trước cái biển không sự thực, hôm nay đó là ngươi chém đầu lúc!"

Ngừng lại, không đợi mọi người nhiều lời, lại cấp tốc hô:

"Các huynh đệ! Hôm nay liền là chúng ta vì dân trừ hại lúc, sát!"

"Thật sao! Hiện tại lại hơn tội danh . . ."

Vũ Tín trừng mắt buồn bực, thật có bùn rơi đứng quần, không phải thi cũng là cắt không nói gì .

Nói, thiên hạ nghe đồn, Văn Võ Thánh Đế Dương Quảng, đăng cơ phía sau dâm fu Phi, Gian Gu Tầu, đùa giỡn qị muội, hơn nữa lấy Tiên Ti Tộc thu kế hôn truyền thống vì lý do, quang minh chính đại tiên hành, không che giấu chút nào .

Tại sao không ai dám đảm đương mọi thuyết ? Ngược lại Vũ Tín cái này không có chứng cứ nói xấu, tự thành sự thực tội danh, người người phải trừ diệt ?

Đương nhiên, Đại Tùy không phải Man Di, không nên cầm Tiên Ti tộc truyền thống nói sự tình!

Dương Quảng việc, sự thực còn chờ nghiệm chứng, cũng đã truyền lưu thiên hạ, trở thành Tùy mất lòng người nguyên nhân chủ yếu một trong .

"Sát!"

Vũ Tín suy nghĩ gian, mệnh mông tiếng kêu khởi, tứ phương quân địch không sợ chết nhằm phía thư Vũ Vệ trận doanh .

Vũ Tín đang muốn lui về, nhện không được hiếu kỳ quan tâm, vô cùng kinh ngạc trừng mắt . . .

Chỉ thấy, nho bào văn sĩ như Thần Côn vậy niệm chú bốp ắn, hướng thiên một ngón tay:

"Phong Thần chúc phúc!"

Một cỗ mịt mờ sóng gợn nhộn nhạo mở ra, tứ phương địch quân tốc độ, dĩ nhiên mạnh thêm một mảng lớn, vượt qua thư Vũ Vệ đám người dự liệu, một thời trở tay không kịp!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Huyết chiến chi Ngộ

"Phong Thần chúc phúc!"

Một cỗ mịt mờ sóng gợn nhộn nhạo mở ra, tứ phương địch quân tốc độ, dĩ nhiên mạnh thêm một mảng lớn, vượt qua thư Vũ Vệ đám người dự liệu, một thời trở tay không kịp!

"Bắn!"

Nhờ bảo văn sĩ hạ lệnh lúc, Vũ Long các loại thư Vũ Vệ đã vận sức chờ phát động, tứ phương quân địch đàn động xung phong lúc, Vũ Long vận khí quát lên một tiếng lớn .

Dây cung đủ vang, bốn năm trăm mũi tên nhọn hoa hàn mang, mang theo dày đặc sắc bén tiếng xé gió, như Tử Thần quang vòng chụp vào quân địch .

Đạo Quang Kiếm Ảnh, còn ảnh kinh phong .

Non nửa mũi tên nhọn bị mẻ Phi, chém vào, hơn phân nửa hạ xuống, vẫn không có tiền tiến bị mất mạng, tính ra chỉ có bắn chết một trăm hai trăm quân địch, rất nhanh liền bị đến tiếp sau quân địch bao phủ!

"Bắn . . ." Vũ Long mi đầu đại trứ, vận khí lần nữa quát to .

"Phanh, phanh, phanh . . ."

Vũ Long vừa dứt lời, dày đặc liên miên cự lực tiếng đánh khởi, quân địch đợt thứ nhất công kích đã hạ xuống .

Kiểm khí Đạo Mang, còn đập chường vũ, còn có thiểm hoa mắt người rất nhiều ám khí .

Long Trượng Lang Tam đội tạo thành Thương Thuần phòng tuyến, xuất hiện nhiều chỗ rung động, rút lui . Có hơn mười mặt Cự Thuần bị đánh nứt, số Thập Diện Cự Thuần bị chém vào, đánh bay các loại.

Còn có hơn mười vị cường giả, thân hình nhảy đánh gian, trực tiếp vượt qua phòng tuyến, sát nhập thư Vũ Vệ trận doanh .

Thư Vũ Vệ trận doanh nhất thời xuất hiện không nhỏ xao động . . .

Nguyên bản, thư Vũ Vệ dự tính quân địch sáu bảy hơi thở (hơi thở = giây) mới có thể vọt tới trước mắt, cũng đủ hai ba sóng vũ tiễn bắn một lượt .

Hôm nay cũng bốn năm hơi thở liền vọt tới trước mắt, nhanh nhất giả chỉ có hai ba hơi, chỉ đủ thư Vũ Vệ bắn một lượt một lớp, đợt thứ hai đã tới không kịp!

"Wolverhampton rút đao bù vào, hiệp trợ; Mộng đội ném bắn!"

Vũ Long kinh hãi, vội vã ngôn ngữ nhất chuyển, cao giọng hạ lệnh .

"Chủ Công (thiếu gia) ? !"

Cùng lúc đó, chứng kiến rất nhiều quân địch nhằm phía độc thân bên ngoài Vũ Tín .

Một trận tiếng hò hét khởi, đồ hoành, gió gia, hoảng Bá, Liễu thị các loại mây người, lao ra trận hình, ngay cả Vũ Long, vũ Mộng các loại thống lĩnh cũng mặt lộ chân chờ .

"Lui về! Giữ nghiêm trận hình, không được xuất chiến!"

Vũ Tín cao quát một tiếng, thủ Trung Sơn sông côn nhất chiêu "Hoành Tảo Thiên Quân", cuốn lên đại lượng cát bụi, mang theo nóng cháy kinh phong, ngăn trở phía trước trùng kích .

Lập tức, bước chân dừng lại, thân hình cực nhanh rút lui!

Lấy địch quân bình quân tu vi cùng cao thủ số lượng, thư Vũ Vệ nếu không bảo trì trận hình, toàn lực bảo trụ thiết Huyết Sát khí tăng phúc cùng áp chế, tận lực phát huy ra quân đội ưu thế, căn bản không phải đối thủ, chỉ ít cũng sẽ tổn thất nặng nề!

"Xích, xích, xích . . ."

Vũ Tín chợt lui lúc, hàn mang lạnh thấu xương, Phá Phong gào thét .

Hơn mười đạo kiếm khí Đạo Mang, mấy chục cây Trường Côn, mấy đạo Quyền Phong, nghênh vô ích đánh phía Vũ Tín, trực tiếp phong kín Vũ Tín bên

trái, bên phải, ba vị trí đầu phương!

Vũ Tín nhú, hai tay nắm ở Sơn Hà Côn, lấy điện quang thạch hỏa tốc độ quay về Cuồng Vũ.

Côn ảnh như ngọc bích, cuốn lên khí lưu như rồng quyền rít gào, càng mang theo làm người ta hít thở không thông cực nóng, làm cho không ít quân địch khó có thể tới gần.

Khí phách đỡ rất nhiều công kích, Vũ Tín nhưng cũng mất đi điều kiện tốt nhất lui lại thời cơ, đảo mắt liền bị quân địch vây quanh!

Côn gió rít gào, côn ảnh liên miên, còn có Xích Hóa cực nóng, Tử Kim đốt thể.

Trong lúc nhất thời, vây quanh Vũ Tín Chư hơn cao thủ, trong đó non nửa Luyện Khí cảnh, dĩ nhiên thúc thủ vô sách, nhìn nhau hoảng sợ!

"Chính là loại cảm giác này..."

Mọi người vây công, Vũ Tín chỉ có thể bằng cảm giác cùng man lực tự bảo vệ mình, phản kích, không dám lạm dụng nội lực, mỗi chiêu đều lưu có một chút dư lực, ngay cả các loại tinh diệu chiêu thức cũng toàn bộ không dùng võ lực, cũng dần dần quên lãng.

Thế nhưng, theo chiến đấu kịch liệt duy trì liên tục, Vũ Tín lại cảm giác đối với « Vũ Thần tâm kinh » lĩnh ngộ, đột nhiên tăng mạnh, hoàn toàn chính là dựa vào Vũ Thần áo nghĩa đang chiến đấu, hoặc có lẽ là, dựa vào bản năng!

Là trọng yếu hơn một điểm, Vũ Tín cảm giác được rõ ràng thể Nene lực, đang điên cuồng xao động, vận chuyển, bành trướng, tốc độ là bình thường khổ tu hơn mười lần, thậm chí mấy chục lần!

Là Chiến Ý? Là lệ khí? Là sát khí?

Là cảm ngộ? Là áp lực? Vẫn là tiềm lực?

Lúc này, Vũ Tín bất chấp suy nghĩ sâu xa, có chút giải đãi là được có thể chết ở bản lén lãnh dưới tên.

Ngoại trừ ở trên ở ngoài, Vũ Tín còn cảm giác được Trường Côn ở trong hỗn chiến chỗ tốt, lực sát thương là so với thương đao Mâu Kích trở nên dài vũ khí yếu. Nhưng sức tự vệ càng mạnh, tương đối sẽ không phát sinh vũ khí bị đập tình hình, tự chủ tính, sự linh hoạt cũng so với cường!

Có lợi có hại đi!

"Chủ Công!"

Đáng tiếc, thư Vũ Vệ cũng không dám khiến Vũ Tín thân hãm hiểm cảnh, 1 tiếng dễ nghe la lên, hơn mười mũi tên nhọn tiếng rít tập kích vây công Vũ Tín mọi người.

"Cách cách..."

Roi mình thanh khôi, Liễu thị vãi ra trong tay trường tiên, giống như Hỏa Xà xuất động, một cái Hỏa Xà mang theo rất nhiều Hắc Xà đánh về phía Vũ Tín phía sau quân địch.

"Đình đình đang đang..."

Dày đặc kim loại giao kích vang lên, vây công Vũ Tín quần thể từng khoa tan đi.

Hỏa roi như xà, linh mãnh cuốn lấy Vũ Tín phần eo, Liễu thị xoay người chạy...

Một cổ lực kéo truyền đến, Vũ Tín thuận thể chột lui, hai tay cầm côn quay về Cuồng Vũ, ngăn trở đao thương kiếm côn cùng các loại ám khí, thủ cẩn thận, tạt nước không vào!

Vũ Tín thâm than...

Tuy là Vũ Tín uống mọi người không được xuất chiến, tất cả mọi người vẫn là không biết tùy ý Vũ Tín thân hãm hiểm cảnh, độc thân chiến đấu hăng hái a!

"Xích..."

Mất thấy Vũ Tín gần lui về thư Vũ Vệ trận doanh, nhất đao chói tai tiếng xé gió khởi...

Vương Quân Khuếch cầm trong tay Quỷ Đầu Đại Đao bay lên trời, đơn giản Nhất Đao nhằm thẳng vào đầu chém, Uy nếu phá núi khô, lại có Liệt Diễm hùng lực, nường Nhân Hồn thể.

Vũ Tín thủ Trung Sơn sông côn kích ra, như Nộ Long rời bến, cường thế đánh tan mảnh liệt khí lưu cùng Liệt Diễm, ở giữa đao phong.

Điếc tai trong tiếng vang leng keng, khủng bố cự lực đập bay Quỷ Đầu Đại Dao, cũng mang theo Vương Quân Khuếch nghênh vô ích bay ngược hơn mười mét .

Rơi xuống đất, Vương Quân Khuếch đang phải tiếp tục vọt tới trước tập kích, cảm thụ được một cổ dày đặc nguy hiểm ánh mắt, vừa nhìn, cũng thần bí lão già . . . Hoàng Bá, đang theo dõi hắn .

Vương Quân Khuếch nhất thời trong lòng phát lạnh, gào thét mấy tiếng, cũng xoay người lẩn vào trong đám người . . .

Không có chạy, đổi một góc độ tiếp tục vây công!

Bỏ qua cơ hội lần này, Vương Quân Khuếch lại dự đoán được « Ly Hóa Thần Sát », cơ bản không đùa!

"Răng rắc . . ."

Phản hồi trận doanh, Vũ Tín điểm mũi chân một cái, phóng người lên, thủ Trung Sơn sông côn đập về phía một gã chiến đấu kịch liệt đồ hoành luyện khí cao thủ .

Luyện khí cao thủ xoay người lại, trong tay Trường Côn một trận . . .

Trường Côn gián đoạn, liên quan đầu người như đưa hấu nổ lên!

Luận tu vi, Vũ Tín thì không bằng Luyện Khí cảnh . Thế nhưng, Sơn Hà Côn nặng đến bốn trăm cân, hơn nữa Vũ Tín mạn lực hện mười tám ngàn cân, hơn nữa nội lực tăng phúc . Một côn xuống phía dưới, vừng vàng hơn hai vạn cân, như thế nào phổ thông Luyện Khí cảnh có khả năng chọi cứng ?

"Đỗ hoành!"

Sơn Hà Côn đảo qua, đập bay hai vị, bức lui bốn năm vị, Vũ Tín hô .

Đỗ hoành hội ý, vội vã đưa lên u ảnh kiếm . . .

"Bá . . ."

Vũ Tín tay phải nắm u ảnh kiếm chuôi kiếm, dời qua một bên chém một cái, nhất Dao nhất Kiếm lưỡng côn bị chém đứt, liên quan một cái cánh tay, nửa đoạn thân thể và chóc lát đầu người, phóng lên cao . . .

U ảnh kiếm qua, Chư vật giòn như tờ giấy găm vóc!

Lúc này, tiện lợi hơn, Vũ Tín cũng cảm thụ được trường vũ khí, vũ khí hạng nặng, thậm chí Sơn Hà Côn tậ đoạn . Gắn người không có phương tiện, lại quá nặng .

Hơn bốn ngàn quân địch, chính là không hoàn thủ khiến Vũ Tín từng cái đập chết, cũng có thể một chết Vũ Tín!

Không có du dương kèn lệnh, không có trầm muộn trống trận!

Mùi tanh gay mũi, nóng bỏng Tiên Huyết, lóe lên hàn mạng . . .

Khiến Vũ Tín lệ khí bạo tăng, tả kiếm bên phải côn, bên trái công bên phải thủ, trắng trợn xông giết .

Nơi đi qua, Tiên Huyết như nước thủy triều, phần còn lại của chân tay đã bị cụt bay tán loạn!

Vô thanh vô tức, Vũ Tín tu vi, đột phá Luyện Thể Cửu Trọng hậu kỳ, tấn cấp Đinh Phong, đạt được liên thể Đại Viên Mãn . . .

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 63: Quân Hồn đại giới

Vô thanh vô tức, Vũ Tín tu vi, đột phá Luyện Thể Cửu Trọng hậu kỳ, tấn cấp Đinh Phong, đạt được Luyện Thể Đại Viên Mãn . . .

"Oanh . . ."

Điên cuồng trong kịch chiến, Vũ Tín cảm giác trong cơ thể chấn động, liên quan tâm thần đã bị trùng kích, vội vã kiểm tra tự thân .

Mới phát hiện, trong cơ thể nội lực, đã nhuộm biến thành cường đại hơn, cao cấp hơn năng lượng . . . Chân khí, chỉ chờ mở khuếch trương kinh mạch huyết khiếu, vận chuyển Chu Thiên .

Khí huyết khí lực biến thành hư ảnh, đã ngưng thật đến Luyện Thể giới hạn, chỉ chờ dẫn dắt ngưng đúc, liền sẽ chính thức hóa thành Vũ Hồn hư ảnh, tên gọi tất Vũ Hồn .

Lấy Vũ Tín hôm nay trạng thái, hai điểm đều là nước chảy thành sông, không hề vượt qua ải gông cùm xiềng xích, đây chính là Vũ Tín đích căn cốt tư chất .

Chân chính tu tập võ học, Vũ Tín mới biết tiền thân trong trí nhớ cái gọi là đánh Thông Kinh Mạch huyết khiếu các loại thuyết pháp, hoàn toàn là lừa dối người .

Một người, kinh mạch không thông, huyết khiếu bế tắc, đã sớm chết xuyên thấu qua, còn có thể sống đến chờ người trùng kích ? !

Cái gọi là tập võ, ngoại trừ Cường Thân kiện thể, tăng cường lực lượng . Tiến thêm một bước chính là đem kinh mạch, từ hồi hương đường nhỏ, chế tạo Thành Khang trang Đại Đạo; chính là đem huyết khiếu, từ vũng bùn, chế tạo thành hồ sâu . Như vậy, mới có thể chống đỡ cùng tích súc lực lượng cường đại hơn!

Cái gọi là Chu Thiên, còn lại là tương tự với sinh sôi, loại bỏ, chiết xuất nguyên lý .

"Chuyện gì xảy ra ? Lại là mạc danh kỳ diệu đề thăng . . . Trước khi tỉnh ra mấy tháng khổ luyện mới có thể đạt được viên mãn à? !"

"Không được! Chưa đạt được nhân thể cực hạn, không thể đơn giản đột phá!"

"Đột phá luyện thể cảnh sau đó mới Luyện Thể, bằng đức kiếm thành hình gỡ lại đánh rèn luyện . Hiệu quả không phải là không có, chỉ là làm nhiều công ít, sẽ Trúc Cơ bất ổn, tương lai tiềm lực giảm đi, còn khả năng rèn luyện quá độ mà tan vỡ, phản phệ . . ."

Cường đại tinh thần lực có thể dùng Vũ Tín tư duy mãi tiếp, rất nhanh nghĩ thông suốt cũng quyết định, liền cứng rắn Sinh Sinh áp chế xao động bất an đích thực khí cùng khí huyết khí lực .

Loại này cưỡng chế áp chế, khá khó xử chịu, thật giống như thân thể có chỉ dị thú đang làm ầm ĩ, thật giống như có vật gì không phát không được, so với nghẹn phát niệu, nghẹn tinh các loại còn khó chịu hơn . . .

"Sát!"

Vũ Tín lời thề vậy rít gào 1 tiếng, như sét đánh ngang tai nổ vang, Hóa bị đè nén là Chiến Ý, lần thứ hai sát hướng quân địch .

Trong lúc, Vũ Tín phát hiện lúc này trạng thái đối với Luyện Thể hiệu quả càng mạnh . Chỉ là tuyệt đại đa số Vũ Tu, nhìn không được, hoặc không chịu nổi tính tình, hoặc các loại nguyên nhân, các loại không vội mà thôi!

Đây cũng là nhân chi thường tình .

Người bình thường nhân thể cực hạn lực lượng là một vạn cân, năm nghìn cân là vĩ đại ranh giới, là tài trí bình thường cùng thiên tài phân chia tuyến, càng đi về phía sau càng khó đề thăng, căn cốt tư chất các loại càng kém càng khó đề thăng .

Tạm thời không tính là tu vi gông cùm xiềng xích, phổ thông Vũ Tu cùng với vài cái ba năm năm năm, thậm chí mười năm tám năm, còn không bằng cố gắng đột phá . Có thực lực mạnh hơn, nhằm truy cầu càng nhiều chuyện vật!

Truy cầu nhân thể cực hạn, là thiên tài trở lên tư chất Vũ Tu, mới có thể có đặc quyền cùng dã tâm!

. . .

Tà dương như máu!

Đỏ bừng Tiên Huyết nhuộm đỏ bờ sông, nhuộm đỏ phủ sông .

Lạnh như băng Thi Hải, phủ phục các nơi; dư tồn phần còn lại của chân tay đã bị cụt, rơi các nơi .

Không đành lòng nhân gian máu tanh mặt trời chói chang, từ từ tránh né . Thâm thúy hắc ám, từ từ thôn phệ đại địa . Lạnh như băng gió đêm, tựa hồ muốn thổi tỉnh thương sinh . . .

Huyền xinh đẹp chiều tà, nhuộm đỏ Huyết tinh, nhuộm đỏ Huyết Nhân, nhuộm đỏ xao động nhiệt huyết . . .

Chiến đấu kịch liệt nửa ngày, lấy ngàn mà tính sinh mệnh vẫn lạc, cũng dễ cho song phương huyết hồng hai mắt, mê thất tâm thần!

"Răng rắc . . ."

Sấm gió gào thét trung, Vũ Tín tay cầm Sơn Hà Côn đập bạo nổ một gã quân địch trên thân, tựa như chỉ là đập bể khóa như dưa hấu tâm lĩnh .

Vũ Tín tựa như khát cầu hơi nước trong sa mạc người, tham lam tắm nung nhiệt huyết Vụ, xoay người lại đánh về phía phụ cận quân địch .

Lúc này Vũ Tín, tay phải u ảnh kiếm không biết rơi chạy đi đâu!

Nóng ran chân khí cùng khí huyết, khiến Vũ Tín rơi vào điên cuồng chiến đấu và giết chóc, ngay cả dùng ít sức cũng không đoái hoài tới, cầm trong tay Sơn Hà Côn cuồng đập chọt vỗ, bị Vũ Tín đập tổn thương đập chết già, khó có toàn thân!

Bạo lực!

Dã man!

Huyết tinh!

Đây là đối với lúc này Vũ Tín, giải thích tốt nhất .

Chiến đấu kịch liệt nửa ngày, Vũ Tín cũng chịu không ít tổn thương, đao chém kiếm đâm côn đập, quần áo tả tơi .

Quý dị là, tắm rửa máu tanh Vũ Tín, thân Vô Huyết tích . . .

Quanh quần Vũ Tín Xích Hỏa, tựa hồ đang tham lam hấp thu Huyết tinh, đốt sạch tạp chất, hấp thu tinh túy, tráng Đại Hỏa thể .

Vốn chỉ là làm nổi bật Vũ Tín nửa người trên Xích Hỏa, đã bao phủ hơn phân nửa thân . Đó là Xích Hỏa nội bộ Tử Kim quang mang, cũng chói mắt rất nhiều!

Huyết tinh trong tràn ngập . . .

Huyền phù thư Vũ Vệ đỉnh đầu thiết Huyết Sát khí, đã hóa thành dư tợn ám hồng sắc, đây là hợp cách Hồng cấp ký hiệu của quân đội!

Đỏ sậm thiết Huyết Sát khí trong cốt lõi bộ phận, nhất tôn thiên cánh tay dư tợn Tử Sắc hình người, triển khai cánh tay ngạo thị, giống như Ngạo Thị Thiên Hạ thương sinh, khí thế bừa bãi, uy thế lẫm lẫm .

Cái này Tử Sắc hình người, có điểm giống . . .

Vũ Thần thần tượng!

Tử Sắc hình người, không hề như trước khi tỉnh tỉnh mê mê, mơ mơ màng màng . Rõ ràng linh động có thể Vũ Hồn, rất có linh tính!

Đây chính là Quân Hồn!

Thư Vũ Vệ Quân Hồn, rốt cục luyện thành, kích hoạt!

Vậy khắp phủ sông bờ sông hơn vạn bình phạm vi Huyết tinh, đem khô ráo mặt đất nhuộm dần thành vùng lầy dòng máu, rốt cục tạo ra thư Vũ Vệ Quân Hồn!

Cái này, chính là Quân Hồn đại giới!

"Phốc . . ."

Đao Quang Kiếm Ảnh choáng váng mắt người, nùng tràn máu tinh mê tâm thần người .

Cuồng chiến trung, nhất đạo Ngân Xà quán vòng quanh Sơn Hà Côn, tốc độ như thiểm điện xuyên thủng Vũ Tín phản bưng, mũi thương nhập vào cơ thể ra .

"ừ!"

Vũ Tín tay phải thiểm điện nắm phản bưng Ngân Thương, như kim sắt định trụ, khiến cho không còn cách nào tiếp tục đâm vào hoặc nhổ đi .

Cực độ đau đớn, hai mắt căm tức, lọt vào trong tầm mắt là mặt như Quan Ngọc, tuần lãng bất phàm thanh niên nhân!

"Phanh . . ."

Một cước thiểm điện đá ra, xương cốt tiếng vỡ vụn trung, Ngọc Diện trẻ tuổi Tiên Huyết cuồng phún, như đạn pháo phóng lên cao, bay qua mọi người

đỉnh đầu . . .

"Chủ Công ? !"

"Thiếu gia ? !"

Một trận khó có thể tin vừa thương xót nộ điên cuồng tiếng gọi âm ỉ khởi . . .

Trong kịch chiến Vũ Long, hoàng Bá, lưỡng Tỳ các loại, đều liều lĩnh nhắm phía Vũ Tín!

"Phù phù, phù phù, phù phù . . ."

Cực độ đau đớn liều tâm Mê Thần, Vũ Tín tựa hồ nghe được tim mình nhảy rộn, tựa như muốn nhảy ra hầu .

Thâm thúy vô ngần hắc ám, liên tục đánh thẳng vào Vũ Tín tâm thần cùng cảm quan, khiến cho hỗn loạn, mơ mơ màng màng . . .

Đây chính là cảm giác tử vong sao?

Tử Vong, nguyên lai cũng không đáng sợ, chỉ thì hơi mệt chút!

Phục sinh một đời, ta đâu sai sao? Vì sao chết non ?

Không sai!

Vậy không đáng chết!

Kiên trì, không nhất định hữu hiệu .

Chỉ là tin tưởng vững chắc, làm như vậy là đúng . . .

Mơ hồ chi tế, từ nơi sâu xa, lại có cái thanh âm liên tục đang điên cuồng triệu hoán Vũ Tín, khiến Vũ Tín chưa có hoàn toàn hôn mê!

Sương mù trợn mắt . . .

Lọt vào trong tầm mắt là thiết Huyết Sát khí trong Tử Sắc Quân Hồn, chính là nó đang kêu gọi bản thân, hoặc như là chứng kiến một "chính mình" khác . . . Quỷ Hồn!

"Gào . . ."

Đau nhức, lệ khí, sát ý, kiên trì, tín niệm các loại, quần quýt lấy nhau, có thể dùng Vũ Tín ngưỡng Thiên Bạo rống, thanh thế kinh hồn .

Vũ Hồn cùng Quân Hồn, nhất tề rung động, lấy một loại huyền diệu mật mờ phương thức, câu thông đứng lên . . .

Phệ Huyết hưng tàn ý niệm dẫn tới Vũ Tín nằm trong bụng Ngân Thương, bỗng nhiên rút lên . . .

Đỏ bừng Tiên Huyết bắn nhanh trung, nhất đạo rõ ràng uy nghiêm ba động, tại chỗ có thư Vũ Vệ sâu trong linh hồn lướt trên, không tiếng động, đã có đạo .

"Vũ Thần chi tâm!"

. . .

"Vũ Thần con giận!"

. . .

"Phệ Huyết Chân Vũ!"

. . .

Viết xong

Chương 64: Quân Hồn oai

"Vũ Thần chi tâm!"

Từ Sắc Quân Hồn run lên, một cỗ mật mờ ba động nhộn nhạo mở ra, lấy thiết Huyết Sát khí là người đại lý, truyền lại đến tất cả thư Vũ Vệ trên người .

Thư Vũ Vệ cảm giác một Cỗ Thần bí mật lực lượng rưới vào tự thân, uể oải, đau đớn, sợ hãi các loại tâm tình tiêu cực giảm đi, còn có cỗ muốn ngừng mà không được nhiệt huyết xao động, tựa hồ chiến đấu là món cực kỳ sáng khoái chuyện vui sướng!

"Vũ Thần con giận!"

Lại một cỗ mật mờ ba động nhộn nhạo mở ra, đồng dạng là đi qua thiết Huyết Sát khí truyền lại, thư Vũ Vệ đồng dạng cảm giác được một Cỗ Thần bí lực số lượng rót vào tự thân .

Bất đồng chính là, thư Vũ Vệ cảm giác mình lực lượng càng mạnh, động tác nhanh hơn, tinh thần càng cao, đầu óc càng rõ ràng vân vân.

"Phệ Huyết Chân Vũ!"

Từ Sắc Quân Hồn không có phản ứng gì, thư Vũ Vệ cũng không có đặc biệt gì cảm giác .

Bất quá, tràn ngập chiến trường huyết vụ, nhìn kỹ nhãn lực mạnh yếu, có thể thấy được từng sợi huyết vụ quán trú hướng Vũ Tín . . .

Vốn là Dục Hòa sừng sững Vũ Tín, Huyết tinh bao phủ, làm cho loại gần Hủy Thiên Diệt Địa trong lửa Ma thần vừa nhìn kỹ cảm giác, uy thế lẫm lẫm!

Người khác không biết là . . .

Lúc này Vũ Tín, vết thương cực nóng xao động, có thể rõ ràng cảm giác được máu thịt nhúc nhích cùng thương thể khôi hãn, có thể nghĩ khôi hãn tốc độ cực nhanh!

"Ta phỏng đoán quả nhiên không sai! Thư Vũ Vệ mỗi Huyết tinh liền thực lực đại tăng, cũng là bởi vì Huyết tinh . . . Bởi vì . . . Phệ Huyết Chân Vũ!"

"Không hổ là « Vũ Thần tâm kinh » a! Đây chính là « Vũ Thần tâm kinh » nghịch thiên chỗ! Đương nhiên, cũng cùng lai lịch của mình có quan hệ rất lớn!"

Cảm thụ được kinh khủng tốc độ khôi phục, lại thêm Thượng Quân Hồn dị trạng, Vũ Tín ý thức cấp tốc khôi phục, cường đại tư duy phát huy ra hiệu quả, khiến Vũ Tín rất nhanh nghĩ thông suốt trong đó rắc rối phức tạp quan hệ!

« Vũ Thần tâm kinh » Đệ Nhất Trọng, có thể mượn chi huân luyện Nhân Cấp Vũ Thần Vệ, ngưng Luyện Vũ Thần Quân Hồn, có thể dùng Quân Hồn có "Vũ Thần chi tâm" cùng "Vũ Thần con giận" hai đại đỉnh cấp cơ bản Đặc Tính, cũng ngẫu nhiên thu được duyên từ Quân Chủ một loại thiên phú Đặc Tính .

Vũ Tín tuy là với cái thế giới này huấn luyện phương pháp không hiểu lắm, nhưng cũng biết chút thường thức .

Trong thiên hạ tuyệt đại đa số tuyệt học Bảo Điển cùng luyện quân phương pháp, mỗi trọng Quân Hồn chỉ có một loại Đặc Tính, đây chính là chệnh lệch!

Quân Hồn Đặc Tính, thuộc về chủ động tính, cần Quân Chủ chủ động đi kích hoạt .

Quân Hồn thiên phú, thuộc về bị động tính, không cần Quân Chủ chủ động đi khống chế, cũng trường kỳ hữu hiệu .

Đương nhiên, đây là Quân Hồn thiên phú, cũng không phải là quân Tốt thiên phú . Bị Quân Hồn tán thành cùng ảnh hưởng quân Tốt mới hữu hiệu, ly khai quân đội liền vô hiệu .

"Phệ Huyết Chân Vũ" chính là Quân Hồn thiên phú, duyên từ Quân Chủ Vũ Tín thiên phú, cùng Vũ Tín lai lịch có quan hệ rất lớn .

Bởi vì là Vũ Tín kiếp trước cùng tiền thân dung hợp, mới thành tựu hôm nay Vũ Tín, nói là Phệ Huyết mà đến, một điểm không quá đáng!

Đây là . . .

Mê hoặc mình và thư Vũ Vệ, đại khai sát giới, nhiều tạo huyết tinh a!

"Xích . . ."

Ở trên ý tưởng, bất quá là hô hấp giữa sự tình . Vũ Tín lực rút trong tay Ngân Thương, ném . . .

Chối tai tiếng xé gió tiếng rít, hung mãnh xò xuyên qua trước người địch quân thân thể, gào thét mà qua lại bắn chết cùng đánh bay hơn mười vị quân địch .

Thế sợ toàn trường!

"Sát!"

Ngưng tụ cuồng bạo sát ý cùng Chiến Ý, điệp tai bạo hồng . Người bị thương nặng Vũ Tín , khiến cho người sợ hãi Hung Tinh quá độ, bỗng nhiên đập ra . . .

Thủ Trung Sơn sông côn Uy nếu vũ động sơn hà, đánh đầu thủng đó; không gì cản nổi, từng cổ một huyết nhục chi khu, giòn như tờ giấy gấm vóc bị đập Phi, phách bạo nổ, nổ nát .

"Sát!"

Xem Chủ Công hung hãn như vậy, thư Vũ Vệ toàn thể tinh thần đại chấn, Hung Tinh quá độ . Cuồng trong tiếng hô, như mãnh hổ xuống núi, như hung tàn sói đói, điên cuồng đánh về phía quân địch!

Đao Quang Kiếm Ảnh, Tiến Mang như dệt cửu .

Tùng tùng đồ bùng Tiên Huyết, như trăm hoa đua nở .

Trận trận huyết nhục ba động, như sóng triều cuộn trào mãnh liệt .

Nguyên bản bị quân địch vây công, đau khổ chống đỡ thư Vũ Vệ . Bỗng nhiên bạo phát, tinh thần, lực lượng các loại đại phúc độ tăng vọt, toàn diện nghịch tập .

Mặt trời chiều ngã về tây, Hồng Hà như máu .

Gió, gọi lên xao động loạn thể mạch nước ngầm, thổi tắt giá rẻ sinh mệnh ánh sáng, thổi bay mai táng thiên cổ Vũ Thần kèn lệnh . . .

Khiến chiến ý điên cuồng, làm nổ mạch nước ngầm mãnh liệt Đại Tù đi!

. . .

"Quân Hồn ? Làm sao có thể ?"

"Lẽ nào . . . Võ yêu hay là vị cấp độ yêu nghiệt quân sự kỳ tài ?"

"Không có khả năng! Từ xưa đến nay, sẽ không xuất hiện qua Quân Hồn mới thành lập, liền mang vào ba Đặc Tính chuyện! Không phải chỉ có thể mang vào một cái sao? !"

Thư Vũ Vệ đột nhiên bạo phát cùng nghịch tập, bị thương nặng tiền tuyến quân địch, chấn trụ ngoại vi quân địch, sợ mềm nhũn bảo văn sĩ .

Lấy nhơ bảo văn sĩ kiến thức quảng bác, cũng chưa từng nghe qua chính là gần Nguyệt, liền huấn luyện được Hồng cấp quân đội, cũng tạo ra chân chính Quân Hồn sự tình .

Kinh khủng hơn là, rõ ràng cho thấy trong kịch chiến dựng dục mà thành Quân Hồn . Nghe Vũ Tín điên cuồng hét lên, tựa hồ có ba Đặc Tính ?

Đây thật là văn sở vị văn, ngay cả cổ tịch lịch sử, dã sử, cổ sự các loại, cũng chưa từng thấy qua!

"Không được! Tin tức này, nhất định phải truyền trở về . . . Ta nhất định không thể chết được ở nơi này!"

Mất thấy thư Vũ Vệ toàn diện vô đến, phe mình tình thế không hay, nhơ bảo văn sĩ vì mình mượn cớ, không để ý phe mình mọi người, xoay người nhanh chân chạy .

Kể từ đó, quân địch càng là tuyệt thượng gia sương .

Vốn có, phục kích phương đã bị thư Vũ Vệ thiết Huyết Sát khí cùng Quân Hồn áp chế, vô cùng lực chỉ có thể ra tám chín phần; có nhơ bảo văn sĩ "Phong Thần chúc phúc", còn có thể gần hơn điểm "Tăng phúc chênh lệch". Thế nhưng, các loại Vũ Thần Quân Hồn bạo phát, tăng phúc chênh lệch đại, phục kích phương vô cùng lực chỉ có thể ra sáu bảy phần . Lại mất đi "Phong Thần chúc phúc", cứ kéo dài tình huống như thế, tình thế càng ác liệt hơn!

"Xích . . ."

Nhơ bảo văn sĩ mới vừa hướng bờ sông chạy không bao xa, sắc bén rất mạnh tiếng xé gió khởi . . .

Lệch người đi, một mũi tên nhọn sượt qua người, đem nho bào văn sĩ sợ chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người!

Nhìn về phía trước, nho bào văn sĩ mới phát hiện, lưu thủ năm chiếc thương thuyền nhân thủ, đã biến mất . Trên thương thuyền từng từng hàn quang như sao, lại rõ ràng cho thấy hướng về phía thuyền bên ngoài . . .

Đoán không sai mà nói, năm chiếc Thương Thuyền, đã bị thư Vũ Vệ chiếm lĩnh . Còn là một đám Thần Tiền Thủ, cứng rắn xông là tự tìm Tử Lộ a!

"Hết! Hết! Cái này toàn bộ xong . . . Làm sao bây giờ ?"

Nghĩ đến đây khả năng, nho bào văn sĩ lạnh cả người, cảm giác tiền đồ một vùng tăm tối, còn có Tử Vong chi buồn!

"Không được! Vương thị không thể trở về đi, không chết cũng tiền đồ ảm đạm! Có người nói Việt Quốc Công Dương Tổ con Dương Huyền Cảm, đang Nghiễm mộ lương tài, khá có dị tâm, phải là một cơ hội . . ."

Nghĩ vậy, nho bào văn sĩ cho mình thêm một "Phong Thần chúc phúc", ngay cả thân tín tâm phúc cũng không thông tri, một mình trốn . . .

. . .

"Thiếu gia! Vương Quân Khuếch chạy á!"

Vũ Tín đang điên cuồng chiến đấu kịch liệt chi tề, đồ hoành một cơn đập bay đôi thủ, cao giọng hô .

Vũ Tín trông về phía xa, liền chứng kiến Vương Quân Khuếch cầm trong tay Quỷ Đầu Đại Dao, đã một mình ly khai chiến trường, tốc độ cực nhanh cuộn cuộn ra hơn nghìn thước xa. . .

"Cái này vô sỉ gia hòa! Lại là bỏ lại chiến hữu đi đoạn hậu, bản thân chạy trốn chết . . ."

Vũ Tín thầm mắng 1 tiếng, so sánh một phen, điểm mũi chân một cái nhảy lên, Trường Côn mở đường, xông lên một chiến mã vô chủ, cứng rắn Sinh Sinh mở đường máu, thẳng hướng Vương Quân Khuếch đuổi theo!

"Chủ Công ? !"

"Thiếu gia!"

Vũ Long, hoàng Bá các loại người thất kinh hô, hôm nay Binh hung chiến đấu hiểm, Chủ Công há có thể độc thân truy địch ? !

Nhớ tới trước khi Chủ Công hứa hẹn, mọi người có chút minh bạch!

**

Tuần này thượng Tam Giang bảng, rất trọng yếu bảng danh sách, không thể lạc hậu a, bái cầu Tam Giang nhóm!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Thiên Kiêu chi thương

Hôm nay Binh hung chiến đấu hiểm, Chủ Công há có thể độc thân truy địch ? !

Nhớ tới trước khi Chủ Công hứa hẹn, mọi người có chút minh bạch!

Ngũ Liễu trang chi chiến, Chủ Công vẫn chưa truy sát Vương Quân Khuếch, bằng không lúc đó Vương Quân Khuếch không dễ dàng như vậy thoát thân .

Hôm nay, Chủ Công vết thương chồng chất, bị thương không nhẹ . Lại dứt khoát cướp ngựa truy địch, ngoại trừ Vương Quân Khuếch không thể lưu ở ngoài, trọng yếu hơn chính là . . .

Chủ Công đối với Liễu thị hứa hẹn!

"Các ngươi yên tâm, chú ý cho kỹ chiến cuộc là được!"

Hoàng Bá cấp tốc phân phó âm thanh, thân Hóa tàn ảnh truy hướng Vũ Tín .

"Sát!"

Vũ Long đám người Đại thờ phào, hô quát một tiếng, đánh về phía quân địch .

Có hoàng Bá thủ hộ, hơn nữa quân địch toàn diện tan tác, cơ bản không cần lo lắng!

"Ừ?!"

Cuộn cuộn trung, Vương Quân Khuếch quay đầu nhìn lại, nhất thời sợ đến thân thể run lên, sợ mất mật, lực rút hai chân liều mạng cuộn cuộn .

Thế nhưng, tiếng vó ngựa càng ngày càng gần, Từ Vong cảm giác nguy cơ càng ngày càng rõ ràng dày đặc!

Vương Quân Khuếch không phải La Sĩ Tín, « Ly Hòa Thần Sát » cũng không am hiểu tốc độ, căn bản không chạy nổi chạy như điên chiến mã!

500m . . .

300m . . .

Trăm mét . . .

Mất thấy ngay cả Huyết tinh chiến trường cũng không nhìn thấy, Vũ Tín lại đuổi gần hơn, còn có một nhăm mắt theo đuôi theo Vũ Tín, tốc độ so với chiến mã cùng Vương Quân Khuếch còn nhanh hơn hoàng Bá!

"chờ một chút!"

Tâm tư nhất chuyển, Vương Quân Khuếch quay đầu nhìn về Vũ Tín hô to, lại tuyên thệ vậy đồng dạng địa cấp tốc nói tiếp:

"Chúng ta cũng không bao lớn cừu hận, tất cả xuất xứ từ hiểu lầm mà thôi! Ta nguyện ý sẵn sàng góp sức võ huyện lệnh, là võ huyện lệnh cùng Cú Dung con dân quên mình phục vụ . . ."

"Không thu!"

Vương Quân Khuếch thanh âm chưa dứt, phóng ngựa chạy như điên Vũ Tín đã đuổi tới, tiếng hừ lạnh trung, lực rút Sơn Hà Côn, thuận thế đập ra . . .

Mãnh liệt khí lưu cuốn lên cát bụi, hỗn loạn sấm gió gào thét .

"Oanh . . ."

Vương Quân Khuếch kinh hãi, không nghĩ tới lấy hấn uy danh cùng năng lực, nghe nói có ý đến ngũ Liễu trang mời chào hấn Vũ Tín, thật không ngờ quả đoán xuất thủ .

Chân khí cuồng bạo, khí thế bạo phát, cả người Liệt Diễm hùng hực như Hòa Thần đến trái đất, Quỷ Đầu Đại Dao một đỡ . . .

"Răng rắc . . ."

Tinh Thiết chế tạo Quỷ Đầu Đại Dao, bị một cơn đập loan, đập bay, vỡ vào trên ngực . . .

Dày đặc rõ ràng xương cốt tiếng vỡ vụn khởi, Vương Quân Khuếch trùng thiên bay xéo cao mấy chục mét, máu nhuộm đỏ trường không, không biết toái bao nhiêu xương cốt!

"Lịch, lịch, lịch lịch . . ."

Vũ Tín trong tay dây cương một trao, lặc Mã Hoãn bước .

Vương Quân Khuếch hạ xuống, cuộn cuộn nổi lên không ít cát bụi, Tiên Huyết ồ ồ cấp tốc nhuộm dãn mặt đất, đã chết xuyên thấu qua!

Vệt áo lục, lông mày rậm hồ nhân, sắc mặt Xích Hắc, đồ nhuộm đầy mặt . . .

Nhìn triệt để bị mất mạng Vương Quân Khuếch, Vũ Tín kích động trong lòng, tâm tình hỗn loạn .

"Áo lục suất, Mỹ Nhiêm Công, Đại Dao Vương . . . Lục Lâm Bắc Lộ bầu cảm . . ."

"Kiếp trước trung đại danh đình đỉnh Thiên Kiều, cứ như vậy bị bản thân trọng còn đánh gục, là bi ai của mình ? Còn là bi ai của hấn ?"

"Vẫn đối với lịch sử Thiên Kiều sùng kính ngưỡng mộ, vất hết óc muốn mời chào! Không nghĩ tới . . . Một cái còn không có chiều mộ được, trước hết sát cái!"

"Có thể, trước khi bản thân vẫn muốn sai !"

"Nếu đi tới thế giới này, đi qua lịch sử là không có biến, cũng không phải hoàn toàn không cách nào cải biến, tương lai lịch sử, có thể . . . Bản thân sáng tạo!"

Vô số tâm tư hiện lên trong lòng, Vũ Tín nhìn lên xanh thăm bầu trời, thăm than âm thanh .

Triều vẫn đi theo hoàng Bá phân phó nói: "Phân phó, hậu táng hấn đi!"

Vũ Tín thực sự tro trên Vương Quân Khuếch làm người, vẫn như cũ hậu táng, chỉ là đối với trí nhớ kiếp trước trong lịch sử Thiên Kiều Vương Quân Khuếch tôn trọng!

Cái này, cũng là hậu táng Vũ Tín trước đây đối với lịch sử Thiên Kiều cùng lịch sử quý tích ý tưởng!

Không được « Ly Hòa Thần Sát » Vương Quân Khuếch, còn sẽ trở thành trí nhớ kiếp trước trung chính là cái kia lịch sử Thiên Kiều sao?

Lịch sử Thiên Kiều, vốn là thực lực và kỳ ngộ tạo nên mà thành .

Vương Hầu cũng như nhau, Đều không phải trời sinh đã ở địa vị cao quý ?

Lịch sử, vốn là từ người sáng tạo!

. . .

Các loại Vũ Tín cùng kéo Vương Quân Khuếch thi hải hoàng Bá phản hồi, chiến cuộc đã cơ bản kết thúc!

Rậm rạp chẳng chịt Thi Hải, dữ tợn nhức mắt Huyết tinh, vậy khắp các nơi, ở giữa chiến trường càng là Thi Hải trùng điệp, huyết thủy như suối .

"Chủ Công!"

Vũ Long đám người có chút hưng phấn nghênh hướng Vũ Tín .

Lấy hơn ngàn chúng, đánh bại hơn bốn ngàn Võ Lâm Nhân Sĩ tạo thành đội ngũ, giết địch bảy thành, bắt tù binh hai thành, chạy mất một thành, lại giành lại năm chiếc giá trị rất nhiều Đại Thương thuyền, quả thực đủ để tự hào, tự ngạo!

Trọng yếu hơn chính là . . .

Đầu tiên, người may mắn còn sống sót thư Vũ Vệ, chỉ ít đề thăng một cái cảnh giới nhỏ, có thể dùng thư Vũ Vệ bình quân tu vi cảnh giới lại khôi phục lại Luyện Thể Thất Trọng, hơi chút khôi phục nghỉ ngơi và hồi phục liền có thể đạt được Luyện Thể Thất Trọng trung kỳ . Cái này so với bình thường khổ tu nhanh hơn nhiều lắm, đặc biệt đến từ Hàm Đan cô thành cùng ngũ Liễu trang thư Vũ Vệ, khởi điểm thấp, tiến bộ lớn hơn nữa rõ ràng hơn .

Thứ nhì, thiết Huyết Sát khí cùng Quân Hồn rốt cục luyện thành, hiệu quả ngoài dự đoán của mọi người cường đại . Cụ thể chỉ có Quân Chủ Vũ Tín rõ ràng!

Nhìn về phía rậm rạp ngồi chồm hổm đầy đất bắt tù binh, Vũ Tín nhắm mắt trầm mặc, sắc mặt trầm trọng chút nào Vô Hi sắc, tựa hồ đang làm cái gì gian nan quyết định, tâm lý mâu thuẫn!

Mọi người không biết đại thắng sau đó, Chủ Công là sao như thế .

Bất quá, ngẫm lại phe mình thương vong, hơn ngàn người giảm quân số gần một phần năm, hầu như người người mang thương, chúng người tâm tư không khỏi trầm trọng!

"Thực lực! Mới là căn bản!"

"Chiến đấu, vừa mới bắt đầu, thực lực là tốt nhất cam đoan . . ."

"Từ bi, không phải đối với địch nhân mà phát . Bằng không, đó là đối người mình tàn nhẫn!"

"Loạn thế dĩ hiện, giết chóc không ngừng! Ta liền . . ."

"Dĩ Sát Chi Sát, dùng võ Chi Qua!"

Trợn mắt, Vũ Tín khiến người ta lơ ngơ địa xuyt hu ni non, thần tình từ từ trở nên kiên định nghiêm nghị .

"Chủ Công! Thế sự vốn là như vậy, có chiến đấu liền có thương vong, đây là Tự Nhiên Pháp Tắc cùng sinh tồn pháp tắc, Chủ Công hoàn toàn không cần . . ."

Vũ Long đám người hai mặt nhìn nhau, mặt lộ lo lắng. Đại Thống Linh Vũ Long vội vã khuyên thoải mái.

Lời còn chưa dứt, Vũ Tín mắt nhìn mọi người, thấp giọng nói:

"Khiến Liễu thống lĩnh an bài La Sĩ Tín các loại nguyên người đầu hàng, đến trông coi Thương Thuyền! Đem Liễu thống lĩnh, gió thống lĩnh đám người toàn bộ triệu hồi, tụ tập mọi người, bao quát trước khí trọng thương binh . . ."

Mọi người nghi hoặc nhìn về phía Vũ Tín, không phải nên trừng trị sa trường rồi đi sao? Triệu hồi trấn thủ thương thuyền mọi người cần gì phải?

"Giết sạch bắt tù binh, lấy tế Quân Hồn!"

Vũ Tín hô hấp có chút gấp thốc, nhúu cắn răng lại nghĩ khí kiên định địa trầm giọng nói tiếp.

"Tê . . ."

Một trận ngược lại hút khí lạnh thanh âm khởi, Vũ Long, hoàng Bá, người nổi tiếng trọng, đó là thần kinh lớn đồ hoành, cũng là sắc mặt đại biến, khiếp sợ hãi dị như lần đầu nhận thức Vũ Tín.

Thân là tử sĩ, lãnh huyết vô tình là cơ bản tố chất, Đồ gia diệt môn các loại hắc ám việc, là thường cũng có sự tình.

Thế nhưng, bọn họ vẫn là rất khó tin tưởng, cái này mệnh lệnh là từ nhìn như tao nhã, ở Từ Cực chỉ chiến trung quát bảo ngưng lại thư Vũ Vệ truy sát Sơn Tặc, ở ngũ Liễu trang cực lực tránh cho giết chóc vô tội Chủ Công, trong miệng nói ra . . .

Hoàng Bá hít đôi mắt một cái, tựa hồ nhớ tới cái gì, nhận không được kinh ngạc lên tiếng: "Hiển tế ? !"

Vũ Tín hơi gạt đầu, rõ ràng lưng đeo rất lớn áp lực tâm lý, rồi lại thần tình kiên định!

"Hiển tế ? !"

Vũ Long đám người ngẩn ra, đây tựa hồ là Man Di Tế Tự bí pháp, bị truyện là ngu muội dốt nát giả tạo tà thuyết.

"Thư Vũ Vệ mỗi chiến đấu liền đột nhiên tăng mạnh, thì ra là vì vậy? Bao quát thương thế thật nhanh khôi phục?"

Hoàng Bá lần thứ hai hỏi, đáp án Vũ Long đám người nghi hoặc phỏng đoán.

Hồi tưởng phía trước hai lần quần thể đề thăng, lại nhìn về phía Chủ Công . . .

Trước khi bị Ngân Thương xuyên thủng mà người nào chết Chủ Công, hôm nay nhìn qua sinh long hoạt hổ, ngay cả vết máu cũng không có. Nếu như không phải phản bội áo bào phá cái lỗ thủng, còn tưởng rằng phía trước bị thương nặng là ảo giác đây!

"Đây là tử sĩ phương thức hành động, là địch giả . . . Tuyệt sát! Không có quan hệ gì với Chủ Công!"

Xem Vũ Tín trầm mặc, hoàng Birmingham bạch, nhận không được làm hít sâu, liếc mắt Vũ Long, giọng nói khẳng định lại đương nhiên nói rằng.

**

Một tuần lễ mới, hành trình mới, cầu hạ phiếu đề cử, Tam Giang nhóm xông băng!

Công bố cái liên hệ ngôi cao, đáng tin Q Group: 277 2 9 1131, người ái mộ Q Group: 644 4 204 6

Giao lưu vi tín: xiyi Gbji(Tà Ảnh bản kỷ ghép vắn)

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Dừng võ Chỉ Qua

"Đây là tứ sĩ phương thức hành động, là địch giả . . . Tuyệt sát! Không có quan hệ gì với Chủ Công!"

Xem Vũ Tín trầm mặc, hoàng Birmingham bạch, nhin không được làm hít sâu, liếc mắt Vũ Long, giọng nói khẳng định lại đương nhiên nói rằng .

Hoàng Bá nhìn Vũ Tín lớn lên, không biết hoài nghi Vũ Tín . Thế nhưng, Vũ Tín ý tứ, thực sự quá kinh thế hãi tục!

Nếu như lưu truyền ra đi, ước đoán võ yêu cùng thư Vũ Vệ danh tiếng, so với tiếng xấu lan xa Ma Môn Đại Ma Đầu còn thú, rất nhanh sẽ bị vô số "Thật giả Chính Đạo Nhân Sĩ" hô "Trừ ma vệ đạo" !

"Tuyệt sát, là tứ sĩ chuẩn bị thủ đoạn, bằng không như thế nào kinh sợ địch nhân ? Chủ công là làm đại sự giả, tuyệt đối không thể có lòng dạ đàn bà, nhân từ nương tay!"

Vũ Long cũng là nhân tinh, nhanh chóng phản ứng, Sát có chuyện lạ cao giọng nói rằng .

Thanh âm không có truyền tới những tù binh kia trong tai, lại cũng đủ chu vi thư Vũ Vệ nghe nói .

Sạ nghe vào, hình như là Đại Thống Linh Vũ Long, đang khuyên Chủ Công không nên nhân từ nương tay, muốn tuyệt sát địch nhân ?

"Chi châm đối với địch nhân, đừng vọng sát vô tội, chú ý cho kỹ đúng mực, nắm chặt hảo quân tâm, quân có Quân Quy!"

Vũ Tín thật sâu mắt nhìn Vũ Long, nổi lòng phức tạp dằn dò, lại cấp tốc nói tiếp: "Sau đó, trực tiếp ở chỗ này luyện quân, tu tập cùng chữa thương, làm ít công to!"

Dứt lời, Vũ Tín cảm giác mình trở nên rất dối trá, điển hình gì đó . . .

Lẽ nào Huyết tinh thực sự như thế có thể cải biến người ? !

Không phải không thừa nhận, lần này cùng lịch sử Thiên Kiêu tiếp xúc, cho Vũ Tín xúc động khá lớn, đặc biệt Vương Quân Khuếch!

Có thể, dối trá là trở thành Thiên Kiêu chuẩn bị "Kỹ năng" chứ ?

Đương nhiên, dối trá là đúng bên ngoài, tương tự với Sư xuất hữu danh, không phải đối nội .

. . .

Một lát sau .

La Sĩ Tín cùng lưu lại hơn trăm ngũ Liễu trang hoặc Vương thị Thương Hành nhân thủ, bị mang đi Thương Thuyền .

Cũng không lâu lắm, gió gia, Liễu thị cùng bốn mươi mấy tên thư Vũ Vệ phản hồi Huyết tinh chiến trường .

"Vương tặc ? !"

Vừa mới phản hồi, Liễu thị liền chứng kiến Thi Hải nghiêm trọng vắn vẹo biến hình Vương Quân Khuếch, không khỏi thân thể bị kiềm hãm, sắc mặt Hồng Bạch nảy ra .

Trong tay trường tiên run lên, muốn quăng về phía Vương Quân Khuếch Thi Hải, lấy roi đánh thi thể, lại cứng rắn Sinh Sinh nhin xuống!

Xem Vương Quân Khuếch thương thế từ vong phương pháp, không khó đoán ra, là bị Chủ Công một cơn cuồng lực đánh giết, thân thể xương cốt bị chấn nát non nửa, hầu như đập nát!

Nhìn tử trạng thể thảm Vương Quân Khuếch . . .

Liễu thị cảm giác, bản thân vẩy lại vài roi mà nói, ước đoán liền thành mảnh nhỏ, đều hồng!

Liễu thị muốn cười, cười không nổi; muốn khóc, khóc không được; muốn phát tiết, lại cảm thấy Người chết Đèn tắt, tựa hồ cũng không có chính mình tưởng tượng trung lớn như vậy cừu hận . . .

Ngược lại có loại vắng vẻ mờ mịt!

Nguyên lai, báo thù cũng không phải là trong tưởng tượng mỹ hảo a!

Vương Quân Khuếch tuy là không phải là của mình cốt nhục, thế nhưng, cuối cùng là bản thân nhìn tới như con, nhìn lớn lên a!

Sắc mặt kịch liệt biến ảo, hi nộ ái ố luân chuyển . . .

Toàn trường vắng vẻ một mảnh, chỉ là tình nhìn Liễu thị, hoàn toàn có thể lý giải Liễu thị cảm thụ!

"Hô . . ."

Ngửa mặt lên trời thở phào một hơi, Liễu thị bỗng nhiên Triều Vũ Tín quỳ gối, long trọng khấu tạ:

"Bái tạ Chủ Công làm đầu phu phục thù, vị vong nhân không cần báo đáp, thế lấy cuối đời hồi báo Chủ Công ân đức, trung tâm không hai . Nếu làm trái lời thề này, trời giáng Ngũ Lôi oanh, không chết từ tế được!"

"Bái tạ Chủ Công, là Vương Hoành lão gia báo thù!"

Theo Liễu thị bên người mấy Vương thị Thương Hành lên tiếng thư Vũ Vệ, theo quỳ gối hô to .

"Bái tạ Chủ Công, là Vương Hoành lão gia báo thù!"

Chu vi, lại có gần trăm người theo quỳ gối, cao giọng gào thét .

Âm thanh truyền cách xa mấy dặm, dẫn tới phụ cận trên thương thuyền lưu thủ giả, tâm tư dị biệt!

"Ai . . ."

La Sĩ Tín nhận thần phục tạp trông về phía xa, không biết nên phản ứng làm sao .

Cuối cùng, gãi gãi đầu thở dài 1 tiếng, ngã ngồi ở trên boong thuyền, nhìn lên Vô Ngân Thương Khung dờ ra . . .

La Sĩ Tín lười động não, tính cách hàm hậu, cũng không phải ngốc . Hầu hết thời gian quả thực đối với Vương Quân Khuếch cách làm không lớn tán thành . Thế nhưng, hần từ nhỏ theo Vương Quân Khuếch lớn lên, có chút cảm ơn, ý lại cùng tập quán, lại bất thiện ngôn từ, không đồng ý cũng nhẫn, thời gian cứ như vậy quá .

Vương Quân Khuếch thân thủ đánh chết Vương Hoành, La Sĩ Tín xúc động không nhỏ, chỉ là bản năng theo Vương Quân Khuếch chạy, mấy ngày nay vẫn tâm sự nặng nề .

Thăng đến lại bị Vương Quân Khuếch mang chỗ này, mới biết là vậy công Liễu thị cùng quá khứ thân bằng, lại bị Vũ Tín, Liễu thị các loại uổng tình .

La Sĩ Tín cảm giác đầu óc của mình có chút không đủ dùng, trong lòng loạn thành nhất đoàn!

Hôm nay, biết được Vương Quân Khuếch đã chết, La Sĩ Tín cảm giác không nên ở lại thư Vũ Vệ, lại cũng không biết đi đâu . . .

Trời đất bao la, nơi nào có thể dung thân ? Minh cũng không có địa phương đi a, hoặc là, trở về ngũ Liễu trang ?

Trọng yếu hơn chính là, La Sĩ Tín cảm giác mình quả thực thua thiệt Liễu thị, muốn đi, cũng phải báo hoàn ân lại đi!

. . .

"Người một nhà, cần gì khách khí như thế ?"

Vương Quân Khuếch chết, đối với Liễu thị cùng Vương thị mọi người, xúc động rất lớn . Vũ Tín xúc động, đồng dạng không nhỏ, bằng không không biết quyết định sát Lỗ, lấy cùng loại "Hiến tế " tàn nhẫn thủ đoạn, mau sớm đề thăng thư Vũ Vệ thực lực!

"Phanh, phanh, phanh . . ."

Liễu thị trùng điệp gõ ba khấu đầu, đứng dậy, có loại hậm hực diệt hết, tâm linh rộng thùng thình cảm giác!

Xem bên cạnh gió gia muốn nói lại thôi, về mặt chờ mong khăn trương, Liễu thị so sánh một phen, chủ động là gió gia thỉnh công đạo:

"Chủ Công có mắt nhìn người! Gió thống lĩnh quả thực phản ứng miễn tiếp, tâm tư kín đáo, có siêu cường nhãn lực cùng khứu giác, còn có Thông Thần Tiễn Thuật . Lần này một nhiều hơn phân nửa quân địch, đó là gió thống lĩnh bắn chết!"

Gió gia nhãn thần sáng ngời, chờ mong nhìn về phía Vũ Tín, lại giả vờ khiêm tốn vội vã đáp: "Liễu . . . Liễu tỷ nói quá lời! Chủ yếu vẫn là Liễu tỷ cùng các huynh đệ công lao, Tiểu gia chỉ là núp ở phía sau bắn chết mà thôi, ngay cả đánh cận chiến cũng không có, không dám kể công!"

"Bọn ta chỉ là hơi chút xuất lực thôi, chủ yếu nhất vẫn là gió thống lĩnh cần mặt an bài!" Liễu thị mỉm cười đáp .

"Liễu tỷ ?"

Mọi người đối với Vương Quân Khuếch chết, không có gì cảm giác đặc biệt, có cũng là vui sướng . Thính phong gia xưng hô, không khỏi kinh ngạc nhìn về phía gió gia cùng Liễu thị .

Ai cũng không ngờ, nhìn ra được hai người dụng ý .

Không nghĩ tới một lần hợp tác, Liễu thị gió êm dịu gia quan hệ cứ như vậy được, còn tỷ đệ tương xứng!

Trách không được từ trước đến nay cực nhỏ phát biểu ý kiến Liễu thị, sẽ chủ động mật mờ là gió gia thỉnh công, phối hợp gió gia diễn Song Hoàng!

"Yên tâm, bốn huyện nói lời giữ lời!"

Vũ Tín có chút buồn cười nhìn hai người, mỉm cười nói . Lập tức lại nói tiếp:

"Lúc này khởi, gió gia Phó Thống Lĩnh thăng là thống lĩnh, từ lĩnh một đội, đã báo . . . Gió nha đội đi. Tên gọi tất gió đội, lấy Tiền Thuật thư kích làm chủ, nhân thủ tìm cơ hội bổ sung, hoặc là bản thân tìm, phí dụng tìm Liễu Phó Thống Lĩnh là được!"

Vũ Tín không biết hai người đoạt thuyền trong lúc, phát sinh cái gì, nhưng tin tưởng mình nhãn quang .

Nhất định là gió gia năng lực, đạt được Liễu thị rất lớn nhận đồng . Bằng không nhả nhận lịch sự khôn khéo, đồng thời chức trách đặc thù Liễu thị, không sẽ chủ động hỗ trợ!

Đương nhiên, vậy cũng có Liễu thị đại thù phải báo, các loại kiêng kỵ giảm rất nhiều, tự giác là thật tâm làm chủ các loại nguyên nhân ở bên trong!

Nếu không, dựa theo Liễu thị nhẫn nại tinh táo tính cách, Vương Quân Khuếch không chết, Liễu thị không nhất định sẽ chủ động nhúng tay quan hệ đến thư Vũ Vệ khung mẫn cảm việc, loại sự tình này dễ dàng nhất nhận người ghi hận, phản cảm!

"Tạ ơn Chủ Công! Thuộc hạ tất không phụ Chủ Công kỳ vọng!"

Gió gia tinh thần đại chấn, ưỡn ngực cao giọng đáp, ngay cả khiêm tốn từ chối vài câu cũng tiết kiệm, rõ ràng khẩn cấp, sẽ chờ Vũ Tín những lời này!

"Làm việc đi! Chúng ta là quân đội, cũng chết sĩ, chức trách là thủ hộ Chủ Công . Càng cần nữa tận lực phòng ngừa chu đáo, mà không chỉ là địch nhân đến mới đi bị động ngăn cản!"

Một phen tư nhân nghị phía sau, Vũ Long chủ động dẫn đầu đưa ra chính sự, cũng lấy tự nhận là hay nhất thích hợp nhất lý do nói rằng .

*

Phần 2 đến . . .

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67: Giết chóc tên

"Làm việc đi! Chúng ta là quân đội, cũng chết sĩ, chức trách là thủ hộ Chủ Công . Càng cần nữa tận lực phòng ngừa chu đáo, mà không chỉ là địch nhân đến mới đi bị động ngăn cản!"

Một phen tư nhân nghị phía sau, Vũ Long chủ động dẫn đầu đưa ra chính sự, cũng lấy tự nhận là hay nhất thích hợp nhất lý do nói rằng .

"Ừ?"

Liễu thị gió êm dịu gia mặt lộ nghi hoặc, một thời không rõ .

Bất quá, Vũ Long thuyết pháp, bọn họ nhưng thật ra rất tán thành, chỉ có ngàn ngày làm tặc, nào có ngàn ngày đề phòng tặc ?

Nhìn về phía Vũ Tín, Vũ Tín không có biểu tình gì, cũng không có động tác gì .

"Đi thôi!"

Vũ Long mắt nhìn Liễu thị gió êm dịu gia, ngũ Đại Thống Lĩnh trầm mặc xoay người ly khai, vẫn chưa giải thích .

Liễu thị gió êm dịu gia nghỉ ngơi hơn, nhìn về phía Vũ Tín, như trước không có phản ứng . Thế nhưng, các vị thống lĩnh đều đi, Vũ Long là Đại Thống Lĩnh, bọn họ cũng không có thể coi nhẹ a!

...

Một lát sau, thư Vũ Vệ xao động, nhất tề tuân hướng bắt tù binh phạm vi .

"Vây lên!"

Vũ Long ra lệnh một tiếng, voi Đội Soái trước vây lên, các mặt Cụ Thuần sắp hàng mở, đem tất cả bắt tù binh vây lại .

Voi đội đội viên quá ít, không còn cách nào vây kín . Lại có Wolverhampton bù vào, dùng trường thương bù đắp Cụ Thuần giữa khe hở .

Sau đó đội thứ nhất Long đội bổ khuyết thêm, hoặc mang dùng súng, hoặc cầm kiếm, lần thứ hai bù đắp cùng sức thế .

"Giương cung!"

Lại là ra lệnh một tiếng, Ưng đội cùng Mộng đội tất cả đều giương cung lấp tên, chỉ xéo giữa không trung, đây là ném bắn động tác .

"Chuyện gì ?"

"Các người muốn làm gì ?"

"Chúng ta đã đầu hàng!"

"A di đà phật!"

...

Long Tượng Lang Tam đội một động tác, hơn tám trăm bắt tù binh nhất thời táo động, các loại huyền não ngôn ngữ đều có .

Bất quá, có Cụ Thuần cùng đội viên che, những tù binh kia nhưng thật ra không thấy được Ưng Mộng hai đội động tác, nếu không.. Khẳng định vô tội!

"chờ một chút!"

Liễu thị neho mắt, bỗng nhiên Triều Vũ Long các loại thống lĩnh hô, thần tình xấu xí khó có thể tin hỏi "Các người muốn làm cái gì ?"

Ngừng lại, lại bổ sung: "Bọn họ đã đầu hàng!"

Gió gia biến sắc, muốn nói lại thôi, bọn họ không ngốc, Tự Nhiên nhìn ra được thư Vũ Vệ động tác ý nghĩa .

"Xin hỏi Liễu Phó Thống Lĩnh, những người này xử lý như thế nào ?" Vũ Long không đáp phản hồi.

Liễu thị không chút do dự đáp: "Để cho chạy a!"

Vũ Long cười nhạt phản hồi "Để cho chạy ? Bọn họ là vô tội sao? Ta đây phương chết trận huynh đệ, có hay không vô tội ?"

"Cái này . . . Không tính là vô tội, nhưng lạm sát quả thực không được, dù sao chỉ là lập trường bất đồng, bọn họ cũng là nghe lệnh hành sự mà thôi!" Liễu thị chần chờ đáp .

"Ồ? Lời này ngược lại cũng đúng!"

Vũ Long từ chối cho ý kiến đáp, lập tức lại phản hồi "Xin hỏi Liễu Phó Thống Lĩnh, những người này sau khi rời đi, có nửa người triệu tập, có thể hay không lần thứ hai tụ tập vây công bên ta ?"

"Chuyện này..." Liễu thị nói chuyện không nói gì .

Liễu thị rất rõ ràng, đáp án dĩ nhiên là khẳng định . . .

"Thả bọn hần thoát, lại chờ bọn hần đến vây công, huynh đệ chúng ta mệnh, không phải mệnh sao?"

Vũ Long sầm mặt lại, nhãn thần sắc bén lại ẩn chứa tức giận, giọng nói rất nặng hỏi.

Liễu thị mặt cười khê biến, nhưng không cách nào phản bác . . .

"Liễu Phó Thống Lĩnh ý tưởng, chúng ta có thể hiểu được, cũng có thể thông cảm . Thế nhưng, giống như trước khi từng nói, chúng ta là quân đội, càng là từ sĩ, phải làm không phải chung quy đội địch nhân đến mới đi bị động ngăn cản, cũng muốn phòng ngừa chu đáo, tận lực bóp chết địch nhân . . ."

Vũ Long nghiêm sắc mặt, giọng nói trịnh trọng nói rằng .

Ngừng lại, xuất phát từ nội tâm địa chân thành thờ dài nói: "Người nào cũng không phải trời sinh Sát Nhân Cuồng, tử sĩ cũng là người! Thế nhưng, tử sĩ có tử sĩ chuẩn tắc . Nếu tồn tại, tự có đạo lý riêng, tự có trách nhiệm nhân! Người có thể không ủng hộ, lại không thể ngăn cản ."

Vũ Long không dám nói đây là Chủ Công chủ ý, chỉ có thể tận lực hướng tử sĩ xả .

Thiên hạ đều biết, tử sĩ tồn tại, chủ yếu chính là vì làm không thấy được ánh sáng hắc ám việc, sẽ tương đối dễ dàng tiếp thu .

"Ai . . ."

Liễu thị thần tình phức tạp tiếng thờ dài, nhận đồng nói tiếp:

"Được. . . Được rồi! Đúng là Thiếp Thân suy nghĩ Bất Chu Sơn, lòng dạ đàn bà!"

Gió gia vẫn trầm mặc, nhưng ở phỏng đoán Vũ Long mà nói, cuối cùng đồng dạng tiếp thu!

Thư Vũ Vệ đúng là tử sĩ xuất thân, người có thể yêu cầu tử sĩ cỡ nào quang minh chính đại, chính nghĩa lẫn nhiên ? !

Nếu Vũ thị điều cho Vũ Tín chính là tử sĩ, tự có bên ngoài trọng đại dụng ý, bằng không tử sĩ bồi dưỡng rất khó, há lại sẽ như vậy lãng phí ? !

"Bán!"

Vũ Long không nói thêm nữa, bỗng nhiên quát lên .

"Xích, xích, xích . . ."

Dây cung kính bạo, phá không chói tai, hàn mang như dệt cửi như vờng . . .

Bị vây ở trong trận bắt tù binh, tại chỗ gục hạ tảng lớn . Không ít bắt tù binh người bị trúng mấy mũi tên, thậm chí bị bắn thành nhím, Tiên Huyết như suối như suối!

Trung thẳng Dạ Nguyệt, không đành lòng tận mắt chứng kiến . . .

Sắc trời càng âm, gió đêm lạnh hơn, hắc ám càng thâm thúy!

"Sát!"

"Theo chân bọn họ liễu mạng!"

"Ngược lại hẳn phải chết, không thể tiện nghi bọn họ!"

"A di đà phật!"

. . .

Các loại các dạng âm thanh, các loại các dạng phản ứng .

Thế nhưng, vô luận như thế nào, bị bao bọc vây quanh bắt tù binh, đối mặt với như nước thủy triều liên miên bất tuyệt công kích, lên trời không đường, xuống đất không cửa!

Như thế nào đi nữa phản ứng cùng phản kháng, cuối cùng khó thoát khỏi cái chết!

Tiếng kêu thảm thiết, tiếng hét phẫn nộ, tiếng cầu khẩn, trở chú âm thanh . . . Đan vào thành một mảnh, cực đại xúc động thư Vũ Vệ các loại tâm thần người!

Cái này, cũng là loại đức luyện!

Không đến nửa canh giờ, hơn tám trăm binh quân tu vi ở Luyện Thể thất bát trọng bắt tù binh, bị Đồ Lục không còn!

Đóng xác chết như núi, huyết lưu như suối .

Phóng nhãn đi qua, nhìn không thấy bất luận cái gì đất trống, lỗ hổng, đều bị dữ tợn Thi Hải cùng phần còn lại của chân tay đã bị cụt bao trùm, còn có đống Tiên Huyết tràn đầy .

Gay mùi nồng tràn đầy mùi máu tươi, che giấu tất cả mùi .

Đỏ bừng nùng tràn máu khí, tràn ngập phương viên hơn nghìn thước .

Thiên địa lại lớn như vậy, có người thu được cái gì, liền khẳng định có người mất đi tương ứng đông tây .

Bất kể là chiến tranh, vẫn là tu hành, hoặc là ăn mặc ngủ nghỉ phổ thông sinh hoạt các loại, đều không thể vi phạm cái này chân lý!

"Toàn quân nghe lệnh . . ."

Sắc mặt tái nhợt nhắm mắt chỉ chốc lát, trợn mắt, Vũ Long vận khí chợt quát, âm thanh dao động bờ sông:

"Toàn thể tập hợp!"

Bình thường mà nói, thân là Đại Thống Lĩnh Vũ Long, là gần với Chủ Công Vũ Tín tồn tại . Thế nhưng, lấy Vũ Long tính cách, vẫn không có làm sao phát huy Đại Thống Lĩnh uy nghiêm và quyền lực .

Lần này, cũng là bị kích thích đến!

Bởi vì Vũ Long rất rõ ràng, từ giờ trở đi, hắn phải gánh tất cả giết chóc tên, mặc kệ hắn có nguyện ý hay không . . .

Trừ phi Vũ Long phản bội!

Chỉ khoảng nửa khắc, thư Vũ Vệ cực nhanh tập hợp, bởi vì máu tanh kích thích, tốc độ rõ ràng nhanh không ít!

"Toàn quân nghe lệnh . . . Luyện quyền!"

Xem thư Vũ Vệ phản ứng, Vũ Long trong lòng sào ầm áp, chỉ ít sự thực chứng minh, mình trả giá, quả thực rất có hiệu quả, quả thật có thể cứu lại không ít huynh đệ sinh mệnh .

"Luyện quyền ? !"

"Ồ chỗ này ? !"

Bao quát Liễu thị, gió gia ở bên trong, tuyệt đại đa số thư Vũ Vệ, kinh ngạc đại ra, một thời không phản ứng kịp .

Nơi này Thi Hải trùng điệp, huyết dịch như suối, mặt đất vùng lầy .

Luyện thể nào ? !

Giống như là, trời nắng ban ngày hải lòng khí hậu không luyện quân, cố ý tuyển chọn ở mưa đông gió giạt khí hậu, đây không phải là tự ngược sao ? !

"Đây là . . . Quân lệnh!"

Vũ Long sầm mặt lại, hai mắt huyết hồng nhìn chung quanh mọi người, lệ khí nghiêm nghị trầm giọng nhắc nhở .

"Phanh . . ."

Hư không minh bạo nổ, Ân văn phong sét!

Đồ Lục trung vẫn không có bất kỳ phản ứng nào Vũ Tín, đệ vừa mới bắt đầu luyện quyền, động như phong lôi, lực như phích lịch .

"Luyện đi!"

Vừa nhìn Chủ Công người thứ nhất chấp hành, thư Vũ Vệ mọi người ý tưởng toàn bộ đề xuống, bắt đầu luyện quyền!

**

Canh thứ ba đến, cầu phiếu đề cử, cầu Tam Giang nhóm (Tam Giang nhóm mỗi ngày 14 điểm đổi mới, có thể lại đầu)!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Phong cảnh phía sau

Minh Nguyệt tây thiên, phía chân trời trở nên trắng!

Nguyên bản mắt trần có thể thấy nùng tràn máu khí, đã cơ bản tiêu tán, ngay cả mùi máu tươi cũng nhạt rất nhiều .

Lấy Chủ Công Vũ Tín dẫn đầu, thư Vũ Vệ vẫn ở chỗ cũ luyện quyền, luyện ước chừng mấy canh giờ, là thư Vũ Vệ thành lập đến nay, một lần lâu nhất!

Phủ sông Thương Thuyền, khoảng cách chiến trường chính giác viễn .

Phụ trách trong coi ngũ Đại Thương thuyền La Sĩ Tín đám người, không thấy được thư Vũ Vệ Đồ Lục tù binh sự tình, lại bị thư Vũ Vệ phản ứng khiếp sợ, chấn động, cũng nghi hoặc!

"Thằng ngốc! Bọn họ đang làm gì thế ? Náo nửa đêm, còn đang náo, chẳng lẽ không biết mệt mỏi rồi sao?"

Một vị hơi mập thiếu niên nhìn về phía ngồi ở trên boong La Sĩ Tín, nghi hoặc hỏi.

La Sĩ Tín xem kẻ ngu si vậy nhìn về phía hơi mập thiếu niên, có chút đắc ý đáp: "Người ngốc a! Cái này không bày rõ ra là luyện quân sao?"

"Ta biết đang luyện quân, luyện nửa đêm, như vậy luyện có hiệu lực thật không ? Tốt quá hoá lớp đạo lý, bọn họ không hiểu à? !" Hơi mập thiếu niên tức giận đáp .

"Cái này . . ." La Sĩ Tín gãi gãi cái ót, một thời đáp không được .

Một vị ba mươi mấy tuổi trung niên, tròng mắt hai người quát lên:

"Trải qua trận chiến này, các người còn cho rằng thư Vũ Vệ có thể ở như vậy trong khoảng thời gian ngắn bộc lộ tài năng, dương danh tứ phương, chẳng lẽ là may mắn sao?"

La Sĩ Tín giành trước đáp: "Dĩ nhiên không phải! May mắn nói, có thể lấy hơn ngàn số lượng, giết ngược gấp bốn năm lần thực lực mạnh hơn quân địch sao?"

"Đây không phải là! Bao lớn uy danh gió êm dịu quang phía sau, liền ẩn chứa bao lớn tâm huyết cùng mồ hôi!"

Trung niên vui mừng gật đầu, một bộ trẻ nhỏ dễ dạy tư thế giáo dục đạo . Ngừng lại, nhìn về phía mọi người quát lên:

"Các người a! Xem bọn hắn, nhìn lại mình một chút . Không cố gắng, chịu khổ bản thân, thậm chí muốn để lại, nhân gia còn không muốn đây!"

"Mình thúc giáo dục phải là! Đây là đương nhiên . . ." Tương đối so với lời hơi mập thiếu niên, vội vã đáp, rất sợ Minh thúc bắt hắn đương điển hình!

"Thư Vũ Vệ a . . . Có thể, đây là chúng ta cuộc đời này lớn nhất kỳ ngộ, lựa chọn chính xác nhất!"

Minh thúc kính phục lại hưng phấn nhìn viễn phương thư Vũ Vệ, mặt lộ ước mơ ni non .

"Thật là thế này phải không ? Phu nhân tuyển chọn, cũng sẽ không sai chứ ?"

La Sĩ Tín trong lòng rung mình, trông về phía xa âm thầm thăm thi!

Một cỗ không hiểu sao động, ở La Sĩ Tín trong lòng bắt đầu sinh sôi, trưởng thành . . .

. . .

Luyện mấy canh giờ, thư Vũ Vệ đám người tâm bị mệt mỏi, chỉ là ở cắn răng kiên trì, nguyên nhân là Chủ Công không ngừng, bọn họ càng không có lý do dừng lại!

Trong lúc, thiết Huyết Sát khí cùng Tử Sắc Quân Hồn, một mực tác dụng nổi, là nguyên nhân chủ yếu . Bằng không chiến đấu kịch liệt đi qua thư Vũ Vệ, rất khó chống đỡ đến bây giờ .

Mấy canh giờ, tràn ngập như sương tinh lực, ở Quân Hồn dưới tác dụng, mắt thường khó gặp địa chậm rãi dung nhập các thư Vũ Vệ trong cơ thể .

Mắt thường mờ hồ có thể thấy được huyết khí quán trú, chỉ có Vũ Tín!

Duy trì liên tục mấy canh giờ, Vũ Tín vẫn là Huyết Sát kinh người, tựa hồ ngay cả thân thể cũng đang sáng lên . . . Huyết tinh quang mang!

"Hoàng Bá! Thiếu gia hôm nay sức mạnh lớn khái bao nhiêu ? Tại sao dường như biến hóa rất lớn a!"

Phía chân trời trở nên trắng, lấy văn tu mượn có văn lười biếng người nổi tiếng trọng, nhìn không được hướng hoàng Bá hỏi.

Bao quát hoàng Bá, lưỡng Tỳ đứng bên trong, trong khoảng thời gian này, tất cả luyện quyền .

Chỉ có người nổi tiếng trọng không có làm sao động tác, đầu tiên là Quán Trưởng một đoạn thời gian, sau đó . . . Sau đó liền chán đến chết, có loại rảnh rồi đau trúng ý tứ hàm xúc, đang miên man suy nghĩ trung vượt qua!

"Hai mươi bốn ngàn năm nghìn cân đi!" Hoàng Bá trầm tư tính ra đạo .

"Hai mươi bốn ngàn năm nghìn cân ? Không thể nào đâu ?"

Người nổi tiếng trọng mở từng hai mắt, khó có thể tin thốt ra, sau đó giọng nói khá nhanh nói tiếp:

"Ở Hàm Đan cổ thành, thiếu gia sức mạnh lớn khái là 15,000 cân . Ở ngũ Liễu trang, thiếu gia sức mạnh lớn khái là một vạn bảy, tám ngàn cân . Sau đó bán nguyệt, thẳng đến ngày hôm qua, nhiều lần liền hai vạn cân . . . Lúc này mới nửa đêm không đến, tăng vọt 4000~5000 cân ? Làm sao có thể ? ! Lực lượng càng mạnh càng khó đề thăng mới đúng a!"

"Thiếu gia tư chất căn cốt cùng thành tựu, há là người cái này đồ lười có thể tưởng tượng cùng phỏng đoán ?"

Hoàng Bá chỉ tiếc rèn sắt không thành thép quát lên, sau đó trừng mắt cảnh cáo nói: "Lấy thiếu gia tốc độ phát triển, người lại lười biếng nói, chênh lệch quá lớn, nhìn người còn mặt mũi nào theo thiếu gia!"

"Ta cũng không còn lười biếng a! Mỗi ngày sớm muộn gì kiên trì Quán Trưởng đây! Văn tu không phải Vũ Tu, tu luyện lâu lắm sẽ phản phệ a . . . Thiếu gia nói . . ."

Người nổi tiếng trọng cái cổ lui lui, cắn giận bất bình lăm lăm .

Hoàng Bá than nhẹ 1 tiếng, hơi lắc đầu, lười đáp lại .

Người nổi tiếng trọng khoe miệng co quắp rút ra, cúi đầu nhìn xuống đất dọc cát, không dám nói nữa . . .

Được rồi! Bản thân thừa nhận, văn tu quả thực không thể tu luyện lâu lắm . Thế nhưng, đây thật là người nổi tiếng trọng thường thường lười biếng mượn có!

"« Vũ Thần tâm kinh », không hổ là ngũ đại kỳ thư một trong, quả thực nghịch thiên!"

Nhân thần cực nóng nhìn Vũ Tín, hoàng Bá hưng phấn không thôi lại ước mơ vạn phần .

Những người khác cảnh giới từng trải các loại không đủ, có thể không nhìn ra .

Nhưng hoàng Bá nhìn ra được, thiếu gia Vũ Tín có thể có kinh khủng như vậy tu hành tốc độ . « Vũ Thần tâm kinh » là nguyên nhân chính, lại là tất cả thư Vũ Vệ ở thành tựu Vũ Tín, mọi người đang giúp Vũ Tín tu luyện a!

Ở « Vũ Thần tâm kinh » dưới tác dụng, phương thức này so với bất luận cái gì thiên tài địa bảo hoặc Đan Dược bí pháp các loại còn hữu hiệu hơn .

Vũ Tín tốc độ tu luyện, có thể không nhanh sao? !

Đương nhiên, thư Vũ Vệ ở thành tựu Vũ Tín đồng thời, cũng là ở thành tựu bản thân, tu hành tốc độ hơn xa bản thân khổ tu vô số lần!

Hoàng Bá đã dự đoán đến, thiếu gia Vũ Tín lớn lên thành vô địch thiên hạ tuyệt thế Vũ Thần trảm diện .

Đã dự đoán đến, thiếu gia Vũ Tín, suất lĩnh thư Vũ Vệ tung hoành thiên hạ đích tình cảnh!

Cuộc đời này không tiếc vậy!

"Ngừng!"

Quát to một tiếng, mọi người động tác bị kiềm hãm, nghi hoặc nhìn về phía Chủ Công!

"Dừng ở đây, thanh lý hạ chiến tràng, chuẩn bị ly khai!"

Thân là Quân Chủ Vũ Tín, rõ ràng nhất mọi người biến hóa . Hôm nay huyết khí cơ bản tan hết, tiếp tục luyện tiếp đã tác dụng không lớn, thật đúng là khả năng hoàn toàn ngược lại, tốt quá hoá lớp!

"Phải!"

Quanh quần giữa không trung, chấn động hoang dã bạo tiếng quát lên, tất cả thư Vũ Vệ tinh thần, không gì sánh được phần khởi .

Bởi vì, ngắn ngủi mấy canh giờ, tất cả thư Vũ Vệ đều tu vi tiến nhanh, chậm thì một cái cảnh giới nhỏ, lớn thì hai ba cái tầng thứ, cũng không ít người vượt qua sơ kỳ lớn nhất cửa khẩu, đột phá đến Luyện Khí cảnh!

Hôm nay thư Vũ Vệ bình quân tu vi cảnh giới, đã vượt qua Luyện Thể Thất Trọng trung hậu kỳ, tiêu thăng đến bình quân Luyện Thể Bát Trọng!

Đương nhiên, luyện thể cảnh vốn là Vũ Tu Chi Đạo nhất Sơ Cảnh giới, chỉ cần tư chất căn cốt không quá kém, đủ chăm chỉ. Các loại điều kiện đạt tới nói, tiến giải rất nhanh, không chút nào ngạc nhiên!

Tuyệt đại đa số thư Vũ Vệ, tương chiến đấu kịch liệt qua đi, kiên trì khổ luyện kết quả.

Chỉ có Vũ Tín, hoàng Bá, Vũ Long cùng số ít người, mới rõ ràng...

Thư Vũ Vệ tăng lên kinh người, nhưng thật ra là hơn ba ngàn người chết cùng Đồ Lục hơn tám trăm tù binh nguyên nhân!

"Hành động đi! Mau ly khai!"

Vũ Tín lại tiếng dạn dò, tâm tư khẽ động, thu hồi Quân Hồn đối với thư Vũ Vệ "Vũ Thần chí tâm" cùng "Vũ Thần con giận" hai đại tăng phúc!

Thiết Huyết Sát khí tiêu tán, Tử Sắc Quân Hồn ẩn nấp!

"Ba, ba, ba..."

Nguyên bản sinh long hoạt hổ, tinh thần phấn khởi thư Vũ Vệ, có chút quý dị bỗng nhiên ngược lại hơn phân nửa.

Phản quá tốt đẹp đột nhiên!

"Ừ?!"

Vũ Tín, hoàng Bá, Vũ Long đám người, quá sợ hãi.

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 69: Quân Hồn phản phệ

"Ừ?!"

Vũ Tín, hoàng Bá, Vũ Long đám người, quá sợ hãi, cũng rõ ràng cảm thụ được một cỗ mãnh liệt cảm giác một mối kéo tới, có thể dùng tâm thần lắc lư, ý thức không rõ.

Rút đao, cầm kiếm, cầm thuẫn các loại, chưa rồi ngã xuống mọi người, đều vũ khí tới tay, đề phòng tứ phương.

"Địch tập!"

Người nổi tiếng trọng hét lên một tiếng, theo cầm kiếm nơi tay, hai chân run cứng rần chịu đựng chưa ngã xuống.

"..."

Bầu không khí vắng vẻ một mảnh.

Đưa mắt tứ ngẫm, ngoại trừ xa xa Thương Thuyền, chu vi sẽ không đứng yên thân ảnh, ngay cả chim bay thú chạy cũng bị nùng tràn đầy mùi máu tươi sợ chạy, căn bản nhìn không thấy.

"Là Quân Hồn, Chủ Công lấy đi Quân Hồn phản phệ! Trước khi bọn ta kiên trì lâu lắm, sở dĩ phản phệ khá lớn!"

Liễu thị có chút không nói gì nhìn về phía người nổi tiếng trọng, lại nhìn chung quanh mọi người giải thích.

"Quân Hồn ? Quân Hồn còn có thể phản phệ ?"

Bao quát Vũ Tín ở bên trong, mọi người kinh nghi nhìn về phía Liễu thị hỏi.

Nếu như lúc này tái xuất hiện thất địch quân nói, thư Vũ Vệ liền thăm, điểm ấy thật đúng là phải trọng điểm chú ý!

"Chăm chú nói đến, cũng không toán phản phệ, toán một mối rồi rồi đi. Có điểm tương tự với kích phát tiềm lực nguyên lý!"

Liễu thị suy nghĩ hạ, chậm rãi đáp, lại giải thích:

"Quân Hồn, danh như ý nghĩa, liền là linh hồn quân đội, có điểm tương tự với Vũ Tu chỉ Vũ Hồn, lại có bất đồng rất lớn! Bởi vì Quân Hồn lực lượng, cũng không phải là trống rỗng mà đến, bộ phận là mọi người bình thường khổ luyện tích súc, bộ phận là đúng sĩ tốt tiềm lực kích phát, bộ phận là đúng sĩ tốt trạng thái tiêu hao! Sở dĩ Quân Hồn hiệu quả sau khi biến mất, mọi người sẽ uể oải. Phe ta Quân Hồn cực kỳ đặc thù cùng cường đại, hẳn còn có hấp thu bình thường máu tanh nhân tố ở bên trong."

"Ồ!"

Tất cả mọi người có chút tu vi, Liễu thị giải thích cũng so với là thông tục dễ hiểu, một phỏng đoán liền biết!

Hoàng Bá bỗng nhiên như có điều suy nghĩ chậm rãi nói ra: "Liễu Phó Thống Lĩnh tựa hồ đối với Quân Hồn, thậm chí quân sự, có chút hiểu rõ ? Không phải thông thường nữ nhân a!"

Bao quát Vũ Tín ở bên trong, mọi người chợt, suy nghĩ kỹ một chút thật đúng là như vậy, không khỏi đều nhìn về phía Liễu thị.

Hoàng Bá nói như vậy, rõ ràng có nhắc nhở mọi người và thăm dò Liễu thị ý tứ.

"Thiếp Thân quả thực đối với quân sự có chút hiểu rõ!"

Liễu thị cười cười, cũng không phủ nhận, thần tình Tự Nhiên đáp. Suy nghĩ hạ, lại nói tiếp:

"Nói như thế, ngũ Liễu trang non nửa thôn dân, duyên từ Nam Bắc Triều thời đại Nam Triều Liễu gia, lấy Lưu Tống lúc Vũ Uy Tướng Quân Liễu Thế Long là Tổ, từng toán danh môn thế tộc, sở dĩ các loại ghi chép cổ tịch các loại rất nhiều."

Mọi người trầm tư, xem Liễu thị thần nhiên như vậy, sẽ không có cái gì khó dùng ý.

Vũ Long trịnh trọng hỏi "Hà Đông Liễu thị là ?"

Liễu thị không chút do dự đáp: "Nhiều lắm toán duyên từ đồng nhất Tổ Tiên, cũng không nhiều nhiều quan hệ, khoảng cách lâu lắm, ước đoán ngay cả bằng chi cũng không tính được!"

Có "Luân Hồi Chi Nhân" Vũ Tín, không có những người khác nghĩ nhiều như vậy cùng ngờ vực vô căn cứ, phân rõ thiện ác đã đủ. Không khỏi chờ mong nhìn Liễu thị hỏi

"Ồ? Liễu Phó Thống Lĩnh đối với ta Phương Bình lúc luyện quân phương pháp, có ý kiến gì hoặc kiến nghị sao?"

Vũ Long các loại thống lĩnh chờ mong quan tâm, bởi vì thư Vũ Vệ quả thực không ai quen thuộc quân sự, trước khi nói là luyện chơi cũng không quá đáng.

"Cái này..."

Liễu thị thần tình cứng đờ, một thời chần chờ bất định, trắng nõn gương mặt có chút đỏ mề hôi, tìm từ đáp:

"Chủ Công luyện quân phương pháp, quả thực cùng thuộc hạ biết, có chút không giống. Bất quá, bên ta Quân Hồn, là Thiếp Thân sở Tri Quân Hồn trung, đặc biệt nhất, cường đại nhất, huyền diệu nhất Quân Hồn, không ai sánh bằng, liền không cần thay đổi chứ?"

Đang khi nói chuyện, mấy lần nhìn về phía Vũ Tín, tựa hồ có cái gì khó Ngón Chi Ân.

"Cứ nói đừng ngại, nơi này đều là người mình!" Vũ Tín hội ý trấn an nói.

Liễu thị cười khổ đáp: "Thuộc hạ theo như lời là thật tâm nói! Ngũ Liễu trang Liễu thị truyền thừa, cũng cường đại không đi nơi nào, bằng không đã sớm vượt lên trước Hà Đông Liễu thị, nổi tiếng thiên hạ, không biết cơ đâu rút cổ đến thôn trang nhỏ!"

Chính yếu một điểm, Liễu thị cảm thấy Vũ Tín Quán Tướng luyện quân phương pháp, đối với quân Tốt rất bất lợi. Thế nhưng, trước mặt của mọi người, điểm ấy có thể nói không? Đó không phải là cho Chủ Công bôi đen, chế tạo chính và phụ mâu thuẫn sao?

Và lại, Liễu thị không biết Đạo Tín Vũ Vệ Quân Hồn, cùng Quán Tướng luyện quân quan hệ bao lớn, lại có thể xác định quan hệ không nhỏ, Liễu thị cũng không dám nói lung tung.

Sự thực chứng minh, thư Vũ Vệ Quân Hồn quả thực rất cường đại, viễn siêu Liễu thị biết, lại không dám chỉ bậy bạ điểm!

"ừ!"

Vũ Tín thật sâu mắt nhìn Liễu thị đáp, quyết định lén lút hảo hảo cùng Liễu thị nói một chút .

Trước mắt mà nói, trong đội ngũ cũng chỉ có Liễu thị đối với phương diện quân sự nhất hiểu rõ .

"Mọi người cực khổ nữa hạ, ngay tại chỗ vận công khôi phục, sau đó trùng trị chiến trường, mau ly khai đi!"

Nhìn chung quanh một chút, Vũ Tín cuối cùng dặn dò .

Dứt lời, Vũ Tín trực tiếp xếp bằng ngồi dưới đất, vận công khôi phục .

Chủ Công làm gương tốt, những người khác càng không có gì có thể oán niệm, đều ngay Huyết tỉnh vùng lầy chi địa ngồi xếp bằng xuống .

...

Nước sông thao thao, luân gian Mái chèo phách lãng .

Năm chiếc đại hình luân gian Mái chèo thuyền, chạy ở phóng khoáng phủ sông hà diện, tốc độ chậm làm cho người khác giật sồi, chủ yếu là khiến thư Vũ Vệ khôi phục thực lực và quen thuộc Thương Thuyền, dự phòng sự cố tái sinh .

Lấy năm chiếc đại hình luân gian Mái chèo thuyền không gian, đủ có thể dung nạp trên vạn người, sẽ tin Vũ Vệ chút người này, có chút trống trải, trên thuyền luyện quân đều có thể .

Lúc này, bờ sông trận chiến thương vong cùng chiến lợi phẩm, cơ bản thống kê xong thành .

Khiến thư Vũ Vệ vui mừng chính là, trước khi phục kích phương ước đoán là rất thật, ở năm chiếc Đại Thương thuyền trang phục không ít hàng, Tơ Lụa gấm vóc, lương thảo thuốc da, gốm sứ phụ tùng các loại, thiên hướng dân sinh phương diện, nhưng cũng có giá trị không nhỏ, tính ra vượt lên trước năm chục ngàn kim .

Vũ Tín đám người rất hoài nghi, cái này năm chiếc Đại Thương thuyền là bị lâm thời điều đi mà đến, bằng không hàng sẽ không như thế nhiều, tuyệt đối thuộc về ngoài ý muốn tiền của phi nghĩa .

Ngoài ra, giết địch gần bốn ngàn người . Thư Vũ Vệ chết trận 212 người, giảm quân số gần một phần năm .

Khiến thư Vũ Vệ buồn bực là, sát nhiều như vậy địch nhân, ngoại trừ vũ khí, cũng không sao chiến lợi phẩm, cơ bản liền một bộ quần áo, nhất kiện vũ khí, một bản sách vở, còn lại . . . Không có .

Gần bốn ngàn người, mang tiền tài, chiết hợp kim tiền vẫn chưa tới mười miếng, khôi giáp cung tiễn các loại căn bản không có, ngược lại thì mộc côn, Thiết Côn đồng giả Cách rẽ tiền vũ khí, chiếm gần nửa .

Lần này chiến lợi phẩm, còn không bằng Từ Cực chi chiến này Sơn Tặc . Nếu không có đoạt được Thương Thuyền, thư Vũ Vệ liền thua thiệt thảm!

Bất quá, người, địa hai cấp võ học nhưng thật ra cao tới hơn hai ngàn bản, lấy Phật Môn công pháp làm chủ, còn có hơn trăm bản Phật Kinh, hầu như nhương quát Phật Môn tám Đại Tông Phái, chỉ là hơn phân nửa lặp lại .

Đạt được võ Mộng hội báo phía sau, Vũ Tín đám người có chút không nói gì .

"Những thứ này con lừa ngốc, xuất môn dĩ nhiên cái gì cũng không mang, túi tiền so với ót còn làm sạch, quá phận!"

Người nổi tiếng trọng cang là cảm giận bất bình mắng, ngừng lại, có chút chờ mong xem nói với Vũ Tín:

"Thiếu gia! Thiên hạ đều biết, Phật Môn là giàu có nhất quần thể, rất nhiều Tự Miếu so với Hào Môn Vọng Tộc còn giàu có, ước đoán phụ cận Tự Miếu đã biến thành thực sự không môn . Không bằng chúng ta phái binh cướp sạch một phen, kiếm bộn vừa lúc dùng để phát triển Cú Dung, coi như là cướp của người giàu chia cho người nghèo, Thế Thiên Hành Đạo!"

Mọi người ngăn ra, suy nghĩ kỹ một chút, thật đúng là như vậy .

Lần này hơn bốn ngàn địch nhân, tuyệt đại đa số đến từ phụ cận Tự Miếu, hôm nay những Tự Miếu đó khẳng định không biết bao nhiêu người!

Võ lang thống lĩnh nhân thần sáng ngời, thờ dài nói: "Di ? Chú ý này không sai a! Khó có được người nổi tiếng nói cái ý tưởng tốt!"

Vũ Tín trong lòng hơi động, có chút ý động .

Muốn trị lý hảo Cú Dung Huyện, khẳng định cần rộng lượng tài phú, mười vạn Kim Viễn thiếu xa . Dựa vào Đại Tùy hoặc Vũ thị, cơ bản không đùa, chỉ có thể dựa vào bản thân .

Hoàng Bá tức giận trừng mắt người nổi tiếng trọng quát lên: "Chú ý cùi bắp!"

Phần 2 đến, cầu phiếu đề cử, Tam Giang nhóm!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 70: Siêu cấp Phật Môn

Hoàng Bá tức giận trừng mắt người nổi tiếng trọng quát lên: "Chú ý cùi bắp!"

"Hoàng Bá ? !" Người nổi tiếng trọng không phục hô .

Vũ Tín, võ lang mấy người cũng là nghi hoặc nhìn về phía hoàng Bá, không biết từ trước đến nay trầm mặc hoàng Bá, vì sao bỗng nhiên lên tiếng, hơn nữa thái độ tức giận!

"Người muốn hại chết thiếu gia à?"

Hoàng Bá lắc đầu quát lên, sau đó không nói gì nói tiếp: "Ngay cả người đều biết, Phật Môn là thiên hạ giàu có nhất quần thể, những người khác không biết sao ? Hôm nay Sơn Tặc giặc cỏ khắp nơi trên đất, bọn họ không biết sao ? Tại sao không đi cướp sạch Tụ Miếu ?"

"Cũng có a!" Người nổi tiếng trọng thấp giọng bĩu môi nói .

"Thiên hạ đều biết, nếu bàn về mạnh nhất lớn nhất quần thể, đứng đầu không ngoài Phật Môn . Ngay cả Chính Ma Lưỡng Đạo, cũng không thể nào dám trêu chọc Phật Môn, cam chịu là nước ngoài tồn tại, có chút siêu nhiên . Bởi vì sao ? Lẽ nào bởi vì người trong Phật môn thực sự là không dính khói bụi trần gian nước ngoài người sao ? Uy Chấn Thiên Hạ Tam Tiên Tứ Ma ngũ Thần Cửu Thiên Vương, trong đó cũng không Phật Môn Cao Tăng, lẽ nào thể lực trải rộng thiên hạ, đệ tử nhiều nhất Phật Môn, không có Đình Phong tồn có ở đây không?"

Hoàng Bá tự mình giải thích, lập tức giọng nói khẳng định nói tiếp: "Không có hấn! Nguyên nhân vì thực lực cùng thể lực! Phật Môn quá mạnh, cường đại đến có thể triều đình . Sờ dĩ, Chính Ma Lưỡng Đạo ăn ý không đem Phật Môn nhét vào giang hồ hệ thống, cam chịu là nước ngoài tồn tại!"

Mọi người trầm mặc, cũng minh bạch hoàng Bá theo như lời .

Vũ Tín kinh ngạc hỏi "Phật Môn mạnh mẽ như vậy?"

Dung hợp tiền thân ký ức đến nay, Vũ Tín vẫn còn kỳ quái, Nam Bắc Triều cùng Tùy Đường thời đại, là trí nhớ kiếp trước trung Phật Môn nhất thịnh vượng thời đại . Phật Môn Lục Tổ tám Tông các loại, chính là xuất từ thời đại này, hậu thế còn gọi ra "Nam Triều bốn trăm tám mươi Tụ, bao nhiêu ban công Yên Vũ trung ." Trong cảm khái .

Thế nhưng, tiền thân trong trí nhớ đối với Phật Môn biết không nhiều lắm, ngay cả uy danh thịnh nhất Tam Tiên Tứ Ma ngũ Thần, cũng không còn người trong Phật môn .

Trong thiên hạ, chủ yếu phân Chính Ma Lưỡng Đạo . Thế nhưng, Chính Ma Lưỡng Đạo thể lực, cũng không trải rộng thiên hạ . Phật Môn Tụ Miếu, đâu không có ?

Bất kể là thành trì vùng ngoại thành, vẫn là rừng núi hoang vắng, thậm chí Đại Tù Đế Đô, đều có Tụ Miếu tồn tại!

Nguyên lai không phải Phật Môn không có cao nhân, mà là Phật Môn quá cường đại!

Một điểm cuối cùng, chính là người thường trong lòng, đem Phật Môn định nghĩa là chính đạo!

Hoàng Bá cười khổ hạ, đơn giản đáp: "Nếu như công tác thống kê người trong Phật môn mà nói, so với Đại Tù quân đội sẽ nhiều chứ không ít, cái này cũng đủ nói rõ!"

"Ừ ?"

Những người khác phản ứng không lớn, Vũ Tín cũng hô hấp bị kiềm hãm, trước khi chỉ biết là Tụ Miếu nhiều lắm, lại không hoàng Bá nói toạc chân

động lớn a!

"Cơ hình thời đại a!"

Chấn động hơn, Vũ Tín trong lòng phát đồ thờ dài nói, sau đó lại rừ rì nói: "Bang lấy dân làm gốc, đều xuất gia tu hành đi, ai tới đặt xã tắc căn cơ? Khi thiếu cân đối, dân chúng không cung cấp nổi xã tắc lúc, thế đạo bất loạn thì trách!"

Đương nhiên, Vũ Tín tự biết nói như vậy, có chút phiền diện!

Dù sao rất nhiều Tự Miếu thân kiêm siêu cấp Đại Địa Chủ, cũng có tự hành sinh sản, tự cấp tự túc, cũng nuôi sống rất nhiều tá điền, dân chúng. Thế nhưng, nói tóm lại, vẫn là Phật Tăng số lượng nhiều lắm, đưa tới xã hội khủng mất cân đối.

"Chủ Công anh minh, một câu nói trúng!"

Hoàng Bá, võ Mộng, Vũ Long đám người phỏng đoán chỉ chốc lát, đều khen.

Vũ Tín đúng là một lời nói Thanh Thiên hạ náo động căn nguyên, mặc dù không có thể đem lệch lạc toàn bộ giao cho Phật Môn. Thế nhưng, đúng là chuyên sự tình sản xuất bình dân quá ít, đưa tới nuôi không nổi Đại Tùy xã tắc!

"Chủ Công minh bạch là tốt rồi! Coi như tạm dừng không nói Phật Môn thế lớn, người nào Tự Miếu không có mấy người cao thủ tọa trấn? Quân đội có thể phòng được bao nhiêu cao thủ tập sát? Đây cũng là triều đình cùng giang hồ lưỡng bất tương phạm nguyên nhân chủ yếu một trong, bằng không, Đại Tùy sớm tiêu diệt giang hồ Chư Phái!"

Hoàng Bá vui mừng mỉm cười gật đầu, lần thứ hai chỉ ra giải thích. Vừa nhìn về phía Vũ Tín nhắc nhở: "Tự cổ hữu văn, Dân không đấu với quan. Đồng dạng, quan cũng không cùng Dân đấu. Song phương nước giếng không phạm nước sông hay nhất, trong đó có một cân bằng độ, phương nào đánh vỡ quy củ, đều là loạn thế căn nguyên!"

"ừ!" Vũ Tín đáp, minh bạch hoàng Bá ý tứ.

Hôm nay Vũ Tín, là Đại Tùy mệnh quan, gần thống trị nhất phương, cũng nên muốn nhận rõ thế đạo!

Hiệp lấy Võ phạm Cẩm, huống là cao võ thế giới. Chọc giận những hiệp khách đó, có thể chọc tổ ong vò vẽ!

Người nổi tiếng trọng có chút không cam lòng phản bác: "Thì tính sao? Là đối phương trước phạm quy! Dám phục giết mệnh quan triều đình, bên ta bắt quả là phản kích a!"

"Thiếu gia còn chưa phải là mệnh quan triều đình đây! Không có chính thức tiền nhiệm, coi như báo quan cũng vô dụng." Hoàng Bá nhắc nhở.

Người nổi tiếng trọng gật đầu, lại bắt tử thâm nghĩ: "Liên phụ cận Tiểu Tự miếu nhỏ, chẳng lẽ còn đại biểu được thiên hạ Phật Môn?"

Hoàng Bá đương nhiên đáp: "Đương nhiên đại biểu không, chỉ là không cần phải vậy mà thôi, muốn tiêu diệt phụ cận Tự Miếu, bên ta phải hi sinh bao nhiêu?! Người biết rõ tình hình, có thể hiểu được bên ta; người không biết sự tình sẽ ra sao?"

Người nổi tiếng trọng mừng rỡ, đang phải tiếp tục nói. . .

"Nhanh lên một chút! Bàn thần cái gì!"

Liễu thị thanh âm vang lên, dòi đi mọi người chú ý.

Cũng Liễu thị đang mang theo La Sĩ Tín đi tới, chỉ là La Sĩ Tín cúi đầu đặc bộ, rõ ràng có chút không tình nguyện. . .

"Tham kiến Chủ Công! Phải mong Chủ Công ưu ái, la thẳng ngốc. . . La Sĩ Tín, nguyện ý đi theo Chủ Công, tạo phúc nhất phương!"

Liễu thị dẫn đầu chào, lại chính thức nói rằng.

Vũ Tín trong lòng vui vẻ, mỉm cười nóng bỏng nhìn về phía La Sĩ Tín. . .

Trí nhớ kiếp trước trong siêu cấp dũng tướng a!

Coi như bất luận ký ức ảnh hưởng, La Sĩ Tín cũng là dị bẩm thiên phú kỳ tài, tướng tài, không chỉ là Thiên Sinh Thần Lực, vẫn là trời sinh Phi Mao Thối. . .

"Rốt cục thu được cái Thiên Kiêu!"

Vũ Tín về mừng rỡ chưa rơi, La Sĩ Tín ngẩng đầu một cái, nhất thời khiến Vũ Tín nùng nhịu này một cái.

Bởi vì, Vũ Tín chứng kiến La Sĩ Tín hơi lạnh khí tức, điều này đại biểu La Sĩ Tín đối với hắn phản cảm, không phải ác ý, cũng không phải sát ý, là phản cảm!

"Tham kiến . . . Tham kiến lão gia!" La Sĩ Tín lấy tôi tớ chỉ lễ, động tác đồng cứng chào đạo .

"Ba . . ."

Không đợi Vũ Tín các loại phản ứng, Liễu thị hận thiết bất thành cương tức giận một roi, lắc tại La Sĩ Tín phía sau, mặt lạnh lùng quát lên: "Lão cái gì gia! Ngươi một cái thằng ngốc, không phải nói cho ngươi sao! Là Chủ Công, Chủ Công!"

La Sĩ Tín bé không thể nghe đồ nhượng mấy tiếng, thấp giọng nói: "Được rồi! Chủ Công!"

Liễu thị tức giận, lại đối với La Sĩ Tín không có biện pháp gì, tính cách cứ như vậy có thể làm sao ? !

"Không sao cả!"

Vũ Tín có chút thất vọng đáp, sau đó tận lực ôn nhu hỏi "Đều là người mình, nói thẳng không sao cả! Ngươi vì sao phản cảm . . . Bỏn huyện đây?"

Bao quát Liễu thị ở bên trong, mọi người tại đây biến sắc, đó là La Sĩ Tín cũng kinh ngạc nhìn về phía Vũ Tín, lại vừa nhìn về phía Liễu thị . . .

Liễu thị lo lắng tức giận, có chút bất đắc dĩ nói ra: "Nhìn cái gì vậy ? Chủ Công hỏi cái gì, tình hình thực tế trả lời phải đó "

"Tất cả mọi người nói, con em thế gia xấu nhất, Đại Tùy cầu quan tệ hơn, ta cũng muốn như vậy!"

La Sĩ Tín mặt lộ quần quýt, cuối cùng là vẫn là thành thật đáp . Ngừng lại, lại thấp giọng nói tiếp: "Lão . . . Chủ Công xuất từ Đại hào môn Vũ thị, lại là Đại Tùy cầu . . . Đại Tùy quan viên . . ."

Nói còn chưa dứt lời, nhưng ý tứ mọi người nghe được!

Vũ Tín sắc mặt tối sầm lại, thần tình khá khó xử xem, cuối cùng cũng biết tại sao mình mời chào không đến lịch sử Thiên Kiêu!

Đối với con em thế gia mà nói, thân phận mình không đủ, uy danh không hiện; đối với bình dân bách tính mà nói, đối với mình không có ấn tượng gì tốt .

Mời chào đạt được mới là lạ!

"Ba . . ."

Liễu thị tức giận lại Triều La Sĩ Tín sủy một roi, liền vội vàng giải thích:

"Chủ Công thứ tội! Cái này là thằng ngốc, từ nhỏ đã đầu óc thiếu cầu nối . Chủ Công đại nhân bất kể tiểu nhân quá, chớ cùng thằng ngốc một phen tính toán! Bất quá, thằng ngốc quả thực rất biết làm việc, cũng không có gì hư tâm nhân!"

Canh thứ ba đến . . .

Mặt khác công bố cái liên hệ ngôi cao, đáng tin trừ nhóm: 277 2 9 1131, người ái mộ trừ nhóm: 644 4 204 6 . Rất náo nhiệt, mỗi ngày đều có một đám thổ hào tạt tiền lì xì! Đương nhiên, trọng ở chuyển động cùng nhau, không thành thật chớ quấy rầy!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Vũ Dương hiểu biết

Vũ Dương Quận Quận Thành, Vũ Dương thành!

Vũ Dương lấy lịch sử đã lâu cùng địa Linh Nhân kiệt nổi tiếng, thân là Quận Thành Vũ Dương thành, tự nhiên là Cự Thành cấp bậc thành trì, chỉ là ở trong quận thành cũng không đột xuất!

Ngày gần trưa lúc .

Hơn trăm thư Vũ Vệ, hộ tống muốn tới hơn mười chiếc xe ngựa, đến Vũ Dương thành cửa thành, sau đó chia làm ba đường .

Vũ Tín mang theo hoàng Bá, võ voi, đồ hoành cùng hai mươi mấy vị Luyện Khí cảnh thư Vũ Vệ, đi trước Thành Chủ Phủ, tìm kiếm trước đó hỏi thăm được, đang ở Vũ Dương thành làm quan lịch sử Thiên Kiều Ngụy Chính cùng Trương Công Cẩn .

Võ Mộng thống lĩnh cùng Liễu thị Phó Thống Lĩnh, thì áp trứ hơn mười chiếc xe ngựa, đi trước Bồng Lai thương hội buôn bán, mã trên xe chứa tự nhiên là được từ năm chiếc Đại Thương thuyền Tư Lựa gấm vóc, gấm sứ phụ tùng, thuộc da các loại thương phẩm, còn có mấy thiên món vũ khí cùng hơn ngàn bản công pháp, chỉ để lại gạo các loại thịt khô lương thực .

Vũ Long Đại Thống Lĩnh gió êm dịu gia thống lĩnh, thì đi trước chiêu mộ tráng đinh, lấy bỏ sung thư Vũ Vệ cùng tổ kiến gió đội . Đương nhiên, như trước lấy bán đứt phương thức làm chủ, Quận Thành càng không thiếu khuyết bán s người!

...

"Mộng thống lĩnh, Bồng Lai thương hội thật thu mấy thứ này ? Theo ta biết, Bồng Lai thương hội là siêu cấp thương hội, không biết thu những thứ này giá rẻ vật a!"

Đi trước Bồng Lai thương hội trên đường, Liễu thị nhin không được lần thứ hai hỏi, đã không biết là lần thứ mấy nghi vấn!

"Tỷ tỷ a . . ."

Võ Mộng có chút bất đắc dĩ hô, lại nói tiếp: "Không biết Quận Thành Bồng Lai thương hội có hay không bất đồng . Bất quá, lần trước chúng ta ở Hàm Đan cô thành, bọn họ quả thực thu . Hơn nữa giá trị còn kém xa lần này, trong đó hơn phân nửa vẫn là rách rưới vũ khí khô giòn, giá cả còn rất công đạo! Ngược lại thử xem, không thu lại bán cho còn lại tiểu thương, không có gì!"

Mấy canh giờ sau .

Mặt tươi cười võ Mộng, cùng tinh thần ngẩn ngơ, có chút khó tin Liễu thị, mang theo thư Vũ Vệ ly khai Bồng Lai cửa hàng .

Thư Vũ Vệ vừa đi, vốn đang cười vẻ mặt, nhiệt tình vạn phần Bồng Lai Vũ Dương phân tiệm chương quỹ, sắc mặt trong nháy mắt Tĩnh chuyển âm thiên, nhìn chông chết như núi Chư vật, khóc không ra nước mắt .

"Quá phận! Cái này những người nào a, đem ta Bồng Lai thương hội, khi xử lý rác thải đứng vẫn là thủ tiêu tang vật sở ?"

Một vị thân xuyên Cẩm Y, bạch diện râu cá trê chấp sự, phần hận hết lên . Lại đá chân trên đất mọc côn quát lên:

"Cái này cái gì đồ ngoạn ý cũng đem ra bán, còn không có làm sạch sẽ, ngay cả vết máu đều có!"

"Chúng ta thương hội có quy định không thu những thứ này sao?" Chương quỹ bỗng nhiên hỏi.

"À?"

Râu cá trê chấp sự cả kinh, xem chương quỹ rất chăm chú, vẫn chưa có vẻ tức giận, ám thờ phào, chăm chú đáp: "Văn bản rõ ràng quy định nhưng thật ra không có! Bất quá, người nên tự biết mình, làm sao có thể đem mấy thứ này bán cho chúng ta thương hội đây!"

"Không có quy định là tốt rồi!"

Chương quỹ rõ ràng Đại thờ phào, bỗng nhiên sắc mặt tối sầm lại, nhãn thần sắc bén trầm giọng nói: "Lý chấp sự có ý tứ là . . . Bản chương quỹ làm sai ?"

Lý chấp sự liên thanh đáp: "Không có! Không có! Chương quỹ anh minh thần vũ, sao lại làm sai! Sai là những người đó, chương quỹ hoàn toàn là là thương hội danh tiếng, mới có thể Liên nhận lấy . . ."

"Không nên hỏi sự tình, đừng hỏi; lời không nên nói, đừng nói!"

Chương quỹ thật sâu mắt nhìn Lý chấp sự nhắc nhở, sau đó nói tiếp: "Việc này liền giao cho người xử lý, chỉ ít đem tiền vốn kiếm về, bản chương quỹ không bao giờ làm lỗ vốn sinh ý!"

Dứt lời, tự mình xoay người ly khai!

"À?"

Lưu lại Lý chấp sự ngây ra như phỗng .

Hắn đường đường Bồng Lai chấp sự, đi bán mấy thứ này, sau đó làm sao còn gặp người ? !

...

Vũ Dương trong thành bộ phận, Thành Chủ Phủ .

"Chủ Công! Lúc này Ngụy Chính cùng Trương Công Cẩn, hẳn là đều ở đây Thành Chủ Phủ văn phòng, phân nhâm Chính Bát Phẩm Chủ Bạc cùng từ thất phẩm Trương Sứ!"

Một vị Ung đội thư Vũ Vệ thấp giọng giới thiệu, xem Vũ Tín gật đầu, liền đi trước cùng Phủ dịch can thiệp, có thể thuận lợi tiến nhập Thành Chủ Phủ!

Quận Thành Thành Chủ Phủ, xa hoa rộng lớn hơn xa Hàm Đan thành Thành Chủ Phủ.

Từ đại môn tiến nhập, là một mấy nghìn bằng phẳng sân rộng, ngay phía trước là bên trong phủ công đường, đang có vài chục người lui tới, đối với Vũ Tín đám người có chút ghé mắt, lại không người ngăn cản hoặc hỏi.

Công đường bên trái, là chính trị loại quan viên văn phòng chỗ; phía bên phải là quân sự loại quan viên văn phòng chỗ. Chi phối đều có tường vây, chỉ chứa một cái cửa nhỏ lấy khai ra vào, cũng có Phủ dịch trong coi.

Thư Vũ Vệ lượng hạ Vũ Tín chức quan thân phận, lại bỏ vào chút tiền lẻ, Phủ Nha liền trầm mặc cho đi!

Tiến nhập bên trái, là lưu sừng mái cong, hành lang khúc lượn quanh, cảnh sắc ưu mỹ tĩnh mật khu nhà.

Thư Vũ Vệ mang theo bên trái xuyên bên phải lượn quanh, đi qua một chỗ giả sơn lâm lập, vẻ xanh biếc dây leo lên đường mòn, lọt vào trong tầm mắt là cây liễu lọt mắt xanh, hoa cỏ khắp nơi đình viện nhỏ.

Trong đình viện, đang có ba người vây quanh cọc gỗ cái bàn uống trà, hai bên trái phải còn có mấy người người đi theo hầu phụng dưỡng.

Uống trà ba người...

Một vị hai mươi mấy xuất đầu, bộ mặt trắng nõn tuấn lãng, lưu lại son dương hồ, khí chất nho nhã lại rất có anh khí, chính là Vũ Tín chuyển này mục tiêu... Chủ Bạc Ngụy Chính. Vũ Tín trong trí nhớ là Đại Đường Lăng Yên Các hai mươi bốn công thần một trong, Hoa Hạ sử thượng nổi danh nhất Giám Thần.

Một vị tuổi chừng ba mươi mấy trung niên nhân, bỗng nhiên thùy ngực, thân thể khô vĩ lại Văn Khí nùng tràn đầy, là Vũ Tín chuyển này mục tiêu một trong Trương Sứ Trương Công Cẩn. Vũ Tín trong trí nhớ là Đại Đường Lăng Yên Các hai mươi bốn công thần một trong!

Một vị cao quan đạo bào, Thần con giận không đầu định, rất có tiên phong đạo cốt chí vị, mặt chữ quốc, nhãn thần sắc bén, giữa lông mày có không giận tự uy chính khí mênh mông cuốn cuộn. Khiến người ta nhìn đến kính ngưỡng, có chút tín phục.

"Các người là..."

Thân là chủ nhân Ngụy Chính, dẫn đầu đứng dậy nghi hoặc hỏi.

Thư Vũ Vệ ở Vũ Tín bên tai thấp giọng giới thiệu, hoàng Bá mặt mờ truyền âm nói: "Đều là cao thủ, đạo sĩ kia là Luyện Thần lão tổ!"

"Ngoại trừ đạo sĩ kia, tựa hồ cũng là văn vũ kiêm toàn a! Không hổ là Thiên Kiêu..."

Vũ Tín trong lòng rung mình, chấp tay chính yếu nói...

"Vũ thị võ yêu, Cú Dung Huyện huyện lệnh kiêm Cú Dung thành Thành Chủ!" Đạo sĩ kia dẫn đầu nói.

"Xin chào Vũ đại nhân!"

Ngụy Chính cùng Trương Công Cẩn mặt lộ chột, nhất tề khách khí chào, vẻ nghi hoặc lại chưa tiêu giảm.

"Mình bây giờ có lớn như vậy danh tiếng sao? Truyền bá nhanh như vậy? Bọn họ dĩ nhiên có nhận thức..."

Vũ Tín kinh ngạc thâm nghĩ, vội vã đáp lễ đạo:

"Lưỡng vị tiên sinh khách khí! Mạo muội tới chơi, xin hãy tha lỗi nhiều hơn!"

Ngừng lại, vừa nhìn về phía đạo sĩ kia hỏi "Vị đạo trưởng này là..."

Đáp lễ chi tế, Vũ Tín ngưng thần chú mục, "Luân Hồi Chi Nhân" có hiệu lực, xem ba người đều không có ác ý gì, không khỏi ám thờ phào.

Đương nhiên, cũng không có gì thiện ý, ước đoán chính là coi Vũ Tín là thành người qua đường cái chủng loại kia!

"Hạ quan là Vũ đại nhân giới thiệu một chút..."

Ngụy Chính nhìn về phía đạo nhân không nói, Trương Công Cẩn nhiệt tình mỉm cười nói, có chút lấy lòng nói tiếp: "Còn đây là chính đạo thái sơn bắc đầu chi Thuận Dương Tông trưởng lão, chính đạo đứng đầu... Thanh Dương đạo trưởng!"

Đơn giản mấy câu nói, liền biểu hiện ra hai người tính cách, Vũ Tín mời chào lòng tin tăng nhiều!

"Thuần Dương Tông ? Chính đạo đứng đầu ? Trách không được có như thế Thần Tiên Ban khí chất siêu phàm cùng chính khí mệnh mông cuộn cuộn, quả nhiên danh bất hư truyền!"

Vũ Tín mất lộ về kinh dị, không nghĩ tới hôm nay thanh danh không hiển hách Ngụy Chính cùng Trương Công Cẩn, lại vẫn nhận thức cao đoan như vậy chính là nhân vật, cái này có chút không xong, bọn họ còn đề ý đã biết miếu nhỏ nhũ danh sao?

Tướng quy tướng, Vũ Tín cấp tốc lấy giang hồ lễ chấp tay nói:

"Nguyên lai là Thanh Dương đạo trưởng ngay mặt, cửu ngưỡng đại danh, như sấm bên tai, rất vinh hạnh hôm nay nhìn thấy!"

Đối với Thuần Dương Tông cùng chính đạo đứng đầu Thanh Dương, Vũ Tín đúng là cửu ngưỡng đại danh .

Tam Tiên một trong Đạo Tiên Tử Dương Chân Nhân, chính là Thuần Dương Tông lão tổ . Nghe nói còn là tứ Đại Yêu nghiệt đứng đầu Hầu Yêu Lý Nguyên Bá sư phó!

"Vô yêu tên, bản đạo gần nhất như sấm bên tai mới là! Nếu như bản đạo nói, chuyên môn chờ đợi ở đây vô yêu, vô yêu có thể tin ?"

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 72: Chính đạo đứng đầu

"Vô yêu tên, bản đạo gần nhất như sấm bên tai mới là! Nếu như bản đạo nói, chuyên môn chờ đợi ở đây vô yêu, vô yêu có thể tin ?"

Thanh Dương đạo trưởng ôn hòa cười, lấy Đạo Giáo chi lễ đáp lại hạ, bí hiểm mỉm cười phản hồi.

"Ừ" ?"

Vũ Tín run lên trong lòng, còn tưởng rằng Ngụy Chính cùng Trương Công Cẩn dĩ nhiên cùng chính đạo đứng đầu có giao tình, không nghĩ tới đúng là chuyên môn đến đợi chờ mình .

Có như thế mơ hồ sao? Vậy cũng là đạt được ?

Trước khi phủ sông bờ sông chỉ chiến, chính là phục kích phương đoán sai phe mình lộ tuyến, mới thương xúc mai phục, bằng không phục kích phương liền không chỉ là thương xúc triệu tập phụ cận tăng lữ, thư Vũ Vệ có thể không dễ dàng như vậy diệt địch!

Bất quá, ngấm lại Thuần Dương Tông cùng Đạo Tiên Tử Dương Chân Nhân uy danh, có thể thật có huyền diệu khó lường bói toán thủ đoạn cũng khó nói!

Tâm tư kịch chuyển gian, Vũ Tín khiêm tốn đáp: "Đạo trưởng nói quá lời, tại hạ sợ hãi! Tại hạ tầm thường Vô Danh một tiểu nhân vật, có tài đức gì, có thể để cho làm phiền đạo trưởng đích thân tới chờ!"

"Vô yêu sơ xuất giang hồ, liền bộc lộ tài năng, danh truyền thiên hạ, há lại mà nếu này tự coi nhẹ mình ?"

Thanh Dương đạo trưởng con mắt thâm thúy hữu thần, mặt mũi hiển lãnh giáo dục đạo . Ngừng lại, có ý riêng nói tiếp: "Có thể dẫn tới Ma Môn xao động, khiến Ma Hậu truyền nhân tự thân xuất mã, hao hết tâm tư mời chào giá, há lại sẽ là tiểu nhân vật ?"

Vũ Tín trong lòng lộ bộ 1 tiếng, thầm hồ không hay, vội vã đáp: "Người trong thiên hạ có thể hiểu lầm! Ma Hậu truyền nhân ra ngựa, chủ yếu là chuộc đồ thiên hạ thập đại sát thủ một trong Cô Ảnh, cũng không phải là tại hạ!"

"Thật sao?"

Thanh Dương đạo trưởng tự tiểu phi tiểu đáp, chủ động nói sang chuyện khác: "Đoán không sai, vô yêu lần này đến đây, là vì mời chào Trương Trường Sử cùng Ngụy Chủ Bạc chứ ?"

Vũ Tín trong lòng hải dị suy nghĩ: "Cái này thật đúng là bị cho là đến à? Còn là thông qua phe mình lộ tuyến, ngũ Liễu trang mọi việc cùng mình cực lực

mời chào Hùng Khoát Hải các loại sự tình thôi toán mà đến ?"

"Ngày nay thiên hạ, loạn tượng dĩ hiện, Quần Ma Loạn Vũ! Phải nên chúng ta cầm kiếm thiên hạ, trừ ma vệ đạo, bảo vệ xã tắc, cứu vớt thương sinh lúc . . ."

Không đợi Vũ Tín đáp lại, Thanh Dương đạo trưởng về mặt chính khí, hiên ngang lẫm liệt nói rằng , khiến cho người tự đáy lòng thuyết phục . Ai biết, giọng nói vừa chuyển nói tiếp:

"Dùng võ yêu tư chất, thêm chút tạo hình, tất cho ta chính đạo đồng lương, bình định chi cây trụ! Theo tra còn không sư thừa, không biết có thể đề mắt Thuần Dương Cung ?"

"Bái sư ? !" Vũ Tín kinh ngạc thầm nghĩ .

Có thể đề cho chính đạo đứng đầu tự thân xuất mã, cũng mật mờ thu đồ đệ . Vẫn là chính đạo thủ khoa Thuần Dương Tông, Vũ Tín quả thực có chút ý động, còn có chút tự hào cùng hưng phấn .

Bất quá, mới vừa cự tuyệt Ma Môn mời chào, cũng trước mặt mọi người lập được hứa hẹn . Nhanh như vậy liền cải biến thái độ, có điểm không thể nào nói nổi a!

Nghĩ vậy, Vũ Tín tìm từ đáp: "Thuần Dương Cung là chính đạo hạng nhất, tại hạ thụ sủng nhược kinh! Chỉ là . . . Hôm nay tại hạ đang muốn chạy tới phía nam đi nhậm chức, thực sự không thể phân thân . . ."

Nói còn chưa dứt lời, nhưng Vũ Tín cảm giác mình từ chối khéo ý, đã có chút rõ ràng .

Thanh Dương đạo Trưởng Mi thủ lĩnh hơi nhíu, vẻ không vui lóe lên một cái rồi biến mất, đương nhiên lại có chút cao ngạo nói ra: "Không sao cả! Lường sự tình cũng không xung đột! Và lại, vào ta Thuần Dương Cung, mọi việc càng thuận tiện, bất kể là mời chào nhân tài, vẫn là trấn an dân tâm, thống trị địa phương các loại, đều có thể làm ít công to!"

"Có ý tứ ? Chẳng lẽ không vào Thuần Dương Cung, liền mời chào không đến nhân tài, trấn an không dân tâm sao? Đây là uy hiếp sao?"

Vũ Tín bản có thể có chút không vui ngờ vực vô căn cứ đạo, nhìn về phía Thanh Dương đạo trưởng, không khỏi hai mắt híp lại .

Dĩ nhiên tại Thanh Dương đạo trưởng trên người, chứng kiến hơi lạnh cảm giác . . . Phản cảm!

"Không vào Thuần Dương Cung, mình cũng không có nhận chịu Ma Môn mời chào a! Lễ nào tự thành đại nghịch bất đạo vẫn là Tà Ma Ngoại Đạo ? Cái này phản cảm ? Tinh thần trọng nghĩa mạnh mẽ ?"

Vũ Tín có chút không nói gì thầm nghĩ, không khỏi cười khổ đáp: "Tại hạ sơ nhập giang hồ, hiện nay thầm nghĩ hảo hảo tạo phúc nhất phương, tạm thời không muốn dây dưa còn lại ân oán, có phụ đạo trưởng kỳ vọng, thực sự sợ hãi lại xấu hổ!"

"Vô yêu đây là khinh thường ta Thuần Dương Cung sao? Vẫn không muốn là chính đạo, không muốn vì loạn thế, ra một phần lực ?"

Thanh Dương đạo trưởng mặt lộ thất vọng, giọng nói xuy hu đáng tiếc thờ dài nói, rất có ưu dân ý .

Thế nhưng, Vũ Tín lại chứng kiến Thanh Dương đạo trưởng, càng ngày càng lạnh như băng khí tức, đây là từ phản cảm, chuyển thành ác cảm, thậm chí ẩn lộ sát ý dấu hiệu .

"Xin lỗi! Tại hạ nhân Tiểu Lực nhỏ bé, tạm thời không có lớn như vậy hoài bão cùng chí hướng . Hiện nay cũng chỉ muốn chuyên tâm đầy đất, không muốn cuốn vào giang hồ phân tranh hoặc Chính Ma tranh!"

Nguyên bản hảo cảm, nhanh quay ngược trở lại mà xuống, Vũ Tín có chút không kiên nhẫn bình thản nói đáp .

Thanh Dương đạo trưởng như trước chưa từ bỏ ý định nhắc nhở: "Chỉ là một hình thức mà thôi, đối với võ huyện lệnh tuyệt đối lợi nhiều hơn hại, võ huyện lệnh vẫn là nghĩ lại sau đó làm thật là tốt! Nếu không có đang đạo tâm, như thế nào tạo phúc nhất phương ?"

"Lại là hình thức! Ma Môn mời chào, tốt xấu cũng trả giá đùng giá thật lớn, lẽ gặp mặt chính là một con thuyền giá trị rất nhiều Lâu Thuyền . Cái này chính đạo đứng đầu, chỉ bằng gương mặt cùng miệng đầy chính nghĩa, sẽ ta cho thấy lập trường, khi ta ngốc à?"

Vũ Tín âm thầm phi báng, thẳng thắn sầm mặt lại, đáp: "Xin lỗi! Vẫn là câu nói kia, tại hạ thầm nghĩ chuyên tâm thống trị nhất phương, không muốn cuốn vào giang hồ phân tranh hoặc Chính Ma tranh!"

"Ai . . . Kỳ tài ngút trời, há có thể chỉ lo thân mình ?"

Thanh Dương đạo trưởng về mặt lo lắng thờ dài nói, lại hỏi "Vô huyện lệnh đây là định đem ta chính đạo, chặn ngoài cửa sao?"

Vũ Tín con người co rút lại, lại từ Thanh Dương đạo trưởng trên người, chứng kiến Băng Hàn sát ý .

Chỉ là, Thanh Dương đạo trưởng che giấu quá sâu, những người khác xem không ra bất kỳ dấu hiệu, cũng không cảm ứng được bất luận cái gì sát cơ,

nhưng không giấu giếm được "Luân Hồi Chi Nhân" !

"Cái gì chính đạo đứng đầu ? Tám chín phần mười là một nguy quân tử!"

"Coi như không phải nguy quân tử, chỉ là tinh thần trọng nghĩa nhơn nhĩ! Chỉ bằng cái này lòng dạ, cũng không tốt gì . . . May mắn trước khi không có thương xúc đáp lại, bằng không thật bị dao động!"

Nghĩ vậy, Vũ Tín thẳng thắn không để ý tới Thanh Dương đạo trưởng, nhìn về phía Ngụy Chính cùng Trương Công Cẩn chờ mong chân thành chấp tay nói:

"Không biết lương vị tiên sinh có thể nguyện đi trước Cú Dung ? Chỉ cần bốn huyện có thể làm được việc, hết thầy đáp ứng, đó là huyện lệnh cùng Thành Chủ quyền, cũng có thể hoàn toàn bộ dạng thối, tuyệt không can thiệp mây may!"

"Chuyện này..."

Vẫn trầm mặc hai người, nhất tề sửng sốt .

Không nghĩ tới Vũ Tín dĩ nhiên coi trọng hấn như vậy môn, ưng thuận lớn như vậy hứa hẹn .

Sĩ là người tri kỷ chết, văn nhân nhẹ lợi, lại trùng tên, càng mong đợi thi triển tài hoa cơ hội .

Hai người không hẹn mà cùng rơi vào trầm tư, rõ ràng có chút ý động, khiến Vũ Tín mừng rỡ trong lòng!

"Ai . . ."

Một trận bao hàm tiếc nuối cùng thất vọng tiếng thờ dài khời, Thanh Dương đạo trưởng về mặt từ bi lo lắng, chen lời nói:

"Võ huyện lệnh không vào ta chính đạo, chẳng lẽ còn muốn đem ta chính đạo hai vị có chí đồng lương, mang tới Man Hoang phía nam ? Khó Đạo Võ huyện lệnh đã cùng Ma Môn âm thông tình khúc ?"

Ngừng lại, lại tự mình cấp tốc nói tiếp: "Theo bản đạo biết, võ huyện lệnh mới vừa Đồ Lục hơn bốn ngàn tăng lữ, đã cùng Phật Môn kết thù kết oán . Lại không vào ta chính đạo, võ huyện lệnh rốt cuộc ý muốn như thế nào ? Trong lòng cần gì phải chúc ?"

Ngụy Chính cùng Trương Công Cẩn nhất tề hơi biến sắc mặt, đó là nhất ý động Trương Công Cẩn, cũng lộ rõ ra đề phòng và hoài nghi .

Kết thù kết oán Phật Môn, lại được tội chính đạo, đây là tự đoạn tiền trình tiết tấu à? !

Hoặc là, võ huyện lệnh thực sự âm thầm đầu nhập vào Ma Môn ?

*

Phần 2 đến . . .

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 73: Thiên Ý Như Dao

Kết thù kết oán Phật Môn, lại được tội chính đạo, đây là tự đoạn tiền trình tiết tấu à? !

Hoặc là, võ huyện lệnh thực sự âm thầm đầu nhập vào Ma Môn ?

"Sự thực như thế nào, mọi người lòng biết rõ!"

Vũ Tín giận dữ, tốt như vậy tình thế, lại bị phá hư! Không khỏi tức giận cười lạnh luôn miệng nói, lại nói tiếp: "Rõ như ban ngày lại trước mắt bao người, hơn bốn ngàn bị người đầu độc, ở phủ sông bờ sông phục giết mệnh quan triều đình Tặc Phi . Bởi vì ột không có lòng, nguyên lai liền có thể đại biểu Phật Môn à? Đây chính là chính đạo lãnh tụ Logic, bản huyện trưởng kiến thức, quả nhiên là trăm nghe không bằng một thấy!"

Ngừng lại, không đợi sắc mặt khó coi kinh ngạc Thanh Dương đạo trưởng đáp lại, lại cấp tốc nói tiếp:

"Hoặc có lẽ là, những phục kích đó bản quan Tặc Phi, là Thanh Dương đạo trưởng sai sử ? Vẫn cùng Thuần Dương Cung quan hệ quá nhiều, sở dĩ chính đạo đứng đầu biết chỉ quá mức tường . Đạo lý này, so với không bái Thanh Dương đạo trưởng vì sư, không vào Thuần Dương Cung, đó là cùng chính đạo là địch, hiển nhiên dễ hiểu nhiều!"

"Hừ! Vô yêu không hồ là vô yêu, quả nhiên là miệng lưỡi bén nhọn, xem ra đã dọa Nhập Ma Đạo!" Thanh Dương đạo trưởng lạnh rên một tiếng quát lên .

"Thuần Dương Cung! Chính đạo đứng đầu! Quả nhiên là chính đạo hạng nhất a, nguyên lai cái gọi là Chính Ma, chỉ ở tại bọn hán một ý niệm, chỉ bằng há miệng liền quyết định!"

Nói đã đến nước này, Vũ Tín cũng lười đối trá ứng phó, thẳng thắn trào phúng cười lạnh nói . Ngừng lại, lắc đầu cười nói:

"Bất quá, mọi người con mắt là sáng như tuyết, có chút có tiếng không có miếng, trong ngoài không đồng nhất chính đạo đứng đầu, đại biểu không Thuần Dương Cung, thay thế đồng hồ không người trong thiên hạ!"

Dứt lời, xem Thanh Dương đạo trưởng quang minh lấp liếm xanh cả mặt, lại nghiêng đầu phân phó nói:

"Sau đó khiến mọi người đem nơi đây việc, truyền bá ra, khiến người trong thiên hạ bình phán . Nhớ kỹ, muốn là thực tế, không sót một chữ . Nơi này là Thành Chủ Phủ, lại có mọi người nghe thấy, vừa hỏi liền biết, không được phép chút nào giả tạo!"

"Phải!" Vô voi các loại thư Vũ Vệ hội ý trình trọng đáp .

Thanh Dương đạo trưởng khóe mắt hơi co quắp, sắc mặt khó coi hỏi "Võ huyện lệnh đây là quyết nghị cùng ta Thuần Dương Cung là địch sao?"

"Di ? Thanh Dương đạo trưởng không phải đại biểu chính đạo sao? Hiện tại chỉ đại biểu Thuần Dương Cung ?"

Vũ Tín cố làm kinh ngạc nghi hoặc phản hồi, lại cấp tốc nói tiếp: "Nếu như Thanh Dương đạo trưởng là Thuần Dương Cung đại biểu nói, thực sự rất xin lỗi . Bản quan đối với cái gọi là chính đạo thủ khoa Thuần Dương Cung, quan điểm đã hoàn toàn bất đồng . Đạo Bất Đồng, Bất Tương Vi Mưu! Bản quan không học được Thanh Dương đạo trưởng miệng đầy chính nghĩa địa chỉ hươu bảo ngựa, đối trắng thay đen bản lĩnh!"

"Người . . . Thằng nhãi ranh không đủ cùng mưu!"

Thanh Dương đạo trưởng tức giận, cùng giang hồ lão du điều tiếp xúc quen, ứng phó loại này miệng còn hôi sữa tiểu tử, hoàn toàn không theo lẽ thường xuất bài, thật là có chút không có thói quen cùng thất sách!

Thử hỏi trong thiên hạ, người nào dám ngay mặt như vậy trào phúng cùng chế ngạo hán ? !

Nếu không có mọi người đang sùm, lại có hoàng Bá, thư Vũ Vệ các loại thủ hộ, âm thầm rất có thể còn có Vũ thị lão tổ bảo hộ . Thanh Dương đạo trưởng không nắm chắc chút nào, bằng không, thật muốn một Chương Kích ngã xuống toán!

"Lưỡng vị tiên sinh tài trí hơn người, trí Tuệ Thông đạt đến, hiển nhiên tự có định luận!"

Sẽ không tiếp tục cùng Thanh Dương đạo trưởng dây dưa, Vũ Tín lạc hướng Ngụy Chính cùng Trương Công Cẩn, khách khí chấp tay nói .

"Cái này . . ." Trương Công Cẩn cười khỏ không nói gì, lời này khó trả lời a!

Ngụy Chính cũng là mặt lộ cười khỏ, chỉ có thể điều giải đạo: "Đạo trưởng chỉ là ghét ác như cừu, mời chào chi tâm cấp thiết chút, cũng không . . . Cũng không vu hãm ý, Vũ đại nhân tha thứ cho!"

Lấy hai người trí khôn và tư duy, cũng bị trước mắt nhanh quay ngược trở lại tình huống làm mộng!

Trước khi Thanh Dương đạo trưởng cùng hai người bọn họ, vẫn là vẻ mặt ôn hoà, tâm tính bình thản vô vi địa cao đàm khoát luận, nói có sách, mách có chứng, trí tuệ, khí độ, lòng dạ các loại khiến người ta kính phục .

Không nghĩ tới cùng Vũ Tín vừa tiếp xúc, nói ba xạo liền cọ xát ra hoa lửa!

Không khó phỏng đoán . Thanh Dương đạo trưởng mở miệng thu đồ đệ, ai sẽ cự tuyệt ? Báo danh người cạnh tranh khẳng định như Cá diếc sang sông, vô số kẻ lại không tiếc đại giới!

Thế nhưng, Thanh Dương đạo trưởng khinh thường võ huyện lệnh, cũng nhìn lầm võ huyện lệnh, tâm tính vừa vội điểm, ngay cả sợ mang mộng, cộng thêm lừa dối .

Không nghĩ tới, võ huyện lệnh căn bản không ăn hán bộ này, tựa hồ đối với Thuần Dương Cung cùng chính đạo đứng đầu, cũng không nhiều lắm kiêng kỵ cùng kính nể, nhiều lần cự tuyệt, sau đó càng đàm càng hừ!

Nói tóm lại, võ huyện lệnh không phải kêu khóc muốn bái nhập Thuần Dương Cung thiếu niên, cũng không phải nhần ưu khuyết điểm người lại vô cùng

khôn khéo, tròn trịa trọt giang hồ lão du điều, tình huống Tự Nhiên không xong!

"Lý giải! Tại hạ sơ xuất giang hồ, duyệt chưa đủ kinh nghiệm, khó tránh khỏi nhanh mồm nhanh miệng, cũng thỉnh chur vị tha lỗi nhiều hơn!"

Vũ Tín theo bậc thang xấu hổ đáp, lại thuận thế nói tiếp: "Sở dĩ, càng cần lưỡng vị tiên sinh tương trợ, không biết lưỡng vị tiên sinh ý như thế nào ? Nếu như có điều kiện gì hoặc yêu cầu, tần khả đưa ra, chỉ cần tại hạ có thể, tuyệt không hai lời!"

Dứt lời, lại cảnh cáo liếc mắt Thanh Dương đạo trưởng .

Thanh Dương đạo trưởng gương mặt nhỏ bé rút ra, không nghĩ tới hẳn dĩ nhiên sẽ bị một tên mao đầu tiểu tử cảnh cáo .

Bất quá, Thanh Dương đạo trưởng còn thật không tiện phát tác, chuyện hôm nay hẳn quả thực vội vàng xao động thất sách . Nếu quả thật bị khá không kiêng sợ vô huyện lệnh, tuyên dương khắp chốn . Mặc kệ người khác có tin hay không, cùng một mao đầu tiểu tử "Cãi nhau", thương hay là hẳn cái này "Chính đạo đứng đầu " mặt mo, mất mặt a!

Ngụy Chính cùng Trương Công Cần liếc nhau, thật đúng là bị Vũ Tín thành ý cho cảm động, đang phải đáp ứng . . .

"Ha ha . . . Vô huyện lệnh giá lâm, không có từ xa tiếp đón, làm sao không có thông báo Bản Quận 1 tiếng đây!"

Nhưng vào lúc này, một trận hùng hồn hào mại tiếng cười to khởi, một vị thân xuyên Từ Bào khôi vĩ trung niên, mang theo mấy vị tùy tùng, từ vẻ xanh biếc trong ngách nhỏ cười to đi ra .

"Chủ Công! Là Vũ Dương Quận Quận Thừa Nguyên Bảo Tàng!" Một vị thư Vũ Vệ biết cơ mật mờ truyền âm nói .

"Hết! Không nghĩ tới sẽ đưa tới Quận Thừa . . . Trước khi không có đi đầu báỉ kiến, còn móc hẳn chân tường . . ." Vũ Tín thầm hô không hay .

Đại Tùy đế quốc, Ngũ Phẩm là đại lộ vĩ đại ranh giới, Ngũ Phẩm trở lên mới có thể xuyên Từ Bào . Tuy là Nguyên Bảo Tàng chỉ là Chính Ngũ Phẩm, chỉ là cao hơn Vũ Tín ra hai cấp, cũng chênh lệch cực đại!

Không đợi Vũ Tín suy nghĩ nhiều nhiều lời, Nguyên Bảo Tàng lại cười to hào sảng cất cao giọng nói:

"Bất quá, vô huyện lệnh có thể không thế nào phúc hậu a! Không có thông báo Bản Quận coi như, còn len lén mời chào Bản Quận chi xương cánh tay giúp đỡ, đây cũng không phải là đạo làm quan a!"

Ngôn ngữ khiến người ta xấu hổ, nhưng Nguyên Bảo Tàng thái độ hào sảng, giống như vui đùa, thật ra khiến người không sanh được ác cảm đến .

Lấy Vũ Tín trí nhớ kiếp trước, Nguyên Bảo Tàng cũng là một danh nhân trong lịch sử, khá có năng lực . Từng cử binh khôi nghĩa, hưởng ứng Ngõa Cương núi Lý Mật khôi nghĩa quân, liên quan Ngụy Chính cũng dẫn đi . Cụ thể tin tức, Vũ Tín liền nhớ không rõ!

"Hạ quan xấu hổ sợ hãi, đúng là mới vừa gặp Tặc Phi tập kích, đầu óc không Đại Thanh Sở, xin hãy nguyên đại nhân nhiều hơn thông cảm!"

Bị tại chỗ bắt được, phủ nhận càng khiến người ta phản cảm . Vũ Tín thẳng thắn bình thản nói chấp tay tạ lỗi, lại khách khí khiêm tốn nói tiếp:

"Nguyên đại nhân uy danh, hạ quan quả thực mộ danh đã lâu, chỉ là người nhẹ chức nhỏ bé, không dám tùy tiện quấy rối . Chưa nghĩ, ngược lại thất lễ!"

"Thật sao?"

Nguyên Bảo Tàng chăm chú nhìn Vũ Tín, phát hiện Vũ Tín không giống thuyết hoang, không khôi hoi nghi hoặc một chút, trong lòng ác cảm cũng hàng không ít, liền khách khí hô:

"Lấy vô huyện lệnh niên kỷ thanh danh, tiền đồ bất khả hạn lượng, Bản Quận sao lại khinh thị, há lại dám khinh thị ? Nói không chừng tương lai Bản Quận cũng phải xưng hô vô huyện lệnh là đại nhân đâu! Tương thỉnh không bằng vô tình gặp được, không bằng từ Bản Quận mở tiệc tiệc rượu, mọi người đem tửu ngôn hoan, chính là món điều thú vị!"

Đang khi nói chuyện, nhân nhạ liếc mắt Ngụy Chính cùng Trương Công Cần, rất ý tứ rõ ràng!

"Là vô tình gặp được sao? Lời nói này . . . So với mắng chửi người còn sắc bén!"

*

Canh thứ ba đến, liên tục bạo phát, cây hoa cúc còn không giữ gìn!

Đụng với cái siêu Thần, không có biện pháp! Mọi người tận lực túc hĩ! Chiến đấu!

Chương 74: Ngụy Chính huynh đệ

"Là vô tình gặp được sao? Lời nói này . . . So với mắng chửi người còn sắc bén!"

Vũ Tín âm thầm thăm thì, tâm tư nhất chuyển nói tiếp: "Tin tưởng đại nhân đã biết, hạ quan là có rất nhiều chuyện quan trọng mà vào thành, tạm thời sẽ không khuấy rầy . Lần sau từ hạ quan mở tiệc rượu tương thỉnh, cũng là vì lần này thất lễ tạ tội!"

Đào người chân tường, bị tại chỗ bắt được .

Không có bảo nổi giờ mặt, là Nguyên Bảo Tàng biết làm người, lại không cảm thấy được liên tục tìm khổ ăn!

Vũ Tín cảm giác da mặt có chút nóng lên, nào có ý tiếp tục đối tiếp ?

Mau nhanh cáo từ rồi đi đi, xem Ngụy Chính cùng Trương Công Cẩn phản ứng, hiển nhiên tạm thời sẽ không tiếp nhận mời chào, trừ phi bọn họ nguyện ý cùng Nguyên Bảo Tàng giờ mặt . Còn phải xem Nguyên Bảo Tàng thả hay là không thả người, nếu không... Ở Đại Tù đại lộ cũng hỗn không ra!

Xem Nguyên Bảo Tàng bộ dạng, rõ ràng sẽ không tha người, Vũ Tín kêu thêm lần thì có cố ý hãm hại hiềm nghi!

"Cũng đúng! Chính sự quan trọng hơn, Bản Quận sẽ không lưu vô huyện lệnh!"

Nguyên Bảo Tàng mặt lộ chột, một bộ thiện giải nhân ý dạng Tử Ứng đạo, cho nên ngay cả khách sáo giữ lại đều thiếu!

"Lần này là tại hạ can rở thất lễ, sau này còn gặp lại!"

Vũ Tín thăm than âm thanh, khổ sáp hướng Ngụy Chính đám người chấp tay cáo từ .

Trước có Thanh Dương đạo trưởng, lại có Nguyên Bảo Tàng đứng lúc xuất hiện, chắc chắn nhất người đều mời chào không đến, Vũ Tín xem như là nhận rõ sự thực!

Cũng không đủ tư bản và thanh danh, muốn mời chào lịch sử Thiên Kiêu, độ khó cực đại . Hơn nữa mình đã bị hữu tâm nhân chú ý tới, còn muốn len lén mời chào, càng khó!

Duy nhất thành công mượn hơi đến lịch sử Thiên Kiêu . . . La Sĩ Tín, vẫn là theo Liễu thị, cũng không phải là Vũ Tín!

Mời chào không đến coi như!

Lịch sử Thiên Kiêu, bắt quá là thực lực và kỳ ngộ tạo nên mà thành . Minh đã hiểu ra, vì sao lại khẳng khẳng một mực!

Bản thân nỗ lực, giống nhau có thể trở thành là lịch sử Thiên Kiêu!

Nghĩ vậy, Vũ Tín tinh Thần Tâm thái để nằm ngang rất nhiều, liên tâm kỳ cùng tinh thần lực cũng nhận được lớn lao tiến triển!

"Vũ đại nhân!"

Vũ Tín vừa mới chuyển thân phải ly khai, Ngụy Chính bỗng nhiên hô, cũng liếc mắt phụng đường một bên, mặt trắng không có râu, ngũ quan thanh tú lại hào hoa phong nhã tới tở .

Nguyên Bảo Tàng sầm mặt lại, còn tưởng rằng Ngụy Chính muốn cùng Vũ Tín đi, nhãn thần nhất thời lảng lệ, ẩn hiện sát ý .

Đó là Vũ Tín bản thân, cũng là hô hấp bị kiềm hãm, khó có thể tin lại khó nén vẻ vui mừng, quay đầu nhìn về phía Ngụy Chính . . .

"Bi nhân Ngụy Bằng, tham kiến Vũ đại nhân!" Thanh tú tới tở chần chờ chào đạo .

Mọi người tại đây minh bạch, Nguyên Bảo Tàng càng là ám thờ phào .

Nguyên lai là thanh tú tới tở Ngụy Bằng, muốn đuổi theo tùy Vũ Tín, mưu cái tiền đồ, mà không phải Ngụy Chính .

Bất quá, Ngụy Bằng phản ứng, có chút kiêu căng hoặc là ngại ngùng, vẫn chưa nói rõ, chỉ là lấy văn nhân tự xưng, biểu thị thân phận .

"Ngụy Chính đề cử, nói vậy sẽ không kém chứ ? Hơn nữa rõ ràng cho thấy đồng tộc kiểm quan hệ không tầm thường, nhận lấy hấn, Ngụy Chính còn có thể xa sao?"

Vũ Tín tâm tư nhất chuyển, liền mỉm cười khách khí mời:

"Hôm nay bốn huyện dưới trướng còn không vắng nhân, đều là một đám Mãng Hán, không biết Ngụy tiên sinh có thể nguyên tương trợ ?"

Dứt lời, vừa nhìn về phía Nguyên Bảo Tàng nói tiếp: "Nguyên đại nhân nói vậy sẽ không đề tâm chứ ?"

"Ha ha . . . Đương nhiên, có thể cùng võ huyện lệnh trở thành một phen, dù sao cũng hơn ở trong phủ là dịch tốt hơn nhiều . Bản Quận tuyệt đối nhạc kiến kỳ thành!" Nguyên Bảo Tàng hào sảng cười to đáp .

"Vô cùng vinh hạnh!" Ngụy Bằng đơn giản lên tiếng trả lời, lại Bất Xá nhìn về phía Ngụy Chính .

"Đi thôi! Thật chẳng lẽ muốn vẫn theo ta, châm trà rót nước, phí thời gian năm tháng sao?"

Ngụy Chính có chút Bất Xá, lại cổ vũ nói rằng . Vừa nhìn về phía Vũ Tín, đại lễ lạy dài đến địa nói ra:

"Tộc đệ từ nhỏ mất thân, cùng hạ quan cùng nhau lớn lên, như hình với bóng . Hạ quan vượt hơi việc, tộc đệ đều biết, cũng có bản thân tốt ham . Chỉ là tương đối hướng nội quái gở, không giỏi giao thiệp, xin hãy Vũ đại nhân tha lỗi nhiều hơn cùng chiếu cố!"

"Sử thượng nổi danh nhất Gián Thần! Nói được bản thân dường như rất biết làm người, rất hướng ngoại hợp quần tựa như . . ."

Vũ Tín trong lòng thầm nhủ, ngoài miệng tự nhiên là đáp ứng một tiếng, sau đó cáo từ ly khai!

. . .

Vũ Tín đám người vừa ly khai Thành Chủ Phủ không bao xa .

Một vị thư Hồ Vệ du ngoạn vậy chậm rãi đi đi, chứng kiến Vũ Tín đám người, mới vừa rồi bước nhanh hơn, cổ làm lo lắng báo cáo:

"Bẩm báo Chủ Công! Người nổi tiếng mang theo võ lang thống lĩnh, La Sĩ Tín cùng năm trăm thư Vũ Vệ . . . Rời thuyền!"

"Rời thuyền ? Có ý tứ ?" Võ voi thống lĩnh nghi hoặc hỏi.

Thư Vũ Vệ kiên trì chần chờ nói: "Có người nói . . . Khả năng . . . Tìm những Tự Miếu đó . . . Tính sổ đi!"

"Ừ" ? !" Vũ Tín sầm mặt lại, có điểm biến thành màu đen dấu hiệu .

Hoảng Bá nói xen vào tức giận quát lên: "Cái này xú tiểu tử! Thực sự là ăn hùng tâm báo tử đảm, còn dám vi phạm mệnh lệnh, tự ý làm chủ, hoàn toàn là được sủng ái mà kiêu! Trở về không phải rất tốt giáo huấn hấn không thể!"

"Lúc nào rời thuyền ?" Võ voi hỏi.

Thư Vũ Vệ thấp giọng nói ra: "Chủ Công cùng các vị đại nhân, ly khai không bao lâu, bọn họ liền rời đi!"

"Sớm như vậy! Hiện tại mới đến hội báo ? !"

Võ voi trừng mắt nổi giận quát, vừa nhìn về phía Vũ Tín hỏi "Chủ Công! Có hay không khoái mã đoạt về ?"

Vũ Tín nhủ phỏng đoán lợi và hại được mất, xem thư Vũ Vệ phản ứng, rõ ràng cố ý kéo dài hội báo, mọi người chắc là thiên hướng người nổi tiếng trọng cách làm, bằng không võ lang cùng còn lại thư Vũ Vệ cũng sẽ không theo người nổi tiếng trọng hồ đồ .

Nghĩ vậy, Vũ Tín lắc đầu đáp: "Trước làm chính sự đi! Còn lại trở về rồi hãy nói!"

Dứt lời, phân phó hai vị thư Vũ Vệ, cùng đi Ngụy Bằng trở về đi thu thập hành lý, cùng người nhà cáo biệt . Liền dẫn những người khác chạy tới Thành Tây, cùng chiêu mộ nhân viên Vũ Long, gió gia đám người hội hợp .

Các loại Vũ Tín đi tới Thành Tây đại thị trường, Vũ Long đám người đã chọn nhân viên hoàn tất .

Hơn ngàn người tại thị trường cửa đứng thẳng sắp hàng, rậm rạp, có chút đồ sộ, dẫn tới không ít người quan tâm nghị luận .

Chu vi còn ủng đồ nổi lấy ngàn mà tính đám người, nam nữ già trẻ đều có, trong đó lại lấy Hải Đồng chiếm đa số . Hơn phân nửa lấy hâm mộ và hi Dục Thần sắc, nhìn đến Vũ Tín đám người!

"Tham kiến Chủ Công!"

Vũ Tín đến, Vũ Long đám người bước nhanh đón chào, hơn ngàn người cao giọng hô, âm thanh dao động thị trường, chọc người ghé mắt . Thanh âm

không tính là chinh tề, lại cũng đủ to .

Hiển nhiên ở Vũ Tín đến trước, những người này đã bị Vũ Long đám người huấn luyện cùng dặn dò qua, bằng không không biết đứng hàng Reed chinh tề như vậy, lại như thế đồng lòng chào .

Vũ Long giản dị báo cáo: "Chủ Công! Cộng chọn một ngàn ba trăm người, nữ tính ba trăm, năm trăm là giới đội đội viên, năm trăm là thư Vũ Vệ bổ sung cùng dự khuyết, đều là thanh tráng niên người!"

"ừ!"

Vũ Tín lên tiếng trả lời, tiến lên từng cái ngưng thần quan sát .

Những người này biết Đạo Võ thư mới là chính chủ, nhất thời đều lên tinh thần, ngẩng đầu ưỡn ngực .

Lấy Vũ Tín quan sát, có Vũ Tu nền tảng giả hện chừng sáu thành, còn lại là người thường, chỉ là tương đối cường tráng, Vũ Long, giới gia các loại tự có chọn phương pháp!

Mặt khác, cái này một ngàn ba trăm người, tất cả đều là quần áo tả tơi, xanh xao vàng vọt, cũng không bị buộc biểu hiện, hiển nhiên là tự nguyện lại làm thời triệu tập mà đến, có rồi bù, giống như tên khát cái; có thân dính bùn đất, với những vật này, nói rõ trước khi tới còn đang làm việc .

Trình độ nào đó nói, những người này cũng không phải là bị mua bán nhân khẩu, là bình thường Đại Tùy con dân . Chỉ là ở "Đầu rấn" bên kia đăng ký, lúc cần liên triệu tập đến bị chọn, bình thường đều có các sinh hoạt .

"Đây chính là Đại Tùy hiện trạng a! Quận Thành là Cự Thành cấp bậc thành trì, nhân khẩu một dạng ở năm trăm ngàn trở lên, triệu tập những người này quả thực không khó, lại lật gấp mười lần ước đoán cũng được, lại cũng đủ nói rõ rất nhiều vấn đề!"

"Trách không được khởi nghĩa quân một lần hành động Kỳ, Tông Giả Như Vân!"

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 75: Bốc đồng đại giới

"Trách không được khởi nghĩa quân một lần hành động Kỳ, Tông Giả Như Vân!"

Quan sát chi tế, Vũ Tín trong lòng có chút phát độ, tâm tư hỗn loạn .

Một lát sau, Vũ Tín mới lấy ra hai mươi mấy người . Những người này khả năng bị dặn dò qua, không ai giống bách chiến Võ Quán lúc như vậy kháng nghị nhạo sự, mà là trầm mặc ly khai!

Đây chính là Vũ Tín tới rồi, tiến hành quyết định sau cùng chủ yếu dụng ý .

Luân Hồi Chi Nhân, xem thấu thể gian thiện ác!

Đương nhiên, chỉ có thể nhìn xuyên mục tiêu đối với Vũ Tín thiện ác, nhìn không ra nhân phẩm tốt hư . Bất quá, có trọng yếu không ? Là người một nhà đã đủ, thể gian cũng không còn chân chính thiện ác!

Chọn xong phía sau, Vũ Tín Triều Liễu thị gật đầu .

Liễu thị hội ý, liền hướng thị trường cửa mấy "Đầu rấn" đi tới, trong đó có người mặc Cẩm Y, có cũ nát bố y, có cường tráng trung niên, cũng có gầy yếu lão già . Bọn họ nhất định sẽ từ đó rút ra nhất định phí dụng, chỉ là vậy hãy cùng thư Vũ Vệ không quan hệ, là lối sống của bọn họ, không có những thứ này "Đầu rấn", thư Vũ Vệ cũng không dễ dàng chiêu mộ đến nhân thủ nhiều như vậy .

"Phanh . . ."

Vũ Tín chờ chi tế, phụ cận một vị tang thương phụ nữ trùng điệp quỳ xuống, Triều Vũ Tín dập đầu cầu khẩn nói:

"Lão gia! Đem ta gia Hồ nhi mua đi, rất tiện nghi, chỉ cần ngũ ngân . . . Không! Không lấy tiền! Xem Hồ nhi cái này thể trạng, cái này xương cốt, lớn lên

điểm khẳng định rất có thể làm việc, hơn nữa nhà của ta Hồ nhi rất cần mẫn . . ."

Đang khi nói chuyện, còn kéo kéo bên cạnh một vị nhìn như sáu bảy tuổi hài tử .

"Ừ?"

Vũ Tín nhìn về phía đứa bé kia, xương cốt quả thực rất thô to, thể trạng tráng kiện, chỉ là vẻ mặt dơ bẩn, rõ ràng dinh dưỡng không đầy đủ hơi gầy .

Lúc này, đứa bé kia đang Tinh Tinh lôi kéo phụ nữ kia góc áo, đen kịt sáng sủa hai mắt, hi vọng nhìn Vũ Tín, cắn răng không rên một tiếng!

"Không lấy tiền?"

"Không lấy tiền tại sao muốn bán con trai?"

"Không phải bán, không phải là không muốn nuôi, mà là nuôi không nổi . . ."

"Cái này là một vị mẫu thân giao phó a!"

Vũ Tín hơi biến sắc mặt suy nghĩ, trong lòng tựa hồ bị đụng vào cái nào cầu nối, đến mức khó chịu, môi khẽ run, muốn nói cái gì, lại nói không nên lời . . .

Phụ nữ kia hai bên trái phải, đứng là câu lũ trung niên, câu lũ trung niên nắm vị gầy yếu tiểu cô nương .

Tiểu cô nương tựa hồ nhìn ra Vũ Tín mềm lòng, bỗng nhiên quỳ xuống, thanh âm non nớt nói ra:

"Lão gia! Mua Tiểu Diệp nhi đi! Tiểu Diệp nhi thật biết điều rất cần mẫn . . . Còn biết nấu cơm, sẽ giặt quần áo . . . Cái gì cũng biết làm!"

Nói xong lời cuối cùng, tựa hồ hạ quyết tâm rất lớn, mặt lộ vẻ kiên nghị .

Nhìn kỹ, cái này tiểu cô nương gương mặt rõ ràng cố ý lau quá, rất sạch sẽ, có chút thanh tú . Đặc biệt cặp mắt kia đồng, có vẻ phá lệ trong trẻo, tinh thuần . . .

"Lão gia! Mang ta đi gia hầu nhi đi! Hần rất cơ linh, rất thông minh, rất cần mẫn . . ."

"Lão gia! Mua nhà của ta Yên nhi đi! Nàng rất chịu khó, rất biết làm việc, nhà y phục cơm canh, đều là nàng nấu . . ."

"Lão gia . . ."

"Lão gia . . ."

Tang thương phụ nữ cùng bé gái hành vi, tựa như tại chỗ nổi lên một trận bão táp .

Càng ngày càng nhiều đại nhân cùng tiểu nhân quỳ xuống, các loại các dạng thanh âm, thỉnh cầu, cầu xin các loại, liên tiếp, quanh quẩn toàn trường .

Chỉ khoảng nửa khắc, nguyên bản đoàn người chật chội thị trường cửa, đông nghịt quỳ xuống một mảng lớn, tiếng người huyên náo!

Phóng nhãn đi qua, là từng cái khổ sắp tang thương lại thuần phác chân thành mặt mũi .

Khiến Vũ Tín rung động chính là, sờ cầu già, căn bản là là hài tử . Sờ cầu là người trưởng thành hoặc lão già rất ít, bởi vì bọn họ bản thân rõ ràng, Vũ Tín dám người mua bọn họ tác dụng không lớn!

Nếu đi tới nơi này, tuyệt đại đa số không phải xem náo nhiệt, cũng muốn phúc quý nhân coi trọng bọn họ . Thế nhưng, bọn họ như trước không có theo cầu xin, không có phá hư bầu không khí!

Đây là, duyên từ Đại Tùy dân chúng thuần phác, thiện lương . . . Cùng bắt đầu đi!

"Cầm miệng . . ."

Nhưng vào lúc này, một cái tiếng sấm vậy bạo tiếng quát lên, ở phân loạn trong không khí, quanh quẩn, quanh quẩn . . .

Một vị Cầm Y trắng hán đem người đi ra, cầm tức quỳ xuống mọi người mừng:

"Đều sống được không nhận được? Nhiều loạn trật tự thị trường giả . . ."

Lời còn chưa dứt, Vũ Tín nhãn thần sắc bén chú mục, có thể dùng Cầm Y trắng hán thần tình cứng đờ, hơi biến sắc mặt, lập tức ngưng ngừng không dám nói nữa, cách xa ôm quyền, khuôn mặt tươi cười khom người .

Không nhìn còn lại, thì nhìn thư Vũ Vệ khí thế của cùng vũ khí trang bị, cũng biết thiếu niên cầm y (Vũ Tín) không là người bình thường, Cầm Y trắng hán sao dám lỗ mãng?!

Lúc này, Liễu thị phản hồi, thấp giọng báo cáo: "Chủ Công! Giao dịch hoàn thành!"

"Hô . . ."

Vũ Tín thật dài thờ ra một hơi, thần tình phức tạp rù rì nói:

"Cái thằng chó này thể đạo a . . ."

Mọi người trầm mặc, hiển nhiên cũng bị chu vi tình thế cùng câu xin mọi người, xúc động tiếng lòng!

"Đem ở đây mười tuổi dưới hải tử, mặc kệ nam nữ, toàn bộ mua đi! Dựa theo giá thị trường!"

Trầm tư một phen, Vũ Tín bỗng nhiên lên tiếng phân phó nói, lại cấp tốc nói tiếp: "Lại lựa chút chịu khó chất phác phụ nữ chiều cổ hải tử, có kinh nghiệm giáo viên cùng tiên sinh, giáo dục hải tử!"

"Chủ Công ? !"

Mọi người thất kinh, một số người mặt lộ quý Dị Thần tình .

Vừa mới lãnh huyết giết sạch tù binh Chủ Công, dĩ nhiên sẽ lòng từ bi, là những người này mà hành động theo cảm tình .

Phải biết rằng, đây không phải là vài cái, mười mấy hoặc mấy trăm, mà là mấy ngàn cái, vẫn là hải tử . Chỉ là nuôi nấng cùng an trí, chính là bút không Tiểu Nhân phí dụng cùng công trình .

Liễu thị chần chờ chỉ chốc lát, thấp giọng nhắc nhở: "Chủ Công nghĩ lại! Đây cũng không phải là việc nhỏ, phí dụng không nhỏ . Đến tiếp sau phí dụng cùng thời gian hao phí, tinh lực, lớn hơn nữa!"

"Mua!"

Vũ Tín thờ dài vậy kiên định nói rằng, lại tự giễu cười nói tiếp: "Để cho ta tùy hứng một hồi đi! Ta cứu không người trong thiên hạ, tương phùng chính là có duyên!"

Đổi thành bình thường, Vũ Tín thật không tin tưởng mình phải làm như vậy .

Bởi vì Vũ Tín rõ ràng, bản thân không có quá Đại Lý muốn cùng hoài bão, không phải Thánh Nhân, càng không phải là Chúa Cứu Thế, cũng không còn bảo vệ xã tắc, cứu vớt thương sanh hùng tâm tráng chí .

Lúc này, vẫn không có như vậy Đại Lý muốn!

Chỉ là muốn, tận lực mà thôi!

Hiện tại, tự mua đắc khỏi những hải tử này, nuôi khỏi những hải tử này, vậy làm!

Mặc kệ thật giả thiện ác, chẳng qua là cảm thấy, làm như thế. . . Đúng!

Mọi người trầm mặc, Liễu thị thấp giọng đáp: "Phải!"

Ngừng lại, lại báo cáo: "Thương Thuyền hàng, buôn bán bốn chục ngàn 6752 kim chi phối, bán đứt 1,276 danh gia Nô, tổn hao 3828 kim chi phối, hơn nữa tương ứng vũ khí, khôi giáp, phục sức, tính ra ước chừng phải tổn hao hai vạn . . ."

"Ngừng!"

Vũ Tín tê cả da đầu xua tay nói rằng, lại nói tiếp: "Hiện tại người phụ trách hậu cần mọi việc, những thứ này người xử lý là được, không cần cố kỵ! Nếu như không đủ, liền vận dụng dự trữ tài chính, tìm hoàng Bá lấy!"

Cái gọi là dự trữ tài chính, chính là rồi Tộc trước được mười vạn kim Bồng Lai Kim Phiếu!

Nghe được một đồng lớn rườm rà chữ số, lấy Vũ Tín tinh thần lực, vẫn còn có chút nhiễu loạn . Nhưng ý tứ nghe được, chiếu Vũ Tín làm thành như vậy, thư Vũ Vệ vốn có tài chính, sẽ không rộng như vậy dự!

"Người không có tiền của phi nghĩa không giàu, sự tình không mạo hiểm khó thành! Có thể, người nổi tiếng cách làm không sai . Có tốt như vậy mượn có, không vợ vệt hạ này giàu có Tự Miếu, thật đúng là có lỗi với chính mình!"

"Trời cho mà không lấy, phản thụ kỳ cữu a!"

Vì tiền tài đau đầu lúc, Vũ Tín chợt nhớ tới trong thiên hạ giàu có nhất Phật Môn, thật có cướp sạch một phen xung động .

Đến Cú Dung, mới là chân chính phải bỏ tiền thời điểm a!

"Vẫn là người nổi tiếng nhất hiểu bản thân! Chỉ là quá mạo hiểm, không có hoàng Bá theo, đụng với cường giả sẽ tổn thất nặng nề, có điểm xung động!"

Phần 2 đến, bắt hủ chủ đề, cầu phiếu đề cử, Tam Giang nhóm, điểm kích cất dấu, cảm tạ!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Cao Võ Kinh tế

Vũ Dương thành, Bồng Lai thương hội.

Ở Thành Tây đại thị trường làm xong phía sau, Vũ Tín đám người liền trực tiếp đến Bồng Lai thương hội, những người khác Tự Nhiên theo, một đường hạo hạo đăng đăng, chọc người ghé mắt.

Người trưởng thành ước là 1,400 người (bao quát hơn trăm thư Vũ Vệ), hải đồng hơn ba ngàn sáu trăm người, lại bao quát nữ tính bảo mẫu bảy mươi hai người, Vũ Tu giáo viên ba mươi sáu người, văn phòng tiên sinh ba mươi sáu người!

Người trưởng thành bình quân giá cả ước là ba kim, hải đồng giá cả bình quân giá cả ước là một kim, toàn bộ cũng mới sáu bảy thiên kim.

Bất quá, bán đứt giá cả không cao, nhưng đến tiếp sau phân phối cùng cung cấp nuôi dưỡng, tổn hao liền Đại.

Quang thư Vũ Vệ tiêu chuẩn phân phối, mỗi bộ phải hai mươi kim chỉ phối. Còn lại chính là quần áo và đồ dùng hàng ngày cung cấp nuôi dưỡng vấn đề, Vũ Tín không phải keo kiệt chủ nhân, đương nhiên sẽ không khiến thư Vũ Vệ cùng những hải tử kia, tiếp tục ăn không no mặc không đủ ấm, bằng không còn không bằng không mua!

Nhóm hơn năm ngàn người, ngăn ở Bồng Lai thương hội cửa, hầu như chặn phải chặt như nêm cối, có chút đồ sộ lớn.

Nếu như những người khác hoặc thế lực, Bồng Lai thương hội đã sớm đi ra cản người. Lần này lại là quý đệ lựa chọn coi nhẹ, nơi này phân tiệm chương quỹ còn khiến người ta kinh ngạc nhiệt tình vạn phần tự mình ra nghênh đón.

Như vậy kỳ quái sự kiện, Tự Nhiên khiến cho không ít người chú ý, dẫn phát không ít ngờ vực vô căn cứ.

Nhiều người như vậy, đương nhiên sẽ không đều vào thương hội, cửa hàng cũng không giả bộ được.

Vũ Tín, Vũ Long, gió gia, Liễu thị các loại bộ phận thống lĩnh đi vào theo, Vũ Tín có chút khách khí chấp tay hỏi

"Cùng Bồng Lai thương hội hợp tác quen, coi như khoái trá, tìm đất thương hội cùng nhau giải quyết, quần áo và đồ dùng hàng ngày các loại sự tình, đất thương hội cũng sẽ làm chứ? Đây là đối với quý hội hồi báo!"

Liền Vũ Tín tạm thời biết, đúng là Bồng Lai thương hội nhất công đạo, không hổ là nhất thần bí thương hội. Sở dĩ Vũ Tín đối với Bồng Lai thương hội rất có hảo cảm, cũng có chút bội phục cùng tôn kính!

"Hồi báo? Nếu không phải là vị kia lên tiếng, ai sẽ tiếp đãi ngươi? Ai mà thêm ngươi hồi báo, quần áo và đồ dùng hàng ngày trị giá bao nhiêu tiền..."

Trương chương quỹ khóe miệng co quắp rút ra, âm thầm thầm thì, thần tình cổ quái lại vừa cứng chịu đựng. Mặt ngoài lại mỉm cười nhiệt tình đáp:

"Làm! Đương nhiên làm! Hoan nghênh Vũ công tử đích thân tới, đây là ta hội vinh hạnh!"

Quần áo và đồ dùng hàng ngày các loại sự tình, đường đường Bồng Lai thương hội không phải là không làm, chỉ là cực nhỏ, trừ phi có giá trị không nhỏ xa xỉ phẩm. Cũng không có người nào sẽ không hề tự mình biết mình địa tìm Bồng Lai thương hội mua phổ thông quần áo và đồ dùng hàng ngày.

Bất quá, bởi vì lượng giao dịch Đại, sở dĩ Vũ Tín tự giác ít lời tiêu thụ mạnh, là khoản làm ăn lớn, là hồi báo Bồng Lai thương hội công đạo.

Trên thực tế, nhân gia căn bản không lạ gì, có điểm kéo thấp Bồng Lai thương hội đẳng cấp.

"Ngoài ra, lại chuẩn bị 1300 bộ vũ khí da Giáp Đăng, cụ thể từ Liễu thống lĩnh cùng chương quỹ câu thông, tại hạ bản thân đi dạo một chút là tốt rồi!"

Vũ Tín không biết Trương chương quỹ quán quýt cùng buồn bực, như trước tự mình nói rằng, sau đó Triều Liễu thị ý bảo hạ .

Liễu thị hội ý, liền tiến lên cùng Trương chương quỹ tỉ mỉ câu thông đứng lên .

Vật phẩm trang sức, xa xỉ phẩm, vũ khí, khôi giáp, Đan Dược, công pháp, Linh Dược, dị thú tài liệu, bao quát bì giáp huyết nhục vân vân.

Vũ Tín là lần đầu tiên vào Bồng Lai thương hội, càng xem càng kinh nghi, càng xem càng thán phục, không hồ là Bồng Lai thương hội .

Bên trong thương phẩm nhiều như rừng, thiên kì bách quái, hầu như chỉ có Vũ Tín nghĩ không ra, không có Bồng Lai thương hội không có thương phẩm .

Thế nhưng, có một điểm giống nhau, giá cả đơn vị đều là "Kim", hơn nữa kém cỏi nhất ba vị số trở lên, bốn năm con số giá cả thương phẩm là chủ lưu .

"Các người Bồng Lai thương hội, thương phẩm kém cỏi nhất cũng là lấy 'Kim' làm đơn vị, thật có làm quần áo và đồ dùng hàng ngày cùng vũ khí da Giáp Đẳng phổ thông sinh ý sao? Làm sao không thấy được bày ra đây? Hay là đang trên lầu ?"

Nghi hoặc chi tế, Vũ Tín nhìn không được Triều Tinh Tinh đi theo thanh tú Bồng Lai thị nữ hỏi.

"Cái này . . ."

Bồng Lai thị nữ ngăn ra, thần tình có chút cổ quái, tựa hồ không biết trả lời thế nào, cuối cùng kiên trì đáp:

"Chúng ta Bồng Lai thương hội cũng Vô Minh văn quy định không làm phổ thông sinh ý, chỉ là ít hơn! Trên lầu thương phẩm, một dạng giá trị càng cao ."

"Thật sao?" Vũ Tín kinh ngạc đáp .

Bồng Lai thị nữ xem Vũ Tín phản ứng, rất sợ tự mình nói sai, vội vã nói bổ sung: "Đương nhiên, số lượng nhiều vẫn sẽ làm, lấy công tử loại này quý nhân, phổ thông sinh ý số lượng nhiều, giống nhau giá sau cùng không thấp!"

"Khí Huyết Đan, công hiệu phụ trợ Luyện Thể, ngũ trăm Kim Tệ, mỗi hạt;

Nghìn năm nhân sâm, mỷ dung Dưỡng Nhan, đại bổ nguyên khí, phục Mạch cố Thần, tu bổ Tỳ ích phổi . . . Giá cả tám thiên kim tiền .

Tam đầu Thủ Ô, cổ bồn bồi nguyên, Dưỡng Thần tráng khí . . . Giá cả hai mươi lăm ngàn thiên kim tiền .

Cường Sa Dao Pháp, Địa cấp hạ phẩm võ học, giá cả chín chục ngàn kim .

Tinh quan Quán Tướng Pháp, Địa cấp trung phẩm ngữ pháp, giá cả sáu trăm ngàn kim . hình minh hoạ 460 vạn kim .

Truy Phong trực Ảnh Cung pháp, Thiên cấp hạ phẩm Tiên Thuật tuyệt học, giá cả năm triệu kim .

Ba mặt ngũ câu Thần Phi thương, Trung Cấp lợi khí, thiên nung lam bằng, nặng chừng một trăm sáu mươi lăm cân, giá cả mười vạn kim .

Hai cánh lá lướt Kích, thượng phẩm lợi khí, năm trăm ngàn kim . . .

Thất Bảo lưu Kim Khôi, trung phẩm lợi khí, tám trăm ngàn kim . . .

Phượng vĩ Tử Kim Quan, cực phẩm lợi khí, một triệu hai trăm ngàn kim . . .

Thanh Tuyền bảo kiếm, hạ phẩm thần binh, thượng Cổ Thần kiếm Thất Tinh Long Uyên hàng bất chước . . . Giá cả, 12 triệu kim . . .

. . ."

Một đường kiểm tra, Vũ Tín sắc mặt càng xem càng Hắc, còn có loại tim đập rộn lên, quay đầu đi xung động .

Còn cho là mình người mang cự phú, có thể hảo hảo tiêu phí một phen .

Hiện tại, Vũ Tín cảm giác mình rất nghèo, rất nghèo, rất nghèo, hoàn toàn chính là một kẻ nghèo hàn .

Mua được hoàn toàn không cần thiết mua; để ý hoàn toàn mua không nổi . . .

Đương nhiên, thân là thương gia, giá cả thiên đất là Tự Nhiên việc, cũng có vật lấy hiếm là quý nhân tố . Thế nhưng, Vũ Tín vẫn là cảm giác giá cả hơi dọa người!

Xem người mệnh giá Cách thấp như vậy, còn tưởng rằng thế giới này tiêu phí không cao . Ai biết, chân chính thượng cấp bậc đông tây, giá cả đã vậy còn quá đắt!

Mệnh như cỏ rác!

Đi dạo xong nhân khẩu thị trường, đi dạo nữa cửa hàng, đây là Vũ Tín hiện tại mãnh liệt nhất ý tưởng!

Vũ Tín tiền thân là Vũ thị Thiếu Tộc Trưởng, bởi vì thân phận đặc thù, cơ bản đợi ở trong tộc, cần gì cũng có gia tộc cung cấp . Cho nên đối với sa hoa thương phẩm giá cả, ấn tượng không sâu, không hiểu nhiều .

Hôm nay ngẫm lại, đó là đã bị Vũ Tín buông tha Thiên cấp hạ phẩm « Vũ Thần côn trái qua », ở Bồng Lai thương hội bên trong, giá cả cũng là lấy "Trăm vạn kim" làm đơn vị!

Rời Tộc trước, Vũ thị tặng cho thần binh "Son Hà Côn", cùng đoạt từ thập đại sát thủ một trong Cô Ảnh thần binh "U ảnh kiếm", giá cả không rõ ràng lắm, nhưng khẳng định nghìn vạn lần kim trở lên . .

Mười vạn kim toán tóc ? Chỉ có thể mua đem thông thường trung phẩm lợi khí hoặc Địa cấp hạ phẩm công pháp!

Đương nhiên, phổ thông tiêu phí quả thực toán cự khoản, có thể mua mấy vạn thạch lương thực .

"Hô . . ."

Thật dài thờ ra một hồi, Vũ Tín sắc mặt có chút khó coi nói ra: "Đi thôi! Không nhìn!"

Dứt lời, dứt khoát xoay người rời đi .

Nhìn tiếp nữa, Vũ Tín cảm giác mình với cái thế giới này kinh tế giá trị quan, sẽ tan vỡ!

Bồng Lai thị nữ có chút tiêu cấp bách hỏi "Công tử không mua ít đồ sao? Hoặc là công tử cần gì, tiểu tỳ hỏi một chút, sẽ phải có!"

Vũ Tín tự giễu cười, đáp: "Cần rất nhiều, nhưng, cũng mua không nổi . . . Còn không bằng chém giết có lời!"

"Công tử nói giỡn!" Bồng Lai thị nữ ngẩn ra, u oán thút thanh đáp .

"Thật không có nói đùa!" Vũ Tín thành thật đáp .

Cái này thật đúng là là Vũ Tín trong lòng nói, muốn Vũ Tín bỏ tiền mua, thật cảm giác không bằng nghĩ biện pháp chém giết càng có lời!

Trách không được nhân khẩu nhiều như vậy, cao thủ ít như vậy . Tuyệt đại đa số không thể không thiên phú, luyện thể cảnh cũng không cần rất mạnh thiên phú, chỉ là mua không nổi công pháp, luyện không dậy nổi Vũ Tu, văn tu càng chưa nói!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Bá Vương Ngạnh Thượng Cung

Tuyệt đại đa số không thể không thiên phú, luyện thể cảnh cũng không cần rất mạnh thiên phú, chỉ là mua không nổi công pháp, luyện không dậy nổi Vũ Tu, văn tu càng chưa nói!

"À? !"

Bồng Lai thị nữ cả kinh, xinh đẹp thân hình lui lui, kinh ngạc kinh nghi nhìn về phía Vũ Tín, rõ ràng đề phòng khản trương!

Xem Vũ Tín Sát có chuyện lạ xu thế, Bồng Lai thị nữ tựa hồ như thật, chỉ là có chút thật . . .

"Phốc phốc . . ."

Vũ Tín hơn mười mét chỗ, một vị vóc người mạn diệu thon dài, người xuyên thân bí mê hoặc Từ thường cô gái che mặt, nhin không được cười khẽ một tiếng .

"Kia . . . Tiêu tiểu thư ? !"

Vũ Tín theo tiếng kêu nhìn lại, không khỏi sững sờ hạ, kinh ngạc nghi ngờ thăm dò hỏi.

Trước khi, Vũ Tín bị các loại giả cả hàng hóa rung động, lại không cảm thụ được đầy đặc sát ý, cho nên đối với trong điểm còn lại khách hàng không có làm sao chú ý, thật bất ngờ dĩ nhiên sẽ ở đây đụng với Bì Ngạn Hoa!

Bì Ngạn Hoa nhẹ nhàng tháo xuống cái khăn che mặt, lộ ra lại giống sân lại giống cười dung nhan tuyệt mỹ, liếc mắt thanh tú thị nữ sáng giọng:

"Đường đường võ yêu, võ huyện lệnh, Vũ đại nhân! Còn rất hài hước . Bất quá, đùa giỡn nhân gia tiểu cô nương, thật sự rất sao?"

"Lời thật lòng . . ."

Vũ Tín có chút bất đắc dĩ lại vô lực nói rằng .

Chỉ là, xem Bì Ngạn Hoa tinh mỹ mặt mũi, làm sao có điểm lấy nữ nhân chủ nhân tự cho mình là, ghen mà hưng sư vấn tội cảm giác ? !

Tự mình nghĩ nhiều ?

Gặp gỡ chỉ giao thôi, giữa hai người có sâu như vậy tình cảm sao?

"À? !"

Thanh tú thị nữ hiển nhiên đem Bì Ngạn Hoa mà nói cho là thật, nhất thời kinh hô 1 tiếng, tức giận trừng mắt Vũ Tín, về mặt vô tội tức giận đáng đáp .

Vũ Tín thẳng thắn không giải thích, nghi hoặc lại hơi cảnh giác hỏi "Người . . . Tiêu tiểu thư làm sao sẽ xuất hiện ở nơi này ? Còn rất xảo!"

"Xảo sao?"

Lấy Bì Ngạn Hoa khôn khéo, Tự Nhiên nhìn ra được Vũ Tín cảnh giác cùng thăm dò, cũng tức giận liếc ngang mắt, lại nói tiếp:

"Võ yêu không hồ là võ yêu! Mới vừa tàn sát sạch hơn bốn ngàn Phật Tăng, sát Huyết Ma Tông Tông Chủ chi chất cùng đường chủ, lại cướp ta Ma Môn năm chiếc thuyền hàng, cự tuyệt nữa chính đạo mời chào, Chính Ma Lưỡng Đạo cùng Phật Môn, toàn bộ đắc tội, lại vẫn dám ở Vũ Dương thành lặc lư, còn có tâm tư hành động lớn việc thiện, đây là chơi loại nào đây. . . Chơi rất khá sao? Thiếp Thân nên võ yêu là nghệ cao nhân gan lớn, gan to bằng trời; vẫn là con nghệ mới sanh không sợ cọp, đầu óc thiếu gân đây? Văn Võ Thánh Đế can đảm quyết đoán, cũng không gì hơn cái này a!"

"À? !"

Vũ Tín trong lòng rung mình, há to miệng, trong lúc nhất thời như Thiên Lôi cuộn cuộn, không phản ứng kịp .

Suy nghĩ kỹ một chút, tựa hồ thật đúng là có chuyện như vậy!

Thế nhưng, cái này có thể trách hấn sao? !

Trong lúc nhất thời, Vũ Tín tâm tư loạn thành nhất đoàn, muốn giải thích cũng không biết giải thích thế nào!

Chuyện nhà mình tự mình biết, thế nhưng, Bách phu bách thái, coi như biết sự thực, người khác nghĩ như thế nào sẽ rất khó khống chế!

Bì Ngạn Hoa phương tâm ấm áp, Doanh Doanh đi hướng Vũ Tín, oán trách lại ôn nhu hỏi "Công tử không nhanh chóng đi phía nam đi nhậm chức, chạy nơi đây cần gì phải ? Du ngoạn ? Hay là thật là mời chào nhân tài ? Phía nam không nhân tài sao?"

". . ."

Bì Ngạn Hoa tới gần gian, thanh tú Tỳ Nữ kinh khủng nhìn Vũ Tín, tự nhận là không để lại dấu vết địa kéo dài khoảng cách, rõ ràng có loại chạy đi chạy ra xu thế!

Tàn sát sạch hơn bốn ngàn Phật Tăng, đánh chết Huyết Ma Tông Tông Chủ chi chất, đoạt Kiếp Ma môn, kết thù kết oán chính đạo . . .

Sự kiện kia, thanh tú thị nữ đều nghe sợ mất mật, so với, đánh cướp Bồng Lai thương hội tựa hồ cũng không coi vào đâu ? Bên ngoài đang có vô số người vây quanh cửa hàng đây!

"May mắn gặp dịp a! Năm chiếc thuyền hàng thuộc về Ma Môn ? Vì sao cùng những Phật Tăng đó cùng Thái Nguyên Vương thị cấu kết cùng một chỗ ?"

Vũ Tín đối với Bì Ngạn Hoa vẫn chưa quá tín nhiệm, đương nhiên sẽ không cứ nói thật, chỉ là nghi hoặc hỏi, lại nói tiếp: "Nhìn năm chiếc thuyền không ai muốn, tại hạ liền thuận lợi cầm, lại thiếu tiền . . . Sở dĩ . . ."

"Công tử không cần giải thích! Liên những hàng hóa kia, ảnh hưởng trọng đại, lại không đáng giá mấy đồng tiền! Quan trọng là ... Sự tình, không phải tiền . . ."

Bì Ngạn Hoa có chút không nói gì chu mỏ nhấc nhở, ngừng lại, đôi mắt đẹp như nước nhìn Vũ Tín nói tiếp: "Công tử rất thiếu tiền sao ? Muốn mua gì, Thiếp Thân tặng cho người!"

"À?" Vũ Tín ngẩn ra, không nghĩ tới mình còn có cái này đãi ngộ!

Bì Ngạn Hoa Hà đỏt hai gò má, giấu đầu lòi đuôi địa xấu hổ giải thích: "Đừng hiểu lầm! Coi như là thiếp đáp lễ, quang là Công Tử sở tiền Thi Phú, liền chữ đạt đến vạn kim, không phải thể tục Hoàng Bạch vật có khả năng so sánh!"

"Cái gì cũng được sao?"

Vũ Tín nhân thân cực nóng nhìn chung quanh thương phẩm hỏi, trước khi thật đúng là coi trọng mấy thứ đồ, chỉ là mua không nổi, cũng luyến tiếc!

Trùng hợp, bên người thì có Thiên cấp Tiên Thuật cùng Thần Binh Cấp đừng cổ cung, cái này thật đúng là là Vũ Tín nhất đồ mong muốn, chỉ là quá đắt, nghìn vạn lần khởi bước . . .

Có "Luân Hồi Chi Nhân", có nghịch Thiên Lực số lượng, có đầy đủ tinh thần lực, không học Tiên Thuật quá đáng tiếc!

"Nói một chút coi ? Thiếp Thân bận rộn mấy năm, tích súc không nhiều lắm, mấy triệu vẫn phải có, nhiều hơn nữa cũng không lấy ra được . . ."

Bì Ngạn Hoa theo Vũ Tín nhân thân nhìn lại, không khỏi thần tình khê biến, đồ bưng đôi môi cắn cắn nói rằng, sau đó ôn nhu nói tiếp: "Trừ phi . . . Công tử cam lòng cho đem Thiếp Thân mượn nợ ở nơi này! Mượn nợ mấy trăm vạn cũng có thể!"

"Người đáng tiền như vậy ?"

Vũ Tín khó có thể tin kinh ngạc thốt ra, xem Bì Ngạn Hoa trừng mắt muốn nổi giận, không khỏi mỉm cười nói tiếp: "Chiết hiện có thể chứ ?"

"Chiết hiện ? !"

Bì Ngạn Hoa nghi hoặc hỏi, sau đó mặt lộ chột, hung ác độc địa trừng mắt Vũ Tín, trong tức giận mang theo điểm ngọt ngào, rất có lần say lòng người phong vận .

Hòa hồng xuyên thấu qua tai, khê cắn môi thấp giọng nói: "Có thể! Thiếp Thân liền tạm thời mượn nợ ở công tử cái này . Công tử trả trước sổ sách, Thiếp Thân các loại khi nào trả sạch tiền thiếu lại đi!"

"Nghĩ gì thế ? Biết cái gì là chiết hiện sao?"

Vũ Tín thật muốn lớn tiếng hô lên, cảm giác căn bản không hiện thực, lắc đầu than thở:

"Đi thôi! Ở nơi này mua, thật không như chém giết có lời!"

Khiến hấn trả trước sổ sách, Vũ Tín cũng không cảm ra bộ phận kia sai biệt a! Bì Ngạn Hoa quá dễ mất hấn!

Bất kể là Vũ thị Thiếu Tộc Trưởng, vẫn là võ yêu, võ huyện lệnh, Vũ Thành chủ các loại, vậy cũng là dọa người mà thôi, danh tiếng lại không thể làm tiền hoa!

"ừ! Ma Môn nên như vậy . . . Có kỳ nhiều như vậy cần gì phải ?"

Bì Ngạn Hoa vui rạo rức, vẻ mặt hạnh phúc ngọt ngào đáp, như tiểu tức phụ nhu thuận dịu ngoan theo sát Vũ Tín đi!

"Cái này cùng Ma Môn có quan hệ gì ?"

Vũ Tín nhin không được hỏi, nhưng cũng không có dừng bước lại, thật không muốn tiếp tục đợi, càng đợi chịu đả kích càng lớn!

"Tùy tâm sở dục a! Công tử đại tài, thể đạo này . . . Mua quả thực không bằng đoạt, những thứ kia quả thực đắt, thật không có lợi lắm!" Bì Ngạn Hoa đương nhiên lại Sát có chuyện lạ đáp .

Vũ Tín bước chân dừng lại, một hơi thở kém chút thuận không tới!

Vũ Tín tuy là thật nghĩ như vậy, nhưng không muốn thật làm như vậy. Xem Bì Ngạn Hoa ý tứ, tựa hồ thật muốn đánh cướp ? !

"Hô . . ."

Thật dài hô xả giận, Vũ Tín nghi hoặc hỏi "Tiêu tiểu thư thật dự định đi theo hạ đi ?"

"Đương nhiên rồi! Ma Môn trọng khi theo tâm, càng trọng tâm ý cùng tín dự! Nếu đáp lại công tử, Thiếp Thân tự nhiên sẽ làm được!"

Bì Ngạn Hoa nghi hoặc phản hồi, ngừng lại, bưng tình đại ngộ nói tiếp:

"Công tử yên tâm! Từ biết được công tử cự tuyệt Thanh Dương đạo trưởng, cũng không lưu tình chút nào trào phúng cùng trở mặt, đã đầy đủ kiểm chứng Minh Công chết thái độ! Bên trong tổ chức đối với công tử ẩn tượng Đại đối, hôm nay chỉ là Huyết Ma đạo hữu điểm không thể đồng ý. Có Thiếp Thân ở, Ma Môn tạm thời không ai sẽ làm khó công tử, năm chiếc Đại Thương thuyền cực kỳ hàng, coi như lễ gặp mặt!"

"Các người tin tức thật đúng là linh . . ."

Vũ Tín thực sự lười giải thích thêm, có loại vừa tô vừa đen cảm giác .

"Cự tuyệt Thanh Dương đạo trưởng, cùng Ma Môn có quan hệ gì? Có thể chứng minh thái độ gì? Ma nữ chính là ma nữ, đây là Bá Vương Nganh Thượng Cung, ý lại vào a . . . Mang một ma nữ, thật sẽ cùng chính đạo nào bẻ!"

Không nghĩ, Bi Ngạn Hoa muốn cùng liên theo đi, quả thật có thể thiếu cái Ma Môn đại địch; không mang theo Bi Ngạn Hoa, chính đạo cùng Phật Môn, cũng sẽ không đem mình làm người một nhà!

Hãy nhanh lên một chút đi Cú Dung đi!

Phần 2 đến, cầu phiếu đề cử, cất dấu! Điểm kích! Khen!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 78: Thần lực gương cung

Nước sông thao thao, sóng triều vỗ vào bờ .

Vũ Tín một nhóm gần 5000 người, còn có mấy thập chiếc xe ngựa quần áo và đồ dùng hàng ngày đồ dùng những vật này, giống như hàng dài kéo dài ra cách xa mấy dặm .

"Chủ Công!"

Vừa nhìn Vũ Tín đám người phản hồi, ở lại giữ võ Ứng đám người, rõ ràng Đại thờ phào .

Vũ Tín mang đi hơn trăm thư Vũ Vệ, người nổi tiếng trọng lại mang đi năm trăm thư Vũ Vệ, còn sót lại hơn hai trăm thư Vũ Vệ trong coi năm chiếc Đại Thương thuyền, quả thực áp lực cực đại!

"Sau đó tính số!"

Vũ Tín nhàn nhạt nói tiếng, khiến võ Ứng đám người ngượng ngùng cúi đầu, lại Triều Vũ Long đám người vẫy tay .

"Hôm nay viễn chinh Tù Quân bại hướng, đã truyện ở đây, bên ta vẫn là mau sớm chạy tới Cú Dung là hơn!"

Mọi người gật đầu, không ai có dị nghị .

Kỳ thực, mọi người cũng nghĩ không thông Chủ Công vì sao chạy Vũ Dương thành đến, đã sớm nên trực tiếp xuôi nam đi nhậm chức!

"Tiếp đó, bên ta liền theo Đại Vận Hà mau sớm xuôi nam, như không cần thiết, sẽ không lên bờ! Trong khoảng thời gian này, vừa lúc khiến mọi người huấn luyện hạ con người mới, thuận tiện đến lúc đó chinh hợp!"

"Thư Vũ Vệ mỗi lần bổ sung, bổ sung nhân số không thể vượt lên trước tổng số một phần năm, nếu không sẽ tha suy sụp thiết Huyết Sát khí cùng Quân Hồn . Sở dĩ, lần này cũng chỉ có thể chọn hơn hai trăm người bổ sung đến thư Vũ Vệ, còn lại là thay thế bổ sung dự bị nhân viên, cụ thể . . . Các đội thống lĩnh bản thân nắm chặt!"

"Năm chiếc Đại Thương thuyền, vừa lúc mỗi đội trấn thủ một con thuyền, gió gia thống lĩnh suất gió đội, cùng Mộng đội đi đoạn hậu, cũng thuận tiện gió đội thống nhất huấn luyện!"

"3600 dư hải đồng, phân phối đồng đều đến ngũ thuyền, an bài xong mổ nương, giáo viên cùng tiên sinh . . ."

Vũ Tín chậm rãi phân phó, tất cả mọi người không có gì dị nghị .

"Dù sao cũng phải có một người tổng phụ trách chứ ? Thuận tiện thống nhất quản lý, dù sao hài đồng số lượng không ít!" Liễu thị nói xen vào hỏi.

"Cái này . . ."

Vũ Tín chân chờ nhìn về phía mọi người, cuối cùng nhãn quang rơi vào mới gia nhập Ngụy Bằng trên người .

Ngụy Bằng hơi biến sắc mặt, nghẹn đỏ mặt vội vã chủ động nói ra: "Chủ Công! Thuộc hạ am hiểu trận pháp và chính vụ, đặc biệt trận pháp . Không biết chiến trận quân đội, rất khó chân chính phát huy ra quân đội ưu thế . Trận pháp có tám Đại cơ sở trận pháp, dựa theo cảnh giới, lại phân nhất nguyên, Lưỡng Nghi, tam tài, Tứ Tượng, Ngũ Hành . . ."

Ngụy Bằng đi theo Vũ Tín, là muốn phát huy sở trường, cũng không muốn coi như hài tử thủ lĩnh . Hơn nữa, vừa nhắc tới trận pháp, nhất thời mi phi sắc vũ, tinh thần đại chấn .

"ừ! Sau đó chúng ta tỉ mỉ nói chuyện!"

Vũ Tín ngay cả vội vàng cắt đứt Ngụy Bằng trận pháp nói đến, khá có hứng thú nói rằng . Ngừng lại, nhìn về phía Liễu thị nói tiếp: "Tạm thời liền do Liễu Phó Thống Lĩnh khổ cực hạ, kiêm nhiệm một đoạn thời gian, có hợp nhân tuyển hơn nữa!"

"Phải!" Liễu thị cười khổ đáp, trên vai gánh vác cảm giác trọng rất nhiều .

Từ lâu dài xem, "Hải từ thống lĩnh" đúng là một cực tốt thân phận, các loại nhóm trẻ nít này lớn lên, tự nhiên sẽ nước lên thì thuyền lên . Không khó suy đoán, nhóm trẻ nít này nhất định là Chủ Công tương lai lớn nhất nội tình, dựa cùng thân tín, là tương lai thư Vũ Vệ hạch tâm cùng lực lượng trung kiên!

Thế nhưng, trong khoảng thời gian ngắn, có chút cật lực không được cảm ơn, còn là một việc khổ cực!

Trước mắt mà nói, thư Vũ Vệ nhân tài không nhiều lắm, các hữu chức trách, kiêm nhiệm mà nói, gánh vác thật nặng .

Bì Ngạn Hoa nhìn không được chen lời nói: "Thiếp Thân cũng giúp một tay đi, cũng không thể chuyện gì không làm! Bên trong tông chủ trọng hơn từ nhỏ bồi dưỡng, có rất nhiều hài đồng đệ tử, Thiếp Thân rất có kinh nghiệm!"

"ừ! Cũng tốt!" Vũ Tín hơi chút muốn hạ, liền sáng khoái đáp .

Bì Ngạn Hoa tự nhiên cười nói, giống như trăm hoa nở rộ, khiến người ta hai mắt tỏa sáng .

Khiến Vũ Tín đám người nghi ngờ là, lẽ nào Bì Ngạn Hoa thật muốn cứ như vậy đợi ở thư Vũ Vệ ? Tuy là tạm thời không biết Bì Ngạn Hoa là thân phận gì, nhưng khẳng định không thấp, khả năng không lớn vẫn đợi ở thư Vũ Vệ chứ ?

"Vậy liền bắt đầu an bài đi! Các loại người nổi tiếng, võ lang các loại phản hồi, chúng ta liền khởi hành!"

Vũ Tín cuối cùng phân phó âm thanh, mọi người liền bắt đầu công việc lu bù lên .

Rộng lượng vật tư vận lên thuyền, từng cái hài tử ở chỗ nương, giáo viên cùng tiên sinh dưới sự chỉ dẫn, lên thuyền đi trước các nơi .

Còn có tân bổ sung hơn một ngàn hai trăm người thủ, cũng phân phối đến thư Vũ Vệ các đội, tự có các đội thống lĩnh cùng lính già, phụ trách giảng giải, truyền thụ cùng an trí .

Trong lúc nhất thời, phù sông bờ sông giản dị bến tàu, tiếng người huyên náo, huyên náo một mảnh .

Mặt trời chói chang tây thiên, phía chân trời nhiễm Hà .

"Theo Thiếp Thân biết, tinh nhuệ luyện quân phương pháp, có vài loại, thống nhất pháp, hằng ngày pháp, mị lực pháp, thuộc sở hữu pháp . . ."

"Trận pháp, là loại có chút Thiên Môn, lại lại cực kỳ mệnh mông thần kỳ tri thức . Đặc biệt quân đội, càng cần trận pháp, mới có thể phát huy ra tối cường lực lượng . . ."

"Một chi chân chính quân đội tinh nhuệ, cần quanh năm suốt tháng địa huấn luyện cùng quen thuộc, có thể dùng chiến trận dung nhập thiết Huyết Sát khí, thẳng đến thiết Huyết Sát năng lực hóa thành tương ứng chiến trận chỉ hính, cũng chính là ngưng trận hóa hình, là có thể phát huy ra quân đội trăm phần trăm, hai trăm phần trăm ba trăm các loại uy lực . . ."

"Tiền Thuật, dung sai độ cực thấp, các cái vị trí ổn định tính, nhất trí tính các loại, hầu như toàn dựa vào xạ thủ động tác đến cam đoan, cần nghiêm cẩn quy tắc, tiến hành theo chất lượng . . ."

"Tiền Thuật yếu điểm: Đầu tiên mất lực, đệ nhị cân bằng, đệ tam lực lượng, đệ tứ sức chịu đựng . Sức chịu đựng cũng bao quát cường độ thân thể cùng tâm thần tính nhẫn nại . . ."

. . .

Đội chỉ tá, Vũ Tín chăm chú hướng Liễu thị hiểu rõ quân sự, đặc biệt luyện quân phương pháp; hướng Ngụy Bằng hiểu rõ trận pháp, đặc biệt quân đội chiến trận; hướng gió gia hiểu rõ Tiên Thuật, đặc biệt Tiên Pháp kỹ xảo!

Thừa dịp ngồi thuyền xuôi nam trong khoảng thời gian này, Vũ Tín muốn tu bổ Thượng Quân sự tinh phương diện, Tiên Thuật phương diện, thường thức tài nghệ các loại chỗ thiếu hụt .

Vừa mới bắt đầu luyện Cung, tự nhiên muốn trước quen thuộc cung tiễn .

"Phanh . . . Ba . . ."

Huyền não trong không khí, 1 tiếng roi vang, một trận ông hưởng, hấp dẫn không ít ánh mắt, hù dọa không ít người .

Vũ Tín thân thể như là một cây trường thương, thủ văn Trường Cung, lại thần tình ngơ ngẩn .

Bởi vì, trong tay Trường Cung không dây, đoạn! Lúc này khom lưng còn đang kịch liệt ông hưởng run rẩy . . .

Đó là thư Vũ Vệ trang bị ngũ thạch ngạnh cung, không ít người muốn kéo căng đều khó khăn, không nghĩ tới Chủ Công lôi kéo, trực tiếp đoạn!

Đơn giản bẻ gãy ngũ thạch ngạnh cung, đến bao lớn lực lượng ? !

"Sai lầm! Sai lầm! Một lúc hưng phấn quá mức, không có không chế tốt lực lượng!"

Vũ Tín ngưng ngừng nói rằng, lại nói tiếp: "Cái này Cung cũng quá nhẹ, mềm nhũn có thể có lực lượng gì ?"

"Sáu trăm cân ngạnh cung, trong tầm bắn có thể xuyên thùng áo giáp!" Gió gia có chút thần phục bữu môi nói .

Rất nhanh có thư Vũ Vệ cầm Trương tân Cung, thập Thạch Cường Cung!

"Rồi . . ."

Lần này Vũ Tín chậm rãi không chế lực đạo, một chút kéo ra, vật cứng banh trực âm thanh rung động .

Hình, Nguyệt Viên, tràn đầy tròn . . .

"Phanh . . ."

Điếc tai roi vang, ông hưởng quanh quẩn, giống như sét đánh ngang tai .

Vừa nhìn, lại đoạn . . .

"Chuyện này..."

Vũ Tín há hốc mồm, cảm giác mình không có ra sức gì, cũng không còn cảm thụ được Cường Cung cực hạn, tại sao lại đoạn ? Cung tên co dẫn đây?

Gió gia đứng ở bên cạnh, sắc mặt lúc đỏ lúc trắng, rõ ràng lòng còn sợ hãi .

May mắn đứng không phải gần quá, nếu không... Bị khom lưng đánh tới, không chết cũng bị thương tàn phế, đây cũng quá nguy hiểm!

"Hô . . ."

Liên tục làm vài cái hít sâu, bình ổn tâm tình, gió gia kiên trì giáo dục đạo:

"Từ từ sẽ đến, ban đầu học giả là như thế này! Chủ Công thân lực vô cùng, tuy là không có ra sức gì, cung tiễn lại chịu không nổi . Kéo đến gần tròn là được, không cần kéo đến tràn đầy tròn hoặc quá tròn . . ."

Lấy gió gia đối với cung tên tinh thông, vừa nhìn đã biết Đạo Võ thư tâm tư cùng vấn đề chỗ ở .

Ban đầu học giả sẽ cho rằng, cung tiễn kéo càng tròn, lực lượng càng lớn, uy lực càng mạnh . Thế nhưng, tốt quá hoá lớp, lực quá dịch chiết . Đặc biệt ngạnh cung, không có cung mềm lớn như vậy co dẫn, dễ dàng hơn bằng dây .

Vũ Tín gật đầu, ý bảo hiểu rõ, đạo lý này vốn có cũng không khó hiểu!

Chương 79: Bỉ Ngạn chi tâm

Vũ Tín gật đầu, ý bảo hiểu rõ, đạo lý này vốn có cũng không khó hiểu!

Rất nhanh, lại có thư Vũ Vệ đưa tới hiện mười lăm Thạch Thiết Cung, đã là cường giả sở dụng chi Cung, là thư Vũ Vệ thống lĩnh sở dụng .

Vũ Tín không chế lực đạo lôi kéo, như trước cảm giác quá nhẹ, căn bản không ra sức gì liền kéo tròn, tựa như đang đùa hải tử món đồ chơi, cảm giác rất khó, có chút bị đè nén!

Trước góp đi!

Các loại luyện hảo Tiên Thuật, sẽ tìm thích hợp cung tiến!

Vũ Dương thành ngay cách đó không xa, mua Đặc Chế cung tiến không khó . Nhưng Vũ Tín luyện tiếc hoa số tiền kia, đó không phải là thương nhân, căn bản là hắc thương .

"Phốc phốc . . ."

Bờ sông cách đó không xa trên thương thuyền, Bỉ Ngạn Hoa chủ tớ ý lan nhìn ra xa, nhìn Vũ Tín gốc luyện Cung, liên tục che miệng cười khế .

"Cô gia thật là thần lực! Trách không được đơn giản liền xông ra vô yêu tên!" Tỳ Nữ cho đã mất sao nỉ non .

"ừ! Nhìn hấn rất nho nhã thanh tú, vóc người cũng không khô ngô trắng kiện, không biết không nên một thân Quái Lực . . ."

Bỉ Ngạn Hoa mê say gật đầu, thuận miệng đáp . Bỗng nhiên phản ứng kịp, Hà đốt hai gò má, ngượng ngùng không ngớt phát đạo: "Đứa nhỏ phóng đảng, có phải hay không vội vã thị tẩm ? ! Nói bậy bạ gì đó, cẩn thận bị người khác nghe được!"

"Lạc~, rồi . . ."

Tỳ Nữ tiếng như Ngân Linh địa cười duyên mau tránh ra, reo lên: "Nghe được thì thế nào ? Cô gia không phải cam chịu sao? Mọi người ngầm hiểu lẫn nhau!"

"Nào có ? !" Bỉ Ngạn Hoa vừa thẹn vừa mừng sáng giọng .

"Phanh . . ."

Nhưng vào lúc này, lại là một trận như sét đánh nổ truyền đến .

Tỳ Nữ trông về phía xa, thán phục cười đùa nói: "Cô gia lại đem Cung bê gậy à? Hình như là mười lăm Thạch Thiết Cung chứ ? Cô gia hào đàn oh!"

Bỉ Ngạn Hoa từng mắt quát lên: "Nói bậy! Cô . . . Công tử tài trí hơn người, trí tuệ hơn người, những thứ này mắng phụ kỹ năng, không có tiếp xúc qua mà thôi!"

Đang khi nói chuyện, hung hăng trừng Tỳ Nữ liếc mắt, kém chút bị nàng mang oai, nếu như bị người nghe được nàng kêu cô gia, sau đó làm sao còn gặp người à?

"Hi hi . . ."

Tỳ Nữ giả hoạt cười khế, vừa nghi hoặc nói ra: "Nhắc tới cũng kỳ a! Những thế gia kia đệ tử, từ nhỏ đều học qua Cung Mã Thư Họa các loại tài nghệ . Cô gia vẫn là Vũ thị Thiếu Tộc Trưởng đây, tại sao dường như là lần đầu tiên tiếp xúc cung tiến ? Vũ thị đầu gì cũng là cái đại tộc, Cổ Tộc, lại là dùng võ đặt chân, không nên không có giáo Cung Mã thuật a!"

"Ai . . ."

Về mặt ngượng ngùng Bỉ Ngạn Hoa, thần tình nghiêm, thương tiếc trông về phía xa Vũ Tín thân ảnh, thờ dài nói: "Hấn chính là chia vào cái Thiếu Tộc Trưởng tên mà thôi, ước đoán qua được so với phổ thông tộc nhân cũng không bằng!"

Dứt lời, mộng nghệ bàn nỉ non: "Đều là luân lạc chân trời người, tương phùng hà tất từng quen biết! Từ nơi này thi từ, là có thể thể hội ra hấn tao ngộ cùng lòng dạ! Thương Thiên bất công a, là sao như thế đùa ta . . ."

"Tiểu Thư . . ."

Tỳ Nữ vui cười thần tình thu liễm, hai tròng mắt sương mù dày đặc dất Bì Ngạn Hoa góc áo, nức nở nói .

"Không có việc gì! Giống như hán từng nói, đây chính là duyên phận . Phải không hạnh, cũng là loại may mắn . . ."

Bì Ngạn Hoa cứng rắn nặn ra một lúm đồng tiền, tâm sự nặng nề rù rì nói . Ngừng lại, thần tình kiên định nói tiếp: "Đúng ! Thế sự khó liệu, trước hảo hảo cùng hán đi hết đoạn đường này rồi hãy nói! Cùng lắm không nên cái này thân công lực cùng thân phận! Làm nữ nhân bình thường, chưa chắc đã không phải là chuyện tốt . Tình phong huyết vũ, hư tình giả ý thời gian, cũng quá đủ, nữ nhân yêu cầu nhiều như vậy có ích lợi gì ? ! Tỷ tỷ vị cùng thế gian Đình Phong, cũng không còn thấy nàng vui sướng hài lòng quá . . ."

"Khẳng định, sẽ có biện pháp . . . Cùng lắm tìm Đại Tiểu Thư, Đại Tiểu Thư khẳng định có biện pháp . Tiểu Tỷ Tỷ muội cũng rất nhiều năm không gặp, đang sum vầy!" Tỳ Nữ trọng trọng gật đầu, đôi bàn tay trắng như phấn nắm chặt khẳng định nói .

"Từ Loli . . ." Bì Ngạn Hoa trầm tư chỉ chốc lát, hô .

"Ừ?" Tỳ Nữ đáp .

Bì Ngạn Hoa nghiêng người căn dặn một phen . . .

Từ Loli quá sợ hãi, ngưng mi xin khuyên đạo: "Tiểu Thư! Chuyện này... Cái này không được đâu ? Đến lúc Tiểu Thư . . ."

"Người không nghe lời thật sao?" Bì Ngạn Hoa trừng mắt hỏi.

"Kìa... Vậy được rồi!" Từ Loli vẻ mặt quẩn quýt, không tình nguyện đáp .

. . .

"Xích . . ."

Mũi tên nhọn phá không, tinh chuẩn bắn trúng ngoài ngàn thước trên cây khô, cắm thẳng mũi tên .

Gió gia Thấy vậy khoe miệng quát thẳng tới, chấn động than thở: "Chủ Công quả nhiên là yêu nghiệt! So với ta Phong Tộc còn thích hợp Tiên Thuật!"

"Mãng chửi người đây?"

Vũ Tín liếc mắt mỉm cười nói .

Chuyện nhà mình tự mình biết, lấy mình nghịch Thiên Nhân lực . Hơn nữa « Vũ Thần tâm kinh », chỉ cần cảnh giới trong phạm vi, học cái gì cũng rất nhanh, rất có hạ bút thành văn thần kỳ .

Chính là Tiên Thuật, Vũ Tín còn cảm giác học được quá chậm, chủ yếu là cung tiễn tuyệt không tiện tay, quá nhẹ, rất là không được tự nhiên!

"Chủ Công! Ban ngày, người nổi tiếng bọn họ còn chưa có trở lại, có hay không phải người nhìn ?"

Đại Thống Lĩnh Vũ Long chần chờ chỉ chốc lát, tiến lên xin chỉ thị .

"Người này . . . Thực sự là Phiền Thiên, không có điểm tự chủ sao? Cũng không biết phải người báo cáo xuống!"

Vũ Tín sầm mặt lại, trong tay Thiết Cung giao cho Tỳ Nữ, tiếp nhận vài ướt vừa lau bên máng . Ngừng lại, phân phó nói: "Khiến võ Ưng thống lĩnh, mang một ít Ưng đội đi xem một chút đi!"

Võ Ưng thống lĩnh lĩnh mệnh đi, mang theo hơn trăm cười qua sông, dọc theo đường truy tung đi!

Vũ Tín mới vừa phản hồi Thương Thuyền, Bì Ngạn Hoa dẫn người tương ứng, ôn nhu hô:

"Luyện xong ? Công tử thiên phú kinh người, tựa hồ trời sinh là tiên mà sống!"

Đang khi nói chuyện, động tác tự nhiên dâng một chén thơm lại hơi vị thuốc đông y nước canh .

"Mà mà hồ hồ đi!"

Vũ Tín cảm giác có chút không được tự nhiên, có điểm không quen lắm, vẫn là tiếp nhận một hơi uống làm .

Chỉ cần đối phương không có ác ý, Vũ Tín cơ bản không biết suy nghĩ nhiều, liền làm cho loại cực kỳ tín nhiệm cảm giác .

Ngoài ra, trước khi Bì Ngạn Hoa nói hỗ trợ an trí những hài đồng kia, căn bản sẽ không làm chuyện gì, tất cả đều là dưới tay nàng bạch Loli, kim Loli các loại đại lao!

Bi Ngạn Hoa Tự Nhiên tiếp nhận Vũ Tĩn uống xong chén canh, rất có phụng dưỡng thể . Khiến Vũ Tĩn tìm đập rộn lên, không khỏi một thoải hoa thoải tùy cửa hỏi "Đúng ! Các loại đi ra ngoài nhân viên trở về, chúng ta liền khởi hành! Tử Loli làm sao bỗng nhiên rời thuyền ? Vật gì vậy trên thuyền không có ? Phân phó người mua đồ ăn cũng được a!"

"Nàng có chút việc ra ngoài xử lý, trong thời gian ngắn sẽ không trở về, không cần chờ nàng!"

Bi Ngạn Hoa không chút do dự đáp, lại từ trong lòng móc ra hiện cầm bạch, đưa cho Vũ Tĩn đạo: "Thiếp Thân đối với Tiễn Thuật biết không nhiều lắm, nhưng tu công pháp, vừa lúc có Tiễn Pháp tương quan, chỉ là cũng không thiên về, coi như là môn bí pháp, công tử có hứng thú sẽ nhìn một chút!"

"Ồ? !"

Vũ Tĩn hiếu kỳ tiếp nhận, là Trương khăn tay, mặt trên thêu rậm rạp chẳng chịt văn tự cùng đồ án .

« Bi Ngạn Tiễn Pháp »!

Tiến định Niết Bàn, Phổ Độ chúng sinh!

"Cái này bí pháp gì ? Tiễn Pháp liền Tiễn Pháp, cũng không phải Phật Pháp, còn định Niết Bàn, độ chúng sinh . . ."

Vừa nhìn mới đầu, Vũ Tĩn không khỏi khoe miệng nhỏ bé rút ra, nhìn tiếp nữa, không khỏi trầm mê trong đó . . .

Đây đúng là môn hiếm lạ bí pháp, nói đơn giản một chút, chính là tập trung, phát lực cùng không Tiễn Kỹ xảo .

Lấy Bi Ngạn ý, tiến ngón tay mục tiêu, khóa Định Phương vị, tùy tâm sở dục, muốn hấn sống thì sống, muốn hấn chết thì chết . Bi Ngạn, cũng là loại Phổ Độ!

"Đây là Thiếp Thân tu công pháp mang vào, chính là điểm kỹ xảo . Có cơ hội, Thiếp Thân sẽ tìm bộ phận tương đối hoàn thiện cường đại Tiễn Pháp!"

Bi Ngạn Hoa còn tưởng rằng Vũ Tĩn không hài lòng, không hiểu có chút hoảng hốt liền vội vàng nói .

"Không cần! Cái này Tiễn Pháp tốt, thực sự tốt!"

Vũ Tĩn chợt, vội vã đáp, lại trịnh trọng nói ra: "Cảm tạ!"

Lấy Vũ Tĩn đối với Bi Ngạn Hoa giảng hoà suy đoán, nàng chủ tu công pháp, khẳng định không kém nơi nào .

« Bi Ngạn Tiễn Pháp » sở ghi chép bí pháp, rất nhiều giới gia cũng đã nói, lại không như vậy sâu Áo Huyền hay, hiển nhiên phẩm cấp cực cao . Dù sao giới gia xuất từ am hiểu Tiễn Pháp Phong Tộc, Tiễn Thuật phương diện có thể siêu việt giả vốn cũng không nhiều!

*

Phần 2 đến . . .

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 80: Phóng khoáng Phật Tự (

Màn đêm buông xuống, đầy sao lóe ra .

Ly khai thư Vũ Vệ như trước không có trở về, những người khác hữu điều không như địa sinh hoạt, càng thỉnh thoảng truyền đến hài đồng non nót thanh thuần tiếng cười hoặc tiếng gọi âm ỉ .

Đối với cái này thế đạo hài đồng mà nói, có quần áo đẹp dễ xuyên, có đầy đủ thức ăn ăn, có an ổn môi trường ở, còn có khó có thể tưởng tượng thuyền lớn, lại có chuyên môn chiếu cố và giáo dục, đây chính là Thiên Đường vậy sinh hoạt!

Vũ Tĩn hùng hồn phóng khoáng, rất nhanh đạt được mới vừa mua 3600 dư hài đồng tán thành cùng cảm ơn, cũng từ từ khôi phục hài đồng hoạt bát không có gì lo lắng bán tính .

Lúc này Vũ Tín, đang ở Thương Thuyền Đình Cấp luyện quyền . . .

Nghe nói nổi truyền tới non nót thanh thuần thanh âm, Vũ Tín luyện quyền càng chuyên chú!

Muốn bảo trụ những người này, những thanh âm này, liền cần . . . Thực lực!

Vốn chỉ là hoàng Bá, đồ hoành, lưỡng Tỳ đợi lát nữa vẫn làm bạn Vũ Tín, hiện tại nhiều Bỉ Ngạn Hoa cực kỳ người đi theo hầu .

Bỉ Ngạn Hoa tứ Tỳ đứng đầu bạch Loli, chu mỏ lăm bằm "Công tử cũng thật là . . . Tiểu Thư như thế cái đại mỹ nhân đứng ở bên cạnh, làm sao sẽ biết vẫn luyện quyền đây! Thật không có tình thú!"

Thanh âm không lớn, lại cũng đủ Đình Cấp đại bộ phận nghe nói!

Hoàng Bá, đồ hoành đám người nhất thời ghé mắt quan tâm, còn có chút bất mãn nhãn thần .

Bỉ Ngạn Hoa trong lòng ít nhiều có chút u oán, cũng minh lý phụng phụ huấn sát đạo: "Không được nói vậy! Lấy công tử tình huống bây giờ, càng nên đại sự làm trọng, giành giật từng giây tăng thực lực lên!"

"Ồ!"

Bạch Loli cũng biết mình nói lỡ, rụt đầu thấp giọng đáp, vẫn như cũ cầm giận bất bình bữu mỗi nói:

"Vậy cũng nên nghỉ ngơi a! Tốt quá hoá lớp, lại là làm việc, lại là luyện tiến, lại là luyện quyền, may mắn ở trên thuyền, nếu không.. Luyện nữa quân nói, làm sao có thời giờ làm bạn Tiểu Thư ?"

"Người . . ." Bỉ Ngạn Hoa tức giận, nhưng cũng minh bạch bạch Loli có hảo ý, không biết nên làm sao răn dạy!

"Ba . . ."

Một Quyền Kích ra, hư không nổ đùng .

Vũ Tín thu quyền, lông mày rậm nhíu chặt trầm mặc . . .

Trải qua "Phệ Huyết Chân Vũ" dưới tác dụng đột nhiên tăng mạnh, lại cảm thụ loại này chậm như Ốc Sên tốc độ tu luyện, thực sự rất không thích ứng, có loại giết chóc một phen, tắm rửa máu tanh xung động .

May mắn Vũ Tín tinh thần lực thật cao, sắp tiếp cận "Minh Tâm Cứu Trọng", tâm thần thanh minh .

Cái loại này ý tưởng, là diễn hình Nhập Ma, tựa như ăn Đan Dược tu luyện như vậy, đụng với phải bất được, hảo hảo lợi dụng . Thế nhưng, lại không thể tận lực cường cầu, nếu không thì thật sẽ lâm vào lạc lối, đạo Nhập Ma Đạo, sẽ dần dần biến thành cỗ máy giết chóc!

Trợn mắt, nhìn về phía Bỉ Ngạn Hoa, Vũ Tín nhỏ bé cười nói ra: "Tiêu tiểu thư còn chưa ăn cơm chứ ? Muốn ăn cái gì ?"

Bỉ Ngạn Hoa tim đập rộn lên, tâm thần bất định hoảng hốt đáp: "Công tử . . . Tỳ Nữ thất lễ hồ ngôn loạn ngữ, công tử đừng để ý, Thiếp Thân vẫn chưa đói . . ."

Vũ Tín giọng nói nhẹ nhàng cười nói: "Không có việc gì! Giờ ăn cơm mà, ngày hôm nay sự tình tương đối nhiều, kéo dài tương đối trễ! Tiêu tiểu thư thích ăn cái gì ?"

"Tu cánh gà, Phượng Hoàng thai, mật cát tù mâu, thông hoa mềm Ngưu tràng, vàng bạc kẹp hoa bình chặn, thái bình nướng . . ."

Bỉ Ngạn Hoa vui vẻ, không cần (phải) nghĩ ngợi bẻ ngón tay nói rằng, nghe được Vũ Tín sắc mặt biến thành màu đen . Bỉ Ngạn Hoa phản ứng kịp, đứng lúc đổi giọng ngượng ngừng nói ra:

"Kỳ thực, Thiếp Thân cũng không có đặc biệt gì thích ăn, không kén ăn, đều có thể! Đừng quá đầy mỡ là được, đồ ngọt có thể món điểm tâm ngọt, cũng đừng quá ngọt, quá ngọt dính dạ dày! Hải sản thịt để ăn phương diện, mùi gây vị đừng quá trọng, cũng đừng quá mặn quá nhạt, hay nhất có thể bảo trì điểm nguyên vị, cũng sẽ không quá nặng . . ."

Nói xong lời cuối cùng, rất có Hoàng Hà tràn lan, đã xảy ra là không thể ngăn cản xu thế .

"Nguyên tới vẫn là cái kẻ tham ăn a . . . Cái này còn kêu không kén ăn ?"

Vũ Tín có chút buồn cười thâm nghĩ, trên dưới quan sát hạ Bỉ Ngạn Hoa . . .

Đồ thị rõ ràng , khiến cho người Tâm Hòa bốc lên . Vóc người đầy đặn, lại có chút phối hợp, cũng không mập sùng cảm giác .

Bất quá, Vũ Tín thật đúng là không kén ăn cái loại này, có thể ăn no là được . Hơn nữa lấy Thương Thuyền môi trường, cũng rất khó đạt được Bỉ Ngạn

Hoa yêu cầu, nhìn tới. . .

Thật không phải là người của cùng một thế giới a!

Bạch Loli nhìn không được kéo kéo thao thao bất tuyệt kể rõ Bi Ngạn Hoa góc áo .

Bi Ngạn Hoa phản ứng kịp, có chút ngưng ngừng thấp giọng nói: "Kỳ thực, thực sự cái gì cũng được . . . Thiếp Thân thật không thiếu . . ."

"Trọng yếu không phải ăn cái gì, là theo người nào ăn!" Bạch Loli nhìn không được nói bổ sung .

"Đi thôi! Đi xem có gì ăn . . ." Vũ Tín mỉm cười gật gật đầu nói .

Bi Ngạn Hoa vui vẻ, cũng ám thờ phào, cũng bắt đầu tưởng tượng ăn cái gì . . .

"Thiếu gia! Hình như là người nổi tiếng bọn họ!"

Mới vừa đi vài bước, Tỳ Nữ Đông Linh bỗng nhiên thúy thanh nhắc nhở .

Trông về phía xa, rậm rạp chẳng chịt bóng đen, từ trong đêm đen tuôn ra, mơ hồ có thể nghe gót sắt âm thanh .

Năm chiếc Thương Huyền xao động, chờ mong hơn, thư Vũ Vệ cũng không còn thả lỏng cảnh giác .

Càng ngày càng gần . . .

Dẫn đầu là người nổi tiếng trọng, võ Ứng, võ lang đám người, hậu phương là rất nhiều thư Vũ Vệ!

Khiến người ta lấm lét là, từng thư Vũ Vệ đều là bao lớn bao nhỏ, bị tổn thương thể vết máu, lại không thăm liệt kịch chiến vết tích .

"Trước xem tình huống một chút, tối nay ăn ?" Vũ Tín nhìn về phía Bi Ngạn Hoa hỏi.

Bi Ngạn Hoa trong lòng chặn một cái, vẻ tiếc nuối kén lên một cái rồi biến mất, mỉm cười đáp: "ừ! Đương nhiên, chính sự quan trọng hơn . . ."

Lời còn chưa dứt, Vũ Tín trực tiếp từ Đình Cấp nhảy xuống, rơi vào trên boong thuyền, nghênh hướng người nổi tiếng trọng đám người, còn lại thống lĩnh cũng đã sớm hiện thân!

"Ai . . ."

Bi Ngạn Hoa yếu ớt than thanh, có chút tiếc nuối, lại có thể hiểu được cùng thông cảm!

"Thiếu gia mình giám! Người nổi tiếng cũng không vi phạm thiếu gia cùng hoàng Bá ý tứ, cũng không cướp sạch Phật Tự, chỉ là đi dạo quay vòng, đây là bọn hán tự nguyện đưa quà nhỏ . . ."

Vừa nhìn Vũ Tín đạp Thượng Hà bờ, người nổi tiếng trọng tung người xuống ngựa, tâm thần bất định nghênh hướng Vũ Tín, liên thanh báo cáo .

"Tiền ?" Vũ Tín ngăn ra, đó là những người khác cũng là nghi hoặc nhìn về phía người nổi tiếng trọng .

Xem năm sáu trăm thư Vũ Vệ, đều là bao lớn bao nhỏ, rõ ràng mang gì đó không ít, Tự Miếu tiền những thứ này ? !

Người nổi tiếng trọng vẻ mặt vô tội đáp: "Đúng a! Thật là bọn hán tự nguyện đưa, chúng ta chỉ là đi Tự Miếu cúi chào, cùng này hòa thượng tán gẫu một chút, thuận tiện khiến la thẳng ngốc hỗ trợ nhỏ nhỏ cây, di động hạ lư hương, bọn họ liền bản thân tiền, chúng ta cũng không ép buộc!"

"Thật sao? Vậy thật là đụng với người tốt, ở đâu ra vết máu ?" Vũ Tín vừa bực mình vừa buồn cười hỏi.

"Chuyện không liên quan tới chúng ta a! Là có chút hòa thượng cho là chúng ta là cường đạo, không cho vào Tự, lại muốn so sánh với võ, sở dĩ khoa tay múa chân này chiều, tuyệt đối không giết người!"

Người nổi tiếng trọng cao giọng kêu oan, cấp tốc giải thích .

"Ai . . ."

Vũ Tín than thầm âm thanh, phương này thức cũng có thể tiếp thu . Lại phụng phịu quát lên:

"Chỉ này một lần, lần sau không được viện dẫn lễ này nữa! Bằng không, chính ngươi trở về Vũ Thành!"

"Phải! Thiếu gia!"

Người nổi tiếng trọng vẻ mặt chăm chú động thân đáp, sau đó hưng phấn tới gần nói ra:

"Thiếu gia! Nay hòa thượng thật đúng là giàu có, vàng bạc châu báu đồ đồng lớn, cũng không thiếu kim đúc Phật Tượng đây, có nhiều không có địa phương bán ! Cũng rất rộng rãi, nghe nói chúng ta thiếu lương thiếu tiền, sẽ đưa không ít vật kỷ niệm cùng quà nhỏ . Chúng ta còn không có yếu địa khế đây!"

"Sửa sang lại, có thể, đưa đến Vũ Dương thành đổi thành Kim Phiếu, mang theo không có phương tiện!"

Vũ Tín lười nghe nói người trọng mò mẫm đàm, nghiêng đầu Triều Liễu thị nói rằng .

Từng cái cái bọc buông, các loại đồng tây chông chất ở bờ sông!

Dạ quang hôn ám, ánh trắng như Hoa .

Dưới ánh trắng, kim Quang Diệu nhãn, Ngân Quang đẹp mắt, còn có châu báu khúc xạ ánh sáng tuyến, mê tâm thần người!

*

Canh thứ nhất đến, cầu phiếu đề cử, Tam Giang nhóm, cất dấu . . .

Tam Giang bằng cuối cùng mười bốn tiếng, các huynh đệ có dám trận chiến cuối cùng ? !

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 81: Viễn chinh âm mưu (

Vàng bạc châu báu, Kim Tượng ngân Bát, tiền giấy, cổ tịch, gấm vóc, Đồ Sứ, cổ họa . . .

Chông chất cao mấy mét, hơn mười thước vuông tròn, choáng váng mắt người!

"Phòng đoán cẩn thận, tổng giá trị ước là sáu mươi lăm vạn kim! Các loại võ học giá trị còn không có toán ở bên trong, khẳng định không còn cách nào bán ra cửa hàng bày ra giá cả, rất nhiều cửa hàng cũng không thu võ học!"

Vừa nghe Liễu thị hội báo, Vũ Tín hô hấp bị kiềm hãm, nhãn thần phức tạp nhìn về phía biết vâng lời nhận sai người nổi tiếng trọng!

Đây là "Du ngoạn" bao nhiêu Tự Miếu, có thể thu quát nhiều như vậy tài phú ? !

Thiên hạ giàu có nhất Phật Môn, đúng là danh bất hư truyền . Liền hơn mười gian Tiểu Tự Miếu, không có Huyết tinh bùng nổ điều kiện tiên quyết, dĩ nhiên có thể ép ra nhiều như vậy nước lợc ? !

Người hiểu ta, người nổi tiếng a!

Tuy là người nổi tiếng trọng thuyết pháp nhất định là mò mẫm, tuyệt đối là kiếm có cường bức vơ vét tài sản . Thế nhưng, hẳn là quả thực không nổ phát Huyết tinh xung đột, loại này phương thức giải quyết, Vũ Tín nhưng thật ra có chút thoả mãn!

Ngược lại Phật Môn là nước ngoài người, tiền nhiều hơn nữa cũng không có tác dụng gì, mượn chút quay vòng cũng không có gì chứ ? Để mà an trí bình dân, cũng coi như công đức vô lượng!

. . .

Sông dậy sóng, thời gian ung dung .

Năm chiếc Đại Thương thuyền, theo sông xuôi nam, một đường gió êm sóng lặng, lại không tập kích sự kiện .

Vũ Tín không hề quán quýt lịch sử Thiên Kiêu chuyện, mọi việc cũng thuận thuận lợi lợi, hài đồng, dự bị đội viên, gió đội các loại, cơ bản ổn định .

Sở kém, chỉ là lên bờ chinh hợp .

Một ngày này, Vũ Tín cùng Bi Ngạn Hoa đàm người, nói chuyện trời đất, giang hồ mọi việc, triều đình mọi việc, thiên hạ mọi việc các loại, hầu như không chỗ nào mà không bao lấy, thật ra khiến Vũ Tín với cái thế giới này nhận thức càng nhiều .

Đại Thống Lĩnh Vũ Long đến, xin chỉ thị: "Chú Công! Đã đến Lạc Dương khu vực, có hay không ở Lạc Dương ngừng, bái kiến hạ lão gia ?"

Vũ Tín ngưng mi trầm tư, có chút quần quýt cùng làm khó dễ, một lát sau lắc đầu đáp:

"Không cần! Mau sớm xuôi nam đi, tạm thời không thích hợp kéo dài, miễn cho phức tạp, tin tưởng . . . Gia gia sẽ lý giải!"

Vũ Long trong miệng lão gia, chính là Vũ Tín thân này thân gia gia, Vũ thị tộc trưởng thân phụ, Lạc Dương Quận Quận Thù . . . Võ Hoa .

Nói đến có chút bị kích, đường đường Vũ thị Cô Tộc, có ngũ đại kỳ thư chi « Vũ Thần tâm kinh » truyền thừa . Ở trên triều đình thế lực lại rất yếu, thân phận địa vị quyền thế các loại, Vũ thị người cao nhất dĩ nhiên là võ Hoa, chỉ là Đại Tùy Chính Ngũ Phẩm quan viên, chỉ là một Quận Thù .

Đương nhiên, thành Lạc Dương là Đại Tùy Đông Đô, đại biểu ý nghĩa bất đồng, Đông Đô Quận Thù, không phải Vũ Tín loại này Lục Phẩm huyện lệnh hoặc Nguyên Bảo Tăng cái loại này Ngũ Phẩm Quận Thù có thể sánh bằng, chân có thể so đo ba Tứ Phẩm đại quan!

"Phải!" Vũ Long lên tiếng trả lời, liền muốn xoay người rời đi .

"chờ một chút . . ."

Vũ Tín trong lòng hơi động, bỗng nhiên hô, lại dặn dò: "Cho một tin tức giải thích, khiến gia gia đề phòng Sở Quốc công Dương Huyền Cảm (Dương Tố con) . . . Còn nữa, Giang Đô Quận Thù Vương Thế Sung!"

Vũ Long ngẩn ra, nhắc nhở: "Chuyện này... Có hay không nói rằng lý do ? Bằng không lão gia có thể sẽ không lưu ý!"

Đó là ở đây những người khác, cũng là kinh ngạc nghi hoặc nhìn về phía Vũ Tín, vẻ mặt không giải thích được .

Bỉ Ngạn Hoa trầm tư chỉ chốc lát, lên tiếng nói: "Hôm nay, quả thật có Dương Huyền Cảm ý đồ mưu phản đồn đãi, hiện nay giới hạn với giang hồ, lời đồn chiếm đa số . Lấy Đại Tùy uy thế, Dương Huyền Cảm không dám mưu phản chứ ? Còn như Giang Đô Quận Thù Vương Thế Sung, là Công Tử người lãnh đạo trực tiếp, công tử có cái gì đặc thù dụng ý sao?"

"Không có lý do gì, cá nhân phỏng đoán a!"

Vũ Tín có chút đau đầu, kiên trì qua loa lấy lệ nói . Ngừng lại, xem mọi người nghi hoặc không giải thích được, liền tìm từ giải thích:

"Lấy bốn huyện phỏng đoán, không có lửa thì sao có khói, tất không phải vô duyên cớ . Dương Huyền Cảm tất phản, hơn nữa khởi sự ngay gần nhất, sớm phải kê Nguyệt, muộn thì nửa năm, cũng sẽ lấy Đông Đô là hàng đầu mục tiêu, bằng không khó ngăn cản Đại Tùy trấn áp . Còn như Vương Thế Sung, xuất thân Tây Bộ Man Di, đã tâm bưng bưng lại đã tính nan tuần, thượng thì du ninh quý tộc lấy lấy quang vinh tên, hạ thì cài chày cài cối đồ trang sức không phải lấy chế đàn luận, cũng không Lương Thần, sớm muộn gì phải làm Soán Nghịch . Ngoài ra, Vương Thế Sung đọc nhiều sách vở, nhất là ham binh pháp cùng với bói quẻ Đoán Mệnh, thôi toán Thiên Văn Lịch Pháp phương diện . Lấy hấn thôi diễn năng lực, hơn nữa Đại Tùy tình nhuệ tọa Trấn Giang đều, nên biết Giang Đô cũng không phải là Long Hưng Chi Địa, cũng không nghịch thần chỗ, muốn tiến hơn một bước, tất lấy Lạc Dương!"

Những việc này, là Vũ Tín căn cứ trí nhớ kiếp trước, tổng kết mà tới.

Trong trí nhớ, Lạc Dương Quận Thù võ Hoa, tựa hồ chính là từ ở Dương Huyền Cảm vây công Lạc Dương trong lúc, chết như thể nào cũng không rõ ràng!

"Chuyện này... Công Tử Anh rõ ràng cơ trí, rất có đạo lý . Thế nhưng, lão gia không nhất định sẽ tin chứ ?" Người nổi tiếng trọng chậm nghi hỏi.

Đó là Bỉ Ngạn Hoa, hoàng Bá, Ngụy Bằng, Liễu thị các loại mọi người tại đây, cũng bị Vũ Tín một phen lí do thoái thác cùng khó có thể dùng lời diễn tả được tự tin, cho thật sâu chấn trụ . Có loại nhìn lên thần phục, nghi là Thần Nhân ý tứ hàm xúc .

Chủ yếu là Vũ Tín nói xong quá mơ hồ, nhưng nói quá tự tin, khiến người ta khó có thể phản bác .

"Có tin hay không là một chuyện khác!"

Vũ Tín thâm than đáp, nhìn về phía Vũ Long phân phó nói: "Tình hình thực tế truyền lại tin tức là được, còn lại mặc cho số phận đi!"

"Phải!" Vũ Long chấn động không hiểu, mắt lộ dị quang, cung kính bội phục vạn phần khom người đáp .

Bỉ Ngạn Hoa tim đập rộn lên, mặt cười đồ bưng, có chút đôi mắt đẹp phát quang sùng bái dấu hiệu, hỏi "Công tử đại tài! Chỉ là . . . Thiếp Thân không Đại Minh bạch, công tử vì sao khẳng định Dương Huyền Cảm sắp tới tất phản ? Hôm nay Đại Tùy còn toán ổn định chứ ? Tạo phản không phải từ tìm Từ Lộ sao?"

Liễu thị đám người trùng điệp gật đầu, mặc danh kỳ diệu có chút tin tưởng Vũ Tín mà nói, chỉ là lại khó có thể tin!

"Rất đơn giản! Hôm nay viễn chinh Tùy Quân bại tích, đã truyền đến . Hơn nữa bọn ta một đường đến nay, bán con cái, cưỡng đạo hoành hành, dân chúng lâm than, đây là loạn thế hiện ra!"

Vũ Tín đầu đầu lắc đầu, kiên trì đáp . Sau đó lại nói tiếp: "Không nói khác, ngay cả Liễu thị chỉ chất Vương Quân Khuếch, loại này mặt hàng, đều muốn tự chúng là giặc, còn có thể mượn hơi hơn ngàn người thủ . Lại có Hàm Đan Thành Chủ Phủ ám sát, phù sông tự chúng phục kích các loại sự tình . Có thể nghĩ, hôm nay Đại Tùy danh vọng, hạ thấp trình độ nào . Hôm nay Đại Tùy đã mạch nước ngầm cuộn trào mãnh liệt, đoán không sai, còn lại địa phương đã có cường đạo lấy khởi nghĩa vì danh khởi sự!"

Ngừng lại, lại nói tiếp: "Cuối cùng, lấy Thánh Thượng tính cách, lần này viễn chinh thất bại, ước đoán rất nhanh lại muốn viễn chinh, sẽ không quá lâu!"

Vũ Tín nửa bộ phận trước, mọi người có chút tin phục, một điểm cuối cùng, Liễu thị rõ ràng không tin lên tiếng nói: "Mới vừa đại bại, còn viễn chinh ? Vẫn là gần nhất ? Vẫn Võ Thánh Đế có như thế ngu ngốc bất trí sao?"

Vũ Tín thuận miệng đáp: "Thánh Thượng, cũng không phải là ngu ngốc bất trí, ngược lại đa mưu túc trí, quyết đoán hơn người! Viễn chinh mục đích thực sự, là diệt trừ dị kỷ, suy yếu u ác tính, cũng không phải là chinh phạt dị tộc, Khai Cương Thác Thổ!"

"Ây. . . Thuộc hạ càng không rõ!" Liễu thị ngưng mi nói rằng, đó là những người khác cũng đều nghi hoặc gật đầu phụ họa .

"Đại Tùy u ác tính, đứng đầu không ngoài Phật Môn, thứ hai sĩ tộc . Thánh Thượng còn không dám động Phật Môn, chỉ có thể cầm sĩ tộc khai đao, lần này quân viễn chinh, hơn phân nửa chính là con em thế gia cùng nhân thủ . Thật tình không biết, nhìn như mã đáo thành công mà vàng cuộc hành trình, thật là Từ Vong Địa Ngục . Nếu không, chính là viên đạn dị tộc, Đại Tùy phải dùng tới vận dụng mấy triệu đại quân, rộng lượng tài nguyên, đưa tới Đại Tùy quốc cơ dao động, dân chúng lâm than sao? Đáng giá không ? Càng buồn cười chính là . . . Lại vẫn chiến bại!"

Vũ Tín không chút do dự thẳng thắn nói, ngừng lại, lắc đầu nói tiếp: "Mọi người không cần quần quýt những thứ này, nói rất dài dòng, rất khó cụ thể giải thích . Chỉ có thể ý hội, khó có thể ngôn truyền!"

Một cái lời nói dối, cần chín mười chín cái lời nói dối đến tròn .

Tuy là Vũ Tín theo như lời cũng không phải là lời nói dối, lại quá mơ hồ, vắt hết óc cũng khó mà giải thích minh bạch, chỉ có thể từ chối!

*

Phần 2 đến, cầu phiếu đề cử, Tam Giang nhóm, điểm kích cất dấu!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: Bỏ Ngại ước hẹn (

Tuy là Vũ Tín theo như lời cũng không phải là lời nói dối, lại quá mơ hồ, vắt hết óc cũng khó mà giải thích minh bạch, chỉ có thể từ chối!

Mọi người trầm mặc, cảm giác trí tuệ của mình có chút theo không kịp, càng nghe nghi hoặc càng nhiều, quả thực "Chỉ có thể ý hội, khó có thể ngôn truyền" a!

"Ta tựa hồ minh bạch!"

Người nổi tiếng trọng bỗng nhiên nhượng tiếng nói, dẫn tới mọi người chú mục, lại nghe nói người trọng nói tiếp: "Suy nghĩ một chút cũng phải, may mắn lần này công tử không có tham dự viễn chinh, nếu không thì quá nguy hiểm! Lần này viễn chinh, thấy thế nào, cũng không khả năng chiến bại a!"

"Người chân minh bạch ?" Vũ Tín kinh ngạc hỏi.

Không nghĩ tới người nổi tiếng trọng dĩ nhiên có thể minh bạch, chính là mình không có trí nhớ kiếp trước, cũng khó mà nghĩ thông suốt a!

Xem ra, tự có một ít dò xét người nổi tiếng trọng!

"Đây chính là công tử vội vã ly khai Vũ thị nguyên nhân chủ yếu một trong chứ ? Tiếp tục đợi ở Vũ thị, lần sau viễn chinh, công tử rất có thể sẽ bị lựa!" Người nổi tiếng trọng có chút đắc ý đáp .

Mọi người còn chưa tiêu hóa người nổi tiếng trọng từng nói, đã thấy người nổi tiếng trọng chụp được cái trán, chợt nói ra:

"Cũng không đúng à? ! Đại Tùy viễn chinh, thủ rút ra quan viên, đặc biệt con em thế gia . Thiếu gia lần này đi nhậm chức, đó không phải là dè vào miệng

cọp, tự tìm Từ Lộ ?"

Ngừng lại, Sát có chuyện lạ gật đầu nói: "Chính là như vậy! Suy nghĩ kỹ một chút, lần này viễn chinh thật đúng là như vậy, chẳng những chiêu mộ vô số thế gia thế lực, triều đình con em thế gia, tuyệt đại đa số bị điều động!"

Dứt lời, vừa giận nộ nói tiếp: "Thái Nguyên Vương thị thực sự quá âm hiểm! Trách không được lần này rộng lượng như vậy, dĩ nhiên cam lòng cho là thiếu gia mưu cầu Chính Ngũ Phẩm huyện lệnh cùng Đại Thành Thành Chủ, đây là bẫy rập a! Ước đoán Thái Nguyên Vương thị đã sớm đoán được, cố ý hãm hại thiếu gia!"

"Đi! Tai vách mạch rừng, thiếu nghị quốc sự đi!"

Vũ Tín liếc một cái mắt, còn tưởng rằng người nổi tiếng Trọng Chân minh bạch đây!

Thái Nguyên Vương thị nếu như chân minh bạch, há lại sẽ khiến con em nhà mình tham dự viễn chinh ? Hơn nữa, Vũ thị cũng không còn như vậy bất kham cùng ngu xuẩn!

Mọi người chợt, hôm nay Vũ Tín là Đại Tù quan viên, nói những thứ này quả thực không thích hợp, truyền lưu đi nhất định là tội lớn, tội thêm một bậc!

"Công tử đại tài . . . Cái kia . . ."

Bì Ngạn Hoa mặt cười rảnh hồng, cho đã mắt chờ mong nhìn về phía Vũ Tín, ập a ập ứng nói rằng .

Vũ Tín nhìn khó chịu, khích lệ nói: "Chuyện gì ? Nói thẳng không sao cả!"

Bì Ngạn Hoa móc ra cái tình mỹ khăn tay, mở ra ngậm khê đạo:

"Bì Ngạn Hoa, Hoàng Tuyền Lộ, hoa nở diệp rơi bất đồng trú;

Buồn là hỏa, tình lại tựa như lộ, sinh như mùa hè hoa không giữ được .

Sương khói quá, khói thuốc súng chỗ, Mạn Đà La Hoa khắp nơi thành cốc;

Sao Sâm, sao Thương cách, sinh từ cổ, sao không bộ dạng uống Tủy Tiên múa ?"

Vũ Tín chợt, có chút buồn cười hỏi "Tiểu tiểu thư là muốn tại hạ lại làm một thủ sao? Vẫn là về Bì Ngạn Hoa ?"

"Ừ!" Bì Ngạn Hoa ngượng ngừng lại chờ mong thấp giọng đáp .

Hai bên trái phải bạch Loli trừng mắt tay kia pus, kinh hô: "Tiểu Thư! Đây là phu nhân di vật, là Tiểu Thư nhất vật trân quý . Tiểu Thư làm sao đem thơ này từ thêu ở phía trên ?"

"Ừ ?" Vũ Tín nghi hoặc nhìn về phía bạch Loli, vừa nhìn về phía Bì Ngạn Hoa cùng tình mỹ khăn tay!

"Lắm miệng!" Bì Ngạn Hoa liếc ngang quát lên, càng là Hà xuyên thấu qua hai lỗ tai, lại đôi mắt đẹp như nước chờ mong ngượng ngừng nhìn chăm chăm Vũ Tín . . .

Bạch Loli Tinh Linh cổ quái le le bột lười, về mặt dương dương đắc ý!

Có mấy lời, cần nói phải quá trực tiếp sao?

"Vậy tại hạ ngẫm lại . . ."

Vũ Tín có chút không dám cùng Bì Ngạn Hoa đối diện, cố làm suy nghĩ nói rằng .

Nhiều ngày ở chung, Vũ Tín là nhận thấy được Bì Ngạn Hoa tâm ý! Thế nhưng, lấy Bì Ngạn Hoa thân phận cùng từng trải, Vũ Tín không biết Bì Ngạn Hoa là thật tâm, vẫn là diễn trò, rất có thể là vì mời chào Vũ Tín mà thôi .

Có thể người của thế giới này, sẽ cảm giác Bì Ngạn Hoa đã rất thẳng bạch rõ ràng . Thế nhưng, lấy Vũ Tín kiếp trước từng trải, thấy nghe nhiều nhiều loại sự tình này . Vui đùa một chút có thể, động chân tình là tự tìm khổ ải!

Ma nữ mà, cho là thật liên thua!

"Có!"

Một lát sau, Vũ Tín nhần thần sáng ngời, chậm rãi ngậm khê đạo:

"Mấy đời luân hồi kiếp tình, vài lần ngoái đầu nhìn lại trong mộng cảnh . Hoa dễ tạ ơn, tình dễ thương, Đoạn Nhận Ngao khác chiều tà cảnh .

Bao nhiêu tơ tình hôm nay tình, bao nhiêu hoa Ảnh trăm năm được. Hoa nếu tạ ơn, tình như thương, Thiên Địa Thương Mang Nhậm Ngã Hành."

Chúng nhân tình Thần nhất chấn, càng bội phục nhìn về phía Vũ Tín, Bì Ngạn Hoa biểu hiện càng mê say, khuôn mặt Hồng Tâm nhảy, thân thể nghiêng về trước như muốn yêu thương nhưng nhớ, rất có lập tức lấy thân báo đáp tư thế.

"Cái này là Công Tử sáng chế sao?"

Bì Ngạn Hoa mộng nghệ bàn nỉ non, tiếng như mộng cảnh câu hồn, làm lòng người say. Càng thân bất do kỷ chậm rãi tới gần, có thể nghe thổ khí như lan.

"Diễn quá mức! Một bài thơ mà thôi, còn như phản ứng lớn như vậy sao? Không hồ là Ảnh Đế cấp ma nữ..."

Như vậy, Vũ Tín ngược lại âm thầm suy nghĩ, không để lại dấu vết kéo dài khoảng cách, động thân đáp: "Đương nhiên!"

Cái này thật đúng là Vũ Tín linh quang lóe lên sáng chế, cũng không phải là sao chép kiếp trước, sở dĩ trả lời phải càng khẳng định, càng tự tin, càng có khí thế...

Vũ Tín lẩn tránh, khiến Bì Ngạn Hoa sắc mặt buồn bã, lập tức lý giải vậy mặt đầy cười, chủ động cùng Vũ Tín kéo dài khoảng cách.

Trắng nõn như hành ngón tay, chỉ phía xa Cẩm Tú Sơn Hà, ưu mỹ phong cảnh, một lời hai ý nghĩa thờ dài nói:

"Thế gian tốt đẹp như thế, hà tất trầm mê đi qua hắc ám? Càng là hắc ám lúc, càng không thể tắt cây đèn, càng phải thấp sáng nhân sinh, quý trọng trước mắt..."

Ngừng lại, liếc mắt Vũ Tín nói tiếp: "Nếu như, thời gian có thể dừng lại lúc này thật tốt? Một đời nụ cười, thầm nghĩ vì người một người nở rộ. Suốt đời hồng trần, chỉ nguyện cùng lâu dài."

"Đúng a! Thời gian nếu như có thể dừng lại, thật tốt a!"

Vũ Tín run lên trong lòng, có loại xung động bày tỏ cuồng liệt xung động, lại vừa cứng chịu đựng nói rằng.

Ngừng lại, có ý riêng nói tiếp: "Đáng tiếc, luân hồi có kiếp trước, kiếp cùng kiếp sau; nhân sinh có người, ta, hắc. Sinh hoạt càng không thể chỉ vì mình mà sống..."

"Tiểu Thư!"

Nhưng vào lúc này, Lam Loli bỗng nhiên hô, tức giận trừng mắt Vũ Tín.

"Làm sao?" Bì Ngạn Hoa nghi hoặc quay đầu.

Lam Loli tàn bạo trừng mắt Vũ Tín nhắc nhở: "Tiểu Thư đọc một chút võ huyện lệnh làm thi từ..."

"Mấy đời luân hồi kiếp tình... Đoạn Nhận Ngạo khắc chiều tà cảnh."

Bao nhiêu tơ tình hôm nay tình... Thiên Địa Thương Mang Nhậm Ngã Hành."

Bì Ngạn Hoa nghi hoặc thấp giọng ngâm khê mấy lần, bỗng nhiên mặt cười trắng nhợt, khó có thể tin nhìn về phía Vũ Tín, đỏ bừng đôi môi run rẩy khó ngữ, còn có đôi mắt đẹp hơi nước mê ly.

Tỉ mỉ phỏng đoán, bài thơ này trung, ẩn chứa Vũ Tín từ chối khéo!

Đương nhiên, cũng không phải là tất cả đều là từ chối, cũng có mâu thuẫn tâm lý.

Ám dụ...

Nếu như song phương là thật tâm, coi như thân tàn nhận đoạn, như trước Ngạo khắc tàn cảnh, không uống công cuộc đời này, tuyệt không hối hận.

Nếu như song phương cũng không phải là thật tình, không bằng hùng hồn buông tay, chặt đứt tình cây, tiêu sái thiên địa.

Một câu cuối cùng, còn lại là Vũ Tín ám chỉ, mình và Bì Ngạn Hoa tiếp xúc thời gian không nhiều lắm, không biết bao nhiêu tơ tình, đan dệt không được hôm nay tình cảm, cũng sợ chỉ là hoa Ảnh một hồi.

Vũ Tín trong lòng rùng mình, không dám cùng Bì Ngạn Hoa đối diện, ngượng ngùng nói ra: "Cái này... Tùy tâm làm, không có ý gì khác, đừng hiểu lầm!"

Bì Ngạn Hoa sắc mặt hơi tỉnh lại, chăm chú nhìn Vũ Tín run giọng hỏi "Công tử là ở Luyện Tâm sao? « Vũ Thần tâm kinh » cũng cần hồng trần tình cảm lịch lãm? Thiếp Thần làm sao không biết?"

Đang khi nói chuyện, đôi bàn tay trắng như phấn nắm chặt, thân thể khẽ run, tựa hồ rất sợ đạt được bản thân không muốn biết đáp án!

"Không có a!"

Nổi lòng lung tung kia Vũ Tín nghe không hiểu, cũng không chút do dự đáp, lại cấp tốc nói tiếp: "« Vũ Thần tâm kinh » trọng ở cảm ngộ, vốn là cùng tình cảm lịch lãm không có quan hệ gì à? ! Vì sao hỏi như vậy ?"

"Vậy là tốt rồi!"

Bi Ngạn Hoa rõ ràng Đại thờ phào, Triều Vũ Tín tự nhiên cười nói, bỗng nhiên xoay người, trông về phía xa Cẩm Tú Sơn Hà, thủ làm hình kèn, vận khí hô:

"Ta . . . Nhất định có thể cải biến ngươi! Tuyệt sẽ không để cho ngươi hối hận . . ."

"Ta . . . Nhất định có thể cải biến ngươi! Tuyệt sẽ không để cho ngươi hối hận . . ."

"Ta . . . Nhất định có thể cải biến ngươi! Tuyệt sẽ không để cho ngươi hối hận . . ."

. . .

Thanh nhược lời mình nổ vang, lại như cồn Lôi Trận trận, cả kinh hơn mười dặm bên ngoài sơn lâm, cảm phi thú đi, cho thấy Bi Ngạn Hoa thực lực kinh khủng .

Hứa hẹn vậy giọng của, tràn ngập thiên địa, chấn động tâm thần!

Lời thề vậy chính là lời nói, ở trong thiên địa liên tục quanh quẩn, quanh quẩn . . .

Tơ lụa Từ thường, ở trong gió khởi vũ, diễn lại thế gian tốt đẹp nhất phong cảnh!

*

Canh thứ ba đến, tiếp tục tăng thêm, không cầu nhóm, là bái tạ ơn các huynh đệ tỷ muội chiến đấu tình cảm mãnh liệt!

Chiến đấu đến bây giờ, cũng đủ, không phải chiến đấu tội!

Còn có Đại minh ở trong bầy khí phách tuyên ngôn, vận dụng rất nhiều huynh đệ đến vô số nhóm thư hữu trong phát hồng bao, cầu phiếu các loại, phí dụng toàn bao, Thấy vậy cái bóng mờ hơi lạnh nhể nhại, dĩ nhiên so với vé tháng đại chiến còn kịch liệt!

Cũng đủ, còn có thể yêu cầu cái gì ?

Tăng thêm! Bạo phát!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83: Tường hòa sinh hoạt (

Quá vịnh cửu tế Cừ, trải qua Lạc Dương Quận, vào thông tế Cừ, vào Hoài Thủy, đến Giang Đô Quận hàn Câu .

Hơn nửa tháng, thư Vũ Vệ theo Đại Vận Hà tốc độ cao nhất xuôi nam, ngay cả đình thuyền cập bờ cũng không có, rốt cục đến Giang Đô Quận địa giới .

Cao Bru Hồ, Đại Tùy đế quốc đệ sáu đại hồ nước ngọt, ở vào Giang Đô Quận Cao Bru Huyện, mặt nước rộng, môi trường ưu mỹ, sản vật phong phú .

Năm chiếc luân gian Mái chèo Đại Thương thuyền, chậm rãi lái vào Cao Bru Hồ, đập vào mi mắt cảnh sắc, ba đào vạn khoảnh, cực kỳ đồ sộ . Còn có bích hồ lam thiên, trong suốt chất lượng nước, thủy điều chơi đùa . Khiến người ta không khỏi lòng dạ thư sướng rộng, liên tâm kỳ cũng bình thần thanh tĩnh rất nhiều .

Hơn nửa tháng đến, thư Vũ Vệ giống như là ngăn cách, chỉ sinh hoạt tại năm chiếc Đại Thương trên thuyền, cũng không phức tạp, cũng không có bị ngoại

giới đều nhón nháo sờ kinh nhiều .

Vũ Tín chuyên chú hấp thu các loại tri thức, chủ yếu luyện Cung, luyện quyền, luyện côn, Quán Tượng, tiến cảnh văn hoa .

Chiếm nhất nhiều thời gian « võ quyền », có thể dùng Vũ Tín lực lượng đạt được 27,000 cân chi phối, tiến cảnh kinh người!

Thế nhưng, Vũ Tín vẫn là hơi nghi ngờ tiến cảnh chậm .

Văn tu phương diện, vẫn là Minh Tâm Cửu Trọng, trùng liên kỳ cũng không còn đến, ngoại trừ cảm ứng khoảng cách lớn một chút, Vũ Tín không có gì rõ ràng cảm giác .

Vũ Tu phương diện, đã sớm đến Đại Viên Mãn, nhưng nhân thể cực hạn như trước xa xa khó vơi, Vũ Tín căn bản không có cảm nhận được mình cực hạn ở đâu .

"Tiếp tục như thế? Nơi nào là một thủ lĩnh ? Lúc nào mới có thể đột phá luyện thể cảnh ?"

"Trách không được nhiều như vậy Vũ Tu, thiên tài vô số, không có vài cái chân chính đến nhân thể cực hạn!"

"Thiên phú quá mạnh mẽ cũng không phải là chuyện tốt à? Thân thể cực hạn rốt cuộc là bao nhiêu ? Có phải hay không ta muốn cầu rất cao ?"

Lại là một chuyến « võ quyền » luyện xong, cường đại tinh thần lực khiến Vũ Tín có thể cảm nhận được tự thân rõ ràng tiến bộ, còn có đường này dài dang dặc không hạn cảm giác, khiến Vũ Tín có chút mê man!

"Chủ Công! Hôm nay bên ta đã đến Cao Buru, rõ ràng từ nay trở đi là được trải qua Giang Đô Quận Thành, tiến nhập Trường Giang lưu vực . Lại theo Trường Giang lưu vực đi tây, nhanh thì ba ngày, muộn thì bảy ngày, bên ta là được đến Cú Dung!"

Xem Vũ Tín dừng lại tu tập, Liễu thị có chút hưng phấn chờ mong báo cáo .

Hơn nữa tháng trên thuyền cuộc đời, mọi người ít nhiều có chút chán ngấy .

Trọng yếu hơn chính là, mục đích sắp đến, đó là thuộc về mấy phe địa bàn . Tuy là chưa từng tới, nhưng cũng có loại trở lại mình mê, thậm chí là về nhà chờ mong, ước ao và kích động!

"ừ! Liễu thống lĩnh khẩn cấp muốn lên bờ ?" Vũ Tín nhỏ bé cười hỏi.

Liễu thị có chút xấu hổ, tựa hồ cả người không được tự nhiên đáp: "ừ! Bởi vì thủy tài nguyên không nhiều lắm, mỗi ngày chỉ có thể sát bên người, cảm giác gần đây cả người không được tự nhiên . . . Tới đất mậm, thuộc hạ trước tiên hảo hảo tắm một cái, nói không chừng có thể chà xát hạ . . ."

"Ha ha . . ." Vũ Tín cười to .

Liễu thị ngôn ngữ một trận, không khỏi có chút Hà đột hai gò má .

Trong khoảng thời gian này, mọi người quen thuộc, hơn nữa Vũ Tín không có gì cái giá, thật ra khiến Liễu thị quên nam nữ chi ngại, còn rộng rãi không ít, không nghĩ qua là dĩ nhiên nói lên những thứ này việc tư!

Vũ Tín cũng không suy nghĩ nhiều, nhìn về phía hai bên trái phải .

Bi Ngạn Hoa đang gổi cánh tay lan can, nhìn menh mông mặt hồ dờ ra, lông mày hơi co lại . . .

Tơ lụa Từ Bào rộng thùng thình vạt áo, che giấu hạ thân, bao trùm ngồi vào . Tư thế lười biếng, bộ ngực sữa đồ thị xông ra, ong thất lưng mạn diệu, giống như u tình bầu không khí hạ chấp chờn hồi tiếc đóa hoa .

Vũ Tín bước nhẹ tới gần, nhìn về phía viễn phương, phong cảnh di nhân, bầu không khí an nhàn tường hòa .

Xem xuống phía dưới, có thư Vũ Vệ nói chuyện phiếm, có hài đồng chơi đùa, có người đi theo hầu cận, thư Vũ Vệ cùng người đi theo hầu, còn thường thường khiêu khích hoặc dưới sự chỉ điểm hài đồng, có vẻ có chút hài vui thích .

Nghiêng tai lắng nghe . . .

"Nhân Chi Sor, tính Bản Thiện; tính gần, tập tương viễn . Cầu thả không giáo, tính là dòi . Giáo chi đạo, đất lấy chuyên . . ."

"Thiên Địa Huyền Hoàng, vũ trụ Hồng Hoàng . Nhật Nguyệt Doanh Trắc, Thần Túc Liệt Trương . Hạ qua đông đến, thu hoạch vụ thu Đông giầu . . ."

"Chi phí với sự tình phụ lấy sự tình mẫu, mà yêu cùng; chi phí với sự tình phụ lấy sự tình quân, mà kính cùng . Có mẫu lấy bên ngoài yêu, mà quân lấy bên ngoài kính, lại thêm giả phụ vậy. . ."

"Từ viết: 'Từ, hỏi nữ nhân biết chi từ! Biết chi là biết chi, không biết thì là không biết, là biết cùng'. . ."

. . .

Trận trận non nót thanh thủy giọng trẻ con truyền đến, là những hài đồng kia ở lưng tựa cổ vắn .

Tuy là mọi người đều biết, những hài đồng này đúng là Vũ Tín tương lai thành viên nòng cốt, tương tự với Vũ thị tử sĩ quần thể . Thế nhưng, Vũ Tín vẫn chưa đem những hài đồng này khi tử sĩ đối đãi cùng bồi dưỡng, mà là khi hậu bối, chăm chú giáo huấn tập võ .

Vũ Tu phương diện, ngoại trừ phiên bản đơn giản hóa « võ quyền » bên ngoài, còn có thư Vũ Vệ sở sẽ các loại công pháp cơ bản, phải từ trước tăng lữ Phật Môn công pháp các loại.

Học công pháp gì, cũng không bắt buộc, toàn bộ từ hài đồng thích . Thế nhưng, loạn thế hài đồng tương đối tạo tuệ, càng quý giá cuộc sống bây giờ, nhưng thật ra không ai lười biếng, đều rất tự giác, nỗ lực cùng chăm chỉ .

Văn tu phương diện, tạm không cụ thể ngữ pháp Giáo sư, những hài đồng này là mua mà đến, cơ bản không biết chữ, đàm văn tu quá sớm, hơn nữa không có thiên phú đó, giáo cũng Bạch Giáo, ngược lại phân tán tinh lực!

Hôm nay, chủ yếu là Giáo sư tri thức, lấy « Tam Tự Kinh », « Thiên Tự Văn », « Hiếu Kinh », « Luận Ngữ » các loại làm chủ .

Vũ Tín cảm thụ chỉ chốc lát tường hòa bầu không khí, trong lòng có loại cảm giác thỏa mãn cùng cảm giác thành tựu . Nhìn nữa Bi Ngạn Hoa, vẫn không có phản ứng, tựa hồ ngay cả hấn đến cũng không còn phát hiện, không khỏi lên tiếng nói:

"Nghĩ gì thế ? Xem người thật giống như tâm sự nặng nề, nói nghe một chút . . ."

"À?"

Bi Ngạn Hoa cả kinh, không khỏi suy ngẫm Lưu Hải, trọn quần áo và đồ dùng hàng ngày, hoảng loạn đáp: "Công tử luyện xong quyền ?"

"Ừ?" Vũ Tín không nói gì, chính yếu nói . . .

"Chủ Công! Chủ Công . . ."

Một cái thanh thủy non nót thanh âm khời, một cái ngũ quan thanh tú, béo mập trắng nõn Nữ Đồng chạy tới, hiến vật quý reo lên:

"Chủ Công! Đây là Tiểu Diệp nhi vẽ, thi từ cũng là Tiểu Diệp nhi tự viết . . ."

"Thật sao? Ta xem một chút . . ."

Vũ Tín mặt đầy cười, mở ra xem xét . . .

Họa chính là một luyện quyền nam tử, thấy không rõ là ai, nhưng chắc là Vũ Tín .

Về lên thi từ, "Người thổ Vũ 畠

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 84: Nhân giá trị (

"Hài tử này . . . Tiểu Diệp nhi tuyệt đối là một thiên tài, tính tình càng hiếm có!"

Nhìn Tiểu Diệp nhi sôi nổi rồi đi, Vũ Tín nhìn không được lần thứ hai khen .

"ừ!"

Bi Ngạn Hoa nhẹ nhàng đáp, lại Hà đốt hai gò má lên lên liếc mắt Vũ Tín hi vọng đạo: "Muốn là con của chúng ta thật tốt a . . ."

Vũ Tín trong lòng giật mình, giả vờ không hiểu nhìn về phía chu vi hài đồng, nói tiếp: "Bọn họ . . . Đều là con của chúng ta!"

Tĩnh!

Bầu không khí bỗng nhiên yên lặng lại, yên lặng đến khiến Vũ Tín cảm giác có chút không được tự nhiên!

"Có được có mất, muốn muốn thủ hộ những hài tử này, dù sao cũng phải trả giá chút gì!"

Bi Ngạn Hoa trầm than 1 tiếng, yếu ớt nói rằng .

"Ta sẽ đem hết toàn lực, thủ hộ bọn họ!" Vũ Tín trịnh trọng nói rằng .

Bi Ngạn Hoa muốn nói lại thôi, chậm rãi nói ra: "Công tử . . . Vẫn là gia nhập vào Thiên Ma Cung đi!"

"Ừ?"

Vũ Tín nùng nhịu mày một cái, đây đã là hơn nửa tháng đến, Bi Ngạn Hoa đề N lần trực tiếp hoặc gián tiếp khiến Vũ Tín thêm Nhập Ma môn!

Đây cũng là hai người quan hệ nhìn như rõ ràng, nhưng vẫn không cái gì tính thực chất tiến triển nguyên nhân chủ yếu một trong!

Pha lợi ích quan hệ ái tình, có thể tính ái tình sao? !

Vũ Tín thật tình không hiểu!

"Thiên Ma Cung là tứ đại Ma Tông đứng đầu, có đủ thực lực cùng thế lực khi công tử chỗ dựa vững chắc!"

Bi Ngạn Hoa rõ ràng Vũ Tín suy nghĩ gì, không khỏi ngồi thẳng chăm chú nói rằng, lại nói tiếp: "Oánh Oánh tỷ đã đáp lại Thiếp Thân, khiến công tử gia nhập vào Thiên Ma Cung, Huyết Ma Tông Chi oán, oán Oánh tỷ sẽ ra mặt giải quyết!"

"Vì sao nhất định phải thêm Nhập Ma môn đây? Ta đối với Ma Môn không có gì 편견, cũng không muốn cùng Ma Môn là địch a!"

Vũ Tín thanh tịnh bình thản tâm tình bị phá hư, có chút không vui trầm giọng hỏi. Lại có chút Bạo Lệ nói tiếp: "Lẽ nào, thật là 'Không vì ta dùng giả, phải giết' sao? Liên không tha cho những người khác ? Nhất chi độc tú không phải xuân, trăm hoa đua nở xuân cả vườn . Nếu như thiên hạ đều thuộc về Ma Môn, ngược lại không phải là chuyện tốt!"

"Ai . . ."

Bi Ngạn Hoa yếu ớt thờ dài 1 tiếng, thẳng thắn thành khẩn nói ra: "Tâm lý nói, nếu như có thể, Thiếp Thân cũng không muốn công tử thêm Nhập Ma môn . Thậm chí, Thiếp Thân còn muốn thoát ly Ma Môn, cùng công tử hảo hảo quá bây giờ cuộc sống yên tĩnh, hảo hảo làm người bình thường! Thế nhưng, khả năng sao? Lấy Thiếp Thân thân phận cùng thực lực, tiềm lực, lấy công tử thiên phú nghịch thiên, liền đã định trước khó có thể bình thường!"

"Thật sao?" Vũ Tín có chút lạnh cười đáp .

Thiên hạ không có bữa trưa miễn phí .

Ma Môn, thậm chí Thiên Ma Cung, Ma Hậu truyền nhân oán oán các loại, cũng sẽ không không công bảo hộ Vũ Tín, lại không biết bạch uổng phí, đạo lý này không khó nghĩ thông suốt .

Không nói khác, chỉ là tứ đại Ma Tông chi Huyết Ma Tông Tông Chủ chi chất cừu hận, phải giải quyết khẳng định đại giới không nhỏ .

Thiên Ma Cung tiếp nhận cái này cái cọc ân oán, sẽ từ trên người Vũ Tín, đạt được lớn xa hơn trả giá thật lớn thu hoạch .

"Thiếp Thân . . . Theo như lời vẫn là lời thật lòng! Thật không muốn bức bách công tử, thế nhưng . . ."

Bi Ngạn Hoa khổ sáp bất đắc dĩ nói rằng, còn có loại mãnh liệt cảm giác vô lực . Ngừng lại, nhìn thẳng Vũ Tín nói tiếp: "Căn cứ Ma Môn tình báo, đã có một số đông người hội tụ đến Giang Đô Quận, tám chín phần mười là hướng về phía công tử mà đến, công tử tin sao ?"

"Thư!"

Vũ Tín không chút do dự đáp, sắc mặt hơi tĩnh lại ôn nhu nói: "Cảm tạ Tiêu tiểu thư cùng Ma Môn đích tình báo, cùng với . . . Thăng thần thành khẩn cho biết!"

Bi Ngạn Hoa vui vẻ, khẩn trương lại chờ mong hỏi "Ý của công tử đây? Nếu là Công Tử nguyện ý thêm Nhập Ma môn, tự có Ma Môn đứng ra phối hợp cùng bảo hộ công tử . Nếu là Công Tử không muốn gia nhập vào, coi như Thiếp Thân cùng oán Oánh tỷ nguyện ý hỗ trợ, cũng vô pháp nói với Ma Môn phải ra nhân thủ, đây là sự thực!"

"Trên đời này, mỗi người đều có giá trị của mình, chuyện làm, đã ở vô tình hay cố ý cân nhắc giá trị!"

Vũ Tín đáp phi sở vấn, chậm rãi nói rằng, có thể dùng Bi Ngạn Hoa thân tình cứng đờ, một thời không phản ứng kịp .

"Có người tập kích bên ta, tại hạ tin tưởng, chỉ ít Thái Nguyên Vương thị, vong ta tâm tư vẫn không nguôi, khẳng định giữ lấy một phần . Thế nhưng, ngoại trừ mọi người hắc thủ quy tắc, còn có . . . Tại hạ giá trị!"

Vũ Tín giọng nói tự tin nói rằng, nhìn chung quanh chu vi nói tiếp: "Chặn đánh sát tại hạ, đánh chết hơn ngàn thư Vũ Vệ, còn người nữa, các người . . . Phải trả ra giá cả cao bao nhiêu ? Đáng giá không ? Rất rõ ràng một điểm, nếu Thái Nguyên Vương thị thật có thể không tiếc đại giới đánh chết tại hạ, bọn ta có thể đi đến nơi đây sao? Thế gian thiên tài tuần kiệt các loại, sớm đã bị giết sạch! Là trọng yếu hơn một điểm, tại hạ cùng với Thái Nguyên Vương thị không có lớn như vậy cừu hận, tại hạ không có trọng yếu như vậy, không có lớn như vậy giá trị!"

"Minh bạch!"

Mọi người tại đây chợt gạt đầu, Bì Ngạn Hoa cũng khẽ sáp một cười nói ra: "Vốn là như vậy! Thế nhưng, công tử cự tuyệt chính đạo, đắc tội Phật Môn . . ."

"Lẽ nào chính đạo cùng Phật Môn, còn có thể cùng Thái Nguyên Vương thị cấu kết, phục giết bên ta ? Bọn họ càng coi trọng da mặt chứ ?" Người nổi tiếng trọng nhện không được chen lời nói .

Bì Ngạn Hoa coi nhẹ người nổi tiếng trọng, lại nói tiếp: "Là trọng yếu hơn một điểm, các người đoạt phủ sông hai bờ sông hơn mười gian Tự Miếu . Lấy công tử giá trị quan, còn phải phụ gia phần này giá trị . . ."

"À?" Người nổi tiếng trọng há to miệng, một thời ngây tại chỗ .

Không phải là không báo, thời điểm chưa tới!

Lẽ nào ở phủ sông đại phát tài báo ứng, hoặc có lẽ là đại giới, đến ? !

Đây chính là người nổi tiếng trọng xông ra Họa, không khỏi ngưng ngưng thấp giọng nói: "Trước khi rất nhiều Tự Miếu Toàn Thịnh lúc, bên ta đều có thể đánh tan . Hiện tại ta cường địch yếu, chẳng lẽ còn dùng sợ bọn họ ?"

Vũ Tín ngưng mi trối chặt, thuận thế hào khí đáp: "Binh đến tướng đỡ, nước đến đất cản!"

"Được rồi! Hy vọng . . ."

Bì Ngạn Hoa muốn nói lại thôi, thâm than 1 tiếng khẽ sáp nói ra: "Không nên hối hận!"

Vũ Tín ngăn ra, tâm trí mặc danh kỳ diệu hiện lên Bì Ngạn Hoa phía trước lời thề:

"Ta . . . Nhất định có thể cải biến người! Tuyệt sẽ không để cho người hối hận . . ."

Không khỏi trong lòng mềm nhũn, nhìn Bì Ngạn Hoa nói ra:

"Dung tại hạ suy nghĩ một chút . . . Như không cần thiết, tại hạ thực sự không muốn đứng trận doanh, cảm giác cái được không bù đắp đủ cái mất, rất dễ dàng thân tiên đánh lộn, phạm nhân tao ương!"

"ừ! Hiểu . . ."

Bì Ngạn Hoa lo lắng, khẽ sáp lẩm bẩm vậy thấp giọng nỉ non nói: "Hy vọng tới kịp đi!"

"Cái gì ?" Vũ Tín nổi lòng hỗn loạn, một thời không có nghe rõ .

"Không có gì . . ."

Bì Ngạn Hoa cứng rắn nặn ra một lúm đồng tiền đáp .

Mặt hồ nhộn nhạo, Hồ Thủy Liên Y, tựa như Vũ Tín, Bì Ngạn Hoa các loại nổi lòng của người ta!

"Luân hồi mấy đời ngoài đầu nhìn lại, nghĩ tùy Giang đi, Phong Hỏa tấn, vạn đem Khô Cốt, Hồn vào Hoàng Tuyền Lộ .

Tâm Liên dạng, Mộng Bì Ngạn, hoa làm bạn .

Ngưng hai mắt đầm lệ, chiều tà rơi, hoàng hôn yếu ớt đội quân quá, cuộc đời này vô duyên biệt ly buồn .

Hoa đỏ như lửa diệt rơi, chân mây to hơi cau lại, Cô xuân Mộ, tơ tình chưa, tiếc rằng nhạ Thiên Đố .

Tâm chưa xa, tình lại thương, ý bồi hồi .

Độc ai oán, đầu ngón tay sai, linh Vũ lạnh rung diệt không lộ, kiếp sau cùng người phẫn gần nhau .

. . ."

Lam thiên bích hồ mỹ cảnh, thiên lại bàn dễ nghe, mộng nghệ bàn ngâm khê cạn hát tiếng ca, mang theo nhàn nhạt bất đắc dĩ cùng bi thương, quanh quẩn mặt hồ, rung động tâm thần . . .

Tơ lụa Từ Bào, trượt thuận tóc đen, rũ xuống ở ưu sầu mặt hồ, khuấy động rung động trập trập .

Hoàng hôn chiều tà, rục rờ Hồng Hà, lần chiếu vào thống khổ thế gian, nhiễm Hồng Tâm tự từng sợi .

"Đừng như vậy . . ."

Tĩnh Tĩnh nghe nói, Vũ Tín sợ hãi, nhìn không được đặt tại mềm mại vai, ôn nhu nói .

Bỉ Ngạn Hoa thân thể run lên, đây là Vũ Tín lần đầu tiên chủ động tiếp xúc nàng, tứ chi tiếp xúc!

Vũ Tín lời còn chưa dứt, bỗng nhiên giọng nói vừa chuyển, nhìn về phía viễn phương trầm giọng nói:

"Bọn họ, đến . . ."

Canh thứ năm đến . . .

Nỗ lực quá, nhiệt huyết quá, điên cuồng quá, cũng đủ!

Quá trình tối trọng yếu, ôm một cái các huynh đệ . . .

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 85: Sinh tử thì tốc

Lời còn chưa dứt, Vũ Tín giọng nói vừa chuyển, nhìn về phía viễn phương trầm giọng nói:

"Bọn họ đến . . ."

Dứt lời, Vũ Tín tay trái mở ngăn, đây là muỗng vũ khí "Sơn Hà Côn " Dấu hiệu tính động tác, càng là chuẩn bị đại chiến một trận tiêu chí!

"Ừ? Cái gì đến?"

Bỉ Ngạn Hoa nghi hoặc hỏi, lập tức sắc mặt đại biến, nhìn về phía viễn phương thốt ra: "Chẳng lẽ là bọn họ? Làm sao nhanh như vậy? Tĩnh báo không phải nói nửa đêm sao?"

Công tụ hai mắt trông về phía xa, lấy Bỉ Ngạn Hoa thực lực, như trước không có thấy cái gì thân ảnh!

Luôn luôn trầm mặc một bên đồ hoành, không muốn còn lại, quán tính địa cấp tốc đưa lên "Sơn Hà Côn" !

"Số lượng nhiều thiếu? Bao lâu gặp phải?"

Đại Thống Lĩnh Vũ Long trịnh trọng hỏi, nhắm thẳng vào trọng điểm .

Đối với Chủ Công cảm ứng, Vũ Long đám người, đã không có cái gì hoài nghi, thậm chí có điểm mù quảng tín nhiệm!

"Lạc~, rồi . . ."

Vũ Tín nắm chặt Sơn Hà Côn, cảm phải xương cốt giòn vang, sắc mặt trắng bệch rù rì nói:

"Rất nhiều . . . Rất nhiều . . ."

Đi qua "Luân Hồi Chi Nhân" cảm ứng, Vũ Tín có thể cảm nhận được phổ thiên cái địa dày đặc ý, giống như là Địa Ngục nổi lên Từ Vong làn gió, có loại triệt hàn tận xương, đóng băng linh hồn cảm giác!

Loại này hàn ý, đại biểu cho địch nhân sát ý, càng đại biểu cho thực lực của địch nhân, thế lực cùng số lượng!

"Toàn thể đề phòng! Địch tập!"

Vũ Long không chút do dự lập tức vận khí chợt quát, âm thanh dao động vắng vẻ mặt hồ, ở trong thiên địa liên tục quanh quẩn, quanh quẩn . . .

"Cách cách, cách cách . . ."

Dây đặc cánh chim đánh ra vang lên, vô số thủy điều kinh hoàng bay vút, ngay cả mặt hồ cũng kịch liệt rung động, tựa hồ ngay cả đáy hồ loại cá cũng bị kinh động đến!

Toàn thể rung động .

Trải qua hơn nửa tháng tập huấn, thư Vũ Vệ nhanh chóng phản ứng, lấy tốc độ nhanh nhất cảm vũ khí, xuyên bì giáp, chạy về phía Thương Thuyền các nơi!

Trầm mặc ít nói Ngụy Bằng, nhíu nhìn chung quanh chu vi, lo lắng lắm lắm:

"Thật sẽ chọn thời cơ! Mặt hồ chỉ chiến đối với ta phương rất bất lợi a, căn bản không phát huy ra quân đội ưu thế, giống như giang hồ báo thù!"

Một lời giạt mình tỉnh giấc người trong mộng!

Vũ Tín đám người nhất tề trong lòng rung mình, bỗng nhiên nghĩ tới cái này nhân tố .

Thư Vũ Vệ là mạnh, hôm nay tuyệt đối xưng là tinh nhuệ chi sư . Thế nhưng, mất đi quân đội ưu thế, sức chiến đấu khẳng định giảm bớt nhiều, ước đoán ngay cả phủ sông bờ sông phục kích phương cũng không đánh qua .

Lần thứ ba phục giết, địch nhân chung quy không thể so với lần trước còn yếu chứ ?

"Cách cách, cách cách . . ."

Nhưng vào lúc này, lớn hơn xao động ở trên bờ rừng cây bạo phát . . .

Vô số Phi Cầm giương cánh bay cao, rất có Gia Thiên Tế Nhật, Thiên Địa Chấn Động bầu không khí, thế như đánh thức ngủ say Hùng Sư!

Phóng nhãn đi qua, như trước nhìn không thấy xao động thân hình, lại đủ để chứng minh rất nhiều vấn đề!

Mọi người thất kinh, Vũ Tín trong lòng lộp bộp 1 tiếng, vận khí chợt quát:

"Toàn quân nghe lệnh! Lấy tốc độ nhanh nhất nhắm phía bên bờ, mạnh mẽ lên đất liền!"

Vũ Tín giọng, so với Vũ Long còn khủng bố, tiếng như thiên địa Hồng Chung, sét đánh ngang tai, ở giữa không trung liên tục quanh quẩn, quanh quẩn . . .

"Xông! Vọt lên bờ!"

Vũ Long, vô voi, vô Mộng các loại các thuyền trấn thủ thống lĩnh, nhanh chóng phản ứng, đều cấp bách tiếng quát to, rung động tâm thần!

"Ba, ba, ba . . . Hoa lạp lạp . . ."

Luân gian Mái chèo chợt vỗ mặt nước âm thanh, thuyền lớn Phá Lãng đi vội âm thanh, khuấy động mênh mông bình tĩnh Cao Buru Hồ!

Năm chiếc Đại Thương thuyền, Phá Lãng đi vội, đều tuyền chọn khoảng cách gần nhất, bắn thẳng đến bờ sông!

"Ha ha . . . Vô yêu quả thực năng lực phi phàm, trách không được có thể nhanh như vậy xông ra to như vậy danh tiếng!"

Quanh quẩn thiên địa, diệc tai vo ve tiếng cười to khởi, ngôn ngữ như Thiên Lôi cuộn cuộn, thế như từ xa Viễn Thiên tế truyền đến . . .

Ngôn ngữ vừa, một người mặc lam bào trung niên nhân, xuất hiện ở phía chân trời, khí thế bàng bạc đập không mà đến, vô cùng đánh vào thị giác cảm giác!

Mạnh như Tam Tiên, cũng vô pháp Phi Thiên Độn Địa . Thế nhưng, thực lực quá mạnh, có thể làm được ngăn vọt lên!

"Chiều tà lão tổ ? ! Tầm Hồn thủ Tổng sơn ? !"

Hoàng Bá thần tình đại biến, khó có thể tin tưởng mắt Lam Bào trung niên, bật thốt lên nói rằng .

"Lão tổ ? !"

Mọi người vô cùng kinh ngạc kinh hô, lão tổ là Luyện Thần cảnh biệt danh, cực nhỏ xuất thế!

Là truy sát chính là một cái luyện thể cảnh Vũ Tín, phải dùng tới số tiền lớn như vậy sao? !

"Oanh . . ."

Hoàng Bá khí thế bỗng nhiên bạo phát, mang theo rõ ràng dứt khoát cùng điên cuồng, khí thế kinh khủng, cách không xao động mặt hồ .

Lưỡng Đạo Luyện Thần Cảnh khí thế kinh khủng, cách không giằng co!

"Thiếu gia . . . Trốn!"

Khí thế bạo phát chi tế, hoàng Bá cũng nhẹ giọng nói, dẫn tới Vũ Tín, Vũ Long, Liễu thị các loại kinh ngạc đại ra, lại nghe hoàng Bá nói tiếp:

"Lão nô không phải của hãn đối thủ! Không trốn thì chết!"

"Hoàng Bá ? !" Vũ Tín trái tim vừa kéo, cắn răng hô .

"Thiếu gia không trốn, lão nô hãn phải chết! Thiếu gia trốn, lão nô tài có việc lộ . . ."

Hoàng Bá Bất Xá lại chăm chú xem nói với Vũ Tín, ngừng lại, giọng nói gấp nói tiếp: "Bọn họ mục tiêu, là thiếu gia! Không phải lão nô! Luyện Thần lão tổ không dễ dàng như vậy đánh chết!"

"Chớ xem thường Luyện Thần cảnh điên cuồng . . ."

Dứt lời, câu lưỡi gãy yếu hoàng Bá, thân thể một cái, thực chất hóa sâm Hắc Vũ Hồn hiện lên, thể như người khổng lồ đứng dậy, khởi động thiên địa .

Từng bước một, chậm rãi bước trên hư không . . .

"Hoàng Bá . . ."

Vũ Tín nắm chắc quả đấm, trái tim phát âm vậy nghẹn ngào nỉ non .

"Suru, suru, suru . . ."

Hôn ám dưới trời chiều, dày đặc liên miên tiếng xé gió khởi, vô số thân ảnh rậm rạp hiện lên, tốc độ Nhược Phong trì pin thẳng đến Thương Thuyền chỗ .

Cao thủ!

Toàn bộ là cao thủ!

Rất nhiều rất nhiều cao thủ!

"Oanh . . ."

Tiếng nổ lớn khởi, một con thuyền Đại Thương thuyền rớt cực để bờ, đụng khởi tảng lớn bọt nước cát bụi .

Rất nhiều thư Vũ Vệ trực tiếp nhảy xuống cao mấy trượng Thương Thuyền, lại có rậm rạp chằng chịt thân hình gầy nhỏ, trầm mặc đều nhảy xuống Thương Thuyền . . .

"Oanh, oanh, oanh . . ."

Trận trận nổ lướt trên, từng chiếc từng chiếc Đại Thương thuyền đều vọt lên bờ, ngay cả giá trị rất nhiều Đại Thương thuyền mài mòn, cũng không nhìn kỹ!

Vô số cao thấp thân hình, trầm mặc miễn tiếp nhảy xuống Đại Thương thuyền, tự giác tụ tập!

Loạn thế hải đồng tảo tuệ, nhân tiềm lực càng là vô cùng . Nhìn như vô dụng, chỉ là trói buộc hải đồng, đã sơ hiện quân đội làn gió!

Thô sơ giản lược tập hợp, liên chiến mã cũng không kịp vận rời thuyền!

Xa xa thân hình đã cuộn cuộn đến vài dặm khoảng cách, tam phương vây .

Đại bộ phận thân mặc màu đen chật y, còn lại phục sức khác nhau, tựa hồ là một cái Đại thế lực chủ đạo "Tập bài quân", giống nhau là thực lực đều không yếu, kém cỏi nhất cũng là Luyện Thể Cửu Trọng!

"Long đội mở đường, Ưng đội Mộng đội thủ hộ hai cánh, voi đội, gió đội ở giữa, Wolverhampton đi đoạn hậu! Đột phá vòng vây! Phía đông nam!"

Bất chấp nhiều thương thảo, Vũ Tín trực tiếp cao giọng hạ lệnh .

Phía đông nam là Vũ Tín cảm ứng được, tương đối mà nói sát ý nhất nhạ địa phương, cũng có Giang Đô Quận Thành liền ở cái phương hướng này nhân tổ ở bên trong!

"Xông!"

Một trận đồng lòng quát to, cao thấp hơn năm ngàn người, trải rộng vài dặm phạm vi, như ong vỡ tổ xông hướng phía đông nam!

Vũ Tín thân trước sĩ tốt, trong tay "Son Hà Côn" nắm chặt, nhân thần sắc bén nhìn về phía trước, hôn ám dưới bóng đêm như Bạo Lệ Lang Nhân!

Ngụy Bằng lo lắng lo lắng nhắc nhở: "Chủ Công! Như vậy không được, phân tán quá mở, thiết Huyết Sát khí khó có thể quán trú, Quân Hồn càng không cách nào ngưng tụ thành . . ."

Vũ Tín chưa kịp trả lời, Bì Ngạn Hoa tức giận quát lên: "Không được! Thư Vũ Vệ hội tụ nói, những hài tử kia làm sao bây giờ ?"

Không có thư Vũ Vệ thủ hộ hòa hợp trợ, 3600 dư hài đồng, chính là dê đọi làm thịt, có thể ngay cả thư Vũ Vệ xông tốc độ đều khó đuổi kịp .

Thế nhưng, không có ngưng ra Quân Hồn cùng thiết Huyết Sát khí, liền khó có thể phát huy ra quân đội ưu thế, mười phần chiến lực nhiều lắm phát huy 7-8 thành . . .

Đó là một khiến người ta lựa chọn thống khổ!

Canh thứ nhất đến, một tuần lễ mới, tái chiến giang hồ, cầu phiếu đề cử, cát đầu! Đỉnh kích! Tán thưởng!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 86: Đêm mưa đốt tâm

Đó là một khiến người ta lựa chọn thống khổ!

Phương diện lý trí, tất cả mọi người rõ ràng, hẳn là quán trú thư Vũ Vệ đối địch . Thế nhưng, người nào có thể nhẫn tâm vứt bỏ những hài tử kia ? !

Hơn nửa tháng đến, tất cả mọi người cùng những hài đồng này sản sinh rất thâm tình cảm .

Ngoại trừ không có thân bằng ràng buộc Vũ thị tử sĩ, theo giá trị này người, cơ bản không có từ nữ gia đình các loại ràng buộc, đã khi những hài đồng này là con gái của mình, như thế nào dứt bỏ ? !

Nhã nhận trầm mặc Ngụy Bằng, lo lắng huân sát đạo: "Lòng dạ đàn bà! Giống như hoàng Bá từng nói, bọn họ mục tiêu là Chủ Công, cũng không phải là chúng ta, lẽ nào bọn họ sẽ vì giết chúng ta mà tới sao ? Chủ Công không ở, lẽ nào bọn họ sẽ phát rồ đến Đồ Lục hài đồng ?"

"Toàn quân nghe lệnh! Tập hợp, dự bị đội lưu lại thủ hộ hài đồng, chỉ hộ bất chiến!"

Không đợi Bì Ngạn Hoa cùng Vũ Tín lên tiếng, Đại Thống Lĩnh Vũ Long cắn răng một cái, bỗng nhiên cao giọng hạ lệnh .

"Ừ ? !"

Vô số đạo nhân quang, đều nhìn về phía Vũ Long, vừa nhìn về phía Vũ Tín .

Vũ Long cùng Vũ Tín mệnh lệnh, rõ ràng tương bội, nghe ai mệnh lệnh ? !

"Tất cả tội ác, ta tới lưng!"

Vũ Long ngừng quan dữ tợn, cắn răng quát lớn, ngừng lại, cao giọng quát lên:

"Chúng ta là từ sĩ! Không là quân đội! Chủ Công an nguy, cao hơn tất cả!"

"Tập hợp! Tập hợp! Tập hợp! Tập hợp . . ."

Liên tục bốn cái thét ra lệnh vang lên, võ voi, võ lang, võ Ưng, võ Mộng, cấp tốc cao giọng hạ lệnh .

Gần nửa thư Vũ Vệ, cấp tốc quán trú hướng Vũ Tín sở ở phía trước, căn bản là Vũ thị tử sĩ xuất thân . Còn lại phía sau tu bổ nhân viên, cũng chần chờ địa phương .

Bọn họ không phải tử sĩ, không có khắc sâu như vậy tử sĩ tinh thần .

Ai cũng không ngốc một dạng, rất rõ ràng hội tụ đến phía trước, đại biểu cho cái gì!

Gần năm trăm thư Vũ Vệ tập hợp, ám hồng sắc thiết Huyết Sát khí cấp tốc hồi Tụ Hình thành . . .

Thiết Huyết Sát khí trung, một điểm Từ Sắc đẹp mắt, lấy cực nhanh tốc độ bành trướng, hóa thành rõ ràng hình người, như thiên cánh tay Ma Thần tẩm nửa thiết Huyết Sát khí, ngạo thị Bát Phương!

Đao thương kiếm côn, Quyền Chưởng ám khí!

Không đợi Vũ Tín đám người phản ứng, tốc độ nhanh nhất địch nhân đã giết, các loại các dạng công kích chen chúc tới .

Giết chết!

Bạo phát!

"Ừng ừng . . ."

Ám dạ Thiểm Lôi, phích lịch kinh thế .

Thiểm Lôi, xé nát sâu thẳm ám dạ chi màn; phích lịch, giật mình tỉnh giấc yên lặng đại địa .

Mê mẩn mộng mộng mưa phùn, như sương như tranh vẽ như mộng như ảo, phiêu bay là tả . . .

"Hô . . ."

Vũ Tín trong tay "Son Hà Côn" đảo qua, cuốn lên cát bụi như rồng, khiến Dẫn Khí lưu như sóng .

Bảy tám tên quân địch gãy xương đứt gân, cực nóng Tiên Huyết bắn nhanh .

Hùng lực Xích Hỏa, nóng bỏng nhiệt độ cao, có thể dùng ẩm ướt Nhuận Thủy khí hoá là sương mù Khí Vụ .

Tiên Huyết nhiễm, Khí Vụ hóa thành huyết sắc, có thể dùng Vũ Tín như thân khóa huyết vụ, ngay cả thân hình cũng có chút không rõ, đáng sợ hơn lực chấn nhiếp!

"Oanh, oanh, oanh . . ."

Sấm gió gào thét, cơn động âm vang .

Vũ Tín thế như Báo Long xông vào đám địch, dã mạn bạo lực đánh giết từng cái địch nhân, người ngăn cản tan tác toi bời!

Thiết Huyết Sát khí cùng Quân Hồn dưới áp chế, thư Vũ Vệ sức chiến đấu tăng phúc gần gấp đôi, địch nhân cũng chỉ có thể phát huy ra 6-7 thành thực lực .

Này tiêu bi trường, hơn nữa Vũ Tín thần lực vô cùng cùng hỗn chiến kinh nghiệm, càng hung hãn, đó là phổ thông Luyện Khí cảnh, cũng khó ngăn cản Vũ Tín một cơn!

Xem tiên phong đội phát uy, gió gia, Liễu thị cực kỳ dư thư Vũ Vệ, đều phản ứng kịp, chạy tới tiên phong đội hội hợp .

Theo thư Vũ Vệ quán trú, thiết Huyết Sát khí càng đậm, Từ Sắc Quân Hồn càng mạnh, ảnh hưởng tăng phúc càng mạnh, áp chế lớn hơn nữa!

"Vũ Thần con giận!"

"Vũ Thần chi tâm!"

Từ Sắc Quân Hồn rung động, có thể dùng thư Vũ Vệ khí thế cùng thực lực đại tăng, địch nhân sức chiến đấu lại giảm . Song phương tăng phúc cùng áp chế chênh lệch, kéo lớn hơn nữa!

Bình quân tu vi ở Luyện Khí sơ kỳ phía trước rất nhiều địch nhân, cứng rắn Sinh Sinh bị san bằng đều Luyện Thể bát trọng thư Vũ Vệ, đánh cho liên tục

bại lui, đều tán loạn!

Đây cũng là quân đội cùng giang hồ lớn nhất khác biệt một trong!

Đơn đả độc đấu, thư Vũ Vệ thêm Thượng Quân Hồn tăng phúc cũng không tốt; chinh thể quyết đấu, thì không phải là đơn giản một thêm một bằng với hai!

"Đệ tứ ngũ tiểu đội lưu thủ, một ... hai ... Ba tiểu đội tiến lên, viễn trình bắn chết!"

Gió gia mặt lộ hồ thẹn tự trách, cấp tốc cao giọng quát lên .

Chủ Công khiến khác tổ Kiến Phong đội, vốn là chủ trách viễn trình áp chế . Thế nhưng, lần đầu tiên ngênh địch, gió đội dĩ nhiên không có phát huy ra viễn trình ưu thế, cô phụ Chủ Công lớn lao kỳ vọng .

Tuy là nguyên nhân chủ yếu là chiến tuyến kéo dài, tiên phong ngăn cản ở phía trước, so với khó phát huy Tiễn Thuật . Nhưng cũng là gió gia chần chờ, không có theo sát thư Vũ Vệ nguyên nhân!

Mũi tên nhọn như mưa, bị bám từng từng Huyết Tuyền . . .

Áp chế địch nhân, kích Hóa Huyết tinh .

Thiên đen hơn, mưa lớn hơn, huyết càng đậm . . .

Càng tụ càng nhiều, quân thể càng mạnh thư Vũ Vệ, như gió thu quét lá rụng hung hăng đả kích phía trước địch nhân, thể như chẻ tre, Uy nếu Từ Vong vòng xoáy!

"Phanh . . ."

Một vị Luyện Khí cao thủ cầm đao chém về phía Vũ Tín, Sơn Hà Côn gào thét tới, đập nát bách luyện đao, đập bạo nổ thân thể!

Nùng tràn đầy máu tanh và dữ tợn thảm trạng, càng là kích khởi Vũ Tín lệ khí, Trường Côn quá nặng, khí thể càng mạnh!

Múa côn sơn hà động, Dương Mã Thiên mà kinh ngạc .

Nam nhi nhiệt huyết khởi, thiên địa là quân khuyh .

Đẫm máu nam nhi cười, Hồn diệt hoa lại rõ ràng

. . .

Huyết tinh nhộn nhạo, người ngăn cản tan tác toi bời . Dần dần không ai dám ngăn ở thư Vũ Vệ phía trước .

Không đến bữa cơm thời gian, Vũ Tín liền đem người đánh xuyên qua địch nhân trận hình, lao ra cách xa mấy dặm, hầu như không có gì dừng lại, có thể nghĩ thư Vũ Vệ oai!

Nhìn lại . . .

Hậu phương đã bị địch nhân vây quanh, đông nghịt tất cả đều là xao động thân ảnh .

Càng làm cho Vũ Tín Tâm Hòa bão táp, hai mắt nộ tình chính là . . .

Bộ phận địch nhân đầu đá lung tung, đánh bay không ít hải đồng thân hình; còn có bộ phận địch nhân, đối với hải đồng đại khai sát giới, cứng rắn Sinh Sinh mở một đường máu, đuổi sát thư Vũ Vệ . . .

Cố ý tàn sát hải đồng già, Vũ Tín nhưng thật ra không thấy được . Chỉ là một số người rõ ràng không đem hải đồng khi người xem .

"Vô liêm sỉ! Bọn họ chỉ là hải tử . . ."

Sấm sét rồng giận, đao động loạn ám dạ màn mưa .

Xích Họa tăng vọt, cực nóng đốt vô ích . Vũ Tín sau lưng Vũ Hồn Hư Tượng hiện lên, không giữ lại chút nào một cơn đập ra, xoay người sát về phía sau!

Toàn lực bạo phát chi tế, "Sơn Hà Côn " lực công kích, vừng vàng vượt lên trước bốn chục ngàn cân, nơi đi qua, rõ ràng quét ra một mảnh chân không . . .

Nước mưa, huyết thủy, Thi Hải, địch nhân các loại thực vật, cơ bản bị cự lực đánh nổ, triệt để nghiền nát!

"Chủ Công!"

Vũ Long bắt lại quay người trở về giết Vũ Tín cánh tay, âm rung quát lên .

Ngừng lại, hai mắt huyết hồng, cắn răng nói tiếp: "Chủ Công lưu được càng lâu, thương vong càng nặng, đặc biệt những hài tử kia!"

Vũ Tín cả người run, lệ khí đốt tâm.

Bình thường, mọi người đều biết lẽ mà không đi tệt đoan, đại bộ phận còn có thể chửi ầm lên!

Thế nhưng, chân chính đứng với, lại có mấy người có thể làm được quả đoán bỏ lại thân bằng, một mình ly khai ? !

"Oanh . . ."

Trống rỗng nổ, nhất đạo "Lư Tinh" cắt đêm tối, xé rách màn mưa, như vẫn Thạch Thiên hàng ròi . . .

Ròi xuống đất, đại địa run lên!

Đập ra mấy chục thước phạm vi hồ to!

Tóc tai bù xù hoàng Bá, đứng thẳng trong hầm, thực chất hóa hắc sắc Vũ Hồn, như nhân tính hắc ám mặt, khiến người ta thấy mà sợ, rung động!

"Đi!"

Nghiêng đầu quát lên một tiếng lớn, hoàng Bá đôi tay vỗ một cái, bàn tay vô hình khuấy động đêm mưa, hóa thành hai chi trăm mét Cự Tí, hung mãnh đánh bay chu vi hơn mười vị địch nhân . . .

Một vài mười thước Đại, như chiều tà huyết sắc bàn tay khổng lồ, nghênh vô ích vỗ xuống . . .

Hai chi chất lượng nước Cự Tí hợp nhất, hóa thành mấy chục thước Cự Trảo, Uy nếu xé rách Thương Khung, chụp vào bàn tay khổng lồ!

Luyện Thần đại chiến khủng bố dư ba, cuộn sạch hơn trăm thước hư không, người khó gần, nhãn khó nhìn kỹ!

"Đi!"

Bi Ngạn Hoa nắm Vũ Tín cánh tay, hóa thành một đạo tàn ảnh, hướng phía trước bão táp mà đi . . .

"Hoàng Bá . . ."

Vũ Tín hai mắt ướt át nỉ non, lại tựa như nước mắt, lại tựa như nước mưa . . .

Có lẽ là tiền thân ảnh hưởng, có lẽ là trong xương máu vết, có thể tiếp xúc tới nay tán thành . Tương đối thân này phụ thân vô sĩ cạnh, hoàng Bá ở Vũ Tín trong lòng, càng giống như là một phụ thân!

"Hoàng Bá nếu có bất trắc, ta Vũ Tín lấy linh hồn cùng Vô Đạo Chi Tâm phát thệ . . . Cuộc đời này tất không tiếc đại giới, không chọn thủ đoạn, tàn sát đêm nay mọi người . . . Cùng bên ngoài gia tộc thế lực!"

Nhắm mắt, Vũ Tín trong lòng phát thệ, vẫn chưa nói ra!

Có cần phải nói dọa sao? !

Thực lực mà thôi!

Còn có thể lực . . .

*

Phần 2 đến, một tuần lễ mới, không thể nhụt chí a! Cầu phiếu đề cử, điểm kích cất dấu! Cảm tạ!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 87: Bỏ Ngạn chi thương (

Cao Bưu Hồ ven hồ, hơn mười dặm chỗ!

Ba già lão già, một tăng, nhất đạo, một văn .

Lấy tam tài phương vị, vây quanh vẫn âm thầm bảo hộ Vũ Tín Vũ thị đôi lão .

"Chúng ta Cổ Tộc, nặng nhất chính là quy củ . Có chút quy củ, mọi người vẫn là tuân thủ tương đối khá . . ."

Nhìn như cũ kỹ lão tiên sinh, Văn Nhược thư vị Hôi Bào Lão Văn Sĩ, nhìn Vũ thị hai vị Thái Thượng Trưởng Lão, chậm rãi nói rằng .

"Các người Thái Nguyên Vương thị, thật muốn cùng ta Vũ thị, triệt để vạch mặt sao? Chiều tà lão tổ là chuyện gì xảy ra ? Vận dụng Luyện Thần lão tổ truy sát tiểu bối, cũng là quy củ ?"

Xích bào lão già lo lắng liên tục nhìn về phía xa xa giết chóc chiến trường, cứng rắn chịu đựng lạnh giọng hỏi.

"Cũng không phải! Cũng không phải! Lão phu lần này xuất hiện, thuần túy chỉ là làm chứng giả, giữ gìn hạ Cổ Tộc quy củ . Cùng chuyện tối nay không có chút quan hệ nào, ta Thái Nguyên Vương thị, càng không tham dự mấy may ."

Hôi Bào Lão Văn Sĩ, rung đùi đắc ý liên thanh đáp, ngừng lại, không lo lắng không lo lắng lại Sát có chuyện lạ nói tiếp: "Ta Thái Nguyên Vương thị, nặng nhất quy củ, há lại sẽ đối với yên thân Vũ thị động thủ ? Còn như chiều tà lão tổ, đây chẳng qua là nhằm vào võ hoàng, cũng không phải là Vũ Tín, Luyện Thần đối với Luyện Thần ? Rất công bằng! Có thể tính phá hư quy củ không ? Coi là, đó cũng là các người Vũ thị phạm quy chứ ?"

Bạch Mi thủy mặt, đáng vẻ trang nghiêm địa hai tay hợp thành chữ thập, từ bị phụ họa nói:

"A di đà phật! Bản tăng lần này đến đây, cũng chỉ là giữ gìn thiên hạ ngầm thừa nhận quy củ, bọn ta tồn tại, vốn cũng không nên nhúng tay thế tục!"

"Hừ!"

Râu tóc muối tiêu Vũ thị lão già, chẳng đáng lạnh rên một tiếng, lười cái cọ, nhìn về phía cuối cùng cao quan nhô bào đạo sĩ hỏi "Vậy còn người ? Đường đường chính đạo hạng nhất chi Thuần Dương Tông Huyết Dương đạo nhân, lại vì sao xuất hiện ?"

Huyết Dương đạo nhân, là Thuần Dương Cung cây còn lại quả to không nhiều dương chữ lột lão tổ, là cùng Đạo Tiên Tử Dương Chân Nhân, chính đạo đứng đầu Thanh Dương đạo trường cùng cấp thế hệ tồn tại, cũng dương chữ lột trung nhất thị sát tồn tại!

"Nhân chứng! Giữ gìn!" Huyết Dương đạo nhân đơn giản đáp .

Xích bào lão già cười lạnh nói: "Nhân chứng là giả, giữ gìn là hư, muốn động thủ liền động thủ, ta Vũ thị còn sợ các người ?"

Lời tuy như vậy, Vũ thị đôi lão cũng sợ ném chuột vỡ đồ, không dám vọng động . Bởi vì đôi lão khẳng định đánh không lại chu vi ba người, ngay cả đột phá vây quanh có khả năng cũng không lớn!

"Đừng nói nhảm! Thông tri đại ca cùng Thần Quy đi! Chuyện tối nay, đã vượt qua hai chúng ta lão bắt từ phạm vi năng lực . . ." Râu tóc hoa râm lão già, Mặt không có biểu tình bất đắc dĩ lại tức giận nói rằng .

Chu vi ba người nhất tề neho mắt, tâm tư dị biệt . . .

Tọa ủng ngũ đại kỳ thư chi « Vũ Thần tâm kinh » Cổ Tộc Vũ thị, hôm nay có lưỡng trụ cột lớn khiến thiên hạ các cái thế lực không dám vọng động, khiến Vũ thị vẫn có « Vũ Thần tâm kinh » .

Một cây cây trụ là quy Tiên Vũ Thần Quy, nửa cái cây trụ là đôi lão trong miệng đại ca, mặt khác nửa cái cây trụ, là Vũ thị tất cả Luyện Thần lão tổ!

Vũ Thần quy tới rồi, có thể còn ăn hiếp ba người bọn hắn; Vũ thị lão đại tới rồi, có thể một mình khiên chế trụ ba người bọn hắn .

Vũ thị lão đại hoàn hảo chút, rất nặng mặt .

Vũ Thần con rùa vô sỉ, vô lại cùng tính tình nóng nảy, hài đồng tính cách, để cho người kiêng kỵ .

Nhạ cấp bách Vũ Thần quy, sẽ không hẳn chuyện không dám làm, ngay cả Đại Tùy Cẩm Cung đều xông qua, ngay cả Đại Tùy quý phi cũng chiều rút ra không làm, hết lần này tới lần khác đại náo phen phía sau, còn có thể toàn thân trở ra . Đây cũng là Vũ thị không bị Đại Tùy sở hi, triều đình thế lực chưa đủ nguyên nhân chủ yếu một trong!

Bạch Mi lão tăng tuyên cái Phật hiệu, tư thế siêu nhiên đạo:

"A di đà phật! Oan gia nên giải không nên kết! Bọn ta tồn tại, vốn cũng không nên nhúng tay hồng trần, để tránh khỏi đảo loạn tâm tình . Con cháu tự có nhi Tôn Phúc, đây là thiên hạ cam chịu việc, lưỡng vị thí chủ cần gì phải chấp nhất đây?"

. . .

Màn đêm như mực, Vũ rơi như bài hát .

Nhóm hơn ngàn người, như đêm mưa u linh, như ám dạ cự thú, trầm mặc cuộn cuộn, đập vùng lầy mặt đất, nhặt lên bọt nước nhiều hơn, nước bùn văng khắp nơi!

Hơn ngàn người hậu phương vài dặm chỗ, rậm rạp chẳng chịt thân ảnh, đuổi Bất Xá . Đó là hơn ngàn người bỏ mạng cuộn cuộn, như trước khó có thể kéo dài khoảng cách, khó có thể bỏ qua!

Thế nhưng, chiều tốc độ này xuống phía dưới, ở hơn ngàn người đến gần nhất thành trì Tiền, Hậu phương thân hình căn bản đuổi không kịp!

Lẽ nào những người này, còn dám quang minh chính đại xông thành ? !

Thư Vũ Vệ phản ứng quá nhanh, thêm tiến lên phía trước địch nhân bị rất mạnh đánh xuyên qua, có thể dùng phục kích phương nhất chiêu sai, đây bàn đều thua, càng là phiền muộn phi thường, nhanh chân điên cuồng đuổi theo!

Nhàn nhạt Húc Nhật, hiện lên phía chân trời, phân mỏng đêm tối, lại Tịnh Hóa không càng ngày càng đậm màn mưa!

Mê man phía chân trời, mơ hồ có thể thấy được thành khuếch cái bóng, ven đường người đi đường thân hình, cũng càng ngày càng nhiều, chỉ là đều cấp tốc tránh xa, không ai dám tới gần, càng chưa nói nhúng tay!

Cuộn cuộn nửa đêm, song phương truy trốn mấy trăm dặm, phóng ngựa cuộn cuộn cũng liền tốc độ này!

"Oanh . . ."

Một vài mùi thuốc Đại, như chiều tà huyết sắc bàn tay không lồ, xé nát màn mưa, phách về phía thư Vũ Vệ phía trước nhất!

Nổ quanh quẩn, cái bọc Tử Sắc Quân Hồn đỏ sậm thiết Huyết Sát khí, bỗng nhiên run lên, cứng rắn Sinh Sinh ngăn trở, vẫn chưa tan vỡ .

Thế nhưng, tốc độ cuồng tiêu thư Vũ Vệ, lại nguyên nhân tăng phúc nhiều loạn mà tốc độ vừa chậm . Càng có một số người phún huyết ngã xuống đất, bị xung kích lực chấn thương .

Cứ như vậy sảo hơi dừng lại, hậu phương người đuổi giết, liền gần hơn hơn trăm thước, cấp tốc gần hơn!

Dựa theo này xuống phía dưới, bàn tay khổng lồ phách cái bảy tám lần, phách không tiêu tan thiết Huyết Sát khí cùng Tử Sắc Quân Hồn, cũng cũng đủ người đuổi giết đuổi theo thư Vũ Vệ!

"Đi! Phía trước hơn mười dặm đó là Vạn gia thành!"

Bi Ngạn Hoa cắn răng, lớn tiếng khê kêu . Đồng thời, lực rút cánh tay vung, có thể dùng Vũ Tín tốc độ như mũi tên rời cung nổ bắn ra hơn trăm thước .

Lập tức, thân hình vọt một cái, lạc hướng thẳng đến thư Vũ Vệ hậu phương, nghiêng về phía sau quân địch . . .

"Bi Ngạn chi thương!"

Bôn tâu gian, Bi Ngạn Hoa khí thế cửa, lấy rõ ràng cảm giác tốc độ bão táp, một cổ quỷ dị khí thế từ từ tràn ngập mở ra . . .

Thần bí! Duy mỹ! Bi thương! Mị hoặc!

Quỷ dị hơn là, Bi Ngạn Hoa thân hình, từ từ bay lên trời . . .

Dọc theo đường qua, hoa cỏ cây cối các loại, kịch liệt chấp chòn, ngay cả giắt màn mưa, cũng quỷ dị rung động, tựa hồ có gần trăm mét khu vực bị độc lập đi ra!

Màn mưa trong, vô số đóa hoa, cỏ nhỏ, lá cây các loại, đều đột ngột từ mặt đất mọc lên, vòn quanh Bi Ngạn Hoa huyền động, giống như bách hoa Triều phượng hoàng!

Sương mù trong màn mưa, tuyệt mỹ thân ảnh màu tím, đứng ngạo nghễ hư không, giống như thâm thúy u ám Bi Ngạn bên bờ, nở rộ tuyệt mỹ Tử Hoa . . .

Bi Ngạn Hoa!

Xiêm y, vẫn là Tử Sắc .

Từ Sắc thân hình, lại quý dị khiến người ta cảm thấy, ở từ từ hóa thành đậm hồng sắc, màu đỏ, màu đỏ thắm . . .

Sâu đỏ như lửa, Xích Hồng như máu, còn có loại câu hồn nhiếp phách, mê tâm thần người cổ quái ma lực!

Cái này, mới là Bỉ Ngạn Hoa bản sắc!

Cái này, mới thật sự là Bỉ Ngạn Hoa!

"Luyện Thần kỳ ? !"

Mọi người kinh ngạc, không nghĩ tới tuổi không lớn lắm, nhìn như mảnh mai Bỉ Ngạn Hoa, dĩ nhiên không bỏ đến như vậy phân thượng .

Ngắm lại cũng không phải, nếu như Bỉ Ngạn Hoa thực sự là Luyện Thần kỳ, hoàng Bá sao lại không biết ? Lấy phục kích phương thể lực cùng tình báo năng lực, há lại sẽ không biết ?

"Tiểu Thư ? !"

Bạch Loli, Kim La, Từ Loli ba Tỳ, bước chân dừng lại, dứt khoát lạc hướng xông về phía sau .

Còn như Bỉ Ngạn Hoa còn lại người đi theo hầu, ở cuộn cuộn trung đã thất tung, sẽ bị giết, sẽ tụt lại phía sau .

"Trong nháy mắt sinh tử, mấy vòng sớm tối, ba tồ hoàng hôn chỗ, A Tị Hoàng Tuyền Lộ ."

Vô thanh vô tức, một cỗ Âm Hàn lại nóng bỏng khí tức, tràn ngập mở ra .

Một cái không hiểu âm thanh, ở mọi người tâm thần hiện lên, không tiếng động, đã có đạo!

Khó có thể đếm hết đoá hoa, cỏ nhỏ, lá cây, giọt mưa các loại, như mưa tên gào thét, phô thiên cái địa bắn về phía cực nhanh địch nhân đến gần, khí thế kinh người, thanh thế đồ sộ!

Vô số người đuổi giết giẫm chân ngăn cản, cùng thi triển thủ đoạn, đại bộ phận đỡ được, lại có không ít người thụ thương, mười mấy tên bị bắn chết tại chỗ, người khác trực tiếp bị xé thành mảnh nhỏ, máu nhuộm màn mưa!

Diễn cuồng truy thế tùy theo một trận, đỏ bừng Tiên Huyết đem nhạ khu vực lớn, nhuộm đầm thành Địa Ngục Huyết Vực!

Nở rộ Bỉ Ngạn Hoa, ở Bỉ Ngạn chấp chôn, tựa hồ đang dụ dỗ chúng sinh, chỉ dẫn Hoàng Tuyền, dọa vào Địa Ngục!

*

Canh thứ ba đến, dưới sự nhắc nhở bất hủ chủ đề, phiếu đề cử . . .

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 88: Ma nữ chi tâm

Nở rộ Bỉ Ngạn Hoa, ở Bỉ Ngạn chấp chôn, tựa hồ đang dụ dỗ chúng sinh, chỉ dẫn Hoàng Tuyền, dọa vào Địa Ngục!

Quý dị kia rét lạnh ma lực, Từ thường huyết cảm thân hình, khiến vô số người đuổi giết chùn bước!

Hoa cỏ giọt mưa các loại xoay chuyển vòng tròn lớn, giống như Từ Vong vòng xoáy . Thế như Địa Ngục nhập khẩu, đang cùng đợi mọi người tiến nhập . . .

"Hoa lạp lạp . . ."

Nước mưa Phi sụy, nước bùn lấp bắp .

Vũ Tín lão đảo đứng vững, thiên thân nhìn lại . . .

Trắng bệch phía chân trời, không chiếu sáng bằng bạc màn mưa .

Từ thường như điệp, thị giác như máu, chuyển động Chư vật, giống như là ủng thốc Bỉ Ngạn bên bờ Bỉ Ngạn Hoa!

Ba búi tóc đen như xà, lay động nổi màn mưa, giống như ba nghìn tơ tình gây rối, Uy nếu ba nghìn!

Uy chấn toàn trường, độc ngăn cản vô số truy binh!

Tình này!

Cảnh này!

Vĩnh Hằng, dấu vết!

"Bỉ Ngạn Hoa . . ."

Vũ Tín biết Bỉ Ngạn Hoa rất mạnh, tu vi cảnh giới hơn xa bản thân . Thế nhưng, cũng không Luyện Thần Chi Cảnh, ngay cả hoàng Bá cũng khó mà địch nổi, càng chưa nói chiều tà lão tổ!

"Đi! Đừng cô phụ Tiêu tiêu thư hi sinh . . ."

Vũ Long bước nhanh chạy tới, nắm Vũ Tín cánh tay quất lên, rất sợ Vũ Tín giết bằng được,

"Hi sinh . . ."

Nói chưa dứt lời, vừa nói ngược lại nhắc nhở Vũ Tín, có thể dùng run lên trong lòng, cả người khô nóng muốn điên .

Hi sinh hoàng Bá, hi sinh hài đồng, Luân Đáo Bỉ Ngạn Hoa sao? !

Bỉ Ngạn Hoa có thể chống đỡ bao lâu ?

Đến Vạn gia trước thành, tiếp theo Luân Đáo người nào hi sinh ?

"Cái này, là người ta muốn sinh sao? !"

"Cái này, là ta sao?"

Cả người khí huyết bốc hơi, Vũ Tín nội tâm rít gào, tự vấn .

"Oanh . . ."

Chiều tà vậy khí thể bằng bạc, như sấm như rồng, nhanh như điện chớp hoa phá trường không, đánh phía Bỉ Ngạn Hoa!

Hồ hấp gian, nổ liên miên, khuấy động gian khổ rít gào . . .

Máu nhuộm đỏ trường không, nhất đạo như lưu tinh trụ địa, đánh phía vài dặm bên ngoài thư Vũ Vệ các nơi!

Bỉ Ngạn Hoa!

Vên vẹn mấy hơi thở, chiều tà lão tổ cùng Bỉ Ngạn Hoa thực lực, căn bản liền không ở một cái tầng thứ tiến lên!

"Lãnh Vân ? !"

Vũ Tín tâm trí âm vang 1 tiếng, tâm tư phân loạn một mảnh trống không, liêu lĩnh quay người nhắm phía rơi xuống thân hình!

"Ta . . . Nhất định có thể cải biến ngươi! Tuyệt sẽ không để cho ngươi hối hận . . ."

Nhìn huyết sái màn mưa thân hình, Vũ Tín tâm trí chỉ có trước khi Bỉ Ngạn Hoa lời thề!

"Hy vọng . . . Sẽ không hối hận!"

"Hy vọng . . . Tới kịp!"

Phía trước ưu sầu thở dài bất đắc dĩ, quanh quẩn Vũ Tín tâm trí!

Hối hận không ? !

Hối hận!

Tôi kịp sao?

Không kịp!

Chết tiệt kiếp trước! Chết tiệt ký ức! Nên chết tâm tư!

Nhập gia tùy tục, nếu đi tới thế giới này, tại sao muốn dùng kiếp trước nữ nhân, để đối đãi cái thế giới này nữ nhân ? !

Cái gì vô yêu! Cái gì « Vũ Thần tâm kinh »! Cái gì Ma Môn! Cái gì Chính Ma Lưỡng Đạo, siêu nhiên Phật Môn! Cái gì chân tình giả ý . . .

Hết thấy gặp quý đi thôi!

Có nữ nhân như vậy, còn cầu mong gì ?

Nàng có thể dứt khoát liều mình đi đoạn hậu, bản thân còn đoán mò cái gì ? Còn so sánh cái gì ? Đều không trọng yếu!

"Tâm Hồn thù!"

Chiều tà lão tổ bàn tay lớn vỗ một cái, xé nát màn mưa phách về phía Bì Ngạn Hoa!

"Hô . . ."

Vũ Tín tâm tư hỗn loạn, toàn thân khô nóng cuồng bạo, thiên cánh tay Vũ Hồn hiện lên, cảm tức chiều tà lão tổ, trong tay "Sơn Hà Côn" điên cuồng kích ra . . .

Sấm gió gào thét, nước mưa tránh lui!

Như Nộ Long rời bến, như lửa giận đốt vô ích!

Nóng bỏng ôn độ cùng Xích Hòa, bốc hơi lên chu vi thủy mạc, cái bọc Vũ Tín như Ma!

"Oanh . . ."

Một tiếng vang thật lớn, mãnh liệt kinh phong cuộn sạch, đánh xơ xác màn mưa phát phói, cuộn cuộn nổi lên nước bùn như sóng!

Đường đường chiều tà lão tổ, cánh bị Vũ Tín một cơn đẩy lùi!

"Ừ ? !"

Chiều tà lão tổ ngang trời bay ngược, hải dị kinh nghi nhìn về phía Vũ Tín, đó là hai phe địch ta vô số người, cũng bị Vũ Tín một cơn hù dọa!

Lãnh tinh vừa nghỉ, thiết Huyết Sát khí cùng Tử Sắc Quân Hồn tăng phúc cùng áp chế, là nguyên nhân chủ yếu một trong . Đây cũng là giang hồ lão tổ, rất ít tham dự quân sự sa trường nguyên nhân căn bản một trong .

Còn có nguyên nhân chính, đó là vô yêu Vũ Tín nghịch thiên cự lực .

Bất luận còn lại, tinh khiết lấy lực lượng mà nói mà nói, chiều tà lão tổ lực lượng thêm Luyện Thần tăng phúc, thật đúng là không nhất định mạnh hơn Vũ Tín!

"Người này không thể lưu, bằng không tất là hậu họa . . ."

Chiều tà lão tổ thân hình vọt lên, bàn tay to giờ lên, khuấy động trăm mét màn mưa .

"Ngươi dám . . ."

Nhưng vào lúc này, một cái Thiên Lô cuộn cuộn chợt quát âm thanh, từ trên trời giáng xuống, quanh quẩn thiên địa .

"Ngươi dám ý lớn hiếp nhỏ, ta Vũ Thần quy . . . Thiên Nhai Hải Giác, thề so với giết ngươi, tất diệt ngươi Tống thị toàn tộc!"

Gia tộc nhà họ Tống, cũng là một danh môn đại tộc, chỉ là ở vào phía nam, sở dĩ danh tiếng không có phương bắc hào môn như vậy vang dội!

"Ừ ừ ừ . . ."

Điên cuồng giận dữ rít gào, kèm theo vang dội thế gian trong mưa sấm sét, tựa hồ tuyên kỳ Cổ Tộc Vũ thị cùng quy Tiên Vũ Thần Quy điên cuồng, lửa giận cùng dứt khoát!

"Quy tiên tới rồi ? !"

Chiều tà lão tổ run lên trong lòng, trăm mét nhắc tay tán loạn, ngấm lại, nhin không được xem nói với Vũ Tín:

"Ngô đối thủ, chỉ là Luyện Thần! Chịu người nhờ vả, hết lòng vì việc người khác . . ."

Dứt lời, thân hình thoát một cái, chớp mắt rời đi, chạy!

Luyện Thần lão tổ cũng sợ chết, rõ ràng đánh không lại quy Tiên Vũ Thần Quy, chiều tà lão tổ cũng không muốn khi quy tiên nơi trút giận!

"Lãnh Vân . . ."

Vũ Tín không để ý tới chiều tà lão tổ, không để ý tới vây địch nhân, hổ thẹn tự trách chân đạp vùng lầy, từng bước dấu vết, run rẩy cúi người ôm lấy Bỉ Ngạn Hoa . . .

Tinh xảo tuyệt đẹp dung nhan, lúc này tái nhợt hiện lên kim, đỏ bầm vết máu, nhiễm đôi môi khóe miệng, có vẻ phá lệ chói mắt!

Tinh Mỹ Hoa Lệ đích Tử thường, lúc này đồng hồ độn ướt đẫm, đỏ bầm vết máu, nhuộm đẫm cầm tú Tử thường, có vẻ phá lệ đẹp mắt!

"Chủ Công . . ."

Vũ Long run giọng hô, Hồ Nha khẽ cắn, điên cuồng chọt quất:

"Sát!"

Thân trước sĩ tốt, dứt khoát nhắm phía vây địch nhân!

Không có có vô địch Luyện Thần lão tổ, không có mặt hồ bất lợi địa lý, không có hài đồng liên lụy ảnh hưởng . . .

Ngưng ra Quân Hồn thư Vũ Vệ, sợ người nào ? !

Không hải sợ đánh một trận!

Muốn chiến! Liên chiến đấu!

"Sát!"

Cẩn rằng vứt bỏ chiến mã, Thương Thuần, hài đồng các loại, trốn mất dép đến nay, thư Vũ Vệ cũng tích súc đầy ngập lệ khí!

Đại Thống Lĩnh vừa quát, tất cả thư Vũ Vệ không chút do dự quát lên một tiếng lớn, dứt khoát xoay người nghênh về phía sau quân địch!

Mũi tên nhọn như sấm, ánh đao như điện, trường thương như rồng!

Hon ngàn thư Vũ Vệ gió êm dịu đội, thế như lũ bất ngờ nhắm phía đuổi theo địch nhân!

Tích súc nửa đêm lệ khí song phương, bạo phát cực kỳ mãnh liệt huyết chiến, nhắc lên cuồng bạo chiến cuộc!

Nước mưa như bài hát, nước bùn như múa, diễn lại song phương Huyết tinh!

Roi xuống Thi Hải, văng lên dơ bẩn nước bùn; yên đỏ Tiên Huyết, nhuộm đỏ chảy xuôi nước mưa!

Tinh phong huyết vũ, màn mưa như tranh vẽ!

Bảng bạc mưa to, không tẩy sạch lung tung kia hồng trần .

Húc Nhật Thự Quang, không chiếu sáng mờ tối nhân sinh!

. . .

Tinh phong huyết vũ trung, Vũ Tín ôm thật chặt từ từ lạnh như băng nhu nhược thân thể .

Nói chuyện, huyết thủy ồ ồ . . .

"Công tử . . . Rốt cục gọi Thiếp Thân khuê danh!"

Bỉ Ngạn Hoa lông mi khẽ run, gian nan nở, thanh âm như tơ nỉ non, sắc mặt tái nhợt, nổi lên nhàn nhạt Hồng Hà .

Hồng Hà hiện lên, thế mỹ dung nhan lại lộ ra khổ sáp kìm đồng tiền, nói mê đạo:

"Kỳ thực, Thiếp Thân vẫn rõ ràng, công tử cũng không Ái Thiếp thân, Thiếp Thân căn bản không tiến nhập công tử nội tâm, chỉ là Thiếp Thân một phía tình nguyện . . ."

"Không! Không phải . . . Lãnh Vân hiểu lầm! Ngươi sớm đã tiến nhập lòng ta . . ."

Vũ Tín song chương căng thẳng, càng hồ thẹn rung giọng nói .

"Thật sao?"

Bỉ Ngạn Hoa mừng rỡ, cánh tay gian nan cất nhắc, rõ ràng lực lượng phun ra nuốt vào, chậm rãi áp hướng Vũ Tín lồng ngực!

Vũ Tín bừng tỉnh không biết, chỉ biết hai mắt sương mù nhìn Bỉ Ngạn Hoa, không biết là nước mưa, vẫn là nước mắt . . .

Đụng chạm . . .

Lạnh như băng bàn tay, ấm áp lồng ngực!

Nếu như Bỉ Ngạn Hoa lúc này, lực lượng vừa phun, đủ có thể nhẹ Dịch Chấn toái Vũ Tín trái tim!

"Ngươi thật tin ta à? ! Thật khờ . . ."

Bỉ Ngạn Hoa khàn khàn vô thần đôi mắt đẹp, chợt sáng lên, tinh thần đại chấn, ngọt ngào thỏa mãn nỉ non, lại oán trách lo lắng dặn dò:

"Ma nữ há có thể tin tưởng? Sau đó đừng ngu như vậy . . ."

Dứt lời . . .

Một cỗ lực lượng cường đại, bỗng nhiên rưới vào Vũ Tín trong cơ thể, trực thấu trái tim!

*

Tiếp tục tăng thêm, cầu phiếu đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 89: Bỉ Ngạn duyên

Dứt lời . . .

Một cỗ lực lượng cường đại, bỗng nhiên rưới vào Vũ Tín trong cơ thể, trực thấu trái tim!

Một viên thần bí huyền diệu mềm mọng, tròn ở Vũ Tín trái tim!

Nguyên bản khí tức xao động khó hiểu, lại cường đại như cũ Bỉ Ngạn Hoa, như khô đốt khí cầu, bỗng nhiên suy sụp xuống . . .

"Chuyện này..." Vũ Tín kinh hãi, song chương căng thẳng, nội lực điên cuồng rưới vào, lại không hề có tác dụng!

Trong nháy mắt hồng nhan, Bỉ Ngạn Hoa trong nháy mắt già nua hơn mười tuổi, dung nhan xám trắng không ánh sáng, ngay cả đen thùi xinh đẹp tóc dài cũng mất đi sáng bóng .

"Đừng thương tâm, Thiếp Thân không hối hận . . ."

Bỉ Ngạn Hoa cứng rắn bài trừ thỏa mãn lúm đồng tiền nỉ non . Tay phải run rẩy, từ trong lòng lấy khăn tay ra, giọng nói trịnh trọng dặn dò:

"Nhớ kỹ! Tìm Thiếp Thân tỷ tỷ . . . Đây pus làm chứng . . ."

Vũ Tín trong lòng đau xót, tim đập như trống châu không tiếp nhận pus, trào cổ tay nói ra: "Cái gì tỷ tỷ? Là ai? Muốn tìm người bản thân tìm. . ."

"Bắt đầu. . . Liền đã định trước kết cục. . ."

"Người không chết, chính là ta vong. . . Không phải người thành toàn ta, chính là ta thành toàn người. . ."

"Vì sao. . . Ta như trước khăng khăng một mực, không oán không hối. . ."

"Bi Ngạn Hoa. . ."

"Cô lập Bi Ngạn, hoa lá khó gặp gỡ. Tình không vì nhân quả, duyên đã định trước sinh tử. . ."

"Chung quy, hữu duyên vô phận. . ."

"Thành với duyên, rốt cục. . ."

Mất đi lực lượng, lại đón đánh tinh thần ăn nói Vũ Tín Bi Ngạn Hoa, đã ý thức không rõ, như si mê như say sưa nỉ non, như mộng nghệ, như mộng yếm!

Lời còn chưa dứt, cổ tay buông lỏng, tình mỹ khăn tay Doanh Doanh hạ xuống. . .

Trong nháy mắt nhiễm âm ướt!

"Ta tin nàng!"

"Thế gian này, nếu có duyên phận, có thể loại cảm giác này phải đó "

"Chén thứ nhất, tạ ơn Ân Chủ chiếu cố! Vũ đại nhân tùy ý!"

"Chén thứ hai, Tạ Vô đại nhân câu hay đưa tặng, Bi Ngạn Hoa vinh hạnh ghi nhớ!"

"Chén thứ ba, mong ước Vũ đại nhân tiền đồ lại tựa như cầm, một bước lên mây!"

"Rất nhanh sẽ có mạnh hơn sát thủ hành động, đại nhân gần nhất phải đặc biệt coi chừng!"

"Tiện Thiếp Liễu yếu Đào tơ cùng vụng về ca vũ, có thể không vào công tử mắt đây?"

"Người đâu?"

. . .

"Công tử sợ Bi Ngạn Hoa ám sát sao?"

"Thiếp Thân cùng sát thủ kia thế nhưng một người a, công tử vì sao không sợ?"

"Ừ! Công tử chính là Thiếp Thân đời này cơ duyên, đúng là duyên phận. . ."

"Lên ngựa a!"

. . .

"Có thể! Không nên giết Cô Ảnh!"

"Đương nhiên, đây là Lãnh Vân cá nhân kiến nghị, như thế nào hành sự, công tử tự quyết!"

"Khanh khách. . . Công Tử Tu là quá thấp, vẫn là nỗ lực luyện công đi! Chớ suy nghĩ lung tung, không cho phép tìm nữ nhân khác oh!"

. . .

"Đường đường võ yêu, võ huyện lệnh, Vũ đại nhân! Còn rất hài hước. Bắt quá, đùa giỡn nhân gia tiểu cô nương, thật sự rất sao?"

"Xảo sao?"

"Võ yêu không hổ là võ yêu! Mới vừa tàn sát sạch hơn bốn ngàn Phật Tăng. . . Văn Võ Thánh Đế can đảm quyết đoán, cũng không gì hơn cái này a!"

"Ừ! Ma Môn nên như vậy. . . Cổ kỹ nhiều như vậy cần gì phải?"

. . .

"Thiếp Thân đối với Tiễn Thuật biết không nhiều lắm . . . Coi như là môn bí pháp, công tử có hứng thú sẽ nhìn một chút!"

"Có cơ hội, Thiếp Thân sẽ tìm bộ phận tương đối hoàn thiện cường đại Tiễn Pháp!"

"Ta . . . Nhất định có thể cải biến ngươi! Tuyệt sẽ không để cho ngươi hối hận . . ."

"Muốn là con của chúng ta thật tốt a . . ."

"Tâm lý nói, nếu như có thể, Thiếp Thân cũng không muốn công tử thêm Nhập Ma môn. Thậm chí, Thiếp Thân còn muốn thoát ly Ma Môn, cùng công tử hảo hảo quá bấy giờ cuộc sống yên tĩnh, hảo hảo làm người bình thường . . ."

"Được rồi! Hy vọng . . . Không nên hối hận!"

"ừ! Hiểu . . . Hy vọng tới kịp đi!"

. . .

Nhất mạc mạc, từng tiếng, âm dung tiếu mạo, tình ý sâu bi, như điện Ảnh vậy hiện lên Vũ Tín tâm trí.

Nếu như từng thanh đao, cắt Vũ Tín tâm, cắt tới máu me đầm đìa, đau lòng khó nhin!

Nhân sinh như trò đùa, không ngoài như vậy!

Vũ Tín đối với Bi Ngạn Hoa đề phòng bài xích, là nhân chi thường tình.

Gái lâu xanh, hồng trần ma nữ, Ma Môn mời chào các loại, Bi Ngạn Hoa tiếp cận, quả thực có chứa nhiều lắm hiệu quả và lợi ích tính, mục đích tính cùng mị hoặc tính, hơn nữa cơ bản không hề che giấu, ai cũng biết cảnh giác.

Chỉ là, Bi Ngạn Hoa tâm, là thật, sở dĩ càng không muốn che giấu . . .

Xét đến cùng, đều là "Duyên" chữ tác quái.

Bi Ngạn Hoa câu nói sau cùng, như trước cho rằng là duyên phận, thành với duyên, rốt cục . . .

Thế nhưng, tông thủy chí chung, Vũ Tín hay là "Duyên" chữ, lại là giả, chỉ là "Luân Hồi Chi Nhân" che giấu. Coi như Bi Ngạn Hoa hấp hối trước dò xét cuối cùng, cũng là "Luân Hồi Chi Nhân" không có cảm ứng được ác ý!

Vào lúc này Vũ Tín trong lòng . . .

Là mình lừa gạt Bi Ngạn Hoa, khiến Bi Ngạn Hoa . . .

Thật tình đối lại giả ý!

"Không . . ."

1 tiếng đánh xơ xác màn mưa rít gào, vang dội sa trường, khiếp sợ thế gian, xông thẳng Cửu Tiêu . . .

Khủng bố Xích Hỏa bốc lên đốt vô ích, trong nháy mắt bốc hơi lên tầng lớn Thủy Khí, Bạch Vụ tràn ngập!

Đau lòng khó nhin, tim đập như trống châu.

Bi Ngạn Hoa trông ở Vũ Tín tìm "Mầm móng", xao động, phá mầm, sinh trưởng . . .

Một dòng nước nóng, từ Vũ Tín trái tim bạo phát, lan tràn hướng Từ Chi Bách Hải!

Đây là Bi Ngạn Hoa, cuối cùng lưu cho Vũ Tín tâm ý . . . Bi Ngạn mầm móng, ẩn chứa Bi Ngạn Hoa hơn năm khổ tu cùng Bi Ngạn áo nghĩa!

Bi Ngạn đường, bắt đầu liền đã định trước, hoặc là ngươi đến Bi Ngạn, sẽ ta đến Bi Ngạn, không còn cách nào hai người đều đến.

Đương nhiên, cũng có thể Bất Độ Bi Ngạn, quay đầu lại là bờ!

Cực nóng đốt người, Luyện Tâm đốt Thần!

Đã đạt đến 27,000 cân lực lượng Vũ Tín lực lượng, lấy cực nhanh tốc độ tăng vọt . . .

Đã đạt đến Cửu Trọng trung kỳ lực lượng tinh thần, phát sau mà đến trước, đột phá . . .

Tấn cấp Luyện Tâm kỳ!

Vũ Tín trong óc Vũ Thần thần tượng, trọn mắt . . .

"Oanh . . ."

Cường đại tinh thần lực nhộn nhạo mở ra, cuộn sạch bốn phía .

Chu vi sở trong phạm vi mười thước tất cả, toàn bộ chiếu rọi trong lòng, rõ ràng rõ ràng .

Luyện Tâm văn tu, có thể có "Linh Thức", kỳ thực chỉ là cường đại đến trình độ nào đó tinh thần lực, chỉ là loại Linh Dịch lại linh động thần kỳ cảm giác, cho nên tên là . . . Linh Thức!

Càng hữu chủng chủng khí thể, trong chỗ u minh cùng Vũ Tín sản sinh huyền diệu liên hệ . . .

Đây là văn tu tấn cấp Luyện Tâm kỳ, tinh thần lực chất biến lấy được thiên phú đặc thù!

Cũng là văn tu sơ kỳ gầy yếu, trung hậu kỳ càng ngày càng mạnh nguyên nhân chủ yếu một trong!

Nhiễm Hồng Vũ mản, trần ngập đêm mưa nùng tràn máu khí, lấy mắt trần có thể thấy tinh thể, như trăm sông Quy Hải tuôn hướng Vũ Tín, dung vào bên trong cơ thể!

Huyết vụ cái bọc, Vũ Tín thân thể cường độ, lấy cực kỳ tốc độ khủng khiếp tăng vọt!

Cũng không ít huyết khí, theo Vũ Tín cứu vớt Bỉ Ngạn Hoa cường liệt tiềm thức, liên tục dững mảnh vào Bỉ Ngạn Hoa trong cơ thể, là Bỉ Ngạn Hoa từ từ lạnh như băng trái tim, rót vào sinh cơ, sản sinh nào đó Thần Dịch biến hóa!

Luyện thể cảnh, đột phá!

Tấn cấp, Luyện Khí cảnh!

Tựa là u linh huyền phù Vũ Tín sau ót thiên cánh tay hư ảnh, bành trướng cùng ngưng thật rất nhiều, tựa hồ từ u linh, hóa thành cường đại hơn U Hồn!

Vũ Hồn thành, Vũ Hồn hiện tại . Có thể dùng Vũ Tín uy thế càng mạnh, đối với thực lực bản thân tăng phúc ti lệ, lớn hơn nữa!

Chiến đấu kịch liệt chạy trốn nửa đêm, Vũ Tín tích súc vô số sát khí, lệ khí, ở « Ly Hòa Thần Sát » dưới tác dụng, liên tục tư dưỡng Xích Hóa, khiến cho mạnh hơn, càng mạnh!

Xích Hóa đốt vô ích . . .

Mưa to mưa to, còn chưa hạ xuống, đã bị bốc hơi lên thành Bạch Vụ, Khí Vụ lượn lờ . . .

"Đỗ hoành!"

Vũ Tín ôm Bỉ Ngạn Hoa đứng lên, hô, thanh âm băng Lãnh Vô Tình, như Địa Ngục Chi Phong .

Đem lạnh như băng Bỉ Ngạn Hoa thân thể, giao cho vẫn trầm mặc thủ hộ ở bên đỗ hoành!

"Oanh . . ."

Côn động sấm gió vang, Vũ Tín điên cuồng nhắm phía bày địch, trong tay "Son Hà Côn" Cuồng Vũ đập mạnh .

Duy nhất ý tưởng, là được . . .

Sát! Sát! Sát! Sát! Sát . . .

Giết hết trước mắt địch nhân, tàn sát hết tất cả cừu địch!

Người nếu Phong Ma, Thương Thiên cũng có thể sát!

Hôm nay Vũ Tín, trong lòng chỉ có thao Thiên Sát ý cùng . . Bỉ Ngạn Hoa!

Mịt mờ hồng trần, trong nháy mắt sinh tử, mấy vòng sớm tối, chân tình khó lưu lại .

Mịt mù tang thương, trong nháy mắt hồng nhan, bao nhiêu tơ tình, si tình lệ vô số .

Nại Hà Kiều thủ lĩnh, Mạnh Bà khuyến uống, mấy sinh không về cố .

Luân hồi buồn Sở, U Minh khó say, độc bộ không về lộ .

Âm Dương cách, sinh tử cô!

Sao không cộng phó Hoàng Tuyền yêu Diệp Vũ ?

...

Kỳ thực, ta rất phiền não, chỉ là ngại không biết .

Nếu như, ta cũng không vui, sợ ngại xoay người bỏ chạy .

Thích một người, nhất định phải để cho hắn tin tưởng, thế giới này tốt đẹp dường nào . . .

Lòng tình của ta, ngại không cần rõ ràng, chỉ cần ta đối với Nhĩ Hào .

Ôn nhu như vậy ngại có muốn hay không ?

Sấm vai cái gì nhân vật ta đều biết,

Nhanh không sung sướng ta không có vấn đề,

Chỉ là vì ngại . . .

...

Húc Nhật Từ thẳng, mưa rơi nhỏ dần!

Vậy khắp thời gian quang minh, từ từ ấm áp; rửa thế gian nước mưa, cũng màu đỏ!

"Phanh . . ."

Bạo Lệ nổi điên Vũ Tín, một cơn đập ra, oanh bạo địch thân .

Phóng nhãn, lại phát hiện chu vi đã vô địch người, gần nhất giả cũng khoảng cách vài trăm thước, đang giải tán lập tức . . .

"Àm!"

Son Hà Còn một trận, xuống đất vài thước .

Vũ Tín cầm côn mà đứng, nhìn chung quanh đầy đất Huyết tinh, thật lâu trầm mặc . . .

Một cái đỏ tươi như máu mạn diệu thân hình, hiện lên phía chân trời, nhìn như chậm chạp nhưng thực sự thì rất nhanh thẳng đến thư Vũ Vệ!

Thư Vũ Vệ hai mắt đỏ lên chú mục, phát hiện là Ma Hậu truyền nhân ónh ónh, mới vừa rồi lòng cảnh giác đột giảm .

Có Bỉ Ngạn Hoa ví dụ phía trước, thư Vũ Vệ đối với Ma Môn quan cảm đại biến, rõ ràng Hiện Thân gần không ít, hoặc có lẽ là, là cảm ơn!

Ónh ónh chậm rãi đi hướng đồ hoành, chậm rãi từ đại ra luống cuống đồ hoành trong tay, ôm qua Bỉ Ngạn Hoa . . .

"Muội muội ngốc! Sớm biết như vậy, đây cũng là tội gì ? !"

Đồng tích cùng chịu nhìn trong lòng kiêu ngạo, ónh ónh hai mắt đầm lệ sưng mù nỉ non .

Địch nhân đã lui, bao quát Vũ Tín ở bên trong mọi người, trầm mặc nhìn ónh ónh, còn có nàng trong ngực Bỉ Ngạn Hoa . . .

"Ai . . ."

Thở dài 1 tiếng, ónh ónh ngẩng đầu, nhãn thần phức tạp nhìn về phía như bùn giống đứng yên Vũ Tín, vốn định lãng nhụy, lại trong lòng mềm nhũn, ôn nhu chậm rãi nói ra:

"Thiếp Thân đã tốc độ cao nhất tới rồi, không nghĩ tới, vẫn là trễ một bước . . . Thiên ý như vậy!"

Vũ Tín trầm mặc, thần tình băng lãnh cứng ngắc, giống như tượng đá, hoảng như không nghe thấy . . .

"Ngươi cũng đừng tự trách! Từ muội muội lần thứ hai chủ động tiếp cận ngại lúc, đã quyết định thành toàn ngại, liền đã định trước lúc này, với ngại không có quan hệ gì! Vô luận ngại lựa chọn như thế nào, muội muội sẽ bỏ mình, sẽ hóa thành nữ nhân bình thường, không có loại thứ ba tuyển chọn! Đây chính là sâu bi thể mỹ Bỉ Ngạn đường, tu đúng là cái 'Duyên' chữ, hết thầy đều là thiên ý . . ."

"Ở Bi Ngạn đường khổ đi nửa cuộc đời, có thể tìm tới mình 'Duyên '. Ngã vào Bi Ngạn bên bờ, chưa chắc đã không phải là cái mỹ hảo kết cục! Dù sao cũng hơn dốc hết suốt đời, Tầm Duyên không kết quả tốt. . ."

Nhìn Vũ Tín, ánh ánh giọng nói chân thành chậm rãi nói rằng, càng nhiều hơn chính là thoải mái, khuyên .

Dứt lời, ôm Bi Ngạn Hoa, xoay người rời đi, chỉ để lại đồ tươi tuyệt vời thân hình, dần dần biến mất ở chân trời . . .

"Hồng trần Luyện Tâm Đại Đạo nghĩ, duyên phận nạo xương diễn Xuân Thu .

Bao nhiêu hồng nhan bao nhiêu tình, mấy đời luân hồi bao lâu nghĩ ?

. . ."

Còn có vậy, phiêu miểu thương cảm thờ dài!

Vũ Đình, mưa to tắm ra xanh thắm bầu trời, lại rửa không sạch kết cừu hận, tắm không đi lưu lại Tiên Huyết!

Phần 2 đến, mang đến đại

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Lấy Cung lập chí

Liệt mặt trời giữa trưa, ánh mặt trời chói mắt, chiếu xạ ở mệnh môn trong vắt Cao Buru trên hồ, tựa hồ phủ thêm một tầng kim sắc áo khoác .

Cao Buru Hồ ven hồ, thất linh bát lạc Thi Hải, vẩy khắp ven hồ; đỏ sậm Tiên Huyết, nhuộm đỏ ven hồ, nhuộm đỏ tầng lớn Hồ khu vực .

Hơn hai ngàn hải đồng cùng hơn ba trăm gió đội đội viên, trầm mặc bận rộn ở liên miên vài dặm Huyết tinh trên chiến trường, thu thập di vật, di chuyển Thi Hải .

Tràng diện vắng vẻ một mảnh, non nốt hải đồng hơn phân nửa mặt lộ bi thương, Tiểu Bán Thần tình lạnh lùng, bộ phận yên lặng rơi lệ, khóc ra tiếng giả lại rất ít .

Lần chiến đấu này, không chỉ là cái biến Vũ Tín, cái biến thư Vũ Vệ, cũng cái biến nhóm này hải đồng!

Tuy là chưa thành quân, còn vị thành niên, nhóm này hải đồng lại nhiều phần trang nghiêm khí tức rét lạnh, khí thế, giống từ sĩ, hoặc như là Đồng Quân .

Bảy tám trăm tên khôi giáp nhuộm máu thư Vũ Vệ, ở Vũ Tín dưới sự suất lĩnh, một lần một lần lại một lần, không ngừng luyện « võ quyền », để trình độ lớn nhất lợi dụng "Phệ Huyết Chân Vũ", tăng thực lực lên .

Nguyên bản mất thường khó gặp huyết khí, ở Vũ Tín dưới thao túng, bao vây lấy thư Vũ Vệ, nhặt không thể xem kỹ liên tục dung nhập thư Vũ Vệ trong cơ thể!

Đây chính là Vũ Tín lên cấp làm văn tu "Luyện Tâm kỳ", lấy được thiên phú đặc thù . . . Ngự Khí!

Ngự Khí, danh như ý nghĩa, chính là giá Ngự Khí thể, bao quát Thủy Khí, vụ khí, huyết khí vân vân.

Bất quá, đây cũng không phải là trong truyền thuyết thần thoại thần thông . Chỉ là một loại thiên phú, có thể dùng Vũ Tín Linh Thức, đối với khí thể tương đối mẫn cảm, có thể tiêu hao tinh thần lực khiến Dẫn Khí thể hoặc cảm ứng khí thể các loại, không hơn .

Nhìn như rất yếu, lại tác dụng rất nhiều, thì nhìn làm sao vận dụng!

Trước mắt tác dụng lớn nhất, đó là có thể trình độ lớn nhất phát huy ra thư Vũ Vệ "Phệ Huyết Chân Vũ " Quân Hồn thiên phú .

. . .

Thăng đến mặt trời chói chang tây thiên, ước là thân ban đầu (ba giờ chiều) .

Ven hồ huyết khí cơ bản tan hết, thư Vũ Vệ đều ngừng tay, nhắm mắt đứng yên, tiêu hóa trận chiến này được mất .

Lúc này, huyền phù thư Vũ Vệ đỉnh đầu ám hồng sắc thiết Huyết Sát khí, đã sinh sôi ra không ít màu cam, chiếm hện một phần mười .

Thăng đến tất cả thiết Huyết Sát khí, nhuộm biến thành màu cam, liền biểu thị thư Vũ Vệ, trở thành Chanh cấp tinh nhuộm chi sự .

Thiết Huyết Sát khí chỗ cốt lõi Từ Sắc Quân Hồn, lại nhìn không ra cái gì rõ ràng biến hóa, chỉ là uy thế càng mạnh, tựa hồ còn càng linh động .

Thu hồi Quân Hồn, giải tán thiết Huyết Sát khí .

Hơn bảy trăm thư Vũ Vệ, tựa như trong cơ thể cây trụ bị trong nhảy mất rút đi, thân bị mệt mỏi, tinh thần uể oải .

Bất quá, lần này thư Vũ Vệ không ai xui lờ trên mặt đất, như trước gương chống nổi đứng thẳng .

"Chủ Công! Chiến trường thu thập xong, chỉ cần đốt cháy hoặc chôn kỹ Thi Hài, là có thể ly khai!"

Liễu thị đi tới vẫn mặt không thay đổi Vũ Tín bên người, giọng nói trầm thấp, nhẹ giọng báo cáo, lại nói tiếp: "Còn như năm chiếc Đại Thương thuyền, chỉ là chiết chút luân gian Mái chèo, vẫn chưa tổn thương quá lớn, thay thế là có thể dùng!"

Vũ Tín bên trái hơn mười thước chỗ, hoàng Bá xếp bằng ngồi dưới đất, khí tức thâm thúy, như trước làm cho loại người ẩn hình vậy cảm giác cao thâm khó lường .

Chỉ là, tóc hầu như trắng phao, khuôn mặt cũng rõ ràng già nua rất nhiều .

Không chết, chính là vạn hạnh .

Tu vi cảnh giới không có rơi xuống, càng là may mắn, cũng người bị thương nặng, tổn thương nguyên khí nặng nề .

Bất quá, hoàng Bá vẫn bồi bạn Vũ Tín, cũng coi như thư Vũ Vệ một phần tử, ở Vũ Thần Quân Hồn dưới ảnh hưởng, thương thế tốc độ khôi phục cực nhanh, đã khôi hãn bảy tám phần!

"ừ!" Vũ Tín trầm thấp lên tiếng trả lời, tựa hồ cái gì cũng không muốn nói .

Còn như thương vong, Vũ Tín đại khái tính ra ra được .

3600 dư hai đồng, chỉ còn 2,700 dư, Từ Vong gần nghìn .

Hơn ngàn thư Vũ Vệ, Từ Vong gần ba trăm . Còn lại hơn ba trăm hậu bị đội viên, cơ bản toàn diệt .

Năm trăm gió đội, cũng không phải là thư Vũ Vệ, ngay cả thiết Huyết Sát khí chưa từng hình thành, càng không Quân Hồn . Hao tổn gần nửa, chỉ còn hơn hai trăm bảy mươi người .

Món nợ máu này, Vũ Tín cùng mọi người tại đây, ghi nhớ!

Trầm mặc gian, về mặt cấu bản Tiểu Diệp nhi, Trải qua do dự, đến gần nước nở nói: "Chủ Công! Hoa tỷ tỷ các nàng, thực sự chết sao?"

Vũ Tín trong lòng co rút đau đớn, tay phải vào ngực, nắm thật chắc trong lòng khãn tay . Tay trái xoa xoa Tiểu Diệp nhi đầu, trầm mặc không đáp!

Ma Hậu truyền nhân oán oán, mang đi Bỉ Ngạn Hoa . Nhân gia cố ý đường xa tới rồi, lại là Bỉ Ngạn Hoa người một nhà, thư Vũ Vệ các loại cũng không cách nào ngăn cản .

Nhìn bề ngoài, Bỉ Ngạn Hoa đã mất đi sức sống, Vũ Tín đám người là nhìn như vậy nghĩ như vậy .

Còn như Bỉ Ngạn Hoa rất nhiều người đi theo hầu, từ thương hầu như không còn . Từ Loli sớm liền rời đi, Bạch Kim Lam ba Loli, ở thư Vũ Vệ một lần nữa chinh hợp, sát trở về ven hồ lúc, liền thất tung, không rõ sống chết .

Bất quá, có thư Vũ Vệ nói, chứng kiến bạch Loli trúng đao, Kim La, Lam Loli cũng không rõ ràng, chắc là yên lặng ly khai!

Bỉ Ngạn Hoa không ở, Vũ Tín mấy người cũng không có lý do làm cho các nàng lưu lại, huống các nàng là bất cáo nhi biệt, thừa dịp loạn ly mờ!

". . ."

Về mặt hi vọng Tiểu Diệp nhi, trong vắt sáng sủa song đồng, nước mắt tuôn ra như suối, ở cấu bản khuôn mặt nhỏ nhắn, cày ra từng đạo vết tích, lại cắn răng cứng rắn chịu đựng không có khóc thành tiếng!

"Không thể khóc, cũng không cho khóc! Càng không thể ảnh hưởng Chủ Công, hãn đã rất thương tâm. . ."

"Muốn kiên cường, là Hoa tử tử cùng thúc thúc các a di báo thù!"

Tiểu Diệp nhi trong lòng, Tiểu quyền nắm chặt, liên tục âm thầm la lên .

Cầm lấy trong lòng khăn tay, Vũ Tín nhìn về phía Liễu thị, thanh âm khàn khàn trầm thấp hỏi "Người . . . Biết . . . Lãnh Vân, còn có một tử tử sao?"

Trong đám người, liền Liễu thị cùng Bì Ngạn Hoa tiếp xúc khá nhiều, cùng những người khác cơ bản không có gì lên lút tiếp xúc .

Liễu thị sững sờ, nghi hoặc lại xấu hổ lắc đầu .

"Có cơ hội, chú ý một chút!" Vũ Tín thâm than 1 tiếng, dặn dò .

Bì Ngạn Hoa ở trong ma môn địa vị, cũng không thấp . Thế nhưng, đây là việc tư, ước đoán không dễ dàng như vậy nghe được, chỉ có thể tìm cơ hội hỏi Ma Hậu truyền nhân, hoặc là tìm được ba Loli hơn nữa!

Liễu thị trịnh trọng gật đầu, xem Vũ Tín rõ ràng không muốn nói chuyện, cũng không muốn bị quấy rầy .

Có thể hiểu được Vũ Tín tâm tư, Liễu thị không có nói thêm nữa liền thi lễ lui, bắt chuyện những người khác đốt cháy thi thể, miễn cho tạo thành ôn dịch . Lại để cho người trưởng thành thu thập Thương Thuyền, đem Thương Thuyền đây trở về trong hồ!

. . .

Mở mang ven hồ tất cả, đều đang trầm mặc trong bi thương tiến hành, ai cũng không có làm sao lên tiếng .

Ngay cả đốt cháy thi thể, cũng chỉ là yên lặng đứng thẳng, chú mục, trong lòng hứa hẹn!

Phía chân trời nhiễm Hà, ánh tà dương như máu .

Vũ Tín vẫn đứng lập ven hồ, Tĩnh Tĩnh nhìn mệnh môn duyên dáng Cao Bưu Hồ, không thể nào quản sự, mọi người cũng tận lực không dám quấy nhiễu, chỉ có thể yên lặng bồi bạn .

Từ trước đến nay sống động nhất thiện nói người nổi tiếng trọng, cũng không thấy khuôn mặt tươi cười thanh âm, từ đốt cháy thi thể phía sau, liền vẫn quy sau lưng Vũ Tín, không rên một tiếng .

Không ai muốn người nổi tiếng trọng quý xuống, không ai chỉ trích người nổi tiếng trọng, cũng đều biết người nổi tiếng trọng vì sao chủ động quy, Vũ Tín không ra, cũng không ai dám can thiệp!

"Chủ Công!"

Vũ Long Đại Thống Lĩnh cầm trong tay một ngăm đen Trường Cung, đến báo cáo: "Đây là Từ Loli đưa tới . . ."

"Ừ?" Trầm mặc như pho tượng Vũ Tín, Hàn Băng khuôn mặt rốt cục biến động, nhãn thần sắc bén nhìn về phía Vũ Long .

Vũ Long tự giác cấp tốc nói ra: "Nói là Tiêu tiểu thư trước khi đặc biệt vì Chủ Công chế, trước khi Từ Loli ly khai, chính là vì việc này chạy về tông môn!"

"Còn gì nữa không ? Từ Loli người đâu ?" Vũ Tín có chút gấp hỏi.

Vũ Long thần tình cứng đờ, xấu hổ đáp: "Từ Loli còn nói . . . Đây là lấy trên quý biển sâu huyền thiết làm tài liệu chính làm bằng, cường đạt đến trăm thạch, là Đặc Chế thượng phẩm lợi khí, tên . . . Bì Ngạn chi Cung . Nói xong, buồng cung này đã đi . . ."

Ngừng lại, Vũ Long lên tiếng giải thích: "Cùng Từ Loli tiếp xúc là một gã thư Vũ Vệ, có giữ lại, thế nhưng . . . Không có lưu lại!"

"Ừ! Cũng không muốn thấy ta sao ? Cũng phải a . . . Nếu như ta, cũng không muốn thấy . . ."

Vũ Tín khổ sáp cười ni non, nhúng tay tiếp nhận "Bì Ngạn chi Cung", đánh giá . . .

Vào tay dày đặc như băng, dài chừng gần mét, nặng đến hơn trăm cân, dây cung là không biết Tầm Ti đan thành . Cả vật thể ngăm đen gần Từ, khom lưng khắc đầy hoa văn, chuỗi dây cung giống như đoá hoa . . . Bì Ngạn Chi Hoa!

Chỉ là cái này cường độ cùng trọng lượng, trong thiên hạ, có thể sử dụng giả sẽ không vài cái, không có hai mươi lăm ngàn cân ở trên lực lượng, căn bản không có cách nào khác dùng .

Rất nhiều Thần Binh Cấp cung tiễn cũng không còn cái này cường độ cùng trọng lượng, chỉ là thiếu phân linh tính, không nhập thần Binh nhóm!

"Người . . . Cho ta làm nhiều như vậy . Ta . . . Có thể cô phụ kỳ vọng của người sao?"

Vuốt ve băng hàn khom lưng, Vũ Tín lạnh như băng tâm, lại từ từ xao động, cực nóng .

"Ta sẽ dẫn nổi người, đi hết suốt đời, đạp biến sơn hà . Thắng đến, có thể cho người . . . Quá người nghĩ tới sinh hoạt, làm cho tất cả mọi người không dám chút nào mạo phạm . . ."

Nắm chặt khom lưng, Vũ Tín nhìn "Bỉ Ngạn chi Cung", ngữ khí kiên định nỉ non, lại tựa như lời thề, lại tựa như hứa hẹn .

Hồi tưởng trước khi tất cả, tại sao phải phát sinh ?

Nguyên nhân vì thực lực!

Bởi vì thế lực!

Liễu thị, Vũ Long, hoàng Bá các loại mọi người chung quanh, nhất tề nhãn thần sáng ngời, nhìn về phía Vũ Tín .

Trước khi, mọi người vẫn rất lo lắng, sợ Chủ Công vì vậy tinh thần sa sút . Chỉ là loại thời điểm này, Chủ Công cần chính là an tĩnh, cũng không phải là thoải mái xin khuyên lúc .

"Đứng lên đi! Người từ trước đến nay sai lầm nhỏ không ngừng, sai lầm lớn không đáng! Lần này cũng không có lỗi gì lớn, sai là . . . Đánh giá sai Phật Môn! Đánh giá cao Phật Môn!"

Nhìn về phía quỹ xuống đất thỉnh tội thật lâu người nổi tiếng trọng, Vũ Tín trầm than âm thanh, rốt cục lên tiếng nói rằng .

Ngừng lại, nhìn xa phía đông nam, lạnh giọng nỉ non:

"Giới một cái Vương Thế Sung, giới một cái Giang Đô Quận! Các người đã bắt nhân, cũng đừng trách ta bất nghĩa!"

Như vậy đại quy mô tập sát, thậm chí giết Vạn gia thành cách đó không xa, kinh động vô số lui tới người qua đường .

Hôm nay, một ngày đi qua, quan phương như trước không có bất kỳ phản ứng nào .

Đường đường Giang Đô Quận Thừa Vương Thế Sung, không có thể không biết việc này . Không có Vương Thế Sung ý bảo, chu vi các thành quan viên quan quân các loại, cũng sẽ không giữ yên lặng, uyển như không nghe thấy .

Nhìn về phía Vũ Long, Liễu thị, gió gia, Ngụy Bằng, người nổi tiếng trọng đám người, Vũ Tín thần tình nghiêm túc lại trịnh trọng phân phó nói:

"Mang theo tất cả tiền tiền, ngoại trừ bỏ sung nhân viên bên ngoài . Lấy cố gắng lớn nhất cùng năng lực, mua hết Giang Đô thành, Vạn gia thành, đại đức thành các loại tất cả thành trì lương thực, bất luận bao nhiêu, mặc kệ giá cả, có thể mua bao nhiêu mua bấy nhiêu . Có năng lực, mua được kho lúa quan viên, mua hết kho lúa tồn lương!"

"À? !"

Mọi người kinh ngạc, đây là cái gì mệnh lệnh ? !

Thư Vũ Vệ mới bao nhiêu người, ăn được nhiều thiếu lương thực ?

Chính là hơn nửa Cú Dung Huyện mọi người, khẳng định mấy năm cũng không ăn hết Giang Đô thành lương thực chứ ? Ngay cả những thành trì khác cũng không thừa quá ? !

"Phải!"

Liễu thị phản ứng nhanh nhất, nhện không được thân thể một cái, trịnh trọng đáp .

Những người khác đều phản ứng kịp, nhớ tới trước khi Chủ Công chắc chắn . . .

Loạn thế buông xuống, hơn nửa một đường hiểu biết . Loạn thế đến nói, cái gì trọng yếu nhất ?

Lương thực!

Hôm nay, loạn thế chưa hiện ra, Đại Tùy còn toán ổn định, dư uy còn Long, lương thực giá cả có chút hơi lên, tạm thời không lớn .

Một cân không thấm cát gạo, giá cả ước là một ngàn; một thạch là một trăm hai mươi cân .

Vũ Tín đập ra gần trăm vạn kim . . .

Canh thứ ba đến, vẫn là đại

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương, cầu phiếu đề cử!

đừng lấy hiện đại tâm lý thời trác, Xã Hội Phong Kiến nông nghiệp cũng không phát đạt, mẫu sản lượng rất thấp, thịnh thế lương thực giá tiền là hôm nay mấy chục lần, cơm tẻ đã toán xa xỉ . Trong loạn thế, mấy trăm lần, mấy ngàn lần rất bình thường .

Đơn giản dự toán nêu ví dụ, Nam Bắc Triều cùng Tùy Triều, lương thực mẫu sản lượng hên ba trăm cân, hiện tại hên nghìn cân . Hơn nữa thiên tai, thế thái môi trường các loại . .

Đương nhiên, nơi đây chỉ là khiến mọi người cười xuống .

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Địa bàn của ta

Cú Dung Huyện, ở vào Giang Đô Quận cùng Đan Dương Quận chỗ giao giới, cùng Đại Tùy ba đều một trong Giang Đô, cách sông nhìn nhau . Đồng ngay cả Trần Giang, tây có Đan Dương (hiện tại Nam Kinh), nam ý Mao Sơn, bắc tần Trường Giang, Xích Sơn Hồ ngang dọc phía tây, rất nhiều núi non xuyên thấu qua dĩ cảnh nội, địa thế cao thấp không đồng nhất, núi đồi giăng khắp nơi .

Kỳ nội khí nhiệt độ bình quân của năm ngày hòa, Sơn Thủy tú lệ, Hữu Đạo gia "Đệ Nhất Phúc Địa, đệ Bát Động thiên " Mao Sơn, có "Luật Tông đệ nhất danh núi " Bảo Hoa núi, có cấm tú thiên hạ phòng ngói núi (lại tên Cửu Long sơn, Cửu Trại Câu), có Tần Hoài Thủy Hệ chi Xích Sơn Hồ, thường có "Ngũ núi một thủy bốn phần Điền" nói đến, có thể nghĩ Sơn Thủy nhiều .

Một ngày này, hai chiếc Đại Thương thuyền đến Cú Dung Huyện Bắc Bộ long đàm căng căng, rậm rạp chằng chịt đoàn người cùng rộng lượng vật tư vận hạ .

Chính là rốt cục đến Cú Dung Huyện Vũ Tín đám người .

Cao Bru ven hồ, Vũ Tín lập chí cạnh tranh Bá Thiên hạ, đem an nguy của mình vận mệnh nắm giữ ở trong tay mình, liền bắt đầu mưu hoa bố cục .

Thư Vũ Vệ Đại Thống Lĩnh Vũ Long, suất Long đội, voi đội, Ưng đội, gió gia gió đội, lại có Liễu thị hiệp trợ, hơn nữa ba chiếc Đại Thương thuyền, phân hướng Giang Đô thành, Vạn gia thành, đại đức thành, Hải Lăng thành, Vĩnh Phúc thành to như vậy, toàn lực thu mua lương thực .

Vũ Tín thì mang theo thư Vũ Vệ Wolverhampton cùng Mộng đội hai đội, cùng gần hơn 2,700 hải đồng cực kỳ mỡ nướng, giáo viên, tiên sinh các loại, sớm đến Cú Dung Huyện .

Trải qua một phen nhân viên bổ sung, hôm nay thư Vũ Vệ lại khôi phục lại ngàn người biên chế, còn nhiều hơn ngàn người dự khuyết đội viên, cũng thuê làm hơn hai ngàn tôi tớ nhân thủ .

Lần này theo Vũ Tín sớm đến Cú Dung Huyện người trưởng thành, liền có lang Mộng hai đội chính thức đội viên các hai trăm, dự khuyết đội viên các hai trăm, tôi tớ gần ngàn người, tổng số gần hai nghìn .

Hơn nữa hải đồng, tổng cộng hên 5000 người, thanh thế lớn, vừa mới đến liền chặn tràn đầy căng, hấp dẫn không ít ánh mắt .

Theo năm sáu trăm con chiến mã cùng chồng chất như núi lương thực vật tư dỡ xuống thuyền, hai chiếc Đại Thương thuyền vẫn chưa dừng lại, lần thứ hai rời cảng, đi trước cùng Liễu thị, Vũ Long các loại thống lĩnh hội hợp, hiệp trợ vận tải lương thực những vật này!

Vũ Tín, hoàng Bá, đỗ hoàng, Ngụy Bằng đám người, đứng thẳng cẳng, nhìn chung quanh bận rộn phân tạt đoàn người .

Người nổi tiếng trọng cảm giận bất bình lắm lắm: "Đã có công văn trước một bước nhấn nhủ, Huyện Thừa, Huyện Ủy, Chủ Bạc, Điền Sử cùng các đại gia tộc, Thương Hành các loại, dĩ nhiên không ai đến đây dẫn đường cùng nghênh tiếp ?"

Mọi người trầm mặc, đây là Cú Dung quan viên cùng các đại gia tộc, Thương Hành các loại, không chào đón Vũ Tín đến a!

Vũ Tín là Cú Dung huyện lệnh, quân chính bắt một trận quan phụ mẫu, lại kiêm nhiệm Cú Dung thành Thành Chủ, sở dĩ là Chính Lục Phẩm Đại Tù quan viên .

Nhất huyện lệnh, chỉ là Chính Thất Phẩm quan viên, địa bàn quản lý Huyện Thừa cùng Huyện Ủy là Chính Bát Phẩm, Chủ Bạc, Điền Sử các loại là đang tòng cửu phẩm .

Đương nhiên, cái này cũng chứng minh ngũ họ thất gia chi Thái Nguyên Vương thị thế lực cùng năng lực, hơn nữa Cú Dung Huyện là một huyện lớn, Cú Dung thành là có thể Cự Thành Đại Thành cấp bậc thành trì vân vân.

Trải qua Vũ Tín trước đó điều tra hoà giải .

Cú Dung Huyện hạ hạt tám đại trấn, mấy trăm thôn trang cùng bộ lạc, chung quy nhân khẩu ước là hơn sáu trăm vạn, đây chỉ là đăng ký vào sách nhân khẩu, lấy Cú Dung Huyện nhiều núi thủy nhiều hoàn cảnh địa lý, nhân khẩu khẳng định càng nhiều!

Cú Dung thành bên trong thành trong danh sách nhân khẩu, ước là hơn bảy mươi vạn, đã vượt qua Cự Thành cấp bậc thành trì nhân khẩu tiêu chuẩn .

Rời Tộc trước, Vũ Tín đối với Giang Đô Quận tên tặc này ồ, rất có oán niệm .

Hôm nay, trải qua Cao Bưu Hồ chi chiến, phản ngược lại cảm giác là một cực tốt căn cứ địa, sự tình có thể là!

Phải hảo hảo cảm tạ Thái Nguyên Vương thị, vì mình tìm như thế cái hảo địa phương!

Đương nhiên, chủ yếu nhất vẫn là Vũ thị xuất lực, hôm nay Cú Dung đúng là một hảo địa phương, bọn họ cũng không biết Giang Đô quận tướng sẽ trở thành khiếp sợ Đại Tù Đại Tặc ồ!

"Như vậy rất tốt, thời gian không chờ ta, miễn cho bốn huyện hạ không thù!" Vũ Tín giọng nói bình tĩnh đáp .

". . ." Người nổi tiếng trọng miệng há Trương, chung quy không dám nói nữa .

Mọi người chỉ có thể là Cú Dung Huyện những người này mặc niệm, coi như bọn họ không may!

Trải qua Cao Bưu Hồ chi chiến, mọi người rõ ràng cảm thụ được Vũ Tín dã tâm, cũng cảm thụ được Vũ Tín trầm mặc cùng lệ khí, tựa hồ đè nén to như vậy lệ khí, liên quan uy thế cũng long trọng rất nhiều .

Ngẫm lại, người nổi tiếng trọng chậm nghi hỏi "Thiếu gia! Còn đi Cú Dung thành sao?"

Trước khi kế hoạch, là Wolverhampton cùng đi Vũ Tín đi trước Cú Dung thành đi nhậm chức . Mộng đội cùng rất nhiều tởm, mang theo hài tử đi trước Mao Sơn chân núi Sơn Trang an trí .

Nhiều người như vậy, khẳng định không còn cách nào đều an trí ở Thành Chủ Phủ, cũng không có phương tiện Vũ Tín luyện quân, Trừ lương các loại phát triển .

"Không cần! Trực tiếp đi Sơn Trang, để cho bọn họ chờ xem!" Vũ Tín không chút do dự đáp .

Tuy là long đàm cang, khoảng cách Cú Dung thành quả thực còn có chút khoảng cách, lui tới bất tiện . Thế nhưng, không nên không người đến dẫn đường mới là, bận chuyện cũng tốt xấu phải cái đại biểu, đây là ước hẹn à? !

. . .

Mặt trời chiều ngã về tây, phía chân trời nhiễm Hà .

Vũ Tín đám người càn một Thiên Lộ, xuôi nam đi ngang qua hơn phân nửa Cú Dung Huyện, rốt cục ở mặt trời lặn trước, đến Mao Sơn núi non cánh bắc, Thái Nguyên Vương thị bồi thường Sơn Trang .

Trông về phía xa Mao Sơn núi non, như cự Nhạc hoành thiên, ngang mệnh môn vô bờ, khí thế rộng lớn Hùng Kỳ, núi non núi non trùng điệp, mây mù lượn quanh, không hồ là đạo gia phúc địa danh núi .

Lấy Vũ Tín biết, Mao Sơn, ở vào Cú Dung Huyện nam bộ . Nam bắc dài chừng trăm dặm hơn, đông tây bề rộng chừng sở mười km, đầy đủ trí nhớ kiếp trước trung Mao Sơn hơn mười lần, bên trong có Đại tiểu tặc ổ gần trăm chỗ, đây chính là Tân Thế Giới!

"Như vậy rộng lớn hùng vĩ núi non, trách không được có thể uẩn dưỡng gần trăm những kẻ trộm!"

Cách hơn mười dặm, trông về phía xa Mao Sơn núi Ảnh, Vũ Tín nhìn không được suy nghĩ cảm khái .

Như vậy cũng tốt, chính thích hợp thư Vũ Vệ, gió gia quân các loại quân đội luyện quân, thích hợp hơn rộng lượng Trữ lương .

Một lát sau, Vũ Tín đám người từ từ tới gần Mao Sơn, tới địa điểm .

Ngon núi trùng tiêu, Cổ Mộc che trời, lục nguyên như tranh vẽ, là một Thanh U tú lệ, khiến người ta tâm thần sáng khoái hảo địa phương .

Hai bên là ngay cả miền hiểm trở Sơn Thê, ngoại trừ tươi tốt ngoài bìa rừng, độ cao so với mặt biển cao chừng vài trăm thước, cốc khẩu chiều rộng khoảng vài dặm, đang có vài chục người nghênh tiếp đội, nội bộ là nhìn tuyến khó trông sâu thăm sơn cốc .

Đi qua cốc khẩu, nội bộ không gian càng ngày càng rộng, chính thể ước là hình trứng, hai bên là núi cao dốc đứng Sơn Thê .

Đi qua thọc sâu hơn mười dặm bằng phẳng phóng khoáng giải đất, một tòa tường đá vây quanh Sơn Trang, hiện ra trước mắt, có thể thấy được nội bộ kiến trúc san sát nối tiếp nhau, mái cong đầu sừng, Kurenai Hà hạ, tia sáng rực rỡ .

Tường đá cao hơn mười mét, bề rộng chừng năm sáu dặm, chi phối các lưu dài mấy dặm không gian giải đất, xa hơn bên còn lại là đầu tiểu Sơn Thê .

Hơn năm ngàn người, lấy Vũ Tín dẫn đầu, liên miên hơn mười dặm, thẳng đến nguy nga lộng lẫy cửa sơn trang, lại có hơn trăm người xếp thành hàng nghênh tiếp, đây là Sơn Trang lưu thủ xử lý nhân viên!

"Tà Bá!"

Ở cửa dừng bước, Vũ Tín nghiêng đầu Triều một vị nửa Bách Lão người hô, lại phản phó nói:

"Mau sớm liên hệ công tượng, ở cốc khẩu xây cái tường vây, ngăn chặn cốc khẩu! Trong cốc như có cái khác đường nhỏ, đồng dạng tường vây chặn lại, phái người trong coi "

Ngừng lại, lại Triều Ngụy Bằng phản phó nói: "Ngụy Bằng phụ trợ, tường vây nếu có thể phòng bị Tặc Quân trùng kích . . . Coi như tường thành xây đi!"

"ừ!" Ngụy Bằng chột đáp, đã nghĩ đến Chủ Công ý tứ .

Liên cái này mở mang sơn cốc, hơi chút chế tạo hạ, chính là một thành nhỏ hoặc siêu cấp quân doanh, hơn nữa có thiên nhiên Sơn Thê bảo hộ, dễ thủ khó công .

Tà Bá chần chờ nhắc nhở: "Lão gia . . . Chuyện này... Khế đất phương diện ?"

Tà Bá là nơi này sơn trang Đại quân gia, xuất từ Cú Dung nghèo túng gia tộc chi Tà thị, là một Luyện Tâm sơ kỳ văn tu, hiển nhiên tư chất chẳng tốt đẹp gì . Thế nhưng, đảm nhiệm một phương quân gia, dư dả!

Nơi này sơn trang khế đất, chỉ có vài chục mẫu . Thế nhưng, sơn cốc này tích, đầy đủ hơn ngàn mẫu . Trong lòng có thể coi địa bàn của mình, dùng tường vây vây nói, đó chính là phạm pháp .

Vũ Tín ngẫm lại, nhắc nhở: "Bồn huyện, là Cú Dung huyện lệnh, không cần khế đất!"

Tà Bá ngẩn ra, muốn nói lại thôi địa khom người đồng ý .

Ở Tà Bá trong lòng, mới chủ nhân, tám chín phần mười chính là một tham quan ô lại . Vừa mới đến, giống như này quang minh chánh đại quay vòng địa, có thể là cái gì quan tốt ? !

*

Cầu phiếu đề cử, cắt dấu điểm kích!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 92: Ân tuyền Sơn Trang

Ở Tả Bá trong lòng, mới chủ nhân, tám chín phần mười chính là một tham quan ô lại . Vừa mới đến, giống như này quang minh chánh đại quay vòng địa, có thể là cái gì quan tốt ? !

Bất quá, Tả Bá là quan gia, quan trọng là ... Tân Chủ Nhân đối người mình thế nào, Quan phẩm cũng không trọng yếu .

Lại không biết, ở Vũ Tín trong lòng, còn ngại son cốc không đủ lớn, rất khó trong cốc Tàng Binh .

Bởi vì son cốc cần hằng ngày che giấu, quân đội cần các loại huấn luyện, cần ăn mặc ngủ nghỉ các loại, đặc biệt kỵ binh cùng Cung Binh, cần diện tích lớn hơn nữa .

Lấy son cốc diện tích, ước đoán dung nạp ba năm vạn quân đội liền dồi dào, làm không đại sự gì, trừ phi đi tinh binh lộ tuyền .

Nếu là có ba năm vạn thư Vũ Vệ, Vũ Tín liền dám mưu đồ Đại Tùy ba đều chi Giang Đô!

Lấy không phá thiên đều (dưới tình huống bình thường) làm căn cứ, Vũ Tín còn cần kiêng kỵ người nào ?

"Ngoại trừ bên ngoài tường rào, cũng phải mau sớm chọn địa xây phòng, thận trọng quy hoạch . Máy ngày nay, mọi người là hơn chen chen!"

Vũ Tín lại phân phó âm thanh, đạt được Tả Bá đáp lại, liền bước vào Sơn Trang .

Sơn Trang quả thực to lớn tinh xảo . Hôm nay dưới cục thế, lấy Thái Nguyên Vương thị uy danh cùng thế lực, cũng không còn cường đạo dám đến phá hư đánh cướp, lại có hơn trăm người trông giữ chính lý, ngược lại cũng ngăn nắp sạch sẽ hoàn thiện .

Trước mắt mà nói, chen vào hơn bốn ngàn người, trong đó hơn phân nửa là hài tử, cũng có thể, chỉ là chen chúc chút . Các loại Liễu thị, Vũ Long đám người trở về, rõ ràng sẽ rất khó dung nạp .

Đi vào đại môn, là một hơn ngàn bằng phẳng xanh tốt bãi cỏ, lộ từ đá cuội phô thành . Chi phối có kỳ hoa dị mộc, Đình Tạ tiểu hồ, chính thể có vẻ nhã trí ưu mỹ .

Sân đối diện mặt, là tòa hai tầng nửa đại điện, mộc chế khung, ngói lưu ly, Ngọc Thạch lan, Họa lương điêu đồng, xác nhận tiếp khách nghị sự Chủ Điện .

Đại điện hai bên cùng hậu phương, còn lại là liên miên kiến trúc, là lướt tinh xảo đình đài lầu các, Thanh U xinh đẹp trì quán thủy hành lang cùng giả sơn lưu thủy . Tổng thể hện có vài chục tọa Đại đình viện nhỏ, mấy trăm gian tới tứ hộ vệ các loại chỗ ở cao thấp trạch phòng .

Để cho Vũ Tín yêu thích là . . .

Sơn Trang chỗ sâu nhất, là cắm thẳng vào Vân Tiêu trăm trượng vách đá, một cái ngăn sắc thác nước rũ xuống, phía dưới là cái hơn mười mẫu lớn trong suốt Kính Hồ, là trái rộng Sơn Trang cùng son cốc dòng suối nguồn nước, bên hồ có u nhã rừng trúc cùng Đình Tạ Thủy Các .

"Xa xỉ a! Một chỗ đưa người Sơn Trang, giống như này tinh xảo ưu mỹ, không hổ là Đại hào môn!"

Thô sơ giản lược xem xét lần, Vũ Tín nhìn không được suy nghĩ, ngay cả nhiều ngày tới hậm hực tâm tình, cũng thư giãn bình thản rất nhiều .

Sơn trang quy mô mở mang, quả thực không bằng Vũ thị Vũ phủ . Thế nhưng, tinh xảo, môi trường, bầu không khí các phương diện, cũng chỉ có hơn chút không kém, rất thích hợp hưu nhân nghỉ phép, đặc biệt . . . Dưỡng lão .

Tán thán hơn, nhớ tới tiếp theo dự định, Vũ Tín lại bắt đầu đau đầu!

Nguyên nhân căn bản . . . Không có tiền!

Chiều mộ nhân viên, phân phối vũ khí khô giáp, mua đồ dùng hàng ngày, Đại mua sắm các nơi lương thực các loại, gần trăm vạn kim đã chơi đùa không sai biệt lắm . Khoảng cách Vũ Tín mục tiêu, rõ ràng xa xa không đủ .

Tiếp theo son cốc cải tạo, mới là chi đầu to . Thế nhưng, Vũ Tín bên người còn sót lại mấy vạn kim, rõ ràng cho thấy như muối bỏ biển, ước đoán ngay cả cốc khẩu tường vây cũng chưa đủ!

Tiền a! Tiền!

Không có tiền làm sao cạnh tranh Bá Thiên hạ ? !

"Cú Dung thành . . . Hi nhìn các người càng kiểu ngạo điểm, nếu không... Tạm thời thật đúng là không có địa phương thối tiền lẻ!"

Đau đầu hơn, Vũ Tín nhăn trán cực nóng nhìn về phía Cú Dung thành phương hướng, thấp giọng ní non .

Mao Sơn trong dãy núi gần trăm chỗ những kẻ trộm cùng rất nhiều bộ lạc các loại, cũng là Vũ Tỉn mục tiêu . Thế nhưng, ước đoán ép không ra bao nhiêu nước lược, thời gian tốt hơn nói, ai ngờ khi Sơn Tặc ? !

Suốt đêm không nói chuyện, ngoại trừ luyện công bên ngoài, Vũ Tỉn chủ yếu hiểu rõ Cú Dung Huyện, Cú Dung thành, Sơn Trang cùng Mao Sơn núi non các loại tin tức .

Cú Dung đệ nhất nhân, Huyện Ủy Cao Hoan, Quận Thừa Vương Thế Sung Đại quân gia chi chất, tay cầm trọng binh, ở Cú Dung lấy thúng úp voi, bên ngoài thông cường đạo, bên trong lấn con dân, kiêu xa hoành bạo, tham tài không chán, nghịch ta thì chết .

Lần này Cú Dung dị trạng, rõ ràng cho thấy Huyện Ủy Cao Hoan ý tứ, mới có thể không ai dám vi phạm . Bởi vì, hắn rất có thể đại biểu cho Quận Thừa Vương Thế Sung .

Huyện Thừa Lý Chí hòa, nghi là Lũng Tây Lý thị tộc nhân, vì vậy có thể cùng Cao Hoan ở chung hòa thuận, cũng Vô Minh lộ về ác tích, còn chờ sâu tra!

Mao Sơn núi non Đệ Nhất Thế Lực, Minh Vương điện, Điện Chủ là Tứ Ma ngũ Thần chi Minh Thần, là chính đạo ngũ đại Siêu Cấp Đại Phái một trong, cùng Ma Môn Tứ Tông nổi danh . . .

Phật Môn ba Đại thế lực, vạn phúc Tự, vạn thọ Tự, Vạn Ninh Tự, nhân xưng Mao Sơn ba chục ngàn Phật . . .

Ở trên tin tức là thư Vũ Vệ cùng Tà Bá các loại thám thính mà đến, vẫn chưa thâm nhập điều tra, có chút đơn sơ, lại cũng đủ Vũ Tỉn đau đầu .

Từ từ mưu chỉ ?

. . .

Ngày kế, mặt trời mới mọc .

Nguyên bản tĩnh mịch thanh u Sơn Trang, cấp tốc âm ỹ huyền ảo đứng lên, hơn bốn ngàn người tuôn ra Sơn Trang, hội tụ đến trang bên ngoài trên đất trống .

Chủ yếu chia làm bốn cái quân thể .

Đầu tiên là Vũ Tỉn tự mình dẫn lang Mộng hai đội thư Vũ Vệ, cộng bốn trăm người, vừa lúc có thể ngưng tụ ra thiết Huyết Sát khí cùng Tử Sắc Quân Hồn .

Thứ nhì là thư Vũ Vệ dự khuyết đội viên, đồng dạng bốn trăm người, nhưng không cách nào cùng thư Vũ Vệ huấn luyện chung, sẽ ảnh hưởng thiết Huyết Sát khí cùng Tử Sắc Quân Hồn .

Đệ tam là hơn ngàn tôi tớ, như trước lấy quân đội phương thức huấn luyện, luyện quyền, đội ngũ, lối đứng vân vân.

Đệ tứ là 2,700 dư hải đồng, học chữ, luyện võ tập nghệ .

Bất quá, đang luyện quân bộ thứ hai Quán Tướng lúc, mọi người có thể hội tụ đến cùng nhau . Ngoại trừ chính thức thư Vũ Vệ bên ngoài, còn lại chỉ có thể vây quanh ở Vũ Tỉn bốn phía, đây cũng là một loại khích lệ thù đoạn!

Muốn tiến vào thư Vũ Vệ, phải cố gắng .

Đương nhiên, trung tâm cùng cả đời là lưỡng đại tiền đề .

. . .

Tà Bá chương quản Sơn Trang nhiều năm, hiệu suất quả thực cao .

Mặt trời lên cao lúc, liền kéo tới mấy trăm tên công tượng, còn có rất nhiều dân phu, liên miên bắt tuyệt vận đến vật liệu đá .

Non nửa công tượng cùng hơn phân nửa dân phu, ở cốc khẩu đánh nền, triệt tường vậy . Hơn phân nửa công tượng thì tiến vào sơn cốc, bắt đầu quy hoạch bố cục, chọn địa kiến trúc . Tôi tớ cùng hải đồng đám người, tự nhiên là đầu thiếu người đi đâu .

Đồng thời, Tà Bá dựa theo Vũ Tỉn tối hôm qua từng nói, vận đến một khối thạch cao mấy mét, nặng đến mấy vạn cân Thanh tốp mòm đá, đặt cốc khẩu đặt trước xuất nhập cảng chỗ, trên có khắc bốn chữ lớn:

Ẩn tuyền Sơn Trang!

Trong lúc nhất thời, cả cái sơn cốc huyền ảo đứng lên, khí thế ngất trời .

Thế tường, kiến trúc, luyện quyền, đọc sách, khai khẩn, Nông Vụ các loại, phóng nhân mở mang sơn cốc, thân ảnh trùng điệp, tiếng người huyền ảo .

Như vậy dị trạng, Tự Nhiên hấp dẫn Mao Sơn trong dãy núi, giang hồ tông phái, các tọa Tự Miếu, rất nhiều cường đạo các loại chú ý . Thế nhưng,

không có thăm dò hàng xóm mới nội tình, thêm thượng nhân số quá nhiều, thật cũng không thể lực dám vọng động. Liên Đăng môn bá phòng chưa từng .

Mọi người không biết là, son cốc bận rộn chi tế, Vũ Tín cũng mang theo bốn trăm thư Vũ Vệ cùng bốn trăm thư Vũ Vệ dự khuyết nhân viên, biến mất ở bên trong son trang .

Vẫn chưa rời khai son cốc, chỉ là ở bên trong son trang mở hầm ngầm, xây dựng khổng lồ dưới nền đất không gian, nhằm dự trữ rộng lượng lương thực .
Tương lai tài phú giàu có nói, còn khả năng có các loại vật tư .

Trong khoảng thời gian ngắn, Vũ Tín còn muốn dựa vào Đại Tùy cây to này, không biết khởi sự, lại không biết làm chim đầu đàn .

Dưới nền đất công trình chủ nhân cửa, là ở bên trong son trang, cũng kéo dài đến chu vi Sơn Thê, có thể nghĩ công trình chi lớn cùng gian nan .

Vừa lúc son cốc Đại cải biến, đào ra bùn đất cát đá các loại, bị dùng đến trong kiến trúc, vẫn chưa khiến cho quá lớn chú ý, nhiều lắm liền trong cốc mọi người có điểm nghi hoặc .

...

Như vậy, ba ngày, thông thả trôi qua .

Cốc khẩu tường rào nền, đã hoàn thành hơn phân nửa .

Vũ Tín không chờ được, không phải là bởi vì ba ngày qua, không có cái gì Cú Dung quan viên cùng thế lực đại biểu đến đây . Mà là Kim Tệ như nước chảy, tài phú báo nguy, đã ảnh hưởng kiến trúc tiến độ!

Đương nhiên, theo viễn chinh Tùy Quân thâm bại việc, từ từ tản mở, lưu cho Vũ Tín thời gian, không nhiều lắm!

Ngày thứ ba buổi tối, Vũ Tín lần thứ hai phái người hướng Cú Dung thành tiền Phong Văn thư Tín Báo, cũng chuyển đạt, đêm mai ở Thành Chủ Phủ, mở tiệc chiêu đãi Cú Dung quan viên cùng các gia tộc, thương nhân, bao quát Cú Dung trong huyện các đại gia tộc, các thôn trấn Đình Trưởng trong đang vân vân.

Về phần bọn hán tới hay không tham tiệc rượu, có thể hay không nghênh tiếp, Vũ Tín cũng không để ý!

Ngày thứ tư, huấn luyện xong phía sau, mặt trời lên cao, Vũ Tín liền dẫn hoàng Bá, người nổi tiếng trọng, đồ hoành, Ngụy Bằng, cùng lang Mộng hai đội viên, cộng hơn bốn trăm người, bắc thượng thăng đến Cú Dung thành .

Ẩn tuyến Sơn Trang, là Vũ Tín trong lòng tư nhân địa, gia viên .

Cú Dung thành, mới là Vũ Tín trong lòng khởi điểm, căn cứ, đi hướng về thiên hạ bước đầu tiên .

Thái Nguyên Vương thị, Vũ Dương Phật Môn, Thuần Dương Tông . . .

Chờ xem!

Các người sẽ không chờ lâu lắm!

*

Bắt hủ chủ đề, nhớ kỹ phiếu đề cử oh

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Ra oai phủ đầu

Cú Dung thành, ở vào Cú Dung trong huyện bộ phận thiên bắc . Thuộc về Đại Thành cấp bậc thành trì, bên trong thành trong danh sách nhân khẩu lại cao tới hơn bảy mươi vạn, vượt lên trước Cự Thành cấp bậc thành trì nhân khẩu tiêu chuẩn thấp nhất!

Cú Dung thành tường thành, cao chừng hơn ba mươi trượng, rộng chừng hơn trăm trượng, ngang mệnh mộng vô bờ, thế như phủ phục cự thú, càng như

nguy nga Sơn Nhạc .

Vũ Tín các loại hơn bốn trăm người, một đường bụi mù, đến cửa thành .

Lặc Mã Hoàn đi, Vũ Tín có chút chấn động nhìn lên tường thành .

"Như vậy rộng lớn hùng vĩ thành trì, chỉ là Đại Thành cấp bậc . Ở nơi này vũ khí lạnh thế giới, như thế nào công hãm ?"

"Như vậy thành trì, hầu như mỗi Huyện đều có, trên đó còn có Cự Thành, Đô Thành, cùng gần tam đại thiên đô! Cái này là bức nào công trình vĩ đại . ."

"Người, ừ có vô hạn tiềm lực a . . ."

Suy nghĩ gian, Vũ Tín đám người chậm rãi đi trước cửa thành thông đạo .

Lấy thư Vũ Vệ khí thế của cùng trang bị các loại, thông đạo xếp hàng vào thành mọi người, đều né tránh .

"Người tới người phương nào ? !"

Một trận tiếng hét lớn khởi, một vị thành vệ thống lĩnh đứng ra, cao giọng quát lên .

Sau đó bốn mươi năm mươi tên Thành Vệ, hơn phân nửa chân chờ, non nửa theo ra, võ đao đề phòng, rất có khí thế, chỉ rõ ràng nhất có điểm lo lắng không đủ .

Người nổi tiếng trọng tiến lên, móc ra tương quan công văn thập giải thích rõ .

"Hừ! Ai biết thiệt hay giả . . ."

Thành vệ thống lĩnh mắt nhìn Vũ Tín, hừ lạnh mắng . Sau đó xua tay nói tiếp: "Bản quan thông suốt trên báo, một vừa chờ đi, đừng làm trở ngại những người khác vào thành!"

"Lớn mặt!"

Người nổi tiếng trọng tức giận quát lớn, thành vệ thống lĩnh lại cười nhạt nhìn về phía người nổi tiếng trọng, Vũ Tín đám người, trầm mặc không đáp .

Vũ Tín hai mắt híp lại, nhãn thần sắc bén mắt nhìn thành vệ thống lĩnh cùng ra khỏi hàng Thành Vệ, vừa nhìn về phía tụ tập cửa thành mọi người .

Không thấy được người xuyên quan phục giả, nhưng thật ra chứng kiến bộ phận Cẩm Y quý khí người!

Xem Vũ Tín không có phản ứng, người nổi tiếng trọng, Ngụy Bằng, võ lang đám người, không lên tiếng nữa, chỉ là mặt lộ tức giận nhìn thành vệ thống lĩnh đám người .

"Cú Dung mét Thị, mét giành trước, cung nghênh võ huyện lệnh!"

Một vị vóc người hơi gầy trung niên nhân, chân chờ hạ, tiến lên chấp tay chào đạo .

"Cú Dung Chu thị, tuần nguyên định, cung nghênh võ huyện lệnh, Vũ Thành chủ!" Lại một vị nửa Bách Lão già ra khỏi hàng chào .

"Thỏ cầu trấn Đình Trưởng, Từ chuẩn, cung nghênh võ huyện lệnh!"

"Biên Thành trấn Đình Trưởng, vừa Sách, cung nghênh võ huyện lệnh!"

. . .

Có người thứ nhất, cửa thành quán trú mọi người, đều ra khỏi hàng chào . Mới mười mấy người, bộ phận vẫn là đại biểu mà thôi .

Vũ Tín vẫn chưa cấp tốc đáp lễ, mà là nhìn về phía thành vệ thống lĩnh, bình tĩnh hỏi "Nghe được sao?"

Thành vệ thống lĩnh tàn bạo trừng ra khỏi hàng chào mọi người liếc mắt, động thân ngừng đầu đáp: "Ai biết thật giả, hôm nay cường đạo rất nhiều, hỗn vào trong thành người nào chịu trách nhiệm? Và lại, Đại Tùy luật pháp, nhiều người chi tế, không được phóng ngựa vào thành!"

"Cũng đúng . . ."

Vũ Tín bùng tỉnh đại ngộ đáp, có thể dùng thành vệ thống lĩnh thân thể một cái, càng đắc ý hơn . Lại thấy Vũ Tín giơ lên tay phải, chậm rãi nói tiếp:

"Chặn đường Thành Vệ . . . Không chứa một mống, sát!"

"Khanh, khanh, khanh . . ."

"Sát" chữ mới vừa khỏi, dày đặc đao kiếm xuất vô vang lên, vô lang, vô Mộng cùng bộ phận thư Vũ Vệ, như Liệt Ứng đánh thỏ, cấp tốc đánh về phía thành vệ thống lĩnh cùng hậu phương ra khỏi hàng Thành Vệ .

Đao kiếm giao kích, kêu thảm thiết gầm lên .

Những thứ này Thành Vệ ở đâu là vô lang các loại nhân đôi thủ, hai mươi mấy người chớp mắt bị chém giết tại chỗ, huyết lưu đầy đất .

Chỉ có thành vệ thống lĩnh rất có thực lực, đứng lúc rút ra Đao Chiêu cái, vừa đánh vừa lui, mấy chiêu sau đó xoay người Triệu bên trong thành cuộn . . .

Vũ Tín thò người ra rút đi bên người Wolverhampton trường thương, ánh chừng, bỗng nhiên ném . . .

"Xích . . ."

Phá không chói tai, Uy nếu công thành Cự Nỗ, bách luyện thiết thương hóa thành một đạo hàn mang, tốc độ như mũi tên rời cung bắn ra . . .

Thành vệ thống lĩnh xoay người lại Nhất Đao, ở giữa mũi thương, lại bị Nhất Thương đánh gãy bách luyện đao, mang theo thân thể vọt tới trước mấy chục thước, đóng đinh ở lam bằng đá trên đường phố . . .

Đỏ bừng Tiên Huyết, cấp tốc nhuộm đỏ Thanh ruộng gò mặt .

"Tê . . ."

Một trận nhỏ bé ngược lại hút khí lạnh thanh âm khô, trong cửa thành bên ngoài lướt trên trận không nhỏ xao động, tràng diện hỗn loạn .

Non nửa người xem há hốc mồm, hơn phân nửa người kinh hoảng tránh lui, không ít người sắc mặt tái nhợt, có chút hai chân như nhũn ra .

Vũ Tín ngẩng đầu nhìn lên, mười mấy trọng Cao Thành trên tường, hiện kinh ngạc mặt mũi, cấp tốc lùi về . . .

"Thành vệ thống lĩnh Biện liên, bên ngoài thông cường đạo, bên trong lẩn Lương Dân, cắt xén thương nhân, vơ vét tài sản bình dân . Nửa tháng trước, là đồ Thành thị đồ gia truyền, diệt môn hai mươi bảy cửa, chứng cứ vô cùng xác thực, tội không thể tha . Bốn huyện trước mặt mọi người ngay tại chỗ đánh chết, răn đe!"

Nhìn chung quanh chu vi kinh hoảng xao động mọi người, Vũ Tín cao giọng nói rằng, tiếng như Hồng Chung vang dội, chấn trụ xao động mọi người .

Xao động mọi người bùng tình đại ngộ, tâm tình sảo định, rất có nghị luận, nhưng cũng không dám lớn tiếng .

Thành thị thăm án diệt môn, đúng là có, là Cú Dung không đầu vụ án phức tạp, có chút oanh động, người biết rất nhiều .

Tục truyền, là Huyện Ủy Cao Hoan gây nên . Cùng thành vệ thống lĩnh Biện chính là hay không có quan hệ, Vũ Tín cũng không biết, cái gọi là chứng cứ vô cùng xác thực, chỉ là mượn cớ cùng trấn an mà thôi .

Ngược lại, xác định Biện giống như Huyện Ủy Cao Hoan có quan hệ, cũng đủ, khẳng định không phải gì quan trọng . Bằng không, chính là thành vệ thống lĩnh, biết rõ Vũ Tín là huyện lệnh cùng Thành Chủ, cũng dám có ý làm khó dễ ? !

"Ghi lại những người này, còn có những thứ này. . ."

Vũ Tín chỉ hướng sắc mặt trắng bệch, chưa tỉnh hồn thừa ra Thành Vệ nói rằng . Chỉ hướng trong đó một Vị Diện dung chính trực trung niên Thành Vệ nói ra:

"Hiện tại khỏi, người thay thế được trước khi người kia chức vị, trừng trị cục diện, tiếp tục duy trì trật tự! Sau đó, mang những thứ này Thành Vệ đi những .kia thông tặc Thành Vệ trong nhà xét nhà, gần một nửa gia, hoặc là . . . Bốn huyện không hài lòng, lần sau Luân Đáo các người!"

"Phải!" Trung niên nhân thân thể một cái, không biết là kinh sợ vẫn là phản chấn, cao giọng đáp .

"Hy vọng . . . Buổi tối có thể nhìn thấy các người một số người chủ tử, mà không chỉ là các người!"

Vũ Tín vừa nhìn về phía này chào người, mỉm cười nói âm thanh .

Dứt lời, hai chân kẹp một cái, dẫn đầu cười ngửa vào thành .

Đi ngang qua thành vệ thống lĩnh Thi Hải, thò người ra rút đi trường thương, đưa trả lại cho bên cạnh thân thư Vũ Vệ .

Thư Vũ Vệ đi xa, tựa hồ trước khi cái gì cũng không còn phát sinh, chỉ là để lại đầy mặt đất Huyết tinh .

Còn có nghị luận ầm ỉ mọi người .

Vô luận như thế nào, diệt trừ Cú Dung một ác, chung quy là đại khoái nhân tâm việc .

"Thật là nặng sát khí . . ."

Chu thị tuần nguyên định lạnh run, chưa tỉnh hồn nỉ non, lại nói tiếp: "May mắn lần này tới! Nhìn tới. . . Cú Dung thành muốn nhắc lên tỉnh phong huyết vũ! Cái này tân huyện lệnh, không phải có thể nén giận người a!"

Những người khác bừng tỉnh mới tỉnh, đồng dạng sắc mặt trắng bệch, các có chút suy nghĩ, về mặt quần quýt khổ sấp .

Huyện Ủy Cao Hoan cùng tân huyện lệnh, tuyển chọn người nào ? !

Trong lòng, mọi người chọn lọc tự nhiên Huyện Ủy Cao Hoan, dù sao Huyện Ủy đứng phía sau Quận Thừa .

. . .

Đọc theo phóng khoáng Đại Đạo, hành tẩu hơn mười dặm .

Vũ Tín đám người rốt cục đi tới trung bộ Thành Chủ Phủ, không biết đúng hay không của thành chuyện đã truyền tới Thành Chủ Phủ . Vũ Tín đám người cũng chưa bị ngăn cản cùng lắm khó dễ, sau công văn nghiệm chứng, Quan Ấn chuyển giao, bỗng lộc ký kết các loại sự tình, có chút thuận lợi .

Đương nhiên, công văn nghiệm chứng các loại sự tình, là triều đình đại sự, khắp nơi quan viên, cũng không dám cầm loại sự tình này đùa bỡn bịp bợm!

Kể tiếp nửa ngày, Vũ Tín vẫn chưa ly khai Thành Chủ Phủ, chuyên chú kiểm tra Cú Dung Huyện quan phương tin tức, hỏi Điển Sử các loại sự tình, để mau sớm hiểu rõ Cú Dung thành cùng Cú Dung Huyện, dung nhập huyện lệnh cùng Thành Chủ nhân vật .

Khiến Vũ Tín vui chính là, bởi vì thu hoạch vụ thu vừa qua khỏi không bao lâu, Cú Dung Huyện Thu thuế đã thu đủ, chưa nộp lên, toàn huyện tiền thuế cao tới hơn 2 triệu .

Cú Dung thành còn có cao tới hai trăm mấy chục ngàn thạch Trữ lương, ngoại trừ bộ phận ở lại Cú Dung thành đồ dự bị bên ngoài, hơn phân nửa sẽ vận chuyển về các trọng thành Đại kho lúa .

Mấy tháng phía sau, Văn Võ Thánh Đế sẽ tiến hành lần thứ hai viễn chinh, nộp lên sao?

*

Đúng giờ đổi mới, đúng giờ cầu phiếu . . . Phiếu đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Yếu hội Phong Vân

Giờ Tuất (muộn 9 giờ) .

Trang nghiêm túc mục Cú Dung thành Thành Chủ Phủ, bỗng nhiên huyền não đứng lên, hình hình sắc sắc người, quần tam tụ ngũ đi tới Thành Chủ Phủ, trong đó không ít mặt lộ vội vã vẻ, chắc là thương xúc tới rồi!

Cú Dung Ngũ Đại Gia Tộc, mét, vui, tuần, cóc, kiêu .

Sáu đại thương gia, đại nghiệp (Đại Tùy quốc Thương), Dịch Đạo (Lũng Tây Lý thị), bắc thư (Huỳnh Dương Trịnh thị), Quỷ Cốc (Thái Nguyên Vương thị), Độc Cô, mét Thị .

Có khác Bồng Lai cùng rất nhiều danh môn vọng tộc, chính đạo ngũ phái cùng Ma Môn Tứ Tông các loại thế lực, thương gia hơn trăm, chỉ là tài sản quy mô không có sáu đại thương gia Đại, cũng biết Cú Dung thành phần vinh buồn bán .

Ngoài ra, lại có Cú Dung Huyện các nơi đại tộc Cổ trang, thổ hào thân hào nông thôn các loại, ngay cả Mao Sơn núi non, phòng ngôi núi, Xích Sơn Hồ các loại Sơn Tặc Thủy Khẩu, cũng phải tin lắng lẽ phái cơ sở ngầm hỗn ở trong đó .

Giờ Tuất bắt đầu, vọt tới người của phủ thành chủ lưu như nước thủy triều, tính ra mấy trăm người, ngựa xe như nước, quá ngàn người cũng có thể .

Vũ Tín mang hơn bốn trăm tên thân tín đến đây đi nhậm chức, lại không khiến thân tín làm ngênh tân hoặc hộ vệ, mà là giao cho Thành Chủ Phủ vốn có Tỷ Nữ người đi theo hầu .

Bốn trăm thư Vũ Vệ, tất cả đều mặt không thay đổi đứng ở cuộc yến hội bốn phía .

Vũ Tín là noi theo Hàm Đan cổ thành Thành Chủ Liễu thế Xiển, đem bát ngát Thành Chủ Phủ sân rộng, khi cuộc yến hội, có vẻ càng rộng mở .

May mắn như vậy, bằng không nay dạ yến biết, khả năng thật đúng là không tha cho người nhiều như vậy!

Tân khách phân tranh đến, Vũ Tín vẫn ngồi ngay ngắn yến hội chủ tịch, tự mình uống rượu tĩnh quan, không có đứng dậy đón chào, cũng không còn giao tế xã giao .

Bất quá, từng đến thế lực đại biểu, vẫn sẽ đi trước chào, tự giới thiệu một phen, lại chúc mừng vui các loại, lưu cái mặt duyên, kết một thiện duyên .

Người đến cơ bản nghe nói cửa thành chuyện, rất rõ ràng tân nhậm huyện lệnh cùng hiện giữ Huyện Ủy, tất có một phen long tranh hổ đấu, quan hệ trọng đại . Sở dĩ, đối với Vũ Tín thất lễ, mọi người có thể hiểu được, cũng rất khoan dung, vẫn chưa biểu hiện ra không nhanh!

Ước chừng Tuất trung (muộn 2 Zero), sẽ đến tân khách cơ bản đến đông đủ .

"A . . ."

Một tràng thốt lên tiếng kêu thảm thiết từ đằng xa truyền đến, sau đó là dày đặc tiếng bước chân, còn có khí thế bàng bạc mơ hồ đè xuống .

Một vị thân xuyên Cẩm Y, khôi ngô tinh tráng, tuổi chừng ba mươi năm trung niên trắng hán, mang theo rậm rạp chằng chịt bóng người, hùng hổ mà tới.

Người cầm đầu, đó là Cú Dung Huyện Ủy Cao Hoan .

Bên người còn lại là Cao Hoan hộ vệ thân tín, cùng với Cú Dung Thiên Tướng Quân, Tì Tướng Quân các loại quan quân, quân Tốt, đội ngũ kéo dài đến tiệc rượu bên ngoài sân, chỉ ít mấy trăm người, cụ thể không biết .

Toàn trường xao động, chen chúc tân khách rất tự giác cấp tốc lui vắng hai bên, nhường ra trung gian to như vậy lỗ hồng giải đất!

Tuy là đến đây tân khách, cơ bản có dự liệu, Huyện Ủy cùng huyện lệnh sẽ có lần độ sức . Nhưng cũng không nghĩ tới Huyện Ủy Cao Hoan gan lớn đến nước này, dám suất quân trùng kích Thành Chủ Phủ, trực tiếp bình qua tương hướng .

Song phương mới lần đầu tiên gặp mặt, cũng không quá lớn cừu hận, ác như vậy lạt quả đoán ? !

"Chúc mừng võ huyện lệnh đi nhậm chức!"

Đi nhanh như gió, uy thế lẫm lẫm trực bức Vũ Tín tịch trước 10 mấy thước chỗ, Cao Hoan tùy ý chấp tay hạ đạo . Lại trừng mắt chất vấn:

"Xin hỏi tân nhậm huyện lệnh, Biện thống lĩnh đã phạm tội gì ? Thảm án diệt môn có chứng cứ không ? Cho dù có tội, cũng nên từ bản Huyện Ủy cân nhắc quyết định, không tới phiên tân nhậm huyện lệnh bao biện làm thay chứ ?"

Đang khi nói chuyện, hai lần trọng điểm cường điệu . . . Tân nhậm huyện lệnh!

Kiều ngạo!

Cường thế!

Hoàn toàn không coi ai ra gì!

Vũ Tín lông mày rậm hơi nhú, nhãn thần bình tĩnh nhìn về phía Cao Hoan đám người .

Luân Hồi Chi Nhãn, cảm ứng!

Hơn phân nửa đối với Vũ Tín có ác ý, cái này những người khác cũng nhìn ra được . Thế nhưng, non nửa đối với Vũ Tín cũng không ác ý, ngay cả Cao Hoan ở bên trong, kỳ thực cũng không sát ý .

Rất hiển nhiên, Cao Hoan đám người, chuyển này là hù dọa chiếm đa số, còn thật không dám sát Vũ Tín cái này tân nhậm huyện lệnh kiêm Thành Chủ .

Đại Tùy đế quốc hôm nay còn toán ổn định, uy thế còn thịnh . Vũ Tín cái này huyện lệnh phẩm cấp rất cao, là Chính Lục Phẩm . Đó là Chính Ngũ Phẩm Quận Thừa Vương Thế Sung, cũng không dám tự ý hời chém!

Nghĩ vậy, Vũ Tín cười, coi nhẹ Cao Hoan cường thế vẫn trách, bình tĩnh hỏi

"Trước mắt bao người, cao Huyện Ủy công nhiên suất quân trùng kích Thành Chủ Phủ, uy hiếp bốn huyện . Đây là dự định quang minh chánh đại tạo phản sao?"

Ngừng lại, không đợi Cao Hoan trả lời, lại chậm rãi nhắc nhở: "Tạo phản là giết Cửu Tộc tội lớn, đừng nói Quận Thù, Hoàng Thân Tam Công cũng gánh không được . Cao Huyện Ủy xác định không uống say ?"

"Áy. . ."

Cao Hoan thần tình cứng đờ, đó là ở đây những người khác cùng Cao Hoan phía sau mọi người, cũng là kinh ngạc hạ, không nghĩ tới Vũ Tín là phản ứng này .

Đặc biệt Cao Hoan mang mọi người, non nửa người rõ ràng lui lại không ít .

Nhiều như vậy tân khách nhìn, khẳng định man không người . Vạn vừa truyền ra điểm tin đồn, coi như không giết Cửu Tộc, lấy Đường Kim Thánh Thượng tác phong làm việc, bọn họ từ tội khó thoát!

"Chớ có vu oan giá họa, bọn họ là tự nguyện theo mà đến, là vì chết oan đồng liêu, đòi một công đạo, cùng tạo phản có quan hệ gì đâu ? !"

Có thể ngồi ở vị trí cao, Cao Hoan rất có nhanh trí, tâm tư nhất chuyển, cấp tốc cố làm lòng đầy căm phẫn đáp . Lại cấp tốc chiếu ngược một quân, hỏi

"Hơn nữa, huyện lệnh không phải nay dạy yển thỉnh mọi người sao? Lễ nào bọn ta quân nhân, liêu mình thủ hộ xã tắc con dân, còn không có tư cách tham tiệc rượu sao? !"

Vũ Tín bừng tỉnh đại ngộ, giả vờ nghi hoặc hỏi "Ồ? Công nhiên suất quân trùng kích Thành Chủ Phủ, muốn giết huyện lệnh, vẫn không tính là tạo phản sao?"

Cao Hoan sầm mặt lại, hẳn không muốn giết Vũ Tín . Thế nhưng, không thể nói rõ, khí thế kia liền thua!

Bất quá, Cao Hoan không đáp, mang người có thể sẽ không như thế nghĩ.

Ngẫm lại Vũ Tín từng nói, cũng phải a, trong lòng càng tâm thần bất định khẩn trương, còn có lo lắng cùng e ngại . . .

Vũ Tín cũng không còn truy vấn, mà là giọng nói vừa chuyển, xem về phía sau quân Tốt nói ra:

"Buổi tối yến hội, chỉ là mở tiệc chiêu đãi Cú Dung quan viên cùng đại biểu các nơi, hỗn cái quen mặt! Không muốn tạo phản, không phải quan viên cùng thế lực người đại biểu, lui!"

Ngừng lại, lại bổ sung: "Thiên Tướng Quân, Tì Tướng Quân các loại quan quân, đã ở mở tiệc chiêu đãi nhóm, có thể lưu lại!"

Cao Hoan sắc mặt âm trầm, cảm giác cái này huyện lệnh khó đối phó, một thời tiến thoái lưỡng nan .

Trước mắt bao người, lại có tạo phản mũi giữ lại, thật đúng là không thích hợp nhiều người như vậy ngăn ở cái này!

"Chúc mừng võ huyện lệnh đi nhậm chức!"

Nhưng vào lúc này, một vị trung niên văn sĩ đến, chấp tay hạ đạo, lại rõ ràng không có gì kính ý .

Cú Dung Huyện Thù, Lý Chí hòa, nghi là ngũ họ thất gia chi Lũng Tây Lý thị người.

Vũ Tín coi nhẹ Lý Chí hòa, như trước tự tiểu phi tiểu nhìn Cao Hoan . . .

Lý Chí cùng trong mắt về lo lắng lóe lên một cái rồi biến mất, không đợi Vũ Tín đáp lễ, nghiêng đầu nghi hoặc nhìn về phía Cao Hoan hỏi

"Huyện Ủy đại nhân cái này là vì sao ? Còn đây là tân nhậm huyện lệnh vì mình tiền nhiệm mà làm đón gió tẩy trần tiệc rượu . Buổi tối yến khách nhiều như vậy, Huyện Ủy đại nhân lại mang nhiều người như vậy, ngoại trừ khiến người ta hiểu lầm bên ngoài, cũng sợ tân nhậm huyện lệnh, chuẩn bị không đủ a!"

Cao Hoan sắc mặt Âm rõ ràng bất định, cũng thuận thế khoát khoát tay .

Hậu phương hơn phân nửa rõ ràng thở phào, đều rút đi .

Vũ Tín xuất thủ nhắc nhở: "Thiên Tướng Quân, Tì Tướng Quân các loại quan quân, lưu lại!"

Cao Hoan mặt lộ cười nhạt, hẳn lại không phải người ngu .

Không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất . Liền hẳn tự mình một người, hẳn cũng không dám lưu lại a!

Chỉ khoảng nửa khắc, chặn toàn trường địa dân mọi người, rút đi . Chỉ còn Cao Hoan cùng hai mươi, ba mươi người, bên ngoài trong bộ phận là sĩ quan,

bộ phận là hộ vệ .

Vũ Tín hướng Cao Hoan vẫy tay, ý bảo nói ra suy nghĩ của mình .

Cao Hoan mặt lộ chán chờ, muốn suy nghĩ nhiều như vậy người đang trảng, lại có rất nhiều hộ vệ cùng thuộc hạ, nói vậy Vũ Tín cũng không dám đối với hân thể nào, chắc là muốn lén lút thỏa hiệp .

Không cong thân, đi hướng Vũ Tín, muốn nghe Vũ Tín rốt cuộc muốn nói gì . . .

Vũ Tín lại vẫy tay, ý bảo Cao Hoan cúi người tới gần chút nữa, nắm cánh tay, thấp giọng nói ra:

"Người không dám giết bốn huyện thật sao? Bốn huyện . . . Dám giết người!"

Cao Hoan kinh hãi, lập tức vận chuyển chân khí, bứt ra chột lui . . .

Thế nhưng, bắt hân lại cánh tay bàn tay, còn như kìm sắt, Cao Hoan căn bản là không có cách lay động mảy may!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 95: Gan to bằng trời

Bắt hân lại cánh tay bàn tay, còn như kìm sắt, Cao Hoan căn bản là không có cách lay động mảy may!

Lấy Cao Hoan Luyện Khí hậu kỳ thực lực, thân thể co rút lại, nhưng không cách nào xả rời mảy may!

"Oanh . . ."

Khủng bố cự lực truyền đến, Cao Hoan thân bắt do kỷ thân hình một phen. . .

Vũ Tín cánh tay vung lên, cầm lấy Cao Hoan khô ngô thân thể luân khởi, hung hăng đập về phía mặt đất!

Gỗ thiết án kỷ gãy đổ, ly rượu đồ ăn đập các loại bay tán loạn văng khắp nơi, liên quan mặt đất cũng bị đập ra sâu vài xích hồ đất .

Cao Hoan một thời khí huyết sôi trào, mắt bốc Kim Tinh, đầu óc choáng váng, ngay cả tụ lại đích thực khí, cũng bị đánh tan!

Toàn trường kinh hãi, gần nghìn tân khách phân loạn đề phòng, hộ vệ của mình những người làm nghiêm mật thủ hộ .

Cao Hoan mang hộ vệ cùng thuộc hạ, càn là lập tức rút đao cầm kiếm tới tay, một số người thân hình run lên, sẽ xông lên . . .

Hoảng Bá thân hình thoát một cái, ngăn trở lối đi, phía sau thực chất hóa Vũ Hồn hiện lên, Luyện Thần lão tổ oai kinh sợ toàn trường .

Lại có võ lang thống lĩnh, suất lĩnh mười mấy tên thư Vũ Vệ bước nhanh ra, ngăn chặn yển hội xuất khẩu!

Một cước giẫm ở Cao Hoan lưng, lấy Vũ Tín cự lực, giống như cá mẫn Cao Hoan, căn bản không chút nào sức phản kháng .

"Cú Dung Huyện Ủy Cao Hoan, làm quan nhiều năm, thịt cá bách tính, suu cao thể nặng, lại cấu kết cường đạo, ám thông phản quân!"

Vũ Tín nhàn thần sắc bén nhìn chung quanh mọi người tại đây, đặc biệt Cao Hoan hộ vệ cùng thuộc hạ, cao giọng tuyên bố . Ngừng lại, lại cấp tốc nói tiếp:

"Trọng yếu hơn chính là, lần này thu hoạch vụ thu, Cao Hoan Huyện Ủy, dám nuốt riêng Thu thuế, bán trộm Thu lương . Trải qua thận trọng điều tra, là thật, chứng cứ vô cùng xác thực, tội không thể tha!"

"À? !"

Một tràng thốt lên vang lên, mọi người tại đây, sớm biết Cao Hoan ngang ngược, ở Cú Dung Huyện có thể nói lấy thúng úp voi .

Thế nhưng, không nghĩ tới Cao Hoan dĩ nhiên cuồng vọng đến như vậy phân thượng, ngay cả Thu thuế, Thu lương cũng dám động, chân chính là gan to bằng trời! Sau đó đài, Quận Thừa Vương Thế Sung, cũng không còn can đảm này chứ ?

Nói như vậy, khắp nơi quan viên thu thuế mờ ám, đối tượng là không hộ khẩu . Đăng ký trong danh sách nhân khẩu thu nhập từ thuế, không ai dám động, khó mà cân nhắc được, rất dễ dàng điều tra rõ!

Mọi người không có chú ý là, Cú Dung Điền Sứ thân thể run lên, khiếp sợ hãi dị, hai mắt đột xuất khó có thể tin nhìn về phía Vũ Tín . . .

Buổi chiều, Điền Sứ mới bồi huyện lệnh kiểm tra Thu thuế, Thu lương, hạch đúng không có lầm, ngày gần đây liền sẽ vận chuyển về Quận Thành Giang Đô .

Hiện tại, huyện lệnh dĩ nhiên trước mặt mọi người tuyên bố Cao Hoan tội danh, còn "Chúng cứ vô cùng xác thực"? !

Cái nằng là ý gì ? Đại biểu cái gì ?

Nghĩ vậy, Điền Sứ sắc mặt Sát trắng như tờ giấy, thân thể không khỏi run rẩy . . .

"chờ một chút . . ."

Một vị Thiên Tướng Quân sắc mặt trắng bệch, kinh nghi nhìn về phía bị đập phải đầu óc choáng váng Cao Hoan, cung kính chấp tay nói: "Huyện lệnh đại nhân, trong đó . . . Có phải hay không có hiểu lầm gì đó ? Huyện Ủy đại nhân không . . . Không có can đảm này chứ ?"

"Hắn có hay không can đảm này, các ngươi cùng hắn cộng sự nhiều năm, hắn là so với bốn huyện rõ ràng!"

Vũ Tín sát ý nghiêm nghị, nhìn chung quanh mọi người tại đây phân hỏi. Lại tức giận nói tiếp: "Vu hãm Trung Lương, cấu kết cường đạo, bán trộm quốc lương, nuốt riêng tiền thuế, vơ vét tài sản thương nhân, bắt chẹt con dân, cường đoạt dân nữ vân vân. Vô số kẻ, bốn huyện, còn thật không biết . . . Có cái gì cao Huyện Ủy chuyện không dám làm!"

Bao quát Thiên Tướng Quân ở bên trong, không ai lên tiếng .

Vũ Tín từng nói, ở Cú Dung Huyện không phải là cái gì bí mật, mọi người tại đây Tự Nhiên cũng biết .

Bất quá, không biết Vũ Tín có ý tứ là cái gì . Nếu như Cao Hoan động là không hộ khẩu thu nhập từ thuế, cũng không sao, rất nhiều quan viên đều làm như thế.

Một vị trung niên hộ vệ mặt lộ sợ hãi, lo lắng quát mắng: "Lão gia là Quận Thừa thế hệ con cháu, là vì Quận Thừa làm việc . Mặc dù có tội, cũng nên từ Quận Thừa cân nhắc quyết định, người dám ? !"

"Cao Huyện Ủy là vì Quận Thừa làm việc ? Việc này là Quận Thừa sai sử ?"

Vũ Tín hai mắt tròn tròn, khó có thể tin cõi cửa hỏi.

Trung niên hộ vệ sắc mặt đại biến, liền vội vàng giải thích: "Không . . ."

"Xích . . ."

Không đợi hắn nói xong, Thanh Quang lóe lên .

Cao Hoan đầu người lỵ thế, cút ra khỏi cách xa mấy mét, Tiên Huyết như suối phun trào . . .

"Vu hãm Trung Lương đã tội không thể tha, kết nối với ty cũng dám vu hãm ?"

Vũ Tín chậm rãi thu hồi u ảnh kiếm, Sát có chuyện lạ cao giọng nói rằng, cũng Triều Giang Đô phương hướng chấp tay nói: "Chuyện tối nay, bốn huyện sẽ không rõ chi tiết, dựa vào sự thực hướng Quận Thừa đại nhân hội báo!"

"Không phải như thế . . ." Trung niên hộ vệ kinh hãi, Mặt Nhặt trước mắt liền thanh quát lên .

"Những thứ này là chứng nhân, bắt!"

Vũ Tín lười nghe hắn nhiều lời, cấp tốc Triều chi phối phân phó nói . Lại bổ sung: "Nếu như phản kháng, coi là đồng đảng, liền Địa Cách sát!"

Sớm có chuẩn bị thư Vũ Vệ, thế như Hồ Lang tuôn ra .

Những hộ vệ kia, quan quân các loại, bản muốn phản kháng, nghe Vũ Tín vừa nói như thế, chần chờ gian bị thư Hồ Vệ trói cái rấn chắc, phong Huyệt khóa Mạch!

Tin tức quá chấn động!

Sự tình quá đột ngột!

Mọi người tại đây, có chút chóng mặt, có điểm không phản ứng kịp!

Khiếu ngạo Cú Dung nhiều năm cao Huyện Úy, cứ như vậy bị một kiếm gạt thủ ? Ngay cả phản kháng chưa từng, ngay cả Thảm Phán đều thiếu!

Cái này tâm nhâm huyện lệnh, là yên tâm có chỗ dựa chắc đây, vẫn là Nguru Độc Từ ? Hoặc là . . . Tinh thần trọng nghĩa nhộn nhịp ? !

Coi như Vũ Tín nói là sự thực, Quận Thừa Vương Thế Sung tha cho hắn ? Nếu như Quận Thừa là đực đang thanh minh người, Cao Hoan có thể kiêu ngạo lâu như vậy ?

Vũ Tín, đây không phải là tự tìm Từ Lộ sao? Đây cũng không phải là đạo làm quan!

Mọi người chấn động gian, Vũ Tín giọng nói bình tĩnh hỏi "Lý Huyện Thừa muốn đi đâu đây?"

Đang lặng lẽ rút đi Lý Chí hòa, thân thể cứng đờ, phát thanh sắc mặt cứng rắn nặn ra một nụ cười so với khóc còn khó coi hơn, run giọng đáp: "Hạ quan . . . Hạ quan đi xem, yến hội có cái gì cần giúp địa phương!"

"Thật sao? Những chuyện nhỏ nhặt này, cũng không cần làm phiền Huyện Thừa đại nhân!"

Vũ Tín chợt mỉm cười đáp, lại hỏi "Lý Huyện Thừa cùng cao Huyện Úy, cộng sự nhiều năm, nên biết cao Huyện Úy việc này chứ ? Bỏn huyện từng nói, là thật hay không?"

"À? !"

Lý Chí cùng há to miệng, tâm tư kịch chuyển liền vội vàng gạt đầu đáp: "Là thật! Là thật! Đại nhân từng nói, tuyệt đối là sự thực, hạ quan đã sớm không quen nhìn Huyện Úy, sớm muốn tố cáo hắn!"

"Chúng có đầu?"

Vũ Tín Triều thư Vũ Vệ ý bảo hạ, chậm rãi đi hướng Lý Chí hòa, nhỏ bé cười hỏi. Lại nhắc nhở: "Đừng nói Lý Huyện Thừa không có chứng cứ oh?"

Lý Chí cùng thân thể run lên, không dám phản kháng địa bị thư Vũ Vệ bắt, vội vã thảo buồn cười nói: "Chứng cứ . . . Có! Có! Có! Ngay hạ quan trong nhà, hạ quan lập tức nuôi lớn người đi lấy!"

"Bá . . ."

Vừa dứt lời, lại là một đạo Thanh Quang hiện lên . . .

Lý Chí cùng đầu người bay lên, trên mặt như trước mang theo thảo hảo nụ cười!

Tiên Huyết như suối phun ra dựng lên . . .

Ra tay như điện Vũ Tín, chậm rãi đem u ánh kiếm cắm trở về bên trong vỏ, thiết diện vô tư nói ra: "Có chứng cứ, vẫn cùng mục cộng sự nhiều năm! Đó chính là đồng đảng! Tội đáng chết vạn lần!"

". . ."

Mọi người há hốc mồm đại ra, cái này cái gì Logic ? !

Tỉ mỉ phỏng đoán, thật là có một đạo lý của nó a!

Bất quá, tương đối người khôn khéo, tâm tư lung lay mở!

Uy chấn Cú Dung Huyện nhiều năm hai vị đại nhân vật . . . Huyện Thừa cùng Huyện Úy . Cứ như vậy bị giết, không hề điểm báo trước, liên qua trình cũng tiết kiệm .

Trọng yếu hơn chính là, Huyện Úy phía sau, đứng Giang Đô Quận Thừa; Huyện Thừa phía sau, đứng Lũng Tây Lý thị!

Giang Đô Quận Thừa là chuyện tương lai, Lũng Tây Lý thị Dịch Đạo Thương Hành chương quỹ, ngay hiện trường đây!

"Đại Tùy có như thế u ác tính, thật sự là xã tắc bất hạnh . Bất quá, u ác tính đã ngoại trừ, không trọng yếu, quan trọng là ... Tương lai . . ."

Chúng người tâm tư ngò vức vô căn cứ gian, Vũ Tín nhìn chung quanh chu vi, đau lòng nhức óc nói rằng . Lại Mặt không có biểu tình chậm rãi nói tiếp:

"Thu thuế nộp lên thời kì, đã sắp đến! Lại bị hai đại u ác tính tham quang, liền cần ở đây các vị, hết sức giúp đỡ! Mọi người nói chuyện nên đối phó thế nào lần này Thu thuế đại sự đi!"

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 96: Người điên huyện lệnh

"Thu thuế nộp lên thời kì, đã sắp đến! Lại bị hai đại u ác tính tham quang, liền cần ở đây các vị, hết sức giúp đỡ! Mọi người nói chuyện nên đối phó thế nào lần này Thu thuế đại sự đi!"

"Ừ? !"

Ở đây các cái thế lực đại biểu, còn không có từ Huyện Ủy cùng Huyện Thừa chết trung phản ứng kịp, lần thứ hai bị Vũ Tín kinh ngạc đến ngây người!

Cái nằng là ý gì? Để cho bọn họ bù vào Thu thuế lỗ thủng?

Lấy bọn họ đối với Cao Hoan Huyện Ủy hiểu rõ, tham ô hăn là quả thật có, bằng không Vũ Tín mới đến, cũng không dám như vậy lời lệ phong hành, hạ thủ vô tình.

Thế nhưng, tham quang khẳng định không có, chắc là một phần nhỏ. Cao Hoan Huyện Ủy làm quan nhiều năm, không có nào tàn cùng cuồng vọng tới mức này!

Bất quá, võ huyện lệnh chính là chỗ này nói gì!

Đại biểu cái gì? ! Có ý tứ?

Quang minh chánh đại bắt chẹt vợ vét tài sản? !

Cú Dung Huyện mới vừa không có Huyện Ủy cùng Huyện Thừa hai đầu sói đối, lại tới huyện lệnh cái này kinh khủng hơn Hung Hồ? !

Chỉ ít Cao Hoan cùng Lý Chí hòa, không có Vũ Tín như thế tâm ngoan thủ lạt. Trước đây cũng không còn như thế quang minh chánh đại triệu tập các cái thế lực đại biểu, nói rõ khiến mọi người bỏ khuyết Thu thuế lỗ thủng!

Tâm tư kịch chuyển gian, mọi người cũng không ngốc, rất nhanh phát hiện lần yến hội này mờ ám.

Cái này yến hội, căn bản là tân nhâm huyện lệnh cho Huyện Ủy cùng Huyện Thừa đặt ra bẫy, cũng là vì mọi người thiết lập!

Tình thế khó bề phân biệt, mọi người một thời lý do không rõ, phải sau đó lãnh tỉnh phỏng đoán, phỏng đoán.

Có thể khẳng định là, cái này tân nhâm huyện lệnh, cũng không tinh thần trọng nghĩa nhộn nhịp chủ, cũng sẽ không là cái gì Nhân thiện thanh quan!

Tâm tư như quỹ gian, các cái thế lực đại biểu, đều nhìn về phía Lũng Tây Lý thị Dịch Đạo Thương Hành chương quỹ. . .

Ai biết, Lý chương quỹ cũng không ngốc, ngược lại rất khôn khéo, một bộ cười tủm tỉm, mặt lộ tán thành bội phục ý. Căn bản không cái gì không tốt phản ứng, tựa hồ Huyện Thừa Lý Chí hòa, cùng Lũng Tây Lý thị không có bất kỳ quan hệ gì, Vũ Tín hành động này là vì dân trừ hại!

"Vũ đại nhân! Bọn ta chỉ là thương nhân, kiếm tiền cũng không dễ dàng, thực sự không có gì tiền dư, càng là tiền thuế nhà giàu, đã sớm giao quá. Vũ đại nhân tựa hồ không nên tìm chúng ta muốn Thu thuế bồi thường chứ?"

Tâm tư kịch chuyển gian, Quỹ Cốc Thương Hành Vương chương quỹ, nhúu nhắc nhở. Lại rất có nhìn có chút hạ hê về nói tiếp:

"Lấy Thảo Dân xem, Vũ đại nhân hàng đầu việc, là như thế nào giải quyết tốt hậu quả, như thế nào ăn nói vô duyên vô cớ chém giết Huyện Thừa cùng Huyện Ủy chuyện! Còn như Thu thuế. . . Lấy Vũ đại nhân xuất thân lai lịch cùng thân gia tài sản, đây chỉ là vấn đề nhỏ mà thôi!"

Mọi người chợt, đều nhớ tới Vũ Tín xuất thân lai lịch.

Cổ Tộc Vũ thị Thiệu Tộc Trương, tiền nhậm. Bất kể như thế nào, Vũ Tín quả thực xuất thân bất phàm, là chân chính con em thế gia, sẽ thiếu tiền sao?

Tuy là Vũ thị ở Đại Tuyền Triều đình, không có gì hiển hách thế lực, cũng liền một cái Chính Ngũ Phẩm Đông Đô Quận Thừa khi chiêu bài. Thế nhưng, Vũ thị chỉ là thiên hướng giang hồ tính chất, hào môn chính là hào môn, không kém nơi nào.

Trách không được Vũ Tín, dám như vậy tứ vô kỵ đạn, tâm ngoan thủ lạt!

Chính là tám cửu phẩm Huyện Úy cùng Huyện Thừa, nói vậy Đại Tùý cũng sẽ không thật cảm Vũ Tín thế nào, rất có thể liền không đến nơi đến chốn địa quất lớn cảnh cáo, nhiều lắm chính là mất chức, còn có thể chém Vũ thị Thiếu Tộc Trưởng ? Mặc dù là tiền nhậm .

Trở về nhớ năm đó . . .

Vũ Thần quy cường thế xông vào Đại Tùý Cẩm Cung, hung hăng rút ra Đại Tùý quý phi một cái tát, xoay người rồi đi, quy chưa từng rơi một cây, không chẳng có chuyện gì ? ! Cũng không còn thấy Đại Tùý có cái gì phát lệnh truy nã các loại phản ứng!

Đây chính là Cổ Tộc Vũ thị lo lắng!

Đây chính là tọa ủng ngũ đại kỳ thư một trong « Vũ Thần tâm kinh » lo lắng!

Là cái này. . . Vũ Tín lo lắng!

"Ồ? Vương chương quý đối với cao Huyện Úy cùng Lý Huyện Thừa bối cảnh dựa các loại, như vậy hiểu rõ ?"

Vũ Tín nhần thần sáng ngời, mừng rỡ nhìn về phía Vương chương quý hỏi. Ngừng lại, giả vờ nghi hoặc cấp tốc hỏi "Lẽ nào . . . Quý Cốc Thương Hành thời gian dài cùng hai đại u ác tính hợp tác ? Là bọn hần thủ tiêu tang vật Quật ? Luru lạc Thu thuế ngay Quý Cốc Thương Hành ?"

"Nói vậy! Ngươi . . ." Vương chương quý giận dữ nhìn chăm chăm, tức giận không nói gì .

Cái này cái gì cùng cái gì à?

"Bất!"

Vũ Tín lười nghe Vương chương quý nhiều lời, tắc kè hoa vậy sắc mặt phát lạnh quất lên .

Mọi người kinh ngạc gian, hai mươi mấy vị thư Vũ Vệ vậy lên, cả kinh những người khác vội vã thối lui . . .

"Ngươi dám ? !" Quý Cốc Thương Hành cũng không phải là Cao Hoan, Lý Chí cùng đám người, cấp tốc cảm đao cảm kiếm đề phòng, rõ ràng ngăn cản!

Wương chương quý khí thế bạo phát, lại còn là cái thâm tàng bất lộ Luyện Tâm hậu kỳ văn tu, cả người Lôi Điện quanh quẩn, có chút kinh người!

Bất quá, Vương chương quý cũng liền hù dọa người, còn thật không dám chủ động xuất thủ!

Vũ Tín khoe miệng nhỏ bé quyết, Triều hoàng Bá nháy mắt, lạnh giọng hạ lệnh: "Kẻ ngoan cố chống lại! Giết chết tại chỗ!"

Thư Vũ Vệ không chút do dự nhào tới . . .

Hoàng Bá càng là thân hình thoát một cái, người như Liệp Ưng vọt lên, chụp vào Vương chương quý . . .

Đao khởi kiếm rơi, Quý Cốc Thương Hành bốn vị tùy tùng bị chém giết tại chỗ .

Ngay cả Luyện Tâm hậu kỳ chương quý, ba lượng chiêu đã bị hoàng Bá bóp cổ chế trụ, đợi Vũ Tín ý bảo!

"Sát!" Vũ Tín không thêm để ý chút nào thuận miệng nói rằng .

"Răng rắc . . ."

Rõ ràng xương cốt tiếng vỡ vụn khô, hoàng Bá không chút do dự chấp hành .

"Điên ? !"

"Người điên!"

"Tuyệt đối là người điên! Người điên huyện lệnh! Bắt người nào cần người nào!"

"Tôi nay là muốn đại khai sát giới à? Làm sao Hữu Giá Chúng người ? Không muốn kết cuộc như thế nào sao ? !"

Văng vè bầu không khí bị kiềm hãm, một cỗ áp lực thấp thòm khí tức, tràn ngập ra!

Địch Đạo Thương Hành Lý chương quý, càng là mí mắt trực nhảy, may mắn trước khi không có lên tiếng .

Thái Nguyên Vương thị không thể so Lũng Tây Lý thị kém, Vũ Tín dám không chút do dự sát Vương chương quý, có dám giết hần hay không đây?

Đương nhiên, mọi người không biết, Vũ Tín chân chính là lo lắng là . . .

Đại loạn bùng nổ, có lần thứ hai viễn chinh đại sự sẽ phát sinh, Dương Huyền Cẩm sẽ phản loạn, lại có các nơi phản quân hiện lên các loại đại sự, liên miên ra .

Bất kể là Quận Thừa Vương Thế Sung, vẫn là Đại Tùy đế quốc, đều có thể sút đầu mẻ trán, làm sao có thời giờ tinh lực phản ứng Huyện Ủy cùng Huyện Thừa bị giết việc nhỏ ? Tương đối mà nói, thực sự bé nhỏ không đáng kể!

Các loại Vương Thế Sung cùng Đại Tùy đế quốc làm xong, Vũ Tín càng không sợ .

Đến lúc đó, Vương Thế Sung vẫn là Giang Đô Quận Thừa sao? Đại Tùy đế quốc còn có ở đây không?

Đây chính là Vũ Tín ưu thế lớn nhất!

Thế nhưng, lại cũng đủ hù dọa người, tuyệt đối là triệt triệt để để người điên, là yêu nổi điên người điên!

Tối thiểu, người bình thường không biết cảm mạng của mình, cùng người điên phân cao thấp!

"Phân phó, lập tức phái người sao Quý Cốc Thương Hành, không thể để cho bọn họ có dòi đi tài phú cơ hội, miễn cho đánh rơi tiền thuế!"

Không để ý mọi người nghĩ như thế nào, Vũ Tín cấp tốc Triệu vũ Mộng thống lĩnh phân phó nói .

Vũ Mộng chợt, trực tiếp sai khiến bốn mươi năm mươi tên Mộng đội thư Vũ Vệ, bước nhanh rời sân .

"Sao Quý Cốc Thương Hành, cũng có thể bù đắp Thu thuế lỗ thủng một phần mười . . ."

Vũ Tín ngưng chân mày đau lắm lắm, thanh âm không lớn, cũng đủ mọi người tại đây nghe nói . Lại chấp tay chúc mừng đạo:

"Chúc mừng các vị! Quý Cốc Thương Hành, một nhà giải quyết một phần mười lỗ thủng, mọi người áp lực thì ít nhiều!"

". . ."

Ở đây vô số người, sắc mặt trắng bệch, nhân thần lóe ra .

Quý Cốc Thương Hành ở Đại Tùy đế quốc, tuyệt đối sắp xếp vào trước 10 .

Cú Dung trong thành, rất nhiều thế lực không phải là không như Quý Cốc Thương Hành, tỷ như Bồng Lai thương hội . Chỉ là Quý Cốc Thương Hành ở Cú Dung thành quy mô tài sản nhiều lắm, sở dĩ đứng hàng Cú Dung thành sáu đại Thương Hành một trong .

Chỉ là Quý Cốc Cú Dung chi nhánh, tổng giá trị khó có thể tính ra, năm triệu kim khôi bước, tuyệt đối so với lần này Cú Dung Huyện Thu thuế nhiều hơn .

Thế nhưng, ở Vũ Tín trong miệng, chỉ có thể bù đắp một phần mười!

Xem ra, lần này vũ huyện lệnh, muốn điên cuồng hơn địa Đại đập một khoản ? ! Bao nhiêu mới đủ ?

Muốn đi mà, địa thế còn mạnh hơn người .

Khi bốn trăm thư Vũ Vệ cùng hoàng Bá nhóm cường giả, không tồn tại sao?

Quý Cốc Thương Hành mọi người, đảo mắt đều bị sát, bọn họ có thể mạnh tới đâu ? !

"Ha ha . . . Vui đùa! Vui đùa! Mọi người chớ để ý . Lấy mọi người tại đây năng lực, phải biết Vương thị cùng bốn huyện ân oán thâm hậu, đây chỉ là mượn đề tài để nói chuyện của mình, hơi chút trả thù mà thôi, cùng các vị tuyệt đối không quan hệ . Chư vị đừng làm loạn nghĩ, bốn huyện là rất Nhân thiện hiền hòa người!"

Xem mọi người phản ứng, Vũ Tín đoán được tám chín phần mười, giả vờ vui sướng cười to giải thích . Lại nói tiếp: "Lần này quyền tiền góp vốn, bốn huyện sẽ như thật dân thông cáo tri tạ, tuyệt sẽ không tham không có một màu đồng một ngân, tất cả công khai trong suốt, mọi người làm chứng . Mọi người chậm rãi suy nghĩ, có thể ra bao nhiêu tính bao nhiêu, lượng sức mà đi là được! Bốn huyện không vội, lại không biết cường cầu!"

Dứt lời, chậm rãi rút ra u ảnh kiếm, sát ý nghiêm nghị đi hướng Cao Hoan hộ vệ cùng thuộc hạ . . .

Cái này còn kêu Nhân thiện hiền hoà ? !

Cái này còn kêu lượng sức mà đi ? !

Cái này còn kêu không biết cường cầu ? !

Hoàn toàn là Xích u khóa thân uy hiếp a!

Mong ước mọi người Noel vui sướng!

Phiếu đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Nhân thiện huyện lệnh

Cái này còn kêu Nhân thiện hiền hoà ? !

Cái này còn kêu lượng sức mà đi ? !

Cái này còn kêu không biết cường cầu ? !

Hoàn toàn là Xích u khóa thân uy hiếp a!

Xem Vũ Tín hành vi, sát ý không che giấu chút nào, rõ ràng lại muốn giết gà dọa khỉ, xao sơn chấn hổ .

Tín hấn nói người, tuyệt đối là kẻ ngu si!

Có thể trở thành là các cái thể lực đại biểu, đương nhiên sẽ không là người ngu!

Bất quá, cái gọi là công khai trong suốt địa dân thông cáo trí tạ, nghe thật mới mẻ, tựa hồ có điểm độ tin cậy!

Mới vừa con mắt không nháy mắt chém liên tục hai vị đại nhân vật, còn có cái gì là người diện huyện lệnh chuyện không dám làm ? Điểm ấy phải báo cái dấu hỏi!

Đương nhiên, trọng yếu nhất vẫn là "Sur xuất hữu danh", bằng không Vũ Tín cũng không dám xằng bậy!

Cao Huyện Ủy đám người, thuộc về không tìm đường chết sẽ không phải chết điển hình . Mặc kệ Vũ Tín cho bọn hấn cảnh tội danh thật hay giả, bọn họ quả thực có tiếng xấu, rất nhiều ác tích là sự thực . Chết, bình dân chỉ biết hoan hô, không biết kháng nghị hoài nghi, triều đình tùy tiện điều tra là có thể xác nhận .

Hôm nay, người vừa chết, càng thì không cách nào chứng minh, coi như Quận Thù muốn lật lại bản án, giờ mặt, cũng lật không! Đây chính là danh tiếng tầm quan trọng!

"Cái này, cái này . . . Còn có cái này, ra khỏi hàng!"

Mọi người ngơ vờ vô căn cứ gian, Vũ Tín chỉ vào từng vị hộ vệ cùng quan quân nói rằng .

"Đại nhân! Huyện Ủy đại nhân việc, thật cùng tiểu nhân không quan hệ à? Tiểu nhân chỉ là một hộ vệ mà thôi!"

Bị điểm đến một vị trung niên nhân, hai chân như nhũn ra, ngay cả giải thích rõ đạo .

"Đại nhân! Đại nhân tha mạng a! Tiểu nhân là vô tội a . . ."

Một Vị Diện bạch tuần mỹ thanh niên nhân, yếu đuối kêu khóc, lại cấp tốc nói tiếp: "Tiểu nhân chiêu! Tiểu nhân biết Huyện Ủy Đại . . . Biết đáng chết kia u ác tính sở có tình huống, sổ sách, tài sản, quan hệ các loại, đó là có bao nhiêu tình người tiểu thiếp, ở nơi nào, tiểu nhân cũng nhất thanh nhị sở, tiểu nhân muốn lập công chuộc tội!"

Một vị khí thế hào mại Thiên Tướng Quân, động thân quát mắng: "Ngươi dám! Bọn ta là mệnh quan triều đình, ngươi dám lạm sát kẻ vô tội ? Có chứng cứ không ?"

Quát mắng về quát mắng, ánh mắt lại xin giúp đỡ nhìn về phía các cái thể lực đại biểu .

Trong lúc nhất thời, mọi người các thái, bởi vì bọn họ rất rõ ràng, bọn họ bước ra khỏi hàng nói, ngênh tiếp sẽ là cái gì.

"Bồn huyện là Nhân thiện hiền hoà người, quá nặng công chính công khai, đặc biệt thích nói chứng cứ!"

Vũ Tín sắc mặt trịnh trọng gật đầu nói, vừa nhìn về phía thừa ra Cao Hoan người cùng các cái thế lực đại biểu, nói tiếp:

"Bồn huyện tin tưởng, các vị so với bồn huyện càng hiểu rõ cao Huyện Ủy, hẳn là rõ ràng, bồn huyện vạch những người này, cùng Cao Hoan là quan hệ như thế nào. Không có chứng cứ, bồn huyện dám làm xằng làm bậy sao?"

Này không có ra khỏi hàng giả, bộ phận Đại thờ phào, bộ phận phân khẩn trương không ngớt, còn có hai chân run nổi...

Các cái thế lực đại biểu, thì bưng tỉnh đại ngộ, Vũ Tín vạch những người này, quả thực cùng Cao Hoan quan hệ hay nhất hoặc sâu nhất, coi như thiếu.

Bọn họ lại không biết...

Vũ Tín nào có chứng cứ? Chính là lợi dụng "Luân Hồi Chi Nhân", xem ai đối với mình có sát ý, đối với mình ác cảm mạnh nhất. Chỉ đơn giản như vậy!

"Bá..."

Mọi người suy nghĩ gian, Vũ Tín trong tay u ảnh kiểm run lên, trập trập Thanh U quang mang rung động...

Từng cái đầu người ngênh vô ích bay lên, mười một người, nhất chiêu chặt đầu!

"Cho hấn cái đem công cơ hội chuộc tội, nếu có nói sạo, xử tử lăng trì, băm cho chó ăn!"

Vũ Tín thu kiếm, nhúu nhìn về phía sợ đến đại tiểu tiện ** tuần mỹ bạch diện thanh niên nhân, Triều thư Hồ Vệ phân phó nói.

Bởi vì, Vũ Tín phát hiện, lúc này cái này tuần mỹ thanh niên nhân, đối với mình đã không có gì sát ý, ngay cả ác cảm chưa từng, có chỉ là sợ hãi!

"Tạ đại nhân! Tạ đại nhân! Tiểu nhân nhất định biết gì đều nói hết không giấu diếm. Nhất định tìm ra nọ vậy đáng chết u ác tính tất cả chứng cứ..."

Tuần mỹ thanh niên nhân Đại thờ phào, bất chấp chất bản tới người, vội vã dập đầu nói lời cảm tạ, đó là bị thư Vũ Vệ lôi đi, như trước không quên biểu thị trung tâm!

"Những người khác..."

Nhúu nhìn về phía thừa ra hộ vệ cùng quan quân, Vũ Tín chần chờ vừa nói, dẫn tới mọi người rất gấp gáp.

Chuyện cho tới bây giờ, mọi người toán thấy rõ, Vũ Tín đứng là tâm ngoan thủ lạt, nói sát liền giết.

Chứng cứ hẳn là quả thật có, thế nhưng, mặc kệ có hay không, bị giết, nói cái gì đều muộn!

Ngẩng lại, Vũ Tín thờ dài 1 tiếng, nói ra: "Bày sẵn bút mực, để cho bọn họ trước mặt mọi người thú nhận, để xướng lẫn nhau tố cáo, ưu khuyết điểm có thể tương đề! Nếu không có tội không thể tha thứ, có thể từ nhẹ xử lý, giấu diếm giả tội thêm một bậc. Nếu không có quá lớn ác tích, hoặc là công lớn hơn tội. Quan quân tại chỗ thả ra, quan phục nguyên chức; hộ vệ có thể phạt tiền thứ tội! Bồn huyện vẫn là rất Nhân thiện tha thứ người nha! Không biết lạm sát kẻ vô tội, càng không thích giết chóc!"

"Tạ đại nhân!"

"Đại nhân minh giám!"

"Đại nhân anh minh!"

Người còn lại, rõ ràng nhất tề Đại thờ phào, vội vã đều khom người nói tạ ơn, rất sợ trễ một bước.

Kỳ thực, trong bọn họ hơn phân nửa người tự nhận cũng không thanh bạch. Thế nhưng, còn không đạt được tội không thể tha thứ tình trạng, nghe Vũ Tín thuyết pháp, sinh cơ vẫn là rất lớn a!

Rất nhanh liền có thư Vũ Vệ đem mọi người thỉnh qua một bên, có người đi theo hầu dâng văn

Chương 98: Ác hữu ác báo

Ai biết Đạo Võ huyện lệnh điều tra tình huống như thế nào ? Giao thiếu, khẳng định không có quả ngon để ăn; giao nhiều. . . Không nở a!

Một phen mất đi mây lại, một mờ câu thông .

Đại nghiệp Thương Hành Dương chương quỹ, ý vào cùng với chính mình thân phận, ra khỏi hàng khách khí chấp tay nói:

"Thỉnh võ huyện lệnh, cái này kỳ hạn . . . Đại khái bao lâu ? Cái gọi là phi pháp đoạt được, chung quy phải có lời giải thích chứ ? Có thể không tha cho ta các loại trở lại, hảo hảo tính một chút ?"

Các cái thế lực đại biểu đều gật đầu phụ họa .

"Kỳ hạn . . . Liên mười năm đi! Phi pháp đoạt được . . . Liên là phi pháp đoạt được, tỷ như trốn thuế lậu thuế, khi nam phách nữ, khanh mông quải phiến các loại, ngược lại có thẹn trong lòng, luật pháp không cho việc, đều toán ở bên trong!"

Vũ Tín ngẫm lại, tự tiểu phi tiểu nhìn Dương chương quỹ đáp . Ngừng lại, sầm mặt lại nói tiếp:

"Bồn huyện là phụng Thiên Mệnh mà đến, làm quan mặc cho, tạo phúc nhất phương! Tự nhiên đối xử bình đẳng, muốn trở về . . . Có thể, tính toán rõ ràng Sở lại vào tịch, không có vào tịch, người nào đều không cho đi, bao quát . . . Người! Dương chương quỹ!"

"Ừ?" Dương chương quỹ thần tình cứng đờ, quá sợ hãi Địa Nan lấy tin tưởng từng mắt Vũ Tín .

Đại nghiệp Thương Hành là quốc Thương, Vũ Tín còn dám đối với đại nghiệp Thương Hành hạ thủ ? !

Mười năm, nói giống như chưa nói vậy, đây là càng nhiều càng tốt ý tứ!

Vũ Tín lãnh cười nói ra: "Đương nhiên, Dương chương quỹ nếu tự nhận năng lực cũng đủ, đại khả đánh ra . Bồn huyện tuyệt sẽ không nhân từ nương tay, còn có thể dựa vào sự thực đáng báo thiên nghe!"

Quốc Thương . . . Rất nhanh thì không phải!

Muốn không bao lâu, đại nghiệp Thương Hành sẽ tường đồ mọi người đẩy, trở thành vô số thế lực hương bột bột . Tiện nghi người khác, không bằng tiện nghi bản thân!

Đương nhiên, nếu như Dương chương quỹ thật là người tốt, cũng không phi pháp đoạt được, Vũ Tín cũng sẽ không đối với hắn thế nào .

"Tốt! tốt! Được!" Dương chương quỹ liên thanh khen, sau đó . . .

Không có sau đó! Thậm chí ngay cả sát ý cũng không còn, không biết rốt cuộc nghĩ như thế nào, khiến Vũ Tín có chút nghi hoặc!

So sánh một phen, Vũ Tín đề nghị: "Như vậy đi . . . Không khỏi chur vị miên man suy nghĩ, bồn huyện đề nghị, việc này khiến Bồng Lai thương hội Tôn chương quỹ chủ trì, như thế nào ?"

"À? Cái này . . . Tựa hồ không ở Bồng Lai thương hội bán đạo phạm vi à? Bồng Lai quy củ, không được liên quan đến . . ."

Đang thần du thiên ngoại, một bộ người ngoài cuộc Tôn chương quỹ, kinh ngạc hạ, nghi hoặc kinh ngạc xem nói với Vũ Tín .

Lấy Vũ Tín thuyết pháp, Tôn chương quỹ tự nhận cùng hắn quan hệ không lớn, bởi vì hắn từ không trốn thuế lậu thuế, cũng không lừa khách hàng các loại, không có gì phi pháp đoạt được .

Không phải Tôn chương quỹ quá chính trực lương thiện, cũng không phải Tôn chương quỹ e ngại Đại Tùy luật pháp . Mà là Bồng Lai quy củ rất nghiêm khắc vô tình, Tôn chương quỹ không có cơ hội cũng không dám xằng bậy!

Vũ Tín lông mày rậm nhúm chặt, trầm giọng hỏi "Làm sao ? Cho tới nay, bồn huyện cùng Bồng Lai thương hội hợp tác đều rất khoái trá . Lẽ nào đến Tôn chương quỹ nơi đây, không thể thực hiện được ? Tôn chương quỹ không tính cho bồn huyện mặt mũi này ?"

Bồng Lai quy củ, Vũ Tín biết đại khái chút, thiên hạ công nhận, đây cũng là Bồng Lai thương hội bảo trì địa vị cao cả nguyên nhân chủ yếu một trong .

Chính vì vậy, Vũ Tín mới đề cho Bồng Lai thương hội chủ trì, miễn cho bị người nắm cái chuỗi, chọc người không phải chê!

"Được. . . Được rồi!" Tôn chương quỹ sắc mặt thay đổi mấy lần, có chút bất đắc dĩ lại kiên kỵ đáp .

"Đi ? !"

Các cái thế lực đại biểu kinh nghị nhìn về phía Tôn chương quỹ, vừa nhìn về phía Vũ Tín .

Tuy là Bồng Lai Cú Dung chỉ nhánh, không vào Cú Dung sáu đại Thương Hành nhóm . Thế nhưng, ai cũng không dám khinh thường Bồng Lai thương hội, cũng không cho là Vũ Tín thực có can đảm đem Tôn chương quỹ sát, trừ phi Vũ Tín thực sự điên!

Thế nhưng, Tôn chương quỹ hết lần này tới lần khác chịu thua, không tính là vi phạm Bồng Lai quy củ, nhưng cũng sát biên cầu!

Tình huống gì ? !

Võ huyện lệnh có phải hay không có bí mật gì, mọi người cũng không biết, bằng không giải thích như thế nào ?

"Cái này đúng đây mới là khoai trá đồng bạn hợp tác nha! Tin tưởng Bồng Lai Cú Dung chỉ nhánh, đủ để thay thế được Quý Cốc Thương Hành, trở thành Cú Dung sáu đại Thương Hành một trong . . ."

Vũ Tín cũng có chút kỳ quái, nhưng cũng không suy nghĩ nhiều, mừng rỡ liên thanh đáp, vừa tối thị sẽ thêm thêm chiều cố, có chút hồi báo .

Ai biết, Tôn chương quỹ chút nào Vô Hi sắc, ngược lại sắc mặt đại biến, có loại rơi vào hố lửa cảm giác . . .

Một lát sau, Tôn chương quỹ mới vừa rồi sắc mặt hơi tỉnh lại, mơ hồ có điểm hưng phấn . Cùng võ huyện lệnh hợp tác, quả thực phiêu lưu không nhỏ . Thế nhưng, cũng là một cơ hội a, Cú Dung thành chỉ là một thị trấn, cũng không bị Bồng Lai thương hội coi trọng, sở dĩ ngay cả sáu đại Thương Hành cũng không vào vào .

Hôm nay, cùng võ huyện lệnh cài đặt quan hệ, bản thân đủ để cho thượng tầng coi trọng chứ ? !

Nghĩ vậy, Tôn chương quỹ tỉnh thần tỉnh lại, lại có người đi theo hầu dăng văn

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương, Tôn chương quỹ bắt đầu chăm chú đối đãi!

"Trên người tiền tài không đủ, không quan hệ! Bốn huyện là Nhân thiện khoan dung người, sẽ thông cảm! Có thể ký giấy vay nợ, thống nhất ký kết hướng Thành Chủ Phủ quay vòng mượn tiền giấy vay nợ, lợi tức chiều quy củ toán!"

Xem có người dẫn đầu thành thật đi hướng Tôn chương quỹ, Vũ Tín có chút hưng phấn, cứng rắn chịu đựng trình trọng lên tiếng nhắc nhở .

Mọi người há hốc mồm, không ít ôm Tiểu tâm tư người, trong lòng thật lạnh thật lạnh . . .

Võ huyện lệnh đây là tuyệt hộ kế a!

Bị bắt chẹt vơ vét tài sản, sau đó còn có thể điều tự lý do đối ý, lấy riêng mình thực lực, thế lực cùng bối cảnh, lượng võ huyện lệnh cũng không dám thực sự thế nào, chỉ cần đêm nay ly khai Thành Chủ Phủ là được!

Hôm nay, là hướng Thành Chủ Phủ mượn tiền, là mượn, cũng là vay, khát nợ có lợi hơi thở a!

Đến lúc đó giấy trắng mực đen, vẫn là hướng triều đình mượn tiền, muốn đối ý đều khó khăn, quan tòa đánh tới Tùy Đô cũng không nhất định hữu dụng!

Một hồi quan tòa xuống tới, thắng hoàn hảo, thua khẳng định tổn thất nặng nề, quang lợi tức liền cũng đủ uống một bầu, khẳng định so với tiền vốn cao!

"Đúng ! Tôn chương quỹ . . ."

Hưng phấn chờ mong nhìn mọi người vây quanh Tôn chương quỹ, Vũ Tín tâm tư nhất chuyển, bỗng nhiên lên tiếng nói . Xem Tôn chương quỹ đám người xem ra, Vũ Tín lại nói tiếp:

"Đừng đều vây quanh, xếp hàng đi! Muốn tôn trọng mọi người tư ẩn, tất cả quyền tiền, bốn huyện sẽ công chính công khai địa y tạo phúc dân chúng danh nghĩa, dán thông cáo trí tạ, chứng thực đến Cú Dung bách tính trên người, không biết nuốt riêng mây may . Thế nhưng, có người làm việc tốt không thích

lưu danh, cũng phải hiểu . Xem đều tự ý tứ đi, không muốn công khai cũng không cần, giới hạn Tôn chương quỹ và tập Huyện rõ ràng đã đủ! Ngược lại có Tôn chương quỹ chủ trì, không đủ tiền cũng có thể cầm tài sản hàng các loại tương để, từ Bồng Lai định giá, cái này Bồng Lai tin dự, tất cả mọi người tin được!"

"Phải!" Tôn chương quỹ kinh ngạc, tán thưởng bội phục thật sâu nhìn Vũ Tín, càng khách khí đáp .

Các cái thế lực đại biểu, hơn phân nửa ám thờ phào, cũng âm thầm bấu môi thỏa mạ!

Lấy bọn họ khôn khéo, đầu không rõ Vũ Tín "Khoan dung độ lượng"? !

Lời nói dễ nghe, Bồng Lai tin dự là tin được, tiền tài còn chưa phải là rơi vào Vũ Tín trong tay ? Mật, dễ dàng hơn Vũ Tín nuốt riêng chứ ?

Xem Tôn chương quỹ thái độ đối với Vũ Tín, ước đoán cũng sẽ không đi vạch trần!

Đương nhiên, đây đúng là chuyện tốt .

Dù sao Vũ Tín nói rõ là phi pháp đoạt được, quyền phải càng nhiều, liền biểu thị bản thân càng Hắc Tâm . Lậu quyền, lại sợ võ huyện lệnh gấp bội phạt tiền, tội thêm một bậc . Mọi người thật đúng là rất mâu thuẫn quần quýt . . .

Lần này, chúng người yên tâm rất nhiều . Bọn họ cũng không phải Thổ Phi cường đạo, phi pháp việc làm không lâu dài, thượng không mặt bàn .

Phi pháp đoạt được dù sao không phải là toàn bộ gia sản, tuyệt đại đa số phi pháp đoạt được, chỉ là lập nghiệp tư bản cùng thêm vào đoạt được a. Còn có thể tài sản tương để, phần lớn người không đến mức chi phí không gánh nọ, lưu không Tiểu Dư địa cùng sinh cơ .

Than thượng như thế cái quan phụ mẫu, coi như hao tài tiêu tai đi, mệnh không có, nên cái gì chưa từng .

Kể từ đó, Vũ Tín gián tiếp khiến rất nhiều thế lực đại biểu, sẽ thêm ra rất nhiều tiền!

"Cuối cùng tình hữu nghị nêu lên, bởi vì sự quan trọng đại, bốn huyện sẽ phái người giám sát . Không có nộp hết khoản tiền trước, tương quan tộc nhân, nhân thủ, hàng các loại, cũng không Hứa Ly thành . Nếu có bất tiện, có thể phái người ra khỏi thành thông tri, bốn huyện rất vui vì các vị thiện trường nhân ông công hiến sức lực!"

Ngay sau đó Vũ Tín một câu nói, triệt để bỏ đi mọi người may mắn tâm lý!

Đúng giờ đổi mới, cầu phiếu đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Liêm Pha lão hĩ

Minh Nguyệt tây thiên, trời tối người yên!

Đã định trước khiến vô số người khó có thể ngủ yên hội, rốt cục kết thúc, vô số người nổi lòng hỗn loạn ly khai, đại bộ phận vẫn bị Cú Dung quân Tốt "Hộ tống" nổi ly khai, cũng sẽ "Bảo hộ" một đoạn thời gian!

Thành Chủ Phủ, phòng tiếp khách!

"Không hổ là võ yêu, quả nhiên là còn trẻ Anh Tài a!"

Tôn chương quỹ đưa lên hai đại giấy gấp danh sách, xuất phát từ nội tâm địa chân thành tha thiết khen . Lại nói tiếp: "Uổng tại hạ rong ruổi Thương Hải nửa cuộc đời, cũng không khỏi không là võ huyện lệnh thủ đoạn trí tuệ thần phục, mặc cảm a!"

"Tôn chương quỹ quá khen! Tại hạ sẽ kiêu ngạo a, sau đó còn phải thỉnh Tôn chương quỹ chiếu cố nhiều hơn cùng giáo dục đây!"

Đối với Bồng Lai thương hội, Vũ Tín ấn tượng tốt, không hề cái giá đáp lễ đạo .

"Cái này là chân thực danh sách, đây là thông cáo danh sách . . ."

Tôn chương quỹ cười cười, cũng không còn nhiều dây dưa, chỉ vào hai đại giấy gấp tên chỉ nói .

Chân thực danh sách là được cáo danh sách vô số lần, chân có mấy xích dày.

Mặt trên, Kim Tệ, tài vụ, bảo vật, công Pháp, Địa sinh, vũ khí khô giáp, lương thực các loại tơ lụa các loại, cái gì cần có đều có, mỗi đoạn phía sau, còn có tổng giá trị tính ra!

Lấy Tôn chương quỹ cuối cùng tổng kết, tính ra . . . Hơn 23 triệu Kim Tệ .

Thông cáo danh sách, chỉ có mấy tờ, chỉ có Kim Tệ, người nào người nào ra bao nhiêu Kim Tệ, từ mấy trăm đến mấy vạn Kim Tệ không giống nhau, tổng số . . . Không đến hai trăm ngàn Kim Tệ!

Hai người, chênh lệch gấp trăm lần!

"Hô . . ."

Đại lược bay vùn vụt, Vũ Tín thật dài thở ra một hơi, có kinh hi có phần nộ, sát ý nghiêm nghị than thở: "U ác tính a! Một đám u ác tính . . ."

Nếu không có mới đến, chưa nắm quyền, hiện tại quả là không có thời gian, khiến Vũ Tín thiết huyết trần áp hoặc từ từ đồ chi . Vũ Tín thật muốn đại khai sát giới, giết sạch trong danh sách hơn phân nửa người .

Không nói khác, Vũ Tín chưa triệt để chương không Cú Dung quân đội, thật đem những này người bức bách, Vũ Tín cũng không cách nào trấn áp, rất đại khả năng sẽ bị ném đi, khiến Cú Dung Huyện sớm xuất hiện khởi nghĩa quân .

Hôm nay, chỉ có thể vắt hết óc tìm kiếm cân bằng, nắm chặt cái độ, ở giành giật từng giây chi tế, mau sớm hết sức trình độ lớn nhất chương không Cú Dung!

Khiến Cú Dung Huyện, thực sự trở thành địa bàn của mình!

Có cái này hơn hai chục triệu Kim Tệ, hơn nữa Cao Hoan, Lý Chí cùng các loại xét nhà đoạt được, hơn nữa Thu thuế các loại, cũng đủ Vũ Tín buông tay chân ra thống trị cùng phát triển!

Tôn chương quỹ suy nghĩ chỉ chốc lát, thăm dò hỏi "Võ huyện lệnh đêm nay cử động, thực sự là là tạo phúc bách tính ?"

"Đương nhiên, cái này là căn bản!"

Vũ Tín thân thể một cái, mặt lộ trình trọng cùng dứt khoát, chăm chú đáp, lại nói tiếp: "Làm quan không vì dân làm chủ, không bằng về nhà loại khoai lang!"

"Nói cho cùng! Tại hạ, rốt cuộc biết, võ huyện lệnh vì sao khiến thượng tầng coi trọng!"

Tôn chương quỹ nhân thần sáng ngời, cao giọng đáp .

Từ Vũ Tín trả lời, Tôn chương quỹ rõ ràng, vừa lúc cùng chí ở thủ hộ thiên hạ Bồng Lai thương hội hạch tâm tư nghĩ, không mưu mà hợp!

Đương nhiên, hai người tầng thứ kém nhiều lắm, Vũ Tín rõ ràng còn tương đối non nớt, khó nghe một chút là được. . . Cấp quá thấp .

"Thượng tầng ?" Vũ Tín trong lòng hơi động, kinh ngạc hỏi.

Tỉ mỉ hồi tưởng, Vũ Tín quả thực cảm thấy Bồng Lai thương hội cũng quá nhiều .

Đặc biệt mấy lần đem chiến lợi phẩm bán đồ bán thảo cho Bồng Lai thương hội, lấy Liễu thị bọn người nói pháp cùng Vũ Tín Hậu Lai biết, Bồng Lai thương hội một dạng không thu chiến lợi phẩm, cũng không làm tăng dưới chút sinh ý .

"Áy. . . Nói lỡ! Nói lỡ!"

Tôn chương quỹ thần tình cứng đờ, vội vã đáp .

Xem Vũ Tín rõ ràng không tin, Tôn chương quỹ cười khỏ nói tiếp: "Có thể nói, tại hạ tự nhiên sẽ nói, Vũ Tín liền đừng làm khó dễ tại hạ!"

"Minh bạch! Tiếp theo, sẽ làm phiền phiền Tôn chương quỹ! Bồng Lai quy củ, bốn huyện minh bạch, nên làm như thế nào liền làm như thế đó, không cần làm khó dễ!"

Đối với bằng hữu, Vũ Tín có chút tự giác, sẽ không để cho đối phương làm khó dễ, sáng khoái đáp .

Tài chính, chỉ là trụ cột nhất điều kiện, chỉ là khởi bước mà thôi .

Chân chính mưu hoa, vừa mới bắt đầu . . .

. . .

Tôn chương quỹ sau khi rời đi, Vũ Tín vẫn chưa nghỉ ngơi, mà là vượt thuận ý tưởng, mới vừa rời ý bảo hoàng Bá .

Không bao lâu, chín vị thân xuyên quân phục quan quân, nối đuôi nhau mà vào .

Dẫn đầu là một râu tóc muối tiêu lão giả, sau đó là niên kỷ không đồng nhất, nhỏ nhất giả, nhìn như mới mười mấy tuổi, biểu lộ ra khá là non nớt!

Chín người này, tất cả đều là Cú Dung thành Thiên Tướng Quân, Tì Tướng Quân . Có ba vị là Cao Hoan mang quan quân, trải qua điều tra bình luận, thượng khả dùng một lát; còn lại sáu vị, vẫn chưa tham dự dạ yến, là bị đêm khuya gọi đến!

"Hạ quan Tôn nguyên, tham kiến Tướng Quân!"

Lão giả cầm đầu, dẫn đầu chào, sau đó trực vừa giới thiệu đạo:

"Đây là Thiên Tướng Quân, Lý thuần lương . . ." Là một hướng nội ngại ngừng, nhìn như thuần lương, mặt trắng tuấn tú thanh niên nhân .

"Đây là Thiên Tướng Quân, Vương Hiểu . . ." Là một song đồng quỹ dị, giống như đồng tử hiện lên tán, nhân sinh chán chương thanh niên nhân .

"Đây là Thiên Tướng Quân, đoạn sơn . . ." Là một nhìn như phóng đảng không kèm chế được, rất có Hiệp Nghĩa làn gió thanh niên nhân, giống người giang hồ càng hơn quan quân .

. . .

"Đây là Tì Tướng Quân, Tôn bất đồng . . ." Cuối cùng, còn lại là giới thiệu cái khí chất nho nhã, thanh tú non nớt thiếu niên .

Lấy Vũ Tín biết, Tôn bất đồng là Tôn nguyên Thân Tôn Tử, là Tôn nguyên lớn nhất kiều ngao một trong .

Bất quá, có thể đem Thân Tôn Tử phóng tới cuối cùng, cũng không còn có ý giới thiệu, đủ để chứng minh, Tôn nguyên đúng là một quang minh lỗi lạc, có chút công chính người, cũng phải có điểm cũ kỹ .

Trách không được không bị Cao Hoan cùng Chư nhâm Huyện Úy sở hỉ, vẫn ở chỗ cũ Cú Dung ủng có mặc đại uy vọng, hôm nay ả làm Cú Dung chư tướng đứng đầu .

"Bốn huyện đêm nay chuyện làm, tin tưởng các vị đã nghe thấy, liền không nói nhiều! Các người có thể ở Cao Hoan ý uy chi hạ, nhậm chức đến nay, lại không thông đồng làm vậy! Đối với với các người năng lực cùng phẩm hạnh, bốn huyện tín nhiệm, cũng rất coi trọng!"

Giới thiệu xong phía sau, Vũ Tín vui lòng tán thưởng, dành cho chín người cực đại đánh giá, khiến cho sáu người ý động, ba người khác lại một bộ dáng vẻ không sao cả, có điểm lão du điều không lý tưởng tư thế .

Vũ Tín cũng không ở ý, không có cách nào người nào khiến mình bây giờ nghiêm trọng thiếu nhân tài đây?

Ngẫm lại, nhìn về phía Tôn nguyên, Vũ Tín chăm chú hỏi "Lúc này khởi, Tôn Lão Tướng Quân, thăng nhiệm Huyện Úy, một cách tự tin làm tốt sao?"

"À?" Mọi người kinh ngạc kinh nghi, đó là Tôn nguyên cũng mặt mo biến sắc, giống như huyền thính nhìn về phía Vũ Tín .

Tôn không đồng tình tự kích động, nhìn không được giết nhẹ Tôn nguyên y phục, ngay cả nháy mắt!

"Mong đại nhân ân trọng, hạ quan vô cùng cảm kích, tất quên mình phục vụ mệnh! Chỉ là, hạ quan ngu dốt, lại thân thể suy yếu lâu năm, trọng yếu như vậy chức vị, thực sự không dám vọng . . ."

Tôn nguyên mặt mo mấy lần, thâm than âm thanh, chần chờ chối từ . Xem Vũ Tín nhãn thần bình tĩnh vẫn xem cùng với chính mình, Thấy vậy Tôn nguyên một trận không được tự nhiên, không khỏi dừng khí một trảng, giọng nói vừa chuyển cần răng động thân đáp:

"Khởi bẩm đại nhân! Hạ quan một cách tự tin làm tốt!"

"Được ! Tôn Lão Tướng Quân, quả nhiên là càng già càng dẻo dai, nhiệt huyết vẫn còn, bốn huyện không nhìn lầm người!"

Vũ Tín nhãn thần sáng ngời, vui mừng khen .

Lấy Tôn nguyên niên kỷ, nhập ngũ năm sáu chục năm, chỉ là cái Cừu Phẩm Thiên Tướng Quân, lại chỉ là Luyện Khí trung kỳ . Bất kể là quân sự năng lực, vẫn là Vũ Tu thiên phú, bao quát giao tế năng lực các loại, khẳng định không cao được đi đâu .

Thế nhưng, chính vì vậy, Vũ Tín ngược lại càng coi trọng hơn!

Nhân tài, từ bỏ sử dụng tâm cùng trả giá, chung quy có thể tìm tới .

Cao thù, mời chào dễ dàng hơn .

Cam tâm bốn mươi mấy năm Cửu Phẩm Thiên Tướng Quân, Đồi Câu dung Huyện cùng Cú Dung quân sự, nhược chỉ chương . Cái này tâm tính cùng kinh nghiệm, sẽ rất khó tìm!

Đương nhiên, trong đó khẳng định có Chư bổ nhiệm ty chen ép chủ yếu duyên cớ, bằng không khi bốn mươi mấy năm Thiên Tướng Quân, coi như không có công lao, chỉ là không lý tưởng . Ngao tư lịch, không nói Quận Ủy, khi Huyện Ủy dư dả!

Đồng thời, có thể ở Cú Dung Huyện, khi bốn mươi mấy năm Thiên Tướng Quân không có bị mức độ đi, còn thật không phải người bình thường có thể làm đến!

Hôm nay Vũ Tín, thiếu nhất Tôn nguyên người như vậy .

Người như vậy, phân lực kinh người nhất!

Liêm Pha lão hĩ, thượng năng cơm hay không? !

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100: Ngũ cáo định Cú Dung

Ngày kế .

Cú Dung thành mạch nước ngầm xao động, nghị luận âm i chi tế .

Dày đặc tiếng bước chân nặng nề, giật mình tỉnh giấc Cú Dung thành thanh tĩnh buổi sáng, mang dùng súng nắm Mâu quân đội, tuần tra ở Cú Dung trên đường phố, nhuộm đậm một loại khăn trương bầu không khí .

Bốn vị Thiên Tướng Quân đem một nghìn quân Tốt, giữ nghiêm tứ phương cửa thành; lại có 2000~3000 quân Tốt, tuần tra ở Cú Dung thành trên tường thành, một bộ bộ đáng như lâm đại địch .

Đây là Cú Dung thành mấy chục năm qua, vận dụng quân đội nhiều nhất thời điểm .

Bất kể là thù thành môn, vẫn là tuần tra các nơi, chưa từng lớn như vậy thế hành động quá, tựa hồ lập tức sẽ khởi can qua họa, nhất thời dẫn tới bên trong thành con dân rất gấp gáp gây rối .

Theo sát, rất nhiều thông cáo, dán tại Cú Dung thành các nơi, đặc biệt tứ phương cửa thành cùng các nơi phố cửa .

Thông cáo vừa, nhất thời ở Cú Dung thành nhắc lên cực đại gây rối, cũng lấy tốc độ cực nhanh, lan tràn ra Cú Dung thành, truyền về Cú Dung Huyện các nơi, truyền về Giang Đô Quận, truyền về tứ phương . . .

Đệ nhất Trương Công cáo . . . Trừ hại thông cáo .

Chém giết Cú Dung Huyện hai đại u ác tính, Huyện Ủy Cao Hoan cùng Huyện Thừa Lý Chí hòa, cũng bổ xung rất nhiều tội danh, Huyện Ủy cao tới hơn trăm cái, Huyện Thừa đạt hơn hơn mười cái .

Điều thứ nhất tội danh, chính là suất quân trùng kích Thành Chủ Phủ, nuốt riêng Thu thuế, bán trộm Trữ lương . Cái này ba cái, là tội không thể tha thứ quốc tội lớn, xét nhà chém thủ đô nhẹ .

Sau đó, vu hãm Trung Lương, cấu kết cường đạo, vơ vét tài sản thương nhân, bắt chẹt con dân, khi nam phách nữ các loại, mỗi cái đều rất cận kề, có thời gian, có địa điểm, đều biết theo, có thực danh bị người hại cùng đồng lõa các loại, hoàn toàn là bằng chứng như núi .

Thông cáo vĩ đoan, còn lại là đối với Huyện Ủy cùng Huyện Thừa vây cánh, tiến hành phát lệnh truy nã, cũng giải thích Cú Dung thành quân đội đều xuất hiện nguyên nhân .

Cái này thông cáo vừa, nguyên bản khăn trương rầu rĩ Cú Dung thành, nhất thời nhắc lên trận tiếng hoan hô, vô số người tranh nhau chúc mừng, càng là

tọa thực Huyện Ủy cùng Huyện Thừa tội danh . Đừng nói Quận Thừa, ước đoán Tam Công cũng rất khó lật lại bản án!

Đệ nhị Trương Công cáo . . . Phụ mẫu (quan) thông cáo .

Tân nhậm Cú Dung huyện lệnh cùng Thành Chủ Vũ Tín, có cảm giác Cú Dung Huyện bị hai đại u ác tính áp bách tàn hại quá sâu, dân chúng lầm than, người chết đói khắp nơi trên đất . Quyết định tan hết gia tài, tư nhân chi phí giảm bớt Cú Dung Huyện toàn huyện đối bụng tình huống, cùng cấp tư nhân chi phí giúp nạn thiên tai .

Trước ba ngày, mỗi ngày, mỗi người trưởng thành có thể không thường lĩnh một cân lương thực; từng chưa thành nhân, bao quát hải nhĩ, có thể không thường lĩnh nửa cân lương thực . Mạo hiểm lĩnh giả lấy lừa gạt tội danh luận xử, mọi người giám sát .

Trước một tháng, điều kiện nghèo khó, tạm khó duy sanh hộ khẩu, mỗi ngày có thể duy trì liên tục . . . (thượng một cái) . Mạo hiểm lĩnh giả lấy lừa gạt tội danh luận xử, mọi người giám sát .

Ba tháng đầu, không nghề nghiệp người vô sản, có thể tiếp tục không ràng buộc lĩnh . Mọi người giám sát .

Cùng lúc đó, khắp nơi quan viên sẽ dốc toàn lực là con dân an bài công tác, khiến cho có thể tự lực cánh sinh . Sở dĩ tối đa chỉ cung cấp nuôi dưỡng ba tháng, đến lúc đó xuân lương cũng sản xuất .

Ba tháng giúp nạn thiên tai kỳ hạn kết thúc, như trước bụng ăn không no giả, khu trục ra Cú Dung Huyện . Thất tuần lão giả và lời trẻ con Tiểu Nhi ngoại trừ, không gia giả tân nhậm huyện lệnh phụ trách phụng dưỡng cùng nuôi nấng .

Ghi chú: Là tân nhậm huyện lệnh cá nhân, cũng không phải là Cú Dung Huyện!

Thông cáo phía sau, bổ xung Cú Dung thành cùng các cái hương trấn phát lương địa điểm, cùng với các phương thế lực, thương nhân các loại quyền tặng mảnh nhỏ đồng hồ, tổng số gần hai trăm ngàn Kim Tệ .

Mọi người đều biết, lấy Cú Dung Huyện nhân khẩu cùng tình huống, hai trăm ngàn Kim Tệ khẳng định không đủ, hai triệu Kim Tệ cũng không nhất định đủ . Chỗ thiếu sót, tự nhiên là Nhân thiện huyện lệnh cá nhân bỏ vốn!

Đệ tam Trương Công cáo . . . Trưng bình thông cáo .

Thông cáo mới đầu, lại là luận tội Huyện Ủy Cao Hoan .

Cú Dung Huyện đăng ký quân đội năm chục ngàn, kì thực chỉ có hơn 27,000, liền hơn một nửa điểm; Cú Dung thành đăng ký quân đội ba chục ngàn, kì thực chỉ có 15,000 chỉ phôi . Những người còn lại, tự nhiên là ăn vô ích hưởng, lại rơi vào Huyện Ủy trong túi!

Các nơi quan viên mà nói, ăn vô ích hưởng là tương đối phổ biến sự tình . Thế nhưng, căn bản là một phần mười đến một phần năm . Ăn phân nửa vô ích hưởng, xem như là gan to bằng trời lại lòng tham không đáy công phu sư tử ngoạm!

Huyện Ủy Cao Hoan, không có xử từ lảng tránh toán gập may mắn, là mọi người công nhận!

Sau đó, đó là chính quy trưng bình nội dung, chủ yếu phân ba loại tăng thứ .

Loại thứ nhất, bán đứt, giống như là trở thành võ huyện lệnh gia thần, người làm, giá cả đãi ngộ cùng thị trường cùng cấp .

Loại thứ hai, trưng bình, cùng Đại Tùy luật pháp chế độ nghĩa vụ quân sự giống nhau, bất kể là bổng lộc vẫn là đãi ngộ các loại, tuyệt sẽ không cắt xén mây may .

Loại thứ ba, thuê làm, thuê thời hạn giới hạn ba năm khởi, lấy trưng bình tên, cũng xen vào dân binh cùng đưa ở trong lúc đó, đâu cần muốn đi đâu, chủ yếu là khai khẩn ruộng hoang, khơi thông đường, xử lý Nông Vụ, tu bổ các loại kiến trúc các loại.

Đương nhiên, ở trên ba loại, đều cần đi qua khảo hạch chọn, cũng không phải là báo danh hãy thu .

Đệ tứ Trương Công cáo . . . Chiêu an thông cáo .

Chủ muốn mặt Đối Câu dung Huyện các nơi cường đạo, đặc biệt Mao Sơn núi non, Bảo Hoa núi núi non, phòng ngôi núi núi non, Xích Sơn Hồ các nơi.

Phàm là trong một tháng, chủ động đến các nơi nhà môn báo bị giả, đồng loạt chuyện cũ sẽ bỏ qua, cũng hưởng thụ cùng phổ thông Cú Dung con dân ngang hàng đãi ngộ, không ràng buộc lĩnh no bụng lương thực, còn có thể ưu an bài trước công tác hoặc gia nhập vào quân đội vân vân.

Siêu qua một cái Nguyệt kỳ hạn, đồng loạt định vì cường đạo, tội thêm một bậc, vĩnh cửu không mướn người .

Cuối cùng, còn lại là hiệu triệu Cú Dung con dân, đem khi cường đạo thân bằng hảo hữu các loại, khuyến trở về Cú Dung , khiến cho bên ngoài cái tà quy chính, tạo phúc Cú Dung, cộng Kiến Hoà xi Cú Dung vân vân.

Đệ ngũ Trương Công cáo . . . An Dân thông cáo .

Nói đơn giản một chút, chính là hủy bỏ các loại sưu cao thuế nặng .

Ngoại trừ Đại Tỳ luật pháp chủ thích thu nhập từ thuế, còn lại đồng loạt không thu thuế, đặc biệt tường thành sửa chữa, đường tu bổ, các sự tình bỏ thêm vào các loại, đồng loạt hủy bỏ, toàn huyện giám sát, có thể đến các nơi nhà môn hoặc Cú Dung thành tố cáo!

Còn như điều thứ nhất thiếu hụt Thu thuế, Trữ lương các loại, phải làm sao, thông cáo hoàn toàn không có nói, đều tự tưởng tượng đi!

...

Ngũ Trương Công cáo vừa, cấp tốc ở Cú Dung thành nhắc lên sóng to gió lớn, vô số người nghị luận âm ỉ, vô số người tranh nhau chúc mừng .

Đệ nhị Trương Công cáo, có điểm sát biên cầu ý tứ hàm xúc . Thế nhưng, thế thái như vậy, lẽ nào quan phụ mẫu ngồi xem con dân chết đói sao ? Ngờ vực vô căn cứ chi tề, càng nhiều hơn chính là tán thành, ủng hộ và cảm ơn!

Bất kể thế nào xem, cái này ngũ Trương Công cáo đều biểu hiện ra tân nhâm huyện lệnh cùng Cú Dung Thành Chủ, đem phải toàn lực thống trị hảo Cú Dung Huyện quyết tâm . Thậm chí không tiếc tan hết gia tài, còn có phụng dưỡng không gia lão giả Hải Đông tiên phong, nói vậy không biết giả!

Vô số người ngờ vực vô căn cứ gian, các loại rất nhiều quân đội này lên Đại Đạo, đến các lương đi mua lương, vận lương, ở trong thành các điểm chính thức bắt đầu không ràng buộc cho vay lương thực lúc . Toàn thành rung động, đối với tân nhâm huyện lệnh cùng thành chủ hảo cảm cùng chống đỡ, nhất thời kịch liệt tăng vọt, không ít bản dân càng là bức họa cứng bái!

Bình dân bách tính yêu cầu, thực sự rất đơn giản, ăn đủ no, mặc đủ ấm, thỏa mãn!

Như vậy hoạt động lớn, nói Vũ Tín ở Cú Dung Huyện là "Vạn Gia Sinh Phật", một điểm không khoa trương!

Càng có mấy trăm chiếc vận lương mã xa, đội hình lớn tổng ra hơn mười dặm xa. Ở thư Vũ Vệ cùng Cú Dung quân dưới sự hộ tống, lái ra Cú Dung thành, vận chuyển về các nơi lương trấn cứ điểm, lần thứ hai tọa thực thông cáo tín nhiệm tính .

Đương nhiên, tuyệt đại đa số người không biết là, Cú Dung quân hộ tống mã xa, đúng là vận chuyển về Cú Dung các nơi cứ điểm; thư Vũ Vệ hộ tống mã xa, cũng vận chuyển về "Ân tuyền Sơn Trang", trên mã xa không chỉ là lương thực, còn có vô số vàng bạc tài bảo, là từ Cao Hoan, Lý Chí cùng các loại xét nhà đoạt được, còn có . . . Thu thuế .

Ngoài ra, không ràng buộc cho vay lương thực, cũng là vì đang bôn ba lao lực ở các nơi, hải mua sắm lương thực thư Vũ Vệ làm yểm hộ . Đến lúc đó rộng lượng lương thực vận đến Cú Dung, liền giải thích được đi qua, so với có thể che giấu tai mắt người!

Loạn thế buông xuống, bất kể là quốc Thương chi đại nghiệp Thương Hành, vẫn là ngũ họ thất gia lái Thương Hành Tiền Trang, thậm chí là ổn thỏa nhất Bồng Lai thương hội, đều sẽ phải chịu cực đại trùng kích .

Đến lúc đó, ngoại trừ chân kim thật ngân cùng lương thực, còn lại đều không đáng tin cậy .

Ngoại trừ Bồng Lai thương hội Kim Phiếu có lẽ có điểm dùng, ngay cả quốc Thương Kim Phiếu, cũng sẽ trở thành giấy vụn, thực hiện không chân kim thật ngân .

Sở dĩ, Vũ Tín là phòng ngừa chu đáo, giấu trước hơn nửa .

Đương nhiên, là Cú Dung phát triển cùng Cú Dung con dân trả giá, Vũ Tín không biết giải đãi cùng cất xén mây may . Cú Dung bất ổn, giấu nhiều hơn nửa cũng không giữ được, khả năng biến thành người khác . . .

*

Thượng đầy mạnh, Nguyên Đán chung bày! Có năng lực làm một giữ gốc vé tháng oh, cái kia có lời nhiều, cảm tạ!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Đạo Thiên Hạ* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).